

၁၉၅၅ ခု ဇူလိုင်လ

ပြည်ထောင်စု ဖြစ်မာ နိုင်ငံတော်

မူလ မင်းကွန်း

ဇေတဝန် ဆရာတော် ဘုရားကြီး

ရေးသားစီရင်တော်မူသော

မင်းကွန်းနိဗ္ဗာန်

ခေါ်

နှင့်

ဝိပဿနာ နယုပဒေသ

မင်းကွန်းတိုက်အုပ်

မအူပင်-ငါးကြီးဂရက် ဆရာတော်

အရှင်ဝါယာ

တည်းဖြတ် ပြင်ဆင်သည်။

ရန်ကင်း

ပြည်သူ့အလင်းစာပေတိုက်

၁၁-၇-၃

မာတိကာ

နိဗ္ဗာန ကထာ

စာမျက်နှာ

ရဟန္တာကြီးလေးပါး ဘဝခြွမ်ခြင်း နိဗ္ဗာန်ကို မေးဖြေပုံ.....	၁
ဘဝနိရောဓ နိဗ္ဗာန်	၂
ရှေ့မဂ် လမ်းဟောင်း မြို့ဟောင်း နိဗ္ဗာန်	၃
မြို့ဟောင်း ဥပမာ	၄
မဂ်လမ်းဟောင်း ဥပမာ	၅
မဟာနိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပူရာဏ နဂရသုတ် ပါဠိ	၇
၎င်းသုတ်အနက်	၉
မဂ်ဟောင်း	၁၃
နိဗ္ဗာန်ဟောင်း	၁၄
လောဟိတဿ နတ်သားဝတ္ထု	၁၈
သံသာရပဝတ္ထိ၊ သံသာရနိဝတ္ထိ	၂၃
အဓိပ္ပာယ် အကျယ်သော်ကား	၃၄
မိစ္ဆာဥာဏ်အလို နိဗ္ဗာန်	၃၆
အရှင်နာရဒ, အရှင်ပဝိဋ္ဌ အမေး အဖြေ	၄၁
ဋီကာရိပ် ဥပမာ သံသန္ဓနာ	၄၄
ဝိသေသအားဖြင့်သော်ကား	၅၄
၎င်းရှစ်ဌာနကို တပေါင်းတည်း သုတ်၌ ကောက်ချက်ကို	
ဆိုပေအံ့.....	၅၈
သိမ်လေးပါးကို ပြခြင်း	၆၁
သီလိရင်း အဓိပ္ပာယ်ကို ပြခြင်း	၆၅
သာဝက ဗာဟိရက သုတ်ကို ပယ်တော်မူခြင်း	၆၇
မဟာပဒေသ ၄-ပါးကို ပြခြင်း	၇၁
သီတဥာဏ်နှစ်က မမြင်မထင် မရှိရာ	၇၆
သုတ် သို့မဝင်သော ဗုဒ္ဓါပဒေသကို စွန့်အပ်၏	၇၉
အ ကယ် သို့သွင်းရမည်နည်း	၈၃
ဝိနည်း၌ သွင်းပုံ	၈၅

ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကျပုံ	၀၇
လေးပါးသော မဟာပဒေသတို့နှင့် ယှဉ်ပုံ	၀၉
မဟာပဒေသ ၄-ပါး မြန်မာသက်သက် အနက်ပေးခြင်း	၉၁
နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုတာက မဂ်ကိစ္စမှတုတ်	၉၇
ဝိမုတ္တိနှင့် ယှဉ်သမျှကို နိဗ္ဗာန်ကောက်	၉၉
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ကျရောက်ပုံကား	၁၀၁
ပူရာဏနဂရသုတ် ပါဠိအနက်	၁၀၅
ပဝတ္တိအကြောင်းမျှကိုသာ ယူရမည်	၁၁၃
ဂေါတြဘူ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ အာရုံအဘို့က စင်ကြယ်၏	၁၁၇
မဂ်ဉာဏ် ဒုဘဟော ဝုဋ္ဌာန	၁၁၉
နိမိတ္တ, ပဝတ္တိ ၂-ပါးစုံမှ ထပုံ	၁၂၁
သမထ, ဝိသယနာ အစုံပွားပုံ	၁၂၃
ဂေါတြဘူနှင့် မဂ်စပ်ပြသောသုတ် သုံးထပ်	၁၂၇
အနုသယ ၄-မျိုးကို ပြခြင်း	၁၃၁
မဂ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ ကံစသည်တို့ မထင်ပုံ	၁၃၅
ကလျာဏမိတ္တသုတ် ပါဠိအနက်ကို ပြခြင်း	၁၃၉
အသင်္ခ ဘလက္ခဏာသုံးပါးကို ပြခြင်း	၁၄၃
နိဗ္ဗာန်အရာ၌ အဓိပ္ပါယ်ထုတ်ပြရုံစကားအမြက်ကိုပြခြင်း	၁၄၅
မဂ်၏အာရုံ အသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်ကို ပြခြင်း	၁၄၇
ဥပ္ပါဒ, ပဝတ္တိ, နိမိတ္တ, အယူဟန ၄-ဌာနကို ပြခြင်း	၁၄၉
နိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ကစ္စာနသုတ် ပါဠိအနက် အဓိပ္ပါယ်ကို ပြခြင်း	၁၅၃
ဥပ္ပါဒ်ကို ပြခြင်း	၁၅၉
သီသ ၂-ပါးဖြင့် ဒေသနာပြားပုံကို ပြခြင်း	၁၆၁
ဓမ္မတာကို ပြခြင်း	၁၆၉
အကြောင်းရှိသော်သာလျှင် အကျိုးဖြစ်သည်	၁၇၁
အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုတည်းသာ	၁၇၃
ဇာတိပစ္စယာ ဇရာရေဏံ ဟူသော သဘော	၁၇၅

စာမျက်နှာ

ဓမ္မဋ္ဌိတတာ အဖွင့်	၂၂၂	၂၂၂
ဓမ္မနိယာမတာ အဖွင့်	၂၂၃	၂၂၃
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အမေးအဖြေ	၂၂၅	၂၂၅
အမှန်သိသော အရိယာသာဝကဉာဏ်	၂၂၆	၂၂၆
သံသရာရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်	၂၂၇	၂၂၇

နိဗ္ဗာန်ကထာ မာတိကာ ပြီး၏။

ဖလသမာပတ်ကို ပြခြင်း	၂၂၉	၂၂၉
သာရိပုတ္တသုတ် ပါဠိနိဿယကို ပြခြင်း	၂၃၅	၂၃၅
ဆန္ဒသုတ်ပါဠိနိဿယကို ပြခြင်း	၂၃၇	၂၃၇
မဟာသဠာယတနသုတ် ပါဠိနိဿယကို ပြခြင်း	၂၃၇	၂၃၇
မင်းကွန်းနိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန် ဒေသနာကို ပြခြင်း	၂၅၃	၂၅၃

နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်

ကာလသုံးပါး၏ သဘောသွားလက္ခဏာကို ပြခြင်း	၂၆၉	၂၆၉
ဝိညာဏ် ၆-ပါး၏အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း	၂၇၂	၂၇၂
ဆောင်ပုဒ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း	၂၇၂	၂၇၂
ပုထုဇဉ် အလေ့အလာကို ထင်စွာပြခြင်း	၂၇၇	၂၇၇
အားထုတ်ဆဲသေက္ခတ္တို၏ အလေ့အလာကို ပြဆိုခြင်း	၂၈၂	၂၈၂
ကံ ဝိရတီအရနှင့် ရူပပရိစ္ဆေဒ သဘောသွားကို ပြဆိုခြင်း	၂၈၇	၂၈၇
အဘိညေဃုသုတ်ဖြင့် ပြဆိုခြင်း	၂၉၅	၂၉၅
၄-ပါးသော ဣရိယာပုတ်၌ နာမ်ရုပ်၏အပိုင်းအခြား ပြဆိုခြင်း	၂၉၉	၂၉၉
ဣရိယာပထ, သမ္ပဇည အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း	၃၀၂	၃၀၂
ဂေါစရသမ္ပဇည, အသမ္မောဟသမ္ပဇညကို ပြဆိုခြင်း	၃၀၅	၃၀၅
ဣဝံ ဟပထ၌ သမ္ပဇညအဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း	၃၀၉	၃၀၉
ဝဋ္ဋိ နှစ် စသော တရား ၅-ပါးကို အမြွက်မျှပြဆိုခြင်း	၃၁၃	၃၁၃
ဝိပဿနာအစဉ်နှင့် ပရမတ် ရုပ်နာမ်ထင်ပုံ ပြဆိုခြင်း	၃၁၆	၃၁၆

ဓာတ် ၄-ဖြာ ဝေဒနာ, ဝိညာဏ် လက္ခဏာထင်ပုံပြဆိုခြင်း	၃၁၈
ဝိညာဉ် ၆-ပါး၏အာရုံထင်ပုံ ပြဆိုခြင်း ၃၂၁
ဝိပဿနာဥာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြင်ပုံ ပြဆိုခြင်း ၃၂၃
ဝိညာဏ်ဇော လက္ခဏာနှင့် ၂-ဖြာသော ရုပ်နာမ်အပိုင်း	
အခြား ပြဆိုခြင်း....	၃၂၆

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဥာဏ်

ဒွါရ ၆-ပါး၌ နာမ်၏အကြောင်း ရုပ်ထင်ပုံကို ပြဆိုခြင်း....	၃၂၉
ဃနက္ခပုံ မက္ခပုံကို ပြဆိုခြင်း ၃၃၃
၆-ပါးသော ဒွါရဝိညာဏ်၌ ဆင်ခြင်၍ သိပုံကို ပြဆိုခြင်း....	၃၃၈
ကာလ ၃-ပါး၌ ယုံမှားကင်းသည်ကို ပြဆိုခြင်း ၃၄၁
ပဒ္ဓိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါးကို ပြဆိုခြင်း ၃၄၇
ဥာတပရိညာ ဖြစ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း ၃၅၃
ယုံမှားကင်းပျောက်၍ ဥာဏ်အဆုံးရောက်ပုံ ပြဆိုခြင်း ၃၅၅
ဩဇာသန္တ စသော ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုးကို ပြဆိုခြင်း ၃၅၈

သမ္မသနဥာဏ်

နိမိတ္တအရ သင်္ခါရအို့သည် အနိစ္စထင်ပုံ ၃၆၃
ပဝတ္တအရ သင်္ခါရအို့သည် ဒုက္ခထင်ပုံ ၃၆၄
နိမိတ္တ, ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံအရ အနတ္တထင်ပုံ ၃၆၅
ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဥာဏ်ဆုံး သမ္မသနဥာဏ်စကို ပြဆိုခြင်း ၃၆၆
နယဝိပဿနာဖြင့် သမ္မသနဥာဏ်ကို အားထုတ်ပုံ ၃၆၈
တိုက်တွန်းတော်မူချက်ကို ပြဆိုခြင်း ၃၇၀
မြင်သောဓဏ ၁၁-ဌာနဖြင့် သုံးသပ်ပုံ ၃၇၄
ကြားသောဓဏ စသည် ၁၁-ဌာနဖြင့် သုံးသပ်ပုံ ၃၇၆
သော, ဒေါ, ဥပေက္ခာဝေဒနာ ၃-ပါး ၁၁-ဌာန၌ထင်ပုံ	၃၇၈
ကြားသောဓဏ စသည်၌ ဝေဒနာသုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း ၃၇၉
သညာသုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း ၃၈၁
ဝိညာဉ်သုံးသပ်ပုံ အရပ် ၁၁-ပါးနှင့်ပိုင်းခြား၍ ပြခြင်း....	၃၈၃

စာမျက်နှာ

တော ၄၀-အရ သုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း ၃၀၇
ကိုးပါးသော အခြင်းအရာကို ပြခြင်း ၃၉၇
ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို ပြခြင်း ၃၉၉
ကမ္မဇရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်း ၄၀၁
ကမ္မဇရုပ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးကို ပြခြင်း ၄၀၃
အာဟာရဇရုပ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၅-ပါး ပြခြင်း ၄၀၅
ဥဘုဇရုပ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၅-ပါးကို ပြခြင်း ၄၀၆
သမ္မပဇာန်ကိစ္စ ၄-ပါး ၄၀၈
ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်ကို ပြခြင်း ၄၀၉
အဂ္ဂိဝစ္ဆ ဂေါတ္တသုတ်ကို ပြခြင်း ၄၁၀

အာနာပါန အဖြေ

ပဌမ ပုစ္ဆာနှင့် ၎င်း၏အဖြေ ၄၁၅
ဒုတိယပုစ္ဆာ မဂ်မှား မဂ်မှန် အဖြေ ၄၁၉

မင်းကွန်း နိဗ္ဗာန်

ခေါ်

ဝိပဿနာသုတ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ရဟန္တာကြီး ၄-ပါး

ဘဝခြင်ခြင်း နိဗ္ဗာန်ကို မေးဖြေပုံ

အာရုသော မုသိလ အတ္တာ ယသ္မတော မုသိလဿ
ပစ္စတ္တမေဝ ဥာဏံ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ။ ။မေး။

အာရုသော ပရိဋ္ဌ အဟမေတံ ဇာနာမိ အဟမေတံ
ပဿာမိ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ။ ။ဖြေ။

အာရုသော မုသိလ၊ ငါ့ရှင် မုသိလ၊ အာယသ္မတော မုသိလဿ။
ငါ့ရှင် မုသိလအား။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ ခြင်ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊
နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စတ္တမေဝ၊ မိမိ၌သာလျှင်ဖြစ်သော။
ဥာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊
မေးအပ်သည်ရှိသော်။

အာရုသော ပရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင် ပရိဋ္ဌ။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝ၏ ခြင်ခြင်း
သည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေတံ၊ ဤ
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿာ
မိ၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။

ကတမာစ ဘိက္ခုဝေ ဖိစ္ဆာ ပဋိပဒါ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ဘိက္ခုဝေ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ ပ။ ဝေမေ တဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခုဝေ ဖိစ္ဆာပဋိပဒါ။

ဝိဝဋ္ဌသုခ ဘဝနိရောဓ နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်ခြင်းသည်၊ သမ္မာပဋိပဒါ မည်၏။

ကတမာစ ဘိက္ခုဝေ သမ္မာပဋိပဒါ၊ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရ နိရောဓော ဝိညာဏနိရောဓော။ ပ။ ဝေမေတဿ ကေဝ လဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခုဝေ သမ္မာပဋိပဒါ။

ရှေ့မဂ်လမ်းဟောင်း၊ မြို့ဟောင်း၊ နိဗ္ဗာန်

ဤသုတ်၌၊ သမ္မာပဋိပဒါအရ၊ ဂင်္ဂါဝါဠု ယဲစုအမျှ၊ ပွင့်တော် မူကြကုန်သော ရှေးဘုရားတို့၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူသော ရှေး မဂ်လမ်းဟောင်းကို၊ ဝိရာဂ-ပုန်ဖြင့် ယူအပ်၏။ မြို့ဟောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ နိရောဓ-ပုန်ဖြင့် ယူအပ်၏။

မြတ်စွာဘုရားသခင် တွေ့မြင်တော်မူသော ရှေးမဂ်လမ်းဟောင်း ကို၊ အဓိဂတောခေါ် မျာယံမဂ္ဂေါ-ပုန်ဖြင့် ယူအပ်၏။

ရှေး မဂ် လမ်းဟောင်းဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တွေ့မြင်တော် မူသော မြို့ဟောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဗောဓာယ ယဒိဒံ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရော ဓော ဟောတိ- ပုန်ဖြင့် ယူအပ်၏။

မြို့ဟောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်တွေ့မြင်တော်မူ၍၊ ခုဟန်း တို့အား ဟောကြားတော် မူသော၊ ဝစီဘေဒ ဒေသနာ ဉာဏ်ကို နိရောဓော နိရောဓောတိ ခေါ် မေ ဘိက္ခုဝေ-ပုန်ဖြင့် ယူအပ်၏။

အဓိဂတော ခေါ် မျာယံ မဂ္ဂေါ ဗောဓေယ ယဒိဒံ နာမ ဂ္ဂပနိရောဓော ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏ နိရော

ခေ။ ပ။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရော
ဓော ဟောတိ။ နိရောဓော နိရောဓောတံ ခေါမေ တိက္ခ
ဝေ ပုဗ္ဗေ အနန္တသုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဥာဏံ
ဥဒပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော
ဥဒပါဒိ။ ။ အဓိပ္ပါယ်ကျ သက်ဆိုင်ရာ ပါဠိကိုသာထုတ်၏။

မေမယာ၊ ငါတုရားသည်။ အယံမဂ္ဂေါ၊ ဤမဂ်ကို။ အဓိဂတောခေါ၊
ရတော်မူအပ်ပြီ။ ယဒိဒံ-ယာယံ ဣမာယ ဟောဓာယ၊ အကြင်မဂ်
ဖြင့်။ နာမဂ္ဂပနိရောဓော၊ နာမ်ရုပ်၏ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏနိရော
ဓော၊ ဝိညာဏ်ခြင်၏။ ဝိညာဏနိရောဓော၊ ဝိညာဏ်ခြင်ခြင်းကြောင့်။
။ ပ။ ဝေ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ တေဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊
ဤဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ နိရောဓော နိရောဓောတိ၊ နိဗ္ဗာန်နိဗ္ဗာန်
ဟူ၍။ ခေါ၊ စင်စစ်ဧကံ အမှန်မချ။ ပုဗ္ဗေ၊ မဂ်ရသည်မှ ရှေးကာလ၌။
အနန္တသုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။
စက္ခု၊ မဂ် စက္ခုဉာဏ်အမြင်သည်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒပါဒိ၊
ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒပါ
ဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ပညာ၊ မဂ်ပညာသည်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒ
ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ မဂ်ဝိဇ္ဇာသည်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒ
ပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။ အာလောကော၊ မဂ်ဉာဏ်အရောင်အလင်းသည်။
မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ရှားဖြစ်ပြီ။

မြို့ဟောင်း ဥပမာ

ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ဥပမာမည်သည်ကား၊ ယောက်ျားသည်
တောအုပ်ကြီး၌ လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်၊ ရှေးသူဟောင်းတို့
သွားရောက်ဘူးသော တကြောင်းတည်းသော ခရီးလမ်းဟောင်းကြီး
ကိုတွေ့မြင်ရာ၏။ ထိုယောက်ျားသည်၊ ထိုလမ်းဟောင်းကို အစဉ်
တစိုက် လိုက်သွားရာ၏။ ထိုလမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် လိုက်သွား
သည်ရှိသော်၊ မင်းနေပြည် ရာဇဋ္ဌာနိ မြို့ဟောင်းကြီးကို တွေ့မြင်ရာ
၏။ ထိုမြို့ဟောင်းကြီးသည် ရှေးသူဟောင်းတို့ သုံးဆောင်နေထိုင်ဘူး

၏။ အရာဝိနည်းလည်းပြည့်စုံ၏။ ဥယျာဉ်တောနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ရေကန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ရေတွင်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ မွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိ၏။

ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ထိုယောကျ်ားသည် ထိုသို့တွေ့မြင်သောအခါ၊ မင်းအား၎င်း၊ မင်း၏အမတ်အား၎င်း ပြောကြားရာ၏။ တောင်းပန်ပါ၏။ အရှင်မင်းမြတ်သိတော်မူလော့။ အကျွန်ုပ်သည် တောအုပ်ကြီး၌လှည့်ပတ်သွားလာသည်ရှိသော်၊ ရှေးသူဟောင်းတို့သွားရောက်ဘူးသော လမ်းဟောင်းကြီးကို တွေ့မြင်ပါ၏။ ထိုလမ်းဟောင်းကြီးကို အစဉ်တစိုက်လိုက်သွားပါ၏။ ထိုလမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက်လိုက်သွားသည်ရှိသော်၊ မင်းနေပြည် ရာဇဌာနိ မြို့ဟောင်းကြီးကို တွေ့မြင်ပါ၏။ ထိုမြို့ဟောင်းကြီးသည် ရှေးသူဟောင်းတို့ သုံးဆောင်နေထိုင်ဘူး၏။ အရာဝိနည်းလည်း ပြည့်စုံပါ၏။ ဥယျာဉ်တောနှင့်လည်း ပြည့်စုံပါ၏။ ရေကန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံပါ၏။ ရေတွင်းနှင့်လည်းပြည့်စုံပါ၏။ မွေ့လျော်ဘွယ်လည်းရှိပါ၏။ ထိုမြို့ဟောင်းကို တည်ထောင်ဖန်ဆင်းတော်မူပါ အရှင်မြတ်ဟု တောင်းပန်ရာ၏။

ချစ်သား ရဟန်းများတို့၊ ထိုသို့ပြောကြားတောင်းပန်သောအခါ၊ မင်းသည်၎င်း၊ မင်းအမတ်သည်၎င်း၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို တည်ထောင်ဖန်ဆင်းရာ၏။ တည်ထောင်ဖန်ဆင်းသော ထိုမြို့သည်၊ တပါးသောအခါ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံသည် ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ဝပြောလည်း ဝပြော သာယာသည် ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ လူများသည် ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ရောငြိမ်းသောလူမျိုးရှိသည်ဖြစ်ရာသကဲ့သို့၊ ပြန့်ပွားများမြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည် ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။ ချစ်သား ရဟန်းများတို့၊ ထိုအတူသာလျှင် ငါတို့အားသည်၊ ရှေးဘုရားတို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွရောက်တော်မူသော မဂ်လမ်းဟောင်းကို တွေ့မြင်တော်မူ၏။

မဂ်လမ်းဟောင်း ဥပမေ

ချစ်သား ရဟန်းများတို့၊ ရှေးဘုရားတို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူကြသော ထိုမဂ်လမ်းဟောင်း မည်သည်ကား၊ အဘယ်နည်း..... ဤ အရိယာ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တရားပင်တည်း။

- ၁-နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်မြင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၂-နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ကြံသော သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၃-ခွတ်ကို အမှန်သိမ်းဆည်းသော သမ္မာဝါစာမဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၄-မကောင်းမှုပြုရာမှ အမှန်ထသော သမ္မာကမ္မန္တမဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၅-အသက်မွေး အမှန်စင်ကြယ်သော သမ္မာအာဇီဝမဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၆-အမှန်အားထုတ်သော သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၇-နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ထင်သော သမ္မာသတိ မဂ္ဂင် ၁-ပါး
- ၈-အနုသယ ပရိယုဋ္ဌာန် ဘဝတတန် အတန်တန် ငြိမ်းသော
 နိဗ္ဗာန်၌ မဂ်စိတ်ကို အမှန် တည်ထားသော သမ္မာ သမာဓိ
 မဂ္ဂင် ၁-ပါး

ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ဤအရိယာတရား မဂ္ဂင် ၈-ပါးသည်၊ ရှေး
 ဘုရားတို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွရောက်တော် မူကြသော မဂ်လမ်းဟောင်း
 တည်း။ ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော်
 မူ၏။ ထိုလမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော်မူသည်
 ရှိသော်၊ ဇရာမရဏ အကျိုးဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ ဇရာမရဏ အကျိုး
 ဒုက္ခ၏ အကြောင်းသမုဒယကို သိတော်မူပြီ၊ ဇရာမရဏ အကျိုး ဒုက္ခ
 ၏ ခြွင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို သိတော် မူပြီ၊ ဇရာမရဏ အကျိုး ဒုက္ခ၏
 ခြွင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော အကျင့်မဂ်ကို သိတော်မူပြီ။

ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော်မူပြီ၊
 ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော် မူသည်
 ရှိသော်၊ ဇာတိ၏ အကျိုးဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ ဘဝ၏အကျိုးဒုက္ခကို
 သိတော်မူပြီ၊ ဥပါဒါန အကျိုးဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ တဏှာအကျိုး
 ဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ ဝေဒနာ အကျိုးဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ ဗသဒအကျိုး
 ဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ သဗ္ဗာယတန အကျိုး ဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊
 နာမရူပအကျိုးဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ ဝိညာဏအကျိုးဒုက္ခကို သိတော်
 မူပြီ။

ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော်မူပြီ၊
 ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို အစဉ်တစိုက် ငါဘုရား လိုက်တော် မူသည်

ရှိသော်၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခကို သိတော်မူပြီ၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခ၏ အကြောင်း သမုဒယကို သိတော်မူပြီ၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်ကို သိတော်မူပြီ၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော အကျင့် မဂ်ကိုလည်း သိတော်မူပြီ။ ထိုအကျင့်မဂ်ကို ငါတရား သိတော်မူ၍ ရဟန်း ယောက်ျား၊ ရဟန်း မိမ္မ၊ ဒါယကာ ယောက်ျား၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့အား ဟောကြားတော်မူပြီ။

ချစ်သားရဟန်းများတို့၊ ဤသို့ငါတရား ဟောကြားတော်မူသော မဂ်အကျင့်သည်၊ အကြင်မျှလောက် ကျင့်ကြသသူ လူတို့ဖြင့်ထင်၏။ ထိုမျှလောက် ထိုသို့ ငါတရား ဟောကြားတော်မူသော မဂ်အကျင့် သည်၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဝပြော သာသာလည်း ဝပြောသာ ယာ၏။ ပြန့်ကျယ်လည်း ပြန့်ကျယ်၏။ လူများလည်း လူများ၏။ ကာလ ရှည်လျား များစွာဖြစ်၏။

မဟာနိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပူရာဏနဂရသုတ်

သေယျထာပိ ဘိက္ခဝေ ပုရိသော အရညေ ပဝနေ စရမာနော ပဿေယျ ပုရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ အနုယာတံ။ သော တမနုဂစ္ဆေယျ၊ တမနုဂစ္ဆန္တော ပဿေယျ၊ ပုရာဏံ နဂရံ ပုရာဏံ ရာဇဋ္ဌာနိံ၊ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ အဇ္ဈာပုဋ္ဌံ၊ အာရာမ သမ္ပန္နံ၊ ဝန သမ္ပန္နံ၊ ပေါက္ခရဏီ သမ္ပန္နံ၊ ဥဒ္ဓါပ သမ္ပန္နံ၊ ရမ္မဏီယံ။

အထခေါသော ဘိက္ခဝေ ပုရိသော ရညောဝါ ရာဇမဟာမတ္တဿဝါ အာရာမေယျ၊ ယဒ္ဓေ ဘန္တေ ဇာနေယျာသိ၊ အဟံ အဒ္ဓသံ အရညေ ပဝနေ စရမာနော ပုရာဏံ မဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ အနုယာတံ။ တမနုဂစ္ဆိံ၊ တမနုဂစ္ဆန္တော အဒ္ဓသံ ပုရာဏံနဂရံ ပုရာဏံ ရာဇဋ္ဌာနိံ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ အဇ္ဈာပုဋ္ဌံ၊ အာရာမ သမ္ပန္နံ၊ ဝန သမ္ပန္နံ၊ ပေါက္ခရဏီ သမ္ပန္နံ၊ ဥဒ္ဓါပ သမ္ပန္နံ၊ ရမ္မဏီယံ၊ တံ ဘန္တေ နဂရံ မာပေဟိတိ။

အထခေါ် ဘိက္ခုဝေ ရာဇာဝါ ရာဇမဟာမတ္တောဝါ
တံ နဂရံ မာပေယျ၊ တဿ နဂရံ အပရေန သမယေန
ဣဒ္ဓံစေဝ ဖိတံစ ဗဟုဇညံ အာကိဏ္ဏမနုဿံ ပုဒ္ဓိဝေပုလ္လ
ပတ္တိ။

ရှေ့ဥပမာ၊ နောက်ဥပမာ

ဝေမေဝ ခွါဟံ ဘိက္ခုဝေ အဒ္ဓသံ ပုရာဏံမဂ္ဂံ ပုရာဏဉ္စ
သံ ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတံ။ ကတမောစ
သော ဘိက္ခုဝေ ပုရာဏမဂ္ဂေါ ပုရာဏဉ္စသော ပုဗ္ဗကေဟိ
သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတော၊ အယမေဝ အရိယော
အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ၊ သေယျထိဒံ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ပ။ သမ္မာသမာ
ဝိ။ အယံ ခေါ သော ဘိက္ခုဝေ ပုရာဏမဂ္ဂေါ ပုရာဏဉ္စ
သော ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတော။

တမနုဂစ္ဆိံ၊ တမနုဂစ္ဆန္တော ဇရာမရဏံ အပ္ပညာသိံ၊
ဇရာမရဏ သမုဒယံ အပ္ပညာသိံ၊ ဇရာမရဏ နိရောဓံ
အပ္ပညာသိံ၊ ဇရာမရဏ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒံ အပ္ပ
ညာသိံ။

တမနုဂစ္ဆိံ၊ တမနုဂစ္ဆန္တော ဇာတိံ အပ္ပညာသိံ၊
ဘဝံ အပ္ပညာသိံ၊ ဥပါဒါနံ အပ္ပညာသိံ၊ တဏှံ အပ္ပ
ညာသိံ၊ ဝေဒနံ အပ္ပညာသိံ၊ ဖဿံ အပ္ပညာသိံ၊ သဠာ
ယကနံ အပ္ပညာသိံ၊ နာမရူပံ အပ္ပညာသိံ၊ ဝိညာဏံ
အပ္ပညာသိံ။

တမနုဂစ္ဆိံ၊ တမနုဂစ္ဆန္တော သင်္ခါရေ အပ္ပညာသိံ၊
သင်္ခါရသမုဒယံ အပ္ပညာသိံ၊ သင်္ခါရနိရောဓံ အပ္ပညာ
သိံ၊ သင်္ခါရ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒံ အပ္ပညာသိံ၊ တံ
အဘိညာယ အာဝိက္ခိံ၊ ဘိက္ခုနံ ဘိက္ခုနိနံ၊ ဥပသကာနံ
ဥပါသိကိနံ။

တယိဒံ ဘိက္ခဝေ ဗြဟ္မစရိယံ ဣဒ္ဓံစေဝ ဖိတံစ ဝိတ္ထာရိတံ
မဟုဇညံ ပုထုဘူတံ ယာဝဒေဝ မနုဿေဟိ သုပကာသိ
တန္တိ။

မဟာနိဒါနဝဂ္ဂသံယုတ် ပူရာဏနဂရသုတ်အနက်

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ အရညေ
ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စရမာနော၊ ဣညှိပတ် သွားလာသည်
ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့သည်။ အနုယာတံ၊
သွားလာဘူးသော။ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊ လမ်းဟောင်းကို။
ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ သောပုရိသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ တံ
ပူရာဏံ မဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊ ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆေယျ၊
အစဉ်တစိုက် လိုက်သွားရာ၏။ တံပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊ ထိုလမ်း
ဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်သွားသည်ရှိသော်။
ပူရာဏံ နဂရံ၊ မြို့ဟောင်းကို။ ပူရာဏံ ရာဇဌာနံ၊ မင်းနေပြည်တော်
ဌာနဟောင်းကို။ ပဿေယျ၊ တွေ့မြင်ရာ၏။ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ၊
ရှေးသူဟောင်းတို့သည်။ အဇ္ဈာဝုဋ္ဌံ၊ သုံးဆောင် နေထိုင်ဘူး၏။ အာ
ရာမသမ္ပန္နံ၊ အရာမနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဝနသမ္ပန္နံ၊ ဥယျာဉ်တောနှင့်
လည်း ပြည့်စုံ၏။ ပေါက္ခရဏိ သမ္ပန္နံ၊ ရေကန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။
ဥဒ္ဓါပသမ္ပန္နံ၊ ရေတွင်းနှင့်လည်းပြည့်စုံ၏။ ရမ္မဏိယံ၊ မွေ့လျော်ဘွယ်
လည်းရှိ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ သော ပုရိသော၊
ထိုယောက်ျားသည်။ ရညောဝါ၊ မင်းအား၎င်း။ ရာဇမဟာမတ္တဿ
ဝါ၊ မင်း၏အမတ်အား၎င်း။ အာရောစေယျ၊ ပြောကြားရာ၏။ ဘန္တေ၊
အရှင်။ ယဗ္ဗေ၊ တောင်းပန်ပါ၏။ ဇာနေယျာသိ၊ သိတော်မူလော။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ အရညေ ပဝနေ၊ တောအုပ်ကြီး၌။ စရမာနော၊
ဣညှိပတ် သွားလာသည် ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ မနုဿေဟိ၊ ရှေးသူ
ဟောင်းတို့သည်။ အနုယာတံ၊ သွားလာဘူးသော။ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာ
ဏဉ္စသံ၊ လမ်းဟောင်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ တံပူရာဏံ မဂ္ဂံ
ပူရာဏဉ္စသံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆိံ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်

သွားပါ၏။ တံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊ ထိုလမ်းဟောင်းကို။ အနု
 ဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်သွားသည် ရှိသော်။ ပုဗ္ဗကေဟိ
 မနုဿေဟိ၊ ရှေးသူဟောင်းတို့သည်။ အဏ္ဍာဝုဋ္ဌံ၊ သုံးဆောင် နေထိုင်
 ဘူးသော။ ပူရာဏံနဂရံ၊ မြို့ဟောင်းကို။ ပူရာဏံ ရာဇဌာနိံ၊ မင်း
 နေပြည်တော်ဌာနဟောင်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ တွေ့မြင်ပါ၏။ အာရာမသမ္ပန္နံ၊
 အရာမနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဝနသမ္ပန္နံ၊ ဥယျာဉ်တောနှင့်လည်း ပြည့်
 စုံ၏။ ပေါက္ခရဏိသမ္ပန္နံ၊ ရေကန်နှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဥဒ္ဓါပသမ္ပန္နံ၊
 ရေတွင်းနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဝါ၊ ကျုံးမြောင်း၊ ရေတွင်း၊ ရေကန်နှင့်
 လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဓမ္မဏိယံ၊ ဓမ္မ၊ လျော်ဘွယ်လည်းရှိ၏။ ဘန္တေ၊ အရှင်။
 တံ နဂရံ၊ ထိုမြို့ဟောင်းကို။ မာပေဟိ၊ ကည်ထောင် ဖန်ဆင်းတော်မူ
 ပါလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာရောစေယျ၊ ပြောကြားရာ၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့ အထခေါ၊ ထိုအခါ၌။ ရာဇာဝါ၊ မင်းသည်၎င်း။
 ရာဇမဟာမတ္တောဝါ၊ မင်း၏ အမတ်သည်၎င်း။ တံ နဂရံ၊ ထိုမြို့ဟောင်း
 ကို။ မာပေယျ၊ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းရာ၏။ တဿ တံအဿ တံနဂရံ၊
 ထိုမြို့ဟောင်းသည်။ အပရေန၊ တပါးသော။ သယမေန၊ အခါ၌။
 ဣဒ္ဓိဉ္စေ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဖိတဉ္စ၊
 ဝလည်း ဝပြောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဗဟုဇညံ၊ လူများ
 သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အာကိဏ္ဏမနုဿံ၊ မြွမ်းသောလူမျိုးရှိသည်။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဝုဒ္ဓိဝေပုလ္လပတ္တံ၊ စည်ပင်ပြန့်ပွား များမြတ်သည်
 ၏ အဖြစ်သို့ ရောက်သည်။ အဿ ဘဝေယျ သေယျထာပိ၊ ဖြစ်
 လည်း ဖြစ်ရာသကဲ့သို့။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ ဇေံတထာ၊ ထို့အတူ။ အဟံ၊
 ငါဘုရားသည်။ ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေးဘုရားတို့သည်။
 အနုယာတံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွားတော်မူကြဘူးသော။ ပူရာဏံ မဂ္ဂံ ပူရာ
 ဏဉ္စသံ၊ မဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အဒ္ဓသံ၊ တွေ့မြင်တော်မူပြီ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ပုဒ္ဓေဟိ၊ ရှေးဘုရားတို့
 သည်။ အနုယာတော၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းသို့ တကြောင်းတည်း ကြွသွား
 တော် မူကြဘူးသော။ သော ပူရာဏမဂ္ဂေါ ပူရာဏဉ္စသော၊ ထိုမဂ်
 လမ်းဟောင်းသည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ အယမေဝ အရိ

ယော အဋ္ဌင်္ဂီကော မဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယာတရား မဂ္ဂင် ၈-ပါးပင်တည်း။
ဣဒံ အယံ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂီကော မဂ္ဂေါ၊ ဤအရိယာတရား မဂ္ဂင်
၈-ပါးဟူသည်။ သေယျထာ ကတမော၊ အဘယ်နည်းဟူမူကား။

၁-သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်မြင်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိမဂ္ဂင် ၁-ပါး။

၂-သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အမှန်ကြံသော၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပမဂ္ဂင်
၁-ပါး။

၃-သမ္မာဝါစာ၊ နှုတ်ကို အမှန်သိမ်းဆည်းသော၊ သမ္မာဝါစာ
မဂ္ဂင် ၁-ပါး။

၄-သမ္မာ ကမ္မန္တော၊ မကောင်းမှု ပြုရာမှ အမှန်ထသော၊ သမ္မာ
ကမ္မန္တမဂ္ဂင် ၁-ပါး။

၅-သမ္မာအာဇီဝေါ၊ အသက်မွေး အမှန်စင်ကြယ်သော၊ သမ္မာ
အာဇီဝ မဂ္ဂင် ၁-ပါး။

၆-သမ္မာဝါယာမော၊ အမှန်အားထုတ်သော၊ သမ္မာဝါယာမ မဂ္ဂင်
၁-ပါး။

၇-သမ္မာသတိ၊ နိဗ္ဗာန် အမှန်ထင်သော၊ သမ္မာသတိ မဂ္ဂင်
၁-ပါး။

၈-သမ္မာသမာဓိ၊ အနုသယ ပရိယုဋ္ဌာန် ဘဝတပန် အတန်တန်
ငြိမ်းသော နိဗ္ဗာန်၌၊ မဂ်စိတ်ကို အမှန်တည်ထားသော သမ္မာ
သမာဓိ မဂ္ဂင် ၁-ပါး။

ထိုကွဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အယံခေါ် အရိယော အဋ္ဌင်္ဂီကော မဂ္ဂေါ၊ ဤ
အရိယာတရား မဂ္ဂင် ၈-ပါးသည်ပင်။ ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ၊
ရှေးဘုရားတို့သည်။ အနုယာဘော၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းသို့ တကြောင်း
တည်း ကြွသွားတော် မူကြဘူးသော။ သော ပူရာဏ မဂ္ဂေါပူရာဏဉ္စ
သော၊ ထိုမင်လမ်းဟောင်းပင်တည်း။

တံ ပူရာဏံ မဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊ ထိုမင်လမ်းဟောင်းကို ။ အနုဂစ္ဆိံ၊
အစဉ် တစိုက် လိုက် တော်မူပြီး။ တံ ပူရာဏံ မဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ၊
ထိုမင်လမ်းဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်
မူသည် ရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏ အကျိုးဒုက္ခကို။ အပ္ပညာ
သိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဇရာမရဏ သမုဒယံ၊ ဇရာရဏ အကျိုးဒုက္ခ

၏။ အကြောင်း သမုဒယကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဇရာမရ
 ကာ နိရောဓံ၊ ဇရာမရက အကျိုးဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်ကို။ အတ္တ
 ညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဇရာမရက နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ ဇရာမရ
 က အကျိုးဒုက္ခ၏။ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော မဂ်အကျင့်ကို။
 အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။

တံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏန္ဓသံ၊ ထို မဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အနု
 ဂစ္ဆိံ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်မူပြီး။ တံပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏန္ဓသံ၊
 ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်မူ
 သည်ရှိသော်။ ဇာတိံ၊ ဇာတိအကျိုး ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်
 မူပြီး။ ဘဝံ၊ ဘဝအကျိုး ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဥပါ
 ဒါနံ၊ ဥပါဒါန အကျိုး ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ တဏှံ၊
 တဏှာ အကျိုးဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဝေဒနံ၊ ဝေဒနာ
 အကျိုး ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဖဿံ၊ ဖဿအကျိုး
 ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတန
 အကျိုးဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ နာမရူပံ၊ နာမရူပ အ
 ကျိုး ဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ အ
 ကျိုးဒုက္ခကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။

တံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏန္ဓသံ၊ ထို မဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အနု
 ဂစ္ဆိံ၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်မူပြီး။ တံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏန္ဓသံ၊
 ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို။ အနုဂစ္ဆန္တော၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်
 မူသည်ရှိသော်။ သင်္ခါရေ၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခတို့ကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိ
 တော်မူပြီး။ သင်္ခါရသမုဒယံ၊ သင်္ခါရအကျိုး ဒုက္ခ၏ အကြောင်းသမု
 ဒယကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ သင်္ခါရနိရောဓံ၊ သင်္ခါရအကျိုး
 ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်ကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိတော်မူပြီး။ သင်္ခါရ
 နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ သင်္ခါရ အကျိုး ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်သို့
 ရောက်သော ရှေးမဂ်လမ်းဟောင်း တကြောင်းတည်းသော အကျင့်
 ကို။ အတ္တညာသိံ၊ သိပြီး။ တံ နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒံ၊ ထိုအကျိုးဒုက္ခ၏
 ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သော ရှေးမဂ်လမ်းဟောင်း တကြောင်း
 တည်းသော အကျင့်ကို။ အဘိညာယ၊ သိ၍။ သိက္ခုနံ၊ ရဟန်း

ယောကျာ်းတို့အား။ အာစိက္ခိံ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ သိက္ခန္တိနံ၊ ရဟန်းမိန်းမတို့အား။ အာစိက္ခိံ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဥပါသကာနံ၊ ဒါယကာယောကျာ်းတို့အား။ အာစိက္ခိံ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။ ဥပါသိကာနံ၊ ဒါယိကာမိန်းမတို့အား။ အာစိက္ခိံ၊ ဟောကြားတော်မူပြီ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဒိဒံ ယံဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အကြင်ငါဘုရားဟောကြားတော်မူသော မဂ်အကျင့်သည်။ ယာဝဒေဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ မနုဿေဟိ၊ ကျင့်ကြံသသူ လူတို့ဖြင့်။ သုပကာသိတံ၊ ထင်၏။ တာဝဒေဝ၊ ထိုမျှလောက်။ တယိဒံ-တံဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုငါဘုရားဟောကြားတော်မူသော မဂ်အကျင့်သည်။ ဣဒ္ဓန္ဓေဝ၊ ပြည့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဒိတဉ္စ၊ ဝလည်း ဝပြော၏။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ပြန်လည်း ပြန်ကျယ်၏။ ဗဟုဇညံ၊ လူလည်း လူများ၏။ ပုထုဘူတံ၊ ကာလရှည်လျား များစွာလည်းဖြစ်၏။

မဂ်ဟောင်း, နိဗ္ဗာန်ဟောင်း ၂-ပါးတို့တွင်၊ မဂ်ဟောင်းကို ဆိုလတံ့သော စကားဖြင့် အကျဉ်းမျှသာ သိမှတ်ရာ၏။

မဂ်ဟောင်း။ ။ သဗ္ဗိတ္တပရိယောဒါပနန္တိ၊ အဓိတဿ မဂ္ဂဿ ဘာဝနာ ကြိယာ သာ သတိစိတ္တေ ပရိယောဒါပိတေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ ပရိယောဒါပိတာ ဘဝန္တိ၊ ဝေဠု ဘဂဝါ အာဟ။ စေတော ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘိက္ခုဝေ တထာဂတေ ဗြဟ္မ စရိယံ ဝုဿတိတိ။

သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါ ပနန္တိ၊ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနံ-ဟူသည် ကား။ အဓိတဿမဂ္ဂဿ၊ မဂ်ဟောင်းကို။ ယာ ဘာဝနာ၊ အကြင် ပွားခြင်း၊ ယာ ကြိယာ၊ အကြင်ပြုခြင်း။ သာ၊ ထိုမဂ်ဟောင်းကို ပွားခြင်း ပြုခြင်းသည်။ သဗ္ဗိတ္တပရိယောဒါပနာ၊ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယော ဒါပန မည်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ပရိယောဒါပိတေ၊ ဖြူစင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ ပရိယော ဒါပိတာ၊ ဖြူစင် ကုန်သည်။ ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာ ဘုရားသည်။ စေတော ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘိက္ခုဝေ တထာဂတေ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿတိတိ၊ ဝုဿတိ-ဟူ၍။ ဝေ၊ ဤသို့။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယသာဝကော၊ အရိယသာဝက ဖြစ်သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ စေတော ဝိသုဒ္ဓတ္ထံ၊ စိတ်စင်ကြယ်ခြင်း အကျိုး

ဌာ။ တထာဂတေ။ ငါတုရား၌။ ဗြဟ္မစရိယံ။ မဂ်သီတင်းကို။ ဝုဿဘိ။ သုံး၏။

မဂ်ဟောင်း၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်း ၂-ပါးတို့တွင်။ မဂ်ဟောင်းကို ဤမျှသော စကားဖြင့် သိသာရပြီ။

နိဗ္ဗာန်ဟောင်းကို အဘယ်သို့ သိရမည်နည်း။ ရာဇဌာနိ မင်းနေ ပြည် မြို့ဟောင်းကဲ့သို့ သိရမည်။

သိရပုံကား

နိဗ္ဗာန်ဟောင်း။ ။ပူရာဏံ နဂရံ။ ပူရာဏံ ရာဇဌာနိ။-နိယမ ဥပမာ စကားကို။ အသေအချာ မှတ်သား သည်ရှိသော်။ နောက် နောက်သော မင်းအပေါင်းအဆက်ဆက် မရွှေ့မပြောင်းဘဲ။ တည် ထောင် ဖန်ဆင်းသော မြို့မည်သည်ကား။ ရှေးမင်းဟောင်းအပေါင်း အဆက်ဆက် မရွှေ့မပြောင်းဘဲ။ တည်ထောင် ဖန်ဆင်းဘူးသော မြို့ဟောင်းလည်း ဖြစ်ရမည်။ မင်းနေပြည်တော် ဌာနဟောင်းလည်း ဖြစ်ရမည်။

ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏဉ္စသံ။-နိယမ ဥပမာစကားကို။ အသေအချာ မှတ်သားသည်ရှိသော်။ နောက်နောက်သော တုရားအပေါင်းအဆက် ဆက် မရွှေ့မပြောင်းဘဲ။ နဂရံဝိယ နိဗ္ဗာန်-ပုဒ်အရ။ မဂ်အကျင့်ဖြင့် ခြင်္စသော နိဗ္ဗာန်မည်သည်ကား။ ရှေးဘုရားအပေါင်း အဆက်ဆက် မရွှေ့မပြောင်းဘဲ။ မဂ်အကျင့်ဖြင့် ခြင်္စသော နိဗ္ဗာန်ဟောင်းလည်း ဖြစ်သည်။ ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ နဟောတိ။ ဣမဿ နိရောဓာ ဣဒံနိ ရုက္ခတိ-ဟူသော။ ဓမ္မနိယာမတာ-သံသာရနိဝတ္တိဌာန ဟောင်းလည်း ဖြစ်သည်။

ရှေးဘုရားအပေါင်း အဆက်ဆက် မရွှေ့မပြောင်းဘဲ။ ထပ်တူ ထပ်မျှ ကြွရောက်တော်မူကြသော မဂ်ဟောင်းနိဗ္ဗာန်ဟောင်းကို.....

အယံခေါ သော ဘိက္ခဝေ ပူရာဏမဂ္ဂေါ ပူရာဏဉ္စသော ပုဗ္ဗကေ ဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတော။ ပါဠိတော်ဖြင့် အဓိပ္ပာယ်ကို မသွယ်မပိုက်ဘဲ။ တိုက်ရိုက်ယူအပ်၏။ ။အနက်ပေးခဲ့ပြီ။

အဆက်ဆက် မရွှေ့ မပြောင်း၊ နောက်နောက်သော ဘုရား အပေါင်းတို့တွင်လည်း၊ ရှေးဦးအစ ပဋ္ဌမပွင့်တော်မူသော၊ ဂေါတမ ဘုရားသခင်၊ ရှေးဘုရားတို့နှင့် မခြား အလားတူပင်ဖြစ်၍၊ မရွှေ့ မပြောင်းဘဲ၊ ထပ်တူထပ်မျှ ကြွရောက်တော်မူရသော မဂ်ဟောင်း နိဗ္ဗာန်ဟောင်းကို၊..... ဝေမေဝ ခွါဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓသံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူ ရာဏာဉ္ဇသံ ပုဗ္ဗကေဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတံ။-ဟူသော ပါဠိ တော်ဖြင့်၊ အဓိပ္ပါယ်ကို မသွယ်မဝိုက် တိုက်ရိုက်ယူအပ်၏။ ။အနက် ပေးခဲ့ပြီ။

ဝေမေဝ ခွါဟံ ဘိက္ခဝေ အဒ္ဓသံ ပူရာဏံမဂ္ဂံ ပူရာဏာဉ္ဇသံ ပုဗ္ဗကေ ဟိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေဟိ အနုယာတံ။- ဟူသော ပါဠိတော်ကို သက်သေ ပြ၍၊ ဗောဓိပင်နှင့် ရွှေပလ္လင်ငှာန မဂ်ရုစဉ်ကာလက၊ ဖြတ်စွာဘုရား သခင် မဂ်ဟောင်းကိုသာ ရတော်မူချေသေး၏။ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းကို သော်ကား၊ ရတော်မမူချေသေးဟု မိစ္ဆာဉာဏ်မသက်ဝင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှါ၊.....

အဓိဂတောခေါ မျာယံမဂ္ဂေါ ဗောဓာယ ယဒိဒံ နာမ ရူပနိရောဓာ ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ နိရောဓော။ ပ။ ဝေ မေတဿ ကေဝ လဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောဘိ။-ဟူသော ပါဠိတော်ကို ဒေသနာ နည်းပြ၊ စံနမူနာ ယူရအောင်၊ မိန့်ဟတော် မူချေသည်။ ထိုပါဠိတော်၏အလို အဓိပ္ပါယ်ဆိုသော်ကား၊.....

အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ အကြောင်း၏ ခြုံခြင်းကြောင့်၊ အကျိုး၏ မဖြစ် သောခြုံခြင်း။ ဤသို့အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ အကြောင်း အဆက်ဆက်၏ ခြုံခြင်းကြောင့်၊ အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ အကျိုးအဆက်ဆက်၏ မဖြစ်သော ခြုံခြင်းသို့ရောက်သော ဤမဂ်ကို၊ ငါဘုရားသည် ဇကုနံ အမှန်မုချ ရတော်မူအပ်ပြီ ဟုလိုသည်။

ဤသို့ ပါဠိတော်၏အလို၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ဆိုသည်ရှိသော်၊ အဘယ်၌ မဂ်ဖြင့် မဖြစ်သောခြုံခြင်းသို့ ရောက်သည်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုနိဗ္ဗာန် ဟု ဆိုလိုပါသနည်း။

မိမိသန္တာန်၌မဖြစ်မူ၍၊ ဖြစ်သော ခန္ဓာနာမ်ရုပ်နှင့် မရောမယှက် သက်သက်၊ အကြင်မဖြစ်သောရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့သည်အကြောင်းတပါး

ကင်းသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ကုန်၏။ ထိုအကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်ထင်သော၊ မိမိသန္တာန်၌ မဖြစ်သော ရုပ်နာမ်ခန္ဓာတို့ကို မျက်မှောက်ပြုနိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုရကုန်၏။ ။ မဂ်ဖြင့် ပစ္စက္ခအတ္တဘော၌၊ နိဗ္ဗာန်ကိုပြု၏ ဟုလိုသည်။ ပစ္စက္ခအတ္တဘောကား၊ မျက်မှောက်ကိုယ်။

အပိစ အတ္တနော သန္တာနော အနုပ္ပါဒေတွာပိ ယေ ဓမ္မာ ကေဝလံ အပ္ပရပစ္စယေန ဥာနေဏ ဥာတာ တေ သန္တိကတာဟောန္တိ။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အတ္တနောသန္တာနော၊ မိမိ၏သန္တာန်၌။ အနုပ္ပါဒေတွာပိ၊ မဖြစ်ကုန်မူ၍လည်း။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့သည်။ ကေဝလံ၊ သက်သက်။ အပ္ပရပစ္စယေန၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော။ ဉာနေန၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်။ ဉာတာ၊ ထင်ကုန်၏။ တေဓမ္မာ၊ ထိုတရားတို့သည်။ သန္တိကတာ၊ မျက်မှောက်ပြုကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အကြင်အကြင် တရားလက်ရှိ ပစ္စက္ခအတ္တဘော၌၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မဖြစ်သောသဘောထင်၏။ လက်ရှိ ပစ္စက္ခအတ္တဘော၌၊ မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မဖြစ်သော သဘောထင်သော ထိုထိုတရား သရုပ်အားဖြင့်၊ ဘုရားမဟောဟု မိစ္ဆာဉာဏ် မသက်ဝင်ကြစေခြင်းအကျိုးငှါ.....

တေနော 'ဟိ သဗ္ဗံ' ဘိက္ခဝေ သန္တိကတဗ္ဗံ၊ ကိဉ္စ ဘိက္ခဝေ သဗ္ဗံ သန္တိကတဗ္ဗံ၊ စက္ခု ဘိက္ခဝေ သန္တိကတဗ္ဗန္တိ အာဒိ ဝုတ္တံ။ အပရမ္ပိဝုတ္တံ၊ ရူပံ ပဿန္တော သန္တိကရောတိ၊ ဝေဒနံ။ ပ။ ဝိညာဏံ ပဿန္တော သန္တိကရောတိ။ စက္ခု ဇရာမရဏံ အမတောဂဓံ နိဗ္ဗာန် ပဿန္တော သန္တိကရောတိ၊ ယေယေဓမ္မာ သန္တိကတာ ဟောန္တိ၊ တေတေ ဓမ္မာ ဖုသိတာ ဟောန္တိတိ။ -ဟု ဝိနိတော်မူအပ်ပြီ။ ။ အနက်ထင်၏။ မြင်အောင်ပေးလေ။

အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌၊ စက္ခု သရုပ်မထင်၊ ရူပ သရုပ်မထင်၊ စက္ခု ဝိညာဏ

သရုပ်မထင်၊ ဖဿ သရုပ်မထင်၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။ သောတ၊ သဒ္ဓ၊ သောတဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။ ဃာန၊ ဂန္ဓ၊ ဃာနဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။ ဇိဝှါ၊ ရသ၊ ဇိဝှါဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။ ကာယ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ၊ ကာယဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။ မန၊ ဓမ္မ၊ မနောဝိညာဏ၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ သရုပ်မထင်။

ဝတ္ထု ခွါရ အာရုံနှင့် တကွဖြစ်သော ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ခွါရ ၆-ပါး၊ အာရုံ ၆-ပါး၊ ဝိညာဏ် ၆-ပါး၊ ဖဿ ၆-ပါး၊ ဝေဒနာ ၆-ပါး၊ သညာ ၆-ပါး၊ စေတနာ ၆-ပါး၊ တဏှာ ၆-ပါး၊ ဝိတက် ၆-ပါး၊ ဝိစာရ ၆-ပါး၊ ဓာတ် ၆-ပါး၊ ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး၊ ကောဋ္ဌာသ-၃၂ ပါး၊ အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဓာတ် ၁၀-ပါး၊ ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး၊ ဓာတ် ၃-ပါး၊ ဘဝ ၉-ပါး၊ ဈာန် ၄-ပါး၊ အပ္ပမညာ ၄-ပါး၊ သမာပတ် ၄-ပါး။

အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာ မရဏ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါး၊ သရုပ်အားဖြင့် မထင်။ ။ ၎င်းကောဋ္ဌာသ ၂၃-ပါး၊ သရုပ်အားဖြင့် မဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်သာထင်၏။

ဤသို့မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌

နိဗ္ဗာန်ထင်သည်ကိုပင်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော မဂ်ကိစ္စ ဟု ဆိုရချေသည်။

ဤသို့မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော နိဗ္ဗာန်ကိုပင်၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၊ သဝိညာဏက အတ္တဘော၌၊ လောက၏ အဆုံးဖြစ်သော မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ မရုတေ၊ ပဋိသန္ဓေမနေတဲ့ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်သည် ဆိုရချေသည်။

မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ ခြုံငုံသောနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဖြစ်ရ၊ မအိုရံ၊ မသေရ၊ မရုတေရ၊ ပဋိသန္ဓေမနေရတဲ့ လောက၏ အဆုံးသို့ ရောက်သော အသင်္ခါသဓာတ် ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်ကို၊ သဒ္ဓါ ကာတဗ္ဗ မဂ်ကိစ္စဖြင့် မျက်မှောက်ပြု၏ဟု အကယ်၍ မဆိုတန်ဘဲ

ဆိုချေသော်၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိသာဓက မရှိက၊ ဝိရောမိဒေါသ ရောက်၏ဟု သူဆိုတွယ်ရှိ၍၊ ဟောတော်မူသော ပါဠိသာဓကရှိ တိုင်း၊ ကသိုဏ်းမျက်ရှု ဉာဏ်စက္ခုထင်ထင်နှင့် မြင်အောင်သာ ရှုစား ကြပါတော့။ ဘုရားနှင့် ရောဟိတဿနတ်သား မေးဖြေကြားသော ပါဠိတော် အသွားကို၊ စကားတိုတိုနှင့် အပိုမဆို လိုရင်းကျကျ အသစ်တန်ဖွဲ့ကို မိစ္ဆာဉာဏ်ထင်ပုံနှင့် သမ္မာဉာဏ်ထင်ပုံ ၂-ပါး စုံကို၊ ဥဿယံလုံးဝ မဖြစ်ရ၊ မအိုရ၊ မသေရ၊ မစုတေရ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ ရတဲ့ လောက၏ အဆုံးကျအောင်၊ အကျဉ်းမျှဖြင့်လင်းပြပေအံ့။

တရံရောအခါ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ သာဝတ္ထိပြည် ဇေတ ဝန်ကျောင်း၌ နေတော်မူ၏။ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၊ ရောဟိ တဿနတ်သားသည် လာ၍၊ မြတ်စွာဘုရားကို ဤသို့မေးလျှောက်၏။ မြတ်စွာဘုရား၊ အကြင်လောက၏ အဆုံး၌၊ မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ မစုတေ၊ ပဋိသန္ဓေမနေ၊ ထိုသို့ မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ မစုတေ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေသော လောက၏ အဆုံးကိုသွားသဖြင့်၊ သိခြင်း၊ မြင်ခြင်း၊ ရောက် ခြင်းငှါ၊ တတ်ကောင်းပါသလော မြတ်စွာဘုရား။

ရောဟိတဿနတ်သား

အကြင်လောက၏ အဆုံး၌၊ မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ မစုတေ၊ ပဋိသန္ဓေ မနေ၊ ထိုသို့ မဖြစ်၊ မအို၊ မသေ၊ မစုတေ၊ ပဋိသန္ဓေမနေသော လော က၏ အဆုံးကို သွားသဖြင့်၊ သိအပ်၊ မြင်အပ်၊ ရောက်အပ်၏ ဟူ၍၊ ငါ ဘုရား ဟောကြားတော်မမူ။

မြတ်စွာဘုရား၊ အကြင်မျှလောက် အကျွန်ုပ်လျှောက်ထားသော အမေးစကားကို၊ အရှင်ဘုရားသည် မပေါက် မပြန်၊ အမှန် ဧကန် အနေဖြင့်၊ ဖြေကြားတော်မူပါပေ၏။ ထိုမျှလောက် မပေါက်မပြန်၊ အမှန် ဧကန်အနေဖြင့်၊ ဖြေကြားတော်မူပါပေသော ရှင်ပင်ဘုရား၊ အံ့ဩတွယ် ရှိပေစွတကား မြတ်စွာဘုရား၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပေစွ တကား မြတ်စွာဘုရား။

မြတ်စွာဘုရား၊ ရှေး၌ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ အကျွန်ုပ်သည် ရောဟိ တဿမည်သော ရသေ့ဖြစ်ဘူးပါ၏။ တန်ခိုးနှင့်ပြည့်စုံပါ၏။ ကောင်း ကင်ကို ဖဲသွားပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုအကျွန်ုပ်အား အပြေးအ

သွား လျှင်သော သဘောဖြစ်ဘူးပါ၏။ လေးအတတ်ကို တပက်ကမ်း ခတ် တတ်သော လေးသမား၊ အားကုန်သွန်၍ အလွန်လျှင်အောင် ပစ်လွှတ်သော မြားအဟုန်၊ ဖိလာကန်လန်၊ ထန်းပင်လုံး တလုံးခန့် တလုံးခန့်၊ တသုန်တသုန် လွန်လျှင်၊ အရှေ့စကြာဝဠာ သမုဒ္ဒရာမှာ အနောက်စကြာဝဠာ သမုဒ္ဒရာကို လွန်အောင်၊ အပြေးအသွား လျှင် သော သဘောဖြစ်ဘူးပါ၏။ မြတ်စွာဘုရား၊ ဤသို့သဘောရှိသော လျှင်ခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသော ထိုအကျွန်ုပ်အား၊ ဤသို့သဘောရှိသော ပြေးသွားခြင်းဖြင့်၊ ဤသို့သဘောရှိသော မိစ္ဆာဉာဏ်ဖြစ်ဘူးပါ၏။ ငါသည်သွားသဖြင့် လောက၏အဆုံးကို ရောက်အံ့ဟု မိစ္ဆာဉာဏ် ဖြစ်ဘူးပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၊ ထိုအကျွန်ုပ်သည် စားသောက်သော ကာလကို ထား၍၊ အိပ်သော ကာလကိုထား၍၊ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် စွန့်သော ကာလကိုထား၍၊ အပင်အပန်းဖြေသော ကာလကိုထား၍၊ အနှစ်တရာ ကာလပတ်လုံး ပြေးသွား၍၊ လောက၏အဆုံးသို့ မရောက်ဘဲ၊ လော က၏အတွင်း၌သာလျှင်၊ စုတိမနေ သေရဘူးပါ၏။

မြတ်စွာဘုရား၊ အကျွန်ုပ် လျှောက်ထားသော အမေးစကားကို၊ အရှင်ဘုရားသည် မပေါက်မပြန်၊ အမှန်ကောက် အနေဖြင့်၊ ဖြေကြား တော်မူပါပေ၏။ ထိုမျှလောက် မပေါက်မပြန်၊ အမှန်ကောက် အနေဖြင့် ဖြေကြားတော်မူပါပေသောရှင်ပင်ဘုရား၊ အံ့ဩဘွယ်ရှိပေစွတကား၊ မဖြစ်ဘူးမြဲ ဖြစ်ပေစွတကား။

ယတ္ထ ခေါ အာဂုသော နဇာယတိ နဇိယတိ နမိယတိ နစဝတိ နဥပပဇ္ဇတိ။ နာဟံ တံ ဂမနေန လောကဿ အန္တိ ဥာတေယျံ ဒိဋ္ဌေယျံ ပတ္တေယျန္တိ ဝဒါမိ။ နစာဟံ အာဂုသော အပ္ပတွာဝ လောကဿ အန္တိ ခုက္ခဿ အန္တိ ကြိယံ ဝဒါမိ။ အပိစာဟံ အာဂုသော ဣမသ္မိံ ယေဝ ဗျာမ မတ္တေ ကဇ္ဇေဝရေ သသညိမိ သမနကေ လောကဉ္စ ပည ပေမိ။ လောကဿ မုဒယဉ္စ၊ လောကနိရောဓဉ္စ၊ လောက နိရောဓ ဂါမိနိဉ္စ ဖဒ္ဓိပဒံ။

အာရသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ ခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 ယတ္ထ၊ အကြင်လောက၏ အဆုံး၌။ န ဇာယတိ၊ မဖြစ်။ န ဖိယဘိ၊
 မအို။ န ဝိယတိ၊ မသေ။ န စဝတိ၊ မရတော။ န ဥပပဇ္ဇတိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 မနေ။ တံ လောကဿအန္တံ၊ ထိုလောက၏အဆုံးကိုး။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဂမနေန၊ သွားသဖြင့်။ ဉာတေယျံ၊ သိအပ်၏။ ဒိဋ္ဌေယျံ၊ မြင်
 အပ်၏။ ပတ္တေယျံ၊ ရောက်အပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ န ဝဒါမိ၊ ဟောတော်
 မမူ။

အာရသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ လောကဿ၊ လောက၏။
 အန္တံ၊ အဆုံးကို။ အပ္ပတွာဝစ၊ မရောက်ဘဲလည်း။ အဟံ၊ ငါဘုရား
 သည်။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ အန္တကိရိယံ၊ အဆုံးကိုပြု၏ဟူ၍။ န ဝဒါမိ၊
 ဟောတော်မမူ။

အာရသော၊ ရောဟိတဿနတ်သား။ အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။
 အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ ဗျာမမတ္တေ၊ တလံမျှလောက်သော။ ဣမသ္မိံ
 ယေဝ ကဠေဝဇေ၊ ဤအကောင်၌သာလျှင်။ သသညိမ္ပိ၊ ပဋိသန္ဓေ
 သညိနှင့် တကွ။ သမနကေ၊ ပဝတ္ထိ စိတ်နှင့် တကွ။ လောကဉ္စ၊
 လောကကိုလည်း။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ လောက သမုဒယဉ္စ၊
 လောက၏သမုဒယကိုလည်း။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။ လောက
 နိရောဓဉ္စ၊ လောက၏ နိရောဓကိုလည်း။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်
 မူ၏။ လောကနိရောဓ ဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ၊ လောက၏နိရောဓသို့ ရောက်
 သော မဂ်အကျင့်ကိုလည်း။ ပညပေမိ၊ ပညတ်တော်မူ၏။

ဤသို့ ဟောတော်မူသော ပါဠိသာဓကရှိတိုင်း ညှိနှိုင်းသည် ရှိ
 သော်၊ မဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်
 ကို၊ သန္တိကာတဗ္ဗ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အသစ်တခတ် မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊
 အတ္တဘော၌ မျက်မှောက် ပြုသောကာလ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက်၊ အတ္တ
 ဘော၌ တပြိုင်နက်ရ၏။

ရပုံကား

၁-လောကဉ္စပညပေမိ-ပုန်ဖြင့်၊ အတ္တဘော၌ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်း
 ခြားသော မဂ်ကိစ္စရ၏။

သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကို တထအနက်-တနက်တည်း၌ ၂၁

၂-လောကသမုဒယဉ္ဇ-ပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တဘော၌ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သော မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ။

၃-လောကနိရောဓဉ္ဇ-ပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တဘော၌ နိရောဓ သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ။

၄-လောကနိရောဓ ဂါမိနိဉ္ဇ ပဋိပဒါ-ပုဒ်ဖြင့်၊ အတ္တဘော၌ မဂ္ဂ သစ္စာကို ပွားသော မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ။

ဤသို့ မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ ၄-ချက် အတ္တဘော၌ တပြိုင်နက်ကို၊ မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ ၃-မျိုး ခဏတ္တယ မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ပြု၏။

ထို့ကြောင့်

မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခပေတံ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခသမုဒယေပေတံ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓပေတံ ဉာဏံ၊ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါယပေတံ ဉာဏံ၊-ဟု ဟောတော်မူသည်။

မိစ္ဆာဉာဏ်နိ ဝိတဏ္ဏိ၌၊ မိက်၊ မမိက်ချင့်အမှား ချင့်စဉ်းစားဘို့။

မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ၊ မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီပြည့်စုံသောသူ၏။ ယံ ဉာဏံ၊ အကြင်မဂ္ဂဉာဏံ။ ဇေတံဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခပေတံ၊ ဒုက္ခသစ္စာ၌လည်း။ ဉာဏံ၊ ပရိဇာနနိစ္စ ဉာဏ်မည်၏။ ဇေတံဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခသမုဒယပေတံ၊ သမုဒယသစ္စာ၌လည်း။ ဉာဏံ၊ ပဟာနိစ္စဉာဏ်မည်၏။ ဇေတံဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓပေတံ၊ နိရောဓသစ္စာ၌လည်း။ ဉာဏံ၊ သမ္ဘိဒါရဏီ ဉာဏ်မည်၏။ ဇေတံဉာဏံ၊ ထိုမဂ္ဂဉာဏ်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါယပေတံ၊ မဂ္ဂသစ္စာ၌လည်း။ ဉာဏံ၊ ဘာဝနာနိစ္စ ဉာဏ်မည်၏။

ဤသို့မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ ၄-ချက်။

အတ္တဘော၌ တပြိုင်နက်ကိုပြုသော မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ ၃-မျိုး ခဏတ္တယ မဂ္ဂသမ္ဘိဒါရဏီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ္ဂဉာဏ် တဉာဏ်တည်းဖြင့် သစ္စာအနက် ၁၆-ချက်ကို၊ တထအနက် တနက်တည်း၌ ပေါင်း၍၊ တပေါင်းတည်း ထိုးထွင်းအပ်သော သစ္စာ ၄-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ၃-တန်သော ကာလ၌၊ အကျိုးထိုက်သမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပန်-ဟူသမျှကို ဒုက္ခ

သစ္စာ၌ ပေါင်း၏။ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, ၃-တန်သော ကာလ၌၊ အကြောင်း ထိုက်သမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ- ဟူသမျှကို သမုဒယသစ္စာ၌ပေါင်း၏။ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, သုံးတန်သော ကာလ၌၊ အကျိုးမထိုက်သမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နိရောဓ-ဟူသမျှကို နိရောဓသစ္စာ၌ပေါင်း၏။ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, ၃-တန်သော ကာလ၌၊ အကြောင်း မထိုက်သမျှ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် နိရောဓ-ဟူသမျှကို၊ သမုဒယပဟာန်နိစ္စ မဂ္ဂသစ္စာ၌ပေါင်း၏။ ထို့ကြောင့်ကိလေသ အဘာဝကို၊ မဂ်ဟုယူအပ်၏။ ကမ္မ အဘာဝကို၊ မဂ်စေတနာဟု ယူအပ်၏။

ကမ္မက္ခယောနာမ စတုမဂ္ဂ စေတနာ။ ။ ဒုက္ခ အဘာဝကို၊ နိဗ္ဗာန်-ဟု ယူအပ်၏။

ဤသို့ သစ္စာကို ပေါင်းခြင်းသည်၊ အကြောင်းဘယ်သို့ရှိသနည်း-ဟု သူမေးဘွယ် မရှိရအောင်၊ ဧကဉ္စိသစ္စံန ဒုတိယ မတ္ထိ-ဟုဟောတော်မူ၏။ ။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ ဧကဉ္စိ-ဧကမေဝ၊ တပါးတည်းသည် သာလျှင်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဒုတိယံပိ၊ ၂-ခုမြောက်။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်။ န အတ္ထိ၊ မရှိ။ ။ ဤပါဠိတော်အလို အဓိပ္ပါယ်ကိုဆိုသော်၊ သစ္စာ ၄-ပါးတို့တွင်၊ ဒုက္ခသစ္စာသည် ၁-ပါးသာရှိ၏။ ၂-ပါးမရှိ။ သမုဒယသစ္စာသည် ၁-ပါးသာရှိ၏။ ၂-ပါးမရှိ။ နိရောဓသစ္စာ သည်လည်း ၁-ပါးသာရှိ၏။ ၂-ပါးမရှိ။ မဂ္ဂသစ္စာသည်လည်း ၁-ပါးသာရှိ၏။ ၂-ပါးမရှိ။

ဤမျှသာ ပေါင်းရမည် မဟုတ်သေး၊ ထို ၄-ပါးသော သစ္စာတို့တွင်၊ ဒုက္ခသစ္စာ, သမုဒယသစ္စာ ၂-ပါးသည်၊ မိစ္ဆာ ပဋိပဒါသို့ ပေါင်း၏။ နိရောဓသစ္စာ, မဂ္ဂသစ္စာ ၂-ပါးသည်၊ သမ္မာပဋိပဒါသို့ ပေါင်း၏။ မိစ္ဆာ ပဋိပဒါ, သမ္မာပဋိပဒါ ၂-ပါးသည်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ, ဓမ္မနိယမတာသို့ ပေါင်းသည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ, ဓမ္မနိယာမတာ ၂-ပါးသည်၊ ဋ္ဌိတာဝ သာဓာတုသို့ ပေါင်းသည်။ ဋ္ဌိတာဝ သာဓာတုသည်၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာသို့ ပေါင်းသည်။ ဣဒပ္ပတ္တယတာသည် အနန္တစကြာဝဠာ များသောသတ္တဝါတို့၏ ၁-ခုတည်းသော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သို့ ပေါင်းသည်။ ၁-ခုတည်းသော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်၊ သံသာရပဝတ္ထိ, သံသာရနိဝတ္ထိ ၂-ပါးသို့ ပေါင်းသည်။

သံသာရ ပဝတ္တိ, သံသာရနိဝတ္တိ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သည်၊ သံသာရ ပဝတ္တိမည်၏။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သည်၊ သံသာရနိဝတ္တိမည်၏။

၁-ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ	ဒုက
၂-နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ	ဒုက
၃-မိစ္ဆာပဋိပဒါ၊ သမ္မာပဋိပဒါ	ဒုက
၄-ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မနိယာမတာ	ဒုက
၅-ဋီတာဝ သာဓာတု၊ ဣဒပ္ပတ္တယတာ	ဒုက
၆-အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်	ဒုက
၇-သံသာရပဝတ္တိ၊ သံသာရနိဝတ္တိ	ဒုက

ဤဒုက သတ္တုဋ္ဌာန၌တည်၍၊ မိစ္ဆာဉာဏ် မသက်ဝင်ကြစေခြင်း အကျိုးငှါ၊ စွမ်းနိုင်ပါသမျှ သာဓကယုတ္တိ အညီညွှန်၍၊ သိသာလွယ် ကူ သမ္မာဉာဏ်ဟူသမျှ နာယူကြရန်၊ ကျမ်းဂန်ပါဠိ အဋ္ဌကထာနှင့် ညီ၍၊ ဒီကာဂြိုဟ်တိုင်း၊ မိုင်းခြားသုံးသပ် ဆုံးအဖြတ်ကို၊ ကြိုးခတ်လိုစေ သုံးဝေပေအံ့။

သံသာရပဝတ္တိ, သံသာရနိဝတ္တိ

သံသာရပဝတ္တိ, သံသာရနိဝတ္တိ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ရှေးနှင့်လည်း စပ်၊ နောင်နှင့်လည်းစပ်၊ အတိတ်, အနာဂတ် ၂-ပါးတို့၏ အလယ် ပစ္စုပ္ပန်၊ ယခု မျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘောသည်၊ သံသာရ ပဝတ္တိ မည်၏။ အတိတ်လည်းမဟုတ်၊ အနာဂတ်လည်းမဟုတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်လည်း မဟုတ်၊ ယခုမျက်မှောက်ဖြစ်သော အတ္တဘော၌၊ ကာလဝိမုတ် အ သစ်အတ္တဘော မဖြစ်ဘဲ ခြွင်းခြင်းသည်၊ သံသာရ နိဝတ္တိမည်၏။

အပြေးအသွား အစဉ်ပြတ်၊ သံသရာရပ်သည်ကို၊ နိဝတ္တိ နိဗ္ဗာန် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ- ဆိုရသည်။ မဂ်ကို၊ ဒုက္ခ၏ ခြွင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း အကျိုးငှါ၊ အကျင့် ဆိုရသည်။

တတိယသစ္စံ ပန ယသ္မာ နိသဒ္ဓေါ အဘာဝံ၊ ရောဓ
 သဒ္ဓေါစ စာရကံ ဒီပေတိ။ တသ္မာ အဘာဝေါ ဣ
 သံသာရ စာရက သင်္ခါတဿ ဒုက္ခရောဓဿ သဗ္ဗဂတိ
 သုညတ္တာ၊ သမဓိဂတေဝါ တသ္မိံ သံသာရစာရက သင်္ခါ
 တဿ ဒုက္ခရောဓဿ အဘာဝေါ ဟောတိ။ တပ္ပဋ္ဌိ
 ပက္ခတ္တာတိပိ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ ဝုစ္စတိ၊ ဒုက္ခဿဝါ အနုပ္ပါဒ
 နိရောဓပ္ပစ္စယတ္တာ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ။

ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ နိသဒ္ဓေါ၊ နိ-သဒ္ဓါသည်။ အဘာဝံ၊ မရှိ
 ခြင်းကို။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ ရောဓ သဒ္ဓေါစ၊ ရောဓ-သဒ္ဓါ သည်လည်း။
 စာရကံ၊ နှောင်ချိုင့်ကို။ ဒီပေတိ၊ ပြု၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တတိယ
 သစ္စံ ပန၊ တတိယသစ္စာကိုကား။ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟူ၍။
 ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဘာဝေါ ဣ သံသာရစာရက သင်္ခါတဿ ဒုက္ခ
 ရောဓဿ သဗ္ဗဂတိ သုညတ္တာ။

ဣ နိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ သံသာရစာရက သင်္ခါတဿ၊ သံသာရ
 နှောင်ချိုင့် ဟုဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခရောဓဿ၊ ဒုက္ခနှောင်ချိုင့်၏။ အ
 ဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်
 နည်း။ သဗ္ဗဂတိသုညတ္တာ၊ အလုံးစုံသော ဂတိမှ ဆိပ်သည်၏ အဖြစ်
 ကြောင့်တည်း။ စာသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခ
 နိရောဓံ၊ ဒုက္ခနိရောဓမည်၏။ ဤဝိဂြိုဟ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်၏ ဒုက္ခမှဆိပ်သည်၏
 အဖြစ်ကိုပြု၏။

အဘာဝေါ ဣ ရောဓဿာတိ နိရောဓောတိ ဧတ
 န နိဗ္ဗာနဿ ဒုက္ခဝိပိတ္တဘာဝံ ဒသေတိ။

ဣ နိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဓဿ၊ နှောင်ချိုင့်၏။ အဘာဝေါ၊
 မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထို
 နိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓော၊ နိရောဓမည်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဧတေန ဝစ
 နတ္ထေန၊ ဤဝစနတ္ထဖြင့်။ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ဒုက္ခဝိပိတ္တဘာဝံ၊ ဒုက္ခမှ
 ဆိပ်သည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြု၏။

သမဓိဂတေဝါ တသ္မိံ သံသာရဓာရကသင်္ခါတဿ ဒုက္ခရောဓဿ အဘာဝေါ ဟောတိ၊ တပ္ပဒူပက္ခတ္တာ တိပိ ဒုက္ခနိရောဓံ။

ဝါ၊ တနည်း။ တသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သမဓိဂတေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်။ သံသာရ ဓာရက သင်္ခါတဿ၊ သံသရာနှောင်ချိုင့်ဟု ဆိုအပ်သော။ ဒုက္ခရောဓဿ၊ ဒုက္ခနှောင်ချိုင့်၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်း သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ တပ္ပဒူ ပက္ခတ္တာ၊ ထိုသံသာရ ပဝတ္တိနှောင်ချိုင့် ဒုက္ခ၏ ဆန့်ကျင်ဘက်၊ ထို သံသာရနိဝတ္တိသုခကို ရသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဣတိပိ၊ ထို့ ကြောင့်လည်း။ တံနိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခနိရောဓ မည်၏။

ဤဝိဂြိုဟ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်၏ ဒုက္ခမရှိခြင်းကိုသာလျှင်၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟု ဆိုအပ်သည့် မဟုတ်သေး။ စင်စစ်သော်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကို ရသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ဒုက္ခမရှိခြင်းကိုလည်း၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟုဆိုအပ်၏။

သမဓိဂတေ တသ္မိံ တဒဓိဂမဝတော ပုဂ္ဂလဿ ရော ဓာဘာဝေါ၊ ပဝတ္တိသင်္ခါတဿ ရောဓဿ ပဒူပက္ခဘူတ တာယ နိဝတ္တိယာ အဓိဂတတ္တာတိ၊ တေသ္မိဉ္စ အတ္ထေ အဘာဝေါ တေသ္မိံ ရောဓဿာတိ နိရောဓော ဣစ္စေဝ ပဒသမာသော။ ဒုက္ခဘာဝေါ ပနေတ္ထ ပုဂ္ဂလဿ နနိဗ္ဗာ နဿေဝ။

တသ္မိံနိဗ္ဗာနေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သမဓိဂတေ၊ ရအပ်သည်ရှိသော်။ တဒဓိဂမဝတော၊ ထိုရအပ်သောနိဗ္ဗာန်ရှိသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏။ ရောဓဘာဝေါ၊ နှောင်ချိုင့်၏မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပဝတ္တိ သင်္ခါတဿ၊ အပြေး အသွား အစဉ် မဖြတ်၊ သံသရာပဝတ္တိ မရပ်သည်ဟုဆိုအပ်သော။ ရောဓဿ၊ နှောင် ချိုင့်၏။ ပဒူပက္ခဘူတတာယံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ နိဝတ္တိ ယာ၊ အပြေး အသွား အစဉ်ဖြတ်၊ သံသရာရပ်သည် ဟုဆိုအပ်သော

သံသာရနိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို။ အဓိဂတတ္တာ၊ ရအပ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တည်း။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံနိဗ္ဗာန်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခနိရောဓမည်၏။

တေသ္မိဉ္စ အတ္ထေ၊ ဤအနက်ကိုလည်း။ ဂယုမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိ သော်။ အဘာဝေါ တေသ္မိံ ရောဓဿာတိ နိရောဓော ဣစ္စေ၊ အဘာ ဝေါ တေသ္မိံ ရောဓဿာတိ နိရောဓော-ဟူ၍သာလျှင်။ ပဒ သမာသော၊ သမာသ်ပုန်ကို။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ တေသ္မိံ နိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌။ ရောဓဿ၊ နှောင်ချိုင့်၏။ အဘာဝေါ၊ မရှိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ တံနိဗ္ဗာန်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓော၊ နိရောဓ မည်၏။

တ္ထေ ဣမသ္မိံ အတ္ထေ၊ ဤစစနတ္တ၌။ နိဗ္ဗာနသေဝ၊ နိဗ္ဗာန်၏သာ လျှင်။ ဒုက္ခာသာဝေါ၊ ဒုက္ခ၏မရှိခြင်းကို။ န ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည် မဟုတ်သေး။ ပန၊ စင်စစ်သော်ကား။ ပုဂ္ဂလဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဒုက္ခာသာဝေါ၊ ဒုက္ခ၏မရှိခြင်းကို။ ဝတ္တဗ္ဗော၊ ဆို အပ်၏။

ဒုက္ခဿဝါ အနုပ္ပါဒ နိရောဓပ္ပစ္စယတ္တာ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ- ဟူသော ဤဝါကျ၌၊ ဝါ သဒ္ဓါသည်ကား။ ရှေ့က တပုဒ် ပက္ခတ္တာ ဟိတ်ကို နောက်က ဒုက္ခဿဝါ အနုပ္ပါဒ နိရောဓ ပ္ပစ္စယတ္တာ-ဟု လဲသော ဝါ သဒ္ဓါတည်း။

ဝါ၊ တနည်းကား။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ အနုပ္ပါဒ နိရောဓ ပ္ပစ္စ ယတ္တာ၊ မဖြစ်သောခြင်းခြင်း၊ နိရောဓအကြောင်းရှိသည်၏ အဖြစ် ကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာန်၊ ထိုရသောနိဗ္ဗာန်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏နိဗ္ဗာန် ကို။ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟူ၍။ ဝုပ္ပတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အနုပ္ပါဒေါ ဝေ နိရောဓော အနုပ္ပါဒ နိရောဓော၊ အာယတိံ ဘဝါဒီသု အပ္ပဝတ္တိ၊ န ပန ဘင်္ဂေါတိ ဘင်္ဂေါ စကံ နိရောဓသဒ္ဓံ နိဝတ္တေတွာ အနုပ္ပါဒ ဝါစကံ ဂဏှာ တိ၊ တေသ္မိံ အတ္ထေ ကာရဏေ ဖလူပစာရံ ကတွာ နိရော ဓောတိ ပုတ္တော။

အနုပ္ပါဒေါဝေ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်း
 တည်း။ အနုပ္ပါဒ် နိရောဓော၊ မဖြစ်ခြင်းသည်သာလျှင် ခြင်ခြင်း။ အာ
 ယာဘိတဝါဒီသု၊ နောင်ဘဝ ယောနိ၊ ဂတိ၊ ဌိတိ၊ နိဝါသ တို့၌။ အပ္ပ
 ဝတ္တိ၊ ဖြစ်စဉ်ကင်းပြတ် ရပ်သောနိဝတ္တိကိုရ၏။ န ပန ဘင်္ဂေါ၊ ဘင်ကို
 မရ။ ဣတိ ဣမိနာ အပ္ပဝတ္တိ အတ္ထေန၊ ဤဖြစ်စဉ်ကင်းပြတ် ရပ်သော
 နိဝတ္တိ အနက်ဖြင့်။ ဘင်္ဂဝါစကံ၊ ဘင်္ဂဝါစကဖြစ်သော။ နိရောဓသဒ္ဓံ၊
 နိရောဓ-သဒ္ဓါကို။ နိဝတ္ထေတွာ၊ နစ်စေ၍။ အနုပ္ပါဒ် ဝါစကံ၊ အနုပ္ပါဒ်
 ဝါစကဖြစ်သော။ နိရောဓသဒ္ဓံ၊ နိရောဓ-သဒ္ဓါကို။ ဂဏှာတိ၊ ယူ၏။
 တေသ္မိံအတ္ထေ၊ ဤအနက်ကို။ ဂဟ္တမာနေ၊ ယူအပ်သည်ရှိသော်။ ကာ
 ရဏေ၊ အကြောင်း၌။ ဗလူပစာရံ၊ အကျိုးတင်စားခြင်းကို။ ကတွာ၊
 ပြု၍။ နိရောဓပစ္စယော၊ အကြောင်းသမုဒယ နိရောဓကို။ နိရော
 ဓောတိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟူ၍။ ဝုတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။

ရသော နိဗ္ဗာန်ရှိသော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ မျက်မှောက်ဖြစ်သော
 အတ္တဘော၌၊ အကြောင်းသမုဒယ နိရောဓကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟုဆိုသော
 မဟာဒီကာ စကားသည်၊ ပါဠိတော်နှင့် မပြား တသားတည်း ညီ
 ညွတ်၏။

တတ္ထကတမံ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ ယောတဿာ
 ယေဝ တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော စာဂေါ
 ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ မုတ္တိ အနာလယော။ သာ ခေါပနေသာ
 တဏှာ ကတ္ထ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ကတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ
 နိရုဇ္ဈတိ။ ယံ လောကေ ဝိယဂ္ဂပံ သာတဂ္ဂပံ၊ ဧတ္ထေ သာ
 တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ
 နိရုဇ္ဈတိ။ ကိဉ္စလောကေ ဝိယဂ္ဂပံ သာတဂ္ဂပံ၊ စက္ခု
 လောကေ ဝိယဂ္ဂပံ သာတဂ္ဂပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ ပဟိ
 ယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။ သော
 တံ လောကေ။ ပ ။ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ ဝိစာရော လောကေ၊ ဓမ္မဝိ
 စာရော လောကေ ဝိယဂ္ဂပံ သာတဂ္ဂပံ၊ ဧတ္ထေ သာ တဏှာ
 ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။

ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ။ ။ အနက်၌
လည်း ထင်လွယ် အဓိပ္ပါယ်လည်း သိလွယ်၏။

ဒုက္ခနိရောဓ နိဒ္ဒေသေ ယော တဿာယေဝ တဏှာယာ
တိ အာဒိနာ နယေန သမုဒယနိရောဓော ဝုတ္တော၊ သော
ကဿာတိစေ၊ သမုဒယ နိရောဓေန ဒုက္ခနိရောဓော၊ သမု
ဒယနိရောဓေနဟိ ဒုက္ခ နိရုဇ္ဈတိ၊ န အညထာ၊ တေနာ
ဟ။ ။ ယထာပိမူလေ အနုပဒ္ဒဝေ ဒဠေ၊ ဆိန္ဒောပိ ရုက္ခော
ပုနဒေဝ ရူဟတိ။ ဝေပိ တဏှာနုသယေ အနုဟတေ၊ နိဗ္ဗတ္တ
တိ ဒုက္ခမိဒံ ပုနပ္ပုနန္တိ။

ဣတိ ယသ္မာ သမုဒယနိရောဓေနော ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ၊
တသ္မာ ဘဂဝါ ဒုက္ခနိရောဓံ ဒေသေန္တော သမုဒယနိရော
ဓေနော ဒေသေတိ။

ဒုက္ခနိရောဓနိဒ္ဒေသေ၊ ဒုက္ခနိရောဓနိဒ္ဒေသန္တိ။ ယော တဿာယေဝ
တဏှာယာတိ အာဒိနာ နယေန၊ ယော တဿာယေဝ တဏှာယာ-ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်။ ယော သမုဒယနိရောဓော၊ အကြင်အကြောင်း
သမုဒယ၏ ခြင်ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အတယ်
ကြောင့်။ သော သမုဒယနိရောဓော၊ ထိုအကြောင်း သမုဒယ၏ ခြင်
ခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေ ပုစ္ဆေယျ၊ အ
ကယ်၍ မေးငြားအံ့။ သမုဒယ နိရောဓေန၊ အကြောင်း သမုဒယ၏
ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ အကျိုး ဒုက္ခ၏ ခြင်ခြင်းကို။
ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမုဒယနိရောဓေန၊ အကြောင်း
သမုဒယ၏ ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ အကျိုးဒုက္ခသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်
၏။ အညထာ၊ အကြောင်းခြင်သည်မှ တပါး၊ အကျိုးခြင်သော
အခြင် အရာအားဖြင့်။ န နိရုဇ္ဈတိ၊ မခြင်၊ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အာ
ဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ကိံ အာဟ၊ အဘယ်သို့ ဟောတော်မူသနည်း။

ဒဠေ၊ မြမြသော။ မူလေ၊ အဖြစ်ကို။ အနုပဒ္ဒဝေ၊ မနွတ်သည်
ရှိသော်။ ဆိန္ဒောပိ၊ အပင်ပုတ်တုတ် ခုတ်ဖြတ်သော်လည်း။ ရုက္ခော၊
အပင်သည်။ ပုနဒေဝ၊ တဖန်သလျှင်။ ရူဟတိ ယထာပိ၊ ပေါက်ရောက်

ပြန်သကဲ့သို့လည်း။ ဝေပိ၊ ဤအတူလည်း။ တဏှာနုသယေ၊ တဏှာ
နုသယကို။ အနုဟတေ၊ မနှုတ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံဒုက္ခံ၊ ဤအကျိုး
ဒုက္ခသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ ဣမာယ
ဂါထာယ၊ ဤဂါထာဖြင့်။ ဝိသေဇန္တေယျ၊ ဖြေကြားရာ၏။

ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ သမုဒယ နိရောဓေနေဝ၊ အကြောင်း
သမုဒယ၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့် သာလျှင်။ ဒုက္ခံ၊ အကျိုး ဒုက္ခသည်။
နိရုဇ္ဈာတိ၊ ခြွင်း၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခနိရောဓနိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်
ရှိသော်။ သမုဒယ နိရောဓေနေဝ၊ အကြောင်း သမုဒယ၏ ခြွင်းခြင်း
ကြောင့်သာလျှင်။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ အကျိုးဒုက္ခ၏ ခြွင်းခြင်းကို။ ဒေသေတိ၊
ဟောတော်မူ၏။

တဏှာ သမုဒယ၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့် ဟု မဆိုဘဲ။ အကြောင်း
သမုဒယ၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့်ဟု ဆိုခြင်းသည်။ တဏှာခြွင်းကတည်း
က၊ အကြောင်း ဟူသမျှ၊ အကုန်ခြွင်းရသည်။ ထို့ကြောင့်၊ တဿာ
ယေဝ တဏှာယံ- ပုန်၌လာသော၊ ဇေ-သဒ္ဓါ၏အနက်၊ ဂဟေတဗ္ဗ၊
အနုညာတ ၂-ပါးလုံးကို သိမ်းကြိုး၍၊ အကြောင်း ဟူသမျှ ကုန်
ကင်းသောအားဖြင့် ခြွင်းသည်ကို ရအောင်၊ အကြောင်း သမုဒယ၏
ခြွင်းခြင်းကြောင့်ဟု တပေါင်းတည်းဆိုရသည်။

**တဿာယေဝ တဏှာယာတိ ယဒဂ္ဂေန တဏှာသမု
ဒယသစ္စန္တိ ဝုတ္တာ၊ တဒဂ္ဂေန တဿာယေဝါတိ အဝဓာ
ရဏံ၊ သတိဟိ ပဋ္ဌာနံ ဟေတု နိရောဓေ တဒညဟေတု
နိရုဒ္ဓါယေဝ ဟောန္တိ တိ ဗျာဓိနိမိတ္တ ရူပသမနေန ဗျာ
ဓိဝူပသမောဝိယ၊ ဟေတု နိရောဓေန ဖလ နိရောဓောတိ
အာဟ သမုဒယနိရောဓေန ဒုက္ခနိရောဓောတိ။**

တဿာယေဝ တဏှာယာတိ၊ တဿာယေဝ တဏှာယံ-ဟူသည်
ကား။ ယ ဒဂ္ဂေန၊ အကြင်အကြောင်းဖြင့်။ တဏှာ၊ တဏှာကို။ သမု
ဒယသစ္စန္တိ၊ သမုဒယသစ္စာ/ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။ တ ဒဂ္ဂေန၊ ထို

အကြောင်းဖြင့်။ တဿာယေဝါတိ၊ တဿာယေဝ-ဟူ၍။ အဝဓာရဏံ၊ အမှတ်ကို။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ-ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပဠာန ဟေတုနိရောဓေ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော အကြောင်းခြစ်ခြင်းသည်။ သာတိ၊ ရှိသော်။ တဒည ဟေတု နိရုဒ္ဓါယေဝ၊ ပြဋ္ဌာန်းသော ထိုအကြောင်း ခြစ်သည်မှတစ်ပါး၊ မပြဋ္ဌာန်းသောအကြောင်း ခြစ်ခြင်းတို့သည်သာ လျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဣတိ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဗျာဓိနိမိတ္တ ရူပသမနေန၊ အနာ၏အကြောင်းငြိမ်းခြင်းကြောင့်။ ဗျာဓိရူပသမော ဝိယ၊ အနာ၏ငြိမ်းခြင်းကဲ့သို့။ ဟေတုနိရောဓေန၊ အကြောင်း၏ခြစ် ခြင်းကြောင့်။ ပလနိရောဓေ၊ အကျိုးခြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ် ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သမုဒယ နိရောဓေန ဒုက္ခနိရောဓေတိ၊ သမု ဒယနိရောဓေန ဒုက္ခနိရောဓေ-ဟူ၍။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူပြီ။

အကြောင်း၌၊ ရေတွက်အပ်သော တဏှာ၏ ခြစ်ခြင်းကို နိဗ္ဗာန် ဆိုသော်၊ အဘယ်၌ တဏှာ၏ ခြစ်ခြင်းကို နိဗ္ဗာန်ဆိုသနည်း။

ဝိယရုပ်၊ သာတရုပ် မည်သော ခန္ဓာ၊ သန္တာန် အတ္တဘော၌၊ တဏှာ၏ ခြစ်ခြင်းကို နိဗ္ဗာန်ဆိုသည်။

**သာခေါ ပနေသာ တဏှာ ကတ္ထ ပဟိယမာနာ ပဟိ
ယတိ၊ ကတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ၊ ယံ လောကေ ဝိယရူပံ
သာတရူပံ၊ ဧတ္ထသာ တဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊
ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။ ပ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ
နိရောဓံ အရိယသစ္စံ။**

သာခေါ ပနေသာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ပဟိယမာနာ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်။ ပဟိယတိ၊ ပျောက်သနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ခြစ်သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြစ် သနည်း။

လောကေ၊ ခန္ဓာ လောက၌။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် အစဉ်သည်။ ဝိယရူပံ၊ ဝိယရုပ်ဖြစ်၍ ချစ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာတရုပ်ဖြစ်၍ သာယာအပ်သော သဘောရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိယ၊ သာတ ခန္ဓာသန္တာန် အတ္တဘော လောက၌။ သော တဏှာ၊

ဤတဏှာသည်။ ပဟိယမာနာ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်။ ပဟိယတိ၊ ပျောက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိယ, သာတ ခန္ဓာသန္တာန် အတ္တဘောလောက၌။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ခြင်္သေ့သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်္သေ့၏။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ၊ ဤဝိယ, သာတ ခန္ဓာသန္တာန် အတ္တဘောလောက၌ တဏှာ၏ ခြင်္သေ့ခြင်းကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စံ၊ အကျိုးဒုက္ခမဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ နိရောဓ အရိယ သစ္စာဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝိယ, သာတ ခန္ဓာသန္တာန် အတ္တဘောလောက၌။ တဏှာ၏ခြင် ခြင်းကို နိဗ္ဗာန်ဆိုသော်။ အဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိယရူပ, သာတရူပ ခန္ဓာ သန္တာန် အတ္တဘောလောက၌။ အဘယ်ဖြင့် တဏှာ၏ အကြွင်းမရှိ ခြင်္သေ့ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာန်အရ အသင်္ခတဓာတ် ဒုက္ခနိရောဓ အရိယသစ္စာ ဟု ဆိုရပါသနည်း။

အကျိုးဒုက္ခ၏ မဖြစ်သောခြင်ခြင်းသို့၊ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့် သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိယရူပ, သာတရူပ ခန္ဓာသန္တာန် အတ္တဘော လောက၌။ မဂ်ဖြင့် တဏှာ၏အကြွင်းမရှိ ခြင်္သေ့ခြင်းကို။ နိဗ္ဗာန်အရ အသင်္ခတဓာတ် ဒုက္ခနိရောဓ အရိယသစ္စာ ဟုဆိုရသည်။

စတုတ္ထသစ္စံ ပန ယသ္မာ ဧတံ ဒုက္ခနိရောဓံ ဂစ္ဆတိ၊ အာ ရမ္မဏ ဝသေန တဒတိ မုခဘူတတ္ထာ ပဋိပဒါစ ဟောတိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ ပုတ္တိယာ၊ တသ္မာ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ တိ ဝုစ္စတိ။

ယသ္မာ၊ အကြွင့်ကြောင့်။ ဧတံ၊ ဤသစ္စာသည်။ အာရမ္မဏဝသေန၊ အာရုံလိုသောအားဖြင့်။ တဒတိ မုခဘူတတ္ထာ-တဒတိ မုခဘူတတ္ထာယ၊ ထိုလိုသောအာရုံ ရှေ့ရှုထင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ခြင် ခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။ ဒုက္ခနိရောဓပုတ္တိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ ခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ စတုတ္ထသစ္စံပန၊ စတုတ္ထသစ္စာကိုကား။ ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ၊ ဒုက္ခ နိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဒုက္ခ နိရောဓဂါမိနိ ပဋိပဒါ၊ အကျိုးဒုက္ခ၏ မဖြစ်သောခြင်းခြင်း၊
နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်သည်။

ပဋိပဒါစ ဟောတိ ပုဂ္ဂလဿ ဒုက္ခနိရောဓဗ္ဗတ္တိယာ
နန္ဓစ သာ ဝေ ဒုက္ခနိရောဓဗ္ဗတ္တိတိ၊ တဿာ ဝေ သာ ပဋိ
ပဒါတိ နယုဇ္ဇတိတိ၊ န ပုဂ္ဂလာ ဝိဂမဿ ပတ္တိဘာဝေန၊
ယေဟိ သော အဝိဂစ္ဆတိ၊ တေသံ ကာရဏဘူတာနံ ပဋိ
ပဒါ ဘာဝေနစ ဝုတ္တတ္တာ၊ သန္တိကြိယာ သန္တိကရဏ
ဓမ္မာနဉ္စိ အညတ္တာ ဘာဝေပိ ပုဂ္ဂလသန္တိကြိယာ ဓမ္မ
ဘာဝေဟိ နာနတ္တံ ကတွာ နိဒ္ဒေသော ကတောတိ၊ အထ
ဝါယံ ဒုက္ခ နိရောဓဗ္ဗတ္တိယာ နိဗ္ဗာန် ဖလံ သယဉ္စ ဒုက္ခနိ
ရောဓဗ္ဗတ္တိဘူတံ၊ တဿ အဘိသမယဘူတာယ ဒုက္ခနိရော
ဓဗ္ဗတ္တိယာ ပဋိပဒတာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ အတ္တဘာဝေ အတ္တဘော၌၊ ဒုက္ခနိရော
ဓဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဒုက္ခ၏ခြင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ပုဂ္ဂလဿ၊
ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပဋိပဒါစ၊ အကျင့်သည်လည်း၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

နန္ဓစ စောဒေသိ၊ စောဒနာဦးအံ၊ သာဝေ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်သည်
သာလျှင်၊ ဒုက္ခနိရောဓဗ္ဗတ္တိ၊ ဒုက္ခ၏ခြင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်းတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝုတ္တေ၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်၊ တဿာဝေ ဒုက္ခနိရော
ဓဗ္ဗတ္တိယာ၊ ထိုဒုက္ခ၏ ခြင်းခြင်းသို့ ရောက်ခြင်း အကျိုးငှါသာလျှင်၊
သာ ပဋိပဒါ၊ ထိုအကျင့်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝစနံ၊ ဆိုခြင်းသည်။
န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်တော့သည် မဟုတ်လော၊ ဣတိအယံ စောဒနာ၊ ဤ
ကား စောဒနာခြင်းတည်း။

ပုဂ္ဂလာဝိဂမဿ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပတ္တိဘာဝေနစ၊
အတ္တဘော၌ ဒုက္ခ၏ ခြင်းခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ အဖြစ်ဖြင့်၎င်း။
သော၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကိုရသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ယေဟိဓမ္မေဟိ၊ အကြင်
တရားတို့ဖြင့်၊ အဝိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ကာရဏဘူတာနံ၊ အကြောင်းဖြစ်
၍ဖြစ်ကုန်သော၊ တေသံဓမ္မာနံ၊ ထိုတရားတို့ကို၊ ပဋိပဒါဘာဝေနစ၊
ကျင့်သည်၏အဖြစ်ဖြင့်၎င်း၊ ဝုတ္တတ္တာ၊ ဆိုအပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။

န ယုဇ္ဇတိ၊ မသင့်သည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ယုဇ္ဇတိ ဝေ၊ သင့်တော်သည် သာလျှင်တည်း။

ဟိယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ သန္တိကြိယာ သန္တိကရဏ ဓမ္မာနံ၊ မျက်မှောက်သဘောတရား၊ မျက်မှောက်ပြု သဘောတရား၊ အကျင့် သဘောတရားတို့၏။ အညတ္တာဘာဝေပိ အညသ္မိံပိအတ္ထေ၊ အထူး အပြား တပါးတပါးသော အနက်သည်လည်း။ အဘာဝေ၊ မရှိခဲ့သော်။ ပုဂ္ဂလ သန္တိ ကြိယာ ဓမ္မဘာဝေဟိ၊ မျက်မှောက်ပြုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်အနက် သဘော၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏အတ္တဘော၌ ရောက်တဲ့မျက်မှောက်နိဗ္ဗာန် အနက် သဘော၊ နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌ ကျင့်တဲ့ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကျင့်သော အနက်သ ဘောတို့ဖြင့်။ နာနာတ္ထံ၊ အထူးအပြား တပါးတပါးသော အနက်ကို။ ကတွာ၊ ပြု၍။ နိဒ္ဒေသော၊ အကျယ်နိဒ္ဒေသကို။ ကကော၊ ပြုအပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယုဇ္ဇတိဝေ၊ သင့်တော်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣတိအယံ ပရိဟာရော၊ ဤကား အဖြေတည်း။

အထဝါ၊ တနည်း။ ဒုက္ခနိရောဓပ္ပတ္တိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ခြင်္ခင်းသို့ ရောက်သဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ ပြီးဆုံးသော။ ယံ ဖလံ၊ အကြင်အကျိုးသည်။ သယဉ္ဇအတ္တဘာဝေ၊ မိမိ၏အတ္တဘော၌။ ဒုက္ခနိရောဓပ္ပတ္တိဘူတံ၊ ဒုက္ခ ၏ခြင်္ခင်းသို့ရောက်သော အကျိုးထင်၏။ တဿ ဖလဿ၊ ထိုအကျိုး ၏။ အဘိသမယ ဘူတာယံ၊ ရှေးရှုမျက်မှောက် မိမိ၏အတ္တဘော၌၊ ရောက်သည်ထင်သောအားဖြင့်။ ဒုက္ခနိရောဓပ္ပတ္တိယာ၊ ဒုက္ခ၏ ခြင်္ခင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုး၌။ ပဋိပဒတာ၊ ကျင့်ရသည်၏ အဖြစ်ကို။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။

တသ္မာ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါတိ ဝုစ္စတိ။—ဟူသောစကား ဖြင့် မျက်မှောက် အတ္တဘော၌၊ အကျိုးဒုက္ခအသစ် မဖြစ်သော ခြင်္ခင်းသို့ ရောက်ခြင်းအကျိုး၌၊ ကျင့်သော အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ မဂ် အကျင့်ကိုပြု၏။

၁-ဝိရာဂေါ ဝုစ္စတိ မဂ္ဂေါ။

၂-ဝိရုဇ္ဇတိ ပလုဇ္ဇတိ ဆိဇ္ဇတိ သမုဒယော ဧတေ နာတိ ဝိရာဂေါ ဝုစ္စတိ မဂ္ဂေါ။

ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂကို။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ဟု။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တောန ဝိရာဂေန၊ ဤဝိရာဂဖြင့်၊ သမုဒယော၊ အကြောင်းသည်။
ဝိရုဇ္ဈတိ၊ ကင်း၏။ ပလုဇ္ဈတိ၊ ပျက်၏။ ဆိဇ္ဈတိ၊ ပြတ်၏။ ဣတိ၊ ထို
ကြောင့်။ သော ဝိရာဂေါ၊ ထိုဝိရာဂကို။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ဟု။ ဝုစ္ဆတိ၊ ဆို
အပ်၏။

ဝိရာဂေန နိရောဓော ဝိရာဂနိရောဓော၊ အနုသယ
သမုဒ္ဓာတတော၊ အသေသော ဝိရာဂနိရောဓော အသေ
သ ဝိရာဂ နိရောဓော။

ဝိရာဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ နိရောဓော၊ ခြွင်းခြင်းတည်း။ ဝိရာဂနိရော
ဓော၊ မဂ်ဖြင့်ခြွင်းခြင်း။ အနုသယ သမုဒ္ဓာတတော၊ အနုသယပြတ်
ခြင်းကြောင့်။ အသေသော၊ အကြွင်းမရှိသော။ ဝိရာဂနိရောဓော၊
မဂ်ဖြင့်ခြွင်းခြင်းသည်။ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော၊ အသေသ ဝိရာဂ
နိရောဓမည်၏။

ဒုက္ခသဝါ အနုပ္ပါဒ နိရောဓပ္ပစ္စယတ္တာ ဒုက္ခ နိရောဓန္တိ။-အစ။
တဿာယောဝ တဏှာယာတိ အာဒိနာ နယေန သမုဒယ နိရောဓော
ဝုတ္တော။-အလယ်။ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော။-အဆုံးရှိသော အဋ္ဌ
ကထာ၊ ဒီကာ စကားအစဉ်ဖြင့်။ ဣဒံ ဝုစ္ဆတိ ဘိက္ခဝေ ဒုက္ခ နိရောဓံ
အရိယသစ္စံ။-ဟူသော ပါဠိတော်၌၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဆိုသော နိဗ္ဗာန်ကို၊
ထူးတော်ပင် ဖြစ်သော်လည်း။ ဖလူပစာ သာတည်းဟု၊ တညီ
တညွတ်တည်း ပြတော်မူ၏။ မချ မဟုတ်။

ဒုက္ခနိရောဓကို၊ အဘယ်ကြောင့် “ဖလူပစာနိဗ္ဗာန်” ဆိုရသနည်း။
မဂ်ဖြင့် အကြောင်းခြွင်းသော သမုဒယ နိရောဓ ကို၊ အကျိုးခြွင်းသော
“ဒုက္ခနိရောဓ နိဗ္ဗာန်” ဟု ခေါ်ဆိုခြင်းကြောင့်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်အကျယ်သော် ကား

အကျိုး၏ ခြွင်းခြင်းသို့ ရောက်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ၊ ကျင့်သော
မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏။ ဝိယဂ္ဂပ၊ သာတဂ္ဂပ မည်သော မျက်
မှောက် အတ္တဘော၌၊ အကြောင်းစာပါးကင်းသော မဂ်ဖြင့်၊ အကြွင်း
မရှိ၊ အကြောင်း၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့်၊ အကျိုး၏ ခြွင်းခြင်းသည် နိဗ္ဗာန်
မည်၏။ ။ ဤကား မချနိဗ္ဗာန်။

အကျိုး၏ ခြင်္စင်ခြင်းသို့ ရောက်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုး၌၊ ကျင့်သော မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပိယရူပ, သာတရူပ မည်သော အတ္တဘော၌၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဖြင့်၊ အကြောင်း၏ အကြွင်းမရှိ ခြင်္စင်ခြင်းသည်၊ နိဗ္ဗာန်မည်၏။ ။ဤကား ဖလူပစာ နိဗ္ဗာန်။

ဖလသနာမံ ကာရဏာမိ ဥပစာရော ဝေါဟာရော ဖလူပစာရော။ ဖလူပစာအားဖြင့် ဟောတော်မူသော၊ ဒုက္ခနိရောဓသစ္စ-ဝိဘင်း၌၊

တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂ နိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော။ သာပနေ သာတဏှာ ကတ္ထ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ကတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။ ယံ လောကေ ပိယရူပံ သာတရူပံ၊ ဧတ္ထ သာတဏှာ ပဟိယမာနာ ပဟိယတိ၊ ဧတ္ထ နိရုဇ္ဈမာနာ နိရုဇ္ဈတိ။-ဟူသော အမေး၌၊ ကတ္ထ-အဖြေ၌၊ ဧတ္ထ-ကို သိလိုရင်း။

သာပနေ သာတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ ပဟိယမာနာ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်။ ပဟိယတိ၊ ပျောက်သနည်း။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ခြင်္စင်သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်္စင်သနည်း။ လောကေ၊ ခန္ဓာလောက၌။ ယံ၊ အကြင် ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ် အစဉ်သည်။ ပိယရူပံ၊ ပိယရုပ်ဖြစ်၍ ချစ်အပ်သော သဘောရှိ၏။ သာတရူပံ၊ သာတရုပ်ဖြစ်၍ သာယာအပ်သော သဘောရှိ၏။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော ပိယရုပ်, သာတရုပ်၌။ ဧသော တဏှာ၊ ဤတဏှာသည်။ ပဟိယမာနာ၊ ပျောက်သည်ရှိသော်။ ပဟိယတိ၊ ပျောက်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤချစ်အပ် သာယာအပ်သော သဘောရှိသော ပိယရုပ်, သာတရုပ်၌။ ဧသော တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်။ နိရုဇ္ဈမာနာ၊ ခြင်္စင်သည်ရှိသော်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်္စင်၏။

တဿာယေဝ တဏှာယ-ဟူသောပုဒ်၌၊ ဝေ-သဒ္ဓါဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ ဂဟေတဗ္ဗ အနက်, အနုညာတ အနက် ၂-ချက်အရ၊ တဏှာနှင့် သမုဒယ၊ အကြောင်းဟူသမျှ တပေါင်းတည်း မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ခြင်္စင်ရာဌာနကို၊ ကတ္ထ, ဧတ္ထ-ဟု ပြတော်မူ၍၊ ဟောတော်မူခြင်း

ကြောင့်၊ အမေး၌ ကတ္ထ၊ အဖြေ၌ ဘေဒကို၊ မိစ္ဆာဉာဏ်မဖက်၊ သမ္မာဉာဏ်သက်သက် သိလိုရင်း ဆိုသည်။

မိစ္ဆာဉာဏ် အလို

တဏှာနှင့် သမုဒယ၊ အကြောင်းဟူသမျှ တပေါင်းတည်း မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ခြင်္စရာဌာနကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုသည်။

မိစ္ဆာဉာဏ်အလို ဤနိဗ္ဗာန်ကို ရည်၍

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အတိဓာဝန္တိ ဧကေ။ ဘဝေ နေဝ ခေါ ပနေကေ အဋ္ဌိယ မာနာ ဟရာယ မာနာ ဇိဂုစ္ဆိ မာနာ ဝိဘဝံ အဘိနန္ဒန္တိ။ ယတော ကိရဘော အယံ အတ္တာ ကာယဿ ဘေဒါ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ ဝိနဿတိ နဟော တိ ပရမ္ပရဏာ တေ သန္တိ တေ ပဏီတံ တေ ယာထာ ဝန္တိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အတိဓာဝန္တိ ဧကေ။-ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဧကေ၊ အချို့သော နတ်၊ လူတို့သည်။ အတိဓာဝန္တိ၊ လွန်ပြေးကုန်သနည်း။

ဧကေ၊ အချို့သော နတ်၊ လူတို့သည်။ ဘဝေနေဝခေါပန၊ ဘဝမှ သာလျှင်။ အဋ္ဌိယမာနာ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယမာနာ၊ ရှက်နိုးကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆိမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းသည်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဘော၊ အိုအချင်းတို့။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ အယံအတ္တာ၊ ဤကိုယ်သည်။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရမ္ပရဏာ၊ သေသည်မှနောက်။ ဥစ္ဆိဇ္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဝိနဿတိ၊ ပျက်၏။ နဟောတိ ကိရ၊ မဖြစ်သတတ်။ တေ၊ ဤသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ သန္တိ၊ သန္တမည်၏။ တေ၊ ဤသို့မဖြစ်ခြင်းသည်။ ပဏီတံ၊ ပဏီတမည်၏။ တေ၊ ဤသို့ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ယထာဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟုတ်၏။ ဣတိဣတော တတော၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းသည်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဧကေ၊ အချို့သော
နတ်၊ လူတို့သည်။ အဘိဓာဝန္တိ၊ လွန်ပြေးကုန်၏။

အဘိဓာဝန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မိစ္ဆာဉာဏ်အလို၊ ဝိဘဝကို စိစစ်ပေအံ့။

ဝိဂတော ဘဝေါ ဧတ္ထာတိ ဝိဘဝေါ။ ။ဝစနတ္ထ။

ဧတ္ထ၊ သန္တ၊ ပဏိတ ယာထာဝေ၊ ဤ သန္တ၊ ပဏိတ၊ ယာထာဝန္တိ။
ဝိဂတော၊ ကင်းသော။ ဘဝေါ၊ ဘဝသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဣတိ၊ ထိုသို့
ကင်းသောဘဝရှိရာ ဌာနသတ္တိကြောင့်။ တံ၊ သန္တ၊ ပဏိတ ယာထာဝံ၊
ထို သန္တ၊ ပဏိတ၊ ယာထာဝ သည်။ ဝိဘဝေါ၊ ဝိဘဝမည်၏။

ဝိဂတော ဘဝေါ-ဟူသော သမာသ် ပုဒ်ဖြင့်၊ ဘဝ ကင်းသော
ဝိဘဝ-ကိုသာရ၏။ သန္တ၊ ပဏိတ၊ ယာထာဝ-ကို မရ။ ဧတ္ထ-ဟူသော
အညေ ပုဒ်ဖြင့်၊ အေးသော မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ဟုတ်သော သန္တ၊ ပဏိ
တ၊ ယာထာဝ-ကိုသာ ရ၏။ ဝိဘဝ-ကို မရ။

ဝိဂတော ဘဝေါ-ကား၊ ဌာနိ။ ဧတ္ထ-ကား၊ ဌာန။ ဌာနိနော နာဝံ
ဌာနမိ ဥပစာရော ဝေါဟာရော ဌာန။ ပစာရော-ဟူသော ဝစနတ္ထ
နှင့်အညီ၊ ဘဝကင်းရာ၊ ဌာန။ ပစာဖြင့် မှတ်အပ်သောဌာန။ အဓိကရ
ဏသတ္တိ-သတ္တမိ ဧတ္ထဖြင့်၊ ဝိဘဝ-ကိုရ၏။ ရချမဟုတ်။ ဌာန။ ပစာ။

ထို့ကြောင့်၊ ဝိဘဝေါ-ဟု သမာသ်ပြီးလတ်သော်၊ ဘဝကင်းသော
နိဗ္ဗာန်ကို မရချေ။ ဘဝ ကင်းရာဌာန၊ အဘာဝကိုသာ ရနေချေသည်။

ဤသို့ အဘိဓာဝန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်၊ မိစ္ဆာဉာဏ်အလို ဘဝ ကင်းရာဌာန၊
ဝိဘဝ-မည်သော၊ အဘာဝ-နိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာနှင့် သမုဒယ၊ အကြောင်း
ဟူသမျှ တပေါင်းတည်း မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ခြင်ငြိမ်း ကုန်ကင်း၏
ဟူလိုသည်။

ဝိဘဝေါ-ဟူသောပုဒ်သည်၊ ရာဂက္ခယော၊ ဒေါသက္ခယော၊ မော
ဟက္ခယော-ဟူသောပုဒ်တို့ကဲ့သို့၊ နိဗ္ဗာန်ဟောပင်ဖြစ်သည်။ ဝိဂတော
ဘဝေါ ဧတ္ထာတိ ဝိဘဝေါ-ဟူသော ဝစနတ်ဝိဂြိုဟ် အနက် ထွက်ဆို
သည့်အတိုင်း၊ အရကောဏ်ကို ယူသောကြောင့်သာ၊ ဥပစာအနက်
ကား၊ မှားသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ရာဂေါ ဝိယတိ ဧတ္ထာတိ ရာဂက္ခယော၊
ဒေါသောဝိယတိ ဧတ္ထာတိ ဒေါသက္ခယော၊ မောဟောဝိယတိ ဧတ္ထာတိ

မောဟက္ခယော၊-စသော ဝစနတ်ဝိဂြိုဟ် အနက်ထွက်ဆိုသည့် အတိုင်း၊ အရကောဏ်ကို၊ ဥပမာဆိုရသည်ကား၊ အမှားပင်တည်း။

ဤသုတ်၌၊ ဝိဘဝ-ပုဒ်၏အရကို၊ စစနတ်ဝိဂြိုဟ် မဆိုသော်လည်း။ ယတော ကိရဘော အယံ အတ္တကာယာယ တေဒါ ဥန္တိန္ဒြိတိ ဝိနဿတိ နဟောတိ ပရမ္မရဏာ၊ ဇေတံ သန္တံ ဇေတံ ပဏီတံ ဇေတံ ယာထာဝန္တိ။-ဟု ဖွင့်ပြခြင်းသည်ကား၊ အတိဿဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၊ ဝိစ္ဆာဉာဏ် အသိုအားဖြင့်၊ မချအမှားပင်တည်း။

ထို့ကြောင့်၊ စစနတ်ဝိဂြိုဟ် ဗြုပ္ပာတ်အလိုအားဖြင့်၊ သဒ္ဓါရိပ်ကို ထောက်၍၊ ဥပစာနတ်ကို ယူချင်သလိုမယူရ။ သုတ်နှင့် မညီသော သာဝက ဘာသိတကို ပယ်ချ၍၊ စက္ခုမန္တ၏ ဝိပဿနာ ဌာန၊ မဂ်ဌာန တဏှာသမုဒယ ခြင်္စရဌာန၊ နိဗ္ဗာန်ခြင်ရာဌာန၊ အတ္တဘော ခန္ဓာကိုပြသော စက္ခုမန္တသုတ်ကို ထုတ်ဆိုပေအံ့။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တောဝ ပဿန္တိ။ ဣမ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဘူတံ ဘူတတော ပဿတိ။ ဘူတံ ဘူတတော ဒိသွာ ဘူတဿ နိဗ္ဗိဒါယ ဝိရာဂါယ နိရောဓာယ ပဋိပ္ပန္နော ဟောတိ။ ဧဝံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တောဝ ပဿန္တိ။ ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ စက္ခုမန္တောဝ၊ ယထာဘူတ ဉာဏဒဿန မချကေန် အမှန်မြင်မှု ဉာဏ်စက္ခု ရှိကုန်သော သူတို့သည်သာလျှင်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သနည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမ ဣမသို့ ဗုဒ္ဓသာသနေး၊ ဤငါတုရားသည် ဆုံးမတော်မူအပ်သော သာသနာတော်မြတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘူတံ၊ ဖြစ်တိုင်း။ ဘူတတော၊ ဖြစ်သဟု။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ဘူတံ၊ ဖြစ်တိုင်း။ ဘူတတော၊ ဖြစ်သဟု။ ဒိသွာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ ဘူတဿ၊ ဖြစ်တိုင်း၌။ နိဗ္ဗိဒါယ၊ ဝိပဿနာ အနုလောမဉာဏ် အကျိုးငှါ၊ ဝိရာဂါယ၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ၊ နိရောဓာယ၊ အကြောင်းမြင်သော နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ။ ပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်သမှုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ စက္ခု

မန္တောဝ၊ ယထာဘူတ ဉာဏဒဿန၊ မချကေန အမှန်မြင်မှု၊ ဉာဏ် စက္ခုရှိကုန်သော သူတို့သည်သာ။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။

ဤသုတ်၌၊ စက္ခုမန္တပုဂ္ဂိုလ် ဟူသည်၊ ယထာဘူတ ဉာဏ်အမြင် ရှိသောသူတည်း။ ယထာဘူတ-ဟူသည်၊ ဖြစ်တဲ့အတိုင်းတည်း။ ယထာဘူတဉာဏ် အမြင်ဟူသည်၊ ဖြစ်တဲ့အတိုင်း ယူခြင်းတည်း။ သာသနာတော်ဟူသည်၊ မြတ်စွာဘုရား အလိုတော်တည်း။ ရဟန်းဟူသည်၊ ခန္ဓာ, အာယတန, ဓာတ်၊ ဖြစ်စဉ်မပြတ်သော သံသာရပဝတ္ထိကို၊ ဘေးဟု ရှုသောသူတည်း။ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်သဟု မြင်သူသည်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်သဟု မြင်ခြင်းတည်း။ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်သဟု မြင်ခြင်း ကြောင့် ဟူသည်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဖြစ်တိုင်း၊ ဖြစ်သဟု မြင်ခြင်း ကြောင့်တည်း။ ဖြစ်တိုင်း၌၊ ဝိပဿနာ အနုလောမဉာဏ် အကျိုးငှါ ဟူသည်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၌၊ အောက်က ဝိပဿနာဉာဏ်၊ အထက်က အနုလောမဉာဏ် အကျိုးငှါတည်း။

ဖြစ်တိုင်း၌၊ အကြောင်းတပါး ကင်းသော မဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ ဟူသည်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၌၊ ကံ ကိလေသာ၊ အကြောင်းတပါး ကင်းသော မဂ်ဉာဏ် အကျိုးငှါတည်း။

ဖြစ်တိုင်း၌၊ အကြောင်း ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါကျင့် ဟူသည်၊ ကိုယ်, နှုတ်, စိတ် ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၌၊ အနုသယ, ပရိယဋ္ဌာန်၊ တဖန်ဘဝ အသစ် အသစ် မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ကျင့်သည်။ ယခုအတ္တဘော၌၊ ဘဝအသစ်မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါကျင့်သည်။

ယခု အတ္တဘော၌၊ ဘဝအသစ်မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်အကျိုးငှါ ကျင့်ကြဟု ဟောတော်မူသော တရားကို၊ မယုံကြည်သော သူသည် ကား၊ ဩလိယန္တ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဩလိယန္တိ ဧကေ။ ဘဝါရာမာ ဘိက္ခဝေ ဒေဝမနုဿာ ဘဝရတာ ဘဝသမုဒိတာ။ တေ သံဘဝနိရောဓာယ ဓမ္မေ ဒေသိယမာနေ စိတ္တံ န ပက္ခန္ဓတိ နပ္ပသီဒတိ န သန္တိဋ္ဌတိ နှာဓိမုစ္စတိ။ ဝေ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဩလိယန္တိ ဧကေ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဇကေ၊ အချို့
သော နတ်၊ လူတို့သည်။ ဩလီယန္တိ၊ နေရစ်ကုန်သနည်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဒေဝခန္ဓဿာ၊ နတ်လူတို့သည်။ ဘဝါရာမာ၊
ဘဝအသစ် ဖြစ်သမျှ၌ မွေ့လျော်ကြကုန်၏။

ဘဝရတာ၊ ဘဝအသစ် ဖြစ်သမျှ၌ ချစ်ကြကုန်၏။ ဘဝသမုဒိတာ၊
ဘဝအသစ် ဖြစ်သမျှ၌ ဝမ်းမြောက်ကြကုန်၏။

တေသံ၊ ထိုနတ်၊ လူတို့အား။ ဘဝနိရောဓာယ၊ ဘဝအသစ် မဖြစ်
ဘဲ ခြင်ခြင်းအကျိုးငှါ။ ဓမ္မေ၊ တရားကို။ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်
သည်ရှိသော်။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ နပက္ခန္ဓဘိ၊ အကျင့်၌မသက်ဝင်။ နပ္ပ
သိဒတိ၊ အကျင့်၌ မယုံကြည်။ နသန္တိဋ္ဌတိ၊ အကျင့်၌ မတည်။ နာမိ
မုစ္စတိ၊ အကျင့်အသုံး နှစ်လုံးမျှမသွင်း။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇံခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ ဇကေ၊ အချို့ သော နတ်
လူတို့သည်။ ဩလီယန္တိ၊ နေရစ်ကုန်၏။

ဤသုတ်၌၊ ဟောတော်မူသော၊ တေသံ ဘဝနိရောဓာယ-ပုဒ်ဖြင့်
မချယူအပ်သော၊ ဘဝနိရောဓ-နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ဩလီယန္တ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ အတိဓာဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၊ အလိုမရှိ မထိ မယုံကြည်
နိုင်။ ယုံကြည်ပါ၏ ဆိုသော်လည်း၊ သဒ္ဓါ-အလိုရှိပါ၏ ဆိုသော်
လည်း၊ ရုစိ-နာယူပါ၏ ဆိုသော်လည်း၊ အနုဿဝ-ကြံဆပါ၏ ဆို
သော်လည်း၊ အာကာရ ပရိဝိတက္က-ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် တစ်မိမိရှု၍
နှစ်သက်ပါ၏ ဆိုသော်လည်း၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိ-ဤမည်သော သဒ္ဓါ၊
ရုစိ၊ အနုဿဝ၊ အာကာရ ပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနခန္တိ ဤငါးပါးသည်
ကား၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်နားမှ မကပ်၊ ပရိယတ်အခံရှိလျှင်၊ ဒေသနာသံ
နာခံသူ အပေါင်း ဖြစ်ကောင်းတော့သည်။

ထို့ကြောင့်၊ သဒ္ဓါ၊ ရုစိ၊ အနုဿဝ၊ အာကာရ ပရိဝိတက္က၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာ
နခန္တိ ငါးပါးကို ကြည့်ထား၍၊ ဩလီယန္တ ပုဂ္ဂိုလ်၊ အတိဓာဝန္တ
ပုဂ္ဂိုလ်၊ အလိုမရှိ မထိ မယုံကြည်နိုင်သော၊ ဘဝနိရောဓ-နိဗ္ဗာန်ကို
စက္ခုမန္တ ပုဂ္ဂိုလ် သိမြင်၏ ဆိုသော်၊ အတ္တဘော၌ အကြောင်း
တပေါင်းတည်း၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ်ဉာဏ်

ဖိုလ်ဉာဏ်, ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ်ဖြင့် ဘဝအသစ်မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့
“ဘဝနိရောဓံ” နိဗ္ဗာန်ကို မုချကေန အမှန်ထိမြင်၏ ဆိုရသည်။

အညတြေဝ အာရုသော နာရဒသဒ္ဓါယ၊ အညတြ
ရူစိယာ၊ အညတြ အနုဿဝါ၊ အညတြ အာကာရ ပရိ
ဝိတက္ကာ၊ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိယာ၊ အတ္တယသ္မတော နာရ
ဒဿ ပစ္စတ္တမေဝ ဥာဏံ ဘဝ နိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ။

အညတြေဝ အာရုသော ပရိဋ္ဌ သဒ္ဓါယ၊ အညတြ ရူ
စိယာ၊ အညတြ အနုဿဝါ၊ အညတြ အာကာရ ပရိ
ဝိတက္ကာ၊ အညတြဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိယာ၊ အဟမေတံ ဇာ
နာမိ၊ အဟမေတံ ပဿာမိ၊ ဘဝနိရောဓော နိဗ္ဗာနန္တိ။

အာရုသော နာရဒ၊ ငါ့ရှင် နာရဒ။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ကာ
မျှကို။ အညတြေဝ၊ ကြည်ထား၍။ ရူစိယာ၊ အလိုရှိကာမျှကို။ အညတြ၊
ကြည်ထား၍။ အနုဿဝါ၊ တဆင့်စကား ကြားနာကာမျှကို။ အညတြ၊
ကြည်ထား၍။ အာကာရ ပရိဝိတက္ကာ၊ အခြင်းအရာကို ကြိမ်ကာမျှကို။
အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိယာ၊ အသိအမြင်ဖြင့် တစ်ခု
စိန်ရု၍ နှစ်သက်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ အာယသ္မတော
နာဒရဿ၊ အရှင်နာဒရအား။ ဘဝနိရောဓော၊ ဘဝအသစ် မဖြစ်ဘဲ
ခြင်္သေ့ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စတ္တမေဝ၊ ဒိဋ္ဌိ
ဋ္ဌသာလျှင်ဖြစ်သော။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိပါသလော။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပုစ္ဆိတေ၊ မေးအပ်သည်ရှိသော်။

အာရုသော ပရိဋ္ဌ၊ ငါ့ရှင်ပရိဋ္ဌ။ သဒ္ဓါယ၊ သဒ္ဓါယုံကြည်ကာမျှကို။
အညတြေဝ၊ ကြည်ထား၍။ ရူစိယာ၊ အလိုရှိကာမျှကို။ အညတြ၊ ကြည်
ထား၍။ အနုဿဝါ၊ တဆင့်စကား ကြားနာကာမျှကို။ အညတြ၊
ကြည်ထား၍။ အာကာရ ပရိဝိတက္ကာ၊ အခြင်းအရာကို ကြိမ်ကာမျှကို။
အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ဒိဋ္ဌိ နိဇ္ဈာန ခန္တိယာ၊ အသိ အမြင်ဖြင့် တစ်ခု
စိန်ရု၍ နှစ်သက်ကာမျှကို။ အညတြ၊ ကြည်ထား၍။ ဘဝနိရောဓော၊
ဘဝအသစ် မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေတံ၊ ဤဘဝနိရောဓ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဇာနာမိ၊ သိ၏။

အဟံ၊ ငါသည်။ ဇေတံ၊ ဤဘဝနိရောဓ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပဿာမိ၊ မြင်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိဿဇ္ဇေတိ၊ ဖြေ၏။

၁-ဩလီယန္တသုတ်က၊ တေသံ ဘဝ နိရောဓာယ-ပုဒ်။

၂-စက္ခု မန္တသုတ်က၊ ဘူတဿ နိရောဓာယ-ပုဒ်။

၃-နာရဒသုတ်က၊ ဘဝနိရောဓေ နိဗ္ဗာန်-ပုဒ်။

၎င်း ၃-ပုဒ်၊ အနက်အပြား သဘောအားဖြင့်၊ ဘဝအသစ် မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန်ဟော တူတူဖြစ်၍၊ နိဗ္ဗာန်အရ ဘဝနိရောဓ-ပုဒ်၏။.....

အကျိုးဒုက္ခ ဘဝအသစ် မဖြစ်သော အနက်သဘော၊ အကြောင်း သမုဒယ အသစ်မဖြစ်သော အနက်သဘော၊ မဖြစ်သော ဘဝအသစ် သမုဒယအသစ် ကာလဝိမုတ် အနက်သဘော၊ စောကျောရန်မလို အောင်၊ ဥပမာကို ဆိုသော်။.....

နုသော သစ်ပင် မသီးသေးသော အသီးရှိ၏။ ထို သစ်ပင်ကို ယောက်ျားတယောက် မြစ်သစ်ပေါက်တိုင်း ဖြတ်ရာ၏။ မြစ်သစ်ပြတ် သော ထိုသစ်ပင်၏ မသီးသေးသော အသီး မသီးသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ တဋ္ဌာန၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ဖြစ်ခွင့်ရှိသည် တဋ္ဌာန၊ ထို ၂-ဋ္ဌာနတွင်၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ်, ခန္ဓာ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ဖြစ်ခြင်းအကြောင်း၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ်, ခန္ဓာ ဖြစ်ခြင်း၌၊ အပြစ် ကို မြင်ခြင်းကြောင့် အကျိုးဘဝအသစ် မဖြစ်ခြင်း၌၊ မဂ်စိတ်ပြေးဝင် ၏။ အကျိုးဘဝအသစ် မဖြစ်ခြင်း၌၊ မဂ်စိတ် ပြေးဝင်ခြင်းကြောင့်၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေ သာအသစ် ဖြစ်သင့်ရာ၏။ ဖြစ်သင့်ရာသော ကိလေသာ အသစ်မဖြစ်။ ဤသို့ သမုဒယ အကြောင်းအသစ် မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့ခြင်းကြောင့်၊ အကျိုး ဒုက္ခ ဘဝအသစ် မဖြစ်ဘဲ ခြင်္သေ့၏။

သေယျထာပိ တရုဏော ရုက္ခော အဇာတဖလော၊ တ မေနံ ပုရိသော မူလံ ဆိန္ဒေယျ၊ ယေ တဿ ဥက္ခဿ အဇာ တဖလော၊ တေ အဇာတာ ယေဝ န ဇာယန္တိ။ ပ။ ဝေ မေ ဝ ဥပ္ပါဒေါ ဟေတု၊ ဥပ္ပါဒေါ ပစ္စယော၊ ကိလေသာနံ

နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဥပ္ပါဒေ အာဒိနဝံ ဒိသွာ အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ
ပက္ခန္ဓတိ၊ အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတ္တာ ယေ ဥပ္ပါဒပစ္စယာ
ကိလေသာ နိဗ္ဗတ္တေယျံ၊ ဧတ အဇာတာယေဝ နဇာ
ယန္တိ။ ပ။ ဧဝံ ဟေတု နိရောဓော ဒုက္ခ နိရောဓော၊ ပဝတ္တံ
ဟေတု၊ နိမိတ္တံ ဟေတု၊ အာယူဟနာ ဟေတု။ ပ။ ဧဝံ
ဟေတု နိရောဓော ဖလနိရောဓော။

တရုဏော၊ နုသော၊ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ အဇာတာပလော၊
မသီးသေးသော အသီးရှိ၏။ တမေနံ၊ ထိုနုသောသစ်ပင်ကို။ ပုရိသော၊
ယောက်ျားသည်။ မူလံ၊ မြစ်သစ်ကို။ ဆိန္ဓေယျ၊ ဖြတ်ရာ၏။ တဿ
ရုက္ခဿ၊ ထို မြစ်သစ်ပြတ်သော သစ်ပင်၏။ ယေ အဇာတာပလော၊
အကြင်မသီးသေးသော အသီးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ၊ ထို
မသီးသေးသော အသီးတို့သည်။ အဇာတာယေဝ၊ မသီးကုန်သေးဘဲ
သာလျှင်။ န ဇာယန္တိ သေယျထာပိ၊ မသီးကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
ထိုအတူသာလျှင်။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။ ကိလေသာနံ၊ မဖြစ်
သေးသော ကိလေသာ အသစ်တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်းအကျိုး
ငှါ။ ဟေတု၊ အကြောင်းတည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား။ ကိလေ
သာနံ၊ မဖြစ်သေးသော ကိလေသာအသစ်တို့၏။ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ဖြစ်ခြင်း
အကျိုးငှါ။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ ဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ အာဒိ
နဝံ၊ အပြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ အနုပ္ပါဒေ၊ မဖြစ်ခြင်း၌။
စိတ္တံ၊ မဂ်စိတ်သည်။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတ္တာ၊
မဖြစ်ခြင်း၌ မဂ်စိတ် ပြေးဝင်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဥပ္ပါဒ ပစ္စယာ၊
ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ယေ ကိလေသာ၊
အကြင်မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ်တို့သည်။ နိဗ္ဗတ္တေယျံ၊ ဖြစ်
ကုန်ရာ၏။ တေ၊ ထိုမဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ်တို့သည်။ အဇာ
တာယေဝ၊ အသစ်မဖြစ်ကုန်သေးဘဲသာလျှင်။ န ဇာယန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဟေတုနိရောဓော၊ အကြောင်း အသစ်မဖြစ်ဘဲ ခြင်ခြင်း
ကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ အကျိုးဒုက္ခ ဘဝအသစ်မဖြစ်ဘဲခြင်၏။
ပဝတ္တံ ဟေတုမှ ဖလနိရောဓောတိုင်အောင် ထင်၏။

မသီးသေးသော အသီးရှိတဲ့ သစ်ပင်နဲ့။ မြစ်သစ် ပေါက်တိုင်း မဖြတ်ခြင်းကြောင့်သာ၊ မသီးသေးတဲ့ အသီးသီးခြင်းငှါ ထိုက်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ မဖြစ်သေးသော ကိလေသာ အသစ်ရှိတဲ့၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာနဲ့၊ မဂ်ကို မပွားခြင်းကြောင့်သာ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်၏။ မသီးသေးတဲ့ အသီး သီးခြင်းငှါထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မပေါက်ရောက်သေးတဲ့ သစ်ပင်အသစ်၊ ပေါက်ရောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်၏။

မသီးသေးသော အသီးရှိသော သစ်ပင်နဲ့။ မြစ်သစ်ပေါက်တိုင်း ဖြတ်သည်ရှိသော်၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့် မသီးသေးတဲ့အသီး၊ သီးခြင်းငှါ မထိုက်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ မဖြစ်သေးသော ကိလေသာအသစ်ရှိတဲ့၊ ယခု အတ္တဘော ရုပ်နာမ် ခန္ဓာနဲ့၊ မဂ်ဘာဝနာကို ပွားသည်ရှိသော်၊ ပွားခြင်းကြောင့် မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါမထိုက်။ မသီးသေးတဲ့ အသီး၊ သီးခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မပေါက်ရောက်သေးတဲ့ အသစ်သစ်ပင်၊ ပေါက်ရောက်ခြင်းငှါ မထိုက်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်းကြောင့်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်။

ဒို့ကာရိပ် ဥပမာ သံသန္ဓနာ

ဝေမေဝါတိ ယထာ အဇာတဖလေ တရုဏရုက္ခေ မူလေ ဆိန္ဒေအသတိ ဆေဒနေအာယတိံ ဥပ္ပဇ္ဇနာ ရဟာနံ ဆေဒနပစ္စယာ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာနိ ဝိနဋ္ဌာနိနာမ ဟောန္တိ၊ ဝေမေဝ မဂ္ဂဘာဝနာယ အသတိ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာ ကိလေသာ မဂ္ဂဘာဝနာယ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ ပဟိနာတိ ဝုစ္စန္တိတိ ဥပမာ သံသန္ဓနံ။

နည်းပြရုံ ဝါကျအစုံအစုံကို သိမှတ်လွယ်အောင် ခွဲဆိုပေအံ့။

ဝေမေဝါတိ ယထာ အဇာတဖလေ တရုဏရုက္ခေ မူလေ အသတိ ဆေဒနေ အာယတိံ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာနိ၊

ဝေမေဝ မဂ္ဂဘာဝနာယ အသတိ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာ ကိလေ
သာ၊ ယထာ အဇာတဖလေ တရုဏရုက္ခေ မူလေ ဆိန္ဒေ
သတိ ဆေဒနပစ္စယာ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာနိ ဝိနဋ္ဌာနိနာမ
ဟောန္တိ။ ဝေမေဝ မဂ္ဂဘာဝနာယ သတိမဂ္ဂဘာဝနာယ
အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ ပဟိနာတိ ဝုစ္စန္တိတိ ဥပမာသံသန္ဓနံ။

ဝေမေဝါတိ၊ ဝေမေဝ-ဟူသည်ကား။ အဇာတဖလေ၊ မသီးသေး
တဲ့ အသီးရှိသော။ တရုဏရုက္ခေ၊ သစ်ပင်နွဲ့။ မူလေ၊ မြစ်သစ်ကို။
ဆေဒနော၊ ဖြတ်ခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အဇာတဖလာနိ၊ မသီး
သေးတဲ့ အသီးတို့သည်။ အာယတိံ၊ နောင်ခါ။ ဥပ္ပဇ္ဇ နာ ရဟာနိ
ယထာ၊ အသစ်အသစ် အသီးဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊
ထို့အတူသာလျှင်။ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ ကိလေသာအသစ် မဖြစ်သေးတဲ့
ယခု အတ္တဘောဋ္ဌ မဂ်ကိုပွားခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ကိလေ
သာ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇ နာ ရဟာ၊
ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်ကုန်၏။

အဇာတဖလေ၊ မသီးသေးတဲ့ အသီးရှိသော။ တရုဏ ရုက္ခေ၊ သစ်
ပင်နွဲ့။ မူလေ၊ မြစ်သစ်ကို။ ဆိန္ဒေ၊ ဖြတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဆေဒန ပစ္စယာ၊ ဖြတ်ခြင်းကြောင့်။ အဇာတဖလာနိ၊ မသီးသေးတဲ့
အသီးတို့သည်။ အာယတိံ၊ နောင်ခါ။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာနိ၊ အသစ်အသစ်
အသီး ဖြစ်ခြင်းငှါ မထိုက်ကုန်။ ဝိနဋ္ဌာနိ နာမ၊ ပျက်သည်မည်ကုန်
သည်။ ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထို့အတူသာလျှင်။
မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ ကိလေသာအသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ ယခု အတ္တဘောဋ္ဌ
မဂ်ကိုပွားသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ မဂ္ဂဘာဝနာယ၊ မဂ်ကို ပွားခြင်း
ကြောင့်။ ကိလေသာ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ်တို့သည်။ အာ
ယတိံ၊ နောင်ခါ။ အနုပ္ပဇ္ဇမာနာ၊ ကိလေသာ အသစ် ဖြစ်ခြင်းငှါ
မထိုက်ကုန်။ ပဟိနာတိ၊ ပျောက်ကုန်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဥပမာ သံသန္ဓနာ၊ ဥပမာ နှိုးနှောခြင်း
တည်း။

ယခု အတ္တဘောဋ္ဌ၊ ဖြစ်ခိုက်ဖြစ်ခိုက် ရုပ်နာမ် ခန္ဓာကို၊ ဥပ္ပါဒ-ဆိုရ
သည်။ ယခု အတ္တဘောဋ္ဌ၊ ဝိပါက်၊ နာမက္ခန္ဓာ၊ ကုက္ကောရုပ် အစဉ်

မဖြစ်သည်ကို၊ ပဝတ္တ-ဆိုရသည်။ ယခုအတ္တဘော၌ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်ဆဲ၊ ဖြစ်လတ်၊ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ သင်္ခါရ၊ ငါ့ကိုယ် ဟု မှတ်ထင်ကြသည်ကို၊ နိမိတ္တ-ဆိုရသည်။ ယခု အတ္တဘော၌၊ အကောင်း အဆိုးဟူသမျှ အား ထုတ်ကြသည်ကို၊ အာယူဟန ဆိုရသည်။

ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟန ကို၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဆိုရသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝကို၊ ယခု အတ္တဘော ဆိုရသည်။

ဥပ္ပါဒေါတိ ဥပ္ပါဒ သီသေန ဥပ္ပါဒဝန္တော ခန္ဓာ
ဝုတ္တာ၊ ဥပ္ပါဒ ပဝတ္တ နိမိတ္တာယူဟနာ ပစ္စုပ္ပန္န ဘဝ
ဝသေန ဂဟိတာ။

ဥပ္ပါဒသီသေန၊ ဥပ္ပါဒကို အဦးထားသဖြင့်။ ဥပ္ပါဒ ဝန္တော၊ ဖြစ် ခိုက်ရှိကုန်သော၊ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို။ ဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဥပ္ပါဒ ဟူ၍။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပါဒ ပဝတ္တ နိမိတ္တာ ယူဟနာ၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟနတို့ကို။ ပစ္စုပ္ပန္န ဘဝ ဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအလိုအားဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

ယခု အတ္တဘော ဖြစ်ခိုက် ဖြစ်ခိုက်၌၊ အပြစ်မြင်သော ဝိပဿနာ ကြောင့်၊ ဘဝအသစ် မဖြစ်သည်ကို၊ နိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။

ဥပ္ပါဒေ အာဒိနဝံ ဒိသွာ အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။
အနုပ္ပါဒေတိ နိဗ္ဗာနေ။

ဥပ္ပါဒေ၊ ဖြစ်ခြင်း၌။ အာဒိနဝံ၊ အဖြစ်ကို။ ဒိသွာ၊ မြင်ခြင်းကြောင့်။ အနုပ္ပါဒေ၊ မဖြစ်ခြင်း၌။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ ပက္ခန္ဓတိ၊ ပြေးဝင်၏။ အနုပ္ပါဒေတိ၊ အနုပ္ပါဒေ-ဟူသည်ကား။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်၌။

ဤစကားရပ်ဖြင့်၊ ဝိပဿနာဂမန မဂ်ဝိထိကိုပြုသည်။ အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတ္တာ။ ပ။ ဇေ ဟေတု နိရောဓ ဒုက္ခနိရောဓော၊ - စကား ရပ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသမဂ္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ယခုဘဝ အတ္တဘော၌၊ ကိလေ သာ အသစ်မဖြစ် ကာလဝိပုတ်ပယ်ပုံ၊ ဘဝအသစ် မဖြစ် ကာလ ဝိပုတ်၊ အနုပ္ပါဒ နိရောဓ နိဗ္ဗာန်ကိုပြုသည်။

မဂ္ဂသမဂ္ဂီ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယခုဘဝ အတ္တဘော၌၊ မဂ်ဖြင့် မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ကာလဝိပုတ်၊ အကြောင်းကင်း

သောအားဖြင့် ခြင်္သေ့သည်။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ ယခု အတ္တ
တော၌၊ မဂ်ဖြင့် အကြောင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ မဂ်ဖြင့် ယခု အတ္တ
တော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ မဖြစ်သော ခြင်္သေ့
ခြင်းဖြင့် ခြင်္သေ့သည်။

အဇာတာယေဝ နဇာယန္တိ၊ တသ္မာ ပဟိနာနာမ
ဟောန္တိ၊ တေ ပန နေဝ ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဝိဂတာ၊ နာပိ ဘ
ဝိဿန္တိ၊ နစ ဥပ္ပန္နာတိ အတိတေ ကိလေသေ ပဇဟတိတိ
အာဒိ နဝတ္ထပ္ပန္တိ ဒသေတိ၊ ဟေတု နိရောဓောတိ ဒုက္ခ
ဟေတုနံ ကိလေသာနံ နိရောဓော၊ ဒုက္ခနိရောဓောတိ
အာယတိံ ဥပ္ပဇ္ဇနကဒုက္ခဿ နိရောဓော။

ယေကိလေသာ၊ အကြင် ကိလေသာတို့သည်။ အဇာတာယေဝ၊
ကိလေသာအသစ် မဖြစ်ကုန်သေးဘဲသာလျှင်။ နဇာယန္တိ၊ မဖြစ်ကုန်။
တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ပဟိနာနာမ၊ ပျောက်သည် မည်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေ ပန ကိလေသာ၊ ထို မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေ
သာ၊ အသစ်မဖြစ်ဘဲ ပျောက်သော ကိလေသာ တို့သည်ကား။ နေဝ
ဥပ္ပဇ္ဇိတွာ ဝိဂတာ၊ ဖြစ်ပြီးမှ ကင်းကြသည်လည်း မဟုတ်ကုန်၊ နာပိ ဘ
ဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်လတ်လည်း မဟုတ်ကုန်။ နစ ဥပ္ပန္နာ၊ ဖြစ်ဆဲလည်း မ
ဟုတ်ကုန်။ ဣတိဣမိနာ အဇာတာယေဝ န ဇာယန္တိသင်္ခါတ စစနေန၊
အဇာတာယေဝ နဇာယန္တိ-ဟုဆိုအပ်သော ဤစကားဖြင့်၊ အတိတေ
ကိလေသေ ပဇဟတိတိ အာဒိဝစနံ၊ အတိတေ ကိလေသေ ပဇဟတိ၊-
ဟူသော စကားကို။ န ဝတ္ထပ္ပံ၊ မဆိုအပ်။ ဣတိဣမမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။
ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

ဟေတုနိရောဓောတိ၊ ဟေတုနိရောဓာ-ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခဟေတုနံ၊
မဖြစ်သေးတဲ့ အကျိုးဘဝအသစ်၊ ဒုက္ခ၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော။
ကိလေသာနံ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်တို့၏။ နိရောဓော၊ ကင်း
သောအားဖြင့် ခြင်္သေ့ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓောတိ၊ ဒုက္ခနိရောဓော-
ဟူသည်ကား။ အာယတိံ၊ နောင်ခါ။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဒုက္ခဿ၊ မဖြစ်သေးတဲ့

အကျိုး ဘဝအသစ်၊ ဖြစ်ခြင်းငှါ ထိုက်သော ဒုက္ခ၏။ နိရောဓော၊ မဖြစ်သော ခြင်္ခြင်းဖြင့် ခြင်္ခြင်းတည်း။

ယခု အတ္တဘော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ကာလ ဝိပုတ်၊ မဂ်ဖြင့်ခြင်သည်ကို၊ မမြင်သူ-ယောက်။ ယခုအတ္တဘော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ်ကာလဝိပုတ်၊ မဂ်ဖြင့်ခြင်သည်ကို၊ မမြင်သူ-ယောက်။ ဤ ၂-ယောက်ဖြင့် ရေတွက်အပ်သော အဘိဓာဝန္တိ ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သာမညအားဖြင့်၊ သတ္တဝါ သေသည်မှ နောက်၊ ဘဝ မဖြစ်ဘဲ ပြတ်စဲခြင်းသို့ ရောက်သည်။ ဘဝမဖြစ်ဘဲ ပြတ်စဲခြင်းသည်၊ အေးသော သဘောလည်း ဟုတ်မှန်ရာကျ၊ မြတ်သော သဘောလည်း ဟုတ်မှန်ရာကျ၊ မချနိဗ္ဗာန် ဧကန္တဟု ယူသည်။

ဝိသေသ အားဖြင့် သော်ကား၊ ဘုရား ဟောတော် မူသည်မှာ။ နဟောဘိ တထာဂတော ပရမ္မရဏာ-ဟု အဗျာကတဝတ္ထ၌၊ ထိုက် ရိုက်လာချေသည်။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ ပရမ္မရဏာ၊ သေသည်မှနောက်။ နဟော-တိ၊ မဖြစ်။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား

အဘိဓာဝန္တိ ဥစ္ဆေဒဝါဒိပုဂ္ဂိုလ်အလိုအားဖြင့်၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သတ္တဝါ၊ သေသည်မှနောက် မဖြစ်ဟူလိုသည်။

မြတ်စွာဘုရား အလိုအားဖြင့်၊ ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏ ပစ္စုပ္ပန်အတ္တဘော ခန္ဓာကို၊ ဒိဋ္ဌဓမ္မနိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။ ပရိနိဗ္ဗာန် ပြုသည်မှနောက်၊ အနာဂတ် အတ္တဘောခန္ဓာ၏ မရှိခြင်းကို၊ သမ္ပရာယိကနိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။ တနည်း-အတိတ် ကံ ကိလေသာ အကြောင်း၊ ပစ္စုပ္ပန် ကံ ကိလေသာ အကြောင်း၊ အနာဂတ် ကံ ကိလေသာ အကြောင်းကင်းသော၊ ရဟန္တာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ ပစ္စုပ္ပန် အတ္တဘောခန္ဓာကို၊ ခန္ဓာအကြွင်းရှိသေး၍၊ သဥပါဒိ သေသနိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကံ ကိလေသာ အကြောင်းလည်းမရှိ၊ ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုသည်မှ နောက်၊ အနာဂတ် အတ္တဘောခန္ဓာလည်း၊ အကြွင်းမရှိသည်ကို၊ အနုပါဒိသေသနိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။ ။ ဤအနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်သည်လည်း၊ အနာဂတ်ဘဝ ခြင်္ခြင်းတည်း။

မမြင်မီ ဤအနာဂတ် ဘဝကို မဂ်မရမီ ပုထုဇဉ်ကာလ၊ ကံ ကိလေသာ အကြောင်းကြောင့်ပြီးသော ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း၏ အနာဂတ် အကျိုးနှင့် စပ်သော ဥပပတ္တိဘဝကို ဆိုရသည်။

ဣဓ ပရိပက္ကတ္တာ အာယတနာနံ မောဟောအဝိဇ္ဇာ၊
အာယုဟနာ သင်္ခါရာ၊ နိကန္တိ တဏှာ၊ ဥပဂမနံ ဥပါ
ဒါနံ၊ စေတနာ ဘဝေါတိ ဣမေ ပဉ္စေဗ္ဗာ ဣဓ ကမ္မဘဝ
သ္မိံ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာပစ္စယာ၊ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိ
ဝိညာဏံ၊ ဩက္ကန္တိ နာမရူပံ၊ ပသာဒေါ အာယတနံ၊
ဖုဋ္ဌော ဖသော၊ ဝေဒယိတံ ဝေဒနာတိ ဣမေ ပဉ္စေဗ္ဗာ
အာယတိံ ဥပပတ္တိဘဝသ္မိံ ဣဓ ကတဿ ကမ္မဿပစ္စယာ။

ရဟန္တာ မဖြစ်မီ၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၊ အနာဂတ်ဘဝ၏ အကြောင်း၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ကံ ကိလေသာ၊ မဂ်ဖြင့် ပြတ်ရုံသာ ပြတ်သော သဘောကို၊ မဂ္ဂေန ဟေတု ဥပစ္စိန္နော-ဆိုရသည်။

ထို့ကြောင့် အတိတ် ကိလေသာကိုလည်း မဂ်မပယ်၊ အနာဂတ် ကိလေသာကိုလည်း မဂ်မပယ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာကိုလည်း မဂ်မပယ် ဆိုရသည်။

အတိတ် ကိလေသာ၊ အနာဂတ် ကိလေသာ၊ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာကို မဂ်မပယ်သော်၊ အဘယ် ကိလေသာကို မဂ်ပယ်သည် ဆိုရမည်နည်း။

မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ-ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်တဲ့ ကိလေသာကို၊ မဖြစ်အောင် မဂ်ဖြင့် ပယ်သည်ဆိုရသည်။ အဘယ်၌ ပယ်သနည်းဟု ပယ်ရာဌာန၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ အဘယ်၌ ခြင်္သနည်းဟု ခြင်္သရာဌာနကို၊ မေးနေဘွယ်မလိုရအောင်၊ သုတ်ကို ထုတ်ဆောင်လိုက်မည်။

ကံမဋ္ဌိ ကာရေ စေ ဘိက္ခဝေ၊ အာဟာရေ နုတ္တိ ရာဂေါ
နုတ္တိနန္တိ နုတ္တိ တဏှာ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ တတ္ထ ဝိညာဏံ အဝိရုဋ္ဌံ၊
ယတ္ထ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ ဝိညာဏံ အဝိရုဋ္ဌံ၊ နုတ္တိ တတ္ထ နာမ

ရူပဿ အဝတ္တန္တိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ နာမရူပဿ အဝတ္တန္တိ၊ နတ္ထိ
 တတ္ထ သင်္ခါရာနံ ဗုဒ္ဓိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ သင်္ခါရာနံ ဗုဒ္ဓိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ
 အာယတိံ ပုနန္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ အာယတိံ ပု
 နန္တဝါ ဘိနိဗ္ဗတ္တိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ အာယတိံ ဇာတိဇရာမရ
 ဏံ ယတ္ထ နတ္ထိ အာယတိံ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ အသောကန္တံ
 ဘိက္ခဝေ အဒရံ အနုပါယာသန္တိ ဝဒါမိ။ ဖဿေ စေ
 ဘိက္ခဝေ အာဟာရေ၊ မနောသဉ္ဇေတနာယ စေ ဘိက္ခဝေ
 အာဟာရေ၊ ဝိညာဏေစေဘိက္ခဝေ အာဟာရေ၊ နတ္ထိ
 ရာဂေါ နတ္ထိ နန္ဒိ နတ္ထိ တဏှာ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ တတ္ထ ဝိညာဏံ
 အဝိရုဋ္ဌံ၊ ယတ္ထ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ ဝိညာဏံ အဝိရုဋ္ဌံ၊ နတ္ထိ
 တတ္ထ နာမရူပဿ အဝတ္တန္တိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ နာမရူပဿ အ
 ဝတ္တန္တိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ သင်္ခါရာနံ ဗုဒ္ဓိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ သင်္ခါရာနံ
 ဗုဒ္ဓိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ အာယတိံ ပုနန္တဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ယတ္ထ
 နတ္ထိ အာယတိံ ပုနန္တဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ အာယ
 တိံ ဇာတိဇရာမရဏံ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ အာယတိံ ဇာတိဇရာ
 မရဏံ၊ အသောကန္တံ ဘိက္ခဝေ အဒရံ အနုပါယာသန္တိ
 ဝဒါမိ။

သေယျထာဝရိ ဘိက္ခဝေ၊ ကုဋ္ဌာဂါရုံဝါ ကုဋ္ဌာဂါရ သာ
 လံဝါ ဥတ္တရာယဝါ ဒက္ခိဏာယဝါ ပါဠိနာယဝါ ဝါတ
 ပါနာ သူရိယေ ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ ဝါတ ပါနေန ရသ္မိ ပစိ
 သိတွာ ကုဿ ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ ပစ္ဆိမာယံ ဘန္တေ ဘိတ္တိ
 ယန္တိ၊ ပစ္ဆိမာစေ ဘိက္ခဝေ ဘိတ္တိနာဿ ကုဿ ပတိဋ္ဌိတာ
 တိ၊ ပထဝီယံ ဘန္တေတိ၊ ပထဝီ စေ ဘိက္ခဝေ နာဿ ကုဿ
 ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ အာပသ္မိံ ဘန္တေတိ၊ အာပေါစေ ဘိက္ခဝေ
 နာဿ ကုဿ ပတိဋ္ဌိတာတိ အပ္ပတိဋ္ဌိတာတိ၊ ဘန္တေတိ၊
 ဝေ မေဝခေါ ဘိက္ခဝေ ကဗဠိ ကာရေ စေ အဟာရေ
 နတ္ထိ ရာဂေါ နတ္ထိ နန္ဒိ နတ္ထိ တဏှာ။ ပ။ ဖဿေ စေ ဘိက္ခ

ဝေ အာဟာရေ၊ မနော သဗ္ဗေ တနာယ ဝေ ဘိက္ခဝေ
အာဟာရေ ဝိညာဏေ ဝေ ဘိက္ခဝေ အာဟာရေ၊ နတ္ထိ
ရာဂေါ နတ္ထိ နန္ဒံ နတ္ထိ တဏှာ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ တတ္ထ ဝိညာ
ဏံ အဝိရုဋ္ဌံ၊ ယတ္ထ အပ္ပဋ္ဌိတံ ဝိညာဏံ အဝိရုဋ္ဌံ၊ နတ္ထိ တတ္ထ
နာမရူပဿ အဝတ္တန္တိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ နာမရူပဿ အဝတ္တန္တိ၊
နတ္ထိ တတ္ထ သင်္ခါရာနံ ပုဒ္ဓိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ သင်္ခါရာနံ ပုဒ္ဓိ၊ နတ္ထိ
တတ္ထ အာယတိံ ပုန ဗ္ဘဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ အာယတိံ
ပုန ဗ္ဘဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နတ္ထိ တတ္ထ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာ
မရဏံ၊ ယတ္ထ နတ္ထိ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာ မရဏံ၊ အ
သောကန္တံ ဘိက္ခဝေ အဒရံ အနုပါယာသန္တိ ဝဒါမိ။

ဥပမာနှင့် ဥပမေးကိုသာ၊ ရှေ့နောက် အနက် ဆက်ဆန်အောင် ပေးမည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကုဋ္ဌာဂါရုံဝါ၊ အိမ်ကို၎င်း။ ကုဋ္ဌာဂါရ သာ
လံဝါ၊ ဇရပ်ကို၎င်း။ ဥတ္တရာယဝါ၊ မြောက်အရပ်ကသော်၎င်း။ ဒက္ခိ
ဏာယဝါ၊ တောင်အရပ်ကသော်၎င်း။ ပါဗိနာယဝါ၊ အရှေ့အရပ်
ကသော်၎င်း။ ဝါတပါနာ၊ ပြုတင်းပေါက်ရှိရာက။ သူရိယေ၊ နေသည်။
ဥဂ္ဂစ္ဆန္တေ၊ ထွက်သည်ရှိသော်။ ဝါတပါနေန၊ ပြုတင်းပေါက်က။
ရသ္မိ၊ နေရောင်သည်။ ပဝီသိတွာ၊ ဝင်၍။ ကွ၊ အဘယ်အရပ်၌။ ပတိဋ္ဌိ
တာ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပစ္ဆိမာယံ ဘိတ္တိယံ၊ အနောက်နံရံ၌။
ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊
လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပစ္ဆိမာဘိတ္တိ၊ အနောက်
နံရံသည်။ စေနာဿ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ ကွ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊
တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်
မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ပထဝီယံ၊ မြေ၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်
သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပထဝီ၊ မြေသည်။ စေနာဿ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။
ကွ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ သနည်း။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အာပသ္မိံ၊ ရေ၌။

ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဝေါစုံ
 လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အာပေါ၊ ရေသည်။ စေ
 နာဿ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ ကွ၊ အဘယ်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်သည်။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိ၊ မေးတော်မူ၏။ ဘန္တေ၊
 မြတ်စွာဘုရား။ အပ္ပဘိဋ္ဌိတာ၊ မတည်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ အာဝေါစုံ၊ လျှောက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ရသ္မိ၊
 နေရောင်သည်။ အပ္ပဘိဋ္ဌိတာ သေယျထာပိ၊ မတည်သကဲ့သို့တည်း။
 ဝေမေဝခေါ၊ ထိုအတူသာလျှင်။ ကဗဠိကာရေ အာဟာရေ၊ ကဗဠိ
 ကာရ အာဟာရ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။
 နန္ဒိ၊ နန္ဒိသည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။
 စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမရှိသော ရာဂ, နန္ဒိ, တဏှာ၌။
 ဝိညာဏံ၊ ဇောဝိညာဏ်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ မတည်။ အဝိရုဠံ၊ မစည်
 ပင်။ ပ။ ဖဿ အာဟာရေ၊ ဖဿ အာဟာရ၌။ မနော သဉ္ဇေတနာ
 ယ အာဟာရေ၊ မနောသဉ္ဇေတနာ အာဟာရ၌။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်း
 တို့။ ဝိညာဏေ အာဟာရေ၊ ဝိညာဏ် အာဟာရ၌။ ရာဂေါ၊ ရာဂသည်။
 စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ နန္ဒိ၊ နန္ဒိသည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။
 တဏှာ၊ တဏှာသည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍မရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမရှိသော
 ရာဂ, နန္ဒိ, တဏှာ၌။ ဝိညာဏံ၊ ဇောဝိညာဏ်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊
 မတည်။ အဝိရုဠံ၊ မစည်ပင်။ ယတ္ထ၊ အကြင်မရှိသော ရာဂ, နန္ဒိ,
 တဏှာ၌။ ဝိညာဏံ၊ ဇောဝိညာဏ်သည်။ စေနတ္ထိ၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ၊ အကယ်၍
 မတည်အံ့။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်၍ မစည်ပင်အံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမတည်
 သော ဇောဝိညာဏ်၌။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်
 ခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မတည်သော ဇောဝိညာဏ်၌။
 နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ အဝက္ကန္တိ၊ သက်ခြင်းသည်။ စေနတ္ထိ၊ အကယ်
 ၍မရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုမသက်သော နာမ်ရုပ်၌။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့
 ၏။ ဗုဒ္ဓိ၊ ပွားစီးခြင်းသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ယတ္ထ၊ အကြင်မသက်သော နာမ်
 ရုပ်၌။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ ဗုဒ္ဓိ၊ ပွားစီးခြင်းသည်။ စေနတ္ထိ၊
 အကယ်၍ မရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုပွားစီးခြင်းမရှိသော သင်္ခါရတို့၌။ အာယ
 တိ၊ ပုန ဗ္ဗဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နောင်တဖန် အသစ်ဖြစ်သော ဘဝသည်

နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထ၊ အကြင်ပွားစီးခြင်း မရှိသော သင်္ခါရတို့၌၊ အာယတိံ ပုနတ္ထဝါတိ နိဗ္ဗတ္တိ၊ နောင်တဖန် အသစ်ဖြစ်သော ဘဝသည်။ စေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ တတ္ထ၊ ထိုနောင် တဖန် အသစ်မဖြစ်သော ဘဝ၌။ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာ မရဏံ၊ နောင် ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ၊ ယတ္ထ၊ အကြင် နောင်တဖန် အသစ် မဖြစ်သော ဘဝ၌။ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာ မရဏံ၊ နောင် ဇာတိ ဇရာ မရဏသည်။ စေ နတ္ထိ၊ အကယ်၍ မရှိအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တံ၊ ထိုနောင် ဇာတိ ဇရာ မရဏ မရှိခြင်းကို။ အသောကန္တိ၊ အသောက နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ အဒရန္တိ၊ အဒရ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ အနုပါယာသန္တိ၊ အနုပါယာသ နိဗ္ဗာန်ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏။

ဤသုတ်၌ အထူးသဖြင့်၊ အသောကံပုန်၊ အဒရံပုန်၊ အနုပါယာသံပုန်၊ ၎င်း ၃-ပုန်ကို နိဗ္ဗာန်ပရိယာယ် ဟောတော်မူသည်။

အဓိပ္ပာယ် အကျယ်သော်ကား

ချစ်သားရဟန်းတို့၊ အိမ်၊ ဇရပ်၊ တခုခုသော အဆောက်အအုံကို၊ မြောက်အရပ်၊ တောင်အရပ်၊ အရှေ့အရပ်၊ ပြူတင်းပေါက်ရှိရာက၊ နေထွက်သည်ရှိသော်၊ နေရောင်သည် ပြူတင်းပေါက်ကဝင်၍၊ အနောက်နံရံ၌ တည်ရာ၏။ အနောက်နံရံ မရှိသော်၊ မြေ၌တည်ရာ၏။ မြေမရှိသော်၊ ရေ၌တည်ရာ၏။ ရေမရှိသော်၊ နေရောင်မတည်သကဲ့သို့။ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ ထို့အတူ၊ ကဗဠိကာရ အာဟာရ၊ ဖဿ အာဟာရ၊ မနောသဉ္ဇေဘနာ အာဟာရ၊ ဝိညာဏ အာဟာရ၊ ခန္ဓာ ပဉ္စကအတ္တဘော၌၊ ရာဂ၊ နဒ္ဒိ၊ တဏှာ မရှိသော်၊ ဇောဝိညာဏ်မတည်။ ဇောဝိညာဏ် မတည်သော်၊ နာမ်ရုပ် မသက်။ နာမ်ရုပ် မသက်သော်၊ သင်္ခါရ တိုးပွားသည်မရှိ။ သင်္ခါရအတိုးအပွား မရှိသော်၊ တဖန်ဘဝ အသစ် နောင်ခါ မဖြစ်။ တဖန်ဘဝ အသစ်၊ နောင်ခါ မဖြစ်သော်၊ နောင်အသစ် ဇာတိဇရာမရဏမဖြစ်။ နောင်အသစ် ဇာတိဇရာမရဏ မဖြစ်သော်၊ ချစ်သားရဟန်းတို့၊ နောင်အသစ် ဇာတိဇရာမရဏမဖြစ် သည်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟု-ငါဘုရားက ဆိုတော်မူ၏။ ။ဤကား သာမည အားဖြင့် ဥပမာ နှိုးနှောခြင်းတည်း။

ဝိသေသအားဖြင့်သော်ကား

၁-အိမ်၊ ၂-မြောက် ပြုတင်းပေါက်၊ ၃-တောင် ပြုတင်းပေါက်၊
 ၄-အရှေ့ပြုတင်းပေါက်၊ ၅-အနောက်နံရံ၊ ၆-မြေ၊ ၇-ရေ၊ ၈-ဌာန၊ ။
 ၁-နေ၊ ၂-နေထွက်၊ ၃-နေရောင်၊ ၄-အပေါက်ဝင်၊ ၅-အနောက်
 နံရံ၌တည်၊ ၆-မြေ၌တည်၊ ၇-ရေ၌တည်။ ဌာနိ-ဥပမာ။

၁-ကဗဠိကာရ အာဟာရသည်၊ အိမ်နှင့် တူ၏။ ၂-ဗဿ အာဟာ
 ရသည်၊ မြောက် ပြုတင်းပေါက်နှင့်တူ၏။ ၃-မနောသဉ္ဇေတနာ အာ
 ဟာရသည်၊ တောင်ပြုတင်းပေါက်နှင့်တူ၏။ ၄-ဝိညာဏ အာဟာ
 သည်၊ အရှေ့ပြုတင်းပေါက်နှင့်တူ၏။ ၅-ရာဂသည်၊ အနောက်နံရံ
 နှင့်တူ၏။ ၆-နန္ဒိသည်၊ မြေနှင့်တူ၏။ ၇-တဏှာသည်၊ ရေနှင့်တူ၏။ ။
 ဌာန ဥပမာ နှိုးနှောပုံ။

၁-နေရောင်၏တည်ရာ အနောက်နံရံမရှိသော်၊ မရှိတဲ့ အနောက်
 နံရံ၌ နေရောင် မတည်ခြင်းသည်၊ မရှိသောရာဂ၌ ဇောဝိညာဏ်
 မတည်သည်နှင့်တူ၏။ ၂-နေရောင်၏ တည်ရာ မြေမရှိသော်၊ မရှိတဲ့
 မြေ၌ နေရောင် မတည်ခြင်းသည်၊ မရှိသောနန္ဒိ၌ ဇောဝိညာဏ်မ
 တည်သည်နှင့်တူ၏။ ၃-နေရောင်၏ တည်ရာ ရေမရှိသော်၊ မရှိတဲ့
 ရေ၌ နေရောင်မတည်ခြင်းသည်၊ ရှိသောတဏှာ၌ ဇောဝိညာဏ်
 မတည်သည်နှင့်တူ၏။ ၄-ပြုတင်းပေါက်ကပင် နေရောင် မဝင်ခြင်း
 သည်၊ မတည်သော ဇောဝိညာဏ်၌ နာမ်ရုပ်မသက်သည်နှင့် တူ၏။
 ၅-နေရောင်ပဝင်း မထွန်းလင်းခြင်းသည်၊ မသက်သော နာမ်ရုပ်၌၊
 သင်္ခါရ မတိုးပွားသည်နှင့် တူ၏။ ၆-နေမထွက်ခြင်းသည်၊ နောင်
 တပန် အသစ်ဘဝ မဖြစ်သည်နှင့်တူ၏။ ၇-မထွက်ပကတိရှိသော နေ
 သည်၊ နောင်တပန် အသစ်မဖြစ်သောဘဝ၌ နောင် ဇာတိ ဇရာ မရ
 ကာ မရှိသည်နှင့်တူ၏။ ။ဌာနိ ဥပမာ နှိုးနှောပုံ။

မထွက်သောနေကို၊ လိုတော်မူသော ဥပမာဖြင့် ဆောင်သော
 သုတ်ဖြစ်၍၊ သုတ်၏အဆုံး နိဂုဏ်း၌၊ အသောကန္တံ ဘိက္ခဝေ အဒရံ
 အနုပါယာသန္တံ ဝဒါမိ။-ဟု ဟောတော်မူသည်။

ဤသုတ်သည်၊ နိဗ္ဗေတဘာဂီယ သုတ်မည်၏။ သံကိလေသ အာဂီ
ယသုတ်၊ ဝါသနာ အာဂီယသုတ်၊ နိဗ္ဗေတဘာဂီယသုတ်၊ အသေက္ခ
ဘာဂီယသုတ် ၄-မျိုးတို့တွင်လည်း၊ နိဗ္ဗေတဘာဂီယ သုတ်ဖြင့်သာ
ကိစ္စ ၄-ပါးကို ပညတ်တော်မူ၏။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသော၊ ပ
ရိညာကိစ္စကို ပညတ်တော်မူ၏။ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သော၊ ပဟာန
ကိစ္စကို ပညတ်တော်မူ၏။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားသော၊ ဘာဝနာကိစ္စကို
ပညတ်တော်မူ၏။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော၊ သန္တိကြိ
ယာကိစ္စကို ပညတ်တော်မူ၏။

ကမဇ္ဈိကာရေ စေ ဘိက္ခဝေ အာဟာရေ၊ နုတ္တိရာဂေါ
နုတ္တိနန္ဒိ နုတ္တိတဏှာ။ ပ ။ ဖဿေ စေ၊ မနောသဉ္ဇေ
တနာယ စေ၊ ဝိညာဏေ စေ ဘိက္ခဝေ အာဟာရေ နုတ္တိ
ရာဂေါ နုတ္တိနန္ဒိ နုတ္တိတဏှာ။ ပ ။ ယတ္ထနုတ္တိ အာယတိံ
ဇာတိ ဇရာမရဏံ၊ အသောကန္တံ ဘိက္ခဝေ အဒရံ အနု
ပါယာသန္တိ ဝဒါမိ။ အယံ ပရိညာ ပညတ္တိ ဒုက္ခဿ၊
ပဟာနပညတ္တိ သမုဒယဿ၊ ဘာဝနာ ပညတ္တိ မဂ္ဂဿ၊
သန္တိကြိယာ ပညတ္တိ နိရောဓဿ။

နုတ္တိ ရာဂေါတိ အဂ္ဂမဂ္ဂ ဘာဝနာယ သမုန္တိန္ဒတ္တာ
နုတ္တိ စေ ရာဂေါ၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ တတ္ထ ဝိညာဏံ အဝိရုဋ္ဌန္တိ
ကမ္မံ ဇဝါပေတွာ ပဋိသန္ဓိအာကုန သမတ္ထတာယာ ဘာ
ဝေန အပ္ပတိဋ္ဌိတဉ္ဇေ၊ အဝိရုဋ္ဌန္တာတိ ဝုတ္တပဋိပက္ခနယေန
အတ္ထော ဝေဒိကဗ္ဗော၊ အယံ ပရိညာ ပညတ္တိတိ အာဒိနာ
ကောဘိသမယ ဝသေနေဝ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ စတုသု အရိယ
သစ္စေသု ပဝတ္တတိတိ ဒသေတိ။ ။ ပါဠိတော်အနက် ထင်
လောက်၏။ အဋ္ဌကထာကိုသာ အနက်ရေးအံ့။

နုတ္တိ ရာဂေါတိ၊ နုတ္တိရာဂေါဟူသည်ကား။ အဂ္ဂမဂ္ဂဘာဝနာယ၊
အထက်မဂ် ဘာဝနာဖြင့်၊ သမုန္တိန္ဒတ္တာ၊ ပြတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊
ရာဂေါ၊ ရာဂသည်၊ စေနုတ္တိ၊ အကယ်မရှိအံ့၊ အပ္ပတိဋ္ဌိတံ တတ္ထဝိညာ

ဏံ အဝိရုဠန္တိ၊ အဝိရုဠဟူသည်ကား။ ကမ္မံ၊ ဇောက်ကို။ ဇဝါပေတွာ၊
 စောစေ၍။ ပဋိသန္ဓိအာကုန သမတ္ထာယ၊ ပဋိသန္ဓေကို ငင်ခြင်းငှာ
 စွမ်းနိုင်သော အဖြစ်၏။ အဘာဝေန၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊
 ဇောဝိညာဏ်သည်။ တတ္ထ၊ ထိုမရှိသော ရာဂ၌။ အပ္ပတိဋ္ဌိတဉ္စေဝ၊
 တည်လည်းမတည်။ အဝိရုဠှ၊ စည်လည်း မစည်ပင်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤ
 နည်းအတူ။ ဝုတ္တ ပဋိပက္ခနယေန ဆိုအပ်ပြီးသော ဆန့်ကျင်ဘက်နည်း
 ဖြင့်။ အတ္ထော၊ အနက်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အယံ ပရိညာ
 ပညတ္တိတိ အာဒိနာ ဝစနေန၊ အယံပရိညာ ပညတ္တိ-ဤသို့အစရှိသော
 စကားဖြင့်။ ဧကောဘိ သမယ ဝသေနေဝ၊ တပေါင်းတည်းသော
 ပရိညာဘိသမယ၊ ပဟာနာဘိသမယ၊ ဘာဝနာဘိသမယ၊ သန္တိ ကြိ
 ယာဘိသမယတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ မဂ္ဂသမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ မဂ်သမ္မာ
 ဒိဋ္ဌိသည်။ စတုသု အရိယ သဗ္ဗေသု၊ အရိယသစ္စာ ၄-ပါးတို့၌။ ပဝတ္တ
 တိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ ဣမတ္ထံ၊ ဤအနက်ကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

အဂ္ဂမဂ္ဂ ဘာဝနာယ၊ အရဟတ္တမဂ်ဘာဝနာဖြင့် ဟု-အနက်ပေး
 ရိုး ပေးစဉ်အတိုင်း အနက်မပေးဘဲ။ အထက်မဂ် ဘာဝနာဖြင့် ဟု-
 အနက်ပေးခြင်းသည်။ မဂ်သို့ ရောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ရည်သည်။
 ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အကြင်မဂ်ကိုရ၏။ ထိုရသောမဂ်ဖြင့် ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရာဂ
 သည်ပြတ်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂ အောက် ဝိပဿနာ တဒင်္ဂပဟာန်နှင့် တက္ခ၊
 အထက်မဂ် သမုဇ္ဈေဒ ပဟာန်ဖြင့်။ ဘဝတဖန်ကို မဖြစ်စေ။ ဝိပဿ
 နာ စေတနာ ကုသိုလ်လည်း။ ပုညကြိယာ ဝတ္ထုသို့ မဝင်။ မဂ်သို့
 မရောက်မူ၊ ဝိပဿနာ ကုသိုလ်စေတနာ ပုညကြိယာဝတ္ထုသို့ဝင်၏။
 ဝိပဿနာ တဒင်္ဂပဟာန်မှ နောက် ရာဂသည်လည်း။ ဘဝတဖန်ကို
 တောင့်တ၏။

တဿ သီလေ ပတိဋ္ဌိတဿ ယဒိ အာသတ္တိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
 ဘဝေသု၊ ဧဝံသာယံ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ မယံ
 ပုညကြိယာ ဝတ္ထု ဘဝတိ၊ တတြုပပတ္တိယာ သံဝတ္တတိ။

တတ္ထ ယဒိအာသတ္တိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဘဝေသုတိ ဘဝေသု
 ဆန္ဒရာဂံပဇဟိတုံအသက္ကောန္တဿ ယဒိဘဝ ပတ္တနာ ဥပ္ပဇ္ဇ
 တိ၊ ဧဝံသာယန္တိ ဧဝ မဿမုဂ္ဂလဿ အယံ သမထ ဝိပဿ

နာ ဘာဝနာမယံ ပုညကြိယာဝတ္ထု ဘဝတိ၊ ပုဇ္ဇဘဝဗလ
နိဗ္ဗတ္တနတော၊ တတြုပပတ္တိယာ သံဝတ္တတိတိ တတြတတြ
ဘဝေ ဥပပတ္တိယာ သံဝတ္တတိ။

သီလေ၊ သီလဋ္ဌိ။ ပဘိဋ္ဌိတဿ၊ တည်သော။ တဿ၊ ထိုသူ၏။
အာသတ္တိ၊ တဏှာပဏိမိသည်။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဂ်
မပယ်လျှင် တကယ်ဖြစ်၏သို့။ ဇေံသာယံ-ဇေံအဿအယံ ဇေံတထာ၊
ထို့အတူ။ အဿ၊ ထိုသူ၏။ အယံ သမထဝိပဿနာ၊ ဤသမထဝိပဿ
နာသည်။ ဘာဝနာမယံ ပုညကြိယာဝတ္ထု၊ ဘာဝနာမယ ပုညကြိယာ
ဝတ္ထုသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ တတြ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ ဥပပတ္တိယာ၊ ကျ
ခြင်းအကျိုး၌။ သံဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ယဒိ အာသတ္တိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဘဝေသုတိ၊
ဘဝေသု-ဟူသည်ကား။ ဘဝေသု၊ ဘဝတို့၌။ ဆန္ဒရာဂံ၊ ဆန္ဒရာဂကို။
ပဇဟိတံ၊ ပယ်ခြင်း၌။ အသက္ကောန္တဿ၊ မစွမ်းနိုင်သောသူ၏။ ဘဝ
ပတ္တနာ၊ ဘဝပတ္တနာသည်။ ယဒိ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ မဂ် မပယ်လျှင် တကယ်
ဖြစ်၏သို့။ ဇေံသာယန္တိ၊ ဇေံသာယံ-ဟူသည်ကား။ ဇေံတထာ၊ ထို့
အတူ။ အဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏။ အယံ သမထဝိပဿနာ၊ ဤ
သမထဝိပဿနာသည်။ ဘာဝနာမယံ ပုညကြိယာဝတ္ထု၊ ဘာဝနာ
မယ ပုညကြိယာဝတ္ထုသည်။ ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ကဿ၊ အဘယ်ကြောင့်
နည်း။ ပုဇ္ဇဘဝဗလ နိဗ္ဗတ္တနတော၊ အစုဘဝအကျိုး၌ ကျခြင်းကြောင့်
တည်း။ တတြုပပတ္တိယာ သံဝတ္တတိတိ၊ သံဝတ္တတိ-ဟူသည်ကား။
တတြတတြဘဝေ၊ ထိုထိုဘဝ၌။ ဥပပတ္တိယာ၊ ကျခြင်းအကျိုး၌။ သံ
ဝတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။

သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်တို့၏ ဘဝကြွင်းကား။
ထဝတဏှာ အနုသယ၊ ပုထုဇဉ်ကာလက ကိန်းဝပ်သော အနာဂတ်
ဘဝတို့တည်း။ ပထမ မဂ်ကို ရုကတည်းက၊ ကြွင်းသော တဏှာရာဂ
ဘဝအသစ်ကို မဖြစ်စေ။

ဤအရာ၌ သာဓက ပါဠိ, အဋ္ဌကထာ, ဝိကာတို့ကို မရေးတော့ပြီ၊
ရေးသော်လည်း၊ ပုထုဇဉ်မှန်က ဉာဏ်ရသည် မဟုတ်။

၁-ယခု ဘဝအတ္တဘော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ မဂ်ဖြင့်ခြုမ်သည်ကို မမြင်သူတယောက်။

၂-ယခု ဘဝအတ္တဘော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ မဂ်ဖြင့်ခြုမ်သည်ကို မမြင်သူတယောက်။

၃-မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယခုဘဝ အတ္တဘော၌၊ မဂ်ဖြင့် မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ အကြောင်းကင်းသော အားဖြင့် ခြုမ်သည်။

၄-မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယခုဘဝ အတ္တဘော၌၊ မဂ်ဖြင့် ကိလေသာ အကြောင်းကင်းခြင်းကြောင့်၊ မဂ်ဖြင့် ယခုဘဝ အတ္တဘော၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ မဖြစ်သော ခြုမ်ခြင်းဖြင့် ခြုမ်သည်။

၅-အတိတ်ကိလေသာ၊ အနာဂတ်ကိလေသာ၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိလေသာကို မဂ်မပယ်သော်၊ အဘယ် ကိလေသာကို၊ မဂ်ပယ်သည် ဆိုရမည်နည်း။

၆-မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်တဲ့ ကိလေသာကို၊ မဖြစ်အောင် မဂ်ဖြင့်ပယ်သည် ဆိုရမည်။

၇-အဘယ်၌ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်ကို၊ မဂ်ဖြင့် အဘယ်၌ပယ်သည် ဆိုရမည်နည်း။-ဟူသော ပယ်ရာဌာန။

၈-အဘယ်၌ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလဝိပုတ်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟာကို၊ အဘယ်၌ မဂ်ဖြင့်ခြုမ်သည် ဆိုရမည်နည်း။-ဟူသော ခြုမ်ရာဌာန။

၎င်း ၈-ဌာနကို တပေါင်းတည်း

ဤသုတ်၌ ကောက်ချက်ကို ဆိုပေအံ့

ကဗဠိကာရ အာဟာရ၊ ဖဿ အာဟာရ၊ မနော သဉ္ဇေတနာဟာရ၊ ဝိညာဏ အာဟာရ ၄-ပါးသည်၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယခုဘဝအတ္တဘောမည်၏။ ရာဂ၊ နန္ဒိ၊ တဏှာသည်၊ ယခုဘဝအတ္တဘော၌၊ မဂ်ဖြင့်မရှိ၊ မရှိသော ရာဂ၊ နန္ဒိ၊ တဏှာ၌၊ ဇောဝိညာဏ်သည်

မဂ်ဖြင့်မတည်။ မတည်သော ဇောဝိညာဏ်၌၊ နာမ်ရုပ်သည် မဂ်ဖြင့် မသက်။ မသက်သော နာမ်ရုပ်၌၊ သင်္ခါရသည် မဂ်ဖြင့်မတိုးပွား။ မတိုးပွားသော သင်္ခါရ၌၊ နောင်တဖန်အသစ် ဖြစ်ထိုက်သောဘဝသည်။ မဂ်ဖြင့် မဖြစ်။ မဖြစ်သောဘဝ၌၊ နောင် ဇာတိ ဇရာ မရဏသည် မဂ်ဖြင့်မရှိ။ နောင် ဇာတိ ဇရာမရဏ မရှိသည်ကို၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ယခုဘဝအတ္တဘော၌၊ မျက်မှောက်ဆိုက်သော နိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။ ။ နိဗ္ဗာန်ကိုလည်း အသောက၊ အဒရ၊ အနုပါယာသ ပရိယာယ် ဆိုရသည်။

တတ္ထ ကတမေ ဓမ္မာ သာဓာရဏာ၊ ဧဇ္ဇေဓမ္မာ သာဓာရဏာ၊ နာမ သာဓာရဏာ၊ ဝတ္ထု သာဓာရဏာစ။

နာမ သာဓာရဏာတိ နာမေန သာဓာရဏာ၊ ကုသလာ ကုသလာတိ သမာနနာမာတိ အတ္ထော၊ ဝတ္ထု သာဓာရဏာတိ ဝတ္ထုနာ နိဿယေန သာဓာရဏာ၊ ကေသန္တတိပတိတတာယ သမာနဝတ္ထုကာတိ အတ္ထော၊ ဝိသေသတော သံကိလေသပက္ခေ ပဟာနေကဋ္ဌာ နာမသာဓာရဏာ၊ သဟဇေကဋ္ဌာ ဝတ္ထု သာဓာရဏာ။ ။ ကောက်ချက်အရ မလွဲမချော်ဘဲ၊ တလဲလဲကြည့်ရှုရန်။

တတ္ထ တေသု စတုသု သုတ္တေသု၊ သံကိလေသ ဘာဂိယသုတ်၊ ဝါသနာ ဘာဂိယသုတ်၊ နိဇ္ဇေဘာဂိယသုတ်၊ အသေက္ခ ဘာဂိယသုတ် ဟုဆိုအပ်သော ထို ၄-ပါးသော သုတ်တို့၌။ ကတမေ ဓမ္မာ၊ အဘယ် တရားတို့သည်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆန်ကုန်သနည်း။ ဧဇ္ဇေဓမ္မာ၊ ၂-ပါးသောတရားတို့သည်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆန်ကုန်၏။ နာမ သာဓာရဏာစ၊ အမည် ဆက်ဆန်သည်လည်း တပါး။ ဝတ္ထု သာဓာရဏာစ၊ ဝတ္ထု ဆက်ဆန်သည်လည်း တပါး။

နာမ သာဓာရဏာတိ၊ နာမ သာဓာရဏာ-ဟူသည်ကား။ နာမေန၊ အမည်နှင့်။ သာဓာရဏာ၊ ဆက်ဆန် ကုန်၏။ ကုသလာ၊ ကုသိုလ်။ အကုသလာ၊ အကုသိုလ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမာန နာမာ၊ ကုသိုလ်အမည်ချင်း။ အကုသိုလ် အမည်ချင်း တူကြကုန်၏။ ဣတိ အယံ

အတ္ထော၊ ဤကားအနက်၊ ဝတ္ထု သာဓာရဏာတိ၊ ဝတ္ထု သာဓာရဏာ-
 ဟူသည်ကား။ ဝတ္ထုနာ နိဿယေန၊ ဖြိရာဝတ္ထုနှင့်။ သာဓာရဏာ၊
 ဆက်ဆန်ကုန်၏။ ဧကသန္တဘိ ပတိတတာယ၊ ဖြစ်စဉ်တခုမှ ဝတ္ထု
 တူ ဖြိရာကျသည်၏ အဖြစ်ဖြင့်။ သမာန ဝတ္ထုကား၊ ဝတ္ထုဖြိရာ တူကြ
 ကုန်၏။ ဣတိ အယံအတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဝိသေသတော၊ အထူး
 အားဖြင့်။ သံကိလေသ ပက္ခေ၊ သံကိလေသ ပက္ခန္ဓ။ ပဟာနေကဋ္ဌာ၊
 ပယ်စဉ် တူရာဋ္ဌာနတို့သည်။ နာမ သာဓာရဏာ၊ အမည် ဆက်ဆန်
 ကြကုန်၏။ သဟဇေကဋ္ဌာ၊ ဖြစ်စဉ်တူရာဋ္ဌာနတို့သည်။ ဝတ္ထု သာဓာ
 ရဏာ၊ ဝတ္ထုဖြိရာ ဆက်ဆန်ကြကုန်၏။

ကဗဠိကာရေစေ၊ ပဿေစေ၊ မနောသဉ္ဇေတနာယစေ၊ ဝိညာ
 ဏေစေ ဘိက္ခဝေ အာဟာရေ နတ္ထိရာဂေါ နတ္ထိနန္ဒိ နတ္ထိတဏှာ-ဟူ၍
 လာသော၊ ရာဂ၊ နန္ဒိ၊ တဏှာ ၃-ပါးသည်။ တရားကိုယ်အားဖြင့်၊ တဏှာ
 တပါးပင်တည်း။ ထိုတဏှာသည်လည်း၊ ပဌမ မဂ်ပယ်သော တဏှာ၊
 ဒုတိယ မဂ်ပယ်သောတဏှာ၊ တတိယ မဂ်ပယ်သော တဏှာ၊ စတုတ္ထ
 မဂ်ပယ်သော တဏှာအားဖြင့် ၄-ပါး။ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာ
 မာသ၊ ဒေါသမှတပါး ကြွင်းသောကိလေသာသည်။ တဏှာနှင့်တူ၏။
 ဒေါသသည်။ ပဌမမဂ်ပယ်သော၊ ဒုတိယမဂ် ပယ်သော၊ တတိယမဂ်
 ပယ်သော အားဖြင့် ၃-ပါး။ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိ ကိစ္ဆာ သီလဗ္ဗတ ပရာမာသ
 သည်။ ပဌမမဂ်ပယ်သော အားဖြင့် ၁-ပါး။ ဤသို့ ပဌမမဂ်သည် ပယ်
 အပ်သော၊ အပါယ ဂမနိယ ကာမရာဂ ပဟာနေကဋ္ဌ ကိလေသာ
 ၁-သိမ်။ ဒုတိယမဂ်သည် ပယ်အပ်သော၊ ဩဋ္ဌာရိက ကာမ ရာဂ
 ပဟာနေကဋ္ဌ ကိလေသာ ၁-သိမ်၊ တတိယမဂ်သည် ပယ်အပ်သော၊
 တနူကရ ကာမရာဂ ပဟာနေကဋ္ဌ ကိလေသာ ၁-သိမ်။ စတုတ္ထ မဂ်
 သည် ပယ်အပ်သော၊ ရူပရာဂ၊ အရူပရာဂ ပဟာနေကဋ္ဌ ကိလေသာ
 ၁-သိမ်။ ဤသို့အပယ်တူရာဋ္ဌာန၊ ကိလေသာကို ပေါင်းသောအားဖြင့်၊
 အကြွင်းကို သိလေ။

သီမာတိ စတဿော သီမာယော၊ ဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆာ
 သီလဗ္ဗတ ပရာမာသော ဒိဋ္ဌာနုသယော ဝိစိကိစ္ဆာ နုသ
 ယော တဒေကဋ္ဌာစ ကိလေသာ အယံ ပဌမာ သီမာ။

သြဋ္ဌာရိကံ ကာမ ရာဂ သံယောဇနံ ပဋိဃ သံယောဇနံ
 သြဋ္ဌာရိကော ကာမရာဂါ နုသယော ပဋိဃာနုသယော
 တဒေကဋ္ဌာစ ကိလေသာ၊ အယံ ခုတိယသီမာ။ အနုသဟ
 ဂတံ ကာမရာဂ သံယောဇနံ ပဋိဃသံယောဇနံ အနုသဟ
 ဂတော ကာမရာဂါနုသယော ပဋိဃာနုသယော တဒေ
 ကဋ္ဌာစ ကိလေသာ၊ အယံ တတိယသီမာ။ ရူပရာဂေါ
 အရူပရာဂေါ မာနော ဥဒ္ဓစ္စံ အဝိဇ္ဇာ မာနာနုသယော
 အဝရာဂါနုသယော အဝိဇ္ဇာနုသယော တဒေကဋ္ဌာစ ကိ
 လေသာ၊ အယံ စတုတ္ထသီမာ။ ယတောစ စတုဟိ အရိယ
 မဂ္ဂေဟိ ဣမာ စတယော သီမာယော အတိက္ကန္တော
 ဟောတိ သမ တိက္ကန္တော ဝိတိဝတ္တော၊ သော ဝုစ္စတိ
 သီမာတိ ဂေါ။ ။ အနက်သိလွယ်၏။

ဤသို့လေးပါးသော မဂ်ဖြင့်၊ ၄-ပါးသောသိမ်ကို လွန်သော၊ မဂ္ဂ
 သမင်္ဂီအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏၊ ၄-ပါးသောအာဟာရ အတ္တဘောဋ္ဌ၊ မဂ်ဖြင့်
 မဖြစ်သေးတဲ့ တဏှာအသစ် ကာလဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေး
 တဲ့ ဇောဝိညာဏ်အသစ် ကာလဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေးတဲ့
 နာမ်ရုပ်အသစ် ကာလဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေးတဲ့ သင်္ခါရ
 အသစ် ကာလဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလ
 ဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဇာတိဇရာ မရဏအသစ် ကာလ
 ဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ
 အသစ် ကာလဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ကာလ
 ဝိပုတ် ခြင်္စရာဋ္ဌာန။ -ကောက်ရမည်ကို၊ ဣဗ ဇိကာရေ စေ ဘိက္ခဝေ
 အာဟာရေ နတ္ထိရာဂေါ နတ္ထိနန္ဒိ နတ္ထိ တဏှာ- အစ၊ အသောကန္တံ
 ဘိက္ခဝေ အဒရံ အနုပါယာသန္တိ ဝဒါမိ။ -အဆုံးရှိသော၊ နိဗ္ဗေတဘာဂီ
 ယ-သုတ်ဖြင့် ပြဆိုသော မုချစကားကို၊ အထဝါဝိရာဂေါတိ ပဟာ
 နံ ဝုစ္စတိ- အစ၊ တဏှာ စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယောတိ
 ဝုစ္စတိ။ -အဆုံးရှိသော၊ ဥပစာစကားနှင့် နှိုးနှောတိုက်ဆိုင်၍၊ ပိုင်နိုင်
 သော သမ္မာဉာဏ်ဖြင့်၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ကို တွန်းလှန်ပယ်ဖျက်စေခြင်းအ

ကျိုး၎င်း၊ ဘုရားဟောသုတ် မုချမှတစ်ပါး၊ သာဝကဘာသိတ ဥပစာရ ကို ပြဆိုပေအံ့။

အထဝါ ဝိရာဂေါတိ ပဟာနံ ဝုစ္စတိ၊ တဿှာ အသေ သော ဝိရာဂေါ အသေသော နိရောဓောတိ ဝေပေတ္ထ ယောဇနာ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ။

ဝိရဇ္ဇနံ၊ ပလုဇ္ဇနံ၊ သမုစ္ဆိန္ဒနံ၊ ဝိရာဂေါတိ ပဟာနံ ဝုစ္စတိ၊ တဿှာတိ ယဿှာ ပဟာန ပရိယာယော၊ ဝိရာဂ သဒ္ဓေါ နိရောဓသဒ္ဓေါ၊ တဿှာ အနုသယ သမုဋ္ဌာတ တော အသေသော ဝိရာဂေါ အသေသော နိရောဓော တိ သမ္ဗန္ဓနိယံ။

အထဝါ၊ တနည်း။ ပဟာနံ၊ ပဟာန်ကို။ ဝိရာဂေါတိ၊ ဝိရာဂဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿှာ၊ ထိုကြောင့်။ အသေသောတိပဒဿ၊ အသေ သော-ဟူသောပုဒ်၏။ ဝိရာဂေါတိ ပဒေန၊ ဝိရာဂ-ဟူသောပုဒ်နှင့်။ ဇေဝိ၊ ဝိ၊ ဤသို့၎င်း။ အသေသောတိ ပဒဿ၊ အသေသော-ဟူသောပုဒ်၏။ နိ ရောဓောတိ ပဒေန၊ နိရောဓ-ဟူသောပုဒ်နှင့်။ ဇေဝိ၊ ဤသို့၎င်း။ ယော ဇနာ၊ ယှဉ်ခြင်းကို။ ဧတ္ထ၊ ဤအထဝါနည်း၌။ ဒဋ္ဌဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်၏။ ။ ၁-အနက်။

ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝိရဇ္ဇနန္တိ၊ ကင်းခြင်းဟူ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ် ခြင်းကို။ ပလုဇ္ဇနန္တိ၊ ပျက်ခြင်းဟူ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ သမုစ္ဆိန္ဒ နန္တိ၊ ပြတ်ခြင်းဟူ၍။ ပဟာနံ၊ ပယ်ခြင်းကို။ ဝိရာဂေါတိ၊ ဝိရာဂ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တဿှာတိ၊ တဿှာ-ဟူသည်ကား။ ယဿှာ၊ အကြံ ငွှေကြောင့်။ ဝိရာဂ သဒ္ဓေါ၊ ဝိရာဂ-သဒ္ဓါသည်၎င်း။ နိရောဓ သဒ္ဓေါ၊ နိရောဓ-သဒ္ဓါသည်၎င်း။ ပဟာန ပရိယာယော၊ ပဟာန် ပရိယာယ်။ တဿှာ၊ ထို့ကြောင့်။ အနုသယ သမုဋ္ဌာတတောတိ ပဒဿ၊ အနုသယ သမုဋ္ဌာတတော-ဟူသောပုဒ်၏။ အသေသော ဝိရာဂေါတိ ပဒေန၊ အ သေသော ဝိရာဂေါ-ဟူသောပုဒ်နှင့်။ အနုသယ သမုဋ္ဌာတတောတိ ပဒဿ၊ အနုသယ သမုဋ္ဌာတတော-ဟူသောပုဒ်၏။ အသေသော

နိရောဓောဘိ ပဒေန၊ အသေသော နိရောဓော-ဟူသောပုဒ်နှင့်။ သဗ္ဗန္ဓ
နိယံ၊ စပ်ခြင်းတည်း။ ။ ၂-အနက်။

၁-အနက် ၂-အနက် ၂-ဌာန၊ ကောက်ချက်အရ
ယူလိုခဲ့သော်ကား

မဂ်ဖြင့် ပြတ်သော အနုသယမှ၊ ကြွင်းသော ကိလေသာမရှိခြင်းကို၊
နိရောဓပဟာန် ဆိုရသည်။

အတ္တတော ပန သဗ္ဗာနေဝ တောနိ နိဗ္ဗာနဿ ဝေ
ဝေနာနိ။

စာဂါဒိ ပဒါနိပိ ဂဟေတွာ သဗ္ဗာနေဝ တောနိတိ
ဝဒတိ၊ ယသ္မာ နိဗ္ဗာနံ ဝုစ္စတိ၊ န ဒုက္ခဿ နိရုဇ္ဈန မတ္တံ၊
တသ္မာ တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓောဒိ ပဒါနိပိ
နိဗ္ဗာန ဝေဝေနာနိတိ ဝုတ္တမေဝတ္တံ သမတ္ထေတိ ယသ္မာ
ပနာတိ အာဒိနာ။

ပန၊ မချမှတပါး ဥပစာကို ဆိုအံ့။ အတ္တတော၊ အနက်အားဖြင့်။
သဗ္ဗာနေဝ တောနိ ပဒါနိ၊ ထိုအလုံးစုံသော ဝိရာဂပုဒ်၊ နိရောဓပုဒ်၊
စာဂပုဒ်၊ ပဒါနိသဂ္ဂပုဒ်၊ မုတ္တိပုဒ်၊ အနာလယပုဒ် တို့သည်သာလျှင်။
နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ ဝေဝေနာနိ၊ ဝေဝေတို့တည်း။ ။ ၁-အနက်။

စာဂါဒိ ပဒါနိပိ၊ စာဂ-ပုဒ်စသည်တို့ကိုလည်း။ ဂဟေတွာ၊ အကုန်
ယူ၍။ သဗ္ဗာနေဝ တောနိတိ၊ သဗ္ဗာနေဝ တောနိ-ဟူ၍။ ဝဒတိ၊ ဆို၏။
ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။
ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ နိရုဇ္ဈန မတ္တံ၊ ခြင်္ဂေမျှကို။ န ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်သည်
မဟုတ်သေး။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ အသေသ
ဝိရာဂ နိရောဓောဒိ ပဒါနိပိ၊ အသေသ ဝိရာဂပုဒ်၊ အသေသ နိရောဓ-
ပုဒ် စသည်တို့ကိုလည်း။ နိဗ္ဗာန ဝေ ဝေနာနိတိ၊ နိဗ္ဗာန ဝေ ဝေနာနိ-
ဟူ၍။ ဝုတ္တမေဝတ္တံ၊ ဆိုအပ်သော အနက်ကိုသာလျှင်။ ယသ္မာ ပနာတိ
အာဒိနာ၊ ယသ္မာ ပန-ဤသို့ အစရှိသော စကားဖြင့်။ သမတ္ထေတိ၊ ပြီး
စေ၏။ ။ ၂-အနက်။

ပရမတ္ထတော ဟိ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ နိဗ္ဗာန်
ဝုစ္စတိ။

ဟိ၊ ဥပစာမှတစ်ပါး မုချကိုဆိုအံ့။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပရမတ္ထတော၊
ဆတ်ဆတ် အနက်အားဖြင့်။ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ
အရိယသစ္စာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ အကြောင်းဟူသမျှ-သမုဒယ၊ အကျိုး
ဟူသမျှ-ဒုက္ခ။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ အကြောင်းဟူသမျှ သမု
ဒယပဟာန်၊ အကြောင်းအကျန်မရှိ။ အကျိုးဟူသမျှ ဒုက္ခနိရောဓ အရိယ
သစ္စာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ကေနမုချ မသွယ်မပိုက် တိုက်ရိုက် ကောက်ယူ
ရသည်။

ဒုက္ခနိရောဓ၌ အတွင်းဝင်သော၊ အကျိုးဟူသမျှ ကိလေသာနိရော
ဓကို၊ နောက်၌ ပိတ္ထာရကထာ၊ ဥပမာစကား များစွာဆိုလတံ့၊
သတိထား မမှားကြစေလင့်။

ယသ္မာ ပန တံ အာဂမ္မ တဏှာ ဝိရဇ္ဇတိစေဝ နိရုဇ္ဈတိ
စ၊ တသ္မာ ဝိရောဂေါတိစ နိရောဓောတိစ ဝုစ္စတိ။

ယထာ ဝိရာဂါဒိ ပဒါနိ နိဗ္ဗာနေ ယုဇ္ဇန္တိ၊ တံ ဒဿနံ
တတ္ထ တံ အာဂမ္မာတိ တံ နိဗ္ဗာန် အာရမ္မဏ ကရဏ ဝသေ
န ပတွာ တဏှာ ဝိရဇ္ဇတိတိ အရိယမဂ္ဂေန အစ္စန္တိ ဝိရာဂ
ဝသေန တဏှာ ဝိရဇ္ဇိယတိ၊ နိရုဇ္ဈတိတိ နိရောဓိယတိ၊
တေန ဝိရာဂ နိရောဓ သဒ္ဓါနံ အဓိကရဏသာဓန တ
မာဟ။

ပန၊ မုချမှတစ်ပါး ဥပစာကိုဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ တံ
နိဗ္ဗာန်၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာဂမ္မ၊ ရောက်၍။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာ
သည်။ ဝိရဇ္ဇတိစေဝ၊ ကင်းလည်းကင်း၏။ နိရုဇ္ဈတိစ၊ ခြုံငုံလည်း
ခြုံငုံ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ တဏှာ၊ ထိုတဏှာကို။ ဝိရာဂေါ
တိစ၊ ဝိရာဂ ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရောဓောတိ၊ နိရောဓ
ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ယထာ ဝိရာဂါဒိ ပဒါနိ နိဗ္ဗာနေ ယုဇ္ဇန္တိ၊ တံ ဒဿနံ၊ - ဝါကျကို နောက်မှ ဆိုအံ့။

တက္ကဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ တံ အာဂမ္ဘာဘိ၊ တံ အာဂမ္ဘာ-ဟူသည် ကား။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာရမ္ဘဏ ကရဏ ဝသေန၊ မဂ်အာရုံပြု သော အလိုအားဖြင့်။ ပတွာ၊ ရောက်၍။ တဏှာ ဝိရုဇ္ဈတိ၊ တဏှာ ဝိရုဇ္ဈတိ-ဟူသည်ကား။ အရိယမဂ္ဂေန၊ အရိယမဂ်ဖြင့်။ ယာ တဏှာ၊ အကြင်တဏှာသည်။ ဝိရုဇ္ဈိယတိ၊ ကင်းသကဲ့သို့ကျင့်၏။ နိရုဇ္ဈတိ၊ နိရုဇ္ဈတိ-ဟူသည်ကား။ နိရောဓိယတိ၊ ခြုမ်သကဲ့သို့ ကျင့်၏။ တေန၊ ထိုဝိရုဇ္ဈိယတိ နိရောဓိယတိ-ဟူသော အစာရအနက်၊ ကံဥပမာ ဓာတ်နာမ်နောင်သက်သော ဤယ-ပစ္စည်းဖြင့်။ ဝိရာဂနိရောဓသဒ္ဓါနံ၊ ဝိရာဂသဒ္ဓါ၊ နိရောဓသဒ္ဓါတို့၏။ အဓိကရဏ သာနေတံ၊ အဓိကရဏ သာနေ၏ အဖြစ်ကို။ အာဟ၊ မိန့်ဆို၏။

ယာနိ ဝိရာဂါဒိ ပဒါနိ၊ အကြင် ဝိရာဂပုဒ်၊ နိရောဓပုဒ်၊ စာဂပုဒ်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂပုဒ်၊ မုတ္တိပုဒ်၊ အနာလယ ပုဒ်တို့သည်။ ယထာယေန နိဗ္ဗ စနေ၊ အကြင် ဝိပြုတ်ဖြင့်။ ယုဇ္ဇန္တိ၊ သင့်ကုန်၏။ တေသု ဝိရာဂါဒိ ပဒေသု၊ ထိုဝိရာဂပုဒ်၊ နိရောဓပုဒ်၊ စာဂပုဒ်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂပုဒ်၊ မုတ္တိပုဒ်၊ အနာလယပုဒ် တို့၌။ တံ နိဗ္ဗံစနံ၊ ထိုဝိပြုတ်သည်။ ဒဿနံ ဒိဿတိ၊ ထင်၏။ ။အမှာနက်။

သိလိုရင်း အဓိပ္ပါယ်သော်ကား

ဂေါ-ဟူသောပုဒ်၌၊ သွားတတ်သောကြောင့်၊ နွား အနက် ထင် သည်ကို ထောက်၍၊ ဂစ္ဆတိတိဂေါ-ဟု၊ အသော-ဟူသော ပုဒ်၌၊ စားတတ်သောကြောင့်၊ မြင်း အနက်ထင်သည်ကို ထောက်၍၊ အဿတိ တိက္ခတိတိ အသော-ဟု၊ ပညာရှိတို့အလို ဝိပြုတ်ဆိုသည်။ နွားမြင်းမှ တပါးသော သတ္တဝါတို့လည်း၊ သွားတတ် စားတတ်သောကြောင့်၊ မချ မဟုတ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဝိရာဂေါ-ဟူသောပုဒ်၌၊ တဏှာကင်း သကဲ့သို့ကျင့်ရာ နိဗ္ဗာန်အနက် ထင်သည်ကို ထောက်၍၊ ဝိရုဇ္ဈိယတိ တဏှာ ဧတ္ထာတိ ဝိရာဂေါ-ဟု၊ နိရောဓော-ဟူသောပုဒ်၌၊ တဏှာ ခြုမ်သကဲ့သို့ ကျင့်ရာ နိဗ္ဗာန်အနက်ထင်သည်ကို ထောက်၍၊ နိရောဓိ ယတိ တဏှာ ဧတ္ထာတိ နိရောဓော-ဟု၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဝိကာဆရာတို့

အလို ဝိဂြိုဟ်ဆိုသည်။ အကြောင်း တဏှာသမုဒယ ကင်းသကဲ့သို့ ကျင့်ရာ ခြင်္သကဲ့သို့ကျင့်ရာ၊ သဥပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်ထင်ရမည်မှ တပါး၊ အကျိုးတဏှာ ဒုက္ခကင်းသကဲ့သို့ ကျင့်ရာ ခြင်္သကဲ့သို့ ကျင့် ရာ၊ ဒုက္ခနိရောဓ အသင်္ခတ နိဗ္ဗာန်ထင်သောကြောင့်၊ မချ မဟုတ်။

ဧတ္ထ နိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဝိရဇ္ဇိယတိ၊ ကင်း သကဲ့သို့ကျင့်၏။ ဣတိ တဿ၊ ထိုသို့ တဏှာကင်းသကဲ့သို့ ကျင့်ရာ သတ္တိကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂမည်၏။

ဧတ္ထ နိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နိရောဓိယတိ၊ ခြင်္သကဲ့သို့ ကျင့်၏။ ဣတိ တဿ၊ ထိုသို့ တဏှာခြင်္သကဲ့သို့ ကျင့်ရာ သတ္တိကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓော၊ နိရောဓ-မည်၏။

ဝိရဇ္ဇိယတိ၊ နိရောဓိယတိ ၂-ပုဒ် အရကား၊ သဒိဿပစာအားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ရ၏။ ဧတ္ထ ၂-ပုဒ် အရကား၊ မချအားဖြင့် နိဗ္ဗာန်ရ၏။ ဝိရာ ဂေါ၊ နိရောဓော ၂-ပုဒ်အရကား၊ ကိတ်ပြီးလတ်သော်၊ ထိုမချ သဒိ သူပစာတို့ဖြင့် မှတ်အပ်သော နိဗ္ဗာန်ရ၏။

ယထာ ဝိရာဂါဒိ ပဒါနိ နိဗ္ဗာနေ ယုဇ္ဇန္တိ တံ ဒဿနံ-ဟူသော လက္ခဏာပြု ပါဠိအရကို၊ ဝစနတ် ဝိဂြိုဟ်၏အနက် ကောက်ချက်တင် ကတည်းက၊ အထင်ရဋ္ဌိ၊ အတွင်ရဋ္ဌိ ကျတော့သည် ဆိုရချေသည်။ ဂစ္ဆတိတိ ဂေါ၊ အသတိတိ အသော- ဟူသော ဝိဂြိုဟ် ၂-ခုသည် ကား၊ အထင်ရဋ္ဌိတည်း။

အာရမ္မဏေ သဗ္ဗန္တိ တိသတ္တာ-ကား၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာ တို့ပင်သော်လည်း၊ အာရုံပြု ကတည်းက သတ္တဝါအမည်၌ ကျခြင်း ကြောင့်၊ အတွင်ရဋ္ဌိတည်း။ ဤနည်းအတူ၊ ဝိရဇ္ဇိယတိ ဧတ္ထာတိ ဝိရာ ဂေါ၊ နိရောဓိယတိ ဧတ္ထာတိ နိရောဓော၊ စဇတိ၊ ပဋိနိဿန္တတိ၊ မုစ္စတိ၊ န အလ္လိယတိ ဇတေနာတိ စာဂေါ၊ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊ မုတ္တိ၊ အနာ လယော-ဟူသော ဝိဂြိုဟ်တို့သည်လည်း၊ အထင်ရဋ္ဌိ၊ အတွင်းရဋ္ဌိတို့ ပင်တည်း။ ထို့ကြောင့်၊ အထင်၊ အတွင် ရဋ္ဌိတင်တဲ့၊ ဗာဟိရက သာဝ က ဘာသိတကို ဘုရားပယ်တော်မူ၏။

သာဝတ္ထိယံ ဝိဟရတိ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ ဒသာရဟာ နံ အာနကောနာမ မုဒိင်္ဂါ အဟောသိ။ တဿ ဒသံ

ရဟာ အာနတေ ဃဋ္ဌိတေ အညံ အာဏိံ သြဒဟိံ သု။
 အဟုခေါ သော ဘိက္ခဝေ သမယော၊ ယံ အာနကဿ
 မုဒိင်္ဂဿ ပေါရာဏံ ပေါက္ခရဖလကံ အန္တရဓာယိ၊ အာ
 ဏိသဃံဒဋ္ဌာဝ အဝသိဿဿိ၊ ဝေမေဝ ခေါ ဘိက္ခဝေ
 ဘဝိဿန္တိ ဘိက္ခု။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ ယေ တေသုတ္တန္တာ
 တထာဂတဘာသိတာ ဂန္တိရာ ဂန္တိရတ္တာ၊ လောကုတ္တ
 ရာ၊ သုညတ ပဋိသံယုတ္တာ၊ တေသု ဘညမာနေသု
 န သုဿိဿန္တိ၊ န သောတံ သြဒဟိဿန္တိ၊ န အညာစိတ္တံ
 ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ န စတေ ဓမ္မေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပရိယာပုဏိ
 တဗ္ဗံ မညိဿန္တိ၊ ယေ ပန တေသုတ္တန္တာ ကဝိတာ ကာ
 ဝေယျာ၊ စိတ္တက္ခရာ၊ စိတ္တဗျူဟာ၊ မာဟိရကာ၊ သာဝက၊
 ဘာသိတာ၊ တေသု ဘညမာနေသု သုဿိဿန္တိ၊ သော
 တံ သြဒဟိဿန္တိ၊ အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ တေ ဓမ္မ
 ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ၊ ဝေမေဝ
 တေသံ ဘိက္ခဝေ သုတ္တန္တာနံ တထာဂတဘာသိတာနံ၊
 ဂန္တိရာနံ ဂန္တိရတ္တာနံ လောကုတ္တရာနံ၊ သုညတ ပဋိသံ
 ယုတ္တာနံ၊ အန္တရဓာနံ ဘဝိဿတိ၊ တသ္မာ တိဟ ဘိက္ခဝေ
 ဝေ သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ယေ တေ သုတ္တန္တာ တထာဂတဘာသိ
 တာ၊ ဂန္တိရာ၊ ဂန္တိရတ္တာ၊ လောကုတ္တရာ၊ သုညတ ပဋိ
 သံယုတ္တာ၊ တေသု ဘညမာနေသု သုဿိဿာမ၊ သော
 တံ သြဒဟိဿာမ၊ အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌာပေဿာမ၊ တေ
 ဓမ္မေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ၊ မညိဿာမာတိ၊
 ဝေ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ သိက္ခိတဗ္ဗန္တိ။ ။

ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။ ဝိဟ
 ရတိ၊ နေတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတပုဋ္ဌံ၊ ဖြစ်ဘူးသည်
 ကား။ ဒဿာရဟံာနံ၊ ဒဿာရဟမင်းတို့အား။ အာနကောနာမ၊ အာနက
 မည်သော။ မုဒိင်္ဂေါ၊ မုရိုးစည်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ တဿ

မုဒိဂ်ဿ၊ ထိုမုရိုးစည်၏။ ဃာဒိုတေ၊ အုပ်ဆက်စပ်သည်။ အာနတေ၊ ပြုတ်ထွက်သည်ရှိသော်။ ဒဿာရဟာ၊ ဒဿာရဟမင်းတို့သည်။ အညံ၊ တပါးသော။ အာဏိံ၊ စရှေးခလုပ် မယ်နုဂုတ်ကို။ ဩဒဟိံသု၊ အပေါက် ဖေါက်ထွင်း သွင်းနှုတ်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သော သမယော၊ ထိုအခါသည်။ အာဂုခေါ၊ ဖြစ်ဘူးသလျှင်ကတည်း။ အာနကဿ၊ အာနကမည်သော။ မုဒိဂ်ဿ၊ မုရိုးစည်၏။ ပေါရာဏံ၊ အဟောင်းဖြစ်သော။ ယံ ပေါက္ခရ ဗလကံ၊ အကြင် စည်ခေါင်းပျဉ်သည်။ အန္တရဓာယိ၊ ကွယ်၏။ အာဏိသဃိာဒောဝ၊ စရှေးခလုပ် မယ်နုဂုတ် အပေါင်းသည်သာလျှင်။ အဝ သိဿထိ ဣဝ၊ ကြွင်းသကဲ့သို့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဝေမေဝခေါ၊ ဤအဘူလျှင်၊ ယေတေ ဘိက္ခု။ အကြင် ရဟန်းတို့သည်။ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ နောင်အခါကာလ၌။ ဘဝိဿန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်လတံ။ ယေတေ သုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့သည်။ တထာဂတ ဘာသိတာ၊ ဘုရားဟောဖြစ်ကုန်၏။ ဂန္တိရာ ဂန္တိရတ္တာ၊ ခက်ခဲနက်နဲသော သဘောအနက်ရှိကုန်၏။ လောကုတ္တရာ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်ကုန်၏။ သုညတ ပဋိသံယုတ္တာ၊ သုညတနှင့်ပွဉ်ကုန်၏။ တေသု သုတ္တန္တေသု၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ န သုဿိဿန္တိ၊ မနာကုန်လတံ။ န သောတံ ဩဒဟိံဿန္တိ၊ နားမထောင်ကုန်လတံ။ န အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ နှစ်သက်သော်စိတ် ဘိတ်မဖြစ်ကုန်လတံ။ န စ တေဓမ္မေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိ တဗ္ဗံ မညိဿန္တိ၊ ထိုသုတ်တရားတို့ကို ဆောင်အပ်၏ သင်အပ်၏ ဟုပင် မမှတ်ထင်ကုန်လတံ။ ယေပန တေသုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့သည်။ ကဝိတာ ကာဝေ ဗျာ၊ ဂန္တကဝိ ပညာရှိတို့ ဥစ္စာဖြစ်ကုန်၏။ စိတ္တက္ခရာ၊ အက္ခရာ ဆန်းကြယ်ကုန်၏။ စိန္တဗျဉ္ဇနာ၊ သဒ္ဓါဆန်းကြယ်ကုန်၏။ ဗာဟိရကာ၊ လောကုတ္တရာ အနက်မှအပ၊ သဒ္ဓါမျှဖြစ်ကြကုန်၏။ သာဝက ဘာသိတာ၊ အပ္ပတ္တ ပဋိသန္တိဒါ ပုထုဇဉ် သာဝကဟော ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသု သုတ္တန္တေသု၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်ရှိသော်။ သုဿိဿန္တိ၊ နာကြကုန်လတံ။ သောတံ ဩဒဟိံဿန္တိ၊ နားထောင်ကြကုန်လတံ။ အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌာပေဿန္တိ၊ နှစ်သက်စိတ် ဖြစ်ကြကုန်လတံ။ တေ ဓမ္မေ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ

ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ မညိဿန္တိ၊ ထိုတရားကိုဆောင်အပ် သင်အပ် မှတ်
ထင်ကြကုန်လတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဝေမေဝ၊ ဤသို့သာလျှင်။
တေသံ ဘိက္ခုနံ၊ ထိုရဟန်းတို့အား။ တထာဂတ ဘာသိတာနံ၊ ဘုရား
ဟောကုန်သော။ ဂန္တိရာနံ ဂန္တိရတ္တာနံ၊ ခက်ခဲ နက်နဲသော သဘော
အနက်ရှိကုန်သော။ လောကုတ္တရာနံ၊ လောကမှ ထွက်မြောက်ကုန်
သော။ သုညတ ပဋိသံယုတ္တာနံ၊ သုညတနှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ တေသံ
သုတ္တန္တာနံ၊ ထိုသုတ္တန်တို့၏။ အန္တရောနံ၊ ကွယ်ခြင်းသည်။ တဝိဿဘိ၊
ဖြစ်လတံ၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဟ၊ ဤငါ
ဘုရား သာသနာတော်၌။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။ ဝေ၊ ဤသို့။
သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ ယေတေသုတ္တန္တာ၊ အကြင်သုတ္တန်တို့သည်။
တထာဂတ ဘာသိတာ၊ ဘုရားဟောကုန်၏။ ဂန္တိရာ ဂန္တိရတ္တာ၊ နက်နဲ
ခဲခက်သော သဘောအနက်ရှိကုန်၏။ လောကုတ္တရာ၊ လောကမှ ထွက်
မြောက်ကုန်၏။ သုညတ ပဋိသံယုတ္တာ၊ သုညတနှင့် ယှဉ်ကုန်၏။ တေသု
သုတ္တန္တေသု၊ ထိုသုတ္တန်တို့ကို။ ဘညမာနေသု၊ ဟောအပ်ကုန်သည်
ရှိသော်။ သုဿိ သာမ၊ နာကြကုန်စို့။ သောတံ ဩဒဟိသာမ၊ နား
ထောင်ကြကုန်စို့။ အညာစိတ္တံ ဥပဋ္ဌာ ပေသာမ၊ စိတ်လိုနစ်သက်
ဖြစ်ကြကုန်စို့။ တေစမေဗ္ဗ ဥဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ပရိယာပုဏိတဗ္ဗံ မညိဿာမ၊
ထိုတရားကိုသာ ဆောင်အပ် သင်အပ် မှတ်ထင်ကြကုန်စို့။ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့။ ဣဘိ ဝေဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဝေါ၊ သင်ချစ်သားတို့သည်။ သိက္ခိ
တဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။

အဓိပ္ပါယ်သော်ကား၊ ချစ်သားတို့၊ ဖြစ်ဘူးသည်ကား၊ ဒသာ
ရဟမင်းတို့၏ အာနကမည်သော မုရိုးစည်၊ အုပ်ဆက်စပ်ပြုတ်ထွက်
တိုင်း၊ စရွေးခလုတ် မယ်နုဂုတ် နှက်ပါများသဖြင့်၊ ပျဉ်ချပ်စည်ခေါင်း
အဟောင်းကွယ်၍၊ စရွေးခလုတ် မယ်နုဂုတ်သာ ကြွင်းသကဲ့သို့။
ချစ်သားတို့ ထို့အတူ၊ နောင်ခါကာလ ဖြစ်ကြလတ္တံ့။ ငါဘုရား ဟော
ကြားတော်မူသော သုတ္တန် မုက္ခမန်သည်၊ နက်နဲ ခက်ခဲ၏။ လော
ကုတ္တရာ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်၊ သစ္စာဉာဏ် သုညတနှင့် စပ်၏။ ထိုသုတ္တန်
မုက္ခမန်ကို ဟောကြသည်ရှိသော်၊ မနာလတံ၊ နားမထောင်လတံ။
သုတ်၌လာသော ထိုတရားတို့ကို ဆောင်အံ့၊ သင်အံ့-ဟုပင် မမှတ်သင်

လတံ၊ ဂန္ထကဝိ၊ ပညာရှိဖွင့်ဆိုသော သုတ္တန်သည်၊ အက္ခရာကား၊ ဆန်းကြယ်၏။ သဒ္ဒါကား၊ ဆန်းကြယ်၏။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန် သစ္စာဉာဏ် မှသော်ကား၊ အပဖြစ်၏။ အထင်၊ အတွင် ရုဋ္ဌိတင်တဲ့၊ အမြင်ရိုးဝါး ဟောပြောထားသော သာဝကဘာသိတဖြစ်၏။ အထင်၊ အတွင် ရုဋ္ဌိ တင်တဲ့၊ အမြင်ရိုးဝါး၊ ထိုတရားကို ဟောကြားသည်ရှိသော် နာလတံ၊ နားထောင်လတံ၊ နှစ်သက်စိတ် ဖြစ်လတံ။ ချစ်သားတို့၊ ဤသို့လျှင် ငါတုရား ဟောတော်မူသော သုတ္တန်၊ အဟုတ်အမှန် မုက္ခမန်ပါဠိ၏ ကွယ်ဘိသည်ဖြစ်လတံ။ မထိမမြင် မသင်မကြား၊ မနာမယူ၊ ရဟန်း ရှင်လူအား၊ အထင်၊ အတွင် ရုဋ္ဌိတင်တဲ့၊ အမြင်ရိုးဝါး ဥပစာစကား၊ တရားမျှသာကြွင်းလတံ။ ချစ်သားတို့ ထို့ကြောင့်၊ သင်ချစ်သားတို့ သည်၊ ငါတုရား ဟောတော်မူသော သုတ္တန်၊ အဟုတ်အမှန် မုက္ခမန် ပါဠိကိုသာ၊ နာကြ ကြားကြ သင်ယူကြ သိမြင်ကြကုန်ဟု၊ မြတ်စွာ တုရားသခင် ဗျာဒိတ်တင်၍၊ အစဉ်မှာထားတော်မူသည်။

မြတ်စွာတုရားသခင် ဗျာဒိတ်တင်၍၊ အစဉ်မှာထားတော်မူသော ဗုဒ္ဓဘာသိတ၊ သာဝကဘာသိတ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဗုဒ္ဓဘာသိတကို၊ အဟုတ်အမှန် ကေနံမုချ၊ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထဖြင့် ယူကြမူကား၊ အမှား ဆိုဘွယ် တကယ်မရှိပြီ။ သာဝက ဘာသိတကို မူကား၊ အဟုတ် အမှန် ကေနံမုချ၊ နိတတ္ထ၊ နေယျတ္ထဖြင့် ယူကြလိုသော်၊ သုတ္တ၊ သုတ္တာနုလောမ၊ အာစရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိ အညီညို၍၊ ညီမှ သာ ယူရချေသည်။ မညီလျှင်၊ ဘာသိတထင်ကာမျှနှင့် မယူရချေ။

ယူရပုံ မယူရပုံကား

တ္ထေဝ သုတ္တံ သုတ္တာနုလောမံ အာစရိယဝါဒေါ
 အတ္တနောမတိတိ ဣဒံ စတုတ္ထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။

တ္ထေဝ၊ ဤအရာ၌လည်း။ သုတ္တံ၊ သုတ် ၁-ပါး။ သုတ္တာနုလောမံ၊ သုတ္တာနုလောမ ၁-ပါး။ အာစရိယဝါဒေါ၊ အာစရိယဝါဒ ၁-ပါး။ အတ္တနောမတိ၊ အတ္တနောမတိ ၁-ပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံ စတုတ္ထံ၊ ဤစတုတ္ထကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

တတ္ထ သုတ္တံနာမ တိဿော သိင်္ဂီတိယော အာရဋ္ဌာနိ
တိဏိ ပိဋကာနိ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ တိဿော သိင်္ဂီတိယော၊ သင်္ဂီယနာ
၃-တန်တို့ကို၊ အာရဋ္ဌာနိ တိဏိ ပိဋကာနိ၊ တင်သောပိဋကတ် ၃-ပုံ
တို့သည်။ သုတ္တံနာမ၊ သုတ်မည်၏။

သုတ္တာနုလောမံ နာမ မဟာပဒေသာ။

မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသ တို့သည်။ သုတ္တာနုလောမံ နာမ၊
သုတ္တာနုလောမ မည်၏။

အာစရိယဝါဒေါနာမ အဋ္ဌကထာ။

အဋ္ဌကထာ၊ အဋ္ဌကထာသည်။ အာစရိယဝါဒေါနာမ၊ အာစရိယ
ဝါဒမည်၏။

အတ္တနောမတိနာမ နယဂ္ဂါဟေန အနုဗုဒ္ဓိယာ အတ္တ
နော ပဋိဘာနံ။

နယဂ္ဂါဟေန၊ နည်းယူသဖြင့်။ အနုဗုဒ္ဓိယာ၊ အဆင့်ဆင့် သိခြင်း
၄။ အတ္တနော ပဋိဘာနံ၊ မိမိအထင်သည်။ အတ္တနောမတိနာမ၊ အတ္တ
နောမတိမည်၏။

အပိစ သုတ္တန္တာ ဘိဓမ္မဝိနယဋ္ဌကထာသု အာဂတော
သဗ္ဗောပိ ထေရဝါဒေါ အတ္တနောမတိနာမ။

အပိစ၊ စင်စစ်သော်ကား။ သုတ္တန္တာ ဘိဓမ္မ ဝိနယဋ္ဌကထာသု၊
သုတ္တန်၊ အဘိဓမ္မာ၊ ဝိနည်း အဋ္ဌကထာတို့၌။ အာဂတော၊ လာသော။
သဗ္ဗောပိ ထေရဝါဒေါ၊ အလုံးစုံသော ထေရဝါဒသည်လည်း။ အတ္တ
နောမတိနာမ၊ အတ္တနောမတိမည်၏။

တံ ပန အတ္တနောမတိံ ဂဟေတွာ ကထေန္တေန န ဒ
ဋ္ဌဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ ဝေါဟရိတဗ္ဗံ ကာရဏံ သလ္လက္ခေတွာ
အတ္တေန၊ ပါဠိံ ပါဠိယာစ အတ္ထံ သံသန္တေတွာ ကဟေ
တဗ္ဗံ။

တံ ပန အတ္တနောမတိံ၊ ထိုအတ္တနောမတိ ကိုကား။ ဂဟေတွာ၊
ယူ၍။ ကထေန္တေန၊ ပြောလိုသသူသည်။ ဒဋ္ဌဂ္ဂါဟံ ဂဟေတွာ၊ မြီမြီစွာ

ယူ၍။ န ဝေါဟရိတဗ္ဗံ၊ မပြောဟောအပ်။ ကာရဏံ သလ္လက္ခေတွာ၊ အကြောင်းကို ကောင်းစွာမှတ်၍။ အတ္ထေနစ၊ အနက်နှင့်လည်း။ ပါဠိ၊ ဝါဠိကို။ ပါဠိယာစ၊ ပါဠိနှင့်လည်း။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ သံသန္ဓေတွာ၊ ရှိုးနှော၍။ ကထေတဗ္ဗံ၊ ပြောအပ်၏။

အတ္တနောမတိ အာစရိယဝါဒေ ဩတာရေတဗ္ဗာ၊
သစေ တတ္ထ ဩတရတိ စေဝ သမေတိစ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ သ
စေ နေဝ ဩတရတိ န သမေတိ န ဂဟေတဗ္ဗာ။

အတ္တနောမတိ၊ အတ္တနောမတိကို။ အာစရိယဝါဒေ၊ အာစရိယ
ပါဒ၌။ ဩတာရေတဗ္ဗာ၊ သက်စေအပ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုအာစရိယဝါဒ၌။
သစေ ဩတရတိ၊ အကယ်၍သက်သည်ဖြစ်အံ့။ သစေသမေတိ၊ အကယ်
၍ ညီသည်ဖြစ်အံ့။ ဂဟေတဗ္ဗာ၊ ယူအပ်၏။ သစေ နေဝ ဩတရတိ၊
အကယ်၍ မသက်သည်ဖြစ်အံ့။ သစေ နသမေတိ၊ အကယ်၍ မညီသည်
ဖြစ်အံ့။ န ဂဟေတဗ္ဗာ၊ မယူအပ်။

အယံ ဟိ အတ္တနောမတိနာမ သဗ္ဗဒုဗ္ဗလာ၊ အတ္တနော
မတိတော အာစရိယဝါဒေါ ဗလဝတရော၊ အာစရိယ
ဝါဒေါပိ သုတ္တာနုလောမေ ဩတာရေတဗ္ဗော၊ ဩတ
ရန္တော သမေန္တောယေဝ ဂဟေတဗ္ဗော၊ န ဣတရော။

အယံ ဟိ အတ္တနောမတိနာမ၊ ဤအတ္တနောမတိ မည်သည်ကား။
သဗ္ဗဒုဗ္ဗလာ၊ အလုံးစုံတို့အောက် အားနည်း၏။ အတ္တနောမတိတော၊
အတ္တနောမတိထက်။ အာစရိယဝါဒေါ၊ အာစရိယဝါဒက။ ဗလဝ
တရော၊ အားကြီး၏။ အာစရိယဝါဒေါပိ၊ အာစရိယဝါဒကိုလည်း။
သုတ္တာနုလောမေ၊ သုတ္တာနုလောမ၌။ ဩတာရေတဗ္ဗော၊ သက်စေ
အပ်၏။ ဩတရန္တော သမေန္တောယေဝ၊ သက်သော် ညီသော်သာ
လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဣတရော၊ မသက်မညီသော်။ န ဂဟေ
တဗ္ဗော၊ မယူအပ်။

အာစရိယဝါဒတော ဟိ သုတ္တာနုလောမံ ဗလဝတရံ၊
သုတ္တာနုလောမံပိ သုတ္တေ ဩတာရေတဗ္ဗံ၊ ဩတရန္တံ
သမေန္တမေဝ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ န ဣတရံ။

အာစရိယ ဝါဒတောဟိ၊ အာစရိယ ဝါဒထက်လည်း။ သုတ္တာ
နုလောမံ၊ သုတ္တာနုလောမက၊ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး၏။ သုတ္တာနု
လောမံပိ၊ သုတ္တာနုလောမကိုလည်း။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌၊ ဩတာရေတဗ္ဗံ၊
သက်စေအပ်၏။ ဩတရန္တံ သမေန္တ မေဝ၊ သက်သော် ညီသော်သာ
လျှင်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတရံ၊ မသက် မညီသော်။ န ဂဟေ
တဗ္ဗံ၊ မယူအပ်။

သုတ္တာနုလောမတောဟိ သုတ္တမေဝ ဗလဝတရံ၊ သုတ္တံ
ဟိ အပဋိဝတ္တိယံ ကာရကသံဃသဒိသံ၊ ဗုဒ္ဓါနံ ဌိတကာလ
သဒိသံ။

သုတ္တာနုလောမတောဟိ၊ သုတ္တာနုလောမ ထက်လည်း။ သုတ္တမေ
ဝ၊ သုတ်ကသာလျှင်။ ဗလဝတရံ၊ အားကြီး၏။ သုတ္တံဟိ၊ သုတ်ကို
သာလျှင်။ အပဋိဝတ္တိယံ၊ မတားမြစ်နိုင်။ ကာရက သံဃသဒိသံ၊ ကာ
ရကသံဃာနှင့်တူ၏။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဌိတကာလသဒိသံ၊
တည်တော်မူသော ကာလနှင့်တူ၏။

သုတ္တ၊ သုတ္တာနုလောမ၊ အာစရိယဝါဒ၊ အတ္တနောမတိ ၄-ပါးတို့
တွင်၊ သုတ်ကို မပယ်အပ်။ သုတ်ကိုပယ်သော် ဘုရားကိုပယ်၏။

တတ္ထ သုတ္တံ အပဋိဗာဟိယံ၊ တံ ပဋိဗာဟန္တော
သတ္တာဝ ပဋိဗာဟိတော ဟောတိ။

တတ္ထ၊ ထိုလေးပါးတို့တွင်။ သုတ္တံ၊ သုတ်ကို။ အပဋိဗာဟိယံ၊ မမြစ်
ပယ်အပ်။ တံ၊ ထိုသုတ်ကို။ ပဋိဗာဟန္တော၊ မြစ်ပယ်သည်ရှိသော်။
သတ္တာဝ၊ ဘုရားကိုသာလျှင်။ ပဋိဗာဟိတော၊ မြစ်ပယ်သည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။

ဥပလက္ခဏနည်း၊ နိဒဿန နည်းအားဖြင့် သုတ်ကို ပယ်သော်၊
အဘယ်သို့ ပယ်သနည်း။ အဝိဇ္ဇာယာတွေဝ အသေသဝိရာဂ နိရောဓာ
သင်္ခါရ နိရောဓော-ဟူသော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဖြင့်၊ နိဝတ္တိ
နိဗ္ဗာန်လည်း မရအပ်။ ဒုက္ခနိရောဓ အရိယသစ္စာလည်း မရအပ်။ အ
သင်္ခါတ ဓာတုအရလည်း မဟုတ်ဟု-သုတ်ကို ပယ်သည်။

သုတ်ကို ပယ်သော်၊ ဘုရားကို အဘယ်သို့ပယ်သနည်း။

ယဒါ ဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာဝိနော ဈာယတော၊ ဗြာဟ္မဏဿ။ အထဿ ကင်္ခါ ဝပယန္တိ သဗ္ဗာ၊ ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။-ဟု ပလ္လင်္က သတ္တာဟ၊ ဒုတိယ ဥဒါန်းဂါထာတော်ကို ကျူးရင့်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို ပယ်သည်။

မြတ်စွာဘုရားသခင် ဒုတိယ ဥဒါန်းဂါထာကို၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟ၌ ကျူးရင့်တော် မူသည်ကား၊ ဝိသာခါပုဏ္ဏဝီ တိထိကျော်တက် အထွက်တရက်နေ့၊ ညဉ့်သန်းခေါင် မဏ္ဍိမယံပတ်လုံး၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ပစ္စယက္ခယကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဖိုလ်စိတ်၌ ပြုတော်မူ၍၊ ဝိမုတ္တိသုခ ပလသမာပတ်မှ ထသောအခါ ကျူးရင့်တော်မူသည်။

အထခေါ ဘဂဝါ ဗောဓိရုက္ခမူလေ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန နိသီဒိ ဝိမုတ္တိသုခံ ပဋိသံဝေဒိ။ အထခေါ ဘဂဝါ ရတ္တိယာမဏ္ဍိမယာမံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒံ အနုလောမ ပဋိလောမံ မနသာကာသိ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ။ ပ။ နိရောဓော ဟောတိ။ အထခေါ ဘဂဝါ တေမတ္ထံ ဝိဒိတွာတာယံ ဝေလာယံ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိ၊ ယဒါ။ ပ။ ယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။ စကားဝါကျသမ္ဘာတသာဓက။

ဒုတိယ ဝါရေ ဣမံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ ဣမံ တသ္မိံ ဝိဒိတေ အတ္ထေ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓောတိ ဝေပကာသိတဿ နိဗ္ဗာနသင်္ခါတဿ ပစ္စယက္ခယဿ အဝဗောဓော နုဘာဝဒီပကံ ဝုတ္တပ္ပကာရံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ အတ္ထော။ ဣတိ ပါဠိပဒ ရတ္တိယာ ဝေမနသိကတွာတံ ဗောဓိရုက္ခမူလေ သတ္တာဟံ ဧကပလ္လင်္ကေန နိသီဒိတိ။

ဆိုလတံ့သော စကားသည်ကား၊ ယုံမှားကင်းသော အနက်တည်း။

ဒုတိယဝါရေ၊ ဒုတိယ အကြိမ်၌၊ ဣဒံ ဥဒါနံ ဥဒါနေသိတိ၊ ဣဒံ

ဥဒါနံ ဥဒါနေထိ-ဟူသည်ကား။ တသ္မိံ အတ္ထေ၊ ထိုအနက်ကို။ ဝိဒိတေ၊ သိုအပ်သည်ရှိသော်။ အဝိဇ္ဇာယတေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ (အဝိဇ္ဇာယ တေဝါဟိ အဝိဇ္ဇာယေဝ တု) အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓာ၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်း မရှိ ခြင်ခြင်းကြောင့် (အသေသဝိရာဂ နိရောဓာတိ ဝိရာဂသင်္ခါတေန မဂ္ဂေန အသေသနိရောဓာ) သင်္ခါရနိရောဓော၊ သင်္ခါရတို့၏ မဖြစ်သော ခြင်ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ (သင်္ခါရနိရောဓောတိ သင်္ခါရနံ အနုပ္ပါဒနိရောဓော ဟောတိ) ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ပကာသိတဿ၊ ပြုအပ်သော။ နိဗ္ဗာန သင်္ခါတဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု ဆိုအပ်သော။ ပစ္စယက္ခယဿ၊ အကြောင်း၏ ကုန်ခြင်းကို။ အဝပောဓာနုဘာဝဒိပကံ၊ သိတော်မူသော အာနုဘော် ကိုပြသော။ ဝုတ္တပ္ပကာရံ၊ ဆိုအပ်ပြီးသော အခြင်းအရာရှိသော။ ဣဒံ ဥဒါနံ၊ ဤဥဒါန်းကို။ ဥဒါနေထိ၊ ကျူးရင့်တော် မူ၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤကား သိအပ်သော အနက်သဘောတည်း။

ဗကြာယံ သင်္ခေပတ္ထော၊ ယသ္မာပစ္စယာနံ ခယသင်္ခါ တံ နိဗ္ဗာနံ အဝေဒိ အညာသိ ပဒ္ဓိဝိဇ္ဇိ၊ တတ္ထာယ ဒါဿ အာတာပိနော ဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ ဝုတ္တပ္ပကာရာ ဓမ္မာ ပါတုဘဝန္တိ၊ အထဿ ယာ နိဗ္ဗာနဿ အဝိဒိ တတ္ထာ ဥပ္ပဇ္ဇေယျံ၊ တာ သပ္ပာပိ ကင်္ခါဝပယန္တိ။

တတြ၊ ထိုယဒါဟဝေပါတုဘဝန္တိ ဓမ္မာ၊ အာတာပိနောဈာယတော ဗြာဟ္မဏဿ၊ အထဿကင်္ခါဝပယန္တိ သပ္ပာ၊ ယတောခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ-ဟူသော ဒုတိယ ဥဒါန်း ဂါထာ၌။ အယံ၊ ဤဆိုလတံ သည် ကား။ သင်္ခေပတ္ထော၊ အနက်ကျဉ်းတည်း။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပစ္စယာနံ၊ အကြောင်းတို့၏။ ခယသင်္ခါတံ၊ ကုန်ခြင်းဟု-ဆိုအပ်သော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဝေဒိအညာသိ ပဒ္ဓိဝိဇ္ဇိ၊ ထိုးထွင်း သိမြင်တော် မူ၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ယဒါ၊ အကြင်ကာလ၌။ (ယဒါ ဟဝေတိ ယသ္မိံ ဟဝေ ကာလေ) အာတာပိနော၊ ကိလေသာကို ပူပန်စေတတ် သော သမ္ပပ္ပဓာန်ကိစ္စ၊ ဝီရိယလည်း ရှိထသော။ (အာတာပေါ ဝုစ္စတိ ကိလေသ သန္တာပနဋ္ဌေန ဝီရိယံ။ အာတာပိနောတိ သမ္ပပ္ပဓာန ဝီရိယဝတော) ဈာယတော၊ အာရမ္မဏူပချာန်၊ လက္ခဏူပချာန် ၂-ပါးတို့ဖြင့်လည်း

ရှုထသော။ (ဈာယတောတိ အာရမ္မဏှပနိဇ္ဈာန လက္ခဏေန စ လက္ခဏှပနိဇ္ဈာန လက္ခဏေန ဒ္ဓိဟိ ဈာနေဟိ ဈာယန္တဿ) အဿ ဗြာဟ္မဏဿ။ ထိုမကောင်းမှုမှ အပပြုပြီးသော ရဟန္တာအား။ (ဗြာဟ္မဏဿာတိ ဗာဟိတပါ မဿ ဒိဏာသဝဿ) ဓမ္မာ၊ အနုလောမ ပဋိလောမ ပစ္စယာကာရဏီ ဖေါက်ထွင်းခြင်းကို ပြီးစေ တတ်ကုန်သော ဗောဓိ ပက္ခိယ တရား ၃၇-ပါးတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ (ပါတုဘဝန္တိတိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဓမ္မာတိ အနုလောမ ပဋိလောမ ပစ္စယာကာရ ပဋိဝေဓ သာကော ဗောဓိပက္ခိယဓမ္မာ)

တနည်း။ ဓမ္မာ၊ အရိသာ သစ္စာလေးပါး တရားတို့သည်။ ပါတုဘဝန္တိ၊ ပရိညာဘိသမယ၊ ပဟာနာဘိသမယ၊ ဘာဝနာဘိသမယ၊ သန္တိကြိယာဘိသမယ အလိုအားဖြင့် ထင်ကုန်၏။ (အထဝါပါတုဘဝန္တိတိ ပကာသန္တိ အဘိသမယ ဝသေန ဗျတ္တာ ပါကဋှာ ဟောန္တိ။ ဓမ္မာတိ စတုအရိယသစ္စဓမ္မာ)

အထ တသ္မိံ ကာလေ၊ ထိုအခါကာလ၌။ အဿ ဧဝံ ပါတုဘူတဿ ဗြာဟ္မဏဿ။ ဤသို့ထင်သောထိုရဟန္တာအား။ နိဗ္ဗာနဿ။ အကြောင်းတို့၏ကုန်ခြင်းဟု ဆိုအပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို။ အ ဝိဒိတတ္တာ၊ မသိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ယာကင်္ခါ၊ အကြင်ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇယျ၊ ဖြစ်သင့်ကုန်ရာ၏။ တာ သဗ္ဗာပိ ကင်္ခါ၊ ထိုအလုံးစုံ ဖြစ်သင့်ကုန်သော ယုံမှားခြင်းတို့သည်။ ဝပယန္တိ၊ ကင်းကုန် ရုပ်သိမ်း ခြင်းငြိမ်းကုန်၏။ (ဝပယန္တိတိ အပဂစ္ဆန္တိ နိရုဇ္ဈန္တိ)။

သိတဲ့ဉာဏ်မှန်က မထင်, မမြင် မရှိရာ

ထို့ကြောင့် ပလ္လင်္ကသတ္တာဟ ဒုတိယဥဒါန်း ဤဂါထာ၌၊ ပါတုဘဝန္တိဓမ္မာ-အရကား။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသော ပရိညာဘိသမယ၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သော ပဟာနာဘိသမယ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားသော ဘာဝနာဘိသမယ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော သန္တိကြိယာဘိသမယ အလိုအားဖြင့် သစ္စာလေးပါးရ၏။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ ဒုက္ခသစ္စာ၊ သမုဒယသစ္စာ ၂-ပါးသည်။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သို့ ဝင်၏။ နိရောဓသစ္စာ၊ မဂ္ဂသစ္စာ ၂-ပါးသည်။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သို့ဝင်၏။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ အကျိုးသည်-

ဒုက္ခသစ္စာမည်၏။ အကြောင်းသည်-သမုဒယသစ္စာမည်၏။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ အကျိုးသည် နိရောဓသစ္စာမည်၏။ အကြောင်းသည်- မဂ္ဂသစ္စာ မည်၏။

တတ္ထ ယသ္မိံ ဘဂဝတော ဝစနံ ဧကဂါထာမတ္တဗ္ဗိ သစ္စဝိနိမုတ္တံ နတ္ထိံ၊ တဗ္ဗာ သုတ္တေတိ ပဒဿ အတ္ထံ ဒဿေ တံ စတုသု အရိယသစ္စေသုတိ ဝုတ္တံ။

နန္ဒစ အနုလောမတော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ ပဝတ္ထိံ၊ ပဋိလောမတော နိဝတ္ထိတိ သောစတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ အနု ပဝိဋ္ဌော၊ ကသ္မာ ဣဓ ဝိသုံ ဂဟိတောတိ သစ္စမေတံ။

တတ္ထ၊ ထိုသုတ္တေ ဩတာရယိ တဗ္ဗာနိ ပဝေသေတဗ္ဗ၊ ဝိနယေ သန္ဓဿယိတဗ္ဗာနိ ပစေသေတဗ္ဗ၊ ဓမ္မတာယံ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗာနိ ပဝေ သေတဗ္ဗ ဝ-ပါးတို့တွင်။ ဘဂဝတော ဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကား တော်သည်။ ဧကဂါထာမတ္တဗ္ဗိ၊ တဂါထာမျှလည်း။ သစ္စဝိနိမုတ္တံ၊ သစ္စာ မှလွတ်သောစကားသည်။ နတ္ထိံ၊ မရှိ။ တဗ္ဗာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုတ္တေတိ ပဒဿ၊ သုတ္တေ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြခြင်း ဌာ။ စတုသု အရိယသစ္စေသုတိ၊ စတုသုအရိယသစ္စေသု-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်အပ်၏။

နန္ဒစ စောဒေမိ၊ စောဒနာဦးအံ့။ အနုလောမတော၊ အနုလောမ အားဖြင့်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ပဝတ္ထိံ၊ ပဝတ္ထိမည် ၏။ ပဋိလောမတော၊ ပဋိလောမအားဖြင့်။ နိဝတ္ထိံ၊ နိဝတ္ထိမည်၏။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။ သော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ထိုပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ စတ္တာရိ အရိယသစ္စာနိ၊ အရိယသစ္စာလေးပါးတို့သို့။ အနု ပဝိဋ္ဌောနန္ဒ၊ ဝင်သည် မဟုတ်လော။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်။ ဣဓ ဣမိဿံ ဓမ္မ တာယံ၊ ဤဓမ္မတာ ပဝေသေတဗ္ဗအရာ၌။ သောပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ထို ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ ဝိသုံ၊ အသီး။ ဂဟိတော၊ ယူအပ်သနည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ စောဒနာ၊ စောဒနာခြင်းတည်း။ ဇေံ၊ ဤသို့ အသီး ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ယူအပ်သော စောဒနာစကားသည်။ သစ္စံ၊ အမှန် စကားပင်တည်း။

အနုလောမတော ပဒိုစွသမုပ္ပါဒေါပဝတ္တိ၊ ပဒိုလောမတောနိဝတ္တိ-
 ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာပဝတ္တိ၊ သမုဒယသစ္စာ ပဝတ္တုပါယ၊ နိ
 ရောဓသစ္စာနိဝတ္တိ၊ မဂ္ဂသစ္စာ နိဝတ္တုပါယ၊ အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်၌၊
 အကျိုး ပဝတ္တိဒုက္ခ၊ အကြောင်း ပဝတ္တုပါယ သမုဒယ-ပဒိုလောမ
 ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်၌၊ အကျိုးနိဝတ္တိ-နိရောဓ၊ အကြောင်း နိဝတ္တုပါယ-မဂ္ဂ၊
 စတုသစ္စ အရတွင်၊ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓာ
 သင်္ခါရ နိရောဓော။-နိဝတ္တိ၊ နိဝတ္တုပါယ ၂-ပါး၌၊ သင်္ခါရ နိရောဓော
 နိဗ္ဗာန်ဟောမဟုတ်ဘဲ သုတ်ကို ပယ်သော်၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာဟာ ဝိမုတ္တိ
 သုခ ဝိဟာရဂေါတမ ဘုရားကို ပယ်သည်။

ဤစကားဖြင့် ပုထုဇဉ်မှန်က အန္တဗာလ၊ အရိယာမှန်က ဉာဏဝေ
 ကလ္လ၊ ကိုယ် အတွက်ကိုသာ ဝန်ခံကြ၍၊ သုတ်ကို မပယ်ကြလင့်ဟု
 ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဒီကာစကားကို ပြထားသည်။ ဤမျှသော စကား
 အစဉ်ဖြင့်၊ သင်္ခါယနာ၊ ၃-တန်တင်သော ဘုရားဟော ပါဠိတော်
 သုတ်ကို၊ မပယ်မလှန် မငြင်းဆန်ဘဲ၊ ဧကန်မချ အမှန်ယူရမည်ကား၊
 မမှားပြီဟု၊ ဝတ္ထုထင်လင်း သာဓကပြသွင်း၍ ရှင်းလင်းသိသာလှပြီ။

အတ္တနောမတိကို အာစရိယာဝါဒသို့သွင်း၊ သက်သော်ယူ၊ မသက်
 သော် မယူရ။ အာစရိယာဝါဒကို သုတ္တာနုလောမသို့သွင်း၊ သက်သော်
 ယူ၊ မသက်သော် မယူရ။ သုတ္တာနုလောမကို သုတ်သို့သွင်း၊ သက်
 သော်ယူ၊ မသက်သော် မယူရ။ ဤသုတ္တာနုလောမ ဟူသည်ကား၊
 မဟာပဒေသ ၄-ပါးတည်း။

၁-ဗုဒ္ဓါပဒေသ၊ ၂-သံဃာပဒေသ၊ ၃-ဗဟုထေရာပဒေသ၊ ၄-
 ဧကထေရာပဒေသ။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ ဣမ သိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဧဝံ ဝဒေ
 ဟူ၊ သမ္မုခါ ဧတံ အာရုသော ဘဂဝတော သုတံ သမ္မုခါ ပဒိုဂ္ဂဟိ
 တံ၊ အယံ ဓမ္မော၊ အယံ ဝိနယော၊ ဣဒံ သတ္တုသာသနန္တိ။ ၁-ဤကား
 ဗုဒ္ဓါပဒေသ။ ထိုဗုဒ္ဓါပဒေသ သည်လည်း၊ စွန့်အပ်သည်ကား ၁-ပါး၊
 ယူအပ်သည်ကား ၁-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ သုတ်သို့သွင်း၍ မ
 သက်ဝင်သော၊ ဗုဒ္ဓါပဒေသကို စွန့်အပ်၏။

နိဗ္ဗမေတ္ထ ဝန္တုဗ္ဗံ၊ အန္တိ ဣဒံ နစေဝ တဿဘဂဝတော ဝစနံ အရ
 ဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ဣမသစ ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခုနော ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ၊
 ဣတိ ဟိဒံ ဘိက္ခုဝေ ဆန္ဒေယျာထ။ သုတ်သို့သွင်း၍ သက်ဝင်သော ၁။

ဗုဒ္ဓါပဒေသကို ဆောင်ယူအပ်၏။ နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ တဿ ဘဂဝတော ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဣမဿ ဘိက္ခုနော သုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ပဠမံ မဟာ ပဒေသံ ဓာရေယျာထ။ သံဃာပဒေသ သည်လည်း၊ စွန့်အပ်သည် ၁-ပါး၊ ယူအပ်သည် ၁-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ သုတ်သို့ သွင်း၍ မသက်ဝင်သော၊ သံဃာပဒေသကို စွန့်အပ်၏။

ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေယျ။ ပ ။ တဿ မေ သံဃဿ သမ္ဗုခါ သုတံ သမ္ဗုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အယံ ဓမ္မော၊ အယံ ဝိနယော၊ ဣဒံ သတ္ထုသာသနန္တိ။ သုတ်သို့သွင်း၍ မသက်ဝင်သော၊ သံဃာပဒေ သကို စွန့်အပ်၏။

နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ န စေဝ တဿဘဂဝတော ဝစနံ အ ရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တဿစ သံဃဿ ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣဘိ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ ဆဇ္ဇေယျာထ။ သုတ်သို့သွင်း၍ သက်ဝင်သော၊ သံဃာ ပဒေသကို ဆောင်ယူအပ်၏။

နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ တဿ ဘဂဝတော ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တဿစ သံဃဿ သုဂ္ဂဟိ တန္တိ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ခုတိယံ မဟာပဒေသံ ဓာရေ ယျာထ။

ဗဟုထေရာ ပဒေသသည်လည်း၊ စွန့်အပ်သည်ကား ၁-ပါး၊ ယူ အပ်သည်ကား ၁-ပါး။ ဣဓ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေယျ။ ပ။ တေသံ မေ ထေရာနံ သမ္ဗုခါ သုတံ သမ္ဗုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ၊ အယံ ဓမ္မော၊ အယံ ဝိနယော၊ ဣဒံ သတ္ထုသာသနန္တိ။ သုတ်သို့သွင်း၍ မသက်ဝင် သော၊ ဗဟုထေရာပဒေသကို စွန့်အပ်၏။ နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ န စေဝ တဿဘဂဝတော ဝစနံ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တေ သဉ္စ ထေရာနံ ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣဘိ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ ဆဇ္ဇေယျာထ။

သုတ်သို့သွင်း၍ သက်ဝင်သော၊ ဗဟုထေရာပဒေသကို ဆောင်ယူ အပ်၏။ နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္တဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ တဿဘဂဝတော ဝစနံ အရဟ တော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တေသဉ္စ ထေရာနံ သုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ တတိယံ မဟာပဒေသံ ဓာရေယျာထ။

ဧကထေရာပဒေသသည်လည်း၊ စွန့်အပ်သည်တပါး၊ ယူအပ်သည်
တပါး။ ဣဝ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေယျ။ ပ။ တဿ မေ ထေ
ရဿ သမ္ဗုခါ သုတံ သမ္ဗုခါ ပဋိဂ္ဂဟိတံ။ အယံ ဓမ္မော၊ အယံ ဝိန
ယော၊ ဣဒံသတ္ထုသာသနန္တိ။

ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ သုတ်သို့သွင်း၍ မသက်ဝင်သော၊ ဧကထေရာ
ပဒေသကို စွန့်အပ်၏။ နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္ထဗ္ဗံ၊ အဒ္ဓါ ဣဒံ နစေဝ တဿ ဘဂ
ဝတော ဝစနံ အရဟတော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ တဿေဝ ထေရဿ
ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣတိ ဟိဒံ ဘိက္ခဝေ ဆဋေယျာထ။ သုတ်သို့သွင်း၍ သက်
ဝင်သော၊ ဧကထေရာပဒေသကို ဆောင်ယူအပ်၏။ နိဗ္ဗမေတ္ထ ဂန္ထဗ္ဗံ၊
အဒ္ဓါ ဣဒံ တဿ ဘဂဝတော ဝစနံ အရဟတော သမ္ဗာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊
တဿေဝ ထေရဿ သုဂ္ဂဟိတန္တိ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ စတုတ္ထံ မဟာ
ပဒေသံ ဓာရေယျာထ။

ဤလေးပါးသော မဟာပဒေသ မည်သည်ကား၊ ဘုရားမျက်
မှောက် တစုံတယောက်သော သူသည် ဆောင်အပ်သော ကျမ်းဂန်၊
သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်ရန် အကြောင်း ၁-ပါး၊ သံဃာမျက်မှောက် တစုံ
တယောက်သောသူ ဆောင်ယူအပ်သော ကျမ်းဂန်၊ သင့်မသင့် ဆုံး
ဖြတ်ရန် အကြောင်း ၁-ပါး၊ ဗဟုထေရမျက်မှောက် တစုံတယောက်
သောသူ ဆောင်ယူအပ်သော ကျမ်းဂန်၊ သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်ရန်
အကြောင်း ၁-ပါး၊ ဧကထေရမျက်မှောက် တစုံတယောက်သောသူ
ဆောင်ယူအပ်သော ကျမ်းဂန်၊ သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်ရန် အကြောင်း
၁-ပါး။ ဤအကြောင်း ၄-ပါးကား အဘယ်နည်း၊ ဆောင်ယူတိုင်း
သော ထိုကျမ်းဂန်၊ သုတ်သို့သွင်း၍ သက်ဝင်သော အကြောင်း၊ မသက်
ဝင်သောအကြောင်း၊ မသက်ဝင်လျှင် ပယ်သင့်ကြောင်း၊ သက်ဝင်
လျှင် ယူသင့်ကြောင်းပင်တည်း။

သမ္ဗုခါ မေ တံ ဘဂဝတော သုတန္တိ အာဒိနာ ဧက
နဝိ အာဘတဿ ဂန္ထဿ ဓမ္မောတိဝါ အဓမ္မောတိဝါ
ဝိနိစ္ဆယဇေန ကာရဏံ ကိမ္ပနတန္တိ၊ တဿ တထာ အာ
ဘတဿ သုတ္တော တရဏာဒိ ဝေ။

သုတ်သို့သွင်း၍ သက်မသက် ညီမညီ မှတ်ရန်စကား ၈၁

ဘဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ တံ သုတ္တဝစနံ၊ ထိုသုတ်စကားကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားနာဘူး၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသော။ ဧကေနဗိ၊ တစ်စုံတယောက်သော သူ သည်။ အာဘတဿ၊ ဆောင်အပ်သော။ ဂန္ထဿ၊ ကျမ်းဂန်၏။ ဓမ္မောတိ ဝိနိစ္ဆယနေဝါ၊ သင့်၏ဟု ဆုံးဖြတ်ရခြင်း၌လည်း။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း ၁-ပါး။ အဓမ္မောတိ ဝိနိစ္ဆယနေဝါ၊ မသင့်ဟု ဆုံးဖြတ် ရခြင်း၌လည်း။ ကာရဏံ၊ အကြောင်း ၁-ပါး။ တံ ကာရဏံ၊ ထို သင့် မသင့် ဒုက် စတုတ္ထ အကြောင်းသည်။ ကိမ္ပန၊ အတယ်နည်း။ တထာ အာဘတဿ၊ ထိုတစ်စုံတယောက်သောသူ ဆောင်ယူအပ်သော။ တဿ ဂန္ထဿ၊ ထိုကျမ်း၏။ သုတ္တောတရဏာဒိဝေ၊ သုတ်သို့သွင်း၍ သက် ဝင်ခြင်း မသက်ဝင်ခြင်း စသည်ပင်တည်း။

ဤ ဆိုလတံ သည်ကား၊ ဘုရား မျက်မှောက် တစ်စုံ တယောက် ဆောင်ယူအပ်သော သုတ်၊ သံဃာ မျက်မှောက် တစ်စုံ တယောက် ဆောင်ယူအပ်သော သုတ်၊ ဗဟုထေရ မျက်မှောက် တစ်စုံတယောက် ဆောင်ယူအပ်သော သုတ်၊ ဧကထေရ မျက်မှောက် တစ်စုံတယောက် ဆောင်ယူအပ်သော သုတ်၊ အဋ္ဌကထာဆရာ ဖွင့်ဆိုအပ်သော သံ ဝဏ္ဏနာ သုတ်၊ ဒိကာဆရာ ဖွင့်ဆိုအပ်သော သံဝဏ္ဏနာသုတ်၊ ပုဒ် အနက်တို့ကို သုတ်သို့ သွင်းသော စကားရပ်၊ သက်မသက်၊ ညီ မညီ မှတ်ရန်စကားတည်း။

တာဘန် ဘဝအသစ်ကိုပြုသော အလေ့ သဘောရှိသော၊ ကာမ တ ဣာ၊ ဘဝတဣာ၊ ဝိဘဝတဣာ-ဟု ဝေဘန်အပ်သော ထိုတဣာ၏ သာလျှင်၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ခြင်္သေ့ နိဗ္ဗာန် ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓံ အ ရိယသစ္စံ-ဟူသော သုတ်သို့သွင်းအပ်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ပရမတ္ထတော ဟိ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ နိဗ္ဗာန် ဝုစ္စတိ။-ဟု မိန့်၏။

ဟိ၊ ဥပစာမှတစ်ပါး မချကိုဆိုအံ့။ ပရမတ္ထတော၊ ဆတ်ဆတ် ပရမတ်အားဖြင့်။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ၊ ဒုက္ခ နိရောဓ အရိယသစ္စာ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဒုက္ခနိရောဓံ၊ ဒုက္ခ၏ ခြင်္သေ့ခြင်းသည်။ အရိယသစ္စံ၊ အရိယာတို့၏ သစ္စာမည်၏။ နိရောဓ သစ္စာ မချဟုဆို။

တဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမရှိ ခြင်သောမဂ်ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိ ပဋိပဒါ အရိယသစ္စ-ဟူသော သုတ်သို့ သွင်းအပ်၏။ ထို့ ကြောင့်၊ ဝိရာဂေါ ဝုစ္စတိ မဂ္ဂေါ-ဟု မိန့်အပ်၏။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂကို။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ဟု။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။မဂ္ဂသစ္စာ မချဟုဆို။

တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ သုတ္တေ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ၊ ကတ မသ္မိံ သုတ္တေ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ၊ စတူသု အရိယသစ္စေသု။

တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိတိ ကေနစိ အာဘတဿ သုတ္တဿ ပဒါနိ ဗျဉ္ဇနာနိစ အတ္ထ ပဒါနိစေဝ ဗျဉ္ဇန ပဒါနိစာတိ အတ္ထော၊ သံဝဏ္ဏကေနဝါ သံဝဏ္ဏနာဝသေန အာဟရိယ မာနာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိတိ သုတ္တေ အနု ပဝေသိတဗ္ဗာနိ။

တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုအနက်ပုဒ်၊ သဒ္ဓါပုဒ်တို့ကို။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။ ကတမသ္မိံ သုတ္တေ၊ အဘယ် သုတ်၌။ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်သနည်း။ စတူသု၊ ၄-ပါး ကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယာတို့၏ သစ္စာတို့၌။ ဩတာရယိ တဗ္ဗာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။

တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိတိ၊ တာနိ ပဒဗျဉ္ဇနာနိ-ဟူသည်ကား။ ကေနစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။ အာဘတဿ၊ ဆောင်အပ်သော။ သုတ္တဿ၊ သုတ်၏။ ပဒါနိစ၊ ပုဒ်တို့ကို၎င်း။ ဗျဉ္ဇနာနိစ၊ သဒ္ဓါတို့ကို၎င်း။ အတ္ထ ပဒါနိစေဝ၊ အနက်ပုဒ်တို့ကို၎င်း။ ဗျဉ္ဇန ပဒါနိစ၊ သဒ္ဓါပုဒ်တို့ ကို၎င်း။ ဣတိ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။ ဝါ၊ တနည်း။ သုဝဏ္ဏကေန၊ အဋ္ဌကထာဆရာ၊ ဋီကာဆရာသည်။ သုဝဏ္ဏနာဝသေန၊ ဖွင့်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ အာဟရိယမာနာနိ၊ ဆောင်အပ်ကုန်သော။ ပဒဗျဉ္ဇ နာနိ၊ ပုဒ်၊ သဒ္ဓါတို့ကို။ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိတိ၊ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ- ဟူသည်ကား။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ အနုပဝေသိတဗ္ဗာနိ၊ သွင်းအပ်ကုန်၏။

ဘုရားမျက်မှောက်၊ သံဃာ့မျက်မှောက်၊ ဗဟုထေရ မျက်မှောက် ကေထေရမျက်မှောက်၊ တစုံတယောက် ဆောင်အပ်သော သုတ်၏ အနက်ပုဒ်၊ သဒ္ဓါပုဒ်တို့ကို သုတ်၌သွင်းရမည် ဆိုသော်၊ အဘယ်

သုတ်၌သွင်းရမည်နည်း။ သစ္စာ ၄-ပါး၌သွင်းရမည်။ သစ္စာ ၄-ပါး၌ သွင်းရမည်ဆိုသော်၊ သစ္စာ ၄-ပါးကား၊ အနက်အားဖြင့် အဘယ် နည်း။ သစ္စာ ၄-ပါးကား အနက်အားဖြင့် ၁၆-ပါး။ သစ္စာ ၁-ပါး အနက်အားဖြင့် ၄-ပါး။ ထိုအနက် ၄-ပါးတို့တွင်၊ တပါးတပါးသော သစ္စာအနက်၌ သွင်းရမည်။ တပါးပါးသော သစ္စာ အနက်၌ သွင်းရ မည်ဆိုသော်၊ အဘယ်အနက်ကို အဘယ်သဘော၌ မှတ်ပြုသော် သက်ဝင်သည်မည်သနည်း။ ပဝတ္တိကို၊-ပိဋက အနက်၌ မှတ်ပြု၊ ပဝတ္တိ၊ ပါယကို-အာယူဟန အနက်၌မှတ်ပြု၊ နိဝတ္တိကို နိဿရဏ အနက်၌ မှတ်ပြု၊ နိဝတ္တိ၊ ပါယကို၊-နိယူဟနအနက်၌ မှတ်ပြုသော်၊ သုတ်၌သက် ဝင်သည်မည်၏။

ထတ္ထ ယသ္မာ ဘဂဝတော ဝစနံ ဧကဂါထာမတ္တံပိ သစ္စဝိနိမုတ္တံနတ္ထိ၊ တသ္မာ သုက္ကေတိ ပဒဿ အတ္ထံ ဒဿေ တံ စတုသု အရိယသစ္စေသုတိဝုတ္တံ။ ဧတ္ထစ ပဝတ္တိံ နိဝတ္တိံ တဒုပါယဉ္စ ဗာဓကောဒိဘာဝေ နိယတံ ပရိဒီပေန္တော သုက္ကေ ဩတရိတိနာမ။

တတ္ထ၊ ထို သုက္ကေပဝေသေတဗ္ဗဋ္ဌာန၊ ပိနယေ ပဝေသေတဗ္ဗဋ္ဌာန၊ ဓမ္မတာယ ပဝေသေတဗ္ဗဋ္ဌာန ၃-ပါးတို့တွင်။ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်။ ဘဂဝတော ဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကားတော်သည်။ ဧကဂါထာ မတ္တံပိ၊ တဂါထာမျှလည်း။ သစ္စဝိနိမုတ္တံ၊ သစ္စာမှအလွတ်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သုက္ကေတိပဒဿ၊ သုက္ကေ ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဒဿေတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ စတုသု အရိယသစ္စေသုတိ၊ စတုသုအရိယသစ္စေသု-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ပြီ။ စတုသု၊ လေးပါးကုန်သော။ အရိယသစ္စေသု၊ အရိယာတို့၏ သစ္စာတို့၌။ ဩတာရယိတဗ္ဗာနိ၊ သွင်း အပ်ကုန်၏။ ဧတ္ထစ၊ ဤသို့သွင်းရာ၌လည်း။ ပဝတ္တိံ၊ ပဝတ္တိကို။ ဗာဓ ကောဒိဘာဝေ-ပိဋကဋ္ဌေ၊ ပိဋက အနက်သဘော၌။ နိယတံ ပရိဒီပေန္တော၊ မှတ်ပြုသည်ရှိသော်။ တဒုပါယဉ္စ၊ ထို ပဝတ္တိ၊ ပါယ ကိုလည်း။ ဗာဓ ကောဒိဘာဝေ-အာယူဟနဋ္ဌေ၊ အာယူဟန အနက်သဘော၌။ နိယတံ ပရိဒီပေန္တော၊ မှတ်ပြုသည်ရှိသော်။ နိဝတ္တိံ၊ နိဝတ္တိကို။ ဗာဓကောဒိ

ဘာဝေ-နိဿရဏဋ္ဌေ၊ နိဿရဏ အနက်သဘော၌။ နိယတံ ပရိဒိ
ပေန္တော၊ မှတ်ပြသည်ရှိသော်။ တဒုပါယဉ္စ၊ ထိုနိဝတ္တုပါယကိုလည်း။
ဗာဓကောဒိဘာဝေ-နိယျာနဋ္ဌေ၊ နိယျာန အနက်သဘော၌။ နိယတံပရိ
ဒိပေန္တော၊ မှတ်ပြသည်ရှိသော်။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ ဩတရတိနာမ၊
သက်ဝင်သည်မည်၏။.....

တထနံ ဘဝအသစ်ကို ပြုသော အလေ့သဘောရှိသော၊ ကာမ
တဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ-ဟုဝေဘနံအပ်သော၊ ထိုတဏှာ
၏သာယျင် အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့်ခြုမ်းသော နိဗ္ဗာန်ကို။

ယော ဂူပသ္မိံ ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ
ဣဒံ ဂူပဿ နိဿရဏံ။ ယောဝေဒနာယ သညာယ သင်္ခါ
ရေသု ဝိညာဏသ္မိံ ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော ဆန္ဒရာဂ ပဟာ
နံ၊ ဣဒံ ဝိညာဏဿ နိဿရဏံ။-ဟူသော ရာဂနိဝိည်းသို့
သွင်းအပ်၏။

ဂူပသ္မိံ၊ ရုပ်၌။ ယော ဆန္ဒရာဂ ဝိနယော၊ အကြွင် ဆန္ဒရာဂ၏
ပျောက်ခြင်း။ ယံ ဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊ အကြွင်ဆန္ဒရာဂ၏ပျောက်ခြင်း။
ဣဒံ၊ ဤရုပ်၌ ဆန္ဒရာဂ၏ ပျောက်ခြင်းသည်။ ဂူပဿ၊ ရုပ်၏။ နိဿရ
ဏံ၊ လွတ်ခြင်းတည်း။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၌။ သညာယ၊ သညာ၌။
သင်္ခါရေသု၊ သင်္ခါရတို့၌။ ဝိညာဏသ္မိံ၊ ဝိညာဏ်၌။ ယော ဆန္ဒရာ
ဂ ဝိနယော၊ အကြွင် ဆန္ဒရာဂ၏ ပျောက်ခြင်း။ ယံဆန္ဒရာဂ ပဟာနံ၊
အကြွင်ဆန္ဒရာဂ၏ ပျောက်ခြင်း။ ဣဒံ၊ ဤဝေဒနာ၌၊ သညာ၌၊ သင်္ခါ
ရတို့၌၊ ဝိညာဏ်၌။ ဆန္ဒရာဂ၏ပျောက်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာယ သညာ
ယ သင်္ခါရာနံ ဝိညာဏဿ၊ ဝေဒနာ၏၊ သညာ၏၊ သင်္ခါရတို့၏၊
ဝိညာဏ်၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ခြင်းတည်း။

သိလိရင်း အဗိပ္ပာယ် သော်ကား၊ အဘိတ် ကံ ကိလေသာ
အကြောင်းကြောင့်၊ ယခုပစ္စုန်အကျိုး ခန္ဓာ အတ္တဘော ဟုဆိုအပ်
သောရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်၌၊ အစဉ်တစိုက် ဖြစ်တိုင်း
ဖြစ်တိုင်း လိုက်ကျသော အဟောင်း အနုသယ၊ အသစ် မဖြစ်သေးတဲ့
ကာလဝိမုတ် ပရိယုဋ္ဌာန်နှင့်တကွ၊ အသစ် အနုသယ ဆန္ဒရာဂ၏
ပျောက်ခြင်းသည်။ အသစ်မဖြစ်သေးတဲ့ ကာလဝိမုတ် ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊

သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်၏ လွတ်ခြင်းတည်း။ ။ ယခု အတ္တဘော၌ လိုက်မကျ၊ မဖြစ်ဘဲ ခြုမ်ရသည် ဟူလို။

တဖန် ဘဝအသစ်ကို ပြုသော အလေ့ သဘောရှိသော၊ ကာမ တဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ-ဟု ဝေဘန်သော ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြုမ်သော နိဗ္ဗာန်ကို ဤသို့ ရာဂဝိနည်း၊ ဒေါသဝိနည်း၊ မောဟဝိနည်းသို့ သွင်းအပ်၏။

ဝိနယေ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ၊ ကတမသ္မိံ ဝိနယေ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ၊ ရာဂ ဝိနယေ၊ ဒေါသ ဝိနယေ၊ မောဟ ဝိနယေ။

သန္တဿယိတဗ္ဗာနိတိ သံသန္ဓေတဗ္ဗာနိ၊ ဧကန္တေန ရာဂါဒိကိလေသ ဝိနယံ ဝဒန္တော ဝိနယေ သန္တိဿတိနာမ။

ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ၊ နှိုးနှောအပ်ကုန်၏။ ကတမသ္မိံ ဝိနယေ၊ အဘယ်ဝိနည်း၌။ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ၊ နှိုးနှောအပ်ကုန်သနည်း။ ရာဂဝိနယေ၊ ရာဂဝိနည်း၌။ ဒေါသဝိနယေ၊ ဒေါသဝိနည်း၌။ မောဟဝိနယေ၊ မောဟ ဝိနည်း၌။ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ၊ နှိုးနှောအပ်ကုန်၏။

သန္တဿယိတဗ္ဗာနိတိ၊ သန္တဿယိတဗ္ဗာနိ-ဟူသည် ကား။ သံ သန္ဓေတဗ္ဗာနိ၊ နှိုးနှောအပ်ကုန်၏။ ဧကန္တေန၊ စင်စစ်။ ရာဂါဒိ ကိလေသ ဝိနယံ၊ ရာဂစသော ကိလေသာ၏ ပျောက်ခြင်းကို။ ဝဒန္တော၊ ပြောဆိုသည် ရှိသော်။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ သန္တိဿတိနာမ၊ ထင်သည် မည်၏။

တဖန် ဘဝအသစ်ကို ပြုသော အလေ့ သဘောရှိသော။ ကာမ တဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ ဟု ဝေဘန်အပ်သော ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြုမ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်သို့ သွင်းရမည်ဆိုသော်၊ တဿာယေဝ တဏှာယ အသေသဝိရာဂ နိရောဓေ စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော-ဟု ဘုရားဟောပါဠိ သုတ် တိုက်ရိုက် ရှိသောကြောင့်၊ ဝိရာဂပုန်၊ နိရောဓပုန်၊ စာ

ဂပုန်, ပဋိနိဿဂ္ဂပုန်, မုတ္တိပုန်, အနာလယ ပုန်တို့သည်။ အနက်အားဖြင့် နိဗ္ဗာန်၏ ဝေဝုဗ်ဖြစ်ကုန်၏-ဟု ဥပစာစကား မှာထားပြီးမှ နိဗ္ဗာန်ကို ဆတ်ဆတ် ပရမတ်အားဖြင့်၊ ဒုက္ခနိရောဓ အရိယသစ္စာ ဆိုရမည်။ နိဗ္ဗာန်ကို မချ အစွဲစကား၊ အဋ္ဌကထာ မှာထားသော အလိုမှာ၊ ဝစနတ်ဝိဂြိုဟ် ဆိုအပ်သော ပုန်က-ဥပစာ၊ စွဲအပ်သော နိဗ္ဗာန်က-မချ၊ သင့်မသင့် ဆုံးဖြတ်ရခြင်း၏ အကြောင်းကို ပြသည်။ ထို့ကြောင့် သင့်မသင့် အကြောင်းကို၊ ရှေးချယ် စိစစ်ပေအံ့။

**ယသ္မာ ပန တံ အာဂမ္မတဏှာ ဝိရဇ္ဇတိစေဝ နိရုဇ္ဈတိစ၊
တသ္မာ ဝိရာဂေါတိစ နိရောဓောတိစ ဝုစ္စတိ။**

ပန၊ မချမှတပါး ဥပစာကိုဆိုအံ့။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာန်၊ ထိုဒုက္ခ၏ ခြင်္ဂရာ နိဗ္ဗာန်သို့။ (ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ နိဗ္ဗာန် ဝုစ္စတိ) အာဂမ္မ၊ မဂ်အာရုံပြုသော အလိုအားဖြင့် ရောက်၍။ (တံ နိဗ္ဗာန် အာရမ္မဏ ကရဏဝသေန ပတွာ) တဏှာ၊ အကျိုး တဏှာသည်။ ဝါ၊ တနည်း။ တဏှာ၊ အရိယမဂ်ဖြင့် စင်စစ်ကင်းသောအလို အကျိုးတဏှာသည်။ (အရိယမဂ္ဂေန အစ္စန္တ ဝိရာဂ ဝသေန တဏှာ) ဝိရဇ္ဇတိစေဝ၊ မကင်းသော်လည်း ကင်းသကဲ့သို့ကျင့်၏။ (ဝိရဇ္ဇတိတိ ဝိရဇ္ဇိယတိ) နိရုဇ္ဈတိစ၊ မခြင်္ဂသော်လည်း ခြင်္ဂသကဲ့သို့ကျင့်၏။ (နိရုဇ္ဈတိတိ နိရောဓိယတိ) တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သာတဏှာ၊ ထိုအကျိုးတဏှာကို။ ဝိရာဂေါတိစ၊ ဝိရာဂ-ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိရောဓောတိစ၊ နိရောဓ-ဟူ၍လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဝိဂြိုဟ်ဟု ဥပစာ စကားကို သိသာသွယ်အောင် ပါဠိလျှောက် အဓိပ္ပါယ်ကို မဆိုမီ၊ မချစကားကို ရှေးဦးစွာ မှတ်ချက်ထားရသည်။

ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြင်း၍၊ ကုန်သော ကင်းသော အကြောင်းတဏှာကို၊ ဝိရာဂ, နိရောဓ-ဟု မချခေါ်ဆိုရသည်။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြင်း၍၊ စင်စစ် အကြောင်းတဏှာ ကုန်သော ကင်းသော အလိုအားဖြင့်၊ အကျိုးတဏှာ၏ မဖြစ်သော ခြင်္ဂခြင်းကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟု မချခေါ်ဆိုရသည်။ မဂ်အာရုံပြုသော အလိုအားဖြင့် နိရောဓသစ္စာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟု မချခေါ်ဆိုရသည်။

ဤကား မချမှတ်ချက်၊ နောက် ပါဠိလျှောက် အဓိပ္ပါယ်မှာ ဥပစာ။

အကြွင်းကြောင့် မဂ်အာရုံပြုသော အလိုအားဖြင့်၊ ဒုက္ခ၏ခြင်ရာနိရောဓသစ္စာ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်၍၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြင်၍၊ စင်စစ်အကြောင်းတဏှာ ကုန်သော ကင်းသော အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်းတဏှာလို မကင်းသော်လည်း ကင်းသကဲ့သို့၊ မခြင်သော်လည်း ခြင်သကဲ့သို့၊ အကျိုးတဏှာကျင့်၏။ ထိုသို့မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြင်၍၊ အကြောင်းတဏှာ ကုန်သော ကင်းသော အလိုအားဖြင့်၊ အကြောင်းတဏှာလို မကင်းသော်လည်း ကင်းသကဲ့သို့၊ မခြင်သော်လည်း ခြင်သကဲ့သို့၊ အကျိုးတဏှာ၏ ကျင့်ခြင်းကြောင့်၊ ထိုအကျိုးတဏှာကို၊ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ-ဟု ခေါ်ဆိုရသည်။ တေန ဝိရာဂ နိရောဓသဒ္ဓါနံ အဓိကရုဏာ သာဓန တမာဟ-ဟု မဟာဒီကာ မှာတော်မူတိုင်း၊ အဓိကရုဏာ သာဓန ဝိပြိုဟ်စစ် ပြုသော်ကား၊ ဝိရုဇ္ဈိယတိ ဧတ္ထာတိ ဝိရာဂေါ၊ နိရောဓယတိ ဧတ္ထာတိ နိရောဓော-ဟုပြု၊ ဤယူပမာနာစ သုတ်၊ အပုတ္တံ ပုတ္တမိဝ အာစရတိ ပုတ္တယတိ ပြယုဂ်နှင့် ဝိရုဇ္ဈိယတိ တူ၏။

ဧတ္တနိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်၊ ဝိရုဇ္ဈိယတိ၊ မကင်းသော်လည်း ကင်းသကဲ့သို့ကျင့်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မကင်းသော်လည်း ကင်းသကဲ့သို့ တဏှာ၏ ကျင့်ရာသတ္တိကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ ဝိရာဂေါ၊ ဝိရာဂမည်၏။ ဧတ္တနိဗ္ဗာနေ၊ ဤနိဗ္ဗာန်၌၊ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ နိရောဓိယတိ၊ မခြင်သော်လည်း ခြင်သကဲ့သို့ကျင့်၏။ ဣတိတသ္မာ၊ ထိုသို့မခြင်သော်လည်း ခြင်သကဲ့သို့ တဏှာ၏ ကျင့်ရာသတ္တိကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သည်။ နိရောဓော၊ နိရောဓမည်၏။

ဝစန၊ ဝစနတ္ထ၊ ဝစနဟေတု၊ ဝစနိယ၊ ဝစနိယတ္ထ၊ ဝစနဟေတု ဇောတက ဇ-ပါးတို့တွင်၊ ဝိရာဂသဒ္ဓါ၊ နိရောဓသဒ္ဓါသည် ဝစနမည်၏။ ဝိရုဇ္ဈိယတိသဒ္ဓါ၊ နိရောဓိယတိ သဒ္ဓါသည်၊ ဝစနတ္ထမည်၏။ ဝိရာဂသဒ္ဓါ၏ ကင်းသကဲ့သို့ ကျင့်သော ကြိယာ၊ နိရောဓသဒ္ဓါ၏ ခြင်သကဲ့သို့ ကျင့်သော ကြိယာသည်။ ဝစန ဟေတု မည်၏။ နိဗ္ဗာန်သည်၊ ဝစနိယမည်၏။ ဧတ္ထ-သဒ္ဓါ၊ တု-သဒ္ဓါသည်၊ ဝစနိယတ္ထ မည်၏။ ဣတိ-သဒ္ဓါသည်၊ ဝစန ဟေတု ဇောတက မည်၏။ ထို ဇ-ပါးတို့တွင်၊ ဝစ

နဟေတု၏ အရ၊ ဝိရာဂ၊ နိရောဓ၏ ကင်းသော ကြိယာ၊ ခြင်္သေ့
 ကြိယာကို နိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။ ဝိရဇ္ဇယတိ ဧတ္ထာတိဝိရာဂေါ၊ နိရော
 ဝိယတိ ဧတ္ထာတိ နိရောဓော-ဟူသော ၂-ဝိဂြိုဟ်ကို၊ လိုရင်းကောက်
 ချက်ထုတ်သော်၊ မဂ်ဖြင့် အကျိုးတဏှာကင်းသော-ဝိရာဂ၊ မဂ်ဖြင့်
 အကျိုးတဏှာခြင်္သေ့-နိရောဓကို၊ သဒိသုပစာ နိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။
 သဒိသုပစာ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း၊ မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမရှိ အကြောင်း
 တဏှာကင်းသော-ဝိရာဂနှင့်၊ မဂ်ဖြင့် အကျိုးတဏှာ၏ သရုပ်သဘော
 ကင်းလွတ်ငြိမ်းသော နိဿရဏပဟာန် ဝိရာဂ-နိဗ္ဗာန်တူသည်။ မဂ်
 ဖြင့် အကြွင်းမရှိ အကြောင်းတဏှာခြင်္သေ့- နိရောဓနှင့်၊ မဂ်ဖြင့်
 အကျိုးတဏှာ၏ သရုပ်သဘော ကင်းလွတ်ငြိမ်းသော နိဿရဏ
 ပဟာန် နိရောဓ-နိဗ္ဗာန်တူသည်။ ဤသို့ အကြောင်းနှင့် အကျိုးတူကြ
 သည်ကို သဒိသုပစာ-ဆိုရသည်။ ဤသို့ ဝစနတ်ဝိဂြိုဟ် ဆိုသော ဒေ
 သနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာနိရောဓာ-ဟူသော သမုဇ္ဈေဒ
 ပဟာန်သုတ်နှင့်၊ အကြောင်းအကျိုး ရောနှောသည်ကို မုချမယူရတဲ့၊
 သုတ္တသင်္ကရ ဆိုရသည်။

ဣတိ ဒေသနာဝသေန သာဓာရဏော အညေန
 ဣတရဿ ဝိဿကော၊ ဟေတုနာစ နိဿန္ဓေနစ ဖလေ
 နစ နိဒ္ဒေသေနစ မုဒု မဇ္ဈာဓိမတ္တတာယပိစ အတ္ထေနစ
 ဗျဉ္ဇနေနစ ယော သမ္ဘေဒေါ၊ အယံ ဝုစ္စတိ သုတ္တသင်္က
 ရော။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒေသနာဝသေန၊ ဒေသနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ သာဓာ
 ရဏော၊ ဆက်ဆန်ခြင်းသည်။ အညေန၊ တပါးနှင့်။ ဣတရဿ၊ တပါး
 ၏။ ဝိဿကော၊ ရောနှောခြင်းတည်း။ ဟေတုနာစ၊ အကြောင်းနှင့်
 ၎င်း။ နိဿန္ဓေနစ၊ အကျိုးဆက်နှင့်၎င်း။ ဖလေနစ၊ အကျိုးနှင့်၎င်း။
 နိဒ္ဒေသေနစ၊ နိဒ္ဒေသနှင့်၎င်း။ မုဒု မဇ္ဈာဓိ မတ္တတာယပိစ၊ မုဒု၊ မဇ္ဈ၊
 အဓိမတ္တနှင့်၎င်း။ အတ္ထေနစ၊ အနက်နှင့်၎င်း။ ဗျဉ္ဇနေနစ၊ သဒ္ဓါနှင့်၎င်း။
 ယော သမ္ဘေဒေါ၊ အကြင်ရောနှောခြင်း။ အယံ၊ ဤရောနှောခြင်းကို။
 သုတ္တသင်္ကရော၊ သုတ္တသင်္ကရဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ဤသို့ ဝစနတ်ဝိဂြိုဟ်ဆိုသော ဒေသနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တဏှာ နိရောဓ-ဟူသော သမုစ္ဆေဒ ပဟာနိသုတ်၏၊ တဏှာနိရောဓ-ဟူ သော နိဿရဏ ပဟာနိသုတ်နှင့် အကြောင်း အကျိုးရောနှော၍ မချ မယူရတဲ့၊ သုတ္တသင်္ကရကို၊ တဿာယော တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော-ဟူသော သံ ဝဏ္ဏတဗ္ဗသုတ်၌ ဆောင်အပ်သော အကြောင်းပသင်္ဂြိုဟ်ဖြင့်၊ သုတ်မှ ထုတ်၍ ဖွင့်ဆိုသော၊ သံဝဏ္ဏနာအလိုအားဖြင့်၊ ယူအပ်၏ဟူသော အ နက်သဘောကိုလည်း၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဋီကာ ပြတော်မူသည်။ ထိုသို့ အဋ္ဌ ကထာ၊ ဋီကာပြသော အနက်သဘောဖြင့် ၄-ပါးသော မဟာပဒေသ မှ၊ ဆန့်ကျင်သော အကြောင်း- ဝိရုဒ္ဓကာရဏယုတ္တိ၊ ဆန့်ကျင်သော လင်းပါးဘွယ်- ဝိရုဒ္ဓပသင်္ဂယုတ္တိ ၂-ပါးတို့၏၊ သုတ်မှ အနက်တို့ကို ထုတ်၍ ယုတ္တိဟာရနှင့် ယှဉ်ခြင်းကို၊ ပြုအပ်၏ဟူသော အနက်သဘော ကိုလည်း ပြတော်မူသည်။

စတူဟိ မဟာပဒေသေဟိ ယံယံ ယုဇ္ဇတိ၊ ယေနယေန ယုဇ္ဇတိ၊ ယထာယထာ ယုဇ္ဇတိ၊ တံတံ ဂဟေတဗ္ဗံ။

ဣဒါနိ ယဒတ္ထံ ဣဓ စတ္တာရော မဟာပဒေသာ အာ ဘတာ၊ တံ ဒသေတုံ စတူဟိ မဟာပဒေသေဟိတိ အာ ဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ ယံယန္တိ ယံယံ အတ္ထဇာတဉ္စ ဓမ္မဇာတဉ္စ၊ ယုဇ္ဇတိတိ ယထာ ဝုတ္တေဟိ မဟာပဒေသေဟိ ယုဇ္ဇတိ၊ ယေန ယေနာတိ ယေနယေန ကာရဏေန၊ ယထာယထာ တိ ယေနယေန ပကာရေန၊ တံတံ ဂဟေတဗ္ဗန္တိ သံဝဏ္ဏိ ယမာနေ သုတ္တေ အဘတေန ကာရဏေန ပသင်္ဂေန ပကာရေနစ သုတ္တတော ဥဒ္ဓရိတွာ သံဝဏ္ဏနာဝသေန ဂဟေတဗ္ဗန္တိ အတ္ထော။ ဧနေ စတူမဟာပဒေသာ ဝိရုဒ္ဓါ ယ ယုတ္တိယာ သုတ္တတော အတ္ထေနိဒ္ဓါရေတွာ ယုတ္တိဟာ ရယောဇနာ ကာတဗ္ဗာတိ ဒသေဟိ။

ယံယံ အတ္ထ ဓမ္မဇာတံ၊ အကြင် အကြင် အနက်သဘော ပါဠိ သဘောသည်။ စတူဟိ မဟာပဒေသေဟိ၊ မဟာပဒေသ ၄-ပါးတို့

နှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။ ယေနယေန ကာရဏေန၊ အကြင်အကြင် အ
ကြောင်းနှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။ ယထာယထာ ယေနယေန ပသင်္ဂေန
ပကာရေန၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာ ပသင်္ဂနှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။
တံတံ၊ ထိုထိုအနက် ပါဠိအကြောင်းပသင်္ဂကို။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခု။ ယဒတ္ထံ - အတထာကာရေန ဂယုမာနာယ သုတ္တတ္ထာ
ယ၊ အကြင်မမှန်သော အခြင်းအရာ အားဖြင့် သုတ်၏အနက်ကို ရှာခြင်း
အကျိုးငှါ။ ဣဓ-ယုတ္တိဟာရေ၊ ဤယုတ္တိဟာရ၌။ စတ္တာရော မဟာ
ပဒေသာ၊ ၄-ပါးသော မဟာပဒေသတို့ကို။ အာဘတာ၊ ဆောင်အပ်
ကုန်ပြီ။ တံ၊ ထိုမမှန်သော အခြင်းအရာအားဖြင့် သုတ်၏ အနက်ကို
ရှာခြင်းအကျိုးကို။ ဒဿေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ စတုဟိ မဟာပဒေသေဟိ
တိ အာဒိ ဝစနံ၊ စတုဟိ မဟာပဒေသေဟိ-ဤသို့အစရှိသော စကား
ကို။ ဝတ္ထံ၊ မိန့်အပ်ပြီ။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ယံယန္တိ၊ ယံသံ-ဟူ
သည်ကား။ ယံယံ အတ္ထဇာတဉ္စ၊ အကြင်အကြင် အနက်သဘောသည်
၎င်း။ ယံယံ ဓမ္မဇာတဉ္စ၊ အကြင်အကြင် ပါဠိသဘောသည်၎င်း။ ယုတ္တိ
ကိတိ၊ ယုတ္တိ-ဟူသည်ကား။ ယထာဝုတ္တေဟိ၊ ဆိုအပ်ကုန်ပြီးသော။
စတုဟိ၊ ၄-ပါးကုန်သော။ မဟာပဒေသေဟိ၊ မဟာပဒေသတို့နှင့်။
ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။ ယေနယေနာတိ၊ ယေနယေန-ဟူသည်ကား။ ယေန
ယေန ကာရဏေန၊ အကြင် အကြင်အကြောင်းနှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။
ယထာယထာတိ၊ ယထာယထာ-ဟူသည်ကား။ ယေနယေန ပကာ
ရေန၊ အကြင်အကြင် အခြင်းအရာ ပသင်္ဂနှင့်။ ယုတ္တိ၊ ယုတ္တိ။ တံတံ
ဂဟေတဗ္ဗန္တိ၊ တံတံ ဂဟေတဗ္ဗံ-ဟူသည်ကား။ သံဝဏ္ဏိယမာနေ၊ ဖွင့်
လိုသော။ သုတ္တေ၊ သုတ်၌။ အာဘတေန၊ ဆောင်အပ်သော။ ကာရဏ
နစ၊ အကြောင်းနှင့်၎င်း။ ပသင်္ဂေန၊ လင်းပါးတွယ်သော။ ပကာရ
နစ၊ အခြင်းအရာနှင့်၎င်း။ ယုတ္တံ၊ ယုတ္တိသော။ တံတံ၊ ထိုထိုအနက်ပါဠိ
ကို။ သုတ္တတော၊ သုတ်မှ။ ဥဒ္ဓရိတွာ၊ ထုတ်၍။ သံဝဏ္ဏနာဝသေန၊ ဖွင့်
သော အလိုအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗံ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊
ဤအနက်ကို။ ဒဿတဗ္ဗော၊ ပြအပ်၏။ တေနအတ္ထေန၊ ထိုအနက်ဖြင့်။
စတုမဟာပဒေသာ၊ ၄-ပါးသော မဟာပဒေသမှ။ ဝိရုဒ္ဓါယ ယုတ္တိ
ယာ၊ ဆန့်ကျင်သော ယုတ္တိ၏။ သုတ္တတော၊ သုတ်မှ။ အတ္ထေ၊ အနက်

တို့ကို။ နိဒ္ဒါရေတွာ၊ ထုတ်၍။ ယုတ္တိဟာရ ယောဇနာ၊ ယုတ္တိဟာရ နှင့်ယှဉ်သော မဟာပဒေသကို။ ကာတဗ္ဗော၊ ပြုအပ်၏။ ဣတိ ဣမ မတ္ထံ ၊ ဤ အတထာကာရ ဂယုမာန သုတ္တတ္ထကို။ ဒသေတိ၊ ပြတော်မူ၏။

ဤသို့ သက်မသက်၊ ညီမညီကို။ ရွေးချယ်စိစစ်သော စကားအစဉ် ဖြင့်။ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ရောနှောသော-သုတ္တသက်ရ၊ အကြောင်း နှင့်အကျိုးကိုလင်းပါးသော-ဝိရောမိယုတ္တိပသင်္ဂ၊ ဒုဠကသမင်္ဂီ ဝိတဏှိ၊ ညစ်ကြေး နှင့် ပြည့်စုံသော၊ ဝိရဇ္ဈိယတိ ဧတ္ထောတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ ဝါကျနှင့် ရောသော၊ ဝိရာဂေါ-ဟူသော ဝစနပုဒ် သုတ်၏အနက်။ နိရောမိယတိ ဧတ္ထောတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထ ဝါကျနှင့်ရောသော၊ နိရော ဓော-ဟူသော ဝစနပုဒ် သုတ်၏အနက်။ မင်္ဂ၏အာရုံ တဏှာကင်းရာ ခြင်္ဂရာ သဒိသုပစာ-နိဗ္ဗာန်ကို။ မုချတိုက်ရိုက် မျက်မှောက်ဆိုက် သော သုတ်၌သွင်းသော်လည်း မသက်ဝင်ချေ။ ဝိနည်း၌ နှိုးနှောသော် လည်း မညီညွတ်ချေ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထည့်သော်လည်း မကျရောက် ချေ။ မျက်မှောက်ဆိုက်သော သုတ်ကို။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် မင်္ဂကိုရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ တိက္ခဝေ ဒုက္ခနိရောမံ အရိယသစ္စံ-ဟု မုချတိုက်ရိုက် ဟောတော်မူသည်။ မင်္ဂ၏အာရုံ တဏှာ ကင်းရာ ခြင်္ဂရာ သဒိသုပစာ-နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝိရဇ္ဈိယတိ ဧတ္ထောတိ ဝိရာဂေါ၊ နိရောမိယတိ ဧတ္ထောတိ နိရောဓော-ဟု ဥပစာ ဝေရစ် ဟောတော်မူသည်။ ဤသို့ ဥပစာ ဝေရစ်ဟော၊ ဝိရာ ဂေါ၊ နိရောဓော-ဟူသော ဝစနပုဒ်၊ သုတ်၏အနက် နိဗ္ဗာန်ကို။ ကဝိ တံ၊ ကာဝေယျာ၊ စိတ္တက္ခရာ၊ စိတ္တဗျူဟာ၊ ဗာဟိရကာ၊ သာဝကဘာ သိတာ-ဟု မြတ်စွာဘုရား ပယ်တော်မူသည်။ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရား ပယ်တော်မူသော ဗာဟိရက သာဝက ဘာသိတာကို ရည်တော်မူ၍။ ၄-ပါးသော မဟာပဒေသကို ဟောတော်မူသည်။ သုတ်၌ ဒုဂ္ဂဟိတ၊ သုဂ္ဂဟိတ ၂-ပါးကို ရွေးချယ်စိစစ်နိုင်ရုံ၊ မြန်မာသက်သက် အနက် ပေးလိုက်မည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ စတ္တာရော၊ ၄-ပါးကုန်သော။ မဟာပဒေ သာ၊ မဟာပဒေသတို့သည်။ ကတမေ၊ အတယ်သည်တို့နည်း။ ဘိက္ခ ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်၌။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်း

သည်။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆိုငြားအံ့။ အာရသော၊ ငါ့ရှင်တို့။ ဘဂဝ
 တော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဇတံသုတ္တံ၊
 ဤသုတ်ကို။ မေ၊ ငါသည်။ သုတံ၊ ကြားနာအပ်၏။ ပဒိုဂ္ဂဟိတံ၊ သင်
 ယူအပ်၏။ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဓမ္မော၊ ဓမ္မတည်း။ အယံ၊ ဤသည်
 ကား။ ဝိနယော၊ ဝိနည်းတည်း။ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ သတ္ထုသာသနံ၊
 မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်တည်း။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒေယျ၊ ဆို
 ငြားအံ့။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ ဘာ
 သိတံ၊ ပြောသော ဘာသိတသုတ်ကို။ နေဝ အဘိနန္ဒိတဗ္ဗံ၊ မနှစ်သက်
 အပ်သေး။ န ပဒိုက္ကောသိတဗ္ဗံ၊ မမြစ်ပယ်အပ်သေး။ အန ဘိနန္ဒိတွာ
 အ ပဒိုက္ကောသိတွာ၊ မနှစ်သက်သေး။ မမြစ်ပယ်သေးမူ၍။ တာနိပဒ
 ဗျဉ္ဇနာနိ၊ ထိုအနက်ပုဒ်၊ သဒ္ဓါပုဒ်တို့ကို။ သာချကံ၊ ကောင်းစွာ။ ဥဂ္ဂ
 ဟေတွာ၊ သင်ယူ၍။ သုက္ကေ၊ သုတ်၌။ ဩတာရေတဗ္ဗာနိ၊ သွင်းအပ်
 ကုန်၏။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ သန္ဓသေတဗ္ဗာနိ၊ နှိုးနှောအပ်ကုန်၏။
 သုက္ကေ၊ သုတ်၌။ ဩတရိယမာနာနိ၊ သွင်းလိုကုန်သော။ ဝိနယေ၊
 ဝိနည်း၌။ သန္ဓသိယမာနာနိ၊ နှိုးနှောလိုကုန်သော။ တာနိပဒဗျဉ္ဇနာနိ၊
 ထိုအနက်ပုဒ်၊ သဒ္ဓါပုဒ်တို့သည်။ နစေဝ စေ ဩတရန္တိ၊ အကယ်၍
 လည်း မသက်ဝင်ကုန်အံ့။ ဝိနယေ၊ ဝိနည်း၌။ န စေသန္ဓိသန္တိ၊ အကယ်
 ၍လည်း မနှိုးနှောကုန်အံ့။ ဣတ္ထိ၊ ဤသို့ မသက်ဝင် မနှိုးနှောရာဌာန
 ဘာသိတ၌။

အဒ္ဓါ၊ စင်စစ်။ ဣဒံ၊ ဤဘာသိတသုတ်သည်။ တဿ ဘဂဝတော
 အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား၏။ နစေဝ ဝစနံ၊
 စကားတော်လည်းမဟုတ်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမဿစ ဘိက္ခု
 နော၊ ဤရဟန်း၏သာလျှင်။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူသော
 ဘာသိတသုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဝန္တဗ္ဗံ၊
 ရောက်စေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊
 ဤဘာသိတသုတ်ကို။ ဆန္ဒေယျာထ၊ စွန့်ပယ် ပစ်ကြကုန်လော့။ ။
 နောက်၌ မထင်ရာပုဒ်ကိုသာ အနက်ပေးမည်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမဿ ဘိက္ခုနော၊ ဤရဟန်း၏။ သုဂ္ဂဟိ
 တံ၊ ကောင်းသဖြင့် သင်ယူသော ဘာသိတသုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။

မဟာပဒေသ ၄-ပါး မြန်မာသက်သက် အနက်ပေးခြင်း ၉၃

နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဘာသိတသုတ်ကို။ ပဋ္ဌမံ မဟာပဒေသံ၊ ပဋ္ဌမမဟာပဒေသဟူ၍။ ဓာရေဗျာထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။

ဣဒ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေဗျ။ (ပေးမြဲ)။ အသုကသ္မိံ နာမ အာဝါသေ၊ ဤမည်သောကျောင်းတိုက်၌။ သထေရော သပါမောက္ခော၊ ကြီးမှူးသော မထေရ်နှင့်တကွ။ သံဃော၊ သံဃာတော်သည်။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ တဿမေ သံဃဿ သမုခါ ပဒုဂ္ဂဟိတံ။ (ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿစ သံဃဿ၊ ထိုသံဃာတော်၏သာလျှင်။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူသော ဘာသိတသုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသံဃဘာသိတသုတ်ကို။ ဆဇ္ဇေဗျာထ၊ စွန့်ပယ်ပစ်ကြကုန်လော့။

တဿ သံဃဿ ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ။ (ပေးမြဲ)။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤသံဃ ဘာသိတသုတ်ကို။ ဒုတိယံ မဟာပဒေသံ၊ ဒုတိယ မဟာပဒေသဟူ၍။ ဓာရေဗျာထ၊ မှတ်ကြကုန်လော့။ ဣဒ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဇဝံ ဝဒေဗျ။ (ပေးမြဲ)။ အသုကသ္မိံ နာမ အာဝါသေ၊ ဤမည်သောကျောင်းတိုက်၌။ သမ္ပဟူသာ၊ များစွာကုန်သော။ ထေရာဘိက္ခု၊ ထေရ်ရဟန်းတို့သည်။ ဝိဟရန္တိ၊ နေကြကုန်၏။ ဗဟုသုတာ၊ များသောအကြားအမြင် ရှိကြကုန်၏။ အာဂတာ ဂမာ၊ အာဂုမ်ဆောင်ကြကုန်၏။ ဓမ္မဓရာ၊ သုတ်၊ အဘိဓမ္မာကို ဆောင်ကြကုန်၏။ ဝိနယဓရာ၊ ဝိနည်းမိုက်ချည်းဖြစ်ကြကုန်၏။ မာတိကာဓရာ၊ ဧဒမာတိကာကို ဆောင်ကြကုန်၏။ တေသံ မေ ထေရာနံ သမုခါ သုတံ သမုခါ ပဒုဂ္ဂဟိတံ။ (ပေးမြဲ)။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တေသန္တု ထေရာနံ၊ ထိုမထေရ်တို့၏ သာလျှင်။ ဒုဂ္ဂဟိတံ၊ မကောင်းသဖြင့် သင်ယူသော ဘာသိတသုတ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့။ ဂန္တဗ္ဗံ၊ ရောက်စေအပ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဗဟုထေရ် ဘာသိတသုတ်ကို။ ဆဇ္ဇေဗျာထ၊ စွန့်ပယ်ပစ်ကြကုန်လော့။

တေသံ ထေရာနံ သုဂ္ဂဟိတန္တိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ

သုတ္တံ၊ ဤဗဟုထေရ ဘာသိတသုတ်ကို။ တဘိယံ မဟာပဒေသံ၊ တဘိယ မဟာပဒေသဟူ၍။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ကြကုန်လော။

ဣမ ပန ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု ဝေ ဝဒေ ဟူ၍။ အသုက သိန္နာမ အာဝါ သေ ဇကော ထေရော ဘိက္ခု ဝိဟရတိ။ ပ။ တသေဝ ထေရဿ၊ ထို မထေရ်၏သာလျှင်။ ဒုဂ္ဂဟိတန္တိ နိဗ္ဗံ ဝန္တဗ္ဗံ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိဟိ၊ ဤသို့လျှင်။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဇကထေရ ဘာသိတသုတ်ကို။ ဆဇ္ဇေယျာထ၊ စွန့်ပယ်ပစ်ကြကုန်လော။

တသေဝ ထေရဿ သုဂ္ဂဟိတန္တိ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ သုတ္တံ၊ ဤဇကထေရဘာသိတသုတ်ကို။ စတုတ္ထံ မဟာပဒေသံ၊ စတုတ္ထ မဟာပဒေသသုတ်ဟူ၍။ ဓာရေယျာထ၊ မှတ်ကြကုန်လော။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မဟာပဒေသာ၊ မဟာပဒေသတို့သည်။ ဣမေစတ္တာရော၊ ဤ ၄-ပါးတို့တည်း။

ဤသို့မြတ်စွာဘုရား ပယ်တော်မူသော ဗာဟိရက သာဝက ဘာ သိတကို ရည်တော်မူ၍၊ ဟောတော်မူသော ဟောပဒေသ ၄-ပါး။ ၁-ပါး ၁-ပါး၌၊ ဒုဂ္ဂဟိတ၊ သုဂ္ဂဟိတ ၂-ပါး။ ထို၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိရုဇ္ဈတိ နိရုဇ္ဈတိ စဇတိ ပဋိနိဿဇ္ဈတိ မုန္ဒတိ နအလ္လိယတိ ဧတ္ထ ဇတေနာတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထဝါကျနှင့် ရောသော၊ ဝိရာဂေါ နိရော ဓော စာဂေါ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ မုတ္တိ အနာလယော-ဟူသော ဝစနပုဒ် သုတ်အပေါင်းသည်၎င်း၊ ဤဝစနပုဒ် သုတ်နှင့်တူသော တပါးသော ဝစနပုဒ် သုတ်အပေါင်းသည်၎င်း၊ မကောင်းသဖြင့် ယူအပ်သော ကြောင့် ဒုဂ္ဂဟိတမည်၏။ ဤဒုဂ္ဂဟိတ သာဝက ဘာသိတကို၊ ပယ်စွန့် ကြကုန်ဟု၊ ဒွိပဒုတ္တမ သမန္တစ သု သဗ္ဗညု ရှင်တော်ဘုရား ဟော ကြားတော်မူသည်။ သိမှားကင်းကြစေကုန်သတည်း။

၁-မမှန်သော အခြင်းအရာ အတထာကာရ ဝိရောဓိယုတ္တိပသင်္ဂံ။ ၂-ဟောသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် အကြောင်းအကျိုးရောသော သုတ္တ သင်္ဂံရ။ ၃-ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ဆဇ္ဇေယျာထ-ဖြင့် ပယ်စွန့်ရကြောင်း မကောင်းသဖြင့်ယူအပ်သော သာဝကဘာသိတ မဟာပဒေသ ဒုဂ္ဂဟိ တ။ ဤ ၃-ဌာန၌၊ ကျသော ဟောသော ဒေသနာ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဝိရုဇ္ဈိယတိ ဧတ္တာတိ၊ နိရောဓိယတိ ဧတ္တာတိ-ဟူသော ဝစနတ္ထဝါကျ

နှင့်ရောသော ဝိရာဂေါ၊ နိရောဓော-ဟူသော ဝစနပုဒ် သုတ်၏အနက်၊ တပါးသော ဝစနပုဒ် သုတ်၏အနက်၊ မဂ်၏အာရုံ တဏှာကင်းရာ ဖြစ်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို၊ သဒိဿပစာဆိုရသည်။ မျက်မှောက်သုတ်မဟုတ်။

ကေ မေကဿ ဟိ သုတ္တဿ ယဉ္ဇ ဒေသိတမေကံ ဌာနံ၊
ယဉ္ဇ ပဋိလဒ္ဓမေကံ ဌာနံ၊ တတ္ထ ယောစ ဒေသေတိ၊ ယဉ္ဇ
ဒဿနမဂ္ဂံ တံ ဒေသေတိ၊ ဣဒ မဿ ဒေသိတမေကံ ဌာနံ၊
ယောစ ဘာဝေတိ၊ ယဉ္ဇ ဒဿနမဂ္ဂံ တံ ဘာဝေတိ၊ ဣဒ
မဿ ပဋိလဒ္ဓ မေကံ ဌာနံ။

ဟိ၊ ဒေသိတဌာနသုတ်၊ ပဋိလဒ္ဓဌာနသုတ်ကိုဆိုအံ့။ ဇေယျကဿ သုတ္တဿ၊ တပါးတပါးသော သုတ်၏။ ယဉ္ဇဌာနံ၊ အကြင် သုတ်ဖြစ် ရာဌာနသည်ကား။ ဒေသိတမေကံ ဌာနံ၊ ဒေသိတဌာနလည်း တပါး။ ယဉ္ဇ ဌာနံ၊ အကြင်သုတ်ဖြစ်ရာ ဌာနသည်ကား။ ပဋိလဒ္ဓမေကံ ဌာနံ၊ ပဋိလဒ္ဓဌာနလည်း တပါး။ တတ္ထ၊ ထို ၂-ပါးတို့တွင်။ ယောစ၊ အ ကြင်သူသည်လည်း။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ယဉ္ဇ ဒဿနမဂ္ဂံ၊ အကြင် ဒဿန မဂ်ကိုလည်း။ ဒေသေယျ၊ ဟောလို၏။ တံ၊ ထိုဟောလိုတဲ့ ဒဿနမဂ်ကို။ ဒေသေတိ၊ ဟော၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤသုတ်ဖြစ်ရာဌာနသည် ကား။ အဿ၊ ထိုဟောသောသူ၏။ ဒေသိတ မေကံဌာနံ၊ ဟော၍သာ သုတ်ဖြစ်သော ဒေသိတဌာန တပါး ပင်တည်း။ ယောစ၊ အကြင်သူ သည်လည်း။ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ ယဉ္ဇဒဿနမဂ္ဂံ၊ အကြင် ဒဿနမဂ် ကိုလည်း။ ဘာဝေယျ၊ ပွားလို၏။ တံ၊ ထိုပွားလိုတဲ့ဒဿနမဂ်ကို။ ဘာ ဝေတိ၊ ပွား၏။ ဣဒံ ဌာနံ၊ ဤသုတ်ဖြစ်ရာဌာန သည်ကား။ အဿ၊ ထို ပွားသောသူ၏။ ပဋိလဒ္ဓ မေကံ ဌာနံ၊ ရ၍သာ သုတ်ဖြစ်သော ပဋိလဒ္ဓ ဌာန တပါးပင်တည်း။ ပဋိလဒ္ဓသုတ်ကို သုတ္တဝိစယ ဆိုရသည်။

ဣတိ ပဋိလဒ္ဓဝသေန အာသာ ဓာရဏော အညေန
ဣတရဿ အ ဝိဿကော၊ ဟေတုနာစ နိဿန္တေနစ
ဖလေနစ နိဒ္ဒေသေနစ မုဒု မဇ္ဈာ ဝိမတ္တတာယပိစ
အတ္တေနစ ဗျဉ္ဇနေနစ၊ ယော အသန္တေဒေါ အယံ ဝုစ္စတိ
သုတ္တဝိစယော။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဒိုလဒ္ဓဝသေန၊ ရသညံ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ အညေန၊ တပါးသောသုတ်နှင့်၊ ဣတရဿ၊ တပါးသောသုတ်၏။ အဓိဿကော၊ မရောနှောခြင်းသည်။ အသာခာရကော၊ အသာခာရဏမည်၏။ ဟေတုနာစ၊ အကြောင်းနှင့်၎င်း။ နိဿန္ဓေနစ၊ အကျိုးဆက်နှင့်၎င်း။ ဖလေနစ၊ အကျိုးနှင့်၎င်း။ နိဒ္ဒေသေနစ၊ နိဒ္ဒေသနှင့်၎င်း။ မုဒုမဏ္ဍာမိမတ္တတာယစ၊ မုဒိန္ဒြေ၊ မဏ္ဍိန္ဒြေ၊ အမိမတ္တိန္ဒြေနှင့်၎င်း။ အတ္ထေနစ၊ အနက်နှင့်၎င်း။ ဗျဉ္ဇနေနစ၊ သဒ္ဓါနှင့်၎င်း။ ယော အသမ္ပေဒေါ၊ အကြင်မရောနှော။ အယံ၊ ဤမရောနှောခြင်းကို။ သုတ္တဝိစယော၊ သုတ္တဝိစယ-ဟု။ ဝုတ္တိ၊ ဆိုအပ်၏။

ရသညံ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကြောင်းနှင့်အကျိုးမရောနှောသော သုတ္တဝိစယကို၊ မျက်မှောက်သုတ်ဆိုရသည်။ ဤနေရာ၌၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုဒါက မဂ်ကိစ္စမဟုတ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုဒါကမူ မဂ်ကိစ္စဟုတ်၏။ အာရမ္မဏကရဏ၊ သန္တိကရဏ ၂-ဌာနကို၊ ခြားနားအောင်ထိမှ၊ ဝိနိစ္ဆယ ပြုကြရမည်။

သမ္မာပဇာနာတိ ဇာတိ မရဏ သန္တယာတိ သော ဣမံ နိဗ္ဗေဓိကံ ဗြဟ္မစရိယံ ပဇာနာတိ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ။ အမောဟောတိ ပဇာနနော ဘာသတာ ဘာဝေနစ အမောဟော သန္တိကတော ဘာသတာ ဘာဝေနစ။ ဣဒ္ဓိ နိရောဓော ပညာယ ဝေဒိတဗ္ဗော ပညာယ သန္တိကာ တဗ္ဗောတိ အယံ ပန အတ္တနယော ဝုတ္တော ယေဝ။ တတ္ထ ပဇာနနော ဘာသတာ ဘာဝေနစ အမောဟေန နိရောဓော ဝေဒိတဗ္ဗော။ အာရမ္မဏတောဝ၊ န ကိစ္စတော။ သန္တိကတော ဘာသတာ ဘာဝေနစ အမောဟေန နိရောဓော သန္တိကာတဗ္ဗော ကိစ္စတောဝ၊ န အာရမ္မဏတော။ အာရမ္မဏတော ပန အမောဟဿ နိဗ္ဗာနဒဿနမေဝ၊ န နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ။ ကိစ္စတော ပန အမောဟဿ နိဗ္ဗာန ပရိယောသာနမေဝ၊ န နိဗ္ဗာနဒဿနံ။ အမတောဂဓံ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ ပရိယောသာ

နဗ္ဗေန အဘိညေယျန္တိ ဟိ ဝုတ္တံ။ တသ္မာ ကိစ္စတော ပန
အမောဟဿ နိဗ္ဗာန ပရိယောသာနံ အမောဟဿ
ဖလန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ တေနဟိ ဝက္ခတိယော ဇာတိ မရဏ
သင်္ခယော ဣဒံ ဖလန္တိ။

သဗ္ဗာ ပဇာနာတိ ဇာတိမရဏ သင်္ခယာတိ၊ သင်္ခယာ-ဟူသည်
ကား။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဒုက္ခနိရောဓန္တိ၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဟု၊ နိဗ္ဗေဓိကံ၊
ဖေါက်ထွင်းသော အဘို့ရှိသော။ ဣဝံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်အကျင့်ကို၊
ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ အမောဟောဘိ၊ အမောဟော-ဟူသည်ကား။
ပဇာနနော ဘာသတာ ဘာဝေနစ၊ သိသောအခြင်းအရာ လင်းသော
အခြင်းအရာဖြင့်လည်း။ အမောဟော၊ အမောဟ တပါး။ သန္တိက
တော ဘာသတာ ဘာဝေနစ၊ မျက်မှောက်ပြုသောအခြင်းအရာ လင်း
သော အခြင်း အရာဖြင့်လည်း။ အမောဟော၊ အမောဟ တပါး။
ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒ္ဓိနိရောဓော
ပညာယ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ ပညာယ သန္တိကာတဗ္ဗောဘိ၊ သန္တိကာ
တဗ္ဗော-ဟူသော။ အယံ ပန အတ္ထနယော၊ ဤအနက်နည်းကိုလည်း။
ဝုတ္တောယော၊ ဟောအပ်သည်သာလျှင်တည်း။ ဣဒ္ဓိ၊ တနုခိုးကို။ ပညာ
ယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ (အာရမ္မဏ ကရဏ)။ ပညာယ၊
ပညာဖြင့်။ သန္တိကာတဗ္ဗော၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်၏။ (သန္တိကရဏ)။
နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။
(အာရမ္မဏ ကရဏ)။ ပညာယ၊ ပညာဖြင့်။ သန္တိကာတဗ္ဗော၊ မျက်
မှောက်ပြုအပ်၏။ (သန္တိကရဏ)။

ဣဒ္ဓိနိရောဓကို အတ္တဘောဉ္စ၊ ပြည့်စုံ၏ မပြည့်စုံ၏ဟု မျက်မှောက်ပြုသည်။ ပြည့်စုံ
သည်ဖြစ်စေ၊ မပြည့်စုံသည်ဖြစ်စေ အာရုံပြုသည်။

သာဓက ပါဠိ၏ အနက်

တတ္ထ၊ ထို ၂-ပါးတို့တွင်။ ပဇာနနော ဘာသတာ ဘာဝေန၊
သိသော လင်းသော အခြင်းအရာရှိသော။ အမောဟေနစ၊ အမောဟ
ဖြင့်လည်း။ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ်၏။ အာရမ္မ
ဏတောဝ၊ အာရုံအားဖြင့် သာလျှင်တည်း။ န ကိစ္စတော၊ ကိစ္စအား

ဖြင့်မဟုတ်။ သန္တိကတော ဘာသတာ ဘာဝေန၊ မျက်မှောက်ပြုသော လင်းသော အခြင်းအရာရှိသော။ အမောဟောနစ၊ အမောဟဖြင့်လည်း။ နိရောဓော၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကတောဗ္ဗော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ ကိစ္စတောဝ၊ ကိစ္စအားဖြင့်သလျှင်တည်း။ န အာရမ္မဏတော၊ အာရုံအားဖြင့်မဟုတ်။ အာရမ္မဏတော ပန၊ အာရုံအားဖြင့်ကား။ အမောဟဿ၊ အမောဟ၏။ နိဗ္ဗာနဒဿနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ကို မြင်ရုံမျှသာလျှင်တည်း။ န နိဗ္ဗာနပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြီးဆုံးသည်မဟုတ်။ ကိစ္စတော ပန၊ ကိစ္စအားဖြင့်ကား။ အမောဟဿ၊ အမောဟ၏။ နိဗ္ဗာနပရိယောသာနမေဝ၊ နိဗ္ဗာန်ပြီးဆုံးသည်သာလျှင်တည်း။ န နိဗ္ဗာနဒဿနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သည်မဟုတ်။ အမတောဂဓံ နိရောဓံ နိဗ္ဗာန် ပရိယောသာနဋ္ဌေန အဘိညေယျန္တိ၊ အဘိညေယျံ-ဟူ၍။ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်၊ ဝုတ္တံ၊ ဟောအပ်၏။ အမတောဂဓံ၊ အေးခြင်း၌သက်ဝင်သော။ နိရောဓံ၊ မဖြစ်သော ခြင်ခြင်းကို၊ ပရိယောသာနဋ္ဌေန၊ ပြီးဆုံးသောအနက်သဘောကြောင့်။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ဟု။ အဘိညေယျံ၊ သိအပ်၏။ ။ သာဓကအနက်။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ကိစ္စတောပန၊ ကိစ္စအားဖြင့်ကား။ အမောဟဿ၊ အမောဟ၏။ နိဗ္ဗာန ပရိယောသာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြီးဆုံးခြင်းကို။ အမောဟဿ၊ အမောဟ၏။ ဖလန္တိ၊ အကျိုးဟု။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ ယော ဇာတိမရဏ သင်္ခယောဏ္ဏံ ဖလန္တိ၊ ဣဒံ ဖလံ-ဟု။ ဝက္ခတိ၊ ဆိုလတံ။ ယော ဇာတိမရဏ သင်္ခယော၊ အကြင်ဇာတိမရဏ၏ကုန်ခြင်း။ ဣဒံ၊ ဤဇာတိမရဏ၏ ကုန်ခြင်းသည်။ ဖလံ၊ အကျိုးတည်း။

ဤဇာတိမရဏ သင်္ခယက္ခေသို့၊ ဣပသင်္ခယ၊ ဝေဒနာသင်္ခယ၊ သညာသင်္ခယ၊ သင်္ခါရသင်္ခယ၊ ဝိညာဏသင်္ခယ၊ မုတ္တိပုဒ်နှင့် ယှဉ်သမျှကို နိဗ္ဗာန်ကောက်။ သင်္ခယကို သင်္ခါယဟု မောဟန္တ မပြုလင့်။ ဣပသင်္ခယေတိ ဣပဂါနံ သင်္ခယ သင်္ခါတေ နိဗ္ဗာနေကိုရူ။ ကိစ္စတော ပန အမောဟဿ နိဗ္ဗာန ပရိယောသာနမေဝ-ဟူသော ဝါကျစကားရပ်၌၊ ကိစ္စတောပန အမောဟဿ-ဟူသော စကားဖြင့်၊ အကြောင်းကင်းသော မဂ်ကိစ္စရ၏။ အမောဟဿ နိဗ္ဗာန ပရိယောသာနမေဝ-ဟူသော စကားဖြင့်၊ အကြောင်း ကင်းသော မဂ်ကိစ္စ၏ အကျိုး ပြီးဆုံးသော

နိဗ္ဗာန်ရ၏။ အကျိုး ပြီးဆုံးသော နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် သုတ်ဆိုရသည်။ ။အကျိုးကို-ဒုက္ခယူ၊ပြီးဆုံးဒါကို-နိဗ္ဗာန်ယူ။

ထို့ကြောင့်၊ မျက်မှောက်သုတ်ကို ဒုက္ခနိရောဓဆိုရသည်။ ဒုက္ခနိရောဓကို အရိယာဘူဆီသန္တာ နိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။ ပရမတ္ထတောဟိ ဒုက္ခနိရောဓံ အရိယသစ္စန္တိ နိဗ္ဗာန် ဝုစ္စတိ-ဟူသော ဝါကျစကားရပ်နှင့်လည်း ထပ်တူကျသည်။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ-ဟူသော ပဒိုဋ္ဌသမုပ္ပါဒ်နှင့်လည်း ကျရောက်တော့သည်။ တဿာယော တဏှာယ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော-ဟူသော စကားရပ်နှင့်လည်း စပ်မိတော့သည်။ စပ်မိပုံကို ဥသုလုံးဝ အဓိပ္ပါယ်ကျသော်ကား။

တဖန် ဘဝသစ်ကိုပြုသောအလေ့သဘောရှိသော၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာ- ဟု ဝေဘန်အပ်သော ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြင်သည်ကို၊ အကြောင်းကင်းသည် ဆိုရသည်။အကြောင်းကင်းသည်ဆိုသောစကားဖြင့်၊အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ-ကာ၊ ဇာဘိနိရောဓာ-တိုင်အောင်ယူ။အကြောင်းကင်းသည်ကို၊ ဒုက္ခနိရောဓ-ဆိုရသည်။ဒုက္ခနိရောဓ ဆိုသောစကားဖြင့်၊သင်္ခါရနိရောဓော-ကာ၊ ဒေါမနဿုပါယာသာ နိရုဇ္ဈန္တိ - တိုင်အောင်ယူ။ လောကီကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ဝိပါက်၊ကြိယာ၊စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ကံ၊ ကိလေသာ-ဟု၊တစ်စုံတစ်ခုကိုမျှမစိစစ်လင့်၊ အကြောင်းကိုစိစစ်၊ အကျိုးကိုစိစစ်။အကြောင်းကား-သမုဒယ၊ အကျိုးကား-ဒုက္ခ၊ မဂ်ကို သမုဒယပဟာန် အကြောင်းကင်းသည်ဆို။ အကြောင်းကင်းသော မဂ်ဖြင့်၊ မဂ္ဂသမဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဘောဋ္ဌ၊ တဖန်ဘဝအသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ အကျိုး၊ ဘဝ အသစ် မဖြစ်သည်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုဆို။ မျက်မှောက်ပြုသည်ကို၊ ကိလေသာကုန်သည်ဆို။

တံ .သန္တိ ကရဏာဘာဝေ ရာဂါဒိနံ အနုပ္ပတ္တိနိရောဓ
ဂမနာဘာဝါ တံ အာဂမ္မ ရာဂါဒယော ဒိယန္တိ တိဝုစ္စန္တိ ။
ကေသေန ဝေတံ ဇေသမ္ပုဋ်န္တိ တဗ္ဗံ ။

တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိကရဏာ ဘာဝေ၊ မျက်မှောက်ပြု
 သည်မရှိသော်။ ရာဂါဒိနံ၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ တို့၏။ အနုပ္ပတ္တိနိရောဓ
 ဝမနာ ဘာဝါ၊ မဖြစ်သော ခြင်ခြင်းသို့ ရောက်သည်၏ မရှိခြင်း
 ကြောင့်။ တံ နိဗ္ဗာနံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အာဂမ္မ သန္တိကရဏေန၊ မျက်မှောက်
 ပြုသောအားဖြင့် ရောက်၍။ ရာဂါဒယော၊ ရာဂ၊ ဒေါသ၊ မောဟ၊ တို့
 သည်။ ဝိယန္တိ၊ ကုန်ကြကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုစ္စန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။
 ဧကံသေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်လည်း။ ဧတံဝစနံ၊ ဤစကားကို။ ဧံ၊ ဤသို့
 ဆိုတိုင်း။ သမ္ပုဋိန္ဒြိယဗ္ဗံ၊ ဝန်ခံအပ်၏။

**အာဂမ္မာတိ စ သဗ္ဗသင်္ခါရေဟိ နိဗ္ဗာနံ သ ဝိသင်္ခါရ
 နိန္ဒသ ဂေါတြဘူနာ ဝိဝဋ္ဌိတမာနသဿ မဂ္ဂေန သန္တိက
 ရဏေနာတိ အတ္ထော။**

အာဂမ္မာတိစ၊ အာဂမ္မ-ဟူသည်လည်း။ သင်္ခါရေဟိ၊ အလုံးစုံသော
 သင်္ခါရတို့ဖြင့်။ ဝိသင်္ခါရ နိန္ဒသ၊ သင်္ခါရ ကင်းသော နိဗ္ဗာန်ကို
 ညွတ်သော စိတ်၏။ ဂေါတြဘူနာ၊ ဂေါတြဘူဖြင့်။ ဝိဝဋ္ဌိတမာနသဿ၊
 ဝဋ္ဌကင်းသောစိတ်၏။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာနံ သ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သန္တိ
 ကရဏေန၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်းကြောင့်။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤ
 ကားအနက်။

ဤမျှသော စကားအစဉ်ဖြင့်၊ တဖန် ဘဝသစ်ကို ပြုသော အလေ့
 သဘောရှိသော၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ပိဘဝတဏှာ-ဟု ဝေဘန်
 အပ်သော ထိုတဏှာ၏ သာလျှင်၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြင်သော
 နိဗ္ဗာန်သည်၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ကျရောက်တော့သည်။ ကျရောက်ပုံကား။

မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ရသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတ္တဘော၌
 ဆိုက်ရောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက် သုတ်ဆိုသော ဘူတကထ
 နာ ကာရ၊ ယာထာဝ ယုတ္တိနိဒ္ဒါရဏ၊ ပဋိလဒ္ဓသုတ္တဝိစယ၊ သန္တိကာ
 တဗ္ဗ မဂ်ကိစ္စ၊ ဣဒံ ဘိက္ခဝေ ပဠာမံ ဒုတိယံ တတိယံ စတုတ္ထံ မဟာ
 ပဒေသံသာရေယျာထ-ဖြင့် ဆောင်မှတ်ရကြောင်း၊ ကောင်းသဖြင့် ယူ
 အပ်သော သာဝက ဘာသိတ သုဂ္ဂဟိတ ၄-ဌာနတွင်၊ 'သန္တိကာတဗ္ဗ
 မဂ်ကိစ္စ တရတည်း၌ ပေါင်းဆုံကြ၏။ သန္တိကာတဗ္ဗ မဂ်ကိစ္စသည်
 လည်း။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝဋ္ဌ

၂-ပါးနှင့် စပ်၏။ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝဋ်က-ဂေါတြဘူ၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဝဋ်က-မဂ်၊ဂေါတြဘူက-ဝဋ်ဝဋ်၊ မဂ်က-ဝိဝဋ်ဝဋ်၊ မဂ်က-မဂ္ဂပဋိပဒါ၊ဂေါတြဘူက-ပုဗ္ဗဘာဂပဋိပဒါ၊ ဝတ္ထုဒွါရသဟဇာတ် သမ္ပယုတ် စေတသိက်နှင့်တကွ၊ မဂ်၏ ရှေ့အဘို့က ကျင့်သော ပုဗ္ဗဘာဂ ပဋိပဒါ၊ ဝိပဿနာ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီဂေါတြဘူစိတ်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝဋ်နိဂုမ်း အဆုံး၌တည်၍၊ ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော- ကုရုမာနနာ ဂေါတြဘူ၊ ပုထုဇဉ် အနွယ် ပုထုဇဉ် အရေအတွက် ပုထုဇဉ်ဘုံကိုလွန်သော-အတိတ္တမနာ ဂေါတြဘူ၊ အရိယာအနွယ် အရိယာ အရေအတွက်၊ အရိယာဘုံသို့ သက်သော-ဩတ္တမနာဂေါတြဘူ၊ ပုထုဇဉ် တဖန် တခေါက်၊ နောက် ပြန်မရောက်သော- ဝိဝဋ်နာဂေါတြဘူ၊ ဤငါးဆူသော ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်၊ မဂ်၏ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏။ အာရုံပြုသော အားဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကိုကား မြင်၏။ မျက်မှောက်ပြုသော ကိစ္စကိုကား၊ မပြုခြင်းကြောင့် မြင်သည်မဆိုရ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ ပဌမံ နိဗ္ဗာနဒဿနတော ဒဿနံ၊ တေန ဒဿနေန သန္တိကြိယာ ဒဿနသန္တိကြိယာ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဂေါတြဘူ ဉာဏံ တတော ပဌမတရံ နိဗ္ဗာနံ ပဿတိ၊ အာရမ္မဏကရဏတော ဒိသွာ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာ ကရဏတော ပန နဒဿနန္တိ ဝုစ္စတိ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗာန ဒဿနတော၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ခြင်းကြောင့်။ ဒဿနံ၊ ဒဿနမဂ်မည်၏။ တေန ဒဿနေန သန္တိကြိယာ၊ ထိုဒဿနမဂ် မျက်မှောက်ပြုခြင်းသည်။ ဒဿနသန္တိကြိယာ၊ ဒဿနသန္တိကြိယာမည်၏။ ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်။ တတော ပဌမတရံ၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်၏ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ပဿတိ၊ တကယ်မြင်၏။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်မြင်သော်လည်း။ အာရမ္မဏကရဏတော ဒိသွာ၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် မြင်၍။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္စာ ကရဏတော၊ ပြုအပ်သော မျက်မှောက်ကိစ္စကို မပြုခြင်းကြောင့်။ ဒဿနန္တိ၊ မြင်၏ဟူ၍။ န ဝုစ္စတိ၊ မဆိုအပ်။ ။ ဤဘာသာနိဝိတဏှီသတိပြုရန်ပါ၌။

ထို့ကြောင့်၊ အာဂမ္မာတိစ သဗ္ဗသင်္ခါရေဟိ နိဗ္ဗာနဿ ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာနဿ ဂေါတြဘူနာ - ဟူသော စကားရပ်ဖြင့်၊ တံ သန္တိကရဏာ ဘာဝေ ရာဂါဒိနံ အနုပ္ပတ္တိ နိရောဓ ဂမနာ ဘာဝါ တံ အနာဂမ္မ န ရာ ဂါဒယော ဒိယန္တိတိ ဝုပ္ပန္တိ - ဟူသော အနုယ ဝါကျ စကားရပ်ကို၊ အဓိပ္ပါယ်ဆိုရမည်မှာ၊ ဂေါတြဘူသမင်္ဂီ ပုထုဇဉ်အတ္တဘော၌၊ တပနံ ဘဝအသစ် မဖြစ်သေးတဲ့အကျိုး မဖြစ်သောပြီးဆုံးခြင်းသို့ မရောက် သေး၊ မျက်မှောက် မပြုရသေးသော်၊ တပနံအသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ ဖြစ်ခွင့် မကုန်သေး၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲဧကန် ဉာဏ်အစဉ် လိုက်၊ မဂ်သို့ဆိုက်သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က၊ အနုလောမဉာဏ်တိုင် အောင် ကိလေသာကြားမချုပ်၊ တဒဂ်ပဟာနံခြင်းစပ်သော အထပ်ထပ် ဝိပဿနာအာရုံ ဘုံခန္ဓာ အတ္တဘော၌၊ ဝဋ်ဟောင်း ဝဋ်မြစ်ဖြစ်သော သဘော- ဥပ္ပါဒ၊ သင်္ခါရအာရုံကို သွန်၍၊ ဝဋ်သစ်ဝဋ်မြစ် မဖြစ်သော သဘော- အနုပ္ပါဒ။ ဝိသင်္ခါရနိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုံပြုသော ဂေါတြဘူစိတ် ၏ ဂေါတြဘူဉာဏ်ကို၊ အနုလောမ ပဋိပ္ပာသချပွား၊ လက်စသတ် ဝဋ် နှယ်ပြတ်သည်ဆိုရသည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏။ အာရုံပြုသောအားဖြင့်မြင်၍၊ ပြုအပ်သောမျက်မှောက် ကိစ္စကို မပြုခြင်းကြောင့်၊ ဂေါတြဘူ ခဏတ္တယသမင်္ဂီ ပုထုဇဉ်အတ္တ ဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သော နိဗ္ဗာန်မထင်၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်၊ ရှေးဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ထင်ခြင်းကြောင့်၊ ဒဿနမဂ်မည်၏။ ဒဿနမဂ်ဖြင့် မျက်မှောက်ပြုသော နိဗ္ဗာန်ကို၊ သောတာပတ္တိမဂ် ခဏတ္တယသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အတ္တဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သောမျက်မှောက် နိဗ္ဗာန် ထင်သည် ဆိုရသည်။

သောတာပတ္တိ မဂ္ဂေါ ပဌမံ နိဗ္ဗာနံ ဒဿနတော ဒဿနံ၊ တေန ဒဿနေန သန္တိကြိယာ ဒဿန သန္တိကြိ ယာ၊ ကိဉ္ဇာပိ ဂေါတြဘူဉာဏံ တတော ပဌမတရံ နိဗ္ဗာနံ ပဿတိ၊ အာရမ္မဏ ကရုဏတော ဒိသ္မာ ကတ္တဗ္ဗ ကိစ္စာ ကရုဏတော ပန န ဒဿနန္တိ ဝုပ္ပန္တိ။

သောတာပတ္တိမဂ္ဂေါ၊ သောတာပတ္တိမဂ်သည်။ ပဌမံ၊ ရှေးဦးစွာ။

နိဗ္ဗာန် ဒဿနတော၊ နိဗ္ဗာန်ထင်ခြင်းကြောင့်။ ဒဿနံ၊ ဒဿနမဂ်မည်
 ၏။ ဘေဓ ဒဿနေန၊ ထိုဒဿနမဂ်ဖြင့်။ သန္တိကြိယာ၊ မျက်မှောက်
 ပြုခြင်းသည်။ ဒဿန သန္တိ ကြိယာ၊ သောတာပတ္တိမဂ္ဂ ခဏတ္တယ
 သမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သော မျက်
 မှောက် နိဗ္ဗာန် ထင်သည်မည်၏။ ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်
 သည်။ တတော၊ ထိုသောတာပတ္တိမဂ်မှ၊ ပဋ္ဌမတရံ၊ ရှေးဦးစွာ။ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို။ ကိဉ္ဇာပိ ပဿတိ၊ တကယ်မြင်၏။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင်
 မြင်သော်လည်း။ အာရမ္မဏ ကရဏတော၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်။
 ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။ ကတ္တဗ္ဗကိစ္ဆာ ကရဏတော၊ ပြုအပ်သောမျက်မှောက်
 ကိစ္ဆကို မပြုခြင်းကြောင့်။ န ဒဿနန္တိ၊ ဂေါတြဘူ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီ
 ပုထုဇဉ်၏ အတ္တဘော၌၊ ဆိုက်ရောက်သောမျက်မှောက် နိဗ္ဗာန် မထင်
 ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ယခုအနက်က အမှန်ကျ၏။

ဂေါတြဘူ၌၊ မျက်မှောက်နိဗ္ဗာန်ထင်ရိုး၊ မဂ်အကျိုးမရှိ။ ထို့ကြောင့်၊
 ဝိပဏ္ဍိတမာနသဿ မဂ္ဂေန သန္တိကရဏောနာတိ အတ္ထော-ဟူသော
 စကားရပ်ဖြင့်၊ တံ သန္တိကရဏဘာဝေ ရာဂါဒိနံ အနုပ္ပတ္တိ နိရောဓ
 ဂမန ဘာဝါ တံ အာဂမ္မ ရာဂါဒယော ဒိယန္တိတိ ဝုစ္စန္တိ-ဟူသော
 ဗျုတ်ရေက ဝါကျစကားရပ်ကို၊ အဓိပ္ပာယ်ဆိုရမည်မှာ။

မဂ်ခဏတ္တယသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဘော၌၊ တဖန်ဘဝ
 အသစ် မဖြစ်သေးတဲ့အကျိုး မဖြစ်သော ပြီးဆုံးခြင်းသို့ရောက်၊ မျက်
 မှောက်ပြုရသည်ရှိသော်၊ တဖန်အသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ၊
 မဖြစ်ဘဲ ကုန်သည်ဆိုရသည်။ မချွတ်မလွဲ အမြဲကေန ဉာဏ်အစဉ်
 လိုက်၊ မဂ်သို့ဆိုက်သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က၊ အနုလောမဉာဏ်တိုင်
 အောင် ကိလေသာ ကြားမချပ်၊ တဒဂ်ပဟာန်ခြင်းစင်သော အထပ်
 ထပ် ဝိပဿနာအာရုံ ဘုံခန္ဓာအတ္တဘော၌၊ ဝဋ်ဟောင်း ဝဋ်မြစ်ဖြစ်
 သော သဘော-ဥပ္ပါဒ။ သင်္ခါရအာရုံကိုလွန်၍၊ ဝဋ်သစ်ဝဋ်မြစ် မဖြစ်
 သော သဘော-အနုပ္ပါဒ။ ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော ဂေါတြဘူ
 စိတ်၏ဂေါတြဘူဉာဏ်က၊ အနုလောမပဋိန္ဒာသမုပ္ပါဒ် လက်စသတ်ဝဋ်
 နှယ်ပြတ်ခြင်းကြောင့်၊ ဝဋ်ကင်းသော ဘာဝနာ ခဏတ္တယ သမင်္ဂီ မဂ်

စိတ်၏ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ၊ မဂ်ဉာဏ်က၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဝဋ်နွယ်ရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တဘေဒ်၌ ဆိုက်ရောက်သော မျက်မှောက်ပြု နိဗ္ဗာန်ဆ်ရသည်။ ဤသို့ တပန် ဘဝအသစ် ခိုပြုသော အလေ့သဘောရှိသော၊ ကာမတဏှာ၊ ဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝတဏှာဟု ဝေဘန်အင်သော၊ ထိုတဏှာ၏သာလျှင် အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့်ခြင်သော နိဗ္ဗာန်သည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ သက်ဝင် ကျရောက်ပုံ ထင်အောင်ပြသော ဤစကားချပ်၌၊ သန္တိကာတဗ္ဗ မဂ်ကိစ္စက၊ ပုပ္ဖဘာဂ ပဋိပဒါ အဆုံးကျအောင်၊ ပဋိပဒါ ၂-ပါး၊ စိတ် ၂-ပါး၊ ဝဋ် ၂-ပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ၂-ပါး၊ ကိစ္စ ၂-ပါးတို့တွင်၊ ပုပ္ဖဘာဂ ပဋိပဒါ၊ ဂေါတြဘူစိတ်၊ ဝဋ်ဝဋ်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အာရမ္မဏကိစ္စ ဤ ၅-ဌာနကို၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်ဌာန၊ ပုရာဏ နဂရသုတ်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထည့်သွင်းအပ်၏။ ဤနေရာ၌ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်ဌာန ဂေါတြဘူဉာဏ်ကျ၏။

သဗ္ဗေန သဗ္ဗံ ပန ဂေါတြဘူဉာဏံ ပုဋ္ဌာန ဂါမိနိ
 ဝိပဿနာယ ပရိယောသာနံ၊ ပုဗ္ဗေခေါ သုသီမ ဓမ္မဋ္ဌိတိ
 ဉာဏံ ပစ္ဆိာ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏံ။ ။ အနက်ထင်လောက်၏။ မထင်
 နိဿကြည့်။

မဂ္ဂပဋိပဒါ၊ မဂ်စိတ်၊ ဝိဝဋ်ဝဋ်၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ သန္တိကာတဗ္ဗကိစ္စ ဤ ၅-ဌာနကို၊ မဂ်ဉာဏ်ဌာန၊ ပုရာဏ နဂရသုတ်၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ထည့်သွင်းအပ်၏။

ပုဗ္ဗေ မေ ဘိက္ခဝေ သမ္မောဓော အနဘိ သမ္ပုဒ္ဓဿ
 ဗောဓိသတ္တဿေဝသတော တေဒဟောသိ၊ ကိစ္ဆာဝတာ
 ယ လောကော အာပန္နော ဇာယတိ၊ ဇိယတိ၊ မိယျ
 တိ၊ ဝေတိ၊ ဥပပဇ္ဇတိ၊ အထစ ပနိမဿ ဒုက္ခဿ
 နိဿရဏံ န ပဇာနာတိ ဇရာမရဏဿ၊ ကုဒါဿုနာမ
 ဣမဿ ဒုက္ခဿ နိဿရဏံ ပညာယိဿတိ ဇရာမရဏဿ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သမ္မောဓော၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ၊ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကလ၌၊ အနဘိ သမ္ပုဒ္ဓဿ မေ၊ ဘုရားမဖြစ်သေးသော ငါ့အား၊ ဗောဓိသတ္တဿေဝ သတော၊ ဘုရားလောင်းသာလျှင် ဖြစ်လျက်၊ ဇေတံ

နိဿရဏဂဝေသနံ၊ ဤနိဿရဏကို ရှာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်
ဘူး၏။ အယံ လောကော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ကိစ္စာဝတ၊ ပြုငြင်
စွတကား။ အာပန္နောဝတ၊ ပင်ပန်းစွတကား။ အယံလောကော၊ ဤ
လူအပေါင်းသည်။ ဇာယတိစ၊ ဖြစ်လည်းဖြစ်၏။ ဇိယတိစ၊ အိုလည်း
အို၏။ ဝိယုတိစ၊ သေလည်းသေ၏။ စဝတိစ၊ စုလည်းစုတေ၏။ ဥပ
ပဇ္ဇတိစ၊ ပဋိသန္ဓေ နေလည်းနေ၏။ အထစ ပန၊ ထိုသို့ ဖြစ်လျက်။
ဣမဿ ဒုက္ခဿ၊ ဤဒုက္ခ၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ခြင်းကို။ န ပဇာနာတိ၊
မထိနိုင်ကြ။ ကုဒါဿု နာမ၊ အဘယ်မည်သော ကာလမှ။ ဣမဿ
ဒုက္ခဿ၊ ဤဒုက္ခ၏။ နိဿရဏံ၊ လွတ်ခြင်းသည်။ ပညာယိဿတိ၊ ထင်
ပါအံ့နည်း။ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ နိဿရဏံ၊ အလွတ်ကို။
န ပဇာနာတိ၊ မထိနိုင်ကြ။ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ နိဿရ
ဏံ၊ အလွတ်သည်။ ကုဒါဿု နာမ၊ အဘယ်မည်သော ကာလမှ။ ပညာ
ယိဿတိ၊ ထင်ပါအံ့နည်း။ (ဒုက္ခ၏သရုပ်)။ ဣတိ ဇေတံ နိဿရဏ ဂဝေ
သနံ၊ ဤနိဿရဏကို ရှာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ကိမိနု ခေါ
သတိ ဇရာမရဏံ ဟောတိ၊ ကိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုနိဿရဏကို ရှာသော။ မယှံ၊
ငါဘုရားအား။ ကိမိခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇရာ
မရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိပစ္စယာ၊ အ
ဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနု၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဇေတံ ပစ္စယ ဂဝေသနံ၊ ဤအကြောင်းကို ရှာခြင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ
အဟု ပညာယ အဘိသမယော၊ ဇာတိယာ ခေါ သတိ
ဇရာမရဏံ ဟောတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုပစ္စည်းကို ရှာသော။ မယှံ၊ ငါ
ဘုရားအား။ ဇာတိယာခေါ၊ ဇာတိသည်လျှင်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဇရာ
မရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဇဟာတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိ
အကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယောနိသော၊ အကြောင်းကို၊ မနသိကာရာ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းကြောင့်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာ ပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊
သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ကိမ္ပိန ခေါ
သတိ ဇာတိ ဟောတိ၊ ဘဝေါ ဟောတိ၊ ဥပါဒါနံ ဟော
တိ၊ တဏှာ ဟောတိ၊ ဝေဒနာ ဟောတိ၊ ဖဿော ဟော
တိ၊ သဠာယတနံ ဟောတိ၊ နာမရူပံ ဟောတိ၊ ကိပစ္စ
ယာ နာမရူပန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုဇရာမရဏ၏ အကြောင်းကိုသိ
သော။ မယှံ၊ ငါဘုရားအား။ ကိမ္ပိခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ သတိ၊
ရှိသော်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဘဝေါ၊ ဘဝ
သည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါနံသည်။ ဟောတိနု၊
ဖြစ်သနည်း။ တဏှာ၊ တဏှာသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဝေဒနာ၊
ဝေဒနာသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ ဟော
တိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနံသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်
သနည်း။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိပစ္စ
ယာ၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနု၊
ဖြစ်သနည်း။ ဣတိဇေတံ ပစ္စယဂဝေသနံ၊ ဤအကြောင်းကိုရှာခြင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ
အဟု ပညာယ အဘိသမယော၊ ဝိညာဏေ ခေါ သတိ
နာမရူပံ ဟောတိ၊ ဝိညာဏ ပစ္စယာ နာမရူပန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းကို ရှာသော။ မယှံ၊
ငါဘုရားအား။ ဝိညာဏေ ခေါ၊ ဝိညာဏ်သည်လျှင်။ သတိ၊ ရှိသော်။
နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊ ဝိညာဏ်
အကြောင်းကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်း

ကြောင့်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သိခြင်း
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ကိမိနု ခေါ
သတိ ဝိညာဏံ ဟောတိ၊ ကိပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိသော။
မယှံ၊ ငါတုရားအား။ ကိမိနုခေါ၊ အထယ်သည်လျှင်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ကိပစ္စယာ၊ အ
ထယ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိနု၊ ဖြစ်
သနည်း။ ဣတိဇေတံ ပစ္စယဂဝေသနံ၊ ဤသို့အကြောင်းကိုရှာခြင်းသည်။
အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ အဟု
ပညာယ အဘိသမယော၊ နာမရူပေ ခေါ သတိ ဝိညာ
ဏံ ဟောတိ၊ နာမရူပ ပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းကိုရှာသော။ မယှံ၊
ငါတုရားအား။ နာမရူပေခေါ၊ နာမ်ရုပ်သည်လျှင်။ သတိ၊ ရှိသော်။
ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပ ပစ္စယာ၊ နာမ်
ရုပ်အကြောင်းကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်း
ခြင်းကြောင့်။ ပညာယ၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သိခြင်း
သည်။ အဟု၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ပစ္စုဒါဝတ္တတိ
ခေါ ဣဒံ ဝိညာဏံ နာမရူပမှာ နပရံ ဂစ္ဆတိ၊ ဧတ္တာဝတာ
ဇာယေထ ဝါ၊ ဇိယေထ ဝါ၊ ဖိယျေထ ဝါ၊ စဝေထ ဝါ၊
ဥပပဇ္ဇေထ ဝါ၊ ယဒိဒံ နာမရူပ ပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာ
ဏ ပစ္စယံ နာမရူပံ၊ နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနံ၊
သဠာယတန ပစ္စယာ ဖုဿော။ ပ။ ဝေမေတဿ ကေဝ
လဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုဝိညာဏ်၏ အကြောင်းကိုသိ
 သော။ မယှံ၊ ငါဘုရားအား။ ဇေတံ ဓမ္မဒ္ဓိတိဉာဏံ၊ ဤဓမ္မဒ္ဓိတိဉာဏ်
 သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။ ဣဒံ ဝိညာဏံ၊ ဤဝိညာဏ်သည်။ ပစ္စုဒ္ဓါ
 ဝတ္တတိခေါ၊ တဖန်အသစ် ဖြစ်အံ့သည်မှ ပြန်လည်၏။ နာမ ရူပမာ၊
 နာမ်ရုပ်မှ။ ပရံ၊ နောက်သင်္ခါရသို့။ န ဝတ္ထတိ၊ မရောက်။ (ဤနေရာ၌
 ဂေါတြဘူဟု သိက္ခိ)။ ဝိသင်္ခါရံ၊ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အာရမ္မဏံ ကုရုမာနံ၊
 ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာန ဂေါတြဘူနာ-ပါဌ ၂-ခု။ ဗဟိဒ္ဓါ သင်္ခါရ နိမိတ္တံ
 အဘိဘုယျတိတိ ဂေါတြဘူ-ပါဌ ၁-ခု။ အတူတူရူ။

တ္ထောဝတာ ဣဝန္တေန နာမရူပ ဝိညာဏေန၊ ဤမျှသော နာမ်
 ရုပ်၊ ဝိညာဏ်ဖြင့်။-ဟူသော အနက်ကား နိယတ်၊ နောက်မှပေး။ နာမ
 ရူပပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်။ ဝိညာဏပစ္စယာ၊
 ဝိညာဏ်ကြောင့်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်။ နာမရူပ ပစ္စယာ၊ နာမ်ရုပ်
 ကြောင့်။ သဠာယတနံ၊ သဠာယတနာ။ သဠာယတန ပစ္စယာ၊ သဠာ
 ယတနကြောင့်။ ဖဿော၊ ဖဿ။ ပ။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ အလုံး
 စုံသော။ ဧတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ ယဒိဒံ ယောအယံ
 သမုဒယော၊ အကြင်အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တ္ထောဝတာ
 ဣဝန္တေန သမုဒယ နာမရူပ ဝိညာဏေန၊ ဤမျှသော ဝိညာဏ်၏
 အကြောင်း နာမ်ရုပ်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်း ဝိညာဏ်ရှိခြင်းကြောင့်။
 အယံလောကော၊ ဤလူအပေါင်းသည်။ ဇာယေထဝါ၊ ဖြစ်လည်း
 ဖြစ်၏။ ဇိယေထဝါ၊ အိုလည်းအို၏။ ဝိယျေထဝါ၊ သေလည်းသေ၏။
 စဝေထဝါ၊ စုလည်းစုတေ၏။ ဥပ ပဇ္ဇေထဝါ၊ ပဋိသန္ဓေ နေလည်း
 နေ၏။

သမုဒယော သမုဒယောတိ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ
 အနုနုဿု တေသု ဓမ္မေသု၊ စက္ခု ဥဒပါဒိ၊ ဥာဏံ ဥဒ
 ပါဒိ၊ ပညာ ဥဒပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥဒပါဒိ၊ အာလောကော ဥဒ
 ပါဒိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေးကာလ၌။ အနု
 နုဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ သမုဒယော
 သမုဒယောတိ၊ သမုဒယ သမုဒယ-ဟူသော။ စက္ခု၊ ဓမ္မဒ္ဓိတိ ဉာဏ်

စက္ခုသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ဘူး၏။ ဉာဏံ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်သည်။ ပညာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိပညာသည်။ ဝိဇ္ဇာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဝိဇ္ဇာသည်။ အာလောကေ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် အရောင်အလင်းသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ မေ၊ ငါတုရားအား။ ဥဒပါဒိ၊ ထင်ဘူး၏။

တဿ မယှံ တိက္ခဝေ တေဒဟောသိ၊ ကိမှိနုခေါ အသတိ ဇရာမရဏံ န ဟောတိ။ ကိဿ နိရောဓော ဇရာ မရဏ နိရောဓော တိ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထို နာမ် ရုပ်မှ နောက်၊ သင်္ခါရသို့ မရောက်ဟု၊ ဝိသင်္ခါရကို အာရုံပြုသော။ မယှံ၊ ငါတုရားအား။ ကိမှိခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ မရဏသည်။ န ဟောတိနု၊ မဖြစ်သနည်း။ ကိဿခေါ၊ အဘယ်၏သာလျှင်။ နိရောဓော၊ ခြုံခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ နိရောဓောနု၊ ဇရာ မရဏ ခြုံခြင်းသည်။ ဣတိ ဇေတံ အပ္ပရပ္ပတ္တယ ဂဝေသနံ၊ ဤသို့ အကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို ရှာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ တိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ အဟု ပညာယ အဘိသမယော၊ ဇာတိယာ ခေါ အသတိ ဇရာမရဏံ န ဟောတိ၊ ဇာတိနိရောဓော ဇရာမရဏ နိရောဓော တိ။

တိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို ရှာသော။ မယှံ၊ ငါတုရားအား။ ဇာတိယာခေါ၊ ဇာတိသည်သာလျှင်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာ မရဏသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇာတိ နိရောဓော၊ ဇာတိ၏ ခြုံခြင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏ နိရောဓော၊ ဇရာမရဏ၏ ခြုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊ အကြောင်းကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံး သွင်းခြင်းကြောင့်။ ပညာယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

တဿ မယှံ တိက္ခဝေ တေဒဟောသိ၊ ကိမှိနုခေါ အသတိ ဇာတိ န ဟောတိ၊ ဘဝေါ န ဟောတိ၊ ဥပါ

ဒါနံ န ဟောတိ၊ တဏှာ န ဟောတိ၊ ဝေဒနာ န ဟော
တိ၊ ဖဿော န ဟောတိ၊ သဠာယတနံ န ဟောတိ၊ နာမ
ရူပံ န ဟောတိ၊ ကိဿနိရောဓော နာမရူပ နိရောဓောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်မှ နောက်၊ သင်္ခါရသို့
မရောက်ဟု၊ ဝိသင်္ခါရကို အာရုံပြုသော။ မယှံ၊ ငါ့ဆရာအား။ ကိမ္ဘိ
ခေါ၊ အဘယ်သည်လျှင်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဇာတိ၊ ဇာတိသည်။ န
ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။ တဝေါ၊ တဝသည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်
သနည်း။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါဒါန်သည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။ တ
ဏှာ၊ တဏှာသည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာသည်။
န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။ ဖဿော၊ ဖဿသည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်
သနည်း။ သဠာယနံ၊ သဠာယတနံသည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။
နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ န ဟောတိနူ၊ မဖြစ်သနည်း။ ကိဿခေါ၊ အ
ဘယ်၏လျှင်။ နိရောဓော၊ ခြွင်းခြင်းကြောင့်။ နာမရူပ နိရောဓော၊
နာမ်ရုပ်၏ ခြွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိနူ၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ ဇေတံ အပ္ပ
ရပ္ပတ္တယ ဂဝေသနံ၊ ဤသို့ အကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို ရှာခြင်း
သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ အ
ဟု ပညာယ အဘိသမယော၊ ဝိညာဏေ ခေါ အသတိ နာ
မရူပံ န ဟောတိ၊ ဝိညာဏ နိရောဓော နာမရူပ နိရော
ဓောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဿ၊ ထိုအကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို
ရှာသော။ မယှံ၊ ငါ့ဆရာအား။ ဝိညာဏေခေါ၊ ဝိညာဏ်သည်လျှင်။
အသတိ၊ မရှိသော်။ နာမရူပံ၊ နာမ်ရုပ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဝိညာ
ဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့်။ နာမရူပ နိရောဓော၊ နာမ်
ရုပ်၏ ခြွင်းခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိသော၊
အကြောင်းကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံး သွင်းခြင်းကြောင့်။ ပညာယ၊
မဂ်ပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သိခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှိံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ကိမ္ပိနု ခေါ
အသတိ ဝိညာဏံ န ဟောတိ၊ ကိဿနိရောဓော ဝိညာဏ
နိရောဓော တိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုအကြောင်းတပါးကင်းသည်ကို
ရှာသော၊ မယှိံ၊ ငါတုရားအား၊ ကိမ္ပိနု၊ အဘယ်သည်လျှင်၊ အသဘိ၊
မရှိသော်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ န ဟောတိနု၊ မဖြစ်သနည်း။
ကိဿခေါ၊ အဘယ်၏လျှင်၊ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ
နိရောဓော၊ ဝိညာဉ်၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိနု၊ ဖြစ်သနည်း။ ဣတိ
ဧတံ အပ္ပရပ္ပတ္တယ ဂဝေသနံ၊ ဤသို့ အကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို
ရှာခြင်းသည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှိံ ဘိက္ခဝေ ယောနိသော မနသိကာရာ အဟု
ပညာယ အဘိသမယော၊ နာမရူပေ ခေါ အသတိ ဝိညာ
ဏံ န ဟောတိ၊ နာမရူပ နိရောဓော ဝိညာဏ နိရော
ဓောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုအကြောင်းတပါး ကင်းသည်ကို
ရှာသော၊ မယှိံ၊ ငါတုရားအား၊ နာမရူပေခေါ၊ နာမ်ရုပ်သည်လျှင်။
အသတိ၊ မရှိသော်၊ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာမ
ရူပ နိရောဓော၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ နိရောဓော၊
ဝိညာဏ်၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယောနိ
သော၊ အကြောင်းကို။ မနသိကာရာ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကြောင့်၊ ပညာ
ယ၊ မဂ်ပညာဖြင့်။ အဘိသမယော၊ သိခြင်းသည်။ အဟု၊ ဖြစ်ဘူး၏။

တဿ မယှိံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ အဓိဂတော
ခေါ မျာယံ မဂ္ဂေါ ဗောဓာယ ယဒိဒံ နာမရူပ နိရောဓော
ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ နိရောဓော နာမရူပ နိရော
ဓော၊ နာမရူပ နိရောဓော သဠာယတန နိရောဓော၊ သဠာ
ယတန နိရောဓော ဖဿနိရောဓော။ ပ။ ဝေ မေတဿ
ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ တဿ၊ ထိုနာမ်ရုပ်မှ နောက်၊ သင်္ခါရသို့ မရောက်ဟု၊ ဝိသင်္ခါရကို အာရုံတ္ထုတ်သဖြင့်၊ ဝဋ်ပျက်သော ဂေါတြဘူ ဉာဏ်၊ ပုထုဇဉ် တဖန်တခေါက်၊ နောက်ပြန်မရောက် ကောင်းသော၊ ဝိသင်္ခါရအကြောင်း၌ တည်သည့်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် မည် ၂-တန် အဆုံး ရှိသော၊ မယျံ၊ ငါဘုရားအား။ ယဒိဒံ-ယာယ အဟု ပညာယ အဘိသ မယောတိ သင်္ခါတာယ ဗောဓာယ၊ အဟုပညာယ အဘိသမယော- ဟုဆိုအပ်သော အကြင်မဂ်ဖြင့်၊ နာမရူပ နိရောဓ၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်ခြင်း ကြောင့်။ ဝိညာဏနိရောဓေ၊ ဝိညာဏ်၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏနိရောဓ၊ ဝိညာဏ်၏ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ နာမရူပနိရော ဓေ၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပနိရောဓ၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ သဠာယတန နိရောဓေ၊ သဠာယတန၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သဠာယတန နိရောဓေ၊ သဠာယ တန၏ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဖဿနိရောဓေ၊ ဖဿ၏ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပ။ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ကေဝလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဇေတဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဤဆင်းရဲအစု၏။ နိရောဓေ၊ ခြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အယံ မဂ္ဂေါ၊ ဤဆင်းရဲအစု ခြင်သောမဂ်ကို။ မေ၊ ငါဘုရား သည်။ အဓိဂတောခေါ၊ ရုတော်မူအပ်ပြီ။ ဣတိ ဇေတံ နိဗ္ဗာနေ ဉာဏံ၊ နိဗ္ဗာန်၌ ဆိုက်သောမဂ်ဉာဏ်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်ဘူးပြီ။

နိရောဓေ နိရောဓေတိ ခေါ မေ ဘိက္ခဝေ ပုဗ္ဗေ
 အန နုဿုတေသု ဓမ္မေသု စက္ခုဥပပါဒိ၊ ဥာဏံ ဥပပါဒိ၊
 ပညာ ဥပပါဒိ၊ ဝိဇ္ဇာ ဥပပါဒိ၊ အာလောကော ဥပပါဒိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပုဗ္ဗေ၊ ဘုရားဖြစ်သည်မှ ရှေးကာလ၌၊ အန နုဿုတေသု၊ မကြားဘူးကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ တရားတို့၌။ နိရောဓေ နိရောဓေတိ၊ နိရောဓေ နိရောဓေ-ဟူ၍။ ခေါ၊ စင်စစ်ဇေတံ အမှန် မချ။ စက္ခု၊ အမြင်စက္ခုသည်။ မေ၊ ငါဘုရားအား။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ပြီ။ ဉာဏံ၊ အသိဉာဏ်သည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ပြီ။ ပညာ၊ အခြင်း အရာ ကို သိသော ပညာသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ပြီ။ ဝိဇ္ဇာ၊ ထိုးထွင်းသော ဝိဇ္ဇာသည်။ ဥပပါဒိ၊ ထင်ပြီ။ အာလောကော၊ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်

အတ္တဘော၌ ဆိုက်ရောက်အောင်ထင်သော မဂ်ဉာဏ်အရောင်အလင်း သည် ဥဒါန်၊ ထင်ဖြူ၊

ဤ ၃ ရာဇာ နဂရသုတ်၌၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် ဖြစ်ရာဋ္ဌာန၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အမေးအဖြေ ဒေသနာ အကြိမ်ကို၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်၊ ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ် မယူမူ၍၊ တဿ မသ္မံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ ပန္နု ဒါဝတ္တတိခေါ ဣဒံ ဝိညာဏံ နာမရူပမာ ဂစ္ဆတိ။ -ဟူသော ဝိသင်္ခါ ရအကြိမ်ဖြင့်၊ ဝိသင်္ခါရကို အာရုံပြု၍ ဓမ္မဋ္ဌိတိ ဉာဏ်ကို၊ ဂေါတြဘူ တကြိမ်ယူ၊

မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်ရာဋ္ဌာန၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အမေးအဖြေ ဒေသနာအကြိမ်ကို မဂ်ဉာဏ် မယူမူ၍၊ တဿ မသ္မံ ဘိက္ခဝေ တေ ဒဟောသိ၊ အဓိဂတောခေါ မျာယံမဂ္ဂေါ။ -ဟူသော ဗောဓာယအကြိမ် ဖြင့်၊ နိဗ္ဗာန်၌ဆိုက်တဲ့၊ နိဗ္ဗာနေဉာဏ်ကို မဂ်တကြိမ်ယူ။ နိဿရဏံ နပ္ပဇာနာတိ ဇရာ မရဏဿ၊ နိဿရဏံ ပညာယိဿတိ ဇရာ မရ ဏဿ၊ ဤ ၂-ဋ္ဌာန ဇရာမရဏအရ၊ အဓိပ္ပါယ်ကျ လိုရင်းတည်း။

ဤနေရာ၌၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်၍၊ သမ္မာဉာဏ်သက် ဝင်ကြစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အသေအချာ မှာထားပေအံ့။

အတိတ်အကြောင်းကိုလည်း မယူရ၊ အနာဂတ် အကြောင်းကို လည်း မယူရ၊ အသစ်ဖြစ်ခွင့် အကြောင်းကိုလည်း မယူရ၊ တကြိမ် တည်း၊ တခါတည်း၊ တပေါင်းတည်းဖြစ်ကြသော ပဝတ္ထိအကြောင်း မျှကိုသာယူရသော၊ သန္တတိ၊ သမူဟ၊ ကိစ္စ၊ အာရမ္မဏ ဃနအစ၊ ဝတ္ထု န္ဒါရ၊ အာရုံနှင့်တကွ၊ ခဏတ္တယသမင်္ဂီ စိတ္တုပ္ပါဒ် အတ္တဘော ခန္ဓာပဉ္စ ကကို၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါ ဒါန်၊ ဘဝ ဆိုရသည်။ ၁-ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ ဤအင်္ဂါ ၈-ဋ္ဌာန ခန္ဓာပဉ္စက၏၊ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး ဆုံးပါးလုံးတို့တွင်၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏ အစကို၊ ဇာတိ ဆိုရသည်။ ဋီတိက္ခဏအလယ်ကို ဇရာဆိုရသည်။ ဘင်္ဂိဏအဆုံးကို၊ မရဏဆိုရသည်။ ၂-ဥပ္ပါဒက္ခဏဇာတိနှင့်၊ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏာ ဥဒယကို၊ အတူဆိုရသည်။ ဋီတိက္ခဏ ဇရာ၊ ဘင်္ဂိဏ မရဏနှင့်၊ ဝိပရိကာမ လက္ခဏာ ဝယကို၊ အတူဆိုရသည်။ ၃-ဇရာမရဏ၏အကြောင်းကို၊

ဇာတိ ဆိုရသည်။ ဇာတိ၏ အကြောင်းကို၊ ဘဝ ဆိုရသည်။ ဘဝ၏ အကြောင်းကို၊ ဥပါဒါန်ဆိုရသည်။ ဥပါဒါန်၏ အကြောင်းကို၊ တဏှာဆိုရသည်။ တဏှာ၏ အကြောင်းကို၊ ဝေဒနာ ဆိုရသည်။ ဝေဒနာ၏ အကြောင်းကို၊ ဗသ ဆိုရသည်။ ဗသ၏ အကြောင်းကို၊ သဗ္ဗာယတနဆိုရသည်။ သဗ္ဗာယတန၏ အကြောင်းကို၊ နာမ်ရုပ် ဆိုရသည်။ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကို၊ ဝိညာဏ်ဆိုရသည်။ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းကို၊ နာမ်ရုပ် ပြန်ဆိုရသည်။ ၄-အဘယ်ကြောင့်၊ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းကို၊ သင်္ခါရမဆိုမူ၍၊ နာမ်ရုပ် ပြန်ဆိုရသနည်း။ အားထုတ်ခြင်းကင်းသောကြောင့် ပြန်ရသည်။

ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်, သဗ္ဗာယတန, ဗသ, ဝေဒနာ, တဏှာ, ဥပါဒါန်, ဘဝ ဤအင်္ဂါ ၈-ဌာန၊ ခန္ဓာပဉ္စက၏ ဇာတိသည်။ အကျိုးခဏ ဇာတိ, အကြောင်းခဏ ဇာတိအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ-ဟု ဟောသော ဇာတိသည်။ အကျိုးခဏ ဇာတိမည်၏။ ဤအကျိုးခဏ ဇာတိကို၊ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းသင်္ခါရက၊ အားထုတ်သည်ဆိုရချေသည်။ ၅-ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟု ဟောသော ဇာတိသည်။ အကြောင်းခဏဇာတိမည်၏။ ဤအကြောင်းခဏ ဇာတိကို၊ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်းသင်္ခါရက၊ အားထုတ်သည် မဆိုရချေ။ သင်္ခါရက အားထုတ်ခွင့်မရှိ။ အကြောင်းဇာတိကို၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏ, ဥဒယက္ခဏ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စ၊ လွန်ပြီဆိုရချေသည်။ ဥပ္ပါဒက္ခဏ, ဥဒယက္ခဏ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စ လွန်သော၊ အကြောင်းခဏ ဇာတိ၏ ပစ္စယကိစ္စနှင့်၊ အကျိုးခဏ ဇရာမရဏ၏ ပစ္စယပွန်ကိစ္စ ပေါင်းဆုံကြသော ဋ္ဌိတိက္ခဏ, ဆင်္ဂက္ခဏ, ဝယက္ခဏ ဆိုရသည်။ ၆-ဤဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံကို၊ အနုလောမဋ္ဌာန ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်က အာရုံပြုသည် ဆိုရသည်။ ၇-ဝိညာဏ်၏ အကြောင်း အလျှင်းကင်းသော သင်္ခါရကို၊ ဋ္ဌိတာဝသာ ဓာတု, ဓမ္မဋ္ဌိတတာ, ဓမ္မနိယာမတာ, ဋ္ဌာနဓမ္မတာဝိသင်္ခါရဆိုရသည်။ ဤဝိသင်္ခါရကို၊ ဂေါတြဘူဋ္ဌာန ဓမ္မဋ္ဌိတိဉာဏ်က အာရုံပြုသည်ဆိုရသည်။ ဂေါတြဘူကား၊ ပုထုဇဉ်သဘော အတ္တဘော၌၊ မဆိုက်ရောက်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုသည်မဆိုရသေး။ ၈-ဂေါတြဘူသည်လည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၏။ မဂ်သည်လည်း၊ နိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံ

ပြု၏။ ထို့ကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော အရာဋ္ဌာန၌၊ ဂေါတြဘူ
နှင့် မဂ်ကို စိစစ်သွယ်မလို၊ ဂေါတြဘူသည်ကား နိဗ္ဗာန်ကို မျက်
မှောက်မပြု၊ မဂ်သည်ကား နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ ထို့ကြောင့်၊
နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု-မပြုသောဋ္ဌာန၌၊ ဂေါတြဘူနှင့်မဂ်ကို၊ ရွေး
ချယ် စိစစ်ပေအံ့။

ဝုဠာနသည်၊ ကေတောဝုဠာန၊ ဒုဘတောဝုဠာန၊ နေဝ ကေ
တောဝုဠာန၊ ဒုဘတောဝုဠာနအားဖြင့် ၃-ပါး။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊
ဝုဠာနဂါမိနိ ဝိပဿနာသည်၊ သင်္ခါရအပ အာရုံနိမိတ်မှလည်း မထ၊
အန္တက္က၊ ပဝတ္တမှလည်း မထသောကြောင့်၊ နေဝ ကေတောဝုဠာန န
ဒုဘတောဝုဠာနမည်၏။

လောကီယ ဝိပဿနာဟိ နိမိတ္တာ ရမ္မဏတ္တာ စေဝ
ပဝတ္တ ကာရဏဿ စ သမုဒယဿ အ သမုန္တိန္ဒနတော
နေဝ နိမိတ္တာ န ပဝတ္တာ ဝုဠာတိ။

လောကီယ ဝိပဿနာဟိ၊ လောကီယ ဝိပဿနာသည်ကား။ နိ
မိတ္တာ ရမ္မဏတ္တာစေဝ၊ သင်္ခါရ အပနိမိတ်ကို အာရုံပြုသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၎င်း။ ပဝတ္တ ကာရဏဿ၊ ပဝတ္တ၏ အကြောင်းဖြစ်သော။
သမုဒယဿ၊ သမုဒယကို။ အ သမုန္တိန္ဒနတော၊ မပြတ်ခြင်းကြောင့်
၎င်း။ နိမိတ္တာ၊ အာရုံအတို့က။ နေဝ ဝုဠာတိ၊ မထ။ ပဝတ္တာ၊ ကိလေသာ
ပဝတ္တ အန္တက္ကအတို့က။ န ဝုဠာတိ၊ မထ။

ဂေါတြဘူသည်၊ အန္တက္က၊ ပဝတ္တမှသော်ကား မထ၊ သင်္ခါရအပ
နိမိတ်အာရုံ အတို့မှသော်ကား ထသောကြောင့်၊ ကေတောဝုဠာန
မည်၏။

ဂေါတြဘူ ဥာဏံ သမုဒယဿ အ သမုန္တိန္ဒနတော
ပဝတ္တာ န ဝုဠာတိ၊ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏတော ပန နိမိတ္တာ
ဝုဠာတိတိ ကေတောဝုဠာနံ ဟောတိ။

ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ဂေါတြဘူဉာဏံသည်။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယ
၏။ အ သမုန္တိန္ဒနတော၊ မပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ ကိလေသာ
ပဝတ္တ၊ အန္တက္ကမှ။ န ဝုဠာတိ၊ မထ။ နိဗ္ဗာနာ ရမ္မဏတော ပန၊ နိဗ္ဗာန်

ကိုအာရုံပြုခြင်းကြောင့်ကား။ နိမိတ္တာ၊ သင်္ခါရအပနိမိတ်အာရုံတို့မှ၊
ရုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဧကတော၊ ဧကတောရုဋ္ဌာနသည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂေါတြဘူကား။ အဇ္ဈတ္တ၊ ပဝတ္တမှ မထ။ အဇ္ဈတ္တ၊ ပဝတ္တမှ ဂေါတြ
ဘူ မထသည်ကို။ ဂေါတြဘူ၏အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ မဖြစ်သေးတဲ့ကိလေ
သာအသစ် ဖြစ်ခွင့်ရှိသည်ဆိုရသည်။ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်
ဖြစ်ခွင့်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခွင့်၊ ဂေါတြဘူ၏ အဇ္ဈတ္တ
သန္တာန်၌ ရှိသည်ကို။ ဂေါတြဘူက နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်မပြု ဆိုရ
သည်။ အဇ္ဈတ္တ၊ ပဝတ္တကား။ ကံ၊ ကိလေသာ၊ ဝိပါက်၊ နာမက္ခန္ဓာ က
ရုတ္တာရုပ်တည်း။

အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတောတိ သသန္တာနေ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပဝတ္တ
နအာဒိတော တဒနုဝတ္တက ကိလေသက္ခန္ဓေဟိစ၊ တံဟိ
သသန္တတိယံ ကိလေသ ပဝတ္တဘာဝတော တံ နိမိတ္တံ
အသတ္တိ မဂ္ဂဘာဝနာယ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဥပါဒိဏ္ဏကက္ခန္ဓပ
ဝတ္တဘာဝတောစ တထာရုတ္တံ။

အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတောတိ၊ အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတော-ဟူသည်ကား။ သ
သန္တာနေ၊ မိမိသန္တာန်၌။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ပဝတ္တနအာဒိတောစ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်ခြင်း အစရှိသည်မှ၎င်း။ တဒနုဝတ္တက ကိလေသက္ခန္ဓေဟိစ၊ ထို
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိနောက်သို့၊ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကုန်သော ကိလေသာ ခန္ဓာ
တို့မှ၎င်း။ (ရုဋ္ဌဟနတော မဂ္ဂေါနှင့်-အန္ဓယ၊ နရုဋ္ဌာတိဂေါတြဘူနှင့်-ဗျတိရေက
ယူဘိ)။ ဟိ-တဒေဝသစ္စံ၊ ထို စကားသည်ပင် မှန်၏။ တံ အဇ္ဈတ္တ
ပဝတ္တံ၊ ထိုအဇ္ဈတ္တပဝတ္တသည်။ သသန္တတိယံ၊ မိမိဖြစ်စဉ်၌၊ ကိ
လေသ ပဝတ္တဘာဝတော၊ ကိလေသာဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
နိမိတ္တံ၊ အာရုံမည်၏။ တံ နိမိတ္တံ-တသ္မိံနိမိတ္တေ၊ ထိုအာရုံ၌။ မဂ္ဂဘာ
ဝနာယ၊ မဂ်ဘာဝနာသည်။ အသတ္တိ၊ မရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇနက ဥပါဒိဏ္ဏ
ကက္ခန္ဓပဝတ္တဘာဝတော၊ ဖြစ်ခြင်းငှါထိုက်သော အကျိုးဝိပါက်ခန္ဓာ
ဖြစ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ တထာ နိမိတ္တန္တိ၊ ထို့အတူ အာရုံ ဟူ၍။
ရုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

ဂေါတြဘူနိဗ္ဗာန်ကိုအာရုံပြု၏ အာရုံအဘို့ကစင်ကြယ်၏ ၁၁၇

ဂေါတြဘူက နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၏။ အာရုံအဘို့က စင်ကြယ်၏။
ပဟိဒ္ဓအဘို့က ထ၏။ အန္တက္ကအဘို့က မစင်ကြယ်။ ပတ္တအဘို့က မထ။
အန္တက္က၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဂေါတြဘူက မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်ကို မ
ဖြစ်စေ။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ်ကို မဖြစ်စေ။ အန္တက္က၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဂေါ
တြဘူက မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ အသစ် ဖြစ်ခွင့်ကို မပယ်နိုင်။ မဖြစ်
သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခွင့်ကို မပယ်နိုင်။ အန္တက္က၊ ပဝတ္တန္တံ၊ ဂေါတြ
ဘူက၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခွင့်က၊ အာရုံပြုခွင့်ကို မ
ပယ်နိုင်။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခွင့်က၊ အာရုံပြုခွင့်ကို မပယ်နိုင်။
အန္တက္က၊ ပဝတ္တန္တံ၊ မထသော ဂေါတြဘူက၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရုနှင့်တကွ ခဏတ္တ
ယသမင်္ဂီ ဂေါတြဘူစိတ္တပြု၍ အန္တက္ကသန္တာန်၌၊ ပဝတ္တကိလေသာ
တင်းလင်း။ ပဝတ္တဘဝ တင်းလင်း။ မကင်းတိတိ ရှိသည်ဖြစ်လျက်၊
ဘယ်အတွက်ကြောင့်၊ ကိလေသာအပေါင်း အကြောင်း ဟူသမျှ၊ အ
ကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့်ခြင်သော၊ အနုပ္ပါဒနိရောဓ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်
ပြုနိုင်ပါအံ့နည်း။ အသိဉာဏ်ပိုင်နိုင်စေ။

ထို့ကြောင့် ဂေါတြဘူကို၊ အနုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်ဆို၊ ဂေါတြ
ဘူ အတွက်က၊ အနုလောမပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဝိပဿနာအတွက်က၊ အနု
လောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံအတွက်က၊ အနုလောမ
ပဒိုစ္စ သမုပ္ပါဒ် အာရုံကို၊ ဝယဝယ ဇရာမဇဏံ။ ဇာဘိကြောင့်
ထင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ် အတွက်က၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စ သမုပ္ပါဒ်။
ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် အရင်း၊ ဝိညာဏ်၏ အကြောင်း ကင်းတဲ့
အတွက်က၊ ဝိသင်္ခါရ။ ။ စကား ကျဉ်းသော်လည်း၊ ရှင်းလင်းအောင် နှီးနှော
မှု၊ ရှေ့၊ နောက် အတူတူ။

အဝိဇ္ဇာနိရောဓော၊ တဏှာနိရောဓော၊ ကမ္မနိရောဓော၊
နာမရူပနိရောဓော၊ ဝိညာဏနိရောဓောတိ ပစ္စယနိရော
ဓဋ္ဌေန ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ ဝယံ ပဿတိ။

ပစ္စယတော ဝယံ ဒဿနေန နိရောဓသစ္စံ ပါကဋ္ဌံ
ဟောတိ။ ပစ္စယာနုပ္ပါဒနေန ပစ္စယဝတံ အနုပ္ပါဒါဝ
ဗောဓတော။

အဝိဇ္ဇာ နိရောဓာ၊ အဝိဇ္ဇာ၏ ခြင်္ခါခြင်းကြောင့်၊ တဏှာ နိရောဓာ၊ တဏှာ၏ ခြင်္ခါခြင်းကြောင့်၊ ကမ္မ နိရောဓာ၊ ကံ၏ ခြင်္ခါခြင်းကြောင့်၊ နာမရူပ နိရောဓာ၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်္ခါခြင်းကြောင့်၊ ဝိညာဏ နိရောဓော၊ ဝိညာဏ်၏ ခြင်္ခါခြင်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပစ္စယ နိရောဓဋ္ဌေန၊ အကြောင်း၏ ခြင်္ခါသော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓဿ၊ ဝိညာဏက္ခန္ဓာ ၏။ ဝယံ၊ ပျက်ခြင်းကို။ ပဿတိ၊ မြင်၏။

ပစ္စယတော ဝယ ဒဿနေန၊ အကြောင်း ပျက်သည်ကို မြင်ခြင်း ကြောင့်။ နိရောဓသစ္စံ၊ နိရောဓသစ္စာသည်။ ပါကဋံ၊ ထင်သည်။ ဟော တိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ပစ္စယာ နုပ္ပါဒနေန၊ အ ကြောင်းမဖြစ်သဖြင့်။ ပစ္စယ ဝတံ၊ အကျိုးတရားတို့၏။ အနုပ္ပါဒါဝ ဗောဓတော၊ မဖြစ်ဟု သိခြင်းကြောင့်တည်း။

ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်းသည်၊ အဆင်းကို အာရုံပြု၏။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရုနှင့်တကွ၊ ပဉ္စဒ္ဓါရာဝဇ္ဇန်း၏ အဇ္ဈတ္တန္တံ၊ မျက်မှောက်အဆင်း မထင်၊ စက္ခုဝိညာဏ် သည်၊ အဆင်းကိုလည်း အာရုံပြု၏။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရုနှင့်တကွ၊ စက္ခုဝိညာဏ် အဇ္ဈတ္တန္တံ၊ မျက်မှောက် အဆင်းလည်း ထင်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဂေါ ဩဘူသည် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၏။ ဝတ္ထုဒ္ဓါရုနှင့်တကွ၊ ဂေါဩဘူ၏ အဇ္ဈတ္တန္တံ၊ မျက်မှောက် မထင်၊ မဂ်သည်၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၏။ ဝတ္ထု ဒ္ဓါရုနှင့်တကွ၊ မဂ်၏ အဇ္ဈတ္တန္တံ၊ မျက်မှောက် နိဗ္ဗာန်ထင်၏။ ထို့ကြောင့် ဂေါဩဘူကား၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရ၊ အပနိမိတ်မှ ထ၏။ အဇ္ဈတ္တ၊ ပဝတ္တမှ မထ၊ ဧကတောဝုဋ္ဌာနံ။ မဂ်သည်ကား၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရ၊ အပနိမိတ်မှ လည်း ထ၏။ အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တမှလည်း ထ၏။ ဒုဘတောဝုဋ္ဌာနံ။

ဝုဋ္ဌာနံ ဝုစ္စတိ ဗဟိဒ္ဓါနိမိတ္တဘူတတော အဘိနိဝိဋ္ဌ
 ဝတ္ထုတောစေဝ အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတောစ ဝုဋ္ဌဟနတော
 မဂ္ဂေါ၊ တံ ဂစ္ဆတိတိ ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ။

ဗဟိဒ္ဓါနိမိတ္တဘူတတော၊ ဗဟိဒ္ဓသင်္ခါရ အပနိမိတ်ဖြစ်၍ဖြစ်သော။ အဘိနိဝိဋ္ဌဝတ္ထုတောစေဝ၊ ဝိပဿနာ နှစ်လုံးသွင်းရာဘုံ အာရုံမှ၎င်း။ အဇ္ဈတ္တ ပဝတ္တတောစ၊ အဇ္ဈတ္တကိလေသာ တဝဖြစ်ရာ ပဝတ္တမှ၎င်း။ ဝုဋ္ဌဟနတော၊ ထခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်ကို။ ဝုဋ္ဌာနံ၊ ဝုဋ္ဌာန ဟူ၍။

ဂုဏ်တိ၊ ဆိုအပ်၏။ ယာ ဝိပဿနာ၊ အကြွင်ဝိပဿနာသည်။ တံ၊ ထို
မဂ်သို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်တတ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ သာ ဝိပဿနာ၊
ထိုဝိပဿနာသည်။ ဝုဠာနဂါမိနိ၊ ဝုဠာနဂါမိနိမည်၏။ (ဝုဠာနဂါမိ
နိက၊ ဧကတောဝုဠာန - ဂေါတြဘူ၊ ဝုဠာနက၊ ဒုဘတောဝုဠာန-မဂ်။)

ဂေါတြဘူသည်၊ မဂ်နှင့်တကွ စပ်သောကြောင့်၊ ဝုဠာန ဂါမိနိ
မည်၏။ မိမိ၏အခြားမဲ့၌၊ မဂ်ကိုဖြစ်စေ၏။ မဂ်၏အနန္တရ၊ သမနန္တရ
အာသေဝန၊ ဥပနိဿယ၊ နတ္ထိ၊ ဝိဂတ ဇ-ပစ္စည်းအပေါင်း၊ အားကြီး
သောအကြောင်းကို ပြီးစေလျက်၊ နောက်တဖန်တခေါက်၊ ပုထုဇဉ်
အဖြစ်သို့ ပြန်မရောက်ကောင်းသော၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်ဖြစ်၏ နောက်
အခြားမဲ့က၊ မဂ်ထ၏။

မဂ္ဂေန သဒ္ဓိံ ဗဒ္ဓိယတိတိ အတ္ထော၊ ဗဒ္ဓိယတိတိ
အတ္တနော အနန္တရမေဝ မဂ္ဂ သမုပ္ပတ္တိတော၊ မဂ္ဂဿ
အနန္တရ သမနန္တရ သေဝန ဥပနိဿယ နတ္ထိဝိဂတ ဝသေ
န ဆဟာကာရေဟိ ပစ္စယဘာဝံ သာယေမာနံ သီခါ
ပတ္တံ ဝိပဿနာယ မုဒ္ဒဘူတံ အပုနရာ ဝတ္တကံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ
ဂေါတြဘူဉာဏံ၊ ဣမာနိ စတ္တာရိပိ ဉာဏာနိ အနိမိတ္တာ
ရမ္မဏတ္တာ နိမိတ္တတော ဝုဠာဟန္တိ၊ သမုဒယဿ သမုတ္တိန္ဒန
တော ပဝတ္တာ ဝုဠာဟန္တိ တိ ဒုဘတောဝုဠာနာနိ ဟောန္တိ။

မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဒ္ဓိယတိ၊ စပ်၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊
ဤကားအနက်။ ဗဒ္ဓိယတိတိ၊ ဗဒ္ဓိယတိ-ဟူသည်ကား။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ အနန္တရမေဝ၊ အခြားမဲ့၌သာလျှင်။ မဂ္ဂသမုပ္ပတ္တိတော၊ မဂ်၏
ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ မဂ္ဂေန၊ မဂ်နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ ဗဒ္ဓိယတိ၊ စပ်၏။
မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အနန္တရ သမနန္တရ သေဝန ဥပနိဿယ နတ္ထိဝိဂတ
ဝသေန၊ အနန္တရပစ္စည်း၊ သမနန္တရပစ္စည်း၊ အာသေဝနပစ္စည်း၊ ဥပ
နိဿယပစ္စည်း၊ နတ္ထိပစ္စည်း၊ ဝိဂတပစ္စည်းတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်။
ဆဟာကာရေဟိ၊ ဇ-ပါးသော အခြင်းအရာတို့ဖြင့်။ ပစ္စယဘာဝံ၊
ပစ္စည်းသဘောကို။ သာယေမာနံ၊ ပြီးစေလျက်။ သီခါပတ္တံ ဝိပဿနာ
ယ မုဒ္ဒဘူတံ၊ ဝိပဿနာ၏ အထွဋ်အထိပ်ဖြစ်၍ ဖြစ်သော။ အပုနရာ

ဝတ္ထကံ၊ ပုထုဇဉ် တဖန်တခေါက် နောက်ပြန်မရောက်သော။ ဂေါတြ ဘူဉာဏံ၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇံတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမာနိ စတ္တာရိ ပိဉာဏာနိ၊ ဤ ၄-ပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့သည်လည်း။ အနိမိတ္တာ ရမ္မဏတ္တာ၊ နိဗ္ဗာန်ကို နိမိတ္တဟု အာရုံပြုသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ နိမိတ္တာ၊ နိမိတ်မှ။ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ သမုဒယဿ၊ သမုဒယ၏။ သမုန္တိန္နနတော ပြတ်ခြင်းကြောင့်။ ပဝတ္တာ၊ ပဝတ္တမှ။ ဝုဠဟန္တိ၊ ထကုန်၏။ ဣတိ၊ ထိုကြောင့်။ ဒုဘဘောဝုဠာနာနိ၊ ဒုဘဘောဝုဠာနတို့ သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဝိပဿနာ၏အာရုံ၊ ဘုံသင်္ခါရ အပနိမိတ်ကိုစွန့်၍၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံ ပြုခြင်းသည်။ နိမိတ်မှ ထသည်မည်၏။

တတ္ထ နိမိတ္တတော ဝုဠာနံ သင်္ခါရနိမိတ္တံ နိဿဇ္ဇိတွာ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏ ကရဏံ။

တတ္ထ၊ ထိုနိမိတ္တဝုဠာန၊ ပဝတ္တဝုဠာန ၂-ပါးတို့တွင်၊ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရနိမိတ်ကို။ နိဿဇ္ဇိတွာ၊ စွန့်လွှတ်၍။ နိဗ္ဗာနာရမ္မဏ ကရဏံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုခြင်းသည်။ နိမိတ္တတော ဝုဠာနံ၊ နိမိတ်မှ ထသည် မည်၏။

ကိလေသာအပေါင်း၊ အကြောင်း၏ ခြုမ်ခြင်းကြောင့်၊ နောင်အစဉ် မပြတ်သော၊ အကျိုး၏ မဖြစ်သော ဓမ္မတာသဘောသို့ ရောက်ခြင်း သည်။ ပဝတ္တမှ ထသည်မည်၏။ ။ဓမ္မတာကို သဘောကျအောင် လိုသည်။

ပဝတ္တတော ဝုဠာနံ ဟေတု နိရောဓေန အာယတိံ ဝိပါက ပဝတ္တဿ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတာ ပါဒနံ။

ဟေတုနိရောဓေန၊ အကြောင်း၏ ခြုမ်ခြင်းကြောင့်။ အာယတိံ ဝိပါက ပဝတ္တဿ၊ နောင်အစဉ်မပြတ်သော အကျိုး၏။ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မ တာ ပါဒနံ၊ မဖြစ်သော သဘောဓမ္မတာသို့ရောက်ခြင်းသည်။ ပဝတ္တ တောဝုဠာနံ၊ ပဝတ္တမှ ထသည်မည်၏။

နိမိတ္တဝုဠာန၊ ပဝတ္တဝုဠာန ၂-ပါးတို့တွင်၊ နိမိတ်က ထသော မဂ် သည်။ ဝိပဿနာအာရုံ ဘုံသင်္ခါရ အပနိမိတ်ကို၊ အာရုံမပြု။ ပဝတ္တက ထသော မဂ်သည်။ တဖန်တဖန် အသစ်အသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ အကျိုး

ဖလ ဘဝအပေါင်း အကြောင်းကုန်၍၊ နောင်အကျိုး အသစ်အသစ် မဖြစ်ခြင်း၏ ဓမ္မတာသို့ရောက်၏။

ရုဋ္ဌာနံ နိမိတ္တတော ပဝတ္တတော စ ရုဋ္ဌာနံ၊ ရုဋ္ဌဟ နဉ္စ နေသံ အာရမ္မဏာကရဏံ အာယတိံ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မ တာ ပါဒနဉ္စ။

နိမိတ္တတော ရုဋ္ဌာနံ၊ နိမိတ်မှ တခြင်းတပါး၊ ပဝတ္တတော ရုဋ္ဌာနံ၊ ပဝတ္တမှ ထခြင်းတပါး။ နိမိတ္တတော ရုဋ္ဌဟနဉ္စ၊ နိမိတ်မှ ထခြင်းသည် လည်း။ နေသံ၊ ထိုသင်္ခါရ အပနိမိတ်အာရုံ၊ ဘုံခန္ဓာတို့ကို။ အာရမ္မဏာ ကရဏံ၊ အာရုံမပြုခြင်းတည်း။ ပဝတ္တတော ရုဋ္ဌဟနဉ္စ၊ ပဝတ္တမှ ထခြင်းသည်လည်း။ နေသံ၊ ထိုတပန်အသစ် မဖြစ်သေးတဲ့ အကျိုးပလ၊ ဘဝအပေါင်း ကုန်သောအကြောင်းတို့၏။ အာယတိံ အနုပ္ပတ္တိ ဓမ္မတာ ပါဒနံ၊ နောင်အသစ်အသစ် မဖြစ်သောသဘော ဓမ္မတာသို့ ရောက် ခြင်းတည်း။

ကထံ ဒုဘတောရုဋ္ဌာန ဝိဝေဒနောပညာ မဂ္ဂေဉ္စာဏံ၊ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂက္ခဏေ ဒဿနဋ္ဌေန သမ္မာဒိဋ္ဌိ မိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိယာ ရုဋ္ဌာတိ၊ တဒန ဝတ္တက ကိလေသေဟိ စ ခန္ဓေဟိ စ ရုဋ္ဌာတိ၊ မဟိဒ္ဓါ စ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ရုဋ္ဌာတိ၊ တေန ရုတ္တတိ ဒုဘတောရုဋ္ဌာန ဝိဝေဒနောပညာ မဂ္ဂေ ဉ္စာဏန္တိ။

ဒုဘတော၊ ၂-ပါးစုံမှ။ ရုဋ္ဌာန၊ ထ၍။ ဝိဝေဒနောပညာ၊ ဝင့်ကင်း သော ပညာသည်။ မဂ္ဂေဉ္စာဏံ၊ မဂ်ဉ္စာဏ်မည်၏။ တံ ဉ္စာဏံ၊ ထိုဉ္စာဏ် သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂက္ခဏေ၊ သောတာပတ္တိ မဂ်ခဏ၌။ ဒဿနဋ္ဌေန၊ သစ္စာ ၄-ချက် တပြိုင် နက် ထင်သောအနက်ကြောင့်။ (ဒဿနဋ္ဌေနာတိ ပရိညာဘိ သမယာဒိလက္ခဏေန စတုသစ္စ ဒဿနဋ္ဌေန) သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိယာ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိမှ။ ရုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ တဒန ဝတ္တက ကိလေသေဟိ စ၊ ထိုမိစ္ဆာ ဒိဋ္ဌိနောက်သို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကုန်သော၊ အပါယဂမနိယ ဥပ္ပဇ္ဇ နာရဟ ကိလေသာတို့မှလည်း။ ရုဋ္ဌာတိ၊ ထ၏။ ခန္ဓေဟိ စ၊ အပါယ

ဂမနိယ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ခန္ဓာတို့မှလည်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ (တေစ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အာဒိပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ၊ ဝေဒိတဗ္ဗာ၊ အပါယ ဂမနိယဘာယ တဿာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ ယာ) ဗဟိဒ္ဓါစ သဗ္ဗနိမိဗ္ဗေဟိ၊ အလုံးစုံသင်္ခါရ အပနိဒိတ်တို့မှလည်း။ ဝုဠာတိ၊ ထ၏။ ဘေန၊ ထုံ၊ ကြောင့်။ ဒုဘတောဝုဠာန ဝိဝဋ္ဌနေ ပညာ၊ ကံ။ မဂ္ဂေဉာဏန္တိ၊ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

အဘိနိရော ပနဋ္ဌေန။ ပ။ သကဒါဂါမိ မဂ္ဂက္ခယော၊
အနာဂါမိ မဂ္ဂက္ခယော၊ အရဟတ္တ မဂ္ဂက္ခယော၊ တေန
ဝုစ္စတိ။ ပ။ မဂ္ဂေ ဉာဏန္တိ။

သောတာပတ္တိမဂ်ခဏ နိမိတ်မှ ထ ဆိုသောစကားနှင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုဆိုသောစကား အတူတူ။ ပဝတ္တမှ ထဆိုသောစကားနှင့်၊ သမထ ဝိပဿနာ အစုံပွားဆိုသောစကားနှင့်၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက်ဆိုသောစကား အတူတူ။ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက်ဟူသော်ကား၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသော မဂ်ကိစ္စတပါး၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သော မဂ်ကိစ္စတပါး၊ ဝေဒသစ္စာကို ပွားသော မဂ်ကိစ္စတပါး၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော မဂ်ကိစ္စတပါး။ ထိုမဂ်ကိစ္စ ၄-ပါးတို့တွင်၊ အတ္တတ္ထခန္ဓာနှင့် ကိလေသာ မရောနှောဆိုသော စကားနှင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသော မဂ်ကိစ္စဆိုသောစကား အတူတူ။ အတ္တတ္ထ ခန္ဓာ၌၊ ကိလေသာကုန်သော သဘောဆိုသောစကားနှင့်၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်သော မဂ်ကိစ္စဆိုသောစကား အတူတူ။ အတ္တတ္ထခန္ဓာ၌၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာကို ငြိမ်းသော သမထကိစ္စ၊ အနုသယကိလေသာကို ပယ်သော ဝိပဿနာကိစ္စ၊ ဧကရသ ဆိုသောစကားနှင့်၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားသော မဂ်ကိစ္စဆိုသောစကား အတူတူ။ အတ္တတ္ထခန္ဓာ၌၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ကိလေသာကုန်သော သဘောထင်ဆိုသော စကားနှင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုသော မဂ်ကိစ္စဆိုသောစကား အတူတူ။ သကဒါဂါမိမဂ် ခဏ၊ အနာဂါမိမဂ် ခဏ၊ အရဟတ္တမဂ် ခဏ၊ အတူတူသိကြလေ။

ဥဒ္ဓစ္စ သဟဂတ ကိလေသေဟိစ ခန္ဓေဟိစ ဝုဠဟတော
ဝိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ အဝိက္ခေပေါ သမာဓိ နိရောဓ ဂေါစ

ရော၊ အဝိဇ္ဇာသဟဂတ ကိလေသေဟိစ ခန္ဓေဟိစ ဝုဋ္ဌဟ
တော အနုပဿနဋ္ဌေန ဝိပဿနာ နိရောဓ ဂေါစရာ၊ ဣတိ
ဝုဋ္ဌာနဋ္ဌေန သမထဝိပဿနာ ဧကရသာ ဟောန္တိ၊ ယုဂ
နန္ဒာ ဟောန္တိ၊ အညမညံ နာတိဝတ္တန္တိ၊ တေန ဝုစ္စတိ
ဝုဋ္ဌာနဋ္ဌေန သမထဝိပဿနံ ယုဂနန္ဒံ ဘာဝေတိတိ။

ဥဒ္ဓစ္စ သဟဂတ ကိလေသေဟိစ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ် ပရိယုဋ္ဌာန်
ကိလေသာတို့မှ၎င်း။ ခန္ဓေဟိစ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ် ပရိယုဋ္ဌာန် ခန္ဓာတို့
မှ၎င်း။ ဝုဋ္ဌဟတော၊ ထသောသူ၏။ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတာ၊ စိတ်တည်
သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ အဝိက္ခေပေါ၊ မပြန်လွင့်သော။ သမာဓိ၊ သမာ
ဝိသည်။ နိရောဓ ဂေါစရာ၊ နိဗ္ဗာန် အာရုံရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာ သဟဂတ
ကိလေသေဟိစ၊ အဝိဇ္ဇာသဟဂုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယကိလေသာ
တို့မှ၎င်း။ ခန္ဓေဟိစ၊ အဝိဇ္ဇာသဟဂုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယခန္ဓာ
တို့မှ၎င်း။ ဝုဋ္ဌဟတော၊ ထသောသူ၏။ အနုပဿနဋ္ဌေန၊ ရှုသောအနက်
သဘောကြောင့်။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ နိရောဓ ဂေါစရာ၊
နိဗ္ဗာန်အာရုံရှိ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ထသော အနက်သဘော
ကြောင့်။ သမထ ဝိပဿနာ၊ သမထ ဝိပဿနာတို့သည်။ ဧကရသာ၊
တူသော ကိစ္စရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ယုဂနန္ဒာ၊ အစုံဘို့
သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ အညမညံ၊ အချင်းချင်း။ နာတိဝတ္တန္တိ၊
မလွန်ကုန်။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဝုဋ္ဌာနဋ္ဌေန သမထဝိပဿနံ၊ ယုဂနန္ဒံ
ဘာဝေတိတိ၊ ဘာဝေတိ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဝုဋ္ဌာနဋ္ဌေန၊ ထ
သော အနက်သဘောကြောင့်။ သမထဝိပဿနံ၊ သမထဝိပဿနာကို။
ယုဂနန္ဒံ၊ အစုံ။ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။

ယထာ ပဒီပေါ အ ပုဗ္ဗံ အ စရိမံ ဧကက္ခဏေန စတ္တာ
ရိ ကိစ္စာနိ ကရောတိ ဝနိဉ္စာပေတိ၊ အန္ဓကာရံ ဝိမေတိ၊
အာလောကံ ပရိဝိဒံသေတိ၊ သိနေဟံ ပရိယာ ဒိယတိ၊
ဝေမေဝ မဂ္ဂဉ္ဇာဏံ အ ပုဗ္ဗံ အ စရိမံ ဧကက္ခဏေန စတ္တာ
ရိ သစ္စာနိ အဘိသမေတိ၊ ဒုက္ခံ ပရိညာဘိ သမယေန
အဘိသမေတိ၊ သမုဒယံ ပဟာနာဘိသမယေန အဘိသ

မေတိ၊ မဂ္ဂံ ဘာဝနာဘိသမယေန အဘိသမေတိ၊ နိရော
ဓံ သန္တိကြိယာဘိသမယေန အဘိသမေတိ။

ပဒိပေါ၊ ဖိးသည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်း
တည်း။ ဧကက္ခဏေန၊ တပြိုင်နက်သောအားဖြင့်။ စတ္တာရိ ကိစ္စာနိ၊ ၎-
ပါးသော ကိစ္စတို့ကို။ ကရောတိ ယထာ၊ ပြုသကဲ့သို့။ ဝဋ္ဋံ၊ ဖိးစာကို။
ဈာပေတိ၊ လောင်ကျွမ်းစေ၏။ အန္ဓကာရံ၊ အရိက်မှောင်ကို။ ဝိမေတိ၊
ပယ်ဖျောက်၏။ အာလောကံ၊ အလင်းကို။ ပရိဒိဒံသေတိ၊ ပြု၏။ သိ
နေဟံ၊ သိကို။ ပရိယာဒိယတိ၊ ကုန်ခန်းစေ၏။ ဝေမေဝ၊ ဤအတူသာ
လျှင်။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ အပုဗ္ဗံ အစရိမံ၊ မရှေးမနှောင်း
တပေါင်းတည်း။ ဧကက္ခဏေန၊ တပြိုင်နက်သော ခဏဖြင့်။ စတ္တာရိ
သစ္စာနိ၊ ၎-ပါးသော သစ္စာတို့ကို။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခ
သစ္စာကို။ ပရိညာဘိသမယေန၊ ပိုင်းခြားသောသိခြင်းဖြင့်။ အဘိသ
မေတိ၊ သိ၏။ သမုဒယံ၊ သမုဒယသစ္စာကို။ ပဟာနာဘိ သမယေန၊
ပယ်သော သိခြင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ မဂ္ဂံ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို။ ဘာ
ဝနာဘိသမယေန၊ ပွားသောသိခြင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။ နိရော
ဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သန္တိ ကြိယာဘိသမယေန၊ မျက်မှောက်ပြုသော
သိခြင်းဖြင့်။ အဘိသမေတိ၊ သိ၏။

ယထာ သိနေဟံ ပရိယာဒိယတိ၊ ဧဝံ ကိလေသ ပရိယာ
ဒါနံ နိရောဓံ သန္တိကရောတိ။

တေန တေန မဂ္ဂေန ယထာ ယထာ နိရောဓသ သန္တိ
ကြိယာ၊ တထာ တထာ ကိလေသဗ္ဗေဟ ပရိယာဒါနံ
ဟောတိတိ နိရောဓ သန္တိကြိယာယ ဗ္ဗေဟ ပရိယာဒါန
သဒိသတာ ကာရဏပစာရေန ဝုတ္တာ။

ပဒိပေါ၊ ဖိးသည်။ သိနေဟံ၊ သိကို။ ပရိယာဒိယတိ ယထာ၊ ကုန်
စေသကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။ မဂ္ဂဉာဏံ၊ မဂ်ဉာဏ်သည်။ ကိလေသပရိ
ယာဒါနံ၊ ကိလေသာ ကုန်သော။ နိရောဓံ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ (နိရောဓန္တိ
နိဗ္ဗာနံ)။ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။

တေန တေန မဂ္ဂေန၊ ထိုထိုမဂ်ဖြင့်၊ ယထာယထာ၊ အကြင်အကြင် အချင်းဖြင့်၊ ကိလေသေ၊ ကိလေသာသည်။ ပရိယာဒါနေ၊ ကုန်သည် ရှိသော်၊ နိရောဓဿ၊ နိရောဓသစ္စာကို။ သန္တိ ကကြိယံ၊ မျက်မှောက် ပြုခြင်း။ တထာ တထာ၊ ထိုထိုမျက်မှောက်ပြုသော အချင်းဖြင့်၊ ကိလေ သသ္မေဟ ပရိယာဒါနံ၊ ကိလေသာရေကုန်သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဘိ၊ ဤသို့။ နိရောဓသန္တိ ကြိယာယ၊ နိဗ္ဗာန်ကိုမျက်မှောက်ပြုခြင်း၏။ သ္မေဟပရိယာဒါန သဒိသဘာ၊ ဆီကုန်သည်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကို။ ကာရဏပစာရေန၊ ကာရဏပစာအားဖြင့်၊ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်၏။

- (၁) ကိံ ဝုတ္တံ ဟောတိ၊ နိရောဓံ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ ဝတ္တာ ရိပိ သစ္စာနိ ပါပုဏာတိ၊ ပဿတိ၊ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ။
- (၂) ပါပုဏာတိတိ အဓိဂစ္ဆတိ၊ သွာယံ အဓိဂမော ဒဿ န ပဋိဝေဓောတိ အာဟ ပဿတိ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ။

ကိံ ကိဒိသံ ဝံစနံ၊ အဘယ်သို့သော စကားကို။ ဝုတ္တံ-ဝတ္တ၊ ကာ မော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ ဖြစ်သနည်း။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အာရမ္မဏံ ကရိတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဝတ္တာရိပိ သစ္စာနိ၊ ၄-ပါးသော သစ္စာတို့ကို လည်း။ ပါပုဏာတိ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ ပဋိဝိဇ္ဈတိ၊ ဖောက်ထွင်း၏။ ဣဘိ ဤဒိသံ ဝံစနံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝုတ္တံ-ဝတ္တ၊ ကာမော၊ ဆိုလိုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပါပုဏာတိတိ၊ ပါပုဏာတိ-ဟူသည်ကား။ အဓိဂစ္ဆတိ၊ ရ၏။ သွာယံ အဓိဂမော၊ ထိုသစ္စာလေးပါးကို ရခြင်းသည်ကား။ ဒဿန ပဋိဝေဓော၊ ထင်သောရခြင်း၊ ဖောက်ထွင်းသောရခြင်းတည်း။ ဣဘိ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဿတိ ပဋိဝိဇ္ဈတိတိ၊ ပဿတိ ပဋိဝိဇ္ဈတိ-ဟူ၍။ အာ ဟ၊ မိန့်ပြီး။

၁-အရ အဋ္ဌကထာပါဌ၊ ၂-အရ ဋီကာပါဌ၊ ဤစကား ၂-ရပ် တို့ဖြင့်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ ဂေါတြဘူသမဓီ ပုထု ဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တသန္တာန်၌၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်းတည်း မထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးကို၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် ဖောက်ထွင်း၍ မရသောစကားတရပ်၊ မဂ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်

ကို အာရုံပြု၍၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တက္ကသန္တာန်၌၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက်၊ တပြိုင်နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်းတည်း ထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးကို၊ မဂ်ဉာဏ်ဖောက်ထွင်း၍၊ ရသောစကားတရပ်။ ဤ စကားနှစ်ရပ်ကိုစပ်၍၊ သုတ်အထပ်ထပ်လာပုံ၊ အာဂုဏ်ကို ပြသော စကားရပ်ဆိုလိုသည်။

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊
အထ စေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိ ဝိညာ
ဏဿ ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ သတိ ပတိဋ္ဌာ ဝိညာဏဿ
ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ ဝိရုဋ္ဌေ အာယ
တိံ ပုနန္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ ဟောတိ၊ အာယတိံ ပုနန္တဝါဘိ
နိဗ္ဗတ္တိယာ သတိ အာယတိံ ဇာတိဇရာမရဏံ။ ပ။ ဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ နောစေ ပကပ္ပေတိ၊
နောစေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ နဟောတိ ဝိညာ
ဏဿ ဌိတိယာ၊ တသ္မိံ အာရမ္မဏေ အသတိ ပတိဋ္ဌာ
ဝိညာဏဿ နဟောတိ၊ တသ္မိံ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ
အဝိရုဋ္ဌေ အာယတိံ ပုနန္တဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ နဟောတိ၊ အာ
ယတိံ ပုနန္တဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိယာ အသတိ အာယတိံ ဇာ
တိဇရာမရဏံ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊
အထ စေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိ ဝိညာ
ဏဿ ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ သတိ ပတိဋ္ဌာ ဝိညာဏဿ
ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ ဝိရုဋ္ဌေ နာမ
ရူပဿ အဝတ္တန္တိ ဟောတိ၊ နာမရူပပစ္စယာ။ ပ။ ဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊
နော စေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ နဟောတိ ဝိညာ

ဏဿ ဋ္ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ အသတိ ပတိဋ္ဌာ ဝိညာ
ဏဿ နဟောတိ၊ တသ္မိံ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ အ
ဝိရုဋ္ဌေ နာမရူပဿ အဝက္ကန္တိ န ဟောတိ၊ နာမရူပ နိ
ရောဓော။ ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊
အထ စေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိ ဝိညာ
ဏဿ ဋ္ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ သတိ ပတိဋ္ဌာ ဝိညာဏဿ
ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ ဝိရုဋ္ဌေ နဋ္ဌိ
ဟောတိ၊ နဋ္ဌိယာ သတိ အာဂတိ ဂတိ ဟောတိ၊
အာဂတိ ဂတိယာ သတိ စုတူပပါတော ဟောတိ၊ စုတူ
ပပါတေ သတိ အာယတိံ ဇာတိဇရာမရဏံ။ ပ။ ဒုက္ခ
က္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။

ယတော စ ခေါ ဘိက္ခဝေ နော စေ စေ တေတိ၊ နော
စေ ပကပ္ပေတိ၊ နောစေ အနုသေတိ၊ အာရမ္မဏမေတံ
န ဟောတိ ဝိညာဏဿ ဋ္ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ အသတိ
ပတိဋ္ဌာ ဝိညာဏဿ နဟောတိ၊ တသ္မိံ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ
ဝိညာဏေ အဝိရုဋ္ဌေ နဋ္ဌိ နဟောတိ၊ နဋ္ဌိယာ အသတိ
အာဂတိ ဂတိ န ဟောတိ၊ အာဂတိ ဂတိယာ အသတိ
စုတူပပါတော နဟောတိ၊ စုတူပပါတေ အသတိ အာ
ယတိံ ဇာတိဇရာ မရဏံ။ ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော
ဟောတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဉ္ဇကမ္ပံ၊ အကြင်မနောကံကိုလည်း။ နော
စေ စေတေတိ၊ တကယ် အားမထုတ်ဦးတော့။ ယဉ္ဇကမ္ပံ၊ အကြင်
ကာယကံ၊ ဝစီကံကိုလည်း။ နောစေ ပကပ္ပေတိ၊ တကယ်မပြုလင့်ဦး
တော့။ အထ၊ ထိုသို့လျက်။ ယဉ္ဇ ကိလေသဇာတံ၊ အကြင်ကိလေသာ
သဘောသည်လည်း။ စေ အနုသေတိ၊ တကယ်ကိန်းသည်ဖြစ်အံ့။ ဇေတံ၊
ထိုကိန်းသော ကိလေသာသဘောသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဇောဝိညာဏ်

၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ အာရမ္မဏေ၊ အကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဝိညာဏဿ၊
 ဇောဝိညာဏ်၏။ ပတိဋ္ဌာ တည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံဝိညာ
 ဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ ပတိဋ္ဌိတေ၊ တည်သည်ရှိသော်။ ဝိရုဋ္ဌေ၊
 စည်ပင်သည်ရှိသော်။ အာယတိံ ပုနန္တ ဝါဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ နောင်တဖန်ဆင်း
 နိဗ္ဗတ္တိ ဥဒယသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာယတိံ ပုနန္တ ဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိ
 ယာ၊ နောင်တဖန်ဆင်း နိဗ္ဗတ္တိ ဥဒယသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာယတိံ
 ဇာတိ ဇရာမရဏံ၊ နောင်ဇာတိ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစု၏။ သမုဒယော၊ အကျိုးနှင့်အကြောင်း
 ပေါင်းဆုံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ယဉ္ဇကမ္မံ၊ အကြင် မနောက်ကိုလည်း။ ယ
 တောစ ခေါ် မဂ္ဂက္ခဏာတော၊ အကြင်မဂ်ခဏာမှသာလျှင်။ နောစေ စေ
 တေတိ၊ တကယ်အားမထုတ်။ ယဉ္ဇကမ္မံ၊ အကြင်ကာယကံ၊ ဝစီကံ
 ကိုလည်း။ နောစေ ပကပ္ပေတိ၊ တကယ်မပြု။ ယဉ္ဇ ကိလေသ ဇာတံ၊
 အကြင်ကိလေသာသဘောသည်လည်း။ နောစေ အနုသေတိ၊ တကယ်
 မကိန်း။ တတောစ ခေါ် မဂ္ဂက္ခဏာတော၊ ထိုမဂ်ခဏာမှသာလျှင်။ ဇေတံ
 အစေတယိတ အပ္ပကပ္ပိတ အနာနုသယိတံ၊ ထိုကံကိုအားမထုတ်ခြင်း၊
 မပြုခြင်း၊ အနုသယ မကိန်းခြင်းသည်။ ဝိညာဏဿ၊ ဇောဝိညာဏ်
 ၏။ ဌိတိယာ၊ တည်ခြင်းငှါ။ အာရမ္မဏံ၊ အကြောင်းသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တသ္မိံအာရမ္မဏေ၊ ထိုအကြောင်းသည်။ အ သတိ၊ မရှိသော်။
 ဝိညာဏဿ၊ ဇောဝိညာဏ်၏။ ပတိဋ္ဌာ၊ တည်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊
 မဖြစ်။ တသ္မိံဝိညာဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ အပ္ပတိဋ္ဌိတေ၊ မတည်
 သည်ရှိသော်။ အဝိရုဋ္ဌေ၊ မစည်ပင်သည်ရှိသော်။ အာယတိံ ပုနန္တ ဝါ
 ဘိနိဗ္ဗတ္တံ၊ နောင်တဖန်ဆင်း နိဗ္ဗတ္တိ ဥဒယသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။
 အာယတိံ ပုနန္တ ဝါဘိ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ နောင်တဖန်ဆင်း နိဗ္ဗတ္တိ ဥဒယ
 သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာမရဏံ၊ နောင်ဇာတိ
 ဇရာမရဏသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ပ။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ၊ ဆင်းရဲအစု၏။
 နိရောဓော၊ ခြုံမိခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ဂေါတြဘူနှင့်မဂ် စစ်
 ပြုသော ပုဂ္ဂိုလ်အနက်။

တသ္မိံဝိညာဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ ပတိဗ္ဗိတေ၊ တည်သည်
ရှိသော်။ ဝိရုဋ္ဌေ၊ စည်ပင်သည်ရှိသော်။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။
အဝတ္တန္တိ၊ သက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ နာမရူပ ပဋ္ဌယာ၊ နာမ်
ရုပ်ကြောင့်။ တသ္မိံဝိညာဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ အပ္ပတိဗ္ဗိတေ၊
မတည်သည်ရှိသော်။ အဝိရုဋ္ဌေ၊ မစည်ပင်သည်ရှိသော်။ နာမရူပဿ၊
နာမ်ရုပ်၏။ အဝတ္တန္တိ၊ သက်ခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ နာမရူပ
နိရောဓာ၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြင်းခြင်းကြောင့်။ ။ဂေါတြဘူနှင့် မဂ် စပ်ပြော
သုတ်မထင်ရာနက်။

တသ္မိံဝိညာဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ ပတိဗ္ဗိတေ၊ တည်သည်
ရှိသော်။ ဝိရုဋ္ဌေ၊ စည်ပင်သည်ရှိသော်။ နဒ္ဓိ၊ ညွတ်သည်။ ဟောတိ၊
ဖြစ်၏။ နဒ္ဓိယာ၊ ညွတ်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာဂတိ ဂတိ၊ လာခြင်း
သွားခြင်းသည်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ အာဂတိဂတိယာ၊ လာခြင်းသွားခြင်း
သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ စုတူပ ပါတော၊ ရွှေခြင်း ကျခြင်းသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ စုတူပ ပါတေ၊ ရွှေခြင်းကျခြင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ အာ
ယတိံ ဇာတိ ဇရာမရဏံ၊ နောင် ဇာတိ ဇရာမရဏသည်။ ဟောတိ၊ ပ။
တသ္မိံဝိညာဏေ၊ ထိုဇောဝိညာဏ်သည်။ အပ္ပတိဗ္ဗိတေ၊ မတည်သည်
ရှိသော်။ အဝိရုဋ္ဌေ၊ မစည်ပင်သည်ရှိသော်။ နဒ္ဓိ၊ ညွတ်သည်။ န ဟော
တိ၊ မဖြစ်။ နဒ္ဓိယာ၊ ညွတ်သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အာဂတိ ဂတိ၊
လာခြင်း သွားခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ အာဂတိ ဂတိယာ၊ လာ
ခြင်း သွားခြင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ စုတူပ ပါတော၊ ရွှေခြင်း
ကျခြင်းသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ စုတူပ ပါတေ၊ ရွှေခြင်း ကျခြင်း
သည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာမရဏံ၊ နောင်
ဇာတိ ဇရာမရဏသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ။ ဂေါတြဘူနှင့် မဂ် စပ်
ပြောသုတ်မထင်ရာနက်။

သုတ်၌၊ အနုသေတိ-ဟူသော ပုဒ်အရ၊ အနုသယသည်ကား။
အတိတ်အနုသယ၊ အနာဂတ် အနုသယ၊ ပစ္စုပ္ပန်အနုသယ၊ ဥပ္ပုဇ္ဈနာ
ရဟ အနုသယ အားဖြင့် ၄၇-ပါး။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်ခန္ဓာ၌
ကိန်းသော အနုသယသည်၊ အတိတ် အနုသယ မည်၏။ အနာဂတ်
ခန္ဓာ၌ ကိန်းသော အနုသယသည်၊ အနာဂတ် အနုသယမည်၏။

ပစ္စုပ္ပန် ခန္ဓာ၌ကိန်းသော အနုသယသည်။ ပစ္စုပ္ပန် အနုသယမည်၏။ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော အနုသယသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယမည်၏။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်အနုသယ၊ အနာဂတ်အနုသယ၊ ပစ္စုပ္ပန်အနုသယ ၃-ပါးကို၊ မဂ် မပယ်သောကြောင့်၊ ဆိုတွယ်မလို။ ။ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယသည်ကား၊ အနုသယသာ မညာအားဖြင့် တပါး၊ ဝိသေသအားဖြင့် သော်ကား၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာ၊ အနုသယကိလေသာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော ပရိယုဋ္ဌာန်သည်။ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာမည်၏။ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော အနုသယသည်။ အနုသယ ကိလေသာမည်၏။ ဤသို့ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ၂-ပါးဖြင့် ရေတွက်အပ်သော ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယ၊ နောင်အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့်၊ အာရုံပြုခွင့်ကို မပယ်နိုင်သော ဂေါတြဘူသ မဂ် ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ အတ္တတ္တသန္တာန်၌ အနုသယကိန်းသည် ။ ထိုကိန်းသော အနုသယသည်။ ဇောဝိညာဏ်တည်ခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သည်။ အကြောင်းရှိသော်၊ ဇောဝိညာဏ်တည်သည်။ ဇောဝိညာဏ်တည်သည်ရှိသော်၊ နောင်တဖန် ဘဝအသစ်ဖြစ်သည်။ ဇောဝိညာဏ်တည်သည်ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်သက်သည်။ နာမ်ရုပ်သက်သည်ရှိသော်၊ သဠာယတန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဒုက္ခအရ ပေါင်းဆုံမိသည်။ ဇောဝိညာဏ်တည်သည်ရှိသော်၊ အာရုံဘုံဘဝသို့ ညွှတ်သည်။ အာရုံဘုံဘဝသို့ ညွှတ်သည်ရှိသော်၊ အတိတ်ဘဝမှ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ လာရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ၊ အနာဂတ်ဘဝသို့ သွားရသည်။ အတိတ်ဘဝမှ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ လာရ၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ အနာဂတ်ဘဝသို့ သွားရသည်ရှိသော်၊ အဟောင်း ဘဝကရွေ့ရ၊ အသစ်ဘဝသို့ ကျရောက်ရသည်။ အဟောင်းဘဝကရွေ့ရ၊ အသစ်ဘဝသို့ ကျရောက်ရသည်ရှိသော်၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ ဒုက္ခအရ ပေါင်းဆုံမိသည်။

ဤသို့သော အဓိပ္ပာယ် စကားအကျယ်ကို၊ သိလိုရင်းဌာန စကားအကျ ကောက်သော်ကား၊ အနုသယဝိညာဏ်၊ တဖန်ဘဝ နာမ်ရုပ်၊

သဠာယဘန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ နဒ္ဓိ၊ အာဂတိ
 ဂတိ၊ စုတူပပါတ၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊
 ဒေါမနဿ၊ ဥပါယာသ သရုပ်အားဖြင့် ရ၏။ သစ္စာအလို တရားကိုယ်
 အားဖြင့်၊ ဒုက္ခ၊ သမုဒယ ရ၏။ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယ အလိုအားဖြင့်
 သော်ကား၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော
 ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ် ကိလေသာခန္ဓာ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာ
 အသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့်ထိုက်သော အနုသယ၊ အဝိဇ္ဇာသဟဂုတ် ကိလေ
 သာခန္ဓာ ရ၏။

ဂေါတြဘူဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ ဂေါတြဘူ သမင်္ဂီပုဂ္ဂိုလ်၏
 အာရုံအတို့အားဖြင့်၊ မဖြစ်သော သဘော-အနုပ္ပါဒ၊ အစဉ်ပြတ်သော
 သဘော-အပဝတ္တ၊ အမှတ်အာရုံ သင်္ခါရ မထင်သော သဘော-အနိ
 မိတ္တ၊ အားမထုတ်သော သဘောအ-နာယူဟန၊ ဤ ၄-ဌာန သင်္ခါရ အပ
 နိမိတ်မှ ထသော်လည်း၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ ဂေါတြ
 ဘူသမင်္ဂီ ပုထုဇဉ်ပုဂ္ဂိုလ်၏၊ စိတ်အတို့အားဖြင့် ဖြစ်သော သဘော-
 ဥပ္ပါဒ၊ အစဉ်မပြတ်သော သဘော-ပဝတ္တ၊ အမှတ်အာရုံ သင်္ခါရ
 ထင်သော သဘော-နိမိတ္တ၊ အားထုတ်သော သဘော-အာယူဟန။
 ဤ ၄-ဌာန အဇ္ဈတ္တ၌ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့်
 အာရုံပြုခွင့် ထိုက်သော သဘော၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာအရ၊ ဥဒ္ဓစ္စ
 သဟဂုတ် ကိလေသာခန္ဓာ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်
 ခွင့် အာရုံပြုခွင့် ထိုက်သော သဘော၊ အနုသယကိလေသာအရ၊ အ
 ဝိဇ္ဇာသဟဂုတ် ကိလေသာခန္ဓာ။ ဖြစ်ရာ ပဝတ္တမှ၊ သမထ ဝိပဿနာ
 အစုံက မထခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ယိုင်းခြားသော-ပရိညာတိ
 သမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ မထင်သော ဒုက္ခသစ္စာ တပါး။ သမုဒယ
 သစ္စာကို ပယ်သော-ပဟာနာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ မထင်
 သော သမုဒယသစ္စာ တပါး။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားသော-ဘာဝနာဘိသ
 သမယ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ မထင်သော မဂ္ဂသစ္စာ တပါး။ နိရောဓ
 သစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော-သန္တိကြိယာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့်
 အဇ္ဈတ္တ၌ မထင်သော နိရောဓသစ္စာတပါး။ ဤသို့ မဂ်ကိစ္စ ၄-မျက်တပြိုင်
 နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်တည်း မထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးကို၊

ဂေါတြတူညဏ် ဖေါက်ထွင်း၍ ရသော စကားတရပ်ကို၊ ဤသုတ် ၃-ထပ်၊ အတ္ထုပ္ပတ်နှင့် စပ်ပြုလိုသော စကားရပ်ဆိုလိုသည်။

မဂ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အာရုံ အတို့အားဖြင့်၊ မဖြစ်သော သဘော-အနုပ္ပါဒ၊ အစဉ်ပြတ်သော သဘော-အပဝတ္တ၊ အမှတ်အာရုံ သင်္ခါရ မထင်သော သဘော-အနိမိတ္တ၊ အားမထုတ်သော သဘော-အနာယူဟန၊ ဤ ၄-ဌာန သင်္ခါရ အပနိမိတ်မှ ထသည်ရှိသော်၊ မဂ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ စိတ် အတို့အားဖြင့်၊ မဖြစ်သော သဘော-အနုပ္ပါဒ၊ အစဉ်ပြတ်သော သဘော-အပဝတ္တ၊ အမှတ်အာရုံ သင်္ခါရ မထင်သော သဘော-အနိမိတ္တ၊ အားမထုတ်သော သဘော-အနာယူဟန၊ ဤ-၄ ဌာန အဇ္ဈတ္တ၌ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့် အာရုံပြုခွင့် မထိုက်သော သဘော၊ ပရိယုဇ္ဇာန် ကိလေသာအရ၊ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ် ကိလေသာခန္ဓာ၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့် အာရုံပြုခွင့် မထိုက်သော သဘော၊ အနုသယ ကိလေသာအရ၊ အဝိဇ္ဇာ သဟဂုတ်ကိလေသာခန္ဓာ၊ ဖြစ်ရာ ပဝတ္တမှ၊ သမထ ဝိပဿနာ အစုံကထခြင်းကြောင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားသော-ပရိညာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ ထင်သော ဒုက္ခသစ္စာ တပါး။ သမုဒယ သစ္စာကို ပယ်သော-ပဟာနာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ ထင်သော သမုဒယသစ္စာ တပါး။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားသော-ဘာဝနာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ ထင်သော မဂ္ဂသစ္စာ တပါး။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော-သန္တိ ကြိယာဘိသမယ၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် အဇ္ဈတ္တ၌ ထင်သော နိရောဓသစ္စာ တပါး။ ဤသို့ ဂေဟိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်းတည်း ထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးကို၊ မဂ်ဉာဏ် ဖေါက်ထွင်း၍ ရသော စကားတရပ်ကို၊ ဤသုတ် ၃-ထပ် အတ္ထုပ္ပတ် နှင့် စပ်ပြုလိုသော စကားရပ်ဆိုလိုသည်။

အပိစာဟံ အာရုသော ဣမသ္မိ'ယောဝ ဗျာမမတ္တေ ကဠေဝရေ သသညိဒ္ဓိ သမနကေ လောကဉ္စ ပညပေမိ၊ လောကသမုဒယဉ္စ၊ လောကနိရောဓဉ္စ၊ လောကနိရောဓ ဂါမိနိဉ္စ ပဋိပဒံ- ဟူသော သုတ်နှင့်၊ 'အဇ္ဈတ္တ၌ ထင်သော သစ္စာ ၄-ပါး၊ မပြားဘဲ ထပ်တူဟူ၏။

မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ နောင်ဖြစ်ခွင့် အာရုံပြုခွင့်ကို၊ မဂ်ကပယ်သည်ဆိုသော စကားနှင့်၊ မဂ္ဂါနံ ပဋိပဿဒ္ဓဋ္ဌော အဘိညေဇျော-ဟူသော သုတ်စကား ထပ်တူထား။ မဂ္ဂါနံ၊ မဂ်ဘို့၏။ ပဋိပဿဒ္ဓဋ္ဌော၊ တဖန်တဖန် ပရိယုဋ္ဌာန် အနုသယ၊ နောင်ဖြစ်ခွင့် အာရုံပြုခွင့် ငြိမ်းကြသော အနက်သဘောကို၊ အဘိညေဇျော၊ သိအပ်၏။

မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ်၊ ယခုယခု ဖြစ်ခွင့် အာရုံပြုခွင့်ကို၊ တဒဂ်ပဟာနံ ခြင်းစပ်အောင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်က ပယ်သည်ဆိုသော စကားနှင့်၊ ယံ ပန ရတ္တိတာဂေ သမုဇ္ဈလိတေန ပဒိပေန အန္ဓကာရသဝိယ၊ တေနတေန ဝိပဿနာယ အဝယဝ ဘူတေန ဉာဏဂေါန ပဋိပက္ခာသေနေဝ တဿတဿ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မဿ ပဟာနမိဒံ တဒဂ်ပဟာနံ နာမ။-ဟူသောစကား အတူထား။

ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ အနုသယ၊ ကာလဝိရုတ်ဆိုသောစကားနှင့်၊ ဟေဋ္ဌာယမကေသုဝိယ၊ ဧတ္ထ ခဏပစ္စုပ္ပန်ဝသေန ဝတ္တမာန ဝေါဟာရံ အဂ္ဂဟေတွာ အညတာ ဂဟေတဗ္ဗော။ ကထံ အပ္ပဘိနဝသေန၊ အပ္ပဘိနတဉ္စသန္ဓာယ အယံ အနုသေတိဘိ ဝတ္တမာန ဝေါဟာရော ဝုတ္တော၊ န ခဏပစ္စုပ္ပန်တံ။-ဟူသော စကားအတူထား။

ဟေဋ္ဌာယမကေသုဝိယ၊ အောက် ယခိုက်တို့၌ကဲ့သို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤအနုသယ ယခိုက်၌။ ခဏပစ္စုပ္ပန်ဝသေန၊ ခဏပစ္စုပ္ပန် အလိုအားဖြင့်။ ဝတ္တမာန ဝေါဟာရံ၊ ဝတ္တမာန် ဝေါဟာရကို။ အဂ္ဂဟေတွာ၊ မယူမူ၍။ အညတာ၊ တပါးသောအလိုအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ကထံ၊ အဘယ်အလိုအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်သနည်း။ အပ္ပဘိနဝသေန၊ မဂ်မပယ်သေးသောအလိုအားဖြင့်။ ဂဟေတဗ္ဗော၊ ယူအပ်၏။ ဟိ၊ မှန်၏။ အပ္ပဘိနတံ၊ မဂ်မပယ်သေးသည်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အယံ အနုသေတိ ဘိဝတ္တမာန ဝေါဟာရော၊ ဤအနုသေတိ-ဟူသော ဝတ္တမာန် ဝေါဟာရကို။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ ခဏပစ္စုပ္ပန်တံ၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၏ အဖြစ်ကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ အယံ အနုသေတိဘိဝတ္တမာန ဝေါဟာရော၊ ဤအနုသေတိ-ဟူသော ဝတ္တမာန် ဝေါဟာရကို။ န

ရုက္ခော၊ မဆိုအပ်။ ။အပ္ပဟိနကို ကာလဝိမုတ်ဆို။

ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ၊ အနုသယသညလည်း၊ အနုသယ သာမညအားဖြင့်
၁-ပါး၊ ဝိသေသအားဖြင့်သော်ကား၊ ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာ အနုသ
ယ ကိလေသာဆိုသော စကားနှင့်။ ဓမ္မသင်္ဂဟေ ပန မောဟဿ ပဒ
ဘာဇနေ အဝိဇ္ဇာနုသယော အဝိဇ္ဇာပရိယုဋ္ဌာနံ။ ပ။ အကုသလစိတ္တေန
သဒ္ဓိံ အဝိဇ္ဇာနုသယဿ ဥပ္ပန္နဘာဝေါ ရုက္ခော။-ဟူသော စကား
အတူထား။

အတိတ် ကိလေသာကိုလည်း မဂ်မပယ် အနာဂတ် ကိလေသာကို
ကိုလည်း မဂ်မပယ် ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာကိုလည်း မဂ်မပယ်။ ကာလ
ဝိမုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ၊ ကိလေသာကိုသာ မဂ်မပယ်သည်ဆိုသောစကား
နှင့်။ ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ ပစ္စုပ္ပန္နေကိလေသေ ပဇဟတိတိ ပုစ္ဆံ ကတွာ
အနုသယာနံ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝဿ အတ္ထိတာယ ထာမဂတာနုသယံ ပဇ
ဟတိတိ ပုတ္တံ။-ဟူသော စကားအတူထား။

ပဋိသန္တိဒါမဂ္ဂေ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ်၌၊ ပစ္စုပ္ပန္နေကိလေသေ၊ ပစ္စုပ္ပန်
ကိလေသာတို့ကို။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်သလော။ ဣတိပုစ္ဆံ ကတွာ၊ ဤ
ပုစ္ဆာကို ပြု၍။ အနုသယာနံ၊ အနုသယတို့၏။ ပစ္စုပ္ပန္နဘာဝဿ
ပစ္စုပ္ပန်နှင့်တူသော ဘော ကြိယာ၏။ အတ္ထိတာယ၊ ရှိသည်၏အဖြစ်
ကြောင့်၊ ထာမဂတာနုသယံ၊ အစွမ်းရောက်သော။ ဘောအနုသယကို။
ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

အစ္စုတ္တံ ဂေါတြဘူက၊ မဖြစ်သေးတဲ့ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခွင့်
က၊ အာရုံပြုခွင့်ကို မပယ်နိုင်။ မဖြစ်သေးတဲ့ ဘဝအသစ် ဖြစ်ခွင့်က၊
အာရုံပြုခွင့်ကို မပယ်နိုင်ဆိုသော စကားနှင့်။ ပရိတ္တာ ရမ္မဏတ္ထိကေ
အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏာ စေတနာတိ သေက္ခာနံ ဂေါတြဘူ စေတနာ၊
ဝိပါကာနံ ပရိတ္တာရမ္မဏာနန္တိ ပဋိသန္တိယံ ကမ္ပံ အာရမ္မဏံ ကတွာ
ဥပ္ပန္နာနံ၊ ယေပန ဂေါတြဘူစိတ္တေန နတ္ထိ ပဋိသန္တိတိ ဝဒန္တိ တေ
ဣမိနာ သုတ္တေန ပဋိသေခေတဗ္ဗာ။-ဟူသောစကား အတူထား။

မဂ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍ - ကံစသည်တို့မထင်ပုံ ၁၃၅

ပရိတ္တာရမ္မဏတ္တိကော၊ ပရိတ္တာရမ္မဏ တိက်၌၊ အပ္ပမာဏာရမ္မဏာ စေတနာတိ၊ အပ္ပမာဏာ ရမ္မဏာ စေတနာ-ဟူသည်ကား။ သေက္ခာနံ၊ သေက္ခတို့၏။ ဂေါတြဘူ စေတနာ၊ ဂေါတြဘူ စေတနာသည်။ (အာရမ္မဏ ပစ္စယေန ပစ္စယော ဟောတိ-နှင့်စပ်) ဝိပါကာနံ ပရိတ္တာရမ္မဏာနန္တိ၊ ဝိပါကာနံ ပရိတ္တာရမ္မဏာနံ-ဟူသည်ကား။ ပဋိသန္ဓိယံ၊ ပဋိသန္ဓေကာလ၌။ ကမ္မံ၊ ဂေါတြဘူစေတနာကံကို။ အာရမ္မဏံ ကတွာ၊ အာရုံပြု၍။ ဥပ္ပန္နာနံ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ဝိပါကာနံ၊ ဝိပါက်တို့အား။ အာရမ္မဏ ပစ္စယေန၊ အာရမ္မဏ ပစ္စည်းဖြင့်။ ပစ္စယော၊ ကျေးဇူးပြုသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ယေပန၊ အကြင်သူတို့သည်ကား။ ဂေါတြဘူစိတ္တေန၊ ဂေါတြဘူစိတ်ဖြင့်။ ဝါ၊ ကြောင့်။ ပဋိသန္ဓိ၊ ပဋိသန္ဓေသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကြကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ဣမိနာ သုတ္တေန၊ ဤသုတ်ဖြင့်။ ပဋိသေဝေတဗ္ဗာ၊ မြစ်ပယ်အပ်ကုန်၏။

မဂ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်းတည်း ထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးတို့တွင်၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော၊ မဂ်ကိစ္စဖြင့် ထင်သော နိရောဓသစ္စာမည်သည်ကား။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ မနောကံကို မပြုသောသဘော ထင်ခြင်း၊ ကာယကံကို မပြုသောသဘောထင်ခြင်း၊ ဝစီကံကို မပြုသောသဘော ထင်ခြင်း၊ အနုသယ မကိန်းသော သဘောထင်ခြင်း၊ အကြောင်းမရှိသော သဘောထင်ခြင်း၊ ဇောဝိညာဏ်မတည်သော သဘောထင်ခြင်း၊ တဖန် ဘဝအသစ်မဖြစ်သော သဘောထင်ခြင်း၊ နာမ်ရုပ်မသက်သော သဘောထင်ခြင်း၊ နာမ်ရုပ်၏ ခြွင်းခြင်းကြောင့်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝ၊ ဇာတိခြွင်းသော သဘောထင်ခြင်း၊ အာရုံ ဘုံဘဝသို့ မညွတ်သော သဘောထင်ခြင်း၊ အတိတ်ဘဝမှ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝသို့ မလာသောသဘော ထင်ခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှ အနာဂတ်ဘဝသို့ မသွားသောသဘော ထင်ခြင်း၊ တခုတည်းသော ဘဝမှ လည်း မရှေ့သော သဘောထင်ခြင်း၊ တခုတည်းသော ဘဝသို့လည်း မကျသော သဘောထင်ခြင်း၊ ဇာတိ၊ ဇရာမရဏ၊ သောက၊ ပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခ၊ ဧဝိမနဿ၊ ဥပါယာသ ခြွင်းသော သဘောထင်ခြင်း။ ဤသို့

အလုံးစုံသော ဒုက္ခအစုခြုံငုံသော သဘောထင်ရှင်းသည်။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုသော မဂ်ကိစ္စဖြင့်၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဏ္ဏတ္တန္တိထင်သော နိရောဓသစ္စာ ပင်တည်း။

ဂေါတြဘူသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်မပြု၊ မဂ်သည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြု၏။ ထိုကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြု၊ မပြုသော အရာဌာန၌၊ ဂေါတြဘူနှင့် မဂ်ကို၊ ရှေးချယ် စိစစ်ပေအံ့-ဟူသော ဝန်ခံချက်စကားရပ်၊ ဤတွင်အပြီးသတ်၏။

မဂ်ဉာဏ်နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဏ္ဏတ္တန္တိ၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက်ဖြင့်၊ မရှေးမနှောင်း တပေါင်းတည်း ထင်သော သစ္စာ ၄-ပါးကို၊ မဂ်ဉာဏ်ဖောက်ထွင်း၍ရ၏ ဆိုသော်၊ မဂ်သည်လည်း၊ ဥပ္ပါဒေတာမဂ်၊ အနုဂါမဂ်အားဖြင့် ၂-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ မဖြစ်သေးသောမဂ်ကို၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်စေတော်မူသော မြတ်စွာဘုရား၏ မဂ်သည်၊ ဥပ္ပါဒေတာမဂ်မည်၏။ ဖြစ်ပြီးသော မဂ်ကို နောက်မှရသော သာဝက၏ မဂ်သည်၊ အနုဂါ မဂ်မည်၏။

**တထာဂတော ဘိက္ခဝေ အရဟံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓေါ
အနုပ္ပန္နဿ မဂ္ဂဿ ဥပ္ပါဒေတာ၊ အသဉ္ဇာတဿ မဂ္ဂဿ
သဉ္ဇာနေတာ အနက္ခာတဿ မဂ္ဂဿ အက္ခာတာ မဂ္ဂည။
မဂ္ဂဝိဒ္ဓု မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ္ဂါနုဂါစ ဘိက္ခဝေ တေရဟိ
သာဝကာ ဝိဟရန္တိ၊ ပစ္ဆာသမန္ဓာဂတာ။**

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရဟံ၊ ပူဇော်အထူးကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သစ္စာလေးပါး တရားကို ရှေးဦးစွာသိတော်မူထသော။ တထာဂတော၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အနုပ္ပန္နဿ၊ မဖြစ်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ ဥပ္ပါဒေတာ၊ ဖြစ်စေတော်မူ၏။ အသဉ္ဇာတဿ၊ မထင်သေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ သဉ္ဇာနေတာ၊ ထင်စေတော်မူ၏။ အနက္ခာတဿ၊ မဟောသေးသော။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ကို။ အက္ခာတာ၊ ဟောတော်မူ၏။ မဂ္ဂည။ မဂ်ဖြင့်ထင်တော်မူ၏။ မဂ္ဂဝိဒ္ဓု၊ မဂ်ဖြင့်သိတော်မူ၏။ မဂ္ဂကောဝိဒေါ၊ မဂ်၌လိမ္မာတော်မူ၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သာဝကာ၊ တပည့်သား သာဝက

တို့သည်။ မဂ္ဂါနုဂါစ၊ နောက်မှမဂ်ကို ရကြကုန်သည် ဖြစ်၍လည်း။
တေရဟိ၊ ယချ။ ဝိဟရန္တိ၊ နေရကုန်၏။ ပစ္ဆာသမန္နာဂတာ၊ နောက်
မှမဂ်နှင့် ပြည့်စုံကြကုန်၏။

မဖြစ်သေးသောမဂ်ကို၊ ဈေးဦးစွာ ဖြစ်စေတော်မူသော မြတ်စွာ
ဘုရား၏မဂ်သည်၊ ဥပ္ပါဒေတာမဂ်မည်၏ ဆိုသောစကားနှင့်၊ ချစ်သား
ရဟန်းတို့၊ ဤမဂ္ဂင် ဂ-ပါး တရားသည်၊ ဈေးဘုရားတို့ နိဗ္ဗာန်သို့ ကြွ
ရောက်တော်မူသော မဂ်လမ်းဟောင်းတည်း။ ထိုမဂ်လမ်းဟောင်းကို
ငါဘုရား အစဉ်တစိုက် လိုက်တော်မူ၏ ဆိုသောစကား အတူထား။
ဖြစ်ပြီးသောမဂ်ကို နောက်မှရသော သာဝကတို့၏မဂ်သည်၊ အနုဂါ
မဂ်မည်၏ ဆိုသောစကားနှင့်၊ ချစ်သားရဟန်းတို့ ဤသို့ ငါဘုရား
ဟောကြားတော်မူသော မဂ်အကျင့်သည်၊ အကြင်မျှလောက် ကျင့်
ကြသသူ လူတို့ဖြင့် ထင်၏ ဆိုသောစကား အတူထား။ ထို့ကြောင့်၊
မြတ်စွာဘုရား ပွားတော်မူသော မဂ်ကို၊ ဈေးဘုရားတို့၏မဂ်ဟောင်း
ဆိုရသည်။ သာဝကတို့ ပွားသောမဂ်ကို၊ မြတ်စွာဘုရား၏မဂ်ဟောင်း
ဆိုရသည်။

သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနန္တိ အတိတဿ မဂ္ဂဿ ဘာဝ
နာကြိယာ သာ သတိ စိတ္တေ ပရိယောဒါပိတေ ပဉ္စက္ခန္ဓာ
ပရိယောဒါပိတာ အဝန္တိ၊ ဝေဠိ ဘဂဝါ အာဟ၊ စေ
တောဝိသုဒ္ဓတ္တံ ဘိက္ခဝေ တထာဂတေ ဗြဟ္မစရိယံ ဝုဿ
တိတိ။

သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနန္တိ၊ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပနံ-ဟူသည်ကား။
အတိတဿ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ဟောင်းကို။ ယာ ဘာဝနာ၊ အကြင်ပွားခြင်း။
ယာ ကြိယာ၊ အကြင်ပြုခြင်း။ (သဒ္ဓါနေကို ထောက်၍ အနက်ပေးရိုး လိုရင်း
နက်ကျ မကျသိ)။ အတိတဿ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်ဟောင်း၏။ ယာ ဘာဝနာ
ကြိယာ၊ အကြင်အပွားကိုပြုခြင်း။ သာ အတိတဿ မဂ္ဂဿ ဘာဝနာ
ကြိယာ၊ ထိုမဂ်ဟောင်း၏ အပွားကိုပြုခြင်းသည်။ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယော
ဒါပနံ၊ သဗ္ဗိတ္တ ပရိယောဒါပန-မည်၏။ စိတ္တေ၊ စိတ်သည်။ ပရိယော
ဒါပိတေ၊ ဖြူစင်သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ပဉ္စက္ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာငါးပါးတို့
သည်။ ပရိယောဒါပိတာ၊ ဖြူစင်ကုန်သည်။ အဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဝေဠိ၊

ဤသို့လည်း၊ စေတောဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ဘိက္ခုဝေ။ ပ။ ဝုဿတိတိ၊ ဝုဿတိ-
ဟူ၍။ ဘဂ ၇၂ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟာ၊ ဟောတော်မူပြီ။ ဘိက္ခု
ဝေ၊ ဝုဟန်းတို့၊ စေတောဝိသုဒ္ဓတ္ထံ ၊ စိတ်၏စင်ကြယ်ခြင်းငှါ။ တထာ
ဂတေ၊ ငါဘုရား၌၊ ဗြဟ္မစရိယံ၊ မဂ်အကျင့်ကောင်း၊ အဟောင်းမဂ်
သီတင်းကို။ ဝုဿတိ၊ သုံး၏။

မဂ်ဟောင်းကိုပွားဆိုသောစကားဖြင့်၊ မဂ်အကျင့်မည်သည်ကား၊
မဂ်အကျင့်ကိုကျင့်သောသူ၏ အတွက်က၊ မဂ်အကျင့် အသစ်တဝက်၊
ကလျာဏမိတ္တ၏ အတွက်က၊ မဂ်အကျင့် အဟောင်းတဝက်၊ ဤသို့
ကား မဆိုရချေ။ မဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ၏အတွက်၊ မဂ်အကျင့်
အသစ် သက်သက်မရှိချေ။ ကလျာဏမိတ္တ၏ အတွက်၊ မဂ်အကျင့်
အဟောင်း သက်သက်သာ ရှိချေသည်။ ထို့ကြောင့်၊ မဂ်အကျင့်ကို
ကျင့်သောသူအား၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းသို့ ရောက်သော မဂ်ဟောင်းကို၊
ကလျာဏမိတ္တက ပွားစေရသည်။ မဂ်အသစ်အသစ် နိဗ္ဗာန်အသစ်
အသစ် ဖြစ်သည်မရှိချေ။ ကလျာဏမိတ္တ ရှေးရှေးဘုရား အပေါင်း
အရှင်ကောင်းတို့၏မဂ်ဟောင်း နိဗ္ဗာန်ဟောင်းသာရှိကြောင်း ကောင်း
အောင် နှလုံးသွင်း။

ဥပမာ မိဒံ ဘန္တေ ဗြဟ္မစရိယဿ၊ ယဒိဒံ ကလျာဏ
မိတ္တတာ၊ ကလျာဏ သဟာယတာ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္က
တာတိ၊ မာဟေဝံ အာနန္ဒ၊ မာဟေဝံ အာနန္ဒ၊ သကလ
မေဝဟိဒံ အာနန္ဒ ဗြဟ္မစရိယံ ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊
ကလျာဏ သဟာယတာ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကတာ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်အကျင့်သည်၊ ဗြဟ္မ
စရိယဿ၊ မဂ်အကျင့်ကို ကျင့်သောသူ၏ အတွက်က။ ဥပမံ၊ မဂ်အ
ကျင့် အသစ်တဝက်။ ယဒိဒံ ယာယ ကလျာဏမိတ္တတာ ကလျာဏ
မိတ္တတာယ၊ ကလျာဏ သဟာယတာယ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကတာယ၊
ကလျာဏမိတ် အဖော်အပေါင်း၏ အတွက်က။ ဥပမံ၊ မဂ်အကျင့်
ဟောင်းတဝက်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တေ၊ လျှောက်ဆိုသည်ရှိသော်၊ အာနန္ဒ၊
အာနန္ဒာ။ ဇေ၊ ဤသို့။ မာဝဒ ဟိ၊ သင်မဆိုလင့်။ အာနန္ဒ၊ အာနန္ဒာ၊
ဇေ၊ ဤသို့။ မာဝဒ ဟိ၊ သင်မဆိုလင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်အကျင့်

သည်။ ယဒိဒံ ယာယ ဣမာယ ကလျာဏမိတ္တတာယ၊ ကလျာဏ သ
ဟာယတာယ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကတာယ၊ အကြင်ကလျာဏ မိတ်
အပေါ်အပေါင်း၏ အတွက်က။ သကလမေဝ၊ အလုံးစုံအကုန် မဂ်
အကျင့်ဟော နင်းသာလျှင်တည်း။

ကလျာဏမိတ္တဿေတံ အာနန္ဒဘိက္ခုနော ပါဠိကနံ၊
ကလျာဏသဟာယဿ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကဿ၊ အရိယံ
အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဘာဝေသတိ၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဗဟု
လီကရိဿတိတိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ကလျာဏမိတ္တဿ ကလျာဏသဟာ
ယဿ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကဿ ဘိက္ခုနော၊ ကလျာဏမိတ် အပေါ်
အပေါင်း ရဟန်း၏။ ယံ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ အကြင်အဋ္ဌဂီက အ
ရိယာ မဂ်ကို။ ဘာဝေသတိ၊ ပွားစေလတံ။ ယံ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊
အကြင် အဋ္ဌဂီက အရိယာမဂ်ကို။ ဗဟုလီကရိဿတိ၊ အကြိမ်များစွာ
ပြုစေလတံ။ ဇေတံ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ ထိုအဋ္ဌဂီက အရိယာမဂ်ကို။
ပါဠိကနံ၊ လိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဘဂဝ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အ
ဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ကထဉ္စာနန္ဒ ဘိက္ခု ကလျာမိတ္တော၊ ကလျာဏသဟာ
ယော၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကော၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ
ဘာဝေတိ၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဗဟုလီကရေတိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ။ ကထဉ္စာ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ ဘိက္ခု၊
ကလျာဏမိတ္တော ကလျာဏသဟာယော ကလျာဏသမ္ပဝင်္ကော၊
ကလျာဏမိတ် အပေါ်အပေါင်းရဟန်းသည်။ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊
အဋ္ဌဂီက အရိယာမဂ်ကို။ ဘာဝေတိ၊ ပွားသနည်း။ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ
မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌဂီက အရိယာမဂ်ကို။ ဗဟုလီကရေတိ၊ အကြိမ်များစွာ ပြု
သနည်း။

ဣဓာ နန္ဒဘိက္ခု သမ္မာဒိဋ္ဌိံ ဘာဝေတိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊
ဝိရာဂနိဿိတံ၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိကာမိံ၊

သမ္မာသင်္ကပ္ပံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာဝါစံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာ
ကမ္မန္တံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာအာဇီဝံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာ
ဝါယာမံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာ သတိံ ဘာဝေတိ၊ သမ္မာ
သမာဓိံ ဘာဝေတိ၊ ဝိဝေကနိဿိတံ ဝိရာဂနိဿိတံ၊
နိရောဓနိဿိတံ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဣဝါငါဘုရားသာသနာတော်၌၊ ဘိက္ခု၊
ရဟန်းသည်၊ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေက နိဗ္ဗာန်ကို ဖြိသော၊ ဝိရာဂ
နိဿိတံ၊ ဝိရာဂနိဗ္ဗာန်ကို ဖြိသော၊ နိရောဓနိဿိတံ၊ နိရောဓနိဗ္ဗာန်ကို
ဖြိသော၊ ဝေါဿဂ္ဂ ပရိဏာမိံ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂ၊ ပက္ခန္ဓနဝေါဿဂ္ဂ
၂-ပါး၌ ရင့်ကျက်သော၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိံ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။
သမ္မာသင်္ကပ္ပံ၊ သမ္မာသင်္ကပ္ပကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ သမ္မာဝါစံ၊ သမ္မာ
ဝါစာကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ သမ္မာကမ္မန္တံ၊ သမ္မာကမ္မန္တကို၊ ဘာ
ဝေတိ၊ ပွား၏။ သမ္မာအာဇီဝံ၊ သမ္မာအာဇီဝကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။
သမ္မာဝါယာမံ၊ သမ္မာဝါယာမကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ သမ္မာသတိံ၊
သမ္မာသတိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။ ဝိဝေကနိဿိတံ၊ ဝိဝေကနိဗ္ဗာန်ကို
ဖြိသော၊ ဝိရာဂနိဿိတံ၊ ဝိရာဂနိဗ္ဗာန်ကို ဖြိသော၊ နိရောဓ နိဿိတံ၊
နိရောဓနိဗ္ဗာန်ကို ဖြိသော၊ ဝေါဿဂ္ဂပရိဏာမိံ၊ ပရိစ္ဆာဂဝေါဿဂ္ဂ
ပက္ခန္ဓန ဝေါဿဂ္ဂ ၂-ပါး၌ ရင့်ကျက်သော၊ သမ္မာသမာဓိံ၊ သမ္မာ
သမာဓိကို၊ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။

ဧဝံ ခေါ အာနန္ဒ ဘိက္ခု ကလျာဏမိတ္တော ကလျာဏ
သဟာယော၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ဂော၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ
မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံမဂ္ဂံ ဗဟုလိကရောတိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ၊ ဧဝံခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ
မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌဂီက အရိယမဂ်ကို၊ ဘိက္ခု ကလျာဏမိတ္တော ကလျာဏ
သဟာယော ကလျာဏသမ္ပဝင်္ဂော၊ ကလျာဏမိတ်အပေါ်အပေါင်း
ရဟန်းသည်။ အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ၊ အဋ္ဌဂီက အရိယမဂ်ကို၊ ဘာဝေ
တိ၊ ပွား၏။ ဗဟုလိကရောတိ၊ အကြိမ်များစွာပြု၏။

တဒမိနာပေတံ အာနန္ဒ ပရိယာယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။
ယထာသကလမေ ဝိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ယဒိဒံကလျာဏမိတ္တ
တာ၊ ကလျာဏ သဟာယတာ၊ ကလျာဏ သမ္ပဝင်္ဂ
တာတိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ ယထာယေန ပရိယာယေန၊ အကြင်
ပရိယာယ်အားဖြင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ် အကျင့်သည်။ ယဒိဒံ
ကလျာဏမိတ္တတာ၊ ယာသ ဣမာယ ကလျာဏမိတ္တတာယ၊ ကလျာ
ဏ သဟာယ တာယ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ဂတာယ၊ အကြင်ကလျာဏ
မိတ်အဖော်အပေါင်း၏။ သကလမေ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလုံးစုံ အားလုံး
ကုန် မဂ်အကျင့်သာလျှင်တည်း။ ဣမိနာပိ ပရိယာယေန၊ ဤပရိယာယ်
အားဖြင့်လည်း။ တံ တဿကလျာဏမိတ္တဿ၊ ထိုကလျာဏ မိတ်၏။
ဧတံ သကလမေ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုအလုံးစုံ အားလုံးကုန် မဂ်အကျင့်ကို
သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။ ဣတိအနက်ထင်၏။

မမဉ္ဇိ ကလျာဏမိတ္တံ အာဂမ္မဇာတိဓမ္မာ သတ္တာ ဇာ
တိယာ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ ဇရာဓမ္မာ သတ္တာ ဇရာယ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊
မရဏဓမ္မာ သတ္တာ မရဏေန ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ သောက ပရိ
ဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသ ဓမ္မာသတ္တာ သောက
ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမနဿု ပါယာသေဟိ ပရိမုစ္ဆန္တိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သားအာနန္ဒာ။ မမဉ္ဇိကလျာဏမိတ္တံ ၊ ငါ့ဆုရားတည်း
ဟူသော ကလျာဏမိတ်ကိုသာလျှင်။ အာဂမ္မ၊ အဖို့ပြု၍။ ဇာတိဓမ္မာ၊
ပဋိသန္ဓေနေသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။
ဇာတိယာ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်းမှ။ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ ဇရာဓမ္မာ၊
အိုသော သဘောရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ဇရာယ၊
အိုခြင်းမှ။ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ မရဏဓမ္မာ၊ သေသောသဘော
ရှိကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ မရဏေန၊ သေခြင်းမှ။ ပရိ
မုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကြကုန်၏။ သောကပရိဒေဝ၊ ဒုက္ခဒေါမနဿုပါယာသ
ဓမ္မာ၊ စိုးရိမ်သောသဘော၊ ငိုကြွေးသောသဘော၊ ဆင်းရဲသောသဘော၊
နှလုံးမသာယာသောသဘော၊ စိတ်ပင်ပန်းသောသဘောရှိကုန်သော။

သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သောက ပရိဒေဝ ဒုက္ခ ဒေါမန သု ပါယာ
သေဟိ၊ စိုးရိမ်ခြင်း၊ ငိုကြွေးခြင်း၊ ကိုယ်ဆင်းရဲခြင်း၊ စိတ်ဆင်းရဲခြင်း၊
စိတ်ပင်ပန်းခြင်းတို့မှ။ ပရိမုစ္ဆန္တိ၊ လွတ်ကြကုန်၏။

ဣမိနာ ခေါ အာနန္ဒ ပရိယာယေန ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ယထာ
သကလမေဝိဒံ ဗြဟ္မစရိယံ ယဒိဒံ ကလျာဏမိတ္တတာ၊
ကလျာဏ သဟာယတာ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ဂတာတိ။

အာနန္ဒ၊ ချစ်သား အာနန္ဒာ၊ ယထာယေန ပရိယာယေန၊ အကြင်
ပရိယာယ်ဖြင့်။ ဣဒံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ဤမဂ်အကျင့်သည်။ ယဒိဒံ ကလျာ
ဏမိတ္တတာ- ယာယ ဣမာယ ကလျာဏမိတ္တတာယ၊ ကလျာဏ သ
ဟာယတာယ၊ ကလျာဏသမ္ပဝင်္ဂတာယ၊ အကြင် ကလျာဏမိတ်
အပေါ်အပေါင်း၏။ သကလမေဝ ဗြဟ္မစရိယံ၊ အလုံးစုံ အားလုံးကုန်
မဂ်အကျင့်သာလျှင်တည်း။ ဣမိနာ ခေါ ပရိယာယေန၊ ဤပရိယာယ်
အားဖြင့်။ တဿမေ မမ ကလျာဏ မိတ္တဿ၊ ထိုငါ့ဘုရားတည်းဟူ
သော ကလျာဏမိတ်၏။ ဧဝံ ဗြဟ္မစရိယံ၊ ထိုမဂ်အကျင့်ကို။ သကလ
မေဝ၊ အလုံးစုံ အားလုံးကုန်ဟူ၍သာလျှင်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အာဟ၊ ဟောတော်မူ၏။

ဤသုတ်၌၊ ဇာတိဓမ္မာ သတ္တာ ဇာတိယာ ပရိမုစ္ဆန္တိ။- ဟူသော
စကားဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒက္ခဏမှ လွတ်သောသဘောကို ဟောတော်မူသည်။
ဇရာဓမ္မာ သတ္တာ ဇရာယ ပရိမုစ္ဆန္တိ။- ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဋ္ဌိတိက္ခ
ဏမှ လွတ်သောသဘောကို ဟောတော်မူသည်။ မရဏဓမ္မာ သတ္တာ
မရဏေန ပရိမုစ္ဆန္တိ။- ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဘင်္ဂက္ခဏမှ လွတ်သော
သဘောကို ဟောတော်မူသည်။ အဘယ်တရားတို့၏ ဥပ္ပါဒက္ခဏ၊
ဋ္ဌိတိက္ခဏ၊ ဘင်္ဂက္ခဏမှ လွတ်သနည်း။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယ
တန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနံ၊ ဘဝ ဤအင်္ဂါ ၈-ဌာန တရား
တို့၏။ ဥပ္ပါဒက္ခဏ၊ ဋ္ဌိတိက္ခဏ၊ ဘင်္ဂက္ခဏမှ လွတ်သည်။ ဥပ္ပါဒက္ခ
ဏ၊ ဋ္ဌိတိက္ခဏ၊ ဘင်္ဂက္ခဏ ၃-ပါးမှ လွတ်ခြင်းသည်။ နိဗ္ဗာန်၏ သ
ဘော နိဿရဏဌ၊ အသင်္ခါဘဝါဟု ဆိုအပ်သော အသင်္ခါတ လက္ခ
ဏာ ၃-ပါးပင်တည်း။

တိဏိမာနိ ဘိက္ခဝေ အသင်္ခတဿ အသင်္ခတ လက္ခဏာနိ၊ ကတမာနိ တိဏိ၊ န ဥပ္ပါဒေါ ပညာယတိ၊ န ဝယော ပညာယတိ၊ န ဋ္ဌိတဿ အညထတ္တံ ပညာယတိ၊ ဣမာနိ ခေါ ဘိက္ခဝေ တိဏိ အသင်္ခတဿ အသင်္ခတ လက္ခဏာနိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသင်္ခတဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အသင်္ခတ လက္ခဏာနိ၊ နိဗ္ဗာန်လက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤ ၃-ပါးတို့တည်း။ ကတမာနိ တိဏိ၊ အဘယ်သုံးပါးတို့နည်း။ ဥပ္ပါဒေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဝယော၊ ပျက်ခြင်းသည်။ န ပညာယတိ၊ ဋ္ဌိတဿ၊ တည်ခြင်း၏။ အညထတ္တံ၊ တပါး၏ အဖြစ်သည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အသင်္ခတဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏။ အသင်္ခတ လက္ခဏာနိ၊ နိဗ္ဗာန်၏ လက္ခဏာတို့သည်။ ဣမာနိ တိဏိ၊ ဤ ၃-ပါးတို့တည်း။

ဇာတိ ဇရာမရဏ ဥပါဒ်၊ ဋ္ဌိ၊ ဘင် သင်္ခတလက္ခဏာက လွတ်သည်ရှိသော်၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ဘဝက လွတ်သည်။ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန် ဘဝက လွတ်သည်ရှိသော်၊ အဝိဇ္ဇာ သင်္ခါရ အကြောင်းက လွတ်သည်။ အကြောင်းကလွတ်သော ဝိသင်္ခါရ အသင်္ခတကို၊ နိစ္စဝံသဘောက မရွှေ့မပြောင်းသောကြောင့်၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းဆိုရသည်။ ဧဝံ ခေါ် အာနန္ဒ ဘိက္ခုကလျာဏမိတ္တော အရိယံ အဋ္ဌဂီကံ မဂ္ဂံ ဘာဝေတိ။- ဟူသော စကားဖြင့်၊ အဋ္ဌဂီက အရိယမဂ်ကို၊ နိဗ္ဗာန်ဟောင်းသို့ ရောက်ကြောင်းသဘော မရွှေ့မပြောင်းသောကြောင့် မဂ်ဟောင်းဆိုရသည်။

ဤနေရာဌာန၌၊ မိစ္ဆာဉာဏ်ကို တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်၍၊ သမ္မာဉာဏ် သက်ဝင်ကြစေခြင်းအကျိုးငှါ၊ အသေအခြာမှာထားပေအံ့ ဟူသော ဝန်ခံချက်စကားရပ်၊ ဤတွင်အပြီးသပ်၏။

ဤပုရာဏနဂရသုတ်၌၊ နိဿရဏံ နပ္ပဇာနာတိ ဇရာမရဏဿ- ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဇရာမရဏက မလွတ်သောသဘော၊ အနုလောမ

ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သည်။ အာဒိနဝမည်၏။ နိဿရဏံ ပညာယိဿတိ ဇရာ
 မရဏဿ-ဟူသောစကားဖြင့်၊ ဇရာမရဏက လွတ်သော သဘော၊
 ပဋိလောမ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ်သည်။ နိဿရဏ မည်၏။ ဤနိဿရဏ
 သည်လည်း၊ ဟေတု ပလနိဿန္တ ကောက်ချက်ချသည်ရှိသော်၊ ဟေတု
 နိဿရဏ၊ ပလနိဿရဏ၊ နိဿန္တနိဿရဏ အားဖြင့် ၃-ပါး။ ထို
 ၃-ပါးတို့တွင်၊ မဂ္ဂင် ၈-ပါးသည်။ ဝဋုဒုက္ခ ဘုံဘဝက လွတ်၍၊
 နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သောကြောင့်၊ ဟေတုနိဿရဏမည်
 ၏။ နိဗ္ဗာန်သည် ဝဋုဒုက္ခ ဘုံဘဝကလွတ်၍၊ ဒုက္ခ၏ ခြွင်းခြင်းသို့
 ရောက်သော မဂ်အကျင့်၏ အကျိုးဖြစ်သောကြောင့်၊ ပလနိဿရဏ
 မည်၏။ ကြွင်းသော မဂ်စိတ္တပျာဒ် ၂၉-ခုနှင့်တကွ၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲ
 ကေနိ၊ ဉာဏ်အစဉ်လိုက် မဂ်သို့ဆိုက်သော ဝိပဿနာသည်။ ဝဋုဒုက္ခ
 ဘုံဘဝက လွတ်၍၊ နိဗ္ဗာန်၏ အကျိုးဆက်ဖြစ်သောကြောင့်၊ နိဿန္တ
 နိဿရဏမည်၏။

တာယ နိရောဓံ အသင်္ခတံ နိဗ္ဗာန် အနဝဇ္ဇ ဖလံနာမ၊
 တေန ဒုက္ခနိရောဓဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ နိရောဓံ ဖလန္တိ
 ဣတိ ယံ တံ ဝုတ္တံ၊ ဣဒ မေတံ ပဋိစ္စ ဝုတ္တန္တိ နိဗ္ဗ မေတ္ထ
 ဝန္တိဗ္ဗံ။

တာယ၊ ထိုမဂ်အကျင့်ဖြင့်၊ နိရောဓံ၊ ခြွင်းသော၊ အသင်္ခတံ၊ အ
 သင်္ခတမည်သော၊ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်သည်။ အနဝဇ္ဇ ဖလံနာမ၊ အနဝဇ္ဇ
 ဖလမည်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိယာ ပဋိပဒါယ
 နိရောဓံ ဖလန္တိ၊ ဖလံ-ဟူ၍၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယံတံ ဝစနံ၊ အကြင်စကား
 ကို၊ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣဒံ ဝစနံ၊ ဤဒုက္ခနိရောဓ ဂါမိနိယာ ပဋိပဒါ
 ယ နိရောဓံ ဖလံ-ဟူသော စကားကို၊ ဇေတံ ဝစနံ၊ ထိုတာယ နိရောဓံ
 အသင်္ခတံ နိဗ္ဗာန် အနဝဇ္ဇဖလံ နာမ-ဟူသော စကားကို၊ ပဋိစ္စ၊ စွဲ၍၊
 ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဧတ္ထ၊ ဤနေရာ၌၊ နိဗ္ဗံ၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်းသို့၊
 ဝန္တိဗ္ဗံ၊ ရောက်အပ်၏။

ဟေတုနိဿရဏ ၁-ပါး၊ ပလနိဿရဏ ၁-ပါး၊ နိဿန္တ နိဿ
 ရဏ ၁-ပါး။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ ပလနိဿရဏ သည်လည်း၊ ပလ
 နိဿရဏ သာမညအားဖြင့် ၁-ပါး။ ဝိသေသ အားဖြင့်သော်ကား၊

နိဗ္ဗာန်အရာ၌ အဓိပ္ပါယ်ထွက်ပြုရုံ စကားအမြောက် ၁၄၅

နိဿရဏ ၁-ပါး၊ အာရမ္မဏ ၁-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ပရိညာဘိသမယ မဂ်ကိစ္စဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဝဋ်ဒုက္ခ ဘုံဘဝ၏ ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင် သင်္ခတလက္ခဏာက၊ လွတ်သောသဘော နိဗ္ဗာန်သည်၊ နိဿရဏမည်၏။ ပဟာနာဘိသမယ မဂ်ကိစ္စဖြင့်၊ ပယ်အပ်သော ကိလေသာတို့၏ အကြွင်းမရှိအောင်၊ သမုဇ္ဈေဒပဟာန်ကို ပြုသော အရိယာမဂ်ဉာဏ်၏ ဝဋ်ဒုက္ခ ဘုံဘဝ၊ သင်္ခါရအာရုံ၊ ပညတ်အာရုံ ၂-ပါးစုံက လွတ်သောသဘော နိဗ္ဗာန်သည်၊ အာရမ္မဏမည်၏။

ယေပန ပရိညေယျ ဗုဒ္ဓိနော ပုဂ္ဂလာ၊ တေသံ ဝိမတိ ဝိနောဒနတ္ထံ အယ မေတ္ထ အဓိပ္ပါယ နိဒ္ဓါရဏ မုခေန ယုတ္တိ ဝိစာရဏာ၊ ယထာ ပရိညေယျတာယ သ ဥတ္တရာနံ ကာမာနံ ရူပါနဉ္စ ပဋိပက္ခဘူတံ တဗ္ဗိရူရ သဘာဝံ နိဿရဏံ ပညာယတိ၊ ဧဝံ သဘာဝါနံ သဗ္ဗေသမ္ပိ သင်္ခတဓမ္မာနံ ပဋိပက္ခဘူတေန တဗ္ဗိရူရ သဘာဝေန နိဿရဏေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ ယဉ္စ တံ နိဿရဏံ၊ သာ အသင်္ခတာ ဓာတု၊ ကိဉ္စ ဘိယျော သင်္ခတာရမ္မဏံ ဝိပဿနာဉာဏံ အဝိစ အနုလောမဉာဏံ ကိလေသေ တဒင်္ဂဝသေန ပဇာဟတိ၊ န သမုဇ္ဈေဒဝသေန ပဇာဟိတုံ သက္ကောတိ၊ တထာ သမုတိ သစ္စာ ရမ္မဏံ ပဌမဇ္ဈာနာဒိ သု ဉာဏံ ဝိက္ခမ္ဘန ဝသေနော ကိလေသေ ပဇာဟတိ၊ န သမုဇ္ဈေဒဝသေန၊ ဣတိ သင်္ခတာ ရမ္မဏဿ သမုတိသစ္စာ ရမ္မဏဿစ ဉာဏဿ ကိလေသာနံ သမုဇ္ဈေဒ ပဟာနေ အသမတ္တ ဘာဝတော တေသံ သမုဇ္ဈေဒပဟာန ကရဿ အရိယမဂ္ဂ ဉာဏဿ တဒုဘယ ဝိပရိတ ဘာဝေန အာရမ္မဏေန ဘဝိတဗ္ဗံ၊ သာ အသင်္ခတာ ဓာတု။

ပရိညေယျ ဗုဒ္ဓိနော၊ ပိုင်းခြား၍ သိသော ပညာရှိကုန်သော။ ယေပန ပုဂ္ဂလာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်။ တေသံ၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏။ ဝိမတိ ဝိနောဒနတ္ထံ၊ ယုံမှားခြင်းကို ပယ်ဖျောက်ခြင်းငှါ။ အယံ၊ ဤဆိုလတံသည် ကား။ ဧတ္ထ၊ ဤအသင်္ခတဓာတ် နိဗ္ဗာန်အရာ၌။ အဓိပ္ပါယ နိဒ္ဓါရဏ

မုခေန၊ အဓိပ္ပါယ်ကို ထုတ်ရုံသက်သက် စကားအမြောက်ဖြင့်၊ ယုတ္တိ
 ဝိစာရဏာ၊ သဘာဝယုတ္တိကို ရှေးချယ် စိစစ်ရုံမျှတည်း။ ပရိညေယျ
 တာယ၊ ပိုင်းခြားသည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ သဥတ္တရာနံ၊ အမြတ်ရှိကုန်
 သော။ ကာမာနံ၊ ကာမတို့၏။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်
 သော။ တဗ္ဗိရူရ သဘာဝံ၊ ထိုကာမမှ ဝေးသော ရူပသဘောသည်။
 နိဿရဏံ၊ ကာမကလွတ်သော နိဿရဏသည်။ ပညာယတိ ယထာ၊
 ထင်သကဲ့သို့။ သဥတ္တရာနံ၊ အမြတ်ရှိကုန်သော။ ရူပါနဉ္စ၊ ရူပတို့၏
 လည်း။ ပဋိပက္ခဘူတံ၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ တဗ္ဗိရူရ သဘာဝံ၊ ထို
 ရူပမှဝေးသော အရူပသဘောသည်။ နိဿရဏံ၊ ရူပက လွတ်သော
 နိဿရဏသည်။ ပညာယတိ ယထာ၊ ထင်သကဲ့သို့။ ဧဝံ၊ ထို့အတူ။
 သဗ္ဗေသမ္ဘိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ သဘာဝါနံ၊ သဘောတို့
 ၏။ ပဋိပက္ခဘူတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ တဗ္ဗိရူရ သဘာဝေန၊
 ထိုလက္ခဏာ သဘာဝမှဝေးသော သန္တိသဘောသည်။ နိဿရ
 ဏေန၊ သဘာဝလက္ခဏာက လွတ်သော နိဿရဏသည်။ ဘဝိ
 တဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ သင်္ခါတဓမ္မာနံ၊ ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင် သင်္ခါတ တရားတို့၏။
 ပဋိပက္ခဘူတေန၊ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ တဗ္ဗိရူရ သဘာဝေန၊ ထို
 ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင် သင်္ခါတမှ ဝေးသော အတ္တတိ သဘောသည်။ နိဿရ
 ဏေန၊ သင်္ခါတလက္ခဏာက လွတ်သော နိဿရဏသည်။ ဘဝိတဗ္ဗံ၊
 ဖြစ်အပ်၏။ ယဂ္ဂ တံ နိဿရဏံ၊ အကြင်လွတ်သော နိဿရဏ။ သာ၊
 ထိုလွတ်သော နိဿရဏသည်။ အသင်္ခါတာ ဓာတု၊ အသင်္ခါတဓာတ်
 မည်၏။ ဘိယျော၊ အလွန်ကား။ ကိဉ္စ၊ အဘယ်နည်း။ သင်္ခါတာ
 ရမ္မဏံ၊ သင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိသော။ ဝိပဿနာဉာဏံ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
 သည်။ အဝိစ၊ စင်စစ်။ အနုလောမဉာဏံ၊ အနုလောမဉာဏ်သည်။
 ကိလေသေ၊ ကိလေသာတို့ကို။ တဒင်္ဂဝသေန၊ တဒင်္ဂ၏အစွမ်းအား
 ဖြင့်။ ပဇဟတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ သမုစ္ဆေဒဝသေန၊ သမုစ္ဆေဒ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်။ ပဇဟိဘုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ တထာ၊
 ထို့အတူ။ သမုတိ သစ္စာရမ္မဏံ၊ ပညတ်လျှင် အာရုံရှိသော။ ပဌမဇ္ဈာ
 နာဒိသု၊ ပဌမဈာန်စသည်တို့၌။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်သည်။ ဝိက္ခမ္ဘ န ဝသေ
 နေဝ၊ ဝိက္ခမ္ဘန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်သာလျှင်။ ကိလေသေ၊ ကိလေသာ

တို့ကို၊ ပဇာတိ၊ ပယ်စွန့်၏။ သမုစ္ဆေဒဝသေန၊ သမုစ္ဆေဒ၏အစွမ်း
 အားဖြင့်၊ ပဇဟိတုံ၊ ပယ်ခြင်းငှါ၊ နသက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သင်္ခတာရမ္ပဏဿ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရုံရှိသော။ သမုတိသစ္စာ
 ရမ္ပဏဿ၊ ပညတ်လျှင်အာရုံရှိသော။ ဥဉာဏဿစ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၊
 သမထဉာဏ်၏။ ကိလေသာနံ၊ ကိလေသာတို့ကို။ သမုစ္ဆေဒ ပဟာ
 နေ၊ သမုစ္ဆေဒပယ်ခြင်း၌၊ အသမတ္တ ဘာဝတော၊ မစွမ်းနိုင်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ တေသံ၊ ထို တဒဂ်၊ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာနံ ကိလေသာတို့၏။
 သမုစ္ဆေဒ ပဟာနကရဿ၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်ကို ပြုသော။ အရိယမဂ္ဂ
 ဉာဏဿ၊ အရိယမဂ်ဉာဏ်၏။ တဒုဘယ ဝိပရိတဘာဝေန၊ ထိုသင်္ခါ
 ရ နာရုံ၊ ပညတ်အာရုံ ၂-ပါးစုံမှ ပြန်သောသဘောနိဗ္ဗာန်သည်။ အာရမ္ပ
 ဏော၊ အာရုံသည်။ ဘဒိတဗ္ဗံ၊ ဖြစ်အပ်၏။ ယည တံ အာရမ္ပဏံ၊ အကြင်
 အာရုံ။ သာ၊ ထိုအာရုံသည်။ အသင်္ခတာဝေတု၊ အသင်္ခတဖန်မည်၏။

ဣတိ သင်္ခတာရမ္ပဏဿ သမုတိသစ္စာရမ္ပဏဿစ ဉာဏဿ-ဟူ
 သော စကားဖြင့်၊ သင်္ခါရအာရုံ၊ ပညတ် နာရုံ ၂-ပါးစုံကို စကားကုန်
 အောင်ဆိုသော်လည်း။ ဗဟိဒ္ဓါစ သဗ္ဗနိမိတ္တေဟိ ဝုဠာတိ။-ဟူသော
 စကားဖြင့်၊ ပညတ်အာရုံ အသီးအခြားတပါး ကွဲပြားမနေရ။ အာရမ္ပ
 ဏိက စိတ်မှအပ၊ ဗဟိဒ္ဓပင်ဖြစ်သောကြောင့်၊ သင်္ခါရမှ ထ၏ဆိုလျှင်၊
 ပညတ် အာရုံ ပါဝင်တော့သည်မှတ်။ ထို့ကြောင့်၊ သိလွယ် ဆိုလွယ်
 အောင် သင်္ခါရက လွတ်သည်ကိုသာ၊ မဂ်၏ အာရုံ အသင်္ခတဖန်
 နိဗ္ဗာန်မှတ်။

ဣတိ သင်္ခတာ ရမ္ပဏဿ သမုတိသစ္စာ ရမ္ပဏဿစ၊ ဉာဏဿ
 ကိလေသာနံ သမုစ္ဆေဒပဟာနေ အသမတ္တ ဘာဝတော။-ဟူသော
 စကားဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟန ၄-ဌာန အတ္တဘော၌၊
 အတ္တတ္တ ပဝတ္တက မထသော၊ ခဏခဏ အသစ်အသစ် အာရုံပြုခွင့်
 သဘော၊ အကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာကို၊ သမုစ္ဆေဒ ပယ်ခြင်းငှာ
 မစွမ်းနိုင် သည်ဖြစ်၍ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟန ၄-ဌာန
 အတ္တဘော၌၊ ခဏခဏ အသစ်အသစ် အာရုံပြုခွင့်သဘော၊ အကျိုး
 ဖြစ်သော ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဗ္ဗာယဘန၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊
 ဥပါဒါနံ၊ ဘဝ၊ ဤအင်္ဂါ ၈-ဌာန ခန္ဓာဉာဏက၊ မလွတ်သော ဝိပဿနာ

အာရုံကို၊ သင်္ခါရဆိုရသည်။ သင်္ခါရကို၊ အာရုံပြုသည်မဆို၊ သင်္ခါရ
အာရုံရှိသည် ဆိုလိုသည်။ ကိလေသာ အာရုံပြုဘို့။

တေသံ သမုစ္ဆေဒ ပဟာန ကရဿ အရိယမဂ္ဂ ဉာဏဿ တဒု
ဘယ ဝိပရိတာဘာဝေန အာရမ္မဏေန ဘဝိတဗ္ဗံ။ သာ သင်္ခါတာဝာတု။-
ဟူသော စကားဖြင့်၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-
ဌာန၊ ခန္ဓနိဿရ အနတ္တဘောဋ္ဌိ၊ အန္တိတ္တ ပဝတ္တက ထသော၊ ခဏ
ခဏ အသစ်အသစ် အာရုံ ပြုခွင့် သဘော၊ အကြောင်းဖြစ်သော
ကိလေသာကို၊ သမုစ္ဆေဒပယ်ခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ အနုပ္ပါဒ၊
အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-ဌာန၊ ခန္ဓနိဿရ အနတ္တဘောဋ္ဌိ၊
အန္တိတ္တ၊ ပဝတ္တက ထသော၊ ခဏခဏ အသစ်အသစ်၊ အကြောင်း
ဖြစ်သော ကိလေသာ၏ အာရုံဖြစ်ခွင့် သဘော၊ အကျိုး ဖြစ်သော
ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊
ဘဝ၊ ဤ ၈-ဌာန ခန္ဓာပဉ္စကက၊ လွတ်သောမဂ်၏ အာရုံကို၊ သင်္ခါရက
လွတ်သော အသင်္ခါတဇာတ် နိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။ အာရုံပြုသည်မဆို။
အာရုံရှိသည် ဆိုလိုသည်။ မဂ်အာရုံပြုဘို့။

ဤအဓိပ္ပါယ် စကားရပ်၌ အတွင်းဝင်သော၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊
အာယူဟန ၄-ဌာနကို၊ ဖြစ်သစ်စဉ်းရှိသော ခန္ဓာဆိုရသည်။ ဖြစ်သစ်
စဉ်းရှိသောခန္ဓာ၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟန ၄-ဌာနကို၊ ပစ္စုပ္ပန်
ဘဝ အလိုအားဖြင့် ယူရသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခဏခဏ ဖြစ်သော
ခန္ဓာ၌၊ အသစ်အသစ် ဖြစ်သစ်စဉ်းရှိသောခန္ဓာ၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလ
ဝိမုတ်ဆိုလိုသည်။

ဥပ္ပါဒေါတိ ဥပ္ပါဒသိသေန ဥပ္ပါဒဝန္တော ခန္ဓာ
ဝုတ္တာ၊ ဥပ္ပါဒ ပဝတ္တ နိမိတ္တာ ယူဟနာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ
ဝသေန ဂဟိတာ။

ဥပ္ပါဒသိသေန၊ ဖြစ်သစ်စဉ်းဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒဝန္တော၊ ဖြစ်သစ်စဉ်းရှိ
ရှိကုန်သော။ ခန္ဓာ၊ ခန္ဓာတို့ကို၊ ဥပ္ပါဒေါတိ၊ ဥပ္ပါဒ-ဟူ၍၊ ဝုတ္တာ၊ ဆို
အပ်ကုန်၏။ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ နိမိတ္တာယူဟနာ၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊

အာယုဟန ၄-ဌာနတို့ကို။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝဝသေန၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝအလို အားဖြင့်။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်ကုန်၏။

ဥပ္ပါဒေါဟေတု၊ ဥပ္ပါဒေါ ပစ္စယော၊ ကိလေသာနံ နိဗ္ဗတ္တိယာ၊ ပဝတ္တံဟေတု၊ နိမိတ္တံဟေတု၊ အာယုဟနာဟေတု၊ အာယုဟနာ ပစ္စယော၊ ကိလေသာနံ နိဗ္ဗတ္တိယာ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဥပ္ပါဒ, ပဝတ္ထ, နိမိတ္တ, အာယုဟန ၄-ဌာနကို၊ ကာလဝိမုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ၊ ကိလေသာအသစ်၊ ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်းကိုပြသည်။

ဥပ္ပါဒေ အာဒိနဝံ ဒိသ္မာ၊ ပဝတ္ထေ နိမိတ္တေ အာယုဟနေ အာဒိနဝံ ဒိသ္မာ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ အတ္တတ္တံ ကိလေသာအသစ် ဖြစ်ခွင့်ကို၊ တဒဂ်ပဟာနံပယ်သော အနုလောမဉာဏ်ကို၊ ဂေါဟာရတို့ကွပြုသည်။

အနုပ္ပါဒ, အပဝတ္ထ, အနိမိတ္တ, အနာယုဟန ၄-ဌာနကို၊ ဖြစ်သစ် စဦးမရှိသော ခန္ဓဝိမုတ်ဆိုရသည်။ ဖြစ်သစ်စဦး မရှိသော ခန္ဓဝိမုတ် အနုပ္ပါဒ, အပဝတ္ထ, အနိမိတ္တ, အနာယုဟန ၄-ဌာနကို၊ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ အလိုအားဖြင့် ယူရသည်။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခဏခဏ ဖြစ်သစ်စဦးမရှိသော ခန္ဓဝိမုတ်၊ အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်ဆိုလိုသည်။

အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ၊ အပဝတ္ထေ အနိမိတ္တေ အနာယုဟနေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ အတ္တတ္တံ ဖြစ်သစ်စဦးမရှိသော ခန္ဓဝိမုတ်။ အနုပ္ပါဒ, အပဝတ္ထ, အနိမိတ္တ, အနာယုဟန၊ အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်သို့ မဂ်စိတ် ပြေးဝင်သည်ကိုပြသည်။

အနုပ္ပါဒေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတ္တာယေ ဥပ္ပါဒပစ္စယာ ကိလေသာ နိဗ္ဗတ္တေ ယျ၊ အပဝတ္ထေ အနိမိတ္တေ အနာယုဟနေ စိတ္တံ ပက္ခန္ဓတ္တာယေ အာယုဟနပစ္စယာ ကိလေသာ နိဗ္ဗတ္တေယျ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ အနုလောမဉာဏ်, ဂေါဟာရဉာဏ် တဒဂ်ပဟာနံသာပယ်၍၊ သမုစ္ဆေဒပဟာနံ မပယ်သော ကိလေသာအသစ်၊ နောင် ဖြစ်ခွင့်-ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်ကိုပြသည်။

တေ အဘာတာယေဝ နဘာယုန္တိ၊ အနိဗ္ဗတ္တာယေဝ နနိဗ္ဗတ္တန္တိ၊ အနုပ္ပဇ္ဇာယေဝ န ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ အပါတုဘူတာယေဝ န ပါတုဘဝန္တိ။-ဟူသောစကားဖြင့်၊ အနုလောမဉာဏ် တဒဂ်ပဟာနံပယ်၍၊ မဂ်ဉာဏ်

သမုစ္ဆေဒ ပဟာနိပယံသော ကိလေသာအသစ်၊ နောင် မဖြစ်ခွင့်-အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်ကိုပြသည်။

ဇေံ ဟေတုနိရောဓာ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဇေံ ဟေတုနိရောဓာ ဗလနိရောဓော။-ဟူသောစကားဖြင့်၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီအရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အဇ္ဈတ္တ၌၊ ဖြစ်သစ်စဦးမရှိသော ခန္ဓဝိမုတ်၊ အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်၊ အကြောင်း ကိလေသာ၏ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ ဖြစ်သစ်စဦးမရှိသော ခန္ဓဝိမုတ်၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်၊ အကျိုးဒုက္ခ၏ခြင်သော သဘောနိဗ္ဗာန်ကိုပြသည်။ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-ဌာနဖြင့် မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏အဇ္ဈတ္တ၌၊ ခန္ဓပဉ္စက ဘဝအသစ်၊ မဖြစ်သော သဘောထင်သည်ကို၊ မဂ်ကနိဗ္ဗာန်ကို၊ မျက်မှောက်ပြုသည် ဆိုရသည်။

အနုပ္ပါဒေတိ နိဗ္ဗာနေ၊ အပဝတ္တေတိ နိဗ္ဗာနေ၊ အနိမိတ္တေတိ နိဗ္ဗာနေ၊ အနာယူဟာနေတိ နိဗ္ဗာနေ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဝိပဿနာကင်းသောသူတို့၏ မချွတ်မလွဲ အမြဲဧကေနံ၊ ဉာဏ် အစဉ်လိုက်၊ မဂ်သို့ မဆိုက်သော ဝိပဿနာနှင့်တကွ၊ သန္တတိ၊ သမူဟ၊ ကိစ္စ၊ အာရမ္မဏ ဃနအဓု၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ အရုံကျသော၊ သဟဇာတ် သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တရတရ၌၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယူဟန ၄-ဌာနကို ထုတ်ရသည်။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်၏ မချွတ်မလွဲ အမြဲဧကေနံ ဉာဏ်အစဉ်လိုက်၊ မဂ်သို့ ဆိုက်သော ဝိပဿနာနှင့်တကွ၊ သန္တတိ၊ သမူဟ၊ ကိစ္စ၊ အာရမ္မဏ ဃနအဓု၊ ဝတ္ထုဒ္ဓါရ အရုံကျသော၊ သဟဇာတ် သမ္ပယုတ် စိတ္တုပ္ပါဒ် တရတရ၌၊ အနုပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကာလဝိမုတ်၊ ပဋိလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-ဌာနကို ထုတ်ရသည်။

၄-ဌာနကို ထုတ်ရသည် ဟူသောစကားဖြင့်၊ ရေးလိုသောသူ ယူလိုသောသူ၏ အာဘော်ဟု အမှုရှာဘိ ဉာဏ်ဘုံတိက အသုံးမကျ မှတ်တတ်သည်။ ဝိပဿနာကင်းသောသူ၏ ၄-ဌာနသဘော၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ၏ ၄-ဌာနသဘော၊ ထင်သော နှုတ်တိုင်းကို ထုတ်ရသည်ဟုလျှောက်ဆိုရသည်။

အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ ဥပ္ပါဒ၊ ပဝတ္တ၊ နိမိတ္တ၊ အာယုဟန ငှ-ဌာန သဘော ထင်သည်ကို၊ လောကသမုဒယဟု သိမြင်သော၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ၁-ပါး။ အဇ္ဈတ္တန္တိ၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယုဟန ငှ-ဌာန သဘော ထင်သည်ကို၊ သိမြင်သော မဂ် သမ္မာဒိဋ္ဌိ တပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဝိပဿနာ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၏။ မဂ်သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်၊ နောက်မှဖြစ်၏။ အဘယ်မျှတည်းဖြင့် ဖြစ်သနည်း။

သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိတိ ဘန္တေ ဝုစ္စတိ၊ ကိတ္တာဝတာ နုခေါ ဘန္တေ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိဘိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ကိတ္တာဝတာ၊ အဘယ်မျှတည်းဖြင့်။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်သနည်း။

ဒုယနိဿိတော ဒွါယံ ကစ္ဆာန လောကော ယေဘု ယျေန၊ အတ္တိတဉ္စေ နတ္ထိတဉ္စ။

ကစ္ဆာန၊ ကစ္ဆာန၊ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဒုယနိဿိတော၊ ၂-ပါးစုံကိုဖြစ်၏။ အတ္တိတဉ္စေ၊ ရှိ၏ဟူသော အခြင်းအရာကိုလည်း။ နိဿိတော ခေါ်၊ မှီသလျှင်က တည်း။ နတ္ထိတဉ္စ၊ မရှိဟူသော အခြင်းအရာကိုလည်း။ နိဿိတော ခေါ်၊ မှီသလျှင် ကတည်း။

အတ္တိတာ-ဟူသော စကားဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ ဖြစ်သော သဘောကို၊ ငါရှိ၏ ဟု ယူမှားသော အခြင်းအရာ၊ သဿတဒိဋ္ဌိရှိရာကို ပြသည်။ နတ္ထိတာ-ဟူသောစကားဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ ပျက်သော သဘောကို၊ ငါမရှိဟု ယူမှားသော အခြင်းအရာ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ ရှိရာကို ပြသည်။

လောက သမုဒယံ ခေါ ကစ္ဆာန ယထာဘူတံ သမ္မ ပညာယ ပဿတော ယာ လောကေ နတ္ထိတာ၊ သာ န ဟောတိ။

ကစ္ဆာန၊ ကစ္ဆာန၊ လောကသမုဒယံ၊ လောက၏ ဖြစ်ခြင်းကို။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ သမ္မပညာယ၊ မှန်သော ဝိပဿနာ

ပညာဖြင့်၊ ပဿတော၊ မြင်သောသူအား။ လောကေ၊ လောက၌၊ ယာ
နတ္ထိတာ၊ အကြင်မရှိဟုယူမှားသော အခြင်းအရာ၊ သာ နတ္ထိတာ၊ ထိုမရှိ
ဟုယူမှားသော အခြင်းအရာသည်။ န ဟောတိ၊ မြေစိ။

လောက သမုဒယံ ခေါ် ကစ္စာန ယထာဘူတံ သမ္ပပညာယ ပဿ
တော။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဥဒယညဏ် ၅-ပါးကိုယူ။

ယာ လောကေ နတ္ထိတာ၊ သာ နဟောတိ-ဟူသော စကားဖြင့်၊
ရှုမြင်သောသူ၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ ဥဒ္ဓေဒဒိဋ္ဌိ ၅-ပါး ခြုံငုံသည်ကိုယူ။ ခဏ
ဥဒယ ထင်သဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာထင်၏။ အကြောင်းဥဒယ ၄-ပါး ထင်
သဖြင့်၊ သမုဒယသစ္စာ ထင်၏။

**လောကနိရောဓံ ခေါ် ကစ္စာန ယထာဘူတံ သမ္ပပညာ
ယ ပဿတော ယာ လောကေ အတ္ထိတာ၊ သာ န ဟော
တိ။**

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန။ လောကနိရောဓံ၊ လောက၏ ခြုံငုံခြင်းကို။ ခေါ်၊
စင်စစ်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ သမ္ပပညာယ၊ မှန်သော ဝိပဿနာ
ပညာဖြင့်၊ ပဿတော၊ ရှုမြင်သောသူအား။ လောကေ၊ လောက၌၊ ယာ
အတ္ထိတာ၊ အကြင်ငါ့ရှိ၏ဟု ယူမှားသော အခြင်းအရာ၊ သာ အတ္ထိတာ၊
ထိုငါ့ရှိ၏ဟု ယူမှားသော အခြင်းအရာသည်။ န ဟောတိ၊ မမြေစိ။

လောက နိရောဓံ ခေါ် ကစ္စာန ယထာဘူတံ သမ္ပပညာယ ပဿ
တော။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဝယညဏ် ၅-ပါးကိုယူ။ ယာ လော
ကေ အတ္ထိတာ၊ သာ န ဟောတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ပျက်သဟု ရှု
သောသူ၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ၁၅-ပါး ခြုံငုံသည်ကိုယူ။ ခယ
ဝယ ထင်သဖြင့်၊ ဒုက္ခသစ္စာထင်၏။ အကြောင်း ဝယ ၄-ပါး ထင်
သဖြင့်၊ နိရောဓသစ္စာထင်၏။ ဥဒယ ဝယ ထင်သောသူ၏ ဉာဏ်ဖြင့်၊
လောကီ မဂ္ဂသစ္စာထင်၏။ ။ ဥပယုပါဒါနာဘိ နိဝေသ-ဟုရှိသော ပါဠိကား၊
ပုဒ်အပြည့်အစုံ မဟုတ်။

**ဥပယုပါဒါန စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိ နိဝေသ ဝိနိ
ဗ္ဗော ခွါယံ ကစ္စာန လောကော ယေဘုယျေန။**

ကဏ္ဍာန၊ ကဏ္ဍာန၊ အယံ လောကော၊ ဤလောကသည်။ ခေါ၊ စင်စစ်။ ယေဘုယျေန၊ များသောအားဖြင့်။ ဥပယုပါဒါန စေတသော အဓိဋ္ဌာနာဘိ နိဝေသ ဝိနိဗန္ဓော၊ ရောက်သော နှလုံးသွင်း ယူသော နှလုံးသွင်း စိတ်ဆောက်တည်သော နှလုံးသွင်း ကိန်းအောင်းသော အဘိနိဝေသ အကြောင်းဖြင့် ပေါင်းစည်းနှောင်ဖွဲ့၏။

အယံ လောကော ယေဘုယျေန၊-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဝိပဿနာ ကင်းသောသူကိုယူ။ ဥပယုပါဒါန နိဝေသ ဝိနိဗန္ဓော၊-ဟူသောစကား ဖြင့်၊ တဏှာဒိဋ္ဌိရောက်သော နှလုံးသွင်းကိန်းအောင်းသော အကြောင်း ကိုယူ။ ဥပါဒါနာဘိနိဝေသ ဝိနိဗန္ဓော၊-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဥပါဒါန ယူသော နှလုံးသွင်းကိန်းအောင်းသော အကြောင်းကိုယူ။ စေတ သော အဓိဋ္ဌာနာဘိ နိဝေသ ဝိနိဗန္ဓော၊-ဟူသော စကားဖြင့်၊ စိတ် ဆောက်တည်သော နှလုံးသွင်းကိန်းအောင်းသော အကြောင်းကိုယူ။

တဉ္စာယံ ဥပယုပါဒါနံ စေတသော အဓိဋ္ဌာနံ အဘိ နိဝေသာနုသယံ န ဥပေတိ န ဥပါဒိယတိ နာဓိဋ္ဌာတိ အတ္တာမေတိ။

အယံ ဝိပဿကော၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောဤသူသည်။ အတ္တာမေ တိ၊ ငါ့အလိုဟု။ ဥပယံ၊ တဏှာ ဒိဋ္ဌိရောက်သော။ တဉ္စ အဘိနိဝေ သာနုသယံ၊ ထိုနှလုံးသွင်း ကိန်းအောင်းသော အကြောင်းအနုသယ သို့။ န ဥပေတိ၊ မရောက်။ အတ္တာမေတိ၊ ငါ့အလိုဟု။ ဥပါဒါနံ၊ ဥပါ ဒါနိယူသော။ တဉ္စအဘိနိဝေသာနုသယံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းကိန်းအောင်း သော အကြောင်းအနုသယကို။ န ဥပါဒိယတိ၊ မယူ။ အတ္တာမေတိ၊ ငါ့အလိုဟု။ စေတသော အဓိဋ္ဌာနံ၊ စိတ်ဆောက်တည်သော။ တဉ္စ အ ဘိနိဝေသာနုသယံ၊ ထိုနှလုံးသွင်းကိန်းအောင်းသော အကြောင်းအနု သယကို။ နာဓိဋ္ဌာတိ၊ မဆောက်တည်။

တဉ္စာယံ ဥပယံ အဘိနိဝေသာနုသယံ န ဥပေတိ၊-ဟူသောစကား ဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောသူ၏ အဇ္ဈတ္တဒ္ဓိ၊ ငါ့အလိုဟု ရောက်သော တဏှာဥပယ၊ ဒိဋ္ဌိဥပယ နှလုံးသွင်းကိန်းအောင်းသော အဘိနိဝေသာ နုသယ အကြောင်းခြုံငုံသည်ကိုယူ။ တဉ္စာယံ ဥပါဒါနံ အဘိနိဝေသာ နုသယံ န ဥပါဒိယတိ အတ္တာမေတိ၊-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်

သဟု ရှုသောသူ၏ အတ္တတ္တံ၊ ငါ့အလိုဟုယူသော ကာမပါဒါန်၊ ဒိဋ္ဌ
 ပါဒါန်၊ သီလဗ္ဗတုပါဒါန်၊ အတ္တဝါဒုပါဒါန် နှလုံးသွင်းကိန်းအောင်း
 သော အဘိနိဝေသာနုသယ အကြောင်းခြင်သည်ကိုယူ။ တဉ္စာယံ
 စေတသော အမိဋ္ဌာနံ အဘိနိဝေသာနုသယံ နာမိဋ္ဌာတိ အတ္တာမော-
 ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောသူ၏ အတ္တတ္တံ၊ ငါ့အလိုဟု
 စိတ်ဆောက်တည်သော အဟံကာရမာန၊ နှလုံးသွင်း ကိန်းအောင်း
 သော အဘိနိဝေသာနုသယ အကြောင်းခြင်သည်ကိုယူ။

ဒုက္ခမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈမာနံ နိရုဇ္ဈ
 တိတိ နကင်္ခိတိ န ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ အပ္ပရပ္ပစ္စယ ဉာဏမေ
 ဝဿ ဧတ္ထ ဟောတိ။

ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာလျှင်၊ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
 ဖြစ်၏။ ဒုက္ခမေဝ၊ ဒုက္ခသာလျှင်၊ နိရုဇ္ဈမာနံ၊ ခြင်သည်ရှိသော်။
 နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်၏။ ဣတိဣဒံ ဉာဏာနုက္ကမံ၊ ဤဉာဏ်အစဉ် ဂ-ပါး
 သည်။ နကင်္ခိတိ၊ န ဝိစိကိစ္ဆတိ၊ မယုံမှား။ ဧတ္ထ၊ ဤမယုံမှားသော
 ဉာဏ်အစဉ် ဂ-ပါးအဆုံး၌၊ အဿ၊ ထိုမယုံမှားကင်းသော သူအား။
 အပ္ပရပ္ပစ္စယဉာဏမေဝ၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်သည်
 သာလျှင်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဒုက္ခမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈမာနံ နိရုဇ္ဈတိတိ န ကင်္ခိ
 တိ နဝိစိကိစ္ဆတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲကေန ဉာဏ်
 အစဉ်လိုက်၊ မဂ်သို့ဆိုက်သော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှ နောက်၊ ဘက်
 ဉာဏ်က အနုလောမဉာဏ်တိုင် တက်သောသူကိုယူ။ အပ္ပရပ္ပစ္စယ
 ဉာဏ မေဝဿ ဧတ္ထ ဟောတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ဂေါတြာဘူနိ
 တကွ မဂ်သို့ရောက်သော သူကိုယူ။

ဧတ္တာဝတာ ခေါ ကစ္စာန သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။

ကစ္စာန၊ ကစ္စာန၊ ဧတ္တာဝတာ ခေါ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊
 သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဧတ္တာဝတာခေါ ကစ္စာန သမ္မာဒိဋ္ဌိ ဟောတိ။-ဟူသောစကားဖြင့်၊
 ဝိပဿနာ ဉာဏ်ဖြင့် ယောဂီ၏အတ္တတ္တံ၊ အနုသယအကြောင်း တဖန်

ခြင်၍၊ တဒဂ် အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန် ထင်သည်ကိုယူ။ မဂ် ဉာဏ်ဖြင့် မဂ္ဂသမင်္ဂီ၏ အဇ္ဈတ္တ၌၊ အနုသယအကြောင်း သမုစ္ဆေဒ ခြင်၍၊ သမုစ္ဆေဒ အကြောင်းကင်းသော နိဗ္ဗာန် ထင်သည်ကိုယူ။

သဗ္ဗမတ္တိတိ ခေါ် ကစွာန အယ မေကော အန္တော၊
သဗ္ဗံ နတ္တိတိ ခေါ် ကစွာန အယံ ဒုတိယော အန္တော၊
ဧတေ ဧတေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈေန တထာ
ဂတော ဓမ္မံ ဒေသေတိ။

ကစွာန၊ ကစွာန။ သဗ္ဗမတ္တိတိခေါ် အယံ ဝါဒေါ၊ အလုံးစုံရှိ၏ ဟူ သော ဤအယူသည်။ ဧကော အန္တော၊ အရတချ၊ ကစွာန၊ ကစွာန။ သဗ္ဗံနတ္တိတိခေါ် အယံ ဝါဒေါ၊ အလုံးစုံ မရှိဟူသော ဤအယူသည်။ ဒုတိယော အန္တော၊ အရ ၂-ချ၊ ကစွာန၊ ကစွာန။ ဧတေ ဥဘောအန္တေ၊ ထိုယုတ်လွန် ၂-ချ၊ အရတရား ၂-ပါးစုံတို့သို့။ အနုပဂမ္မ၊ မရောက် မှု၍။ မဇ္ဈေန၊ အလယ်ဖြင့်။ တထာဂတော၊ ငါတရားသည်။ တေ၊ သင့် အား။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

သဗ္ဗမတ္တိတိခေါ် ကစွာန အယမေကော အန္တော။-ဟူသောစကား ဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ ဖြစ်သော သဘောကိုစွဲ၍၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါး၊ အလုံးစုံအကုန်ရှိ၏ဟု ယူမှားသော၊ သဗ္ဗတ္တိ က မိစ္ဆာအယူဝါဒကိုပြသည်။

သဗ္ဗံနတ္တိတိခေါ် ကစွာန အယံ ဒုတိယောအန္တော။-ဟူသောစကား ဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ ပျက်သော သဘောကိုစွဲ၍၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ ၃-ပါး၊ အလုံးစုံ အကုန်မရှိဟု ယူမှားသော၊ သဗ္ဗနတ္တိက မိစ္ဆာအယူဝါဒကို ပြသည်။

ဧတေ ဧတေ ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မဇ္ဈေန တထာဂတော ဓမ္မံ ဒေသေတိ။-ဟူသောစကားဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ ဖြစ်သော သဘော ကို၊ အလုံးစုံအကုန်ရှိ၏ဟုယူမှားသော၊ ပဌမအဘို့အရ ၁-ချက၊ အကျင့် မှ ယုတ်သည် ၁-ပါး။ သတ္တလောက၏ပျက်သော သဘောကို၊ အလုံး စုံ အကုန်မရှိဟု ယူမှားသော၊ ဒုတိယ အဘို့အရ ၁-ချက၊ အကျင့်မှ လွန်သည် ၁-ပါး။ ထိုအယုတ်၊ အလွန် တရား ၂-ပါးစုံတို့သို့ မရောက်

မူ၍၊ အယုတ်, အလွန် တရား ၂-ပါးတို့၏ အလယ်ကြားဖြင့်၊ ဘုရား ဟောသော တရားဒေသနာ ၂-ပါးကို ပြတော်မူသည်။

အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ် ဒေသနာ ၁-ပါး၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစွ သမုပ္ပါဒ် ဒေသနာ ၁-ပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာ ပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ။ ပ။ ဝေ မေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ သတ္တလော က၏ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောကို၊ မသိသော-အဝိဇ္ဇာ သည်၊ သတ္တလောက၏ ဥပ္ပါဒ, ပဝတ္တ, နိမိတ္တ, အာယူဟာန ၄-ဋ္ဌာန အဇ္ဈတ္တဝတ္တန္တံ၊ မူလရှေးဦး အစပကတူးကပင် ကိန်းဝင်တည်ရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာကြောင့် ဖြစ်၏။ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ပျက်၏ဟု သတ္တလောက အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်တည်ပုံကို ပြတော်မူသည်။

အဝိဇ္ဇာယထေဝ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရ နိရောဓော၊ သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော။ ပ။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ သတ္တလော က၏ ဖြစ်သောသဘော, ပျက်သော သဘောကို၊ သိသော-ဝိဇ္ဇာ သမ္မာ ဒိဋ္ဌိမဂ်သည်။ ရှေးဦးအစ ဝိပဿနာသမင်္ဂီ၊ အဆုံးက မဂ္ဂသမင်္ဂီ၏ အနုပ္ပါဒ, အပဝတ္တ, အနိမိတ္တ, အနာယူဟာန ၄-ဋ္ဌာန အဇ္ဈတ္တဝတ္တန္တံ၊ အဝိဇ္ဇာကိုပယ်ချ၍ ထ၏။ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင် မဂ်ဖြင့်အကြွင်းမရှိခြင်း ဖြစ်ကြောင့်၊ သင်္ခါရမဖြစ်၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် မပျက်ဟု သတ္တလော က၌ ပဒိုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ် တည်ပုံကို ပြတော်မူသည်။

ဒုယနိသိတော ခွါယံ ကစ္စာန လောကော ယေဘုယျေန အတ္ထိ တဉ္စေဝ နတ္ထိတဉ္စေ။-ဟူသော စကားတရပ်၊ ဥပယုပါဒါန စေတသော အဝိဋ္ဌာနာတိနိဓေသ ဝိနိဗန္ဓော ခွါယံ ကစ္စာန လောကော ယေဘုယျေန။-ဟူသော စကားတရပ်၊ ဤစကား ၂-ရပ်ဖြင့်၊ ကိလေသာ အ ကြောင်းကြောင့် အကျိုးဖြစ်၏။ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ပျက်၏ဟု သတ္တ လောက၏အဇ္ဈတ္တန္တံ၊ အဆင့်ဆင့်ဖြစ်သော အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ် ဖြစ်ပုံကို၊ သရုပ်ထင်အောင်ပြသည်။

လောကသမုဒယံ ခေါ ကစ္စာန ယထာဘူတံ သမ္မညာယ ပဿ တော ယာလောကေ နတ္ထိတာ၊ သာန ဟောတိ၊ လောကနိရောဓံ ခေါ

ကဏ္ဍာန ယထာဘူတံ သမ္ပပညာယ ပဿတော ယာလောကေ အတ္ထိ
 တာ၊ သာ န ဟောဘိ။-ဟူသော စကားတရပ်။ တဉ္စာယံ ဥပယု ပါ
 ဒါနံ စေတသော အဓိဋ္ဌာနံ အဘိနိဝေသာ နှုသယံ န ဥပပေတိ န ဥပါဒိ
 ယဘိ နာဓိဋ္ဌာတိ အဘျာမေတိ။ ဒုက္ခမေဝ ဥပ္ပဇ္ဇမာနံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဒုက္ခံ
 နိရုဇ္ဈမာနံ နိရုဇ္ဈတိဘိ နကင်္ခိဘိ နဝိစိကိစ္ဆတိ။-ဟူသော စကား
 တရပ်။ ဤစကား ၂-ရပ်ဖြင့်၊ ကိလေသာအကြောင်း မရှိခြင်းကြောင့်
 အကျိုးမဖြစ်၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် မပျက်ဟု ဝိပဿနာသမင်္ဂီ၏ အဇ္ဈတ္တ
 ဌ၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-ဌာန၊ တဒင်္ဂချင်းစပ်
 အောင် ခြင်္သေ့၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သရုပ်ပြတ်၍ ထင်ပုံကို
 ပြသည်။

အပ္ပရပ္ပတ္တယာဉာဏမေဝဿ ဧတ္ထဟောတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊
 ဝိပဿနာ တဒင်္ဂအကြောင်း မရှိသော၊ ယခုယခု မဖြစ်သော ကိလေ
 သာ၏ နောင်အသစ်အသစ် အဆင့်ဆင့် မဖြစ်သော ကိလေသာ အ
 ပေါင်း၊ သမုက္ခေဒမင်္ဂဖြင့် အကြောင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ နောင်အကျိုး
 အသစ် အသစ် မဖြစ်၊ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် မပျက်ဟု၊ မဂ္ဂသမင်္ဂီ၏
 အဇ္ဈတ္တဌ၊ အနုပ္ပါဒ၊ အပဝတ္တ၊ အနာယူဟန ၄-ဌာန၊ သမုက္ခေဒ အ
 ကြောင်း ခြင်္သေ့၊ ပဋိလောမပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် သရုပ်ပြတ်၍ ထင်
 ပုံကို ပြသည်။

သဗ္ဗမတ္ထိတိ ခေါ ကဏ္ဍာန အယမေကော အန္တော၊ သဗ္ဗံ နတ္ထိတိ
 ခေါ ကဏ္ဍာန အယံ ဒုတိယော အန္တော၊ ဇေတေတေ ဥတော အန္တော
 အနုပဂမ္မ မဇ္ဈေန တထာဂတော ဓမ္မံ ဒေသေတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊
 သတ္တလောက၏ ဖြစ်သော သဘောချည်းကိုတည်း၊ အလုံးစုံ အကုန်
 မယူရ။ ပျက်သော သဘောချည်းကိုတည်း၊ အလုံးစုံ အကုန် မယူရ။
 ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော သဘောကား၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၊ အတိတ်
 ကာလ၊ အနာဂါတ်နှင့် ရှေ့နောက်စပ်သည်။ စပ်ပုံကား။.....

အတိတေ ဟေတဝေါ ပဉ္စ၊ ဣဒါနိ ဖလပဉ္စကံ။ ဣဒါနိ ဟေတဝေါ ပဉ္စ၊
 အာယတိံ ဖလပဉ္စကံ။-ဟူသောစကားဖြင့်၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးငါးပါးကို၊
 ဖြစ်သော သဘော၊ ပျက်သော သဘောယူ၍၊ အတိတ် အကြောင်း
 ၅-ပါးနှင့်+ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅-ပါးတစပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ၅-ပါးနှင့်+

ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ၅-ပါးတစပ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်း ၅-ပါးနှင့်+အနာဂတ်အကျိုး ၅-ပါးတစပ်၊ အကြောင်းနှင့် အကျိုး အစပ် ၃-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်အကြောင်းနှင့်ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးစပ်ရာ၊ အတိတ်အကြောင်းကား ခဏမရှိ၊ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုး ဥဒယက္ခဏ ဖြစ်ဆဲ၊ ဝယက္ခဏ ဖျက်ဆဲကား အကြောင်းမပါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ ဖျက်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်အကျိုးနှင့် ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းစပ်ရာ၊ အကျိုးကား ခဏမရှိ၊ အကြောင်းကား ဥဒယက္ခဏ ဖြစ်ဆဲ၊ ဖျက်ဆဲကား အကျိုးမပါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာ ဖျက်သည်။ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းနှင့်၊ အနာဂတ်အကျိုးစပ်ရာ၊ အကြောင်းမှာလည်း ခဏမရှိ၊ အကျိုးမှာလည်း ခဏမရှိ၊ ဥပ္ပါဒတ္ထိ ဆိုရသည်။

ဥပ္ပါဒတ္ထိသည်ကား၊ သာမညအားဖြင့် ၁-ပါး၊ ဝိသေသအားဖြင့် သော်ကား၊ ဥပ္ပါဒတ္ထိ အကြောင်း ၃-ပါး၊ ဥပ္ပါဒတ္ထိအကျိုး ၃-ပါး၊ ဥပ္ပါဒတ္ထိအနုသယ ၃-ပါး။ ဥပ္ပါဒတ္ထိအကြောင်း ၃ ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်အကြောင်းသည်၊ ပုရိမ ဥပ္ပါဒတ္ထိ အကြောင်း မည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်အကြောင်းသည်၊ ဣမ ဥပ္ပါဒတ္ထိ အကြောင်းမည်၏။ ကာလဝိမုတ် အကြောင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ဥပ္ပါဒတ္ထိ အကြောင်းမည်၏။

ဥပ္ပါဒတ္ထိအကျိုး ၃-ပါးတို့တွင်၊ ယခုဘဝ ခဏတ္တယသို့ မရောက်မီအကျိုးသည်၊ ဣမ ဥပ္ပါဒတ္ထိအကျိုးမည်၏။ ဖြစ်လတ်ဘဝ အနာဂတ်အကျိုးသည် အနာဂတာဥပ္ပါဒတ္ထိအကျိုးမည်၏။ ကာလဝိမုတ် အကျိုးသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ဥပ္ပါဒတ္ထိအကျိုးမည်၏။

ဥပ္ပါဒတ္ထိအနုသယ ၃ ပါးတို့တွင် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခဏတ္တယသို့ အစဉ်တစိုက် လိုက်ကျသော အနုသယ ဟောင်းသည်၊ ပူရာဏဥပ္ပါဒတ္ထိအနုသယမည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခဏတ္တယ၌ အသစ်ကျသော အနုသယသည်၊ နဝဥပ္ပါဒတ္ထိအနုသယမည်၏။ ကာလဝိမုတ် အနုသယသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ဥပ္ပါဒတ္ထိအနုသယမည်၏။

ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ခဏတ္တယ အကျိုး ၅-ပါးကို၊ အကျိုးပေးခွင့်ရသော အတိတ်အကြောင်း ၅-ပါးကိုထား၍၊ အသင်္ချေ မရေတွက်နိုင်သော ဘဝဘဝ၊ အကျိုးပေးခွင့် အကျိုးရခွင့် မရောက်သေးသော အကြောင်းက ၃-မျိုး၊ ၅-ပါး၊ ၅-ပါး၊ အကျိုးက ၃-မျိုး၊ ၅-ပါး၊ ၅-ပါး။ အနု

သယ ၃-မျိုး၊ ၇-ပါး၊ ၇-ပါး၊ မြိရာမပြား တည်ရာမပြားဘဲ၊ တခဲ
 တည်း တပေါင်းတည်း ပေါင်းဆုံဝိုင်းဆုံ၍၊ အကျိုးပေးခွင့် အကျိုး
 ရခွင့် တဝတိုင်အောင်၊ ပစ္စုပ္ပန်တဝ ခဏတ္တယ ခဏတ္တယ၌၊ အစဉ်
 တစိုက် ကိန်းအောင်း၍လိုက်ကျရသော၊ အကြောင်းအကျိုး အနုသယ
 ဘာနှင့်တကွ၊ ဝိပဿနာကင်းသော သတ္တလောက၏ ပစ္စုပ္ပန်တဝကို၊
 မဇ္ဈေဒေသနာ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ၊ ပ။
 ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။-ဟု
 အနုလောမပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုတည်းပြု၍ ဟောတော်မူသည်။ ဤအနု
 လောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ၊ ဣမသုပ္ပါဒါ
 ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။-ဟူသော နိဿာမတာ ဓမ္မတာ၌၊ ထည့်တော်မူသည်။

မချွတ်မလွဲ အမြဲကေနံ ဉာဏ်အစဉ်လိုက် မဂ်သို့ဆိုက်သော၊
 ဝိပဿနာ သမင်္ဂီ၏ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ဖြင့်၊ ခန္ဓာပဉ္စက၏ ဖြစ်သော
 ခဏကို ဖြစ်သဟု ရှုခိုက် အဇ္ဈတ္တ၌၊ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ တဏှာသမု
 ဒယာ၊ ကမ္မသမုဒယာ၊ အာဟာရသမုဒယာ ရူပသမုဒယော-ဟု၊ ရုပ်
 ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ၄-ပါး။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊ တဏှာသမုဒယာ၊
 ကမ္မသမုဒယာ၊ ဗဿသမုဒယာ ဝေဒနာသမုဒယော-ဟု၊ ဝေဒနာ
 ဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း ၄-ပါး။ ထို့အတူ၊ သညာဖြစ်ခြင်း၏အကြောင်း
 ၄-ပါး။ သင်္ခါရဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ၄-ပါး။ အဝိဇ္ဇာသမုဒယာ၊
 တဏှာသမုဒယာ၊ ကမ္မသမုဒယာ၊ နာမရူပသမုဒယာ ဝိညာဏသမုဒ
 ယော-ဟု၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း ၄-ပါး။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
 တရား၊ သမုဒယသစ္စာအားဖြင့် ထင်သည်။ ဖြစ်သော ခဏ ၅-ပါး၊
 ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အကျိုးတရား၊ ဒုက္ခသစ္စာအားဖြင့် ထင်သည်။

ခန္ဓာပဉ္စက၏ ပျက်သောခဏကို၊ ပျက်သဟု ရှုခိုက် အဇ္ဈတ္တ၌၊
 အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ တဏှာနိရောဓာ၊ ကမ္မနိရောဓာ၊ အာဟာရနိရော
 ဓာ ရူပနိရောဓော-ဟု၊ ရုပ်ပျက်ခြင်း၏ အကြောင်း ၄-ပါး။ အဝိဇ္ဇာ
 နိရောဓာ၊ တဏှာနိရောဓာ၊ ကမ္မနိရောဓာ၊ ဗဿနိရောဓာ ဝေဒနာ
 နိရောဓော-ဟု ဝေဒနာပျက်ခြင်း၏ အကြောင်း ၄-ပါး။ ထို့အတူ၊
 သညာပျက်ခြင်း၏အကြောင်း ၄-ပါး။ သင်္ခါရပျက်ခြင်း၏အကြောင်း
 ၄-ပါး။ အဝိဇ္ဇာနိရောဓာ၊ တဏှာနိရောဓာ၊ ကမ္မနိရောဓာ၊ နာမရူပနိ

ရောဓာ ဝိညာဏနိရောဓော-ဟု၊ ဝိညာဏ်ပျက်ခြင်း၏ အကြောင်း ၄-
ပါး။ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရား၊ နိရောဓသစ္စာအားဖြင့် ထင်
သည်။

ပစ္စယကော ဝယ ဒဿနေန နိရောဓသစ္စံ ပါကဋ္ဌံ
ဟောတိ၊ ပစ္စယာ နုပ္ပါဒနေန ပစ္စယဝတံ အနုပ္ပါဒါဝ
မောဓတော။ ။အနက်ထင်၏။

ပျက်သော ခဏငါးပါး၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္န အကျိုးတရား၊ ဒုက္ခသစ္စာ
အားဖြင့်ထင်သည်။ ဖြစ်ပျက်သဟု ရှုသောသူ၏ဉာဏ်ဖြင့်၊ လောကီ
မဂ္ဂသစ္စာထင်သည်။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်က၊ ပျက်သဟု ရှုခိုက်ထင်သကဲ့
သို့။ ထို့အတူ၊ ဤနည်းနှင့်နှင် ဘက်ဉာဏ်က၊ အနုလောမဉာဏ်ကျ
အောင်ထင်သည်။

န အတိတေ ကိလေသေ ပဇဟတိ၊ န အနာဂတေ ကိလေသေ
ပဇဟတိ၊ န ပစ္စုပ္ပန္နေ ကိလေသေ ပဇဟတိ။-ဟူသော စကားဖြင့်၊
ပယ်အပ်သော ကိလေသာ မည်သည်ကား၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်၊ ကာလဝိမုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကိလေသာတည်း။ ထို
ကိလေသာ သလည်ည်း၊ ကိလေသာ တပါးတပါး၊ တရားကိုယ်အား
ဖြင့် တပါးတည်း။ တပါးတည်းပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဖြစ်ခွင့် ကိလေ
သာအားဖြင့် ၂-ပါး။ ယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့် ကိလေသာတပါး၊
နောင် အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့် ကိလေသာ တပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊
ယဗ္ဗန ရက္ခိတာဂေ သမုဇ္ဇလိတေန ပဒိပေန အန္ဓကာရဿ ဝိယ၊ တေန
တေနဝိပဿနာယ အဝယဝဘူတေန ဉာဏင်္ဂေန ပဋိပက္ခ ဝသေနေဝ
တဿတဿ ပဟာတဗ္ဗဓမ္မဿ ပဟာနမိဒံ တဒဂ်ပဟာနံ နာမ။-ဟူ
သော စကားဖြင့်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် တဒဂ်ပဟာနံ ပယ်အပ်သော ကိ
လေသာ မည်သည်ကား၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ဖြစ်ခိုက်ဖြစ်ခိုက် အဇ္ဈတ္တန္တိ၊
ယခုယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့်ကိလေသာကို ပယ်သည်။ ထိုကိလေ
သာကား၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကိလေသာမဟုတ်၊ ကာလ
ဝိမုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကိလေသာတည်း။

မဂ္ဂါနံ ပဋိပဿဒ္ဓဋ္ဌော အဘိညေယျော။-ဟူသော စကားဖြင့်၊ မဂ္ဂိ
ဉာဏ် သမုဇ္ဈေဒပဟာနံ ပယ်အပ်သော ကိလေသာမည်သည်ကား။

မဂ်ဉာဏ်ဖြစ်သိုက် အဇ္ဈတ္တ၌၊ ဝိပဿနာဉာဏ် တဒဂ်ပဟာန် ပယ်ပြီး
သော၊ ယခုယခု အသစ်အသစ် ဖြစ်ခွင့်ကံလေသာ၏။ နောင် အသစ်
အသစ် ဖြစ်ခွင့်ကံလေ သာကို ပယ်သည်။ ထိုကံလေသာကား၊ အတိတ်၊
အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် မဟုတ်၊ ကာလဝိမုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကံလေသာ
တည်း။

အနမတဇ္ဈေါ ခေါ သံသာရော ပုဗ္ဗာကောဋီ န ပညာယတိ၊ အဝိဇ္ဇာ
နိဝရဏာနံ သတ္တာနံ တဏှာ သံယောဇနာနံ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ-
ဟူသောစကားဖြင့်၊ သတ္တဝါတို့၏ သံသရာသည်ကား၊ သာမညအား
ဖြင့် တပါး၊ အကုသလမူလေဟိ ပဝတ္တိ၊ ကုသလမူလေဟိ နိဝတ္တိ၊-
ဟူသော စကားဖြင့် ၂-ပါး။ သံသာရပဝတ္တိ တပါး၊ သံသာရနိဝတ္တိ
တပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်၊ အကု
သိုလ်မူလ အနုသယအပေါင်း ကံလေသာ အကြောင်း၏ ဖြစ်သော
အကျိုးနှင့်စပ် အစဉ်မပြတ်သောကြောင့်၊ သံသာရ ပဝတ္တိမည်၏။
ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်၊ ကုသိုလ်မူလ ဝိပဿနာဉာဏ်၊ မဂ်
ဉာဏ်၊ တဒဂ်ပဟာန်၊ သမုစ္ဆေဒပဟာန်ဖြင့် ပယ်အပ်သော၊ အကု
သိုလ်မူလ အနုသယကံလေသာအပေါင်း ကင်းပြတ်သော အကြောင်း
၏ မဖြစ်သောအကျိုးနှင့်စပ် အစဉ်မပြတ် ရပ်သောကြောင့်၊ သံသာ
ရ နိဝတ္တိမည်၏။

ပစ္စယတော ဝယဒဿနေန နိရောဓသစ္စံ ပါကဋံ ဟောတိ၊ ပစ္စ
ယာနုပ္ပါဒနေန ပစ္စယဝတံ အနုပ္ပါဒါ ဝဗောဓတော။-ဟူသောစကား
ဖြင့်၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲကေန ဉာဏ်အစဉ်လိုက် မဂ်သို့ဆိုက်သော၊
ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၏ ဝယဉာဏ်အစ၊ အနုလောမဉာဏ် အဆုံးရှိသော
ဝိပဿနာ ဉာဏ်အစဉ်ဖြင့်၊ တဒဂ်ပဟာန်ခြင်းစပ်အောင် ဝိပဿနာ
အာရုံ ဘုံခန္ဓာပဉ္စက၏ အပျက်ကိုသာရှု၍၊ အဇ္ဈတ္တ ၄-ဌာန ဝတ္ထု၌၊
ယခုယခု အသစ်ဖြစ်ခွင့်မထင် အမိုက်မှောင်စင်၍၊ ဟင်းလင်းတပြင်
တည်း ကံလေသာအပေါင်း ကင်းပြတ်သောအကြောင်း၏ မဖြစ်သော
အကျိုးနှင့်စပ်၊ အစဉ်ရပ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ အဇ္ဈတ္တ
၌ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့်ကား ထင်၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်ကားမမြင်သော
နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။

ပစ္စုဒ္ဓါဝတ္တတိ ခေါ် ဣဒံ ဝိညာဏံ နာမရူပဗျာ န ပရံ ဂစ္ဆတိ။-ဟူ
သောစကားဖြင့်၊ အနုလောမဉာဏ်ဖြင့်ကား ထင်၏။ အနုလောမဉာဏ်
ကား မမြင်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အစဉ်ရပ်သော နိဝတ္တိ
နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဂေါတြဘူဉာဏ် အာရုံပြုသော ဝိသင်္ခါရနိဗ္ဗာန်ဆိုရသည်။

ဂေါတြဘူသည်၊ အာရုံအဘို့၌ နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်၏။ အဇ္ဈတ္တ အဘို့၌၊
ကိလေသာကို မပယ်ခြင်းကြောင့်၊ ဂေါတြဘူပယ်ချက် အကြောင်း
ပျက်သော မျက်မှောက်နိဗ္ဗာန် မထင်။

ဝတ္ထုဒ္ဓါရုနှင့်တကွ ဝိပဿနာ ဝိတ္ထုပ္ပေါဒါက၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသ
မုပ္ပါဒ်။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သောကာလ၊ ဝိပဿနာ
၏အာရုံက အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်
သုံးတန်သောကာလ၊ ဗဟိဒ္ဓ၊ အဇ္ဈတ္တ ၂-ပါးစုံ၌၊ ဝိပဿနာဉာဏ်
တဒဂ်ပဟာန် ပယ်ချက် အကြောင်းပျက်သော နိဗ္ဗာန်က၊ ပဋိလောမ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်။

နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်က ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်သို့ဆိုက်သည်။
ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်က သမ္ပသနဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။ ဥဒယဗ္ဗယ
ဉာဏ်က ဘဂ်ဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။ ဘဂ်ဉာဏ်က ဘယဉာဏ်သို့
ဆိုက်သည်။ ဘယဉာဏ်က အာဒိနဝဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။ အာဒိနဝ
ဉာဏ်က နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်သို့ဆိုက်သည်။ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်က မုပ္ဖိတုကမျတာ
ဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။ မုပ္ဖိတုကမျတာ ဉာဏ်က ပဋိသင်္ခါဉာဏ်သို့
ဆိုက်သည်။ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်က သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။
သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်က အနုလောမဉာဏ်သို့ဆိုက်သည်။ အနုလောမ
ဉာဏ်က ဂေါတြဘူဉာဏ်သို့ ဆိုက်သည်။ ဂေါတြဘူဉာဏ်က မဂ်
ဉာဏ်သို့ဆိုက်သည်။ ရှေးရှေးသောဝိပဿနာဉာဏ်က တဒဂ်ပဟာန်
ပယ်သော ကိလေသာကို၊ နောက်နောက် ဝိပဿနာဉာဏ်က တဒဂ်
ပဟာန်ပယ်သည်။ ဝိပဿနာဉာဏ်က တဒဂ်ပဟာန် ပယ်သော ကိ
လေသာကို၊ မဂ်ဉာဏ်က သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်ပယ်သည်။ ဝိပဿနာ
ကသာ မဂ်လာသည်။ ဝိပဿနာ မပါ၊ မဂ်မလာ။

မချွတ်မလွဲ အမြဲကေန ဉာဏ်အစဉ်လိုက် မဂ်သို့ဆိုက်သော၊ ဥဒယဗ္ဗ
ယဉာဏ်၏ ဝယဉာဏ်က အနုလောမ ဉာဏ်တိုင်အောင်၊ ဝိပဿနာ

ဉာဏ်တဒဂ်ပဟာန်ပယ်နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ ကိလေသာအပေါင်း
ခြုမ်ကင်းသော အကြောင်း၏။ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် သရုပ် အမျိုးမျိုး
မဖြစ်သော အကျိုးနှင့် မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်
သံသရာ ရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန် ထင်သည်။ တဒဂ်ပဟာန် အရ နောင်ဖြစ်
ခွင့် အမှုကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ ဝိပဿနာဉာဏ်က မျက်မှောက်မပြုနိုင်။

အနုလောမဉာဏ် တဒဂ်ပဟာန် ပယ်နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ
ကိလေသာအပေါင်း ခြုမ်ကင်းသော အကြောင်း၏။ ဘဝတဖန် ခန္ဓာ
နာမ်ရုပ် သရုပ် အမျိုးမျိုး မဖြစ်သော အကျိုးနှင့် မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော
ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ သံသရာ ရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိသင်္ခါရ
နိဗ္ဗာန်ဟု ဂေါတြဘူဉာဏ်က အာရုံပြုသည်။ ဝိသင်္ခါရနိဗ္ဗာန်ဟု ဂေါ
တြဘူဉာဏ်က အာရုံပြုသော၊ အနုလောမဉာဏ် တဒဂ်ပဟာန် ပယ်
နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ ကိလေသာ အပေါင်း ခြုမ်ကင်းသော အ
ကြောင်း၏။ ဘဝတဖန် ခန္ဓာ နာမ်ရုပ် သရုပ် အမျိုးမျိုး မဖြစ်သော အ
ကျိုးနှင့် မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာ
ရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်၌၊ အနုပ္ပါဒ်၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟာန
၄-ဌာနသို့ ပြေးဝင် ကျရောက်သော၊ မဂ်ဉာဏ် သမုစ္ဆေဒ ပဟာန်
ပယ်နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ ကိလေသာအပေါင်း မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ
ခြုမ်ကင်းသော အကြောင်း၏။ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် သရုပ် အမျိုး
မျိုး မဖြစ်သော အကျိုးနှင့် မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စ
သမုပ္ပါဒ် သံသရာ ရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို အကြောင်းတပါး ကင်း
သော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ မဖြစ်သော သဘောထင်မှု မျက်မှောက်
ပြုသည်။

အနမတဂ္ဂေါ ခေါ် သံသာရော ပုဗ္ဗာကောဒို နပညာယတိ။ အ
ဝိဇ္ဇာ နိဝရဏာနံ သက္ကာနံ တဏှာ သံယောဇနာနံ သန္ဓာဝတံ သံသ
ရတံ၊ အဝိဇ္ဇာယာတွော တမော ကာယဿ အသေသဝိရာဂနိရောဓော
သန္တမေတံပဒံ၊ ပဏိတမေတံပဒံ၊ ယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ သဗ္ဗ
ပမိပဒိုနိဿဂ္ဂေါ၊ တဏှက္ခယော၊ ဝိရာဂေါ၊ နိရောဓော နိဗ္ဗာနံ။-ဟူ
သော စကားဖြင့်၊ သံသာရနိဝတ္တိ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ အ
ရိက်တရားကို ယ်အဝိဇ္ဇာ၏။ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြုမ်သော သဗ္ဗသင်္ခါရ

သမထနိဗ္ဗာန်၊ သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဂ္ဂနိဗ္ဗာန်၊ တဏှက္ခယနိဗ္ဗာန်၊ ဝိရာဂ
နိဗ္ဗာန်၊ နိရောဓနိဗ္ဗာန် ဆိုရသည်။

အဝိဇ္ဇာယထွေဝ တမော ကာယဿ အသေသဝိရာဂ နိရောဓော၊
သန္တခေတံပဒံ၊ ယဒိဒံသဗ္ဗသင်္ခါရ သမထော။-ဟူသော စကားဖြင့်၊
အဝိဇ္ဇာတပါးတည်း ခြုံငုံသော သဘောကို မယူမူ၍၊ ကိသေသာ အ
ပေါင်း အကြောင်း ခြုံငုံသော သဘောကို ယူသော်၊ ပလ္လင်္ကသတ္တာ
ဟ ဗလသမာပတ်မှ ထသော သုံးလူ့ဘသခင်၊ အကြောင်းကုန်သော
နိဗ္ဗာန် ဆင်ခြင်၍ ကျူးရင့်တော် မူသော၊ ယဒါဟဝေ ပါတုဘဝန္တိ
ဓမ္မာ၊ အာတာပိနော ဈာယတော ဗြဟ္မဏဿ၊ အထဿ ကင်္ခါဝ ပ
ယန္တိ သဗ္ဗာယတော ခယံ ပစ္စယာနံ အဝေဒိ။-ဟူသော ဒုဘိယဥဒါန်း
ဂါထာနှင့် အညီပင်ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဒုဘိယာဂါရေ ဣမံ ဥဒါနံ
ဥဒါနေသိတိ ဣမံ တသ္မိံ ဝိဒိတေ အတ္ထေအဝိဇ္ဇာယထွေဝ အသေသ
ဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓောတိ ဇေပကာသိတဿ နိဗ္ဗာနသင်္ခါ
တဿ ပစ္စယက္ခယဿ၊ အဝဗောဓာနုဘာဝဒိပကံ ဝုတ္တပကာရံ ဥဒါနံ
ဥဒါနေသိတိ အတ္ထော။-ဟုဖွင့်သည်။

မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ကိလေသာအပေါင်း၊ အကြောင်း ခြုံငုံသော
နိဗ္ဗာန်ဟု တပေါင်းတည်း ဆိုသော်လည်း၊ ဒေသနာသည်ကား၊ သီသ
အားဖြင့်နှစ်ပါး။ အဝိဇ္ဇာသီသဒေသနာ တပါး၊ တဏှာသီသဒေသနာ
တပါး။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာယထွေဝ အသေသဝိရာဂ နိရောဓာ၊
သင်္ခါရနိရောဓော-ဟု၊ အဝိဇ္ဇာကို ဦးထား၍ ဟောတော်မူသော ဒေသ
နာသည်၊ အဝိဇ္ဇာသီသ ဒေသနာမည်၏။ တဿာယေဝ တဏှာယ
အသေသဝိရာဂနိရောဓေါ-ဟု၊ တဏှာကို ဦးထား၍ ဟောတော်မူသော
ဒေသနာသည်၊ တဏှာသီသ ဒေသနာမည်၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ တ
ဏှာသီသ ဒေသနာ၌၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ကိလေသာအပေါင်း၊ အ
ကြောင်း တပေါင်းတည်း ခြုံငုံသော နိဗ္ဗာန်ကို ပြသည်။

ဒုက္ခနိရောဓနိဒ္ဒေသေ ယော တဿာယေဝ တဏှာ
ယာတိ အာဒိနာနယေန သမုဒယနိရောဓော ဝုတ္တော။

ဒုက္ခနိရောဓ နိဗ္ဗေသေ၊ ဒုက္ခနိရောဓ နိဗ္ဗေသဋ္ဌိ။ ယော တဿာယေဝ
တဏှာယာတိ အာဒိနာနယေန၊ ယော ဘဿာယေဝ တဏှာယ-ဤသို့
အစရှိသောနည်းဖြင့်။ သမုဒယနိရောဓော၊ အကြောင်း ခြုံခြင်းကို။
ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်၏။

သော ကသ္မာတိ စေ၊ သမုဒယနိရောဓေန ဒုက္ခနိရော
ဓော၊ သမုဒယနိရောဓေန ဟိ ဒုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ၊ န အညထာ
တေနာဟ။

ယထာပိ မူလေ အနုပ္ပဒ္ဒဝေ ဒဠေ၊ ဆိန္ဒ္ဓာပိ ရုက္ခော
ပုနဒေဝ ရူဟတိ။ ဧဝံပိ တဏှာနုသယေ အနူဟတေ၊
နိဗ္ဗတ္တတိ ဒုက္ခမိဒံ ပုနပ္ပုနန္တိ။ ။ ဣတိဝိသဇ္ဇေယျ-ထည့်။

သော သမုဒယနိရောဓော၊ ထိုအကြောင်း၏ ခြုံခြင်းကို။ ကသ္မာ၊
အဘယ်ကြောင့်။ ဝုတ္တော၊ ဟောအပ်သနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စေပုစ္ဆေ
ယျ၊ အကယ်၍ မေးခြားအံ့။ သမုဒယနိရောဓေန၊ အကြောင်း၏ ခြုံ
ခြင်းကြောင့်။ ဒုက္ခနိရောဓော၊ ဒုက္ခ၏ ခြုံခြင်းကို။ ဝုတ္တော၊ ဟော
အပ်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သမုဒယနိရောဓေန၊ အကြောင်း၏ ခြုံခြင်း
ကြောင့်။ ဒုက္ခံ၊ ဒုက္ခသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြုံ၏။ အညထာ၊ အကြောင်း
ခြုံသည်မှတစ်ပါး- အကျိုးခြုံသော အခြင်းအရာ အားဖြင့်။ ဒုက္ခံ၊
ဒုက္ခသည်။ န နိရုဇ္ဈတိ၊ မခြုံ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ ယထာပိ မူလေ၊ ပ။
ဒုက္ခမိဒံ ပုနပ္ပုနန္တိ၊ ယထာပိ မူလေ၊ ပ။ ဒုက္ခမိဒံ ပုနပ္ပုနန္တိ-ဟူ၍၊ အာ
ဟာမိန့်တော်မူပြီ။

ဒဠေ၊ မြဲမြံသော။ မူလေ၊ သစ်မြစ်ကို။ အနုပဒ္ဒဝေ၊ မနှုတ်သည်
ရှိသော်။ ရုက္ခော၊ သစ်ပင်သည်။ ဆိန္ဒ္ဓာပိ၊ ဖြတ်သော်လည်း။ ပုနဒေဝ၊
တဖန်သာလျှင်။ ရူဟတိ ယထာပိ၊ ပေါက်ရောက်ပြန် သကဲ့သို့လည်း။
ဧဝံပိ တထာ၊ ထို့အတူ။ တဏှာနုသယေ၊ တဏှာနုသယကို။ အနူဟ
တေ၊ မနှုတ်အပ်သည်ရှိသော်။ ဣဒံ ဒုက္ခံ၊ ဤဒုက္ခသည်။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်
တလဲလဲ။ နိဗ္ဗတ္တတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေယျ၊ ပြေဆိုရာ၏။

ယသ္မာ သမုဒယ နိရောဓေနော ခုက္ခံ နိရုဇ္ဈတိ၊ တသ္မာ
ဘဂဝါ ခုက္ခနိရောဓံ ဒေသေန္တော သမုဒယ နိရောဓ
နေဝ ဒေသေတိ။

ယသ္မာ၊ အကြဋ်ကြောဋ်၊ သမုဒယ နိရောဓေနော၊ အကြောင်း၏
ခြင်ခြင်းကြောဋ်သာလျှင်၊ ခုက္ခံ၊ ခုက္ခသည်၊ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်၏။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောဋ်၊ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ခုက္ခနိရောဓံ၊ ခုက္ခနိရောဓ
နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒေသေန္တော၊ ဟောတော်မူသည်ရှိသော်၊ သမုဒယ နိရော
ဓေနော၊ အကြောင်းခြင်ခြင်းကြောဋ်သာလျှင်၊ ခုက္ခနိရောဓံ၊ အကျိုး
၏ခြင်ခြင်းကို။ ဒေသေတိ၊ ဟောတော်မူ၏။

အဝိဇ္ဇာယိသ ဒေသနာဋ္ဌ၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိ ကိလေသာအပေါင်း၊
တပေါင်းတည်းခြင်သော နိဗ္ဗာန်ကိုပြသည်။

ယထာပန ပဋိလောမံ မနသာကာသိ၊ ဣဒံ ဒသေတုံ
အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓော သင်္ခါရနိရော
ဓောတိ အာဒိ ဝုတ္တံ။

ယထာပန ယေနပန နိဗ္ဗာနာကာရေန၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်အခြင်းအရာ
အားဖြင့်၊ ပဋိလောမံ၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။ မနသာကာသိ၊
နှလုံးသွင်းတော်မူ၏။ ဣဒံ နိဗ္ဗာနာကာရံ၊ ဤနိဗ္ဗာန် အခြင်းအရာကို။
ဒသေတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ အသေသ ဝိရာဂ နိရောဓော
သင်္ခါရ နိရောဓောတိ အာဒိဝစနံ၊ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ။ ပ။ သင်္ခါရနိရော
ဓော-ဤသို့ အစရှိသောစကားကို။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်တော်မူအပ်ပြီ။

တတ္ထ အဝိဇ္ဇာယတွေဝါတိ အဝိဇ္ဇာယဝေတု၊ အသေ
သ ဝိရာဂနိရောဓောတိ ဝိရာဂသင်္ခါတေန မဂ္ဂေန အသေ
သ နိရောဓော၊ သင်္ခါရနိရောဓောတိ သင်္ခါရာနံ အနုပ္ပါဒ
နိရောဓော ဟောတိ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌၊ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝါတိ၊ အဝိဇ္ဇာယ
တွေဝ-ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာယ ဝေတု၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်၊ အသေ
သ ဝိရာဂနိရောဓောတိ၊ အသေသဝိရာဂ နိရောဓော-ဟူသည်ကား။ ဝိရာ

ဂသင်္ခါတေန၊ ဝိရာဂဟု ဆိုအပ်သော၊ မဂ္ဂေန၊ မဂ်ဖြင့်။ အသေသ
နိရောဓာ၊ အကြွင်းမရှိခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရနိရောဓောတိ၊ သင်္ခါ
ရနိရောဓော-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အနုပ္ပါဒနိရော
ဓော၊ မဖြစ်သောခြင်းဖြစ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေ နိရုဒ္ဓါနံပန သင်္ခါရာနံ နိရောဓာ ဝိညာဏံ နိရုဒ္ဓံ၊
ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပါဒီနိ နိရုဒ္ဓါနိယေဝ ဟောတိ
တိ ဒေသတုံ၊ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပ နိရောဓောတိ
အာဒီနိ ဝတ္တာ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ
နိရောဓော ဟောတိတိ ဝုတ္တံ။

ဝေ၊ ဤသို့။ နိရုဒ္ဓါနံပန၊ ခြင်္ကျေန်သော။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။
နိရောဓာ၊ ခြင်္ကျေန်ကြောင့်။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်သည်။ နိရုဒ္ဓံ၊ ခြင်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိညာဏာဒီနုပ္ပ၊ ဝိညာဏ်စသည်တို့၏လည်း။
နိရောဓာ၊ ခြင်္ကျေန်ကြောင့်။ နာမရူပါဒီနိ၊ နာမ်ရုပ်စသည်တို့သည်။
နိရုဒ္ဓါနိယေဝ၊ ခြင်္ကျေန်သည်သာလျှင်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကျေန်၏။ ဣတိ၊
ဤသို့။ ဒေသတုံ၊ ပြခြင်းငှာ။ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပ နိရောဓော
တိအာဒီနိ၊ ဝိညာဏနိရောဓာ နာမရူပ နိရောဓော-ဤသို့စသောစကား
တို့ကို။ ဝတ္တာ၊ ဆို၍။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရော
ဓော ဟောတိတိ၊ ဟောတိ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။

တတ္ထ ကေဝလဿာတိ သကလဿ သုဒ္ဓဿဝါ သတ္တ
ဝိရဟိတဿာတိ အတ္ထော၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿာတိ ဒုက္ခရာသိဿ
နိရောဓော ဟောတိတိ အနုပ္ပါဒေါ ဟောတိ။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကားရပ်၌။ ကေဝလဿာတိ၊ ကေဝလဿ-
ဟူသည်ကား။ သကလဿ၊ အလုံးစုံသော။ ဝါ၊ တနည်း။ သုဒ္ဓဿ၊
သက်သက်သော။ သတ္တဝိရဟိတဿ၊ သတ္တဝါမှကင်းဆိတ်သော။ ဣတိ
အယံ အတ္ထော၊ ဤကား သိအပ်သော အနက်သဘော။ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿာ
တိ၊ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ-ဟူသည်ကား။ ဒုက္ခရာသိဿ၊ ဒုက္ခ အစု၏။ နိရော

ခေမ ဟောတိတိ၊ နိရောဓေ ဟောဘိ-ဟူသည်ကား။ အနုပ္ပါဒေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ ဤကား သီသအားဖြင့် ဒေသနာ ၂-ပါးပြားပုံကို ခြားနားသိသရုံပြေးသာ စကားရင်တည်း။

အဝိဇ္ဇာသိသ ဒေသနာ ၁-ပါး၊ တဏှာသိသ ဒေသနာ ၁-ပါး။ သီသအားဖြင့် ဒေသနာ ၂-ပါး ပြားသော်လည်း၊ မဂ်ဖြင့် အကြွင်း မရှိ ကိလေသာအပေါင်း၊ အကြောင်းခြင်သော နိဗ္ဗာန်ဟု တပေါင်း တည်းပြု၍၊ သဗ္ဗမတ္တိတိ ခေါ်ကစ္စာန အယမေကော အန္တော၊ သဗ္ဗ နတ္တိတိခေါ် ကစ္စာန အယံ ဒုဘိယော အန္တော၊ ဇေတော ဥဘော အန္တေ အနုပဂမ္မ မန္တေန တထာဂတော ဓမ္မံ ဒေသေတိ-ဟူသော စကားဖြင့်၊ သတ္တလောက၏ဖြစ်သောသဘောချည်းကိုတည်း ရှိသဟု၊ အလုံးစုံကို မယူရ။ သတ္တလောက၏ ပျက်သော သဘောချည်းကို တည်း မရှိဟု၊ အလုံးစုံကုန် မယူရ။ မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အဇ္ဈတ္တခန္ဓာပဉ္စက၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောက၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏ ရှေးနှင့်စပ်သော သဘောသည်ကား၊ အ တိတ်ကာလ။ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၏ နောက်နှင့် စပ်သော သဘောသည် ကား၊ အနာဂတ်ကာလ။ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ၃-တန်သော ကာလ၌၊ ကာလဝိပုတ် ဥပ္ပဇ္ဇနာရဟ ကိလေသာ အပေါင်း၊ အ ကြောင်း ခြင်သဘဲဟု၊ မချွတ်မလွဲ အမြဲကေနံ၊ ဉာဏ် အစဉ်လိုက် မဂ်သို့ဆိုက်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်၏ ဝယဉာဏ်က၊ အနုလောမ ဉာဏ်ကျအောင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် တဒင်္ဂပဟာန် ပယ်နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ ကိလေသာအပေါင်း၊ ခြင်ကင်းသော အကြောင်း၏၊ ဘဝ တာဘန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်၊ သရုပ်အမျိုးမျိုး မဖြစ်သော အကျိုးနှင့်မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်သော နိဝတ္တိ နိဗ္ဗာန် ထင်သည်။ တဒင်္ဂပဟာန်အစု နောင်ဖြစ်ခွင့်အမှု ကြောင့်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ ဝိပဿနာဉာဏ်က မျက်မှောက်မပြုနိုင်။

အနုလောမဉာဏ် တဒင်္ဂပဟာန် ပယ်နှုတ်၊ အဇ္ဈတ္တ၌ အနုသယ ကိ လေသာအပေါင်း၊ ခြင်ကင်းသော အကြောင်း၏၊ ဘဝတာဘန် ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်၊ သရုပ်အမျိုးမျိုးမဖြစ်သော အကျိုးနှင့်မစပ် အစဉ်ပြတ်သော

ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို၊ ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာန်ဟု ဂေါတြဘူဉာဏ်က အာရုံပြုသည်။

ဝိသင်္ခါရ နိဗ္ဗာန်ဟု ဂေါတြဘူဉာဏ်က အာရုံပြုသော၊ အနုလောမ ဉာဏ် တဒင်္ဂ ပဟာန်ပယ်နှုတ်၊ အန္တတ္တန္တိ အနုသယကိလေသာအပေါင်း ခြုမ်ကင်းသော အကြောင်း၏၊ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် သရုပ်အမျိုးမျိုး မဖြစ်သော အကျိုးနှင့်မစပ်၊ အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်၌၊ အနုပ္ပါဒ်၊ အပဝတ္တ၊ အနိမိတ္တ၊ အနာယူဟာန ၄-ဋ္ဌာနသို့ ပြေးဝင်ကျရောက်သော နိဗ္ဗာန်၊ မဂ်ဉာဏ်သမုစ္ဆေဒပဟာန်ပယ်နှုတ်၊ အန္တတ္တန္တိ အနုသယ ကိလေသာအပေါင်း မဂ်ဖြင့် အကြွင်းမရှိခြုမ်ကင်းသော အကြောင်း၏၊ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် သရုပ်အမျိုးမျိုး မဖြစ်သော အကျိုးနှင့်မစပ် အစဉ်ပြတ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်သော နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်ကို၊ အကြောင်းတပါးကင်းသော မဂ်ဉာဏ်ဖြင့်၊ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါရဟန္တာ သာဝက မဂ္ဂသမင်္ဂီဟူသမျှ၏ အန္တတ္တန္တိ အကျိုးမဖြစ်သော သဘော ထင်မှု၊ မျက်မှောက်ပြုသည်ကို၊ မဇ္ဈိဒေသနာ အဘိဇ္ဇာယာတွေဝ အသေသဝိရာဂနိရောဓာ သင်္ခါရနိရောဓော သင်္ခါရနိရောဓာ ဝိညာဏ နိရောဓော။ ပ။ ဝေမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ နိရောဓော ဟောတိ-ဟု၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုတည်းပြု၍ ဟောတော် မူသည်။ ။ ဤပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို၊ ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ န ဟောတိ၊ ဣမဿ နိရောဓာ ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိ-ဟူသော ဓမ္မတာ၌ ထည့်တော်မူသည်။

ဓမ္မတာသည်ကား၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မတာ တပါး၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မတာ တပါး။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ၊ ဣမသမုပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။-ဟူသော သုတ်တစ်ပုဒ် သည်၊ အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မတာမည်၏။ ဣသ္မိံ အသတိ ဣဒံ န ဟောတိ၊ ဣမဿ နိရောဓာ ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိ။-ဟူသော သုတ်တစ်ပုဒ် သည်၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မတာမည်၏။

တတြခေါ ဘိက္ခဝေ သုတဝါ အရိယသာဝကော ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မေဝ သာရုကံ ယောနိသော မနသိကရော

တိ၊ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိ၊ ဣမဿုပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ နဟောတိ၊ ဣမဿ နိရောဓော ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တဏှာ၊ ထိုသုတဝါ၊ အသုတဝါ ၂-ယောက် တို့တွင်၊ သုတဝါ၊ မဂ်သုတနှင့်ပြည့်စုံသော၊ အရိယသဘာဝကော၊ အရိယသဘာဝကသည်။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်မေဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကိုသာလျှင်။ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ။ ယောနိသော၊ အကြောင်းအားဖြင့်။ မနသိကရောတိ၊ နှလုံးသွင်း၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ နိရောဓော၊ ခြင်ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ နိရုဇ္ဈတိ၊ ခြင်၏။

တတ္ထ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိတိ ဣမသ္မိံ အဝိဇ္ဇာဒိကေ ပစ္စယေ သတိ ဣဒံ သင်္ခါရာဒိကံ ဖလံ ဟောတိ၊ ဣမဿုပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ ဣမဿ အဝိဇ္ဇာဒိကဿ ပစ္စယဿ ဥပ္ပါဒါ ဣဒံ သင်္ခါရာဒိကံ ဖလံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ အတ္ထော။

တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ဣမသ္မိံ သတိ ဣဒံ ဟောတိတိ၊ ဟောတိ-ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာဒိကေ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိသော။ ဣမသ္မိံ ပစ္စယေ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရအစရှိသော။ ဣဒံ ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမဿ ဥပ္ပါဒါ ဣဒံ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ အဝိဇ္ဇာဒိကဿ၊ အဝိဇ္ဇာ အစရှိသော။ ဣမဿ ပစ္စယဿ၊ ဤအကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာဒိကံ၊ သင်္ခါရ အစရှိသော။ ဣဒံ ဖလံ၊ ဤအကျိုးသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ အယံ အတ္ထော၊ ဤကားအနက်။

ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ နဟောတိ ဣမဿ နိရောဓော ဣဒံ နိရုဇ္ဈတိတိ အဝိဇ္ဇာဒိနံ အဘာဝေ သင်္ခါရာဒိနံ အ

ဘာဝသ အဝိဇ္ဇာဒီနံ နိရောဓာ သင်္ခါရာဒီနံ နိရောဓသ
ဝ ဝစနေန ပူရိမသ္မိံ ပစ္စယလက္ခဏေ နိယမော ဒသိ
တော ဟောတိ၊ ဣမသ္မိံ သတိယေဝ န အသတိ၊ ဣမသ
ဥပ္ပါဒါဝေ နိရောဓတိ၊ တေနေတံ လက္ခဏံ အန္တော
ဂဓ နိယမံ ဣဝ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ ပုတ္တန္တိ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ။

ဣမသ္မိံ အသတိ ဣဒံ န ဟောတိ ဣမသ နိရောဓာ ဣဒံ နိရုဏ္ဏတိတိ
ဝစနေန၊ နိရုဏ္ဏတိ-ဟူသော ဤကားဖြင့်။ အဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
သည်တို့၏။ အဘာဝေ၊ မရှိခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာဒီနံ၊ သင်္ခါရစသည်
တို့၏။ အဘာဝသစ၊ မရှိခြင်းကို၎င်း။ အဝိဇ္ဇာဒီနံ၊ အဝိဇ္ဇာအစရှိ
သည်တို့၏။ နိရောဓာ၊ ခြစ်ခြင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာဒီနံ၊ သင်္ခါရစသည်
တို့၏။ နိရောဓသစ၊ ခြစ်ခြင်းကို၎င်း။ ပူရိမသ္မိံ ပစ္စယလက္ခဏေ၊
ရှေ့အကြောင်းလက္ခဏာ၌၊ နိယမော၊ မှတ်ခြင်းကို။ ဒသိတော၊ ပြအပ်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ သတိယေဝ၊ ရှိသော်သာလျှင်။ ဣဒံ၊
ဤအကျိုးသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ္မိံ၊ ဤအကြောင်းသည်။ အသ
တိ၊ မရှိသော်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမသ၊
ဤအကြောင်း၏။ ဥပ္ပါဒါဝေ၊ ဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုး
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣမသ၊ ဤအကြောင်း၏။ နိရောဓာ၊ ခြစ်
ခြင်းကြောင့်။ ဣဒံ၊ ဤအကျိုးသည်။ နိရုဏ္ဏတိ၊ ခြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
ပူရိမသ္မိံ ပစ္စယလက္ခဏေ၊ ရှေ့အကြောင်းလက္ခဏာ၌၊ နိယမော၊ မှတ်
ခြင်းကို။ ဒသိတော၊ ပြအပ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေန၊ ထို့ကြောင့်။ ဣသုတ္တေ၊ ဤသုတ်၌။ ဇေတံ အန္တောဂဓနိ
နိယမံ၊ ဤအတွင်းဝင်သော အမှတ်ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒသ၊ အနုလောမ
တရင်၊ ပဋိလောမတရင် ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏။ လက္ခဏံ၊ လက္ခဏာဟူ၍။
ပုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒဋ္ဌဗ္ဗံ၊ မှတ်အပ်၏။

အကြောင်းရှိသော်သာလျှင် အကျိုးဖြစ်သည်။ အကြောင်း၏ ဖြစ်
ခြင်းကြောင့်သာလျှင် အကျိုးဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာ ၂-ပါးဖြင့်၊
အကြောင်းကြောင့် များစွာဝေနေ အသင်္ချေချေ၊ မရေတွက်နိုင် မြိုင်
ဆိုင်ပေါင်းညှိ ရှိသမျှအရာ၊ ပုထုဇဉ်ဟူသမျှ သတ္တလောက၏၊ ခန္ဓာ၊

အာယတန၊ ဓာတ် ဖြစ်သော အကြောင်း၏ ဖြစ်သော အကျိုးနှင့် အစဉ် မပြတ် စပ်၍စပ်၍၊ မရပ်မနား သဘောအားဖြင့်၊ ပြောင်းရွှေ့ပြေး သွားသော သံသာရပဝတ္တိ၊ အနုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုထည်းကို သာ၊ ဓမ္မတာ ကောက်ယူရချေသည်။

အနုလောမပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်တခုထည်းက၊ ကျွတ်လွတ်ထွက် ဖြောက် ၍၊ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် တယောက်တယောက်၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုထည်း နိဗ္ဗာန်သို့ရောက်သော်လည်း၊ အနုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်မှ လျော့ပွားသည်လည်း မထင်၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စ သမုပ္ပါဒ် တခုထည်း နိဗ္ဗာန်မှလည်း တိုးပွားသည် မထင်၊ တွက်မြောက်သော အရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်၏ အတွက်၊ မျက်မှောက်ပြုချက်အထင်၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စ သမုပ္ပါဒ် တခုထည်းနိဗ္ဗာန် ဓမ္မတာအမှန်ပင် ဖြစ်ချေသည်။

အကြောင်း မရှိသော်သာလျှင် အကျိုးမဖြစ်သည်။ အကြောင်း၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့်သာလျှင် အကျိုးမဖြစ်သည်။ ဤလက္ခဏာ ၂-ပါး ဖြင့်၊ ဘုရား၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ ရဟန္တာသာဝက မဂ္ဂသမင်္ဂီ အရိယာပုဂ္ဂိုလ် ဟူသမျှ သတ္တလောက၏၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် မဖြစ်သော အ ကြောင်း၏၊ မဖြစ်သော အကျိုးနှင့် အစဉ်မစပ် ပြတ်၍ တခုထည်း ရပ်နား၊ သဘောအားဖြင့် မပြောင်းမရွှေ့ မပြေးမသွားသော သံသာ ရနိဝတ္တိ၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် တခုထည်းကိုသာ၊ ဓမ္မတာနိဗ္ဗာန် ကောက်ယူရချေသည်။ ။ အတ္ထိကိက္ခဝေ အဇာတံ၊ အဘူတံ၊ အကတံ၊ အသင်္ခ တံ-ကိုရူ။

ထို့ကြောင့် ဤသုတ်၌၊ အနုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ လက္ခဏာ ၂-ပါး၊ ပဒိုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ လက္ခဏာ ၂-ပါးကို ဓမ္မတာ၌ ထည့်သွင်းရချေသည်။

တာနိဗျဉ္ဇနာနိ-လိုက်ပုဒ်

ဓမ္မတာယံ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗာနိ၊ ကတမိဿံ ဓမ္မတာယံ ဥပနိက္ခိပိတဗ္ဗာနိ။

ဓမ္မတာယန္တိ ပဒဿ အတ္ထံ ဒဿေတုံ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါ ဒေတိ ဝုတ္တံ၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒေါ ဟိ ဌိတာဝသာဓာတု ဓမ္မ ဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာတိ ဝုတ္တော။

တာနိပဒဗျာနာနိ၊ ထိုသဒ္ဓါပုဒ်၊ အနက် ပုဒ်တို့ကို။ ဓမ္မတာယံ၊ ဓမ္မ
တာ၌။ ဥပနိက္ခဝိတဗ္ဗာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏။ ကာဘိသံ ဓမ္မတာယံ၊
အဘယ်မည်သောဓမ္မတာ၌။ ဥပနိက္ခဝိတဗ္ဗာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်သနည်း။
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌။ ဥပနိက္ခဝိတဗ္ဗာနိ၊ ထည့်အပ်ကုန်၏။

ဓမ္မတာယံ နိပဒဗျာနာနိ၊ ဓမ္မတာယံ-ဟူသောပုဒ်၏။ အတ္ထံ၊ အနက်
ကို။ ဒဿတံ၊ ပြုခြင်းငှါ။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒော၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်-ဟူ၍။
ရတ္ထံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို။
ဌိတာဝသာဝေတုဓမ္မဋ္ဌိ တတာ ဓမ္မနိယာမတာဓံ၊ ဌိတာဝသာဝေတု
ဓမ္မဋ္ဌိတဘာ ဓမ္မနိယာမတာ-ဟူ၍၊ ရတ္ထော၊ ဆိုအပ်၏။

ဌိတာဝသာဝေတု ဟိ ယာယံ ဇရာမရဏဿ ဣဒပ္ပစ္စ
ယတာ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ သောဝေတု။ ။
သေသဘာဝေါ-နောက်ကစွဲပုဒ်။

ဌိတာဝသာဝေတုတိ၊ ဌိတာဝသာဝေတု-ဟူသည်ကား။ ဇရာမရ
ဏဿ၊ အကျိုး ဇရာမရဏ၏။ ယာယံ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ အကြင်ဘက်
အကြောင်းသဘောသည်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ သောဝေတု၊
ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။

သာ တထာဂတာနံ ဥပ္ပါဒတော ပုဗ္ဗေ ဥဒ္ဓဇ္ဈ အ
ဝိညာယမာနော၊ မဇ္ဈေဝ ဝိညာယမာနော၊ န တထာဂ
တေဟိ ဥပ္ပါဒိတော၊ အထခေါ၊ အသမ္ဘဝန္တဿ ဇရာမရ
ဏဿ သဗ္ဗကာလံ ဇာတိပစ္စယတော သမ္ဘဝေါတိ ဌိ
တာဝေ။

၁-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်
မှ။ ပုဗ္ဗေ၊ စ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓဇ္ဈ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယ
မာနော၊ မသိအပ်သော။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ သောသဘာဝေါ၊
ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။ တထာဂတာနံ၊
မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ၊ အဆုံးမှ။
မဇ္ဈေဝ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဇာတိ

ပစ္စယာ, နဇရာ မရဏန္တိ ငွေ သဘာဝေါ၊ နဇာတိပစ္စယာ, နဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ နဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဇာတိပစ္စယတော၊ ဇာတိအကြောင်းကြောင့်။ ယောအယံသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ ငွေသဘာဝေါ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဇာတိပစ္စယတော၊ ဇာတိအကြောင်းမရှိသောကြောင့်။ ယော အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ နဇာတိပစ္စယာ, နဇရာမရဏန္တိ ငွေ သဘာဝေါ၊ န ဇာတိပစ္စယာ, နဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၂-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓဉ္စ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာ ဇာတိ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒိတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ, အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဘဝပစ္စယာ န ဇာတိတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ န ဘဝပစ္စယာ န ဇာတိ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။

ဘဝပစ္စယတော၊ ဘဝအကြောင်းကြောင့်၊ ယော အယံ သမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဘဝပစ္စယာဇာတိတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ ဘဝပစ္စယာဇာတိ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န ဘဝပစ္စယတော၊ ဘဝအကြောင်းမရှိသောကြောင့်၊ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဘဝပစ္စယာ န ဇာတိတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ န ဘဝပစ္စယာ န ဇာတိ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၃-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေ့ကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဥပါဒါနပစ္စယာ န ဘဝေါ ဘိ ဇေ သဘာဝေါ၊ န ဥပါဒါနပစ္စယာ န ဘဝေါ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဘာဿ၊ ဘာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဥပါဒါနပစ္စယတော၊ ဥပါဒါနအကြောင်းကြောင့်၊ ယော အယံ သမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘဝေါ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဘာဿ၊ ဘာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န ဥပါ

ဒါနပစ္စယတော၊ ဥပါဒါနိအကြောင်း မရှိသောကြောင့်၊ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဥပါဒါနပစ္စယာ နာဘဝေါကိ သေ သဘာဝေါ၊ န ဥပါဒါနပစ္စယာ နာဘဝေါ-ဟူသော ဤသဘော တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည် သည်သာလျှင်တည်း။

၄-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူ သည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓပ္ပ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အ ဝိညာယမာနော၊ မထိအပ်သော။ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနန္တိ သေ သဘာဝေါ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနိ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာ ဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစအဆုံး မှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ ထိအပ်သော။ န တဏှာပစ္စယာ န ဥပါဒါနန္တိ သေ သဘာဝေါ၊ န တဏှာပစ္စယာ န ဥပါဒါနိ-ဟူသော ဤသဘောကို၊ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါ ဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့ အစွန်းရှိသော။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါနိ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်ထိမ်း။ တဏှာ ပစ္စယတော၊ တဏှာ အကြောင်းကြောင့်။ ယော အယံ သမ္ဘ ဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနန္တိ သေ သဘာ ဝေါ၊ တဏှာပစ္စယာ ဥပါဒါနိ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့ အစွန်းရှိသော။ ဥပါဒါနဿ၊ ဥပါဒါနိ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်ထိမ်း။ န တဏှာပစ္စယတော၊ တဏှာအကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န တဏှာပစ္စယာ န ဥပါ ဒါနန္တိ သေ သဘာဝေါ၊ န တဏှာပစ္စယာ န ဥပါဒါနိ ဟူသော ဤသ ဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၅-တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓဉ္စ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ နဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့အစွန်းရှိသော။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝေဒနာပစ္စယတော၊ ဝေဒနာ အကြောင်းကြောင့်။ ယော အယံ သမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ တဏှာ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ တဏှာယ၊ တဏှာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န ဝေဒနာပစ္စယတော၊ ဝေဒနာအကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ နဝေဒနာပစ္စယာ နတဏှာတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ န ဝေဒနာပစ္စယာ နတဏှာ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၆-တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓဉ္စ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာတိ ငွေ သဘာဝေါ၊ ဖဿပစ္စယာ ဝေဒနာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသောအစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဗဿပစ္စယာ ဝေဒနာတိ ငေ သဘာဝေါ၊ န ဗဿပစ္စယာ န ဝေဒနာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဗဿပစ္စယတော၊ ဗဿအကြောင်းကြောင့်။ ယောအယံ သမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဗဿပစ္စယာ ဝေဒနာတိ ငေ သဘာဝေါ၊ ဗဿပစ္စယာ ဝေဒနာ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့အစွန်းရှိသော။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န ဗဿပစ္စယတော၊ ဗဿအကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယောအယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဗဿပစ္စယာ န ဝေဒနာတိ ငေ သဘာဝေါ၊ န ဗဿပစ္စယာ န ဝေဒနာ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၇-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓဉ္ဇ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ သဠာယတနပစ္စယာ ဗသောတိ ငေ သဘာဝေါ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဗသော-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသောအစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န သဠာယတနပစ္စယာ န ဗသောတိ ငေ သဘာဝေါ၊ န သဠာယတနပစ္စယာ န ဗသော-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့
အစွန်းရှိသော။ ပဿ၊ ဖဿ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သဠာယ
တနပစ္စယတော၊ သဠာယတန အကြောင်းကြောင့်။ ယောအယံ သမ္ဘ
ဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သဠာယတနပစ္စယာ ပသောတိ သေ
သဘာဝေါ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ပသော-ဟူသော ဤသဘောတည်း။
ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာ
လျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့
အစွန်းရှိသော။ ပဿ၊ ဖဿ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န သဠာ
ယတန ပစ္စယတော၊ သဠာယတန အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။
ယော အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န သဠာယတနပစ္စယာ
န ပသောတိ သေ သဘာဝေါ၊ န သဠာယတနပစ္စယာ နပသော-ဟူ
သော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။
ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

ဂ-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူ
သည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္စ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အ
ဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ နာမရူပ ပစ္စယာ သဠာယတနန္တိ
သေ သဘာဝေါ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ-ဟူသော ဤသဘော
ကို။ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်
စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော
အစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်
သော။ န နာမရူပ ပစ္စယာ န သဠာယတနန္တိ သေ သဘာဝေါ၊ န နာမ
ရူပပစ္စယာ န သဠာယတနံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေ
ဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့
အစွန်းရှိသော။ သဠာယတနဿ၊ သဠာယတန၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါ
ခပ်သိမ်း။ နာမရူပပစ္စယာတော၊ နာမ်ရုပ် အကြောင်းကြောင့်။ ယော
အယံ သမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတ

နန္ဒိ ဇေသဘာဝေါ၊ နာမရူပပစ္စယာ သဠာယတနံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ သဠာယတနဿ၊ သဠာယတန၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န နာမရူပပစ္စယတော၊ နာမ်ရုပ်အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယောအယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န နာမရူပပစ္စယာ နသဠာယတနန္ဒိ ဇေသဘာဝေါ၊ န နာမရူပပစ္စယာ နသဠာယတနံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၉-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေ့ကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓစ္ဆ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အဝိညာယမာနော၊ မသိအပ်သော။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပန္တိ ဇေသဘာဝေါ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသောအစ၊ အဆုံးမှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ သိအပ်သော။ န ဝိညာဏပစ္စယာ န နာမရူပန္တိ ဇေသဘာဝေါ၊ နဝိညာဏပစ္စယာ နနာမရူပံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ဝိညာဏပစ္စယတော၊ ဝိညာဏ်အကြောင်းကြောင့်။ ယောအယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပန္တိ ဇေသဘာဝေါ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ နာမရူပံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့အစွန်းရှိသော။ နာမရူပဿ၊ နာမ်ရုပ်၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။

န ဝိညာဏပစ္စယတော၊ ဝိညာဏ်အကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န ဝိညာဏပစ္စယာ န နာမ ရူပန္တိ ဒေ သဘာဝေါ၊ န ဝိညာဏပစ္စယာ န နာမရူပံ-ဟူသော ဤ သဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၀-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူ သည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓုပ္ပ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အ ဝိညာယမာနော၊ မထိအပ်သော။ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ ဒေ သဘာဝေါ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာ ဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ၊ အဆုံး မှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ ထိအပ်သော။ န သင်္ခါရပစ္စယာ န ဝိညာဏန္တိ ဒေ သဘာဝေါ၊ န သင်္ခါရပစ္စယာ န ဝိညာဏံ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါ ဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့ အစွန်းရှိသော။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ သင်္ခါရ ပစ္စယတော၊ သင်္ခါရ အကြောင်းကြောင့်။ ယော အယံ သမ္ဘ ဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏန္တိ ဒေ သဘာ ဝေါ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဝိညာဏံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သောရှေ့ အစွန်းရှိသော။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န သင်္ခါရပစ္စယတော၊ သင်္ခါရအကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယော အယံ သမ္ဘ ဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န သင်္ခါရပစ္စယာ န ဝိညာ ဏန္တိ ဒေ သဘာဝေါ၊ န သင်္ခါရပစ္စယာ န ဝိညာဏံ-ဟူသော ဤသ ဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဇေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။

၁၁-တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော် မူသည်မှ။ ပုဗ္ဗေစ၊ ရှေးကာလ၌၎င်း။ ဥဒ္ဓန္တံ၊ နောက်ကာလ၌၎င်း။ အ ဝိညာယမာနော၊ မထိအပ်သော။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာ ဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါဒတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

တထာဂတာနံ၊ တို့၏။ ဥပ္ပါဒတော၊ ပွင့်တော်မူသော အစ၊ အဆုံး မှ။ မဇ္ဈေစ၊ အလယ်ကာလ၌၎င်း။ ဝိညာယမာနော၊ ထိအပ်သော။ န အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ နသင်္ခါရာတိ ဇေ သဘာဝေါ၊ န အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ န သင်္ခါရာ-ဟူသော ဤသဘောကို။ တထာဂတေဟိ၊ တို့သည်။ န ဥပ္ပါ ဒိတော၊ မဖြစ်စေအပ်။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့ အစွန်းရှိသော။ သင်္ခါရာယ၊ သင်္ခါရ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယတော၊ အဝိဇ္ဇာအကြောင်းကြောင့်။ ယော အယံ သမ္ဘ ဝေါ၊ အကြင်ဖြစ်ခြင်းသည်။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာတိ ဇေသဘာ ဝေါ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤ သို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင် တည်း။

အထခေါ၊ စင်စစ်သော်ကား။ အသမ္ဘဝန္တဿ၊ မဖြစ်သော ရှေ့ အစွန်းရှိသော။ သင်္ခါရာယ၊ သင်္ခါရ၏။ သဗ္ဗကာလံ၊ အခါခပ်သိမ်း။ န အဝိဇ္ဇာပစ္စယတော၊ အဝိဇ္ဇာအကြောင်း မရှိသောကြောင့်။ ယော အယံ အသမ္ဘဝေါ၊ အကြင်မဖြစ်ခြင်းသည်။ န အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ နသင်္ခါ ရာတိ ဇေသဘာဝေါ၊ န အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ နသင်္ခါရာ-ဟူသော ဤသ ဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သာဓာတု၊ ထိုသဘောသည်။ ဌိတာဝေ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ ။ ၁-မှ ၁၁-အထိ၊ ဝိတ္ထာရဒေသနာ။

ကေဝလံပန သယမ္ဘူဉာဏေန အဘိသမ္ဗုဒ္ဓနတော အယံဓမ္မော တထာဂတေန အဓိဂတောတိ၊ ပဝေဒန တောစ တထာဂတော ဓမ္မသာဓိတိ ဝုစ္စတိ န အပုဗ္ဗဿ ဥပ္ပါဒနတော၊ တေန ဝုတ္တံ ဌိတာဝသာဓာတုတိ။

ကေဝလံ ပန၊ သက်သက် သော်ကား၊ သယမ္ဘုဉ္ဇကောန၊ သ
ယမ္ဘုဉ္ဇကံ ဖြင့်၊ အဘိသမ္ဘုဉ္ဇနတော၊ သိတော်မူခြင်းကြောင့်၊ အယံ
ဓမ္မော၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ တထာဂတောန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်၊ အ
ဗိဂတောတိ၊ ရတော်မူ၏ဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ ပဝေဒနတောစ၊
ဟောကြားသော်မူခြင်းကြောင့်လည်း၊ တထာဂတော၊ မြတ်စွာဘုရား
ကို၊ ဓမ္မသာဗီတိ၊ ဓမ္မသာဗီဟူ၍၊ ဝုဇ္ဇတိ၊ ဆိုအပ်၏၊ အပုဗ္ဗဿ၊ မဖြစ်
ဘူးသေးသော၊ ဣမဿဓမ္မဿ၊ ဤနိဗ္ဗာန်တရားကို၊ ဥပ္ပါဒနတော၊ ဖြစ်
စေတော်မူခြင်းကြောင့်၊ ဓမ္မသာဗီတိ၊ ဓမ္မသာဗီဟူ၍၊ န ဝုဇ္ဇတိ၊ မဆို
အပ်၊ တောန၊ ထို့ကြောင့်၊ ဗြဟ္မာဝသာဓာတူတိ၊ ဓာတု-ဟူ၍၊ ဝုတ္တံ၊
မိန့်အပ်၏။

သာဝေ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ ဧတ္ထ ဝိပ္ပလ္လာသာ
ဘာဝတော ဧဝံ အဝဗုဇ္ဈမာနဿ တေဿ သဘာဝဿ
ဟေတုနောဝါ တထေဝ ဘာဝတော ဌိတတာတိ ဓမ္မ
ဌိတတာ။

ဇာတိပစ္စယာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ အဝဗုဇ္ဈမာ
နဿ၊ မသိအပ်သော၊ တေဿဟေတုနောဝါ၊ ဤအကြောင်း၏လည်း၊
တထေဝ ဘာဝတော၊ ထိုအကြောင်း၏အဖြစ်မှသာလျှင်၊ ဝိပ္ပလ္လာသာ
ဘာဝတော၊ ဖောက်ပြန် ချွတ်လွဲသည်၏ မရှိခြင်းကြောင့်၊ ဇာတိပစ္စ
ယာ ဇရာမရဏန္တိ ဧတ္ထ သဘာဝေ၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူ
သော ဤသဘော၌၊ ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇရာမရဏံ-ဟူ၍၊ ဧဝံ၊ ဤသို့၊
အဝ ဗုဇ္ဈမာနဿ၊ မသိအပ်သော၊ တေဿ သဘာဝဿ၊ ဤအကျိုး
သဘော၏၊ ဌိတတာ၊ တည်သောသဘောသည်၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာ
မရဏန္တိ သောဓာတု၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘော
တည်း၊ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သာဝေ ဇာတိပစ္စယာ
ဇရာမရဏန္တိ ဓာတု၊ ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော ထိုသဘော
သည်သာလျှင်၊ ဓမ္မဌိတတာ၊ ဓမ္မဌိတတာမည်၏။

အဝိဇ္ဇာသမင်္ဂ^၉ ပုထုဇဉ်ဟူသမျှ သတ္တလောက၌၊ သဘောအားဖြင့်ဖြစ်သော အနု
လောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လက္ခဏာ။ ။ ဓမ္မဌိတတာဖွင့်။

သာဝေ ဓာတု ဇာတိပစ္စယာ ဇရာမရဏန္တိ ဣမဿ သဘာဝဿ ဟေတုနောဝါ အညထာ ဘာဝတော န ဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏန္တိ ဝိညာယမာနဿ တဗ္ဘာဝါ ဘာဝတော နိယာမတာ ဝဝတ္ထိတဘာဝေါတိ ဓမ္မနိယာမတာ။

ဇရာမရဏန္တိ၊ ဇရာမရဏံ-ဟူ၍။ ဇံ၊ ဤသို့။ ဝိညာယမာနဿ၊ သိအပ်သော။ ဣမဿ သဘာဝဿ၊ ဤအကျိုးသဘော၏။ ဇာတိပစ္စယာတိ၊ ဇာတိပစ္စယာ-ဟူ၍။ ဇံ၊ ဤသို့။ ဝိညာယမာနတော၊ သိအပ်သော။ ဣမသ္မာ ဟေတုတော၊ ဤအကြောင်းမှ၊ အညထာဘာဝတော၊ အကြောင်းတပါး၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ န ဇာတိ ပစ္စယာတိ၊ နဇာတိပစ္စယာ-ဟူ၍။ ဇံ၊ ဤသို့။ ဝိညာယမာနဿ၊ သိအပ်သော။ ဣမဿ ဟေတုနောဝါ၊ ဤမရှိသော အကြောင်း၏လည်း။ တဗ္ဘာဝါဘာဝတော၊ ထိုအကြောင်းသဘော၏ မရှိခြင်းကြောင့်။ န ဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏန္တိ ဣတ္ထ သဘာဝေ၊ န ဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘော၌။ န ဇရာမရဏန္တိ၊ န ဇရာမရဏံ-ဟူ၍။ ဇံ၊ ဤသို့။ ဝိညာယမာနဿ၊ သိအပ်သော။ ဣမဿ သဘာဝဿ၊ ဤမဖြစ်သော အကျိုးသဘော၏။ နိယာမတာ ဝဝတ္ထိတ ဘာဝေါ၊ အပိုင်းအခြားကို မှတ်သောသဘောသည်။ န ဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏန္တိ ဒေသ သဘာဝေါ၊ န ဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏံ-ဟူသော ဤသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သောအကြောင်းကြောင့်။ သာဝေ ဓာတု၊ ထို နဇာတိပစ္စယာ န ဇရာမရဏံ-ဟူသော သဘောသည်သာလျှင်၊ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မနိယာမတာမည်၏။

အနုလောမိ ဉာဏသမင်္ဂံ ပုထုဇဉ်ဟူသမျှ သတ္တလောက၌၊ သဘောအားဖြင့်ဖြစ်သော ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လက္ခဏာ၊ ဝိညာနိရနိဗ္ဗာန် ဂေါတြဘူ၏အာရုံ၊ ဓမ္မနိယာမတာဖွင့်။

မလသင်္ဂါ ဇရာမရဏဿ ဇာတိယာ သတ္တိသမ္ဘဝေ ဓမ္မဟေတုမှိ ဌိတတာတိ ဓမ္မဌိတတာ။

ဝါ၊ တနည်း။ ဖလဿ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ သမ္ဘဝေါ၊ ဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မဟေတုမ္ပိ၊ အကြောင်း၌၊ ဋ္ဌိတတာ ဋ္ဌိတဘာဝေါ၊ တည်သော သဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သာ ဝေ ဝေတု၊ ထိုဇာတိပဋ္ဌယာ ဇရာမရဏံ-ဟူသော သဘောသည်။ ဓမ္မဋ္ဌိတတာ၊ ဓမ္မဋ္ဌိတတာမည်၏။

မဂ္ဂသမင်္ဂိ^၁ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှ၊ သတ္တလောက၌ သဘောအားဖြင့် တည်သော၊ အဟောင်း အနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ ပုထုဇဉ်နှင့် တစပ်ထည်းစပ်လာသော လက္ခဏာ။ ။ဓမ္မဋ္ဌိတတာအဖွင့်။

အသတိ အသမ္ဘဝေါ ဓမ္မေ နိယတတာတိ ဓမ္မနိယာမတာတိ ဧဝံ ဖလေန ဟေတု ဝိဘာဝေတိ။

ဝါ၊ တနည်း။ ဖလဿ၊ အကျိုးဖြစ်သော၊ ဇရာမရဏဿ၊ ဇရာမရဏ၏။ ဇာတိယာ၊ ဇာတိသည်။ အသတိ၊ မရှိသော်။ အသမ္ဘဝေါ၊ မဖြစ်ခြင်းသည်။ ဓမ္မေ၊ အကြောင်းကင်းသော ဓမ္မတာသဘော၌၊ နိယတတာ နိယတဘာဝေါ၊ မြဲသောသဘောတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အကြောင်းကြောင့်၊ သာ ဝေ ဝေတု၊ ထို နဇာတိပဋ္ဌယာ နဇရာမရဏံ-ဟူသော သဘောသည်သာလျှင်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ ဓမ္မနိယာမတာမည်၏။ ဣတိဧဝံ၊ ဤသို့။ ဖလေန၊ ဖြစ်၊ မဖြစ်သော အကျိုးဖြင့်။ ဟေတု၊ ရှိ၊ မရှိသော အကြောင်းကို။ ဝိဘာဝေတိ၊ ထင်လင်းစေ၏။

မဂ္ဂသမင်္ဂိ^၁ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဟူသမျှ၊ သတ္တလောက၏ ပုထုဇဉ်နှင့် တစပ်ထည်းစပ်လာသော၊ အဟောင်းအနုလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌၊ ကာလဝိမုတ်၊ ခန္ဓဝိမုတ် လွတ်ခြင်းခြင်၍၊ မဖြစ်သော သဘောအားဖြင့်တည်သော၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် လက္ခဏာ သံသာရ နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်။ ။ဓမ္မနိယာမတာ အဖွင့်။

လုံးဝဥဿ^၁ အပြည့်အစုံ ဆိုခဲ့ပြီးသော စကား၏ အစ၊ အလယ်၊ အဆုံး သုံးပါးလုံး၌ အကြီးဝင်သော မှန်ပြသုတ်ကို၊ နောက်ဆုံးစကား နိဂုံးထား၍ ရေးသားပေးအံ့။ ညီညွတ်အောင် နှီးနှောတိုက်ဆိုင်၍၊ ပိုင်နိုင်အောင် ယူကြကုန်လော့။

ကတမောစ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သည်။ ကတမောစ၊ အဘယ်နည်း။ ။အမေး။

ဇာတိပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဇရာမရဏံ ဥပ္ပါဒါဝါ တထာ
ဂတာနံ အနုပ္ပါဒါဝါ တထာဂတာနံ ဌိတာဝ သာဓာတု
ဓမ္မဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ဣဒပ္ပစ္စယတာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇာတိပစ္စယာ၊ ဇာတိဟုဆိုအပ်သော အ
ကြောင်းကြောင့်။ ဇရာမရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ သမ္ဘဝတိ၊ ဖြစ်၏။ ။
ဤကား အကျိုး၏အကြောင်း။

ယာယံ ဇရာမရဏဿ ဣဒပ္ပစ္စယတာ၊ အကြင်ဇရာမရဏအကျိုး
၏ ဇာတိအကြောင်းသဘော။ သာဓာတု၊ ထိုအကျိုး၏ အကြောင်း
သဘောသည်။ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ဥပ္ပါဒါဝါ၊ ပွင့်
ကုန်သော်၎င်း။ တထာဂတာနံ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အနုပ္ပါဒါဝါ၊
မပွင့်ကုန်သော်၎င်း။ ဌိတာဝ၊ တည်သည်သာလျှင်တည်း။ သာဓာတု၊
ထိုအကျိုး၏ အကြောင်းသဘောသည်။ ဓမ္မဌိတတာ၊ အကျိုး၏ အ
ကြောင်း၌ တည်သောသဘောတည်း။ သာဓာတု၊ ထိုမဖြစ်သောအ
ကျိုး၏ မရှိသောအကြောင်းသဘောသည်။ ဓမ္မနိယာမတာ၊ အကျိုး
မဖြစ်သောသဘော၏ အကြောင်းကင်းသောသဘော၌ မြဲသောသ
ဘောတည်း။ ။ ဤကား သဘောအားဖြင့်တည်သော လောကပဝတ္တိ နိဝတ္တိနိဗ္ဗာန်။

တံ တထာဂတော အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ အဘိသမေတိ၊ အဘိ
သမ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြာ အဘိသမေတွာ အာဓိက္ခတိ ဒေသေတိ၊ ပည
ပေတိ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဝိဝရတိ ဝိဘဇတိ၊ ဥတ္တာနိကရောတိ၊
ပဿထာတိ စာဟ။

တံ ဣဒပ္ပစ္စယတံ၊ ထိုအကျိုး၏ အကြောင်းသဘောကို။ တထာဂ
တော၊ သင်တို့ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓါတိ အဘိသမေတိ၊
ရှေးဦးစွာသိတော်မူ၏။ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိန္ဒြာ အဘိသမေတွာ၊ ရှေးဦးစွာ
သိတော်မူ၍။ အာဓိက္ခတိ ဒေသေတိ၊ ဟောကြားတော်မူ၏။ ပညပေ
တိ ပဋ္ဌပေတိ၊ ပညတ်ထားတော်မူ၏။ ဝိဝရတိ ဝိဘဇတိ၊ ဖွင့်လှစ်
ဝေဖန်တော်မူ၏။ ဥတ္တာနိကရောတိ၊ ပေါ်အောင်ပြုတော်မူ၏။ ဘိက္ခ
ဝေ၊ ရဟန်းတို့။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။ ပဿထ၊ ရှုကြကုန်လော။
ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ အာဟ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ ဤကား မြတ်စွာဘုရားရှေး
ဦးစွာ နိဗ္ဗာန်ကိုသိတော်မူ၍ အရိယာသာဝကတို့အား ဟောပြုတော်မူခြင်းတည်း။

ဇာတိပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဇရာမရဏံ၊ ဘဝပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဇာတိ၊ ဥပါဒါနပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဘဝေါ၊ တဏှာပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဥပါဒါနံ၊ ဝေဒနာပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ တဏှာ၊ ဖဿပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဝေဒနာ၊ သဠာယတနပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဖဿော၊ နာမရူပပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ သဠာယတနံ၊ ဝိညာဏပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ နာမရူပံ၊ သင်္ခါရပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ ဝိညာဏံ၊ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ။

ဥပ္ပါဒါဝါ တထာဂတာနံ အနုပ္ပါဒါဝါ တထာဂတာနံ ဌိတာဝ သာဓာတု ဓမ္မဌိတတာ ဓမ္မနိယာမတာ ဣဒပ္ပတ္တယတာ။ တံ တထာဂတော အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတိ၊ အဘိသမေတိ၊ အဘိသမ္ဗုဒ္ဓိတွာ အဘိသမေတွာ အာစိက္ခတိ ဒေသေတိ၊ ပညပေတိ ပဋ္ဌပေတိ၊ ဝိဝရတိ ဝိဘဇတိ ဥတ္တာနိကဇရာတိ၊ ပဿထာတိ စာဟ။ ။ရှေးနည်းအနက်တူပြီ။

အဝိဇ္ဇာယ ဘိက္ခဝေ သင်္ခါရာ၊ ဣတိခေါ ဘိက္ခဝေ ယာ တတြတထာ အဝိတထတာ အနညထတာ ဣဒပ္ပတ္တယတာ အယံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝိဇ္ဇာပစ္စယာ၊ အဝိဇ္ဇာဟုဆိုအပ်သော အကြောင်းကြောင့်။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ သမ္ဘဝန္တိ၊ မြစ်ကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣတိခေါ၊ ဤသို့လျှင်။ တတြ၊ ထိုအဝိဇ္ဇာပစ္စယာ သင်္ခါရာ-ဟူသော သဘော၌။ တထတာ၊ မယုတ်မလွန် ထိုထိုအကြောင်းတို့ဖြင့်၊ ထိုထိုအကျိုး၏ ဖြစ်ခြင်းကြောင့် တထတာဟု ဆိုအပ်သော။ အဝိတထတာ၊ အညီအညွတ်ရောက်ကုန်သောအကြောင်းတို့၌၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်သောအကျိုး၏ တမဟုတ်မျှ မဖြစ်မရှိခြင်းကြောင့် အဝိတထတာဟုဆိုအပ်သော။ အနညထတာ၊ အကြောင်းတပါးတို့ဖြင့် အကျိုးတပါးတို့၏ မဖြစ်ခြင်းကြောင့် အနညထတာဟု ဆိုအပ်သော။ ယာ သင်္ခါရာနံ ဣဒပ္ပတ္တယတာ၊ အကြင်သင်္ခါရတို့၏ အ

ကြောင်းအပေါင်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ အယံ၊ ဤသင်္ခါရတို့၏ အကြောင်း အပေါင်းကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ဤကား ကတမေစ ဘိက္ခုဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ အဖြေ။

ကတမေစ ဘိက္ခုဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဗျာ၊ ဇရာမရဏံ ဘိက္ခုဝေ အနိစ္စံ သင်္ခတံ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ံ ခယဓမ္မံ ဝယဓမ္မံ ဝိရာဂဓမ္မံ နိရောဓဓမ္မံ။ ပ ။ အဝိဇ္ဇာ ဘိက္ခုဝေ အနိစ္စာ သင်္ခတာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ခယဓမ္မာ ဝယဓမ္မာ ဝိရာဂဓမ္မာ နိရောဓဓမ္မာ။ ဣမေ ဝုပ္ပန္တိ ဘိက္ခုဝေ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် ဓမ္မာ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဗျာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့ သည်။ ကတမေစ၊ အဘယ်တို့နည်း။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဇရာ မရဏံ၊ ဇရာမရဏသည်။ အနိစ္စံ၊ မြဲသော သဘောမရှိ။ သင်္ခတံ၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ံ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သဘောရှိ၏။ ခယဓမ္မံ၊ ကုန်သော သဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မံ၊ ပျက်သော သဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မံ၊ ကင်းသော သဘောရှိ၏။ ပ၊ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဝိဇ္ဇာ၊ အဝိဇ္ဇာသည်။ အနိစ္စာ၊ မြဲသော သဘောမရှိ။ သင်္ခတာ၊ ပြုပြင် စီရင်အပ်သော သဘောရှိ၏။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ာ၊ အကြောင်းကိုစွဲ၍ ဖြစ်သော သဘောရှိ၏။ ခယဓမ္မာ၊ ကုန်သော သဘောရှိ၏။ ဝယဓမ္မာ၊ ပျက်သော သဘောရှိ၏။ ဝိရာဂဓမ္မာ၊ ကင်းသော သဘောရှိ၏။ နိရောဓဓမ္မာ၊ မြဲသော သဘောရှိ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣမေ၊ ဤအကြောင်း၏ အကျိုးတို့ကို။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဗျာ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် တရားတို့ဟူ၍။ ဝုပ္ပန္တိ၊ ဆိုအပ်ကုန်၏။ ။ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား အကြောင်း။ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကား အကျိုး။ အကြောင်းအကျိုးနှင့် ကင်းသော သတ္တလောက တမာဂုတ်မျှ မရှိဟူ၍သိ။

ယတော ခေါ် ဘိက္ခုဝေ အရိယသာဝကဿ အယဉ္ဇ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဣမေစ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ဗျာ၊ ယထာ ဘူတံ သမ္ပပညာယ သုဒ္ဓိဋ္ဌာ ဟောန္တိ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ယတောခေါ် ယဿ ဝေ အရိယသာဝကဿ၊ အကြင်အရိယာသာဝက အားသာလျှင်၊ အယဉ္ဇပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်

ဒေါ၊ ဤအကြောင်းကို၎င်း။ ဣမေစ ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နာ ဓမ္မာ၊ ဤအကျိုး တရားတို့ကို၎င်း။ ယထာဘူတံ၊ ဖြစ်တိုင်း။ သမ္မပညာယ၊ အမှန်သိ သော ပညာဖြင့်။ သုဒိဋ္ဌာ၊ အမှန်မြင်အပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ် ကုန်၏။ ။ အနုသောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ အကြောင်း အကျိုးကို အမှန်သိသော အရိယာသံဝက၏ ဉာဏ်။

သော ဝတ ပုဗ္ဗန္တံ ဝါ ပဋိဘေဝိဿတိ၊ အဟောသိ န ခေါ အဟံ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ န နုခေါ အဟောသိ အ တိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိ နုခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ကထံ နုခေါ အဟောသိ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ ကိ ဟုတွာ ကိ အ ဟောသိ နုခေါ အဟံ အတိတမဒ္ဓါနန္တိ။

အဟံ၊ ငါသည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ အဟောသိ န ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသလော။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ် ကာလ၌။ န နုခေါ အဟောသိ၊ မဖြစ်ဘူးလေသလော။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကိ၊ အဘယ်အမျိုး အဘယ်အနွယ် သည်။ အဟောသိ န ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ ငါသည်။ အတိ တမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကထံ၊ မည်း၊ ဖြူ၊ ဆူ၊ ကြို၊ နိမ့်၊ မြင့် ဘယ် အခြင်းအရာဖြင့်။ အဟောသိ န ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အဟံ၊ ငါ သည်။ အတိတမဒ္ဓါနံ၊ အတိတ်ကာလ၌။ ကိ၊ အဘယ်အမျိုး အဘယ် အနွယ်သည်။ ဟုတွာ၊ အဆက်ဆက်ဖြစ်၍။ ကိ၊ ဘယ်အမျိုး ဘယ်အ နွယ်သည်။ အဟောသိ န ခေါ၊ ဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော အရိယသံဝကော၊ ထိုအရိယာသံဝကသည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ ပုဗ္ဗန္တံ ဝါ၊ သံသရာ၏ ရှေးအစွန်းကိုလည်း။ ပဋိဘေဝိဿတိ၊ ပြန်ပြေးလတ်။ ။ အတိတ်၌ ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး။

အပရန္တံ ဝါ အပဘေဝိဿတိ၊ ဘဝိဿာမိ န ခေါ အဟံ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ န နုခေါ ဘဝိဿာမိ အနာဂတမဒ္ဓါ နံ၊ ကိ နုခေါ ဘဝိဿာမိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ကထံ နုခေါ ဘဝိဿာမိ အနာဂတမဒ္ဓါနံ၊ ကိ ဟုတွာ ကိ ဘဝိဿာမိ နုခေါ အဟံ အနာဂတမဒ္ဓါနန္တိ။ ။ ရှေးနက်ရှင်တူ၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ သာဝက
သည်။ ဝတ၊ စင်စစ်။ အပရန္တဝါ၊ သံသရာ၏ နောက်အစွန်း ကို
လည်း။ အပဝာဝိဿတိ၊ ဖဲပြေးလတ်။ ။ အနာဂတ်၌ ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး။

တေရဟိဝါပန ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ အဇ္ဈတ္တံကထံကထိ ဘ
ဝိဿတိ၊ အဟံနုခေါသ္မိံ၊ နောနုခေါသ္မိံ၊ ကိံ နုခေါသ္မိံ၊
ကထံ နုခေါသ္မိံ၊ အယံ နုခေါ သက္ကော ကုတော အာဂ
တော၊ သော ကုဟိံဂါမိ ဘဝိဿတိတိ။

တေရဟိဝါပန ပစ္စုပ္ပန္နမဒ္ဓါနံ၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌။ အဟံနုခေါ
သ္မိံ၊ ငါ ဟုတ်လေသလော။ အဟံနောနုခေါသ္မိံ၊ ငါ မဟုတ်လေ သ
လော။ အဟံကိံနုခေါသ္မိံ၊ ငါဘယ်အမျိုးဘယ်အနွယ်ဖြစ်လေသလော။
အဟံ ကထံနုခေါသ္မိံ၊ ငါ ဘယ် အခြင်း အရာဖြင့် ဖြစ်လေသနည်း။
အယံသက္ကော၊ ဤငါဟူသော သက္ကဝါသည်။ ကုတော နုခေါ အာဂ
တော၊ အဘယ်က လာရလေသနည်း။ သော သက္ကော၊ ထိုငါဟူသော
သက္ကဝါသည်။ ကုဟိံဂါမိ ဘဝိဿတိ၊ အဘယ်သို့ သွားရသည် ဖြစ်
လတ်လေနည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ
သာဝကသည်။ အဇ္ဈတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တ၌။ ကထံ ကထိ၊ ယုံမှားခြင်းသည်။
ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတ်။ ။ ပစ္စုပ္ပန်၌ ယုံမှားခြင်း ၆-ပါး။

နေတံ ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ၊ တံကိဿ ဟေတု၊ တထာဟိ ဘိက္ခ
ဝေ အရိယ သာဝကဿ အယဉ္ဇ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒေါ
ဣမေစ ပဋိစ္စသ ပုန္နာမော ယထာဘူတံ သမ္ပပညာယ
သုဒိဌာတိ။

ဧတံဌာနံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလသို့
ပြေးသွားသော ဤယုံမှားသော အကြောင်းသည်။ န ဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ တံ
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရိယ
သာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ အယဉ္ဇပဋိစ္စသမုပ္ပါဒေါ၊ ဤအ
ကြောင်းကို၎င်း။ ဣမေစ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပုန္နာမော၊ ဤအကျိုးဘရားကို၎င်း။
ယထာဘူတံ၊ ဖြစ်တိုင်း။ သမ္ပပညာယ၊ အမှန်သိသောပညာဖြင့်။ သု
ဒိဌာ၊ အမှန်သိမြင်အပ်ကုန်၏။ တထာဟိ တထာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာ
လျှင်တည်း။

တထာဟိ ဘိက္ခဝေ အရိယသာဝကဿ အယဉ္ဇ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒေါ
ဣမေစ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒော ယထာဘူတံ သမ္ပပညာယ သုဒိဋ္ဌာ။-ဟု
သော စကားဖြင့်၊ အရိယာ ဂ-ယောက် အကုန်ရသော်လည်း၊ ဒဿန
သမင်္ဂီ အရိယာ သာဝကကိုသာ ပြသည်။ ထို့ကြောင့် သော ဝတ
ပုဗ္ဗန္တံ ဝါ ပဒိုဓာဝိဿတိ၊ အပရန္တံ ဝါ အပဓာဝိဿတိ၊ ဇောရဟိ
ဝါပန ပစ္စုပ္ပန်မဒ္ဓါနံ အဇ္ဈတ္တံ ကထံ ကထိ ဘဝိဿတိ။-ဟု ဟောတော်
မူသည်။

သော ဝတ ပုဗ္ဗန္တံ ဝါ ပဒိုဓာဝိဿတိ၊ အပရန္တံ ဝါ အပဓာဝိဿ
တိ၊ ဇောရဟိ ဝါ ပန ပစ္စုပ္ပန်မဒ္ဓါနံ အဇ္ဈတ္တံ ကထံ ကထိ ဘဝိဿတိ။-
ဟူသော စကားဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်နှင့် တစပ်ထည်းစပ်လာသော၊ ဒဿန
သမင်္ဂီ အရိယာ သာဝက၏၊ အဇ္ဈတ္တ အနုလောမ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ်၊ အ
တိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလကိုပြသည်။

နေတံဋ္ဌာနံ ဝိဇ္ဇတိ-ဟူသော စကားဖြင့်၊ ပုထုဇဉ်နှင့် တစပ်ထည်း
စပ်သော၊ ဒဿနသမင်္ဂီ အရိယာ သာဝက၏၊ အဇ္ဈတ္တ အနုလောမ ပဒိုစ္စ
သမုပ္ပါဒ်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် သုံးတန်သော ကာလ၌၊ ကာလ
ဝိမုတ် အကြောင်းခြုံငုံသော၊ ပဒိုစ္စသမုပ္ပါဒ် သံသရာရပ်သော၊ နိဝတ္တိ
နိဗ္ဗာန်ကိုပြသည်။ ထို့ကြောင့်၊ သဒါ အတ္ထိ နိရောဓာ-ဟုလာသည်။

သထုံဇေတဝန် ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည်
ဤနိဗ္ဗာန်ကထာ-ကို

သက္ကရာဇ် ၁၂၉၃-ခု၊ တပို့တွဲလပြည့်ကျော် ၂-ရက်
နံနက် ၉-နာရီကျော်အချိန်တွင်
ရေး၍ပြီးစီးသည်။

ပလသမာပတံ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

လောကုတ္တရ ဝိပါကန္တိ ကုသလသဒိသတ္တာ ကုသလာ နှစ်
တိကမေဝ ကတ္တာ ဘာဇိတံ။ ယသ္မာ ပန တေဘူမက ကုသလံ
စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန ဝဋ္ဋံ အာစိနတိ ဝဇ္ဇေတိ။ တသ္မာ တတ္ထ
ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာတိ ဝုတ္တံ။ လောကုတ္တရံ ပန တေန အာ
စိတန္တိ အပစိနတိ။ သယန္တိ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန န အာစိနတိ။
တေနေတ္ထ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာတိ အဝတ္တာ ကတတ္တာ ဘာ
ဝိတတ္တာတိ ဝုတ္တံ။ သုညတန္တိ အာဒိသု မဂ္ဂေါ တာဝ အာဂမန
တော။ သရဏာတော။ အာရမ္မဏာတောတိ ဘိဟိ ကာရဏေဟိ
နာမံ လဘတိတိ ဣဒံ ဟေဋ္ဌာ ကုသလာဓိကာရေ ဝိတ္ထာရိတံ။
တတ္ထ သုတ္တန္တိက ပရိယာယေန သရဏာတောပိ အာရမ္မဏ
တောပိ နာမံ လဘတိ။ ပရိယာယဒေသနာဟေသာ။ အဘိဓမ္မ
ကထာပန နိပ္ပရိယာယဒေသနာ။ တသ္မာ ဣဓ သရဏာတောဝါ
အာရမ္မဏာတောဝါ နာမံ နလဘတိ။ အာဂမနတောဝ လဘတိ။
အာဂမနမေဝ ဟိ ရရံ။ တံ ဒုဝိဓံ ဟောတိ ဝိပဿနာဂမနံ။
မဂ္ဂါဂမနန္တိ။ တတ္ထ မဂ္ဂဿ အာဂတဋ္ဌာနေ ဝိပဿနာဂမနံ
ရရံ။ ပလဿ အာဂတဋ္ဌာနေ မဂ္ဂါဂမနံ ဝုရန္တိ ဣဒန္တိ ဟေဋ္ဌာ
ဝုတ္တမေဝ။ တေသု ဣဒံ ပလဿ အာဂတဋ္ဌာနံ။ တသ္မာ တံ ဣဓ
မဂ္ဂါဂမနံ ဝုရန္တိ ဝေဒိတဋ္ဌံ။ သောပနေသ မဂ္ဂေါ အာဂမန
တော သုညတန္တိ နာမံ လဘိတွာ သရဏာတောစ အာရမ္မဏ
တောစ အနိမိတ္တော အပ္ပဏိဟိတောတိဝိ ဝုဋ္ဌတိ။ တသ္မာ သယံ
အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတွာ အတ္တနော ပလဿ တိဏ်နာမာနိ
ဒေဘိ။ ကထံ။ အယဉ္စိ သုဒ္ဓါဂမန ဝသေနေဝ လဒ္ဓနာမေဝ
သုညတမဂ္ဂေါ သယံ / အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတွာ အတ္တနော
ပလဿ နာမံ ဒေဓာနော သုညတန္တိ နာမံ အကာသိ။ သုညတ
အနိမိတ္တမဂ္ဂေါ သယံ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဋ္ဌတွာ အတ္တနော

ပဿ နာမံ ဒဒမာနေော အနိမိတ္တန္တိ နာမံ အကာသိ။ သုညတ
 အပ္ပဏိဟိတမဂ္ဂေါ သယံ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ ဥတွာ အတ္တနေော
 ဖလဿ နာမံ ဒဒမာနေော အပ္ပဏိဟိတန္တိ နာမံ အကာသိ။
 ဣမာနိပန တိဏံ နာမာနိ မဂ္ဂါနန္တရေ ဖလစိတ္တသ္မိံ ပေဝ ဣမိ
 နာနယေန လက္ခန္တိ။ နော အပရဘာဂေ ဝဋ္ဌေ နဖလသမာပတ္တိ
 ယာ။ အပရဘာဂေ ပန အနိစ္စာဒိဟိ တိဟိ ဝိပဿနာဟိ ဝိ
 ပသိတုံ သက္ကောတိ။ အထဿ ဝုဋ္ဌိတ ဝိပဿနာဝသေန အနိ
 မိတ္တ, အပ္ပဏိဟိတ, သုညတသင်္ခါတာနိ တိဏိဖလာနိ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ။
 တေသံ တာနေဝ သင်္ခါရာရမ္ပဏာနိ အနိစ္စာနုပဿနာဒိနိ ဉာ
 ကာနိ အနုလောမဉာဏာနိ နာမ ဟောန္တိ။ ။ အဋ္ဌသာလိနိ လော
 ကုတ္တရဝိပါက ကထာအဖွင့်။

လောကုတ္တရဝိပါကဗျုံ၊ လောကုတ္တရ ဝိပါကကိုလည်း။ ကုသလ
 သဒိသက္ကာ ကုသိုလ်နှင့် တူသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ကုသလာနုဂတိက
 မေဝ၊ ကုသိုလ်နှင့် အလားတူသည်ကိုသာလျှင်၊ ကတွာ၊ ပြု၍။ ဘာဇိ
 တံ၊ ဝေဘန်အပ်၏။ ယသ္မာ ပန၊ အကြင်ကြောင့်ကား။ တေတူမက
 ကုသလံ၊ ဘုံသုံးပါး၌ ဖြစ်သော ကုသိုလ်သည်။ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန၊
 စုတိပဋိသန္ဓေ အလိုအားဖြင့်။ ဝဋ္ဌံ၊ ဝဋ်ကို။ အာစိနတိ၊ ဆည်းပူး၏။
 ဝဇေတိ၊ ပွားစေ၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ တတ္ထ၊ ထိုဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်
 သော ကုသိုလ်၌။ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာတိ၊ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာ-
 ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ လောကုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာဖြစ်သော၊ ကုသ
 လံပန၊ ကုသိုလ်သည်ကား။ တေန၊ ထိုဘုံသုံးပါး၌ဖြစ်သော ကုသိုလ်
 သည်။ အာစိတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ဝဋ္ဌန္တိ၊ ဝဋ်ကိုလည်း။ အာစိနတိ၊
 ဖျက်ဆီး၏။ သယန္တိ၊ မိမိသည်လည်း။ စုတိပဋိသန္ဓိဝသေန၊ စုတိပဋိ
 သန္ဓေ အလိုအားဖြင့်။ န အာစိနတိ၊ မဆည်းပူး။ တေန၊ ထိုကြောင့်။
 ဧတ္ထ၊ ဤလောကုတ္တရာ ကုသိုလ်၌။ ကတတ္တာ ဥပစိတတ္တာတိ၊ ကတတ္တာ
 ဥပစိတတ္တာ-ဟူ၍။ အဝတွာ၊ မဆိုမူ၍။ ကတတ္တာ ဘာဝိတတ္တာဘိ၊
 ကတတ္တာ ဘာဝိတတ္တာ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ သုညတန္တိ အာဒိသု၊
 သုညတံ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌။ မဂ္ဂေါ၊ မဂ်သည်။ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
 အာဂမနတော၊ လာသောအားဖြင့်။ သဂုဏတော၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်။

အာရမ္မဏတော၊ အာရုဓ်အားဖြင့်၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝီဟိ၊ သုံးပါးကုန်
သော။ ကာရဏေဟိ၊ အကြောင်းဘို့ဖြင့်။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘတိ၊
ရ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်၌။
ကုသလာဓိကဿရေ၊ ကုသိုလ်အစီအရင်၌။ ဝိတ္ထာရိတံ၊ ရှေ့အပ်ပြီး။ တတ္ထ
ဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ သုဒ္ဓန္တိက ပရိယာယေန၊ သုဒ္ဓန္တိက ပရိယာယ်
အားဖြင့်။ သဂုဏတောပိ၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောပိ၊
အာရုဓ်အားဖြင့်၎င်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။
ဧသကထာ၊ ဤကထာသည်။ ပရိယာယဒေသနာ၊ ပရိယာယ ဒေသ
နာတည်း။

အဘိဓမ္မကထာ ပန၊ အဘိဓမ္မကထာသည်ကား။ နိပ္ပရိယာယ ဒေ
သနာ၊ မချဖြစ်သော ဒေသနာတည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဣဝ၊ ဤ
အဘိဓမ္မကထာ၌။ သဂုဏတောပိ၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်လည်း။ နာမံ၊
အမည်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ အာရမ္မဏတောပိ၊ အာရုဓ်အားဖြင့်
လည်း။ နာမံ၊ အမည်ကို။ နလဘတိ၊ မရ။ အာဂမနတောဝ၊ လာ
သောအားဖြင့်သာလျှင်၊ လဘတိ၊ ရ၏။ ဟိသတ္ထံ၊ မှန်၏။ အာဂမနမေ
ဝ၊ လာခြင်းသည်သာလျှင်။ ခုရံ၊ ဦးသည်မည်၏။ တံ အာဂမနံ၊ ထို
လာခြင်းသည်။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝိပဿ
နာဂမနံ၊ ဝိပဿနာမှ လာခြင်းလည်း တပါး။ မဂ္ဂါဂမနံ၊ မဂ်မှလာ
ခြင်းလည်း တပါး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဒုဝိဓံ၊ နှစ်ပါးအပြားရှိသည်။ ဟော
တိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထ၊ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်။ မဂ္ဂဿ၊ မဂ်၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊
လာရာဋ္ဌာန၌။ ဝိပဿနာဂမနံ ဝိပဿနာမှလာခြင်းသည်။ ခုရံ၊ ဦးသည်
မည်၏။ ပလဿ၊ ဖိုလ်၏။ အာဂတဋ္ဌာနေ၊ လာရာဋ္ဌာန၌။ မဂ္ဂါဂမနံ၊
မဂ်မှလာခြင်းသည်။ ခုရံ၊ ဦးသည် မည်၏။

ဣတိ၊ ဤသို့။ ဣဒံဝစနံ၊ ဤစကားသည်လည်း။ ဟေဋ္ဌာ၊ အောက်
၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ တေသု အာဂတဋ္ဌာနေ
သု၊ ထိုလာရာဋ္ဌာန နှစ်ပါးတို့တွင်။ ဣဒံ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ ဤလာရာဋ္ဌာန
သည်။ ပလဿ၊ ဖိုလ်၏။ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ လာရာဋ္ဌာနတည်း။ တသ္မာ၊
ထို့ကြောင့်။ တံ ပလဿ အာဂတဋ္ဌာနံ၊ ထိုဖိုလ်၏လာရာဋ္ဌာနကို။ ဣဝ၊
ဤအဘိဓမ္မကထာ၌။ မဂ္ဂါဂမနံ ခုရန္တိ၊ မဂ္ဂါဂမနံခုရံ-ဟူ၍။ ဝေဒိကဋ္ဌံ၊

သိအပ်၏။ သောပနေသ သောပန သေမဂ္ဂေါ၊ ထိုဆိုအပ်ပြီးသော
 ဤမဂ်သည်ကား။ အာဂမနတော၊ လာသောအားဖြင့်၊ သုညတံ၊ သုည
 တမဂ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ လဘိတွာ၊ ရ၍။ သဂုဏတော
 စ၊ မိမိဂုဏ်အားဖြင့်၎င်း။ အာရမ္မဏတောစ၊ အာရမ္မအားဖြင့်၎င်း။
 အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တမဂ်။ အပ္ပဏိဟိတော၊ အပ္ပဏိဟိတမဂ်။ ဣတိ
 ပိ၊ ဤသို့လည်း။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ သယံ၊ မိမိ၏။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ လာရာဌာ
 နန္ဒ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဖလဿ၊ ဖိုလ်အား။ တိဏိ
 နာမာနိ သုံးပါးသော အမည်တို့ကို။ ဒေတိ၊ ပေး၏။ ကထံ ဒေတိ၊
 အဘယ်သို့ ပေးသနည်း။ ဟိ၊ ပေးပုံကိုဆိုအံ့။ သုဒ္ဓါဂမနဝသေနေဝ၊
 သက်သက်လာသော အလိုအားဖြင့်သာလျှင်။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်
 သောအမည်ရှိသော။ အယံ သုညတမဂ္ဂေါ၊ ဤသုညတမဂ်သည်။ သယံ၊
 မိမိ၏။ အာဂမနိယဋ္ဌာနေ၊ လာရာဌာနန္ဒ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊
 မိမိ၏။ ဖလဿ၊ ဖိုလ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဒေမာနော၊ ပေးသည်ရှိ
 သော်။ သုညတံ၊ သုညတဖိုလ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အ
 ကာသိ၊ ပြုပြီ။

သုဒ္ဓါဂမန ဝသေနေဝ၊ သက်သက်လာသော အလိုအားဖြင့်သာ
 လျှင်။ လဒ္ဓနာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ အယံ သုညတ၊ အနိ
 မိတ္တမဂ္ဂေါ၊ ဤသုညတမဂ်၊ အနိမိတ္တမဂ်သည်။ သယံ၊ မိမိ၏။ အာဂမ
 နိယဋ္ဌာနေ၊ လာရာဌာနန္ဒ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဖလဿ၊
 ဖိုလ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဒေမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အနိမိတ္တံ၊
 အနိမိတ္တဖိုလ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကာသိ၊ ပြုပြီ။ သုဒ္ဓါ
 ဂမနဝသေနေဝ၊ သက်သက်လာသော အလိုအားဖြင့်သာလျှင်။ လဒ္ဓ
 နာမော၊ ရအပ်သော အမည်ရှိသော။ အယံ သုညတ၊ အပ္ပဏိဟိတ
 မဂ္ဂေါ၊ ဤသုညတမဂ်၊ အပ္ပဏိဟိတမဂ်သည်။ သယံ၊ မိမိ၏။ အာဂမ
 နိယဋ္ဌာနေ၊ လာရာဌာနန္ဒ၊ ဌတွာ၊ တည်၍။ အတ္တနော၊ မိမိ၏။ ဖလဿ၊
 ဖိုလ်၏။ နာမံ၊ အမည်ကို။ ဒေမာနော၊ ပေးသည်ရှိသော်။ အပ္ပဏိ
 ဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဖိုလ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ နာမံ၊ အမည်ကို။ အကာသိ၊
 ပြုပြီ။ ဣမာနိပန တိဏိနာမာနိ၊ ဤသုံးပါးသော အမည်တို့ကိုကား။

မဂ္ဂါနန္ဒရေ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့ဖြစ်သော၊ ဖလစိတ္တသို့ ယေဝ၊ ဖိုလ်စိတ် ဌိသာလျှင်၊ ဣမိနာ နယေန၊ ဤအာဂမနနည်းဖြင့်၊ လက္ခန္တိ၊ ရအပ် ကုန်၏။

အပရဘာဂေ၊ နောက်အဘို့၌၊ ဝဠုန ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဝင် စားသုံးဆောင်သော ဖလသမာပတ်၌၊ ဣမိနာ နယေန၊ ဤအာဂမန နည်းဖြင့်၊ နော လက္ခန္တိ၊ မရအပ်ကုန်၊ အပရဘာဂေ ပန၊ နောက်အ ဘို့၌သော်ကား။ အနိစ္စာဒိဟိ၊ အနိစ္စ အစရှိကုန်သော။ တိဟိ၊ သုံးပါး ကုန်သော။ ဝိပဿနာဟိ၊ ဝိပဿနာဘို့ဖြင့်၊ ဝိပဿိတုံ၊ ရှုခြင်းငှာ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အထ၊ ထိုသို့ စွမ်းနိုင်သည်ရှိသော်။ အဿ ဣမဿ ပုဂ္ဂလဿ၊ ဤသို့ စွမ်းနိုင်သောပုဂ္ဂိုလ်အား။ ဝုဠိတဝိပဿနာ ဝသေန၊ ထသော ဝိပဿနာ အလိုအားဖြင့်။ အနိမိတ္တ အပ္ပဏိဟိတ သုညတသင်္ခါတာနိ၊ အနိမိတ္တဖိုလ်၊ အပ္ပဏိဟိတဖိုလ်၊ သုညတဖိုလ်- ဟုဆိုအပ်ကုန်သော။ တိဘိ၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဖလာနိ၊ ဖိုလ်တို့သည်။ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တေသံ တိန္ဒြိယလောနံ၊ ထိုသုံးပါးသောဖိုလ်တို့ ၏။ သင်္ခါရာရမ္မဏာနိ၊ သင်္ခါရလျှင် အာရမ်ရှိကုန်သော။ အနိစ္စာနူ ပဿနာဒိနိ၊ အနိစ္စာနူပဿနာ အစရှိကုန်သော။ တာနော-တာ နိဝေ ဉာဏာနိ၊ ထိုဉာဏ်တို့သည်သာလျှင်။ အနုလောမဉာဏာနိနာမ၊ အနု လောမဉာဏ်မည်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ။ အဋ္ဌသာလိနိအနက်။

အနိမိတ္တ ဖိုလ်၊ အပ္ပဏိဟိတဖိုလ်၊ သုညတဖိုလ် ထိုသုံးပါးသော ဖိုလ်တို့၏ သင်္ခါရလျှင် အာရမ် ရှိကုန်သော၊ အနိစ္စာ နူပဿနာ ဟူ သောအမည်၊ ဒုက္ခာနူပဿနာ ဟူသော အမည်၊ အနတ္တာ နူပဿနာ ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ ဘင်္ဂဉာဏ်၊ ဘယ ဉာဏ်၊ အာဒိနဝဉာဏ်၊ နိဒ္ဒိဒါဉာဏ်၊ မုဗ္ဗိတုကမ္ပတာဉာဏ်၊ ပဋိသင်္ခါ ဉာဏ်၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၊ အနုလောမဉာဏ် ထိုကိုးပါးသော ဉာဏ်တို့သည်သာလျှင်၊ အနုလောမဉာဏ်မည်ကုန်၏။

ထိုအနုလောမ အနိစ္စာ နူပဿနာ ဉာဏ်၊ ထိုအနုလောမ ဒုက္ခာနူ ပဿနာဉာဏ်၊ ထိုအနုလောမ အနတ္တာနူပဿနာ ဉာဏ်တို့၏ အလို အားဖြင့်ထသော ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိမိတ္တဖိုလ်၊ အပ္ပဏိဟိတ

ဖိုလ်၊ သုညတဖိုလ်ဟုဆိုအပ်ကုန်သော၊ သုံးပါးသော ဖိုလ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ ဖြစ်ပုံကိုဟောသောသုတ်ကို ထုတ်သော်ကား။.....

ကထံ ဝိဟာရနာနတ္ထေပညာ ဝိဟာရဋ္ဌေညဏံ။ သမာပတ္တိနာနတ္ထေ ပညာ သမာပတ္တဋ္ဌေညဏံ။ ဝိဟာရသမာပတ္တိနာနတ္ထေပညာ ဝိဟာရသမာပတ္တဋ္ဌေညဏံ။ နိမိတ္တံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အနိမိတ္ထေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ အနိမိတ္ထော ဝိဟာရော။ ပဏိဓိံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အပ္ပဏိဟိတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိဟာရော။ အဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ သုညတော ဝိဟာရော။ နိမိတ္တံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အနိမိတ္ထေ အဓိမုက္ခတ္တာ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာသမာပတ္တိ။ ပဏိဓိံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အပ္ပဏိဟိတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပဏိဟိတသမာပတ္တိ။ အဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုညတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ သုညတာ သမာပတ္တိ။ နိမိတ္တံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အနိမိတ္ထေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ ပဏိဓိံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အပ္ပဏိဟိတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပဏိဟိတာ ဝိဟာရ သမာပဇ္ဇ။ အဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုက္ခတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုညတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ သုညဘာဝိဟာရသမာပတ္တိ။ ခူပနိမိတ္တံ ဘယတော

သမ္မုဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿ ဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ အနိမိတ္တော ဝိဟာရော။ ရူပ ပဏိမိံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အပ္ပဏိဟိတော အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိဟာရော။ ရူပါဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ သုညတော ဝိဟာရော။ ရူပနိမိတ္တံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိ။ ရူပပဏိမိံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အပ္ပဏိဟိတော အဓိမုတ္တတ္တာ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ္တိ။ ရူပါဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုညတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ သုညတာ သမာပတ္တိ။ ရူပနိမိတ္တံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ ရူပပဏိမိံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အပ္ပဏိဟိတော အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပဏိဟိတာ ဝိဟာရ သမာပတ္တိ။ ရူပါဘိနိဝေသံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အတ္ထုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုညတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ သုညတာ ဝိဟာရ သမာပတ္တိ။ ဝေဒနာနိမိတ္တံ။ လ။ သညာနိမိတ္တံ။ သင်္ခါနိမိတ္တံ။ ဝိညာဏနိမိတ္တံ။ စက္ခုနိမိတ္တံ။ လ။ ဇရာမရဏနိမိတ္တံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ။ အနိမိတ္တော ဝိဟာရော။ ဇရာမရဏ ပဏိမိံ ဘယတော သမ္မုဿမာနော အပ္ပဏိဟိတော အဓိမုတ္တတ္တာ ဖုဿဖုဿ ဝယံ

ပဿတိ။ အပ္ပဏိဟိတောဝိဟာရော။ ဇရာမရဏာဘိနိဝေသံ
 ဘယတော သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဗုဿ
 ဗုဿ ဝယံ ပဿတိ။ သုညတော ဝိဟာရော။ ဇရာမရဏ နိ
 မိတ္တံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ပ
 ဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ အာဝဇ္ဇိတွာ
 သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိ။ ဇရာမရဏပဏိဝိံ ဘယ
 တော သမ္ပဿမာနော အပ္ပဏိဟိတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ပဝတ္တံ
 အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သ
 မာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ္တိ။ ဇရာမရဏာဘိနိဝေသံ
 ဘယတော သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ပဝတ္တံ
 အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုညတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာ
 ပဇ္ဇတိ။ သုညတာသမာပတ္တိ။ ဇရာမရဏနိမိတ္တံ ဘယတော
 သမ္ပဿမာနော အနိမိတ္တေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဗုဿဗုဿ ဝယံ
 ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အနိမိတ္တံ
 အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ ဇရာ
 မရဏံ ပဏိဝိံ ဘယတော သမ္ပဿမာနော အပ္ပဏိဟိတေ အ
 ဓိမုတ္တတ္တာ ဗုဿဗုဿ ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ
 နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ အပ္ပဏိဟိတံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ အပ္ပ
 ဏိဟိတာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ ဇရာမရဏာဘိနိဝေသံ ဘယ
 တာ သမ္ပဿမာနော သုညတေ အဓိမုတ္တတ္တာ ဗုဿဗုဿ
 ဝယံ ပဿတိ။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ နိရောဓံ နိဗ္ဗာနံ သုည
 တံ အာဝဇ္ဇိတွာ သမာပဇ္ဇတိ။ သုညတာဝိဟာရ သမာပတ္တိ။
 အညော အနိမိတ္တော ဝိဟာရော။ အညော အပ္ပဏိဟိတော၊ ဝိ
 ဟာရော။ အညာ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိ။ အညာ အပ္ပဏိဟိ
 တာ သမာပတ္တိ။ အညာ သုညတာ သမာပတ္တိ။ အညာ အနိ
 မိတ္တာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ အညာ အပ္ပဏိဟိတာ ဝိဟာရ
 သမာပတ္တိ။ အညာ သုညတာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ။ တံ ဉ
 တဋ္ဌေန ဉာဏံ ပဇာန နဋ္ဌေန ငညာ။ တေန ဝုပ္ပတိ ဝိဟာရနာ
 နက္ခေပညာ ဝိဟာရဋ္ဌေ ဉာဏံ။ သမာပတ္တိန နက္ခေပညာ သ

မာပတ္တေဋ္ဌဉာဏံ၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိနာနတ္တေပညာ ဝိဟာရ
သမာပတ္တေဋ္ဌဉာဏံ။ ။ပဋိသမ္ဘဝဒါမဂ်။

ဝိဟာရနာနတ္တေပညာ၊ ဝိဟာရ၏အထူးကို သိသောပညာသည်၊
ဝိဟာရဋ္ဌေဉာဏံ၊ ဝိဟာရကိုသိသောဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်
သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ဖြစ်သနည်း။ သမာပတ္တိနာနတ္တေ
ပညာ၊ သမာပတ်၏အထူးကို သိသောပညာသည်။ သမာပတ္တေဋ္ဌ
ဉာဏံ၊ သမာပတ်ကို သိသောဉာဏ်မည်၏။ တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။
ကထံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ ဝိဟာရသမာပတ္တိနာနတ္တေ
ပညာ၊ ဝိဟာရ သမာပတ်၏ အထူးကို သိသောပညာသည်။ ဝိဟာ
ရသမာပတ္တေဋ္ဌဉာဏံ၊ ဝိဟာရသမာပတ်ကို သိသော ဉာဏ်မည်၏။
တံဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ကထံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။
နိမိတ္တံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသော
သူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏
အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်
၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနိမိတ္တောဝိဟာရော၊ အနိ
မိတ္တဝိဟာရမည်၏။

ပဏိမိံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊
ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊
လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့
ရောက်၍ ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အပ္ပဏိဟိ
တော ဝိဟာရော၊ အပ္ပဏိဟိတဝိဟာရမည်၏။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံး
သွင်းခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။
သုညတေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်
ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍။
ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သုညတောဝိဟာရော၊ သုညာ
ဝိဟာရ မည်၏။

နိမိတ္တံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော။ ရှု
သောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်
၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။

အဇ္ဈပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရူ၍၊ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့၊ နိဗ္ဗာနံ၊
 နိဗ္ဗာန်ကို၊ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တဟု၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇ
 တိ၊ ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာ သမာပတ်မည်၏။
 ပဏိမိံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊
 ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊
 လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရ
 ပဝတ္တကို။ အဇ္ဈပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရူ၍၊ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။
 နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဟု၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတ သမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိ
 တ သမာပတ်မည်၏။ အဘိနိဝေသံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘယတော၊
 ဘေးဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတေ၊ သုညတ
 နိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မ
 ပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရူ၍။
 နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု။ အာ
 ဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သုညတာသမာပတ္တိ၊
 သုညတသမာပတ်မည်၏။ နိမိတ္တံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။
 သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိ
 မုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ
 ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍။ ဝယံ၊ ဖျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။
 ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈပေက္ခိတွာ၊
 အညီအညွတ်ရူ၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အနိမိတ္တံ၊
 အနိမိတ္တဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အနိ
 မိတ္တာဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။ ပဏိ
 မိံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသော
 သူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍
 ရောက်၍။ ဝယံ၊ ဖျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်
 စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရူ၍။ နိ
 ရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဟု။

အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇာဘိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတာဝိဟာ
 ရသမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။ အဘိနိဝေ
 သံ၊ နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသော
 သူသည်။ သုညတေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏
 အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်
 ၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော
 သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အန္တုပေက္ခတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္စ
 သော။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်
 ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သုညဘာဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ သုည
 တာဝိဟာရသမာပတ်မည်၏။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ရုပ်ကိုထင်ခြင်းကို။ ဘယ
 တော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိ
 မိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊
 သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿ
 တိ၊ ရှု၏။ အနိမိတ္တောဝိဟာရော၊ အနိမိတ္တဝိဟာရမည်၏။ ရူပပဏိမိံ၊
 ရုပ်ကိုတောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသော
 သူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်
 သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍
 ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အပ္ပဏိဟိတောဝိဟာ
 ရော၊ အပ္ပဏိဟိတဝိဟာရမည်၏။ ရူပါဘိနိဝေသံ၊ ရုပ်ကိုနှလုံးသွင်း
 ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုည
 တေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။
 ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်
 သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ သုညဘောဝိဟာရော၊ သုညဘာဝိဟာရမည်
 ၍။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ရုပ်ကိုထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာ
 နော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာ၊
 လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရ
 ပဝတ္တကို။ အန္တုပေက္ခတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္စသော။
 နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။
 သမာပဇ္ဇာဘိ၊ ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တာသမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာသမာပတ်

မည်၏။ ရူပပဏိဓိံ၊ ရုပ်ကိုတောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ်မည်၏။ ရူပါဘိနိဝေသံ၊ ရုပ်ကိုနှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သုညဘာသမာပတ္တိ၊ သုညဘာသမာပတ်မည်၏။ ရူပနိမိတ္တံ၊ ရုပ်ကိုထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တာဝိဟာရ သမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။ ရူပပဏိဓိံ၊ ရုပ်ကိုတောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတာ ဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။

ရူပါဘိနိဝေသံ၊ ရုပ်ကို နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အတ္ထုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြုံငုံသော။ နိဗ္ဗာန်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သုည တာဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ သုညတာဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။

ဝေဒနာနိမိတ္တံ၊ ဝေဒနာကို ထင်ခြင်းကို။ ပ။ သညာနိမိတ္တံ၊ သညာ ကို ထင်ခြင်းကို။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရကို ထင်ခြင်းကို။ ဝိညာဏ နိမိတ္တံ၊ ဝိညာဏ်ကို ထင်ခြင်းကို။ စက္ခုနိမိတ္တံ၊ စက္ခုကို ထင်ခြင်းကို။ ပ။ ဇရာမရဏနိမိတ္တံ၊ ဇရာမရဏကို ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေး ဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အနိမိတ္တောဝိဟာရော၊ အနိမိတ္တဝိဟာရမည်၏။

ဇရာမရဏပဏ်ဓိံ၊ ဇရာမရဏကို တောင့်တခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတေ၊ အပ္ပဏိ ဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿတိ၊ ရှု၏။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိဟာရော၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိဟာရ မည်၏။

ဇရာမရဏဘိနိဝေသံ၊ ဇရာမရဏကို နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘယ တော၊ ဘေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတေ၊ သုည တနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ရောက်၍။ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို။ ပဿ တိ၊ ရှု၏။ သုညတောဝိဟာရော၊ သုညတဝိဟာရမည်၏။

ဇရာမရဏနိမိတ္တံ၊ ဇရာမရဏကို ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေး ဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တေ၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ။

အဓိမုတ္တက္က၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်
သော သင်္ခါရပဝတ္တကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍၊ နိရောဓံ၊
ခြင်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အနိမိတ္တံ၊ အနိမိတ္တဟု၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊
ဆင်ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တာသမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာ
သမာပတ်မည်၏။

ဇရာမရဏပဏိဓိံ၊ ဇရာမရဏကို တောင့်တခြင်းကို၊ ဘယတော၊
ဘေးဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတော၊ အပ္ပဏိ
ဟိတနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္က၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တံ၊
အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအ
ညွတ်ရှု၍၊ နိရောဓံ၊ ခြင်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပ
ဏိဟိတဟု၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပ
ဏိဟိတာသမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ်မည်၏။

ဇရာမရဏာဘိနိဝေသံ၊ ဇရာမရဏကို နှလုံးသွင်းခြင်းကို၊ ဘယ
တော၊ ဘေးဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတော၊ သုည
တနိဗ္ဗာန်၌။ အဓိမုတ္တက္က၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်
မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်
ရှု၍၊ နိရောဓံ၊ ခြင်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု၊
အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ သုညတာ သမာ
ပတ္တိ၊ သုညတာသမာပတ်မည်၏။

ဇရာမရဏနိမိတ္တံ၊ ဇရာမရဏကို ထင်ခြင်းကို၊ ဘယတော၊ ဘေး
ဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အနိမိတ္တော၊ အနိမိတ္တနိဗ္ဗာန်မှ၊
အဓိမုတ္တက္က၊ လွတ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်၊ ဖုဿဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာ
ဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍၊ ဝယံ၊ ပျက်သည်ကို၊ ပဿတိ၊ ရှု၏။
ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို၊ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊
အညီအညွတ်ရှု၍၊ နိရောဓံ၊ ခြင်သော၊ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အနိမိတ္တံ၊
အနိမိတ္တဟု၊ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍၊ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အနိ
မိတ္တာဘိဟာရ သမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာဘိဟာရ သမာပတ်မည်၏။

ဇရာမရဏပဏိဓိံ၊ ဇရာမရဏကို တောင့်တခြင်းကို၊ ဘယတော၊
ဘေးဟု၊ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ အပ္ပဏိဟိတော၊ အပ္ပဏိ

ဟိတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿ ဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍။ ဝယံ၊ ယျက်သည် ကို။ ပဿဘိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တ ကို။ အတ္ထုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အပ္ပဏိဟိတံ၊ အပ္ပဏိဟိတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သ မာပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတာဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာ ဝိဟာရ သမာပတ်မည်၏။

ဇရာမရဏာဘိနိဝေသံ၊ ဇရာမရဏကို နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ ဘ ယတော၊ တေးဟု။ သမ္ပဿမာနော၊ ရှုသောသူသည်။ သုညတေ၊ သုညတနိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တက္ကာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿ ဖုဿ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်သို့ ရောက်၍ ရောက်၍။ ဝယံ၊ ယျက်သည် ကို။ ပဿဘိ၊ ရှု၏။ ပဝတ္တံ၊ အစဉ်မပြတ် စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တကို။ အတ္ထုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ်ရှု၍။ နိရောဓံ၊ ခြင်္သေ့။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန် ကို။ သုညတံ၊ သုညတဟု။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိ၊ ဝင် စား၏။ သုညတာဝိဟာရသမာပတ္တိ၊ သုညတာဝိဟာရ သမာပတ် မည်၏။

အနိမိတ္တော ဝိဟာရော၊ အနိမိတ္တ ဝိဟာရသည်။ အညော၊ တပါး တည်း။ အပ္ပဏိဟိတော ဝိဟာရော၊ အပ္ပဏိဟိတ ဝိဟာရသည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ သုညတော ဝိဟာရော၊ သုညတဝိဟာရသည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာသမာပတ် သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာ သမာပတ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ သုညတာ သမာပတ္တိ၊ သုည တာ သမာပတ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ အနိမိတ္တာ ဝိဟာရ သမာ ပတ္တိ၊ အနိမိတ္တာဝိဟာရ သမာပတ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ အပ္ပ ဏိဟိတာဝိဟာရ သမာပတ္တိ၊ အပ္ပဏိဟိတာဝိဟာရ သမာပတ် သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။ သုညတာဝိဟာရ သမာပတ္တိ၊ သုညတာ ဝိဟာရ သမာပတ်သည်။ အညော၊ တပါးတည်း။

တံ ဉာဏံ၊ ထိုဉာဏ်သည်။ ဉာတဋ္ဌေန၊ သိသော အနက်ကြောင့်။ ဉာဏံ၊ ဉာဏ်မည်၏။ ပဇာနနဋ္ဌေန၊ အပြားအားဖြင့် သိသောအနက်

ကြောင့်။ ပညာ၊ ပညာမည်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုဝိဟာရ ဉာဏ်ကို။ ဝိဟာရ နာနတ္ထေပညာ၊ ဝိဟာရဋ္ဌေဉာဏံ၊ ဝိဟာရနာနတ္ထေ ပညာ၊ ဝိဟာရဋ္ဌေဉာဏံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုသမာပတ်ဉာဏ်ကို။ သမာပတ္တိနာနတ္ထေပညာ၊ သမာ ပတ္တဋ္ဌေဉာဏံ၊ သမာပတ္တိနာနတ္ထေပညာ၊ သမာပတ္တဋ္ဌေဉာဏံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ ဆိုအပ်၏။ တေန၊ ထိုကြောင့်။ တံ ဉာဏံ၊ ထိုဝိဟာရ သမာပတ် ဉာဏ်ကို။ ဝိဟာရသမာပတ္တိ နာနတ္ထေပညာ၊ ဝိဟာရ သမာပတ္တဋ္ဌေ ဉာဏံ၊ ဝိဟာရသမာပတ္တိ နာနတ္ထေပညာ၊ ဝိဟာရ သမာပတ္တဋ္ဌေဉာ ဏံ-ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ။ပဋိသမ္ဘိဒါမဂ်အနက်။

အနိမိတ္တဖိုလ်၊ အပ္ပဏိဟိတဖိုလ်၊ သုညတဖိုလ်၊ ထိုသုံးပါးသော ဖိုလ်တို့၏ သင်္ခါရလျှင်အာရုံရှိကုန်သော၊ အနိစ္စာနုပဿနာ ဟူသော အမည်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ ဟူသောအမည်၊ အနတ္တာနုပဿနာ-ဟူသော အမည်ရှိကုန်သော၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ တင်္ဂဉာဏ် ဘယဉာဏ်၊ အာဒိ နဝဉာဏ်၊ နိဗ္ဗိဒါဉာဏ်၊ မုဋ္ဌိတုကမျာဉာဏ်၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ အနု လောမဉာဏ်၊ ထိုကိုးပါးသော ဉာဏ်တို့သည်သာလျှင်၊ အနုလောမ ဉာဏ် မည်ကုန်၏။

ထိုအနုလောမ အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်၊ ထိုအနုလောမ ဒုက္ခာနု ပဿနာဉာဏ်၊ ထိုအနုလောမ အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်၏ အလိုအား ဖြင့်ထသော ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်အား၊ အနိမိတ္တဖိုလ်၊ အပ္ပဏိဟိတ ဖိုလ်၊ သုညတဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်ကုန်သော၊ သုံးပါးသောဖိုလ်တို့သည်ဖြစ် ကုန်၏ဟူသော ဤစကားကို၊ အချိုးအနှိုးစကား ဆိုမှားသည်ဟုတ်။

ပဋိသင်္ခါယာတိ အနိစ္စာဒိဝသေနော ဥပရိပက္ခိတွာ၊ ယသ္မာ ပန သောတာပနာဒယော အရိယာ သကံသကံ ဖလဉာဏော သမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇမာနာ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏာဒိဟိ နဝဟိ ဝိပဿနာဟိ အဝိပဿိတွာ သမာပဇ္ဇိတုံ နသက္ကောန္တိ၊ တသ္မာ ပဋိသင်္ခါယဝါ ဖလသမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇာတိ ဝုတ္တံ။ ။ပဋိ သမ္ဘိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်အဘွင်ကို။

ဉာဏက္ခယ နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ

ဉာဏက္ခယနိဒ္ဒေသေ နိမိတ္တန္တိ သင်္ခါရ နိမိတ္တံ။ အနိမိတ္တေတိ သင်္ခါရနိမိတ္တပဋိပက္ခေ နိဗ္ဗာနေ။ အဓိမုတ္တက္ကာတိ တန္တိန္ဒာဘာဝေန စိတ္တဿ ဝိသုဋ္ဌတ္တာ။ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိတိ သင်္ခါရနိမိတ္တံ ဉာဏေန ဖုထိတွာ ဖုထိတွာ တဿ တင်္ဂံ ဝိပဿနာ ဉာဏေနောပဿတိ။ ဇောေန တင်္ဂါနုပဿနာ သိဒ္ဓါ။ သာ အနိစ္စာနုပဿနံ သာဇောတိ။ အနိစ္စဿ ဒုက္ခတ္တာ သာ ဒုက္ခာနုပဿနံ။ ဒုက္ခဿ အနတ္တတ္တာ သာ အနတ္တာနုပဿနန္တိ ဇေမေတ္တတိသော အနုပဿနာ ဝုတ္တာ ဟောန္တိ။ အနိမိတ္တော ဝိဟာရေတိ နိမိတ္တံ ဘယတော ဒိဋ္ဌတ္တသော ဝိပဿနက္ခယ ဝိဟာရေ အနိမိတ္တဝိဟာရေနာမ ဟောတိ။ ပဏိမိန္တိ တဏှံ။ အပ္ပဏိဟိဘေတိ တဏှာပဋိပက္ခေ နိဗ္ဗာနေ။ အဘိနိဝေသန္တိ အဘာဘိနိဝေသံ။ သုညတေတိ အတ္တရဟိတေ နိဗ္ဗာနေ။ သုညတေတိ သုညယေဝ သုညတော။ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာတိ ဝိပါကပ္ပဝတ္တံ သင်္ခါရပေက္ခာယ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ။ သုဂတိ သင်္ခါတဝိပါကပ္ပဝတ္တာဘိနန္ဒိနော ဟိ သဟ္တာ။ အယံ ပနပလသမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇတုကာမော တံ ပဝတ္တံ သဗ္ဗန္တ သင်္ခါရဂတံ အနိစ္စာဒိတော ပဿိတွာ အဇ္ဈုပေက္ခတိ ယေဝ ဇေံ ဟိ ဒိဋ္ဌေ ဖလသမာပတ္တိံ သမာပဇ္ဇိတုံ သက္ကောတိ။ န အညထာ။ အာဝဇ္ဇိတွာတိ အာဝဇ္ဇနေန အာဝဇ္ဇိတွာ။ သမာပဇ္ဇတိဘိ ဖလသမာပတ္တိံ ပဋိပဇ္ဇတိ။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိတိ နိမိတ္တံ ဘယတော ဒိသွာ သမာပန္နတ္တာ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိနာမ။ အနိမိတ္တဝိဟာရ သမာပတ္တိတိ ဝိပဿနာဝိဟာရဝသေနစ ဖလသမာပတ္တိဝသေနစ တဒုဘယနာမာနိ ဟောန္တိ။

ဣဒါနိ သင်္ခါရနိမိတ္တမေဝ ဝိဘဇိတွာ ဒေသန္တော ပ နိမိတ္တန္တိ အာဒိမာဟ။ ဇရာမရဏဂ္ဂဟဏေဝတ္တဗ္ဗံ ပုဗ္ဗေ ဝုတ္တမေဝ။ အညော အနိမိတ္တဝိဟာရေတိ အာဒိဟိ ဝုတ္တယေဝ နိဂမေတွာ ဒေသတိ။ သင်္ခါပေန ဝိဟာရဇ္ဇေဉာဏံနာမ ဖလသမာပတ္တိယာ ပုဗ္ဗဘာဂေ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏေ ဌိတဿ

ဝိပဿနာဝိဟာရ နာနတ္ထေဉာဏံ၊ သမာပတ္တဋ္ဌေဉာဏံနာမ
 ဖလသမာပတ္တိ နာနတ္ထေဉာဏံ။ ဝိဟာရ သမာပတ္တဋ္ဌေဉာဏံ
 နာမ တဒုဘယ နာနတ္ထေဉာဏံ။ ဝိပဿနာ ဝိဟာရေနေဝ
 ဝိတိနာမေတုကာမော ဝိပဿနာဝိဟာရမေဝ ပဝတ္တေတိ။
 ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရေနေဝ ဝိတိနာမေတုကာမော ဝိပဿ
 နာ ပဋိပင်္ဂါဒိယာ ဥဿက္ကိတွာ ဖလသမာပတ္တိဝိဟာရမေဝ
 ပဝတ္တေတိ။ တဒုဘယေန ဝိတိနာမေတုကာမော တဒုဘယံ
 ပဝတ္တေတိ။ ဧဝံ ပုဂ္ဂလာဓိပ္ပာယ်ဝသေန တိဝိဓံ ဇာတံ။ သေသ
 မေတ္ထ ဝတ္တဗ္ဗံ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏဝဏ္ဏ နာယံ ဝုတ္တမေဝ။ ။
 ဉာဏတ္တယနိဒ္ဒေသဝဏ္ဏ နာ နိဗ္ဗိတာ။ ပဋိသမ္ဘဝဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ။

ဉာဏတ္တယ နိဒ္ဒေသေ။ ဝိဟာရဉာဏ်၊ သမာပတ်ဉာဏ်၊ ဝိဟာရ
 သမာပတ်ဉာဏ်တို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို ဘွဋ်ဆိုရာဖြစ်သော
 နိဒ္ဒေသဋ္ဌိ၊ နိမိတ္တန္တိ၊ နိမိတ္တံ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရကို
 ထင်ခြင်းကို။ အနိမိတ္တေတံ၊ အနိမိတ္တေ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနိမိတ္တ
 ပဋိပက္ခေ၊ သင်္ခါရကိုထင်ခြင်း၏ ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊
 နိဗ္ဗာန်မှ။ အဓိမုတ္တတ္တာတိ၊ အဓိမုတ္တတ္တာ-ဟူသည်ကား။ တဒ္ဓန္နဘာ
 ဝေ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့ ညွတ်သည်၏အဖြစ်မှ။ စိက္ခဿ၊ စိတ်၏။ ဝိဿ
 ဋ္ဌတ္တာ၊ လွတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိတိ၊
 ဖုဿဖုဿ ဝယံ ပဿတိ-ဟူသည်ကား။ သင်္ခါရနိမိတ္တံ၊ သင်္ခါရကို
 ထင်ခြင်းသို့။ ဉာဏေန၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ဖြင့်။ ဖုသိတွာဖုသိတွာ၊
 ရောက်၍ရောက်၍။ တဿ၊ ထိုသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏။ ဘဂံ၊ ပျက်
 သည်ကို။ ဝိပဿနာဉာဏေနော၊ တပါးသော ဝိပဿနာ သင်္ခါရ
 ပေက္ခာဉာဏ်ဖြင့်သာလျှင်။ ပဿတိ၊ ရှု၏။

ဧတေန ဝစနေန၊ ဤစကားဖြင့်။ ဘင်္ဂါနုပဿနာ၊ ဘင်္ဂါနုပဿနာ
 သည်။ သိဒ္ဓါ၊ ပြီး၏။ သာ ဘင်္ဂါနုပဿနာ၊ ထိုဘင်္ဂါနုပဿနာသည်။
 အနိစ္စာနုပဿနံ၊ အနိစ္စာနုပဿနာကို။ သာဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ အနိစ္စဿ၊
 အနိစ္စ၏။ ဒုက္ခတ္တာ၊ ဒုက္ခ၏ အဖြစ်ကြောင့်။ သာ ဘင်္ဂါနုပဿနာ၊
 ထိုဘင်္ဂါနုပဿနာသည်။ ဒုက္ခာနုပဿနံ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာကို။ သာ
 ဇေတိ၊ ပြီးစေ၏။ ဒုက္ခဿ၊ ဒုက္ခ၏။ အနတ္တတ္တာ၊ အနတ္တ၏ အဖြစ်

ကြောင့်။ သာ ဘင်္ဂါနူပဿနာ၊ ထိုဘင်္ဂါနူပဿနာသည်။ အနတ္တာနုပဿနံ၊ အနတ္တာနုပဿနာကို။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေ၏။

ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထဌာနေ၊ ဤဌာန၌။ တိဿော၊ သုံးပါးကုန်သော။ အနုပဿနာ၊ အနုပဿနာတို့သည်။ ဝုတ္တာ၊ ဆိုအပ်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

အနိမိတ္တော ဝိဟာရောတိ၊ အနိမိတ္တော ဝိဟာရော-ဟူသည်ကား။ နိမိတ္တံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဆေးဟု။ ဒိဋ္ဌတ္တာ၊ ရှုသည်၏အဖြစ်ကြောင့်။ သော ဝိပဿနက္ခယဝိဟာရော၊ ထိုဝိပဿနာတို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းဖြင့် နေခြင်းသည်။ အနိမိတ္တ ဝိဟာရောနာမ၊ အနိမိတ္တဝိဟာရမည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပဏိမိန္တိ၊ ပဏိမိ-ဟူသည်ကား။ တဏှံ၊ တောင့်တခြင်းကို။ အပ္ပဏိဟိတောတိ၊ အပ္ပဏိဟိတော-ဟူသည်ကား။ တဏှာပဋိပက္ခေ၊ တောင့်တခြင်း၏ဆန့်ကျင်ဘက်ဖြစ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်မှ။ အဘိနိဝေသန္တိ၊ အဘိနိဝေသံ-ဟူသည်ကား။ အတ္တာဘိနိဝေသံ၊ ငါဟူသော နှလုံးသွင်းခြင်းကို။ သုညတေတိ၊ သုညတေ-ဟူသည်ကား။ အတ္တဝိရဟိတော၊ ငါမှဆိပ်သော။ နိဗ္ဗာနေ၊ နိဗ္ဗာန်မှ။ သုညတောတိ၊ သုညတော-ဟူသည်ကား။ သုညံယေဝ၊ ဆိပ်ခြင်းသည်သာလျှင်။ သုညတော၊ သုညတော မည်၏။

ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာတိ၊ ပဝတ္တံ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ- ဟူသည်ကား။ ဝိပင်္ဂါပဝတ္တံ၊ ဝိပင်္ဂါတို့၏ အစဉ်မပြတ် စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တံကို။ သင်္ခါရပေက္ခာယ၊ သင်္ခါရဟု ရှုခြင်းဖြင့်။ အဇ္ဈုပေက္ခိတွာ၊ အညီအညွတ် ရှု၍။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုဂတိသင်္ခါတ ဝိပင်္ဂါပဝတ္တံဘိနိဗ္ဗိနေ၊ သုဂတိဟု ဆိုအပ်သော ဝိပင်္ဂါတို့၏ အစဉ်မပြတ် စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တံကို နှစ်သက်ကုန်၏။

ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို။ သဘေပဇ္ဇိတုကာမော၊ ငင်စားလိုသော။ အယံပန သက္ခော၊ ဤသတ္တဝါသည်ကား။ သင်္ခါရဂတံ၊ သင်္ခါရတို့၏အပေါင်းဖြစ်သော။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံလည်းဖြစ်သော။ တံပဝတ္တံ၊ ထိုအစဉ်မပြတ်စပ်သော သင်္ခါရပဝတ္တံကို။ အနိစ္စာဒိတော၊ အနိစ္စ အစရှိသောအားဖြင့်၊ ပဿိတွာ၊ ရှုခြင်းကြောင့်။ အဇ္ဈုပေက္ခာဘိယေဝ၊ အညီအညွတ်ရှု၏သာလျှင်တည်း။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဇေဒိဋ္ဌေ၊ ဤသို့ အညီအညွတ် ရှုသည်ရှိသော်။ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို။ သမာပဇ္ဇိတုံ၊ ဝင်စားခြင်းငှါ။ သက္ကောတိ၊ စွမ်းနိုင်၏။ အညထာ၊ တပါးသော အခြင်းအရာအားဖြင့်။ န သက္ကောတိ၊ မစွမ်းနိုင်။ အာဝဇ္ဇိတွာတိ၊ အာဝဇ္ဇိတွာ-ဟူသည်ကား။ အာဝဇ္ဇနေန၊ ဆင်ခြင်သော။ ဖလစိတ္တေန၊ ဖိုလ်စိတ်ဖြင့်။ အာဝဇ္ဇိတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ သမာပဇ္ဇတိတိ၊ သမာပဇ္ဇတိ-ဟူသည်ကား။ ဖလသမာပတ္တိံ၊ ဖလသမာပတ်ကို။ ပဋိပဇ္ဇတိ၊ ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တာသမာပတ္တိတိ၊ အနိမိတ္တာသမာပတ္တိ-ဟူသည်ကား။ နိမိတ္တံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ ဒိသွာ၊ ရှု၍။ သမာပန္နတ္တာ၊ ဝင်စားသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်။ အနိမိတ္တာ သမာပတ္တိနာမ၊ အနိမိတ္တာ သမာပတ်မည်၏။

အနိမိတ္တ ဝိဟာရ သမာပတ္တိတိ၊ အနိမိတ္တဝိဟာရ သမာပတ် ဟူသည်ကား။ ဝိပဿနာ ဝိဟာရဝသေနစ၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေသော အလိုအားဖြင့်သော်၎င်း။ ဖလသမာပတ္တိဝသေနစ၊ ဖိုလ်ကို ဝင်စားသော အလိုအားဖြင့်သော်၎င်း။ တဒုဘယနာမာနိ၊ ဝိဟာရ၊ သမာပတ် ထိုနှစ်ပါးစုံသော အမည်တို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

ဣဒါနိ၊ ယခု။ သင်္ခါရနိမိတ္တမေဝ၊ သင်္ခါရကို ထင်ခြင်းကိုသာလျှင်။ ဝိတဇိတွာ၊ ဝေဘန်၍။ ဒသေန္တော၊ ပြတော်မူလိုသော။ ထေရော၊ မထေရ်သည်။ ရူပနိမိတ္တန္တိ အာဒိဝစနံ၊ ရူပနိမိတ္တံ-ဤသို့ အစရှိသော စကားကို။ အာဟ၊ မိန့်ပြီ။

ဇရာမရဏဂ္ဂဟဏေ၊ ဇရာမရဏသဒ္ဓါ၌။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဘွယ်သည်။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေး၌။ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ အညော အနိမိတ္တ ဝိဟာရေတိ အာဒိဟိ၊ အညော အနိမိတ္တဝိဟာရေ-ဤသို့ အစရှိသည်တို့ဖြင့်။ ဝုတ္တေယေဝ၊ ဆိုအပ်ရာ၌သာလျှင်။ နိဂမေတွာ၊ နိဂုံးအုပ်၍။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။

သင်္ခေပေန၊ အကျဉ်း အားဖြင့်။ ဖလသမာပတ္တိယာ၊ ဖလသမာပတ်၏။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ရှေးအဘို့၌။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏေ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၌။ ဌိတဿ၊ တည်သောသူ၏။ ဝိပဿနာ ဝိဟာရနာ

နက္ခေတ္တဉာဏ်၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေခြင်း၏ အထူးသိသောဉာဏ်သည်။ ဝိဟာရဉာဏ်နာမ၊ ဝိဟာရကို သိသောဉာဏ်မည်၏။

ဖလသမာပတ္တိနာနက္ခေတ္တဉာဏ်၊ ဖလသမာပတ်၏ အထူးကို သိသောဉာဏ်သည်။ သမာပတ္တိဉာဏ်နာမ၊ သမာပတ်ကို သိသောဉာဏ်မည်၏။ တဒုဘယနာနက္ခေတ္တဉာဏ်၊ ဝိဟာရ, သမာပတ် ထိုနှစ်ပါးစုံတို့၏ အထူးကို သိသောဉာဏ်သည်။ ဝိဟာရသမာပတ္တိဉာဏ် နာမ၊ ဝိဟာရသမာပတ်ကို သိသောဉာဏ်မည်၏။

ဝိပဿနာ ဝိဟာရေနေဝ၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေသော အားဖြင့် သာလျှင်။ ဝိတိနာမေတုကာမော၊ လွန်စေလိုသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဝိပဿနာဝိဟာရမော၊ ဝိပဿနာဖြင့် နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရေနေဝ၊ ဖိုလ်ကိုဝင်စားနေခြင်းဖြင့် သာလျှင်။ ဝိတိနာမေတုကာမော၊ လွန်စေလိုသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ ဝိပဿနာ ပဋိပါဋိယာ၊ ဝိပဿနာ အစဉ်အားဖြင့်။ ဥဿတ္တိတွာ၊ အဆင့်ဆင့်တက်၍။ ဖလသမာပတ္တိ ဝိဟာရေနေဝ၊ ဖိုလ်ကိုဝင်စားသော နေခြင်းကိုသာလျှင်။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ တဒုဘယေန၊ ဝိဟာရ, သမာပတ် ထိုနှစ်ပါးစုံဖြင့်။ ဝိတိနာမေတုကာမော၊ လွန်စေလိုသော။ အရဟာ၊ ရဟန္တာသည်။ တဒုဘယံ၊ ဝိဟာရ, သမာပတ် ထိုနှစ်ပါးစုံကို။ ပဝတ္တေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပုဂ္ဂလာမိပ္ပါယဝသေန ပုဂ္ဂိုလ်၏ အမိပ္ပါယ်၏အလိုအားဖြင့်။ တိရိစ္ဆံ၊ သုံးပါးအပြားသည်။ ဧဝံ၊ ဖြစ်၏။

တ္ထေဋ္ဌာနေ၊ ဤဋ္ဌာန၌။ သေသံ၊ ကြွင်းသော။ ဝတ္တဗ္ဗံ၊ ဆိုဘွယ်သည်။ သင်္ခါရပေက္ခာ ဉာဏဝဏ္ဏနာယံ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်၏ အတွင်း၌ ဝုတ္တမေဝ၊ ဆိုအပ်ပြီးသည်သာလျှင်တည်း။ ဉာဏတ္တယ နိဒ္ဒေသဝဏ္ဏနာ၊ ဝိဟာရဉာဏ်, သမာပတ်ဉာဏ်, ဝိဟာရသမာပတ်ဉာဏ်တို့၏ သုံးပါးတို့၏အပေါင်းကို တွင်ဆိုရာဖြစ်သော နိဒ္ဒေသ၏အတွင်း၌။ နိဋ္ဌိတာ၊ ပြီးပြီ။

သောတာပန်, သကဒါဂါမ်, အနာဂါမ်, ရဟန္တာ ထိုအရိယာတို့သည်။ ဖလသမာပတ်ကို ဝင်စားသော်ကား၊ အနိမိတ္တဖိုလ်ကို ဝင်

စားမူလည်း ဝင်စား၏။ အနိမိတ္တသမာပတ်၊ အပ္ပဏိဟိတ ဖိုလ်ကို
 ဝင်စားမူလည်း ဝင်စား၏။ အပ္ပဏိဟိတ သမာပတ်၊ သုညတဖိုလ်ကို
 ဝင်စားမူလည်း ဝင်စား၏။ သုညတသမာပတ်၊ ဤသမာပတ်ကား၊
 သာမည၊ ရဟန္တာကား၊ အနိစ္စာ နှုပဿနာ၊ ဒုက္ခာ နှုပဿနာ၊ အနတ္တာ
 နှုပဿနာဖြင့် နေမူလည်းနေ၏။ ဤနေခြင်းကား၊ ဝိဟာရ၊ ဖလသမာ
 ပတ်ကို၊ ဝင်စားမူလည်းဝင်စား၏။ ဤဝင်စားခြင်းကား၊ သမာပတ်။
 ဤဝိဟာရ၊ ဤသမာပတ် ၂-ပါးကို ပေါင်းသော်ကား၊ ဝိသေသ၊ ဤ
 သာမည၊ ဤဝိသေသဖြင့် ဝင်စားသော၊ ဖလသမာပတ် စကားရပ်
 အပြီးသတ်၏။

ဖလသမာပတ် ဝင်စားခဏ်း

ပြီး ၏ ။

မဟာဝဂ္ဂသံယုတ် ပါဠိတော်

သာရိပုတ္တသုတ်ပါဠိနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဧဝံ မေ သုတံ၊ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ အင်္ဂေသု ဝိဟရတိ
အာပဏံနာမ အင်္ဂါနံ နိဂမော၊ တဗြ ခေါဘဂဝါ အာယသ္မန္တံ
သာရိပုတ္တံ အာမန္တေသိ။ ။မဟာဝဂ္ဂသံယုတ်ပါဠိတော် သာရိပုတ္တ
သုတ်။

ဧဝံ၊ ဤသို့။ မေ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သုတံ၊ ကြားအပ်၏။ ဧကံ၊ တပါး
သော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အင်္ဂေသု၊ အင်္ဂ
တိုင်းတို့၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အာပဏံနာမ၊ အာပဏံမည်
သော။ အင်္ဂါနံ၊ အင်္ဂတိုင်း၏။ နိဂမော၊ နိဂုမ်းသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
တဗြ ခေါ၊ ထိုနိဂုမ်း၌။ အာယသ္မန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ
ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ယော သော သာရိပုတ္တ အရိယသာဝကော တထာဂတေ
ဧကန္တဂတော အဘိပ္ပသန္ဓော၊ န သော တထာဂတေဝါ တထာ
ဂတသာသနေဝါ ကင်္ခေယျဝါ ဝိစိကိစ္ဆေယျဝါတိ။ ။ ၎င်းပါဠိ
တော်။

သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ ယော သော အရိယသာဝ
ကော၊ အကြင်အရိယာ သာဝကသည်။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။
အဘိပ္ပသန္ဓော၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်အမှန် ဧကန်
ရောက်၏။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာ သာဝကသည်။
တထာဂတေဝါ၊ ငါဘုရား၌ ၎င်း။ တထာဂတသာသနေဝါ၊ ငါဘုရား
၏သာသနာတော်၌ ၎င်း။ န ကင်္ခေယျဝါ၊ ကင်္ခါ ဂ-ပါးလည်း မယုံမှား
ရာသလော။ န ဝိစိကိစ္ဆေယျဝါ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ဝ-ပါးလည်း မယုံမှား
ရာသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

ယော သော ဘန္တေ အရိယသာဝကော တထာဂတေ
ဧကန္တဂတော အဘိပ္ပသန္ဓော၊ န သော တထာဂတော ဝါ တထာ
ဂတသာသနေဝါ ကင်္ခေယျဝါ ဝိစိကိစ္ဆေယျာ၊ ။ ၎င်းပါဠိ
တော်။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ ယော သော အရိယသာဝကော၊ အကြင်
အရိယာသာဝကသည်။ တထာဂတေ၊ ငါဘုရား၌။ အဘိပ္ပသန္ဓော၊
ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်အမှန် ဧကန်ရောက်၏။
သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။ တထာဂတေ
ဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား၌၎င်း။ တထာဂတသာသနေဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သာသနာတော်၌၎င်း။ န ကင်္ခေယျဝါ၊ ကင်္ခါ ဂ-ပါးလည်း မယုံမှား
ရာ။ န ဝိစိကိစ္ဆေယျဝါ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ၁၆-ပါးလည်း မယုံမှားရာပါ
ဘုရား။

သဒ္ဓဿ ဟိ ဘန္တေ အရိယသာဝကဿ ဧတံ ပါဠိကင်္ခံ
ယံ အာရဒ္ဓဝီရိယော ဝိဟရိဿတိ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာ
နာယ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပသမ္ပဒါယ ထာမဝါ ဒဠပရက္က
မော အနိက္ခိတ္တရုရော ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ယဉ္ဇိဿ ဘန္တေ
ဝီရိယံ၊ တဒဿ ဝီရိယိန္ဒြိယံ။ ။ ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိ သတ္တံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓဿ၊ သဒ္ဓါတရားနှင့်
ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာ သာဝကအား။ ဧတံ၊
ဤအုန္တေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ ယော အရိယသာဝကော၊
အကြင် အရိယာသာဝကသည်။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အားထုတ်အပ်
သော လုံ့လဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတံ။ အကုသ
လာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။
ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေ
ခြင်းငှာ။ ထာမဝါ၊ အားအစွမ်းနှင့်ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒဠပရက္ကမော၊
မြမြီစွာ အဆင့်ဆင့် နောက်ဝိပဿနာသို့ တက်သော။ အားလူလှ
ပရက္ကမ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ မချသော ဝန်ရှိသည်ဖြစ်၍။
ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အာရဒ္ဓဝီရိယော၊ အား
ထုတ်အပ်သော လူလှဝီရိယ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတံ။

ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဿ၊ ထိုအားထုတ်၍နေသော အရိယာသာဝက၏။ ယံ ဝီရိယံ၊ အကြင်ဝီရိယ။ တံ၊ ထိုင်ရိယသည်။ အဿ၊ ထိုအားထုတ်၍နေသော အရိယာသာဝက၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြေတည်း။ ဧတံ၊ ဤဝီရိယိန္ဒြေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ ဘန္တေ အရိယသာဝကဿ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ ဧတံ ပါဠိကင်္ခံ ယံ သဘိမာ ဘဝိဿတိ ပရမေန သတိနေ ပက္ကေန သမန္နာဂတော စိရကတဗ္ဗိ စိရဘာသိတဗ္ဗိ သရိတာ အနုဿရိတာ၊ ယာ ဟိဿ ဘန္တေ သတိ၊ တဒဿ သတိန္ဒြိယံ။ ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုလ္လဝီရိယနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဧတံ၊ ဤအုန္ဒြေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယာသာဝကသည်။ သဘိမာ၊ ထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိနေပက္ကေန၊ ရင့်ကျက်သော သတိနှင့်။ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ စိရကတဗ္ဗိ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကိုယ်ဖြင့်ပြုအပ်သော အမှုကို၎င်း။ စိရဘာသိတဗ္ဗိ၊ ရှည်မြင့်စွာ နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၎င်း။ သရိတာ အနုဿရိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ မှတ်သဖြင့် အောက်မေ့သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ ထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဿ၊ ထိုထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝက၏။ ယာ သတိ၊ အကြင်သတိ။ တံ၊ ထိုသတိသည်။ အဿ၊ ထိုထင်သော သတိနှင့်ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝက၏။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေတည်း။ ဧတံ၊ ဤသတိန္ဒြေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ ဘန္တေ အရိယသာဝကဿ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ
 ဥပဋ္ဌိတဿတိနော ဇေတံ ပါဠိကဗ် ယံ ဝေါဿဂ္ဂါရမ္မဏံ
 ကရိတွာ လဘိဿတိ သမာဓိံ၊ လဘိဿတိ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂ
 တံ၊ ယော ဟိဿ ဘန္တေ သမာဓိ၊ တဒဿ သမာဓိန္ဒြိယံ။ ။
 ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော
 သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော
 ဝီရိယနှင့်လည်းပြည့်စုံသော။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ ထင်သော သတိနှင့်
 လည်းပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဇေတံ၊
 ဤအုန္တေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယသာဝကော၊
 အကြင်အရိယာသာဝကသည်။ ဝေါဿဂ္ဂါရမ္မဏံ ကရိတွာ၊ သတိဖြင့်
 ထင်ဝီရိယဖြင့်ကိလေသာမှစွန့်သော ဝေါဿဂ္ဂါနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍။ သ
 မာဓိံ၊ သမာဓိကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတံ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊
 ဧကဂ္ဂတာကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတံ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်
 စွာဘုရား။ အဿ၊ ထိုသမာဓိကိုရသော အရိယာသာဝက၏။ ယော
 သမာဓိ၊ အကြင်သမာဓိ၊ တံ၊ ထိုသမာဓိသည်။ အဿ၊ ထိုသမာဓိ ကို
 ရသော အရိယာသာဝက၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေတည်း။ ဇေတံ၊
 ဤသမာဓိန္ဒြေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ ဘန္တေ အရိယသာဝကဿ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ
 ဥပဋ္ဌိတဿတိနော သမာဟိတစိတ္တဿ ဇေတံ ပါဠိကဗ် ယံ
 ဇေတံ ပဇာနိဿတိ၊ အနမတဂ္ဂေါခေါသံသာဓော၊ ပုဗ္ဗကောဋီ
 န ပညာယတိ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ သက္ကာနံ တဏှာသံယော
 ဇနာနံ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ၊ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ တမောကာ
 ယဿ အသေသဝိရာဂ နိရောဓော သန္တမေတံ ပဒံ၊ ပဏီတ
 မေတံ ပဒံ၊ ယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော သဗ္ဗပဓိပဋိနိဿဂ္ဂေါ
 တဏှက္ခယော ဝိရာဂေါ နိရောဓော နိဗ္ဗာနံ။ ယာ ဟိဿ ဘန္တေ
 ပညာ၊ တဒဿ ပညိန္ဒြိယံ။ ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော
သဒ္ဓါတရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော
လုလ္လဝီရိယနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ ထင်သော
သတိနှင့်လည်းပြည့်စုံသော။ သမာဟိတစိတ္တဿ၊ တည်သောစိတ်နှင့်
လည်း ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။
ဇေတံ၊ ဤနန္ဒေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယသာ
ဝကော၊ အကြင် အရိယာသာဝကသည်။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ပဇာနိဿတိ၊
ထိလတံ။ အနုမတဂ္ဂေါခေါ၊ မသိအပ်သော အစရှိသော။ သံသာဓော၊
သံသရာသည်။ ပုဗ္ဗကောဋီ၊ ရှေ့အစွန်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။
အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည် ဖုံးအုပ်အပ်ကုန်သော။ တဏှာသံ
ယောဇနာနံ၊ တဏှာနှင့်ယှဉ်ကုန်သော။ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ၊ သံသ
ရာခရီး၌ တဒီးဒီး ပြေးသွားကြကုန်သော။ သတ္တာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။
တမောကာယဿ၊ အရိက်တိုက်ဖြစ်သော။ အဝိဇ္ဇာယ တွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ
၏သာလျှင်။ အသေသ ဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့်မြုငြိ
သော။ ယဒိဒံ-ယော အယံ သဗ္ဗသင်္ခါရ သမထော၊ အကြင်အလုံးစုံသော
သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်း။ ယဒိဒံ-ယော အယံ သဗ္ဗပမိ ပဋိနိဿဂ္ဂေါ၊
အကြင်အလုံးစုံသော ဥပမိတို့၏ တဖန်ကိုစွန့်ခြင်း။ ယဒိဒံ-ယော အယံ
တဏှက္ခယော၊ အကြင်တဏှာ၏ ကုန်ခြင်း။ ယဒိဒံ-ယော အယံ ဝိရာ
ဂေါ၊ အကြင်တဏှာ၏ကင်းခြင်း။ ယဒိဒံ-ယော အယံ နိရောဓော၊ အ
ကြင်တဏှာ၏မြုခြင်း။ ယဒိဒံ-ယံ ဣဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်။ ဇေတံ၊
ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ သံသရာ ငြိမ်းအေးခြင်းသို့။ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်း
တည်း။ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ပဿိတံ၊ သံသရာနှစ်ရပ် ဖြတ်ခြင်းသို့။
ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းတည်း။ ဇေတံ၊ ဤသို့။ ပဇာနိဿတိ၊ ထိလတံ။ ဟိသတ္တံ၊
မှန်၏။ ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဿ၊ ထိုသို့ထိသော အရိယာသာ
ဝက၏။ ယာ ပညာ၊ အကြင်ပညာ။ တံ၊ ထိုပညာသည်။ အဿ၊ ထိုသို့
ထိသော အရိယာသာဝက၏။ ပညိန္ဒိယံ၊ ပညိန္ဒေတည်း။ ဇေတံ၊ ဤ
ပညိန္ဒေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓေါ သော ဘန္တေ အရိယသာဝကော ဇေံ ပဒဟိတွာ
 ပဒဟိတွာ ဇေံ သရိတွာ သရိတွာ ဇေံ သမာဒဟိတွာ သမာ
 ဒဟိတွာ ဇေံ ပဇာနိတွာ ပဇာနိတွာ ဇေံ အဘိသဒ္ဓဟတိ ဣမေ
 ခေါ တေဓမ္မာ၊ ယေ မေ ပုဗ္ဗေ သုဘဝါ အဟောသုံ၊ တေနာဟံ
 တေရဟိ ကာယေနစ ဗုဒ္ဓိတွာ ဝိဟရာမိ၊ ပညာယစ ပဋိဝိဇ္ဈ
 ပဿာမိတိ။ ယာ ဟိဿ ဘန္တေ သဒ္ဓါ၊ တဒဿ သဒ္ဓိန္ဒြိယန္တိ။
 ။၎င်းပါဠိတော်။

ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့်
 ပြည့်စုံသော။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝကသည်။
 ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဒဟိတွာ ပဒဟိတွာ၊ အားထုတ်၍ အားထုတ်၍။ ဇေံ၊ ဤ
 သို့။ သရိတွာ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍ အောက်မေ့၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။
 သမာဒဟိတွာ သမာဒဟိတွာ၊ တည်၍ တည်၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဇာ
 နိတွာ ပဇာနိတွာ၊ သိ၍ သိ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အဘိသဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်
 ၏။ ယေဓမ္မာ၊ အကြင်ဣန္ဒြေငါးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတို့သည်။ မေ၊ ငါအား။
 ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ သုဘဝါ၊ ခနသုတနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟော
 သုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေနာ၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေရဟိ၊ ယခု
 အခါ၌။ ဣမေခေါတေဓမ္မေ၊ ဤဣန္ဒြေငါးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို။ ကာ
 ယေနစ၊ နာမကာယနှင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေ
 ရ၏။ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း။ ပဋိဝိဇ္ဈ၊ ထိုထွင်း၍။ ပဿာမိ၊
 မြင်ရ၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ အဘိသဒ္ဓဟတိ ယုံကြည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။
 ဘန္တေ၊ မြတ်စွာဘုရား။ အဿ၊ ထိုယုံကြည်သော အရိယာသာဝက
 ၏။ ယာ သဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါ။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ အဿ၊ ထိုယုံကြည်
 သော အရိယာသာဝက ၏။ သဒ္ဓိန္ဒြိယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေတည်း။ ဇေံ၊ ဤသဒ္ဓိန္ဒြေ
 ကို။ ပါဠိကဓံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ အာယထ္ဌာသာရိပုတ္တော၊
 ရှင်သာရိပုတ္တရာသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဝေါစ၊
 ဝျှောက်ထား၏။

သာဓုသာဓု သာရိပုတ္တ၊ ယော သော သာရိပုတ္တ အရိယ
 သာဝကော တထာဂတေ ဇေနန္တဂတော အဘိပ္ပသန္ဓော၊ န

သော တထာဂတော ဟိ တထာဂတသာသနော ဟိ ကင်္ခေယျော ဝိစိကိစ္ဆေယျော။ ။ ၎င်းပါဠိတော်။

သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ သာရသ၊ ရ၊ ကောင်းစွကောင်းစွ။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ ယော သော အရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယသာဝကသည်။ တထာဂတော၊ ငါဘုရား၌။ အဘိပ္ပသန္ဓော၊ ယုံကြည်ခြင်းသည်။ ဧကန္တဂတော၊ စင်စစ်ဧကန် အမှန်ရောက်၏။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယသာဝကသည်။ တထာဂတော ဟိ၊ ငါဘုရား၌ ၎င်း။ တထာဂတသာသနော ဟိ၊ ငါဘုရားသာသနာ၌ ၎င်း။ န ကင်္ခေယျော၊ ကင်္ခါဂ ပါးလည်း မယုံမှားရာ။ န ဝိစိကိစ္ဆေယျော၊ ဝိစိကိစ္ဆာ ၁၆-ပါးလည်း မယုံမှားရာ။

သဒ္ဓဿ ဟိ သာရိပုတ္တ အရိယသာဝကဿ ဧတံ ပါဠိကင်္ခေယံ အာရဒ္ဓဝိရိယော ဝိဟရိဿတိ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ပဟာနာယ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ ဥပသမ္ပဒါယ ထာမော ဒဠပရက္ကမော အနိက္ခိတ္တရုရော ကုသလေသု ဓမ္မေသု။ ယဉ္ဇိဿ သာရိပုတ္တ ဝိရိယံ၊ တဒဿ ဝိရိယိန္ဒြိယံ။ ။ ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိ သစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယသာဝကအား။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပါဠိကင်္ခေယံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင် အရိယသာဝကသည်။ အာရဒ္ဓဝိရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုလ္လဝိရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတံ။ အကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ အကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ပဟာနာယ၊ ပယ်ခြင်းငှာ။ ကုသလာနံ ဓမ္မာနံ၊ ကုသိုလ်တရားတို့ကို။ ဥပသမ္ပဒါယ၊ ပြည့်စုံစေခြင်းငှာ၊ ထာမော၊ အားနုစွမ်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒဠပရက္ကမော မြဲမြံစွာ နောက်အဆင့်ဆင့် ဝိပဿနာသို့တက်သော လုလ္လပရက္ကမ ရှိသည်ဖြစ်၍။ အနိက္ခိတ္တရုရော၊ မချသော ဝန်ရှိ

သည့်ဖြစ်၍။ ကုသလေသု ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်တရားတို့၌။ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုလ္လဝီရိယရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရိဿတိ၊ နေလတံ့။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ အဿ၊ ထိုအားထုတ်၍နေသော အရိယာသာဝက၏။ ယံ ဝီရိယံ၊ အကြင်ဝီရိယ။ တံ၊ ထိုဝီရိယသည်။ အဿ၊ ထိုအားထုတ်၍နေသော အရိယာသာဝက၏။ ဝီရိယိန္ဒြိယံ၊ ဝီရိယိန္ဒြေတည်း။ ဧတံ၊ ဤဝီရိယိန္ဒြေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ သာရိပုတ္တ အရိယသာဝကဿ အာရဒ္ဓဗီရိယဿ ဧတံ ပါဠိကင်္ခံ ယံ သတိမာ ဘဝိဿတိ ပရမေန သတိနေပက္ကေန သဒ္ဓာဂတော စိရကတန္တိ စိရဘာသိတန္တိ သရိတာအနုဿရိတာ။ ယာ ဟိဿ သာရိပုတ္တ သတိ၊ တဒဿ သတိန္ဒြိယံ။ ။ ၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သားသားရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသေး။ အာရဒ္ဓဗီရိယော၊ အားထုတ်အပ်သော လုလ္လဝီရိယနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ အရိယာသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဧတံ၊ ဤအရိယာသာဝက၏။ ယံ-ယော အရိယာသာဝကော၊ အကြင် အရိယာသာဝကသည်။ သတိမာ၊ သတိနှင့်ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ပရမေန၊ မြတ်သော။ သတိ နေပက္ကေန၊ ရင့်ကျက်သောသတိနှင့်။ သဒ္ဓာဂတော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ စိရကတန္တိ၊ ရှည်မြင့်စွာ ကိုယ်ဖြင့် ပြုအပ်သော အမှုကို၎င်း။ စိရဘာသိတန္တိ၊ ရှည်မြင့်စွာ နှုတ်ဖြင့်ပြောဆိုအပ်သော စကားကို၎င်း။ သရိတာ အနုဿရိတာ၊ အဖန်တလဲလဲ မှတ်သဖြင့် အောက်မေ့နိုင်သည်ဖြစ်၍။ သတိမာ၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။

အဿ၊ ထိုသတိနှင့် ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝက၏။ ယာ သဘိ၊ အကြင်သတိ။ တံ၊ ထိုသတိသည်။ အဿ၊ ထိုသတိနှင့် ပြည့်စုံသော အရိယာသာဝက၏။ သတိန္ဒြိယံ၊ သတိန္ဒြေတည်း။ ဇေတံ၊ ဤသတိန္ဒြေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ သာရိပုတ္တ အရိယာသာဝကဿ အာရဒ္ဓဗီရိယဿ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော ဇေတံ ပါမိကဗ်၊ ယံ ဝေါဿဂ္ဂါရမ္ပဏံ ကရိတွာ လဘိဿတိ သမာဓိံ၊ လဘိဿတိ စိတ္တဿ ဧကဂ္ဂတံ။ ယော ဟိဿ သာရိပုတ္တ သမာဓိ၊ တဒဿ သမာဓိန္ဒြိယံ။ ။၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါဘရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဗီရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုဗ္ဗ ဗီရိယနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ ထင်သော သဘိနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဇေတံ၊ ဤအရိယာသာဝကအား။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယ သာဝကော၊ အကြင် အရိယာ သာဝကသည်။ ဝေါဿဂ္ဂါရမ္ပဏံကရိတွာ၊ သတိဖြင့်ထင် ဗီရိယဖြင့် ကိလေသာမှ စွန့်သော ဝေါဿဂ္ဂါနိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြု၍။ သမာဓိံ၊ သမာဓိကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတံ။ စိတ္တဿ၊ စိတ်၏။ ဧကဂ္ဂတံ၊ ဧကဂ္ဂတာကို။ လဘိဿတိ၊ ရလတံ။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ အဿ၊ ထိုသမာဓိကိုရသော အရိယာသာဝက၏။ ယော သမာဓိ၊ အကြင်သမာဓိ။ တံ၊ ထိုသမာဓိသည်။ အဿ၊ ထိုသမာဓိကိုရသော အရိယာသာဝက၏။ သမာဓိန္ဒြိယံ၊ သမာဓိန္ဒြေတည်း။ ဇေတံ၊ ဤသမာဓိန္ဒြေကို။ ပါဠိကဗ်၊ အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓဿ ဟိ သာရိပုတ္တ အရိယသာဝကဿ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော သမာဟိတစိတ္တဿ ဧတံ ပါဠိကင်္ခိယံ ဧဝံ ပဇာနိဿတိ။ အနမတင်္ဂါ ခေါ သံသာရော၊ ပုဗ္ဗကောဒိ နပညာယတိ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ သက္ကာနံ တဏှာသံယောဇနာနံ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ၊ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ တမောကာယဿ အသေသဝိရာဂနိရောဓော သန္တမေတံ ပဒံ၊ ပဏိတမေတံ ပဒံ၊ ယဒိဒံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော သဗ္ဗပမိပဒိနိဿဂ္ဂေါ တဏှက္ခယော ဝိရာဂေါ နိရောဓော နိဗ္ဗာနံ၊ ယာဟိဿ သာရိပုတ္တ ပညာ၊ တဒဿ ပညိန္ဒိယံ။ ။

၎င်းပါဠိတော်။

ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား၊ သာရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓဿ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါတရားနှင့် ပြည့်စုံသော။ အာရဒ္ဓဝီရိယဿ၊ အားထုတ်အပ်သော လုလ္လဝီရိယနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ ဥပဋ္ဌိတဿတိနော၊ ထင်သော သတိနှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ သမာဟိတစိတ္တဿ၊ တည်သော စိတ်နှင့်လည်း ပြည့်စုံသော။ အရိယသာဝကဿ၊ အရိယာသာဝကအား။ ဧတံ၊ ဤအကြောင်းကို။ ပါဠိကင်္ခိယံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ယံ-ယော အရိယသာဝကော၊ အကြင်အရိယာသာဝကသည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ပဇာနိဿတိ၊ သိလတံ။ အနမတင်္ဂါခေါ၊ မထီအပ်သော အစရှိသော။ သံသာရော၊ သံသရာသည်။ ပုဗ္ဗကောဒိ၊ ရှေ့အစွန်းသည်။ န ပညာယတိ၊ မထင်။ အဝိဇ္ဇာနိဝရဏာနံ၊ အဝိဇ္ဇာသည် ဖုံးအုပ်အပ်ကုန်သော။ တဏှာ သံယောဇနာနံ၊ တဏှာနှင့် ယှဉ်ကုန်သော။ သန္ဓာဝတံ သံသရတံ၊ သံသရာခရီး၌ တဒိဒိဒိ ပြေးသွားကြကုန်သော။ သက္ကာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တမောကာယဿ၊ အချိက်တိုက်ဖြစ်သော။ အဝိဇ္ဇာယတွေဝ၊ အဝိဇ္ဇာ၏သာလျှင်။ အသေသဝိရာဂနိရောဓော၊ အကြွင်းမရှိ မဂ်ဖြင့် ခြုမ်သော။ ယဒိဒံ ယော-အယံ သဗ္ဗသင်္ခါရသမထော၊ အကြင်အလုံး

စုံသော သင်္ခါရတို့၏ ငြိမ်းခြင်း။ ယဒိဒံ ယော-အယံ သဗ္ဗပုပ္ဖိပဋိ
 နိဿဂ္ဂေါ၊ အကြင် အလုံးစုံသော ဥပဓိတို့၏ တပန်စွန့်ခြင်း။ ယဒိဒံ
 ယော-အယံ တဏှက္ခယော၊ အကြင်တဏှာ၏ ကုန်ခြင်း။ ယဒိဒံ ယော-
 အယံ ဝိရာဂေါ၊ အကြင်တဏှာ၏ ခြင်းခြင်း။ ယဒိဒံ ယံဇ္ဇဒံ နိဗ္ဗာနံ၊ အ
 ကြင်နိဗ္ဗာန်။ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ သန္တံ၊ သံသရာ၏ အသွားအပြေး
 ငြိမ်းအေးခြင်းသို့။ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းတည်း။ ဇေတံ၊ ဤနိဗ္ဗာန်သည်။ ပဏီ
 တံ၊ သံသရာနှစ်ရပ် မြတ်ခြင်းသို့။ ပဒံ၊ ရောက်ခြင်းတည်း။ ဇေတံ၊ ဤသို့။
 ပဇာနိဿတိ၊ သိလတံ။ ဟိသတ္တံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိ
 ပုတ္တရာ။ အဿ၊ ထိုသို့သိသော အရိယာသာဝက၏။ ယာ ပညာ၊ အ
 ကြင်ပညာ။ တံ၊ ထိုပညာသည်။ အဿ၊ ထိုသို့သိသော အရိယာ သာ
 ဝက၏။ ပညိန္ဒြိယံ၊ ပညိန္ဒြေတည်း။ ဇေတံ၊ ဤပညိန္ဒြေကို။ ပါဠိကဏ်၊
 အလိုရှိအပ်၏။

သဒ္ဓေါသော သာရိပုတ္တ အရိယသာဝကော ဇေံ ပဒဟိတွာ
 ပဒဟိတွာ ဇေံ သရိတွာ သရိတွာ ဇေံ သမာဒဟိတွာ သမာဒ
 ဟိတွာ ဇေံ ပဇာနိတွာ ပဇာနိတွာ ဇေံ အဘိသဒ္ဓဟတိ ဣမေ
 ခေါ တေ ဓမ္မာ၊ ယေ မေ ပုဗ္ဗေ သုတဝါ အဟောသုံ၊ တေနာဟံ
 ဇေတရဟိ ကာယေနစ ဗုဒ္ဓိတွာ ဝိဟရာမိ၊ ပညာယာစ ပဋိဝိဇ္ဇာ
 ပဿာပိတိ။ ယာ ဟိဿ သာရိပုတ္တ သဒ္ဓေါ၊ တဒဿ သဒ္ဓိန္ဒြိ
 ယန္တိ။ ၎င်းပါဠိတော်။

သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ သဒ္ဓေါ၊ ယုံကြည်သော သဒ္ဓါ
 တရားနှင့်ပြည့်စုံသော။ သော အရိယသာဝကော၊ ထိုအရိယာသာဝ
 ကသည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဒဟိတွာ ပဒဟိတွာ၊ အားထုတ်၍ အားထုတ်
 ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ သရိတွာ သရိတွာ၊ အောက်မေ့၍ အောက်မေ့၍။
 ဇေံ၊ ဤသို့။ သမာဒဟိတွာ သမာဒဟိတွာ၊ တည်၍ တည်၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။
 ပဇာနိတွာ ပဇာနိတွာ၊ သိ၍ သိ၍။ ဇေံ၊ ဤသို့။ အဘိသဒ္ဓဟတိ၊ ယုံ
 ကြည်၏။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင် ဣန္ဒြေငါးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတို့သည်။

ခေ၊ ငါ့အား။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးကာလ၌။ သုတဝါ၊ ခနသုတနှင့် ပြည့်စုံကုန်သည်။ အဟေသုံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ အဟံ၊ ငါသည်။ တေရဟိ၊ ယခု အခါကာလ၌။ ဣမေခေါ တေဓမ္မေ၊ ဤဣန္ဒြေငါးပါး နိဗ္ဗာန်တရားတို့ကို။ ကာယေနစ၊ နာမကာယနှင့်လည်း။ ဗုဒ္ဓိတွာ၊ တွေ့ထိ၍။ ဝိဟရာမိ၊ နေရ၏။ ပညာယစ၊ ပညာဖြင့်လည်း။ ပဒိုဝိဇ္ဇာ၊ ထိုထွင်း၍။ ပဿာမိ၊ မြင်ရ၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ အဘိသဒ္ဓဟတိ၊ ယုံကြည်၏။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ သာရိပုတ္တ၊ ချစ်သား သာရိပုတ္တရာ။ အဿ၊ ထိုယုံကြည်သော အရိယာသာဝက၏။ ယာ သဒ္ဓါ၊ အကြင်သဒ္ဓါ။ တံ၊ ထိုသဒ္ဓါသည်။ အဿ၊ ထိုယုံကြည်သော အရိယာသာဝက၏။ သဒ္ဓိန္ဒြေယံ၊ သဒ္ဓိန္ဒြေတည်း။ ဇေ၊ ဤဣန္ဒြေကို။ ပါဠိကင်္ခံ၊ အလိုရှိအပ်၏။ ဣတိဇေ၊ ဤသို့။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာသုရားသည်။ အာယသမန္တံ သာရိပုတ္တံ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာကို။ အာမန္တေထိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

သာရိပုတ္တသုတ် ပါဠိနိဿယ

ပြီး ၏ ။

ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်

ဆန္ဒသုတ်ပါဠိနိဿယ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို ရပြီးသည်မှ နောက်ကာလ၊ ဝိပဿနာကို
အားထုတ်သော အရိယာသဘာဝက ဥာဏ်ဝမှာ
ထင်တိုင်း ယုံကြည်ပုံ

စက္ခု အာရသော ဆန္ဒ၊ စက္ခုရိညာဏံ စက္ခုရိညာဏ
ရိညာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ဇေတံ မမာဇေသောဟ မသ္မိ၊ဇေသော မေ အတ္တာ
တိ သမနူပဿသိတိ။ ။ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော် ဆန္ဒသုတ်။

အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ။ စက္ခု၊ မျက်စိကို။ စက္ခုရိညာဏံ၊
မြင်ခြင်းကို။ စက္ခုရိညာဏ ရိညာတဗ္ဗေ၊ မြင်သဖြင့် ထိအပ်ကုန်သော။
ဓမ္မေ၊ အဆင်းဘို့ ကို။ ဇေတံ၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်းသည်။
မမာ၊ ငါ့ဥဒ္ဓါ။ နသော၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်း အပေါင်းသည်။
အဟ မသ္မိ၊ ငါ့ဖြစ်၏။ ဇေသော၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်း
သည်။ မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူပဿသိ၊ ရှုသေးသ
လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆိတိ၊ မေးတော်မူ၏။

စက္ခု အာရသော သာရိပုတ္တ စက္ခုရိညာဏံ စက္ခုရိညာဏ
ရိညာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ဇေတံ မမာ နေသောဟ မသ္မိ၊ န မေသော
အတ္တာတိ သမနူပဿသိ။ ။၎င်းသုတ်။

အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊
 စက္ခုရိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို။ စက္ခုရိညာဏ ရိညာတဗ္ဗေ၊ မြင်သဖြင့်
 သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဇေတံ၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အ
 ဆင်း အပေါင်းသည်။ န မမ၊ ငါ့ဥစ္စာမဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်
 ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်းသည်။ န အဟ မသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဇေသော၊ ဤမျက်
 စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်းသည်။ န မေအတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်မဟုတ်။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇတိ၊ ဖြေဆို၏။

သောတံ အာရသော ဆန္ဒ သောတရိညာဏံ။ ပ။ ဃာနံ အာ
 ရသော ဆန္ဒ ဃာနရိညာဏံ။ ပ။ ဇိဝံ အာရသော ဆန္ဒ ဇိဝါ
 ရိညာဏံ။ ပ။ ကာယံ အာရသော ဆန္ဒ ကာယရိညာဏံ။ ပ။ မနံ
 အာရသော ဆန္ဒ မနောရိညာဏံ မနောရိညာဏ ရိညာတဗ္ဗေ
 ဓမ္မေ ဇေတံ မမ၊ ဇေသောဟ မသ္မိ၊ ဇေသော မေ အတ္တာတိ သမနု
 ပဿသိတိ။ ။ ၎င်းသုတ်။

အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ၊ သောတံ၊ နားကို၊ သောတရိညာဏံ၊
 ကြားခြင်းကို။ ပ။ အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ ဃာနံ၊ နှာခေါင်းကို။
 ဃာနရိညာဏံ၊ နံခြင်းကို။ ပ။ အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ၊ ဇိဝံ၊
 လျှာကို။ ဇိဝါရိညာဏံ၊ စားခြင်းကို။ ပ။ အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကာယရိညာဏံ၊ ထင်ခြင်းကို။ ပ။ အာရသော ဆန္ဒ၊
 ငါ့ရှင် ဆန္ဒ၊ မနံ၊ စိတ်ကို။ မနောရိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။ မနောရိညာဏ
 ရိညာတဗ္ဗေ၊ သိသဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ သဘောတို့ကို။ ဇေတံ၊
 ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘောအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ။ ဇေသော၊ ဤစိတ်၊
 သိခြင်း၊ သဘော အပေါင်းသည်။ အဟ သ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဇေသော၊
 ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘောအပေါင်းသည်။ မေ အတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ သမနုပဿသိ၊ ရှုသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်
 မူ၏။

သောတံ အာရသော သာရိပုတ္တ သောတဝိညာဏံ။ ပ။
 ဃာနံ အာရသော သာရိပုတ္တ ဃာနဝိညာဏံ။ ပ။ ဇိဝံအာရ
 သော သာရိပုတ္တ ဇိဝါဒိညာဏံ။ ပ။ ကာယံ အာရသော သာရိ
 ပုတ္တ ကာယဝိညာဏံ။ ပ။ မနံ အာရသော သာရိပုတ္တ မနော
 ဝိညာဏံ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ နေတံ မမ၊ နေ
 သောဟ မသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာတိ သမနူပဿာမိတိ။ ။
 ၎င်းသုတ်။

အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ သောတံ၊ နားကို။
 သောတဝိညာဏံ၊ ကြားခြင်းကို။ ပ။ အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်
 သာရိပုတ္တရာ။ ဃာနံ၊ နှာခေါင်းကို။ ဃာနဝိညာဏံ၊ နံခြင်းကို။ ပ။
 အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ ဇိဝါ
 ဒိညာဏံ၊ စားခြင်းကို။ ပ။ အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။
 ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ကာယဝိညာဏံ၊ ထံခြင်းကို။ ပ။ အာရသော သာ
 ရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ မနံ၊ စိတ်ကို။ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။
 မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ၊ သိသဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ သဘော
 တို့ကို။ နေတံ၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘောအပေါင်းသည်။ န မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ
 မဟုတ်။ နေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘောအပေါင်းသည်။ န အဟ
 မသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ နေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘောအပေါင်းသည်။ န မေ
 အတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ် မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇေတိ၊ ဖြေဆို၏။

စက္ခုသ္မိံ အာရသော ဆန္ဒ စက္ခုဝိညာဏေ စက္ခုဝိညာဏ
 ဝိညာတဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု ကိံ ဒိသ္မာ ကိံ အဘိညာယ စက္ခုစက္ခု
 ဝိညာဏံ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ ဇေတံ မမ၊ နေသော
 ဟ မသ္မိ၊ နေသော မေ အတ္တာတိ သမနူပဿာမိတိ။ ။ ၎င်းသုတ်။

အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ။ စက္ခုသ္မိံ၊ မျက်စိ၌။ စက္ခုဝိညာ
 ဏေ၊ မြင်ခြင်း၌။ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်သဖြင့် သိအပ်
 ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ အဆင်းတို့၌။ ကိံ၊ အဘယ်ကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်၍။

ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အဘိညာယ၊ အမှတ်ပြုသဖြင့် သိ၍၊ စက္ခု၊ မျက်စိ
 ကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို။ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ၊ မြင်သ
 ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဇေတံ၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်
 ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ။ ဒေသော၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်
 ခြင်း အဆင်းအပေါင်းသည်။ အဟ မသ္မိ၊ ငါဖြစ်၏။ ဒေသော၊ ဤမျက်စိ၊
 မြင်ခြင်း၊ အဆင်းအပေါင်းသည်။ မေ အတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 သမနူပဿထိ၊ ရှုသေးသလော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။

စက္ခုသ္မိံ အာရသော သာရိပုတ္တ စက္ခုဝိညာဏေ စက္ခု
 ဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု နိရောဓံ ဒိသ္မာ နိရောဓံ အ
 ဘိညာယ စက္ခု စက္ခုဝိညာဏံ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ
 ဓမ္မေ နေတံ မမ၊ နေသောဟ မသ္မိ၊ န မေသော အတ္တာတိ သမ
 နူပဿာပီတိ။ ။ ၎င်းသုတ်။

အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ။ စက္ခုသ္မိံ၊ မျက်စိ၌။
 စက္ခုဝိညာဏေ၊ မြင်ခြင်း၌။ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ မြင်သဖြင့်
 သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေသု၊ အဆင်းတို့၌။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒိသ္မာ၊
 မြင်၍။ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ အဘိညာယ၊ အမှတ်ပြုသဖြင့် သိ၍။ စက္ခု၊
 မျက်စိကို။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို။ စက္ခုဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ၊
 မြင်သဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ အဆင်းတို့ကို။ ဇေတံ၊ ဤမျက်စိ၊
 မြင်ခြင်း အဆင်း အပေါင်းသည်။ န မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ မဟုတ်။ ဒေသော၊
 ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်း အပေါင်းသည်။ န အဟ မသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။
 ဒေသော၊ ဤမျက်စိ၊ မြင်ခြင်း၊ အဆင်း အပေါင်းသည်။ န မေ အတ္တာ၊
 ငါ့ကိုယ် မဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနူပဿာပိ၊ ရှုပါ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။
 ဝိသဇ္ဇောတိ၊ ဖြေဆို၏။

သောတသ္မိံ အာရသော ဆန္ဒ သောတဝိညာဏေ၊ ပ၊ မနသ္မိံ
 အာရသော ဆန္ဒ မနောဝိညာဏေ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ

သု ဓမ္မေသု ကိံ ဒိသွာ ကိံ အဘိညာယ မနံ မနောဝိညာဏံ
မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ ခဗ္ဗ ဇေတံ မမ၊ ဇေသောဟ မသ္မိ၊
ဇေသော မေ အတ္တတိ သမနူပဿသိတိ။ ။ ၎င်းသုတ်။

အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင် ဆန္ဒ၊ သောတသ္မိံ၊ နား၌၊ သောတဝိညာ
ဏေ၊ ကြားခြင်း၌၊ ပ။ အာရသော ဆန္ဒ၊ ငါ့ရှင်ဆန္ဒ၊ မနသ္မိံ၊ စိတ်၌၊
မနောဝိညာဏေ၊ သိခြင်း၌၊ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ သိသဖြင့်
သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့၌၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ ဒိသွာ၊
မြင်၍၊ ကိံ၊ အဘယ်ကို၊ အဘိညာယ၊ အမှတ်ပြုသဖြင့် သိ၍၊ မနံ၊ စိတ်
ကို၊ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို၊ မနောဝိညာဏ ဝိညာတဗ္ဗေ၊ သိသ
ဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေ၊ သဘောတို့ကို၊ ဇေတံ၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊
သဘော အပေါင်းသည်။ မမ၊ ငါ့ဥစ္စာ၊ ဇေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သ
ဘော အပေါင်းသည်။ အဟ မသ္မိ၊ ငါ့ဖြစ်၏၊ ဇေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊
သဘော အပေါင်းသည်။ မေ အတ္တာ၊ ငါ့ကိုယ်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ သမနူ
ပဿသိ၊ ရှုသေးသလော၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ပုစ္ဆတိ၊ မေးတော်မူ၏။

သောတသ္မိံ အာရသော သာရိပုတ္တ သောတဝိညာဏေ။ ပ။
မနသ္မိံ အာရသော သာရိပုတ္တ မနောဝိညာဏေ မနောဝိညာ
ဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု ဓမ္မေသု နိရောဓံ ဒိသွာ နိရောဓံ အဘိညာ
ယ မနံ မနောဝိညာဏံ မနောဝိညာဏဝိညာတဗ္ဗေ ဓမ္မေ နေတံ
မမ၊ နေသောဟ မသ္မိ၊ န မေသော အတ္တတိ သမနူပဿသိတိ။
၎င်းသုတ်။

အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင် သာရိပုတ္တရာ၊ သောကာသ္မိံ၊ နား၌၊
သောတဝိညာဏေ၊ ကြားခြင်း၌၊ ပ။ အာရသော သာရိပုတ္တ၊ ငါ့ရှင်
သာရိပုတ္တရာ။ မနသ္မိံ၊ စိတ်၌၊ မနောဝိညာဏေ၊ သိခြင်း၌၊ မနောဝိညာ
ဏ ဝိညာတဗ္ဗေသု၊ သိသဖြင့် သိအပ်ကုန်သော၊ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့
၌၊ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ နိရောဓံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ အဘိညာ
ယ၊ အမှတ်ပြုသဖြင့် သိ၍၊ မနံ၊ စိတ်ကို၊ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။

မနောဝိညာဏာ ဝိညာတာဗ္ဗေ၊ သိသဖြင့် သိအပ်ကုန်သော။ ဓမ္မေ၊ သ
 တောတို့ကို။ ဇတံ၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘော အပေါင်းသည်။ န မမ၊
 င ဥစ္စာ မဟုတ်။ ဇေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘော အပေါင်းသည်။
 န အဟာ မသ္မိ၊ ငါမဖြစ်။ ဇေသော၊ ဤစိတ်၊ သိခြင်း၊ သဘော အပေါင်း
 သည်။ န မေအတ္တာ၊ ငါမဟုတ်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သမနုပဿာမိ၊ ရှုပါ၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝိသဇ္ဇတိ၊ ဖြေဆို၏။

ဆန္ဒသုတ် ပါဠိနိဿယ

ပြီး၏။

ဥပရိပဏ္ဏာသ ပါဠိတော်

မဟာသဗ္ဗယတနသုတ်ပါဠိနိဿယ

နမော တိဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

စက္ခု ဘိက္ခုဝေ အဇာနိ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ ရူပေ အဇာနိ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ စက္ခုရိညာဏံ အဇာနိ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ စက္ခုသမ္ဗဿံ အဇာနိ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ဗဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ အဒုက္ခမသုခံ၊ တဋ္ဌိ အဇာနိ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ စက္ခုသိ သာရဇ္ဇတိ၊ ရူပေသု သာရဇ္ဇတိ၊ စက္ခုရိညာဏေ သာရဇ္ဇတိ၊ စက္ခုသမ္ဗဿေ သာရဇ္ဇတိ၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ဗဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံ ဣဒံ ဣဒံ အဒုက္ခမသုခံ၊ တသိဝိ သာရဇ္ဇတိ။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနိ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုသိ၊ မျက်စိ၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ ရူပေ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနိ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ ရူပေသု၊ အဆင်းတို့၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ စက္ခုရိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနိ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုရိညာဏေ၊ မြင်ခြင်း၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ စက္ခုသမ္ဗဿံ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနိ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုသမ္ဗဿေ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်း၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ စက္ခုသမ္ဗဿပစ္စယာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဣဒံ ဣဒံ ဣဒံ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။

အဒုက္ခ မသုခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း မဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော၊ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗိ၊ ထိုခံစားမှုကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်ဘိုင်း။ အဇာနံ အပဿံ၊ မသိမမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုသမ္ပဿပဋ္ဌယာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံ ဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခ မသုခံ ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော၊ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ပိ၊ ထိုခံစားမှု၌လည်း။ သာဓုဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။

တဿ သာဓုတ္တဿ သံယုတ္တဿ သံမုဠဿ အဿာဒါနု ပဿိနော ဝိဟရတော အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဥပစယံ ဂစ္ဆန္တိ။

သာဓုတ္တဿ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံယုတ္တဿ၊ တဝတဖန်နှင့်ယှဉ်သော သံယောဇဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံမုဠဿ၊ တွေဝေသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿာဒါနုပဿိနော၊ သာယာဘွယ်ဟုရှုသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ နောင် ဥပါဒါန၏ အာရုံတရား အကျိုးဘဝခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ ဥပစယံ၊ တိုးပွားခြင်းသည်။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တဏှာစဿ ပေါနောဟ္မဝိကာ နန္ဒိရာဂသဟပတာ တတြ တတြာဘိနန္ဒိနိ၊ သာ စဿ ပဝဗတိ။

တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဤသို့တပ်မက်၍နေသော သူ၏။ ပေါနောဟ္မဝိကာ၊ တဖန်ဘဝကို ပြုသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ နန္ဒိရာဂသဟပတာ၊ တပ်မက်နှစ်သက်သော ပရိယုဋ္ဌာန် ရာဂနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ဘုံဘဝ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ ရှေးရှုနှစ်သက်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ သာစ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ထိုသို့ တပ်မက်၍နေသော သူအား။ ပဝဗတိ၊ တိုးပွား၏။

တဿ ကာယိကာပိ ဒရထာ ပဝုန္တိ၊ စေတသိကာပိ
ဒရထာ ပဝုန္တိ။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ ပဝုန္တိ၊ စေတသိ
ကာပိ သန္တာပါ ပဝုန္တိ။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဝုန္တိ၊
စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဝုန္တိ။

တဿ၊ ထိုသူအား။ ကာယိကာပိ ဒရထာ၊ ကိုယ်ပူလောင်ခြင်း
တို့သည်လည်း။ ပဝုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ စေတသိကာပိ ဒရထာ၊
စိတ်ပူလောင်ခြင်းတို့ သည်လည်း။ ပဝုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ကာယိ
ကာပိ သန္တာပါ၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝုန္တိ၊ တိုးပွား
ကုန်၏။ စေတသိကာပိ သန္တာပါ၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပ
ဝုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ ကိုယ်ပူအိုက်ခြင်း
တို့သည်လည်း။ ပဝုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ၊
စိတ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။

သော ကာယိကံဒုက္ခံပိ စေတောဒုက္ခံပိ ပဋိသံဝေဒေတိ။

သော၊ ထိုသူသည်။ ကာယိကံဒုက္ခံပိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဋိ
သံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ စေတော ဒုက္ခံပိ၊ စိတ်ဆင်းရဲကိုလည်း။ ပဋိ
သံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။

သောတံ ဘိက္ခဝေ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သောတံ၊ နားကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
အဇာနံ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။

ဃာနံ ဘိက္ခဝေ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဃာနံ၊ နှာခေါင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
တိုင်း။ အဇာနံ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။

ဇိဝံ ဘိက္ခဝေ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
အဇာနံ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။

ကာယံ ဘိက္ခဝေ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကာယံ၊ ကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
အဇာနံ အပဿံ၊ မထိ မမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။

မနံ ဘိက္ခဝေ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ ဓမ္မေ အဇာ
 နံ အပဿံ ယထာဘူတံ၊ မနောဝိညာဏံ အဇာနံ အပဿံ
 ယထာဘူတံ၊ မနောသမ္ဗုဿံ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ၊
 ယမိဒံ မနောသမ္ဗုဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံ၊ ဒုက္ခံ
 ဝါ အဒုက္ခမသုခံ၊ တဗ္ဗိ အဇာနံ အပဿံ ယထာဘူတံ မ
 နသ္မိံ သာရဇ္ဇတိ၊ ဓမ္မေသု သာရဇ္ဇတိ၊ မနောဝိညာဏေ သာ
 ရဇ္ဇတိ၊ မနောသမ္ဗုဿေ သာရဇ္ဇတိ၊ ယမိဒံ မနောသမ္ဗုဿ
 ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံ၊ ဒုက္ခံ၊ အဒုက္ခမ သုခံ၊
 တသ္မိံ ပိ သာရဇ္ဇတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ မနံ၊ နှလုံးကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
 အဇာနံ အပဿံ၊ မထိမမြင်သည်ရှိသော်။ မနသ္မိံ၊ နှလုံး၌။ သာရဇ္ဇတိ၊
 တပ်မက်၏။ ဓမ္မေ၊ သဘောတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာ
 နံ အပဿံ မထိမမြင်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့၌။ သာရဇ္ဇ
 တိ၊ တပ်မက်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
 အဇာနံ အပဿံ၊ မထိမမြင်သည်ရှိသော်။ မနောဝိညာဏေ၊ သိခြင်း၌။
 သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ မနောသမ္ဗုဿံ၊ စိတ်ဖြင့် သိခြင်း၏ သဘော
 နှင့်တွေ့ခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနံ အပဿံ၊ မထိ
 မမြင်သည်ရှိသော်။ မနောသမ္ဗုဿေ၊ စိတ်ဖြင့် သိခြင်း၏ သဘောနှင့်
 တွေ့ခြင်း၌။ သာရဇ္ဇတိ၊ တပ်မက်၏။ မနောသမ္ဗုဿပစ္စယာ၊ စိတ်ဖြင့်
 သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်လည်း
 ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ သုခံ၊
 ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော။ ယမိဒံ
 ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တဗ္ဗိ၊ ထိုခံစားမှုကို
 လည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ အဇာနံ အပဿံ၊ မထိမမြင်သည်
 ရှိသော်။ မနောသမ္ဗုဿပစ္စယာ၊ စိတ်ဖြင့် သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ
 ခြင်းကြောင့်။ သုခံ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမ သုခံ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း မဟုတ်
 ချမ်းသာသည်လည်းမဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ အကြင်ခံစားမှု

သည်။ ဥပ္ပန္နတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံပိ၊ ထိုခံစားမှု၌လည်း။ သာရဒ္ဒတိ၊ တပ်မက်၏။

တဿ သာရတ္တဿ သံယုတ္တဿ သံမုဠဿ အဿာဒါနု ပဿိနော ဝိဟရတော အာယာဘိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ ဥပစယံ ဂစ္ဆန္တိ။

သာရတ္တဿ၊ တပ်မက်သော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံယုတ္တဿ၊ တဝတန်နှင့်သွဉ်သော သံယောဇဉ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ သံမုဠဿ၊ တွေဝေသော သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ အဿာဒါနုပဿိနော၊ သာယာတွယ်ဘုရင်သော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အာယာဘိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ နောင် ဥပါဒါန၏အာရုံတရား အကျိုးတဝ ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ ဥပစယံ၊ တိုးပွားခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တဏှာစဿ ပေါနောဟ္မိကာ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ တတြ တတြာဘိနန္ဒိနိ၊ သာစဿ ပဝဗုတိ။

တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဤသို့တပ်မက်၍နေသော သူ၏။ ပေါနောဟ္မိကာ၊ တဖန်ဘဝကိုပြုသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ တပ်မက်နှစ်သက်သော ပရိယုဠာန်ရာဂနှင့်တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ဘုံဘဝ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ ရှေးရှုနှစ်သက်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ သာစတဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဤသို့ တပ်မက်၍နေသော သူအား။ ပဝဗုတိ၊ တိုးပွား၏။

တဿ ကာယိကာပိ ဒရထာ ပဝဗုန္တိ၊ စေတသိကာပိ ဒရထာ ပဝဗုန္တိ။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ ပဝဗုန္တိ၊ စေတသိကာပိ သန္တာပါ ပဝဗုန္တိ။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဝဗုန္တိ၊ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဝဗုန္တိ။

တဿ၊ ထိုသူအား။ ကာယိကာပိ ဒရထာ၊ ကိုယ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဗုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ စေတသိကာပိ ဒရထာ၊ စိတ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဗုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဗုန္တိ၊ တိုးပွားကုန်၏။

စေတသိကာပိ သန္တာပါ။ စိတ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဗုဒ္ဓိ၊
တိုးပွားကုန်၏။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ ကိုယ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်
လည်း။ ပဝဗုဒ္ဓိ၊ တိုးပွားကုန်၏။ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ စိတ်ပူ
အိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဝဗုဒ္ဓိ၊ တိုးပွားကုန်၏။

သော ကာယိကံဒုက္ခံိ စေတောဒုက္ခံိ ပဋိသံဝေဒေတိ။

သော၊ ထိုသူသည်။ ကာယိကံဒုက္ခံိ၊ ကိုယ်ဆင်းရဲကိုလည်း။
ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ စေတောဒုက္ခံိ၊ စိတ်ဆင်းရဲကိုလည်း။
ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။

စက္ခု ခေါ် ဘိက္ခဝေ ဇာနိ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ရူပေ ဇာနိ
ပဿံ ယထာဘူတံ၊ စက္ခုရိညာဏံ ဇာနိ ပဿံ ယထာဘူတံ၊
စက္ခုသမ္ပယံ ဇာနိ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ပယ
ပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊
တတ္ထိ ဇာနိ ပဿံ ယထာဘူတံ စက္ခုသ္မိံ န သာရဇ္ဇတိ၊ ရူပေ
သု န သာရဇ္ဇတိ၊ စက္ခုရိညာဏေ န သာရဇ္ဇတိ၊ စက္ခု
သမ္ပယေ န သာရဇ္ဇတိ၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ပယပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇ
တိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ တတ္ထိပိ
န သာရဇ္ဇတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ စက္ခုခေါ်၊ မျက်စိကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်
တိုင်း။ ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုသ္မိံ၊ မျက်စိ၌၊ န သာ
ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ ရူပေ၊ အဆင်းတို့ကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ ရူပေသု၊ အဆင်းတို့၌၊ န သာရဇ္ဇတိ၊
မတပ်မက်။ စက္ခုရိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုရိညာဏေ၊ မြင်ခြင်း၌၊ န သာ
ရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ စက္ခုသမ္ပယံ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်
တွေ့ခြင်းကို၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိ
ရှိသော်။ စက္ခုသမ္ပယေ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်း၌၊
န သာရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။ စက္ခုသမ္ပယပစ္စယာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း
၏ အဆင်းနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်
သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ ဆင်း

ရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုခံစားမှုကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ စက္ခုသဒ္ဓဿ ပစ္စယာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်း ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း မဟုတ်ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တသ္မိံ ပိ၊ ထိုခံစားမှု၌လည်း။ န သာရဇ္ဇတိ၊ မတပ်မက်။

တဿ အသာရတ္တဿ အသံယုတ္တဿ အသံမုဋ္ဌဿ အာဒိနဝါနုပဿိနော ဝိဟာရတော အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ အပစယံ ဂစ္ဆန္တိ။

အသာရတ္တဿ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အသံယုတ္တဿ၊ ဘဝတပန်နှင့်မယှဉ် သံယောဇဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အသံမုဋ္ဌဿ၊ တွေဝေခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာဒိနဝါနုပဿိနော၊ အပြစ်ဟု ရှုသော အလေ့သဘောရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟာရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထိုသူအား။ အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ နောင် အကျိုးဘဝတပန် ဥပါဒါန၏အာရုံတရား ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ အပစယံ၊ ကင်းခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တဏှာစဿ ပေါနောတ္တဝိကာ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ တတြထပြာဘိနန္ဒိနိ၊ သာ စဿ ပဟိယတိ။

တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဤသို့တပ်မက်၍နေသောသူ၏။ ပေါနောတ္တဝိကာ၊ ထမန်ဘဝကိုပြုသော အလေ့သဘောရှိ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ တပ်မက်နှစ်သက်သော ပရိယုဋ္ဌာန်ရာဂနှင့်တကွ ဖြစ်၏။ တတြထတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ဘုံတဝ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ ရှေးရှုတပ်မက်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ သာစ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်လည်း။ အဿ ဣမဿ ဟောဂိနော၊ ဤသို့ တပ်မက်ကင်း၍နေသော ယောဂီအား။ ပဟိယတိ၊ ပျောက်၏။

တဿ ကာယိကာပိ ဒရထာ ပဟိယန္တိ၊ စေတသိကာပိ ဒရထာ ပဟိယန္တိ။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ ပဟိယန္တိ၊ စေတသိကာပိ သန္တာပါ ပဟိယန္တိ။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဟိယန္တိ၊ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဟိယန္တိ။

တဿ၊ ထိုဘဝတကျာပျောက်သော ယောဂီအား။ ကာယိကာပိ ဒရထာ၊ ကိုယ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ စေတသိကာပိ ဒရထာ၊ စိတ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ စေတသိကာပိ သန္တာပါ၊ စိတ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ ကိုယ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ စိတ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။

သော ကာယိကံ သုခံပိ စေတောသုခံပိ ပဋိသံဝေဒေတိ။

သော၊ ကိုယ်၊ စိတ်ပူလောင်ပျောက်၊ ကိုယ်၊ စိတ် ပူပန်ပျောက်၊ ကိုယ်၊ စိတ် ပူအိုက်ပျောက်သော ယောဂီသည်။ ကာယိကံသုခံပိ၊ ကိုယ်ချမ်းသာကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ စေတောသုခံပိ၊ စိတ်ချမ်းသာကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။

ယာ တထာဘူတဿ ဒိဋ္ဌိ၊ သာဿ ဟောတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။ ယော တထာဘူတဿ သင်္ကပ္ပေ၊ သွဿ ဟောတိ သမ္မာသင်္ကပ္ပေ။ ယော တထာဘူတဿ ဝါယာမော၊ သွဿ ဟောတိ သမ္မာဝါယာမော။ ယာ တထာဘူတဿ သတိ၊ သာဿ ဟောတိ သမ္မာသတိ။ ယော တထာဘူတဿ သမာဓိ၊ သွဿ ဟောတိ သမ္မာသမာဓိ။

တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂီ၏။ ယာဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အမြင်၊ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအမြင်သည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂီနော၊ ဤယောဂီ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အမှန်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂီ၏။ ယော သင်္ကပ္ပေ၊ အကြင်အကြံ၊ သော

သင်္ကပ္ပေါ၊ ထိုအကြံသည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ
 ၏။ သမ္မာသင်္ကပ္ပေါ၊ အမှန်ကြံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာ
 ဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂိ၏။ ယော ဝါယာမော၊ အကြင်
 အားထုတ်ခြင်း။ သော ဝါယာမော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အဿ
 ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ သမ္မာ ဝါယာမော၊ အမှန်အား
 ထုတ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော
 ယောဂိ၏။ ယာ သတိ၊ အကြင်ထင်သော သာတိ။ သာ သတိ၊ ထို
 အထင်သည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ သမ္မာ သတိ၊
 အမှန်ထင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ထင်
 သော ယောဂိ၏။ ယော သမာဓိ၊ အကြင်စိတ်၏ တည်ခြင်း။ သော
 သမာဓိ၊ ထိုစိတ်၏တည်ခြင်းသည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤ
 ယောဂိ၏။ သမ္မာ သမာဓိ၊ အမှန်စိတ်၏တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။

ပုဗ္ဗေဝခေါ ပနဿ ကာယကမ္မံ ဝစိကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိ
 သုဒ္ဓေါ ဟောတိ။

ပုဗ္ဗေဝခေါ ပနဿ၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိ
 နော၊ ဤယောဂိ၏။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အမှန်
 စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစိကမ္မံ၊ ဝစိကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊
 အမှန်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးသည်။
 သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ အမှန်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေမဿာယံ အရိယော အဋ္ဌင်္ဂိကောမဂ္ဂေါ ဘာဝနာပါရိ
 ပူရိံ ဂစ္ဆတိ။

ဝေ၊ ဤသို့။ အဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ အရိယော၊ အရိယာ
 ဖြစ်သော။ အယံ အဋ္ဌင်္ဂိကော မဂ္ဂေါ၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော မဂ်သည်။
 ဘာဝနာပါရိပူရိံ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

တဿ ဇေ ဣမံ အရိယံ အဋ္ဌင်္ဂိကံမဂ္ဂံ ဘာဝယတော စတ္တာ
 ရောပိ သတိပဋ္ဌာနာ ဘာဝနာပါရိပူရိံ ဂစ္ဆန္တိ။

ဝေ၊ ဤသို့။ အရိယံ၊ အရိယာဖြစ်သော။ ဣမံ အဋ္ဌင်္ဂိကံမဂ္ဂံ၊ ဤအင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသော မဂ်ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂိ

၏။ စက္ကာရောပိ သတိပဋ္ဌာနာ၊ ၄-ပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့သည် လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက် ကုန်၏။

စက္ကာရောပိ သမ္ပပ္ပဓာနာ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။

စက္ကာရောပိ သမ္ပပ္ပဓာနာ၊ ၄-ပါးသော သမ္ပပ္ပဓာန်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။

စက္ကာရောပိ ဣဒ္ဓိပါဒါ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။

စက္ကာရောပိ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ ၄-ပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စပိ ဣန္ဒြိယာနိ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။

ပဉ္စပိ ဣန္ဒြိယာနိ၊ ၅-ပါးသော ဣန္ဒြေတို့သည်လည်း။ ဘာဝနာ ပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စပိ ဗလာနိ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။

ပဉ္စပိ ဗလာနိ၊ ၅-ပါးသော ဗိုလ်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိ ပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တပိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။

သတ္တပိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ၇-ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာ ပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။

တသိမေ ဒွေဓမ္မာ ယုဂနန္ဒာ ဝတ္တန္တိ၊ သမထောစ ဝိပဿ နာစ။

တသ၊ ထိုသို့ မဂ်ကိုပွားသောသူအား။ ဣမေ ဒွေဓမ္မာ၊ ဤတရား ၂-ပါးတို့သည်။ ယုဂနန္ဒာ၊ အစုံတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမ ထောစ၊ သမထလည်း တပါး။ ဝိပဿနာစ၊ ဝိပဿနာလည်း တပါး။

သော ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိညေယျာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ ပရိဇောနာတိ။

သော၊ ထိုမဂ်ကိုပွားသောသူသည်။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ တေ

ဓမ္မေ၊ ထိုပိုင်းခြားအပ်သော တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။
ပရိဇာနာတိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ
ပဇဟတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာ
တဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်
ပြု၍။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ
ဘာဝေတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေ
တဗ္ဗာ၊ ပွားအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အ
မှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ
သန္တိကရောတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိ
ကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကရောတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိညေယျာ၊ ပဉ္စုပါ
ဒါနက္ခန္ဓာ တိဿာစနိယံ။ သေယျထိဒံ၊ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော
ဝေဒနူပါဒါနက္ခန္ဓော သညုပါဒါနက္ခန္ဓော သင်္ခါရုပါဒါ
နက္ခန္ဓော ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော ဣမေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိ
ညေယျာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သနည်း။ ပဉ္စုပါ
ဒါနက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါနတရား လေးပါးတို့၏အာရုံ ဘုံ ခန္ဓာငါးပါးတို့ကို။
အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤ
သို့။ ဝစနိယံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သေယျထိဒံ၊ အဘယ်

နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ဝေဒနူပါဒါ
နက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနူပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓော၊
သညုပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သင်္ခါရပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရပါဒါ
နက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာ
လည်း တပါး။ ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။
ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗော၊ အဝိဇ္ဇာ
စ ဘဝတဏှာစ။ ဣမေ ဓမ္မော အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗော။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာတဗ္ဗော၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ အဝိဇ္ဇာစ၊
အဝိဇ္ဇာလည်း တပါး။ ဘဝတဏှာစ၊ ဘဝတဏှာလည်း တပါး။
ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာတဗ္ဗော၊
ပယ်အပ်ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ သမ
ထောစ ဝိပဿနာစ။ ဣမေ ဓမ္မော အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗော။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားအပ်ကုန်သနည်း။ သမထောစ၊
သမထလည်း တပါး။ ဝိပဿနာစ၊ ဝိပဿနာလည်း တပါး။ ဣမေ
ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတဗ္ဗော၊ ပွားအပ်
ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မော အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗော၊
ဝိဇ္ဇာစ ဝိမုတ္တိစ။ ဣမေ ဓမ္မော အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗော။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မော၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကာတဗ္ဗော၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သနည်း။
ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာလည်းမင် တပါး။ ဝိမုတ္တိစ၊ ဝိမုတ္တိလည်းမိလ် တပါး။
ဣမေ ဓမ္မော၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကာတဗ္ဗော၊
မျက်မှောက်ပြုအပ်၏။

သောတံ ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ပ။ ဗာနံ
ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ပ။ ဇိဝံ ဘိက္ခဝေ ဇာနံ

ပဿံ ယထာဘူတံ။ ပ။ ကာယံ ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ပဿံ ယထာ
ဘူတံ။ ပ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ သောတံ၊ နားကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ဗာနံ၊ နှာ
ခေါင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။
ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဇိဝံ၊ လျှာကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ ပ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကာယံ၊
ကိုယ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိ
သော်။ ပ။

မနံ ဘိက္ခဝေ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ဓမ္မေ ဇာနံ ပဿံ
ယထာဘူတံ၊ မနောဝိညာဏံ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ မနော
သမ္ဗဿံ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ၊ ယမိဒံ မနောသမ္ဗဿပစ္စ
ယာ ဥပ္ပန္တတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊
တတ္ထိ ဇာနံ ပဿံ ယထာဘူတံ မနသ္မိံ န သာရဇ္ဇတိ၊ ဓမ္မေသု
န သာရဇ္ဇတိ၊ မနောဝိညာဏေ န သာရဇ္ဇတိ၊ မနောသမ္ဗဿေ
န သာရဇ္ဇတိ၊ ယမိဒံ မနောသမ္ဗဿပစ္စယာ ဥပ္ပန္တတိ ဝေဒယိ
တံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ တသ္မိံပိ န သာရဇ္ဇတိ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မနံ၊ နှလုံးကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ မနသ္မိံ၊ နှလုံး၌။ န သာရဇ္ဇတိ၊ မတပ်
မက်။ ဓမ္မေ၊ သဘောတို့ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနံ ပဿံ၊
သိမြင်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မေသု၊ သဘောတို့၌။ န သာရဇ္ဇတိ၊ မတပ်
မက်။ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနံ
ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ မနောဝိညာဏေ၊ သိခြင်း၌။ န သာရဇ္ဇတိ၊
မတပ်မက်။ မနောသမ္ဗဿံ စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းကို။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနံ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ မနော
သမ္ဗဿေ၊ စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်း၌။ န သာရဇ္ဇတိ၊
မတပ်မက်။ မနောသမ္ဗဿပစ္စယာ၊ စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့
ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်း
ရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း မဟုတ်

ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစား
 မှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တတ္ထိ၊ ထိုခံစားမှုကိုလည်း။ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနိ ပဿံ၊ သိမြင်သည်ရှိသော်။ မနောသမ္ပဿပစ္စယာ၊
 စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာ
 သည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခ
 မသုခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်
 သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။
 တသ္မိံပိ၊ ထိုခံစားမှု၌လည်း။ န သာရဇ္ဇတိ၊ မဓာတ်မက်။

တဿ အသာရတ္တဿ အသံယုတ္တဿ အသံမုဋ္ဌဿ အာဒိ
 နဝါနုပဿိနော ဝိဟရတော အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ
 အပစယံ ဂစ္ဆန္တိ။

အသာရတ္တဿ၊ တပ်မက်ခြင်းကင်းသည်ဖြစ်၍။ အသံယုတ္တဿ၊
 ဘဝတဖန်နှင့်မယှဉ် သံယောဇဉ်ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အသံမုဋ္ဌဿ၊ တွေ
 ဝေခြင်း ကင်းသည်ဖြစ်၍။ အာဒိနဝါနုပဿိနော၊ အပြစ်ဟု ရှုသော
 အလေ့သဘော ရှိသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတော၊ နေသော။ တဿ၊ ထို
 ယောဂီ၏။ အာယတိံ ပဉ္စုပါဒါနက္ခန္ဓာ၊ နောင် အကျိုးဘဝ ဥပါ
 ဒါန၏အာရုံတရား ခန္ဓာငါးပါးတို့သည်။ အပစယံ၊ ကင်းခြင်းသို့။
 ဂစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တဏှာစဿ ပေါနောဟ္မဝိကာ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ တတြ
 တတြာဘိနန္ဒိနိ၊ သာစဿ ပဟိယာဘိ။

တဏှာစ၊ တဏှာသည်လည်း။ အဿ၊ ဤသို့တပ်မက်၍နေသော
 သူ၏။ ပေါနောဟ္မဝိကာ၊ တဖန်ဘဝကိုပြုသော အလေ့သဘောရှိ
 ၏။ နန္ဒိရာဂသဟဂတာ၊ တပ်မက်နှစ်သက်သော ပရိယုဋ္ဌာန်ရာဂနှင့်
 တကွဖြစ်၏။ တတြတတြ၊ ထိုထိုအာရုံ ကုံဘဝ၌။ အဘိနန္ဒိနိ၊ ရှေးရှု
 တပ်မက်သော အလေ့သဘောရှိ၏။ သာစ တဏှာ၊ ထိုတဏှာသည်
 လည်း။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤသို့တပ်မက် ကင်း၍နေသော
 ယောဂီအား။ ပဟိယာဘိ၊ ပျောက်၏။

တဿ ကာယိကာပိ ဒရထာ ပဟိယန္တိ၊ စေတသိကာပိ
 ဒရထာ ပဟိယန္တိ၊ ကာယိကာပိ သန္တာပါ ပဟိယန္တိ၊ စေတ

သိကာပိ သန္တာပါ ပဟိယန္တိ။ ကာယိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဟိ
ယန္တိ။ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ ပဟိယန္တိ။

တဿ။ ထိုတဝတဏှာပျောက်သော ယောဂီအား။ ကာယိကာပိ
ဒရထာ၊ ကိုယ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်
၏။ စေတသိကာပိ ဒရထာ၊ စိတ်ပူလောင်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိ
ယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကာယိကာပိ သန္တာပါ၊ ကိုယ်ပူပန်ခြင်းတို့
သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ စေတသိကာပိ သန္တာပါ၊
စိတ်ပူပန်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။ ကာယိကာ
ပိ ပရိဠာဟာ၊ ကိုယ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။ ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်
ကုန်၏။ စေတသိကာပိ ပရိဠာဟာ၊ စိတ်ပူအိုက်ခြင်းတို့သည်လည်း။
ပဟိယန္တိ၊ ပျောက်ကုန်၏။

သော ကာယိကံ သုခံပိ စေတောသုခံပိ ပဋိသံဝေဒေတိ။

သော၊ ကိုယ်၊ စိတ်ပူလောင်ပျောက်၊ ကိုယ်၊ စိတ်ပူပန်ပျောက်၊ ကိုယ်၊
စိတ်ပူအိုက်ပျောက်သော ယောဂီသည်။ ကာယိကံသုခံပိ၊ ကိုယ်ချမ်း
သာကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။ စေတောသုခံပိ၊ စိတ်ချမ်း
သာကိုလည်း။ ပဋိသံဝေဒေတိ၊ ခံစားရ၏။

ယာ တထာဘူတဿ ဒိဋ္ဌိ၊ သာဿ ဟောတိ သမ္မာဒိဋ္ဌိ။
ယော တထာဘူတဿ သင်္ကပ္ပေ၊ သွဿ ဟောတိ သမ္မာ
သင်္ကပ္ပေ။ ယော တထာဘူတဿ ဝါယာမော၊ သွဿ ဟော
တိ သမ္မာဝါယာမော။ ယာ တထာဘူတဿ သတိ၊ သာဿ
ဟောတိ သမ္မာသတိ။ ယော တထာဘူတဿ သမာဓိ၊ သွဿ
ဟောတိ သမ္မာသမာဓိ။

တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂီ၏။ ယာ ဒိဋ္ဌိ၊ အကြင်အ
မြင်၊ သာ ဒိဋ္ဌိ၊ ထိုအမြင်သည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂီနော၊ ဤယော
ဂီ၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိ၊ အမှန်မြင်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊
ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂီ၏။ ယော သင်္ကပ္ပေ၊ အကြင်အကြံ၊ သော
သင်္ကပ္ပေ၊ ထိုအကြံသည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂီနော၊ ဤယောဂီ၏။
သမ္မာသင်္ကပ္ပေ၊ အမှန်ကြံခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူ
တဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သောယောဂီ၏။ ယော ဝါယာမော၊ အကြင်အား။

ထုတ်ခြင်း။ သော ဝါယာမော၊ ထိုအားထုတ်ခြင်းသည်။ အဿ ဣမဿ
 ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ သမ္မာဝါယာမော၊ အမှန်အားထုတ်ခြင်း
 သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂိ၏။
 ယာ သတိ၊ အကြင်အထင်။ သာ သဘိ၊ ထိုအထင်သည်။ အဿ ဣမဿ
 ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ သမ္မာသတိ၊ အမှန်ထင်ခြင်းသည်။ ဟော
 တိ၊ ဖြစ်၏။ တထာဘူတဿ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော ယောဂိ၏။ ယော သမာ
 မိ၊ အကြင်စိတ်၏ တည်ခြင်း။ သော သမာမိ၊ ထိုစိတ်၏တည်ခြင်း
 သည်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ သမ္မာသမာမိ၊ အ
 မှန်စိတ်၏တည်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ပုဗ္ဗေဝ ခေါပနဿ ကာယကမ္မံ ဝစီကမ္မံ အာဇီဝေါ သုပရိ
 သုဒ္ဓေါ ဟောတိ။

ပုဗ္ဗေဝ ခေါပန၊ ရှေးဦးကသာလျှင်။ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊
 ဤယောဂိ၏။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊ အမှန်စင်
 ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဝစီကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်။ သုပရိသုဒ္ဓံ၊
 အမှန်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ အာဇီဝေါ၊ အသက်မွေးမှု
 သည်။ သုပရိသုဒ္ဓေါ၊ အမှန်စင်ကြယ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဝေမဿာယံ အရိယော အဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါ ဘာဝနာပါရိ
 ပူရိ ဝစ္ဆတိ။

ဝေ၊ ဤသို့ အဿ ဣမဿ ယောဂိနော၊ ဤယောဂိ၏။ အရိယော၊
 အရိယာဖြစ်သော။ အယံ အဋ္ဌကိကော မဂ္ဂေါ၊ ဤအင်္ဂါရှစ်ပါးရှိသော
 မဂ်သည်။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆတိ၊
 ရောက်၏။

တဿ ဝေ ဣမံ အရိယံ အဋ္ဌကိကံ မဂ္ဂံ ဘာဝယတော စက္ကာ
 ရောပိ သတိပဋ္ဌာနာ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

ဝေ၊ ဤသို့။ အရိယံ၊ အရိယာဖြစ်သော။ ဣမံ အဋ္ဌကိကံ မဂ္ဂံ၊ ဤအင်္ဂါ
 ရှစ်ပါးရှိသောမဂ်ကို။ ဘာဝယတော၊ ပွားသော။ တဿ၊ ထိုယောဂိ
 ၏။ စက္ကာရောပိ သတိပဋ္ဌာနာ၊ လေးပါးသော သတိပဋ္ဌာန်တို့သည်
 လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်
 ကုန်၏။

စတ္တာရောပိ သမ္ဗပ္ပဓာနာ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

စတ္တာရောပိ သမ္ဗပ္ပဓာနာ၊ လေးပါးသော သမ္ဗပ္ပဓာန်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

စတ္တာရောပိ ဣဒ္ဓိပါဒါ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

စတ္တာရောပိ ဣဒ္ဓိပါဒါ၊ လေးပါးသော ဣဒ္ဓိပါဒ်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စပိ ဣဒ္ဓိယာနိ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

ပဉ္စပိ ဣဒ္ဓိယာနိ၊ ငါးပါးသော ဣဒ္ဓိယာန်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

ပဉ္စပိ ဗလာနိ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

ပဉ္စပိ ဗလာနိ၊ ငါးပါးသော ဗိုလ်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

သတ္တပိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဝစ္ဆန္တိ။

သတ္တပိ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ခုနစ်ပါးသော ဗောဇ္ဈင်တို့သည်လည်း။ ဘာဝနာပါရိပူရိ၊ ဘာဝနာ၏ပြည့်စုံခြင်းသို့။ ဝစ္ဆန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

တဿိမေ ဒွေ ဓမ္မာ ယုဂနန္ဒာ ဝတ္တန္တိ၊ သမထောစ ဝိပဿနာစ။

တဿ၊ ထိုမဂ်ကိုပွားသော အရိယာသာဝကအား။ ဣမေ ဒွေဓမ္မာ၊ ဤတရား ၂-ပါးတို့သည်။ ယုဂနန္ဒာ၊ အစုံတို့သည်။ ဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ သမထောစ၊ သမထလည်း တပါး။ ဝိပဿနာစ၊ ဝိပဿနာလည်း တပါး။

သော ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိညေယျာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ ပရိဇာနာတိ။

သေ။ ထိုမဂ်ကိုပွားသော အရိယာသာဝကသည်။ ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုပိုင်းခြားအပ်သော တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိဇာနာဘိ၊ ပိုင်းခြား၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ ပဇဟတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဇဟတိ၊ ပယ်၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ ဘာဝေတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတိ၊ ပွား၏။

ယေ ဓမ္မာ အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ တေ ဓမ္မေ အဘိညာ သန္တိကရေတိ။

ယေ ဓမ္မာ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက် ပြုအပ်ကုန်၏။ တေ ဓမ္မေ၊ ထိုတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကရေတိ၊ မျက်မှောက်ပြု၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိညေယျာ၊ ပဉ္စုပါဒါ နက္ခန္ဓာ တိဿဝစနိယံ။

ဘိက္ခဝေ၊ ဂုဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်သနည်း။ ပဉ္စုပါဒါ နက္ခန္ဓာ၊ ဥပါဒါန် ၄-ပါး တရား၏အာရုံဘုံ ခန္ဓာငါးပါး တရားတို့

ကို၊ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍၊ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစနိယံ၊ ဖြေဆိုအပ်သည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

သေယျထိဒံ၊ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော ဝေဒနူပါဒါနက္ခန္ဓော သညုပါဒါနက္ခန္ဓော သင်္ခါရူပါဒါနက္ခန္ဓော ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော။ ဣမေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပရိညေယျာ။

သေယျထိဒံ၊ အဘယ်နည်း။ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ရူပပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ဝေဒနူပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝေဒနူပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သညုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သညုပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ သင်္ခါရူပါဒါနက္ခန္ဓော၊ သင်္ခါရူပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓော၊ ဝိညာဏုပါဒါနက္ခန္ဓာလည်း တပါး။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပရိညေယျာ၊ ပိုင်းခြားအပ်ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗာ၊ အဝိဇ္ဇာစ ဘဝတဏှာစ။ ဣမေ ဓမ္မာ အဘိညာ ပဟာတဗ္ဗာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်သနည်း။ အဝိဇ္ဇာစ၊ အဝိဇ္ဇာလည်း တပါး။ ဘဝတဏှာစ၊ ဘဝတဏှာလည်း တပါး။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ပဟာတဗ္ဗာ၊ ပယ်အပ်ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ သမထောစ ဝိပဿနာစ။ ဣမေ ဓမ္မာ အဘိညာ ဘာဝေတဗ္ဗာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားအပ်ကုန်သနည်း။ သမထောစ၊ သမထလည်း တပါး။ ဝိပဿနာစ၊ ဝိပဿနာလည်း တပါး။ ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ ဘာဝေတဗ္ဗာ၊ ပွားအပ်ကုန်၏။

ကတမေစ ဘိက္ခဝေ ဓမ္မာ အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊
ဝိဇ္ဇာစ ဝိမုတ္တိစ၊ ဣမေ ဓမ္မာ အဘိညာ သန္တိကာတဗ္ဗာ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကတမေစ ဓမ္မာ၊ အဘယ်တရားတို့ကို။ အ
ဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊ မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်သနည်း။
ဝိဇ္ဇာစ၊ ဝိဇ္ဇာလည်းမင် တပါး။ ဝိမုတ္တိစ၊ ဝိမုတ္တိလည်းဖိုလ် တပါး။
ဣမေ ဓမ္မာ၊ ဤတရားတို့ကို။ အဘိညာ၊ အမှတ်ပြု၍။ သန္တိကာတဗ္ဗာ၊
မျက်မှောက်ပြုအပ်ကုန်၏။

ဤတွင် မဟာသဠာယတနသုတ် ပါဠိနိဿယ

ပြီး ၏ ။

မင်းထွန်းနိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန်-ဒေသနာ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဝနံ သိန္ဓထ မာရက္ခံ၊ ဝနတော ဇာယတေ ဘယံ။
ဆေတွာ ဝနံ ဝနသဗ္ဗ၊ နိဗ္ဗာနာ ဟောထ ဘိက္ခဝေါ။ ။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်။

ဘိက္ခဝေါ၊ ရဟန်းတို့။ တုမော၊ သင်တို့သည်။ ဝနံ၊ တဏှာတည်း ဟူသော တောကို။ သိန္ဓထ၊ ဖြတ်ကြကုန်လော့။ ရက္ခံ၊ သစ်ပင်တည်း ဟူသော တောကို။ မာ သိန္ဓထ၊ မဖြတ်ကြပါကုန်လင့်။ ဝနတော၊ တဏှာ တည်းဟူသော တောမှ၊ ဘယံ၊ ဘေးသည်။ ဇာယတေ၊ ဖြစ်ပေါ်လာ ၏။ ဝနဗ္ဗ၊ တဏှာတည်းဟူသော တောကို၎င်း။ ဝနထဗ္ဗ၊ တဏှာ၏ တည်ရာ အာရုံ ၆-ပါးတည်းဟူသော တောအုပ်ကို၎င်း။ ဆေတွာ၊ ညက်ညက်နှုတ်နှုတ် ခုတ်ဖြတ်ပယ်ချ၍။ နိဗ္ဗာနာ၊ တဏှာ ကင်းငြိမ်း ကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကြကုန်လော့။

တဏှာတည်းဟူသော တောကို ဖြတ်၊ သစ်ပင် တည်းဟူသော တောကို မဖြတ်နဲ့။ တဏှာတည်းဟူသော တောက ဘေးဖြစ်၏။ သစ် ပင်တည်းဟူသော တောက ဘေးမဖြစ်ပါ။ တဏှာတည်းဟူသော တောက အဘယ်ဘေး ဖြစ်ပေါ်ပါသလဲလို့ဆိုတော့၊ တဏှာတည်း ဟူသောတောက ပဋိသန္ဓနေရတဲ့ ဇာတိဘေး၊ ဒိုရတဲ့ ဇရာဘေး၊ နာရတဲ့ ဗျာဓိဘေး၊ သေရတဲ့ ဓရဏဘေး၊ စိုးရိမ်ရတဲ့ သောကဘေး၊ ငိုကြွေးရတဲ့ ပရိဒေဝဘေး၊ ကိုယ်ဆင်းရဲရတဲ့ ဒုက္ခဘေး၊ စိတ်ဆင်းရဲ ရတဲ့ ဒေါမနဿဘေး၊ စိတ်ပူလောင်ပင်ပန်းရတဲ့ ဥပါယာသဘေး၊ အကုသိုလ် ကာယကံဘေး၊ ဝစီကံဘေး၊ မနောကံဘေး၊ အပါယ်ဘေး ဖြစ်ပေါ်ပါတယ်တဲ့။

အဲဒါတော့ ဘေးဖြစ်ပေါ်သောကြောင့်၊ ဘေးမဖြစ်ပေါ်အောင်၊ တဏှာ တည်းဟူသော တောကိုဖြတ်၊ သစ်ပင်တည်းဟူသော တောကိုမဖြတ် နဲ့လို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။ ဘေးဖြစ်ပေါ်ရာ ဖြတ်ဘို့တဏှာက ၆-ပါး တဲ့၊ ၆-ပါးဆိုတာက ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဓတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၊ ဓမ္မတဏှာ ၆ ပါးတဲ့။

တဏှာ၏တည်ရာ အာရုံ ၆-ပါးဆိုတာက၊ ရူပတဏှာ၏တည်ရာ အဆင်းတဲ့၊ သဒ္ဓတဏှာ၏တည်ရာ အသံတဲ့၊ ဂန္ဓတဏှာ၏တည်ရာ အနံ့တဲ့၊ ရသတဏှာ၏တည်ရာ အရသာတဲ့၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗတဏှာ၏တည်ရာ အတွေ့တဲ့၊ ဓမ္မတဏှာ၏တည်ရာ သဘောတဲ့။ အဲဒါတဏှာ၏တည်ရာ အာရုံ ၆-ပါးတရားက-တောအုင်၊ တဏှာ ၆-ပါးတရားက-တော၊ တောနှင့်၊ တောအုင်ကို ခုတ်ဖြတ်ပယ်ချပြီးတော့၊ တဏှာကင်းကြ တဏှာငြိမ်းကြလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

တောနှင့်၊ တောအုင်ကို ခုတ်ဖြတ်ပတ်ချ၍၊ တဏှာကင်းကြ တဏှာ ငြိမ်းကြဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က၊ ကိလေသာဟူသမျှ ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့် ပယ်လျှင်လဲအတူ၊ သဟာဇေကဋ္ဌအားဖြင့် ဖြစ်လျှင်လဲအတူ၊ တဏှာကို ယူသဖြင့် ကိလေသာဟူသမျှ အကုန်ရသတဲ့။ ရသောကိလေသာ၊ အကျဉ်းအားဖြင့် ၁၀-ပါး၊ အကျယ်အားဖြင့် ၁၅၀၀-ရှိသော်လည်း။ အရင်းမူလအားဖြင့် လောဘကိလေသာ၊ ဒေါသကိလေသာ၊ မောဟကိလေသာ ၃-ပါးပါတဲ့။

လောဘကိလေသာလဲ မေ့တဲ့သဘော မမေ့နဲ့၊ ဒေါသကိလေသာလဲ မေ့တဲ့သဘော မမေ့နဲ့၊ မောဟကိလေသာလဲ မေ့တဲ့သဘော မမေ့နဲ့။ မမေ့လျှင် ထင်တဲ့သတိ၊ သတိထင်လျှင် ထင်တိုင်း ထင်တိုင်း အသိဉာဏ်ရင့်၊ အသိဉာဏ် ရင့်တိုင်းရင့်တိုင်း ဝိပဿနာ နေပက္ကပညာ။ အဲဒါလို့ မမေ့မလျော့ ထင်သောသတိနှင့်၊ အသိဉာဏ်ရင့်ကျက်သော ဝိပဿနာ နေပက္ကပညာ ၂-ပါးစုံပါတော့၊ ပေါ်လာတိုင်းပေါ်လာတိုင်း အာရုံမှာ၊ သမာဓိဘာဝနာမည်သော ဝိပဿနာစိတ် တည်သတဲ့။ သမာဓိဘာဝနာ ဝိပဿနာစိတ် တည်သောသူ မှသာလျှင်၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိသတဲ့။

သမာဓိံ ဘိက္ခုဝေ ဘာဝေထ အပ္ပမတ္တော နိပကော သ
ဘော၊ သမာဟိတော ဘိက္ခုဝေ ဘိက္ခု ယထာဘူတံ ပဇာ
နာတိ။ ။သဠာယတန သံသု န်ပါဠိတော်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အပ္ပမတ္တော၊ မမေ့မလျော့။ သဘော၊ ထင်
သော သတိရှိသည်ဖြစ်၍။ နိပကော၊ ရင့်ကျက်သော အသိဉာဏ်ရှိ
သည်ဖြစ်၍။ အဟံ၊ ငါဘုရားသည်။ သမာဓိံ၊ စိတ်တည်ခြင်းကို။ ဘာ
ဝေထ၊ ပွားစေလို၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သမာဟိတော၊ စိတ်တည်
သော။ ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊
သိ၏။

ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိသောသူမှသာလျှင် တောအုပ်ကို ခုတ်ဖြတ်
သတဲ့။ တောအုပ်ကို ခုတ်ဖြတ်သောသူမှသာလျှင် တောကို ပယ်ချ
သတဲ့။ တောကို ပယ်ချသောသူမှသာလျှင် တဏှာ ကင်းငြိမ်းသတဲ့။
တဏှာကင်းငြိမ်းဆိုတာက၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုတာဘဲ
လို့။ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။ တောကိုပယ်ဆိုတာ
က၊ သမုဒယသစ္စာကို ပယ်တာဘဲလို့။ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်
မူတာဘဲတဲ့။ တောအုပ်ကို ခုတ်ဖြတ်ဆိုတာက၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြား
တာဘဲလို့။ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။ ဟုတ်တိုင်း
မှန်စွာ သိဆိုတာက၊ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားတာဘဲလို့။ မြတ်စွာဘုရားက
ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

အဲသည်လို၊ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားခြင်းကိစ္စ၊ သမုဒယသစ္စာကို
ပယ်ခြင်းကိစ္စ၊ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းကိစ္စ၊ မဂ္ဂသစ္စာကို
ပွားခြင်းကိစ္စ ဆိုတဲ့၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်နက် တချက်ထည်း ပြီး
စီးတို့ရာ၊ ကဏှာကင်းကြ တဏှာငြိမ်းကြအောင်၊ တောနှင့်တောအုပ်
ကို အဘယ်လို ခုတ်ဖြတ်ပယ်ချပါသလဲ၊ တောနှင့်တောအုပ်ကို ခုတ်
ဖြတ်ပယ်ချအောင်၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ အဘယ်လိုသိရပါသလဲလို့ ဆို
တော့၊ ပြောဟောလတံ့သော ဒေသနာနည်းဖြင့်၊ အပြီးတိုင်အောင်
သိရပါလိမ့်မယ်တဲ့။

ကိစ္စ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ စက္ခု အနိစ္စန္တိ ယထာဘူ
 တံ ပဇာနာတိ၊ ရူပါ အနိစ္စာတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊
 စက္ခုဝိညာဏံ အနိစ္စန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ စက္ခု
 သမ္ဗုဒ္ဓေသာ အနိစ္စောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ ယမိဒံ စက္ခု
 သမ္ဗုဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခ
 မသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အနိစ္စန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ သောတံ
 ။ပ။ ဃာနံ၊ ပ။ ဇိဝှါ၊ ပ။ ကာယော၊ ပ။ မနော အနိစ္စောတိ
 ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ မ္ဗော အနိစ္စာတိ ယထာဘူတံ ပဇာ
 နာတိ၊ မနောဝိညာဏံ အနိစ္စန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊
 မနောသမ္ဗုဒ္ဓေသာ အနိစ္စောတိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ၊ ယမိဒံ
 မနောသမ္ဗုဿပစ္စယာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ
 အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အနိစ္စန္တိ ယထာဘူတံ ပဇာနာတိ။ ။

သဋ္ဌာယတန သံယုတ်ပါဠိတော်၊

ကိစ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ
 သနည်း၊ စက္ခု၊ မျက်စိသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ ရူပါ၊ အဆင်းတို့သည်၊ အနိစ္စာ၊ မမြဲ
 ကုန်၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊
 စက္ခုဝိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းသည်၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူ
 တံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ စက္ခုသမ္ဗုဒ္ဓေသာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်
 ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းသည်၊ အနိစ္စော၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာ
 ဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏၊ စက္ခုသမ္ဗုဿပစ္စယာ၊ မျက်စိ
 ဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်၊ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်
 လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခ မသုခံ
 ဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ်၊ ချမ်းသာသည်လည်း မဟုတ်သော၊
 ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားခြင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏၊ တမ္ပိ၊
 ထိုခံစားခြင်းသည်လည်း၊ အနိစ္စံ၊ မမြဲ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ယထာဘူတံ၊
 ဟုတ်တိုင်း၊ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

သောတံ၊ နားသည်၊ ပ။ ဃာနံ၊ နှာခေါင်းသည်၊ ပ။ ဇိဝှါ၊ လျှာ
 သည်၊ ပ။ ကာယော၊ ကိုယ်သည်၊ ပ။ မနော၊ စိတ်သည်၊ အနိစ္စော၊

မမြ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဓမ္မာ၊ သဘောတို့သည်။ အနိစ္စာ၊ မမြ၊ ကုန်။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ မနောရိညာဏံ၊ သိခြင်းသည်။ အနိစ္စံ၊ မမြ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ မနောသမ္ပယော၊ စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းသည်။ အနိစ္စော၊ မမြ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ မနောသမ္ပယာပစ္စယာ၊ စိတ်ဖြင့်သိခြင်း၏ သဘောနှင့် တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ ချမ်းသာသည်လည်း၊ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်း ဖြစ်သော။ အဒုက္ခ မသုခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းမဟုတ် ချမ်းသာသည်လည်းမဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားခြင်းသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ပိ၊ ထိုခံစားခြင်းသည်လည်း။ အနိစ္စံ၊ မမြ၊ ဣတိ၊ ဤသို့။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။ ။ဒုက္ခနှင့် အနတ္တနည်းတူ။

ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတို့ရာက ခဏ ၆-ပါးတဲ

ခဏ ၆-ပါးဆိုတာက၊ မြင်သောခဏ၊ ကြားသောခဏ၊ နံသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ ထိသောခဏ၊ သိသောခဏ၊ ၆-ပါးတဲ။

မြင်သောခဏ ဆိုတာက၊ မျက်စိကလဲ ကြည်သတဲ့၊ အဆင်းကလဲ ထင်သတဲ့၊ စက္ခုရိညာဏ်ကလဲ မြင်သတဲ့၊ ဖဿကလဲ တွေ့သတဲ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို မျက်စိကလဲကြည်၊ အဆင်းကလဲ ထင်၊ စက္ခုရိညာဏ်ကလဲ မြင်၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊ ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ မြင်သောခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင် ကုန်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ မျက်စိလဲ မမြ၊ အဆင်းလဲ မမြ၊ မြင်တာလဲ မမြ၊ တွေ့တာလဲ မမြ၊ ခံစားတာလဲ မမြဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

အနိစ္စတော မနတ္တိ ဘရောတော ဝယတော သင်္ခါရာ ဥပ္ပဇ္ဇဟန္တိ။ ။ပဋိသမ္ဘဝါဒါမံ ပါဠိတော်။

အနိစ္စတော၊ မမြဲဟု၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းမိသော သူ
အား။ ခယတော၊ ကုန်၏ဟု။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရတို့သည်။
ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

အနိစ္စဘဲ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းမိသောသူ၏ စိတ်အသိအမြင်မှာ၊ အာ
ရုံပြုမိတဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရ၊ ကုန်တာဘဲလို့ ထင်ရုံမျှပါတဲ့။
အနိစ္စဘဲ-မမြဲဟု နှလုံးသွင်းမှုထင်မိ၍ ပြုရတော့သည်မဟုတ်ပါ။ ကုန်
တာဘဲလို့ ထင်ကတဲက အနိစ္စဘဲ၊ မမြဲတဲ့အနေ ဟုတ်တိုင်းပင် သိပေ
သည်လို့ ဆိုရသတဲ့။

ကြားသောခဏ ဆိုတာက၊ နားကလဲ ကြည်သတဲ့။ အသံ
ကလဲ ထင်သတဲ့။ သောတဝိညာဏ်ကလဲ ကြားသတဲ့။ ဖဿကလဲ
တွေ့သတဲ့။ ဝေဒနာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို နားကလဲ ကြည်၊
အသံကလဲ ထင်၊ သောတဝိညာဏ်ကလဲ ကြား၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊
ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊ ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ ကြားသော
ခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား
ကုန်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ နားလဲ မမြဲ၊ အသံလဲ မမြဲ၊ ကြားတာ
လဲ မမြဲ၊ တွေ့တာလဲ မမြဲ၊ ခံစားတာလဲ မမြဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ
သိတာဘဲလို့၊ မြစ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

နံသောခဏ ဆိုတာက၊ နှာခေါင်းကလဲ ကြည်သတဲ့။ အနံ့ကလဲ
ထင်သတဲ့။ ဗာနဝိညာဏ်ကလဲ နံသတဲ့။ ဖဿကလဲ တွေ့သတဲ့။ ဝေဒ
နာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို နှာခေါင်းကလဲ ကြည်၊ အနံ့ကလဲ
ထင်၊ ဗာနဝိညာဏ်ကလဲ နံ၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊
ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ နံသောခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ကုန်တယ်လို့
ထင်သောသူမှာ၊ နှာခေါင်းလဲ မမြဲ၊ အနံ့လဲ မမြဲ၊ နံတာလဲ မမြဲ၊ တွေ့
တာလဲ မမြဲ၊ ခံစားတာလဲ မမြဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊
မြစ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

စားသောခဏ ဆိုတာက၊ လျှာကလဲ ကြည်သတဲ့၊ အရသာကလဲ ထင်သတဲ့၊ ဇိဝှါရိညာဏ်ကလဲ စားသတဲ့၊ ဖဿကလဲ တွေ့သတဲ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို လျှာကလဲကြည်၊ အရသာကလဲ ထင်၊ ဇိဝှါရိညာဏ်ကလဲ စား၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊ ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ စားသောခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စားကုန်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ လျှာလဲ မမြဲ၊ အရသာလဲ မမြဲ၊ စားတာလဲ မမြဲ၊ တွေ့တာလဲ မမြဲ၊ ခံစားတာလဲ မမြဲ၊ ဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

ထိသောခဏ ဆိုတာက၊ ကိုယ်ကလဲ ကြည်သတဲ့၊ အတွေ့ကလဲ ထင်သတဲ့၊ ကာယာရိညာဏ်ကလဲ ထိသတဲ့၊ ဖဿကလဲ တွေ့သတဲ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို ကိုယ်ကလဲ ကြည်၊ အတွေ့ကလဲ ထင်၊ ကာယာရိညာဏ်ကလဲ ထိ၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊ ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ ထိသောခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင် ထိကုန်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ ကိုယ်လဲ မမြဲ၊ အတွေ့လဲ မမြဲ၊ ထိတာလဲ မမြဲ၊ တွေ့တာလဲ မမြဲ၊ ခံစားတာလဲ မမြဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

သိသောခဏ ဆိုတာက၊ နှလုံးကလဲ ကြည်သတဲ့၊ သဘောကလဲ ထင်သတဲ့၊ မနောရိညာဏ်ကလဲ သိသတဲ့၊ ဖဿကလဲ တွေ့သတဲ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစားသတဲ့။ အဲသည်လို နှလုံးကလဲ ကြည်၊ သဘောကလဲ ထင်၊ မနောရိညာဏ်ကလဲ သိ၊ ဖဿကလဲ တွေ့၊ ဝေဒနာကလဲ ခံစား၊ ဤ ၅-ပါး ပေါင်းဆုံမိတဲ့ ကာလကို၊ သိသောခဏလို့ ဆိုလိုပါတယ်တဲ့။

သို့ဖြစ်၍ သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိကုန်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ နှလုံးလဲ မမြဲ၊ သဘောလဲ မမြဲ၊ သိတာလဲ မမြဲ၊

တွေ့တာလဲ မမြဲ၊ ခံစားတာလဲ မမြဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲ
လို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။ ။အနိစ္စ၏ အဓိပ္ပါယ်။

မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင်ဘေးလို့ ထင်သော
သူမှာ၊ မျက်စိလဲ ဆင်းရဲ၊ အဆင်းလဲ ဆင်းရဲ၊ မြင်တာလဲ ဆင်းရဲ၊
တွေ့တာလဲ ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာ
ဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

ဒုက္ခတော မနုဿိကရောတော ဘယတော သင်္ခါရာ ဥပဋ္ဌ
ဟန္တိ။ ။ပဋိသမ္ဘဝဒါမဂ် ပါဠိတော်။

ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ မနုဿိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းမိသောသူ
အား။ ဘယတော၊ ဘေးဟု။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရတို့သည်။
ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

ဒုက္ခဘဲ ဆင်းရဲဟု နှလုံးသွင်းသောသူ၏ စိတ်အသိအမြင်မှာ၊ အာ
ရုံပြုမိတဲ့ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရ၊ ဘေးလို့ ထင်ရုံမျှပါဘဲတဲ့။ ဒုက္ခဘဲ
ဆင်းရဲဟု နှလုံးသွင်းမှု ထပ်မံ၍ပြုရတော့သည် မဟုတ်ပါ။ ဘေးလို့
ထင်ကတဲက ဒုက္ခဘဲ ဆင်းရဲတဲ့အနေ၊ ဟုတ်တိုင်းပင် သိပေသည်လို့
ဆိုရသတဲ့။

ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား ဘေးလို့ ထင်
သောသူမှာ၊ နားလဲ ဆင်းရဲ၊ အသံလဲ ဆင်းရဲ၊ ကြားတာလဲ ဆင်း
ရဲ၊ တွေ့တာလဲ ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ
သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ဘေးလို့ ထင်သောသူမှာ၊
နှာခေါင်းလဲ ဆင်းရဲ အနံ လဲ ဆင်းရဲ၊ နံတာလဲ ဆင်းရဲ၊ တွေ့တာလဲ
ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊
မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စား ဘေးလို့ ထင်
သောသူမှာ၊ လျှာလဲ ဆင်းရဲ၊ အရသာလဲ ဆင်းရဲ၊ စားတာလဲ ဆင်းရဲ၊
တွေ့တာလဲ ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာ
ဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

ထိသောဓဏ၊ ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ထိဘေးလို့ ထင်သော သူမှာ၊ ကိုယ်လဲ ဆင်းရဲ၊ အတွေ့လဲ ဆင်းရဲ၊ ထိတာလဲ ဆင်းရဲ၊ တွေ့တာလဲ ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲ လို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

သိသောဓဏ၊ သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိဘေးလို့ ထင်သော သူမှာ၊ နှလုံးလဲ ဆင်းရဲ၊ သဘောလဲ ဆင်းရဲ၊ သိတာလဲ ဆင်းရဲ၊ တွေ့တာလဲ ဆင်းရဲ၊ ခံစားတာလဲ ဆင်းရဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာ ဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။ ။ဒုက္ခ၏အဓိပ္ပာယ်။

မြင်သောဓဏ၊ မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင် ဆိတ်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ မျက်စိလဲ အစိုးမရ၊ အဆင်းလဲ အစိုးမရ၊ မြင်တာ လဲ အစိုးမရ၊ တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ် တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

အနတ္တတော မနသိကရောတော သုညတော သင်္ခါရာ ဥပ ဋ္ဌဟန္တိ။ ။ပဋိသန္ဓေဒါမဂ် ပါဠိတော်။

အနတ္တတော၊ အစိုးမရဟု။ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းမိသော သူအား။ သုညတော၊ ဆိတ်၏ဟု။ သင်္ခါရာ၊ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရတို့ သည်။ ဥပဋ္ဌဟန္တိ၊ ထင်ကုန်၏။

အနတ္တဘဲ အစိုးမရဟု နှလုံးသွင်းသောသူ၏ စိတ်အသိအာရုံမှာ၊ အာရုံ မိဘဲ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရ၊ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ရုံမျှပါတဲ့။ အနတ္တဘဲ အစိုးမရဟု နှလုံးသွင်းမှု ထပ်မံ၍ပြုရတော့သည် ဟုတ်ပါ။ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ကတဲက အစိုးမရတဲ့အနေ၊ ဟုတ်တိုင်းပင် သိပေ သည်လို့ ဆိုရသတဲ့။

ကြားသောဓဏ၊ ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား ဆိတ်တယ် လို့ ထင်သောသူမှာ၊ နားလဲ အစိုးမရ၊ အသံလဲ အစိုးမရ၊ ကြားတာ လဲ အစိုးမရ၊ တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ် တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

နံသောဓဏ၊ နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်သော သူမှာ၊ နှာခေါင်းလဲ အစိုးမရ၊ အနံ့လဲ အစိုးမရ၊ နံတာလဲ အစိုးမရ၊

တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့၊

စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စား ဆိတ်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ လျှာလဲ အစိုးမရ၊ အရသာလဲ အစိုးမရ၊ စားတာလဲ အစိုးမရ၊ တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ထိ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ ကိုယ်လဲ အစိုးမရ၊ အတွေ့လဲ အစိုးမရ၊ ထိတာတဲ့ အစိုးမရ၊ တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်သောသူမှာ၊ နှလုံးလဲ အစိုးမရ၊ သဘောလဲ အစိုးမရ၊ သိတာလဲ အစိုးမရ၊ တွေ့တာလဲ အစိုးမရ၊ ခံစားတာလဲ အစိုးမရဟု၊ ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိတာဘဲလို့၊ မြတ်စွာဘုရားက ဟောတော်မူတာဘဲတဲ့။

အနတ္တ၏ အဓိပ္ပါယ်။

မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင် ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကြည့်တာ၊ အဆင်းထင်တာက-ရုပ်၊ မြင်တာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က မြင်တာဘဲ၊ မြင်တယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ မြင် ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်တယ်လို့ ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ ကြားသောခဏ၊ နား ကြည့်တာ၊ အသံထင်တာက-ရုပ်၊ ကြားတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က ကြားတာဘဲ၊ ကြားတယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ကြား ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်တယ်လို့ ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ နံသောခဏ၊ နှာခေါင်း ကြည့်တာ၊ အနံ့ထင်တာက-ရုပ်၊ နံတာ၊ တွေ့

တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က နံတာဘဲ၊ နံတယ်လို့ မှတ်
တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ နံ ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်တယ်လို့
ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စား ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အ
ဓိပ္ပာယ်က၊ စားသောဓဏ၊ လျှာကြည်တာ၊ အရသာထင်တာက-ရုပ်၊
စားတာ၊ ဧစ္စတာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က စားတာဘဲ၊ စား
တယ်လို့ မှတ်က ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ စား ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်
တယ်လို့ ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်
ဝင်တာဘဲ။

ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ထိ ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က၊
ထိသောဓဏ၊ ကိုယ် ကြည်တာ၊ အဧစ္စထင်တာက-ရုပ်၊ ထိတာ၊ ဧစ္စ
တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က ထိတာဘဲ၊ ထိတယ်လို့ မှတ်
တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ထိ ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်တယ်လို့
ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိ ကုန်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
က၊ သိသောဓဏ၊ နှလုံးကြည်တာ၊ သဘောထင်တာက-ရုပ်၊ သိတာ၊
ဧစ္စတာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က သိတာဘဲ၊ သိတယ်လို့
မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ သိ ကုန်တာက အနိစ္စဘဲ၊ ကုန်တယ်
လို့ ထင်တာက အနိစ္စထင်တာဘဲ၊ အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်
တာဘဲ။

အနိစ္စထင် နိစ္စကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ-လို့ ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က၊ အ
မှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံ၊ ဖြစ်ပျက်၍ကုန်တာကို ကုန်တယ်လို့ ထင်မှ
သာ မုက္ခယထိမြင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်က အနိစ္စထင်တာဘဲလို့ ဆိုရသ
တဲ့။ အနိစ္စထင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်က မုက္ခယထိမြင် ကုန်တယ်လို့ ထင်
မှသာ၊ ဖြစ်ပျက်၍ကုန် အမှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံမှာ၊ ကံကိလေသာ
အသစ်အဟောင်း အကြောင်းလဲမဖြစ်၊ ဘဝတဖန်အသစ် ကံကိလေ
သာ၏အကျိုးလဲမဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင်လဲ မပျက်၊ မဖြစ်မပျက်ဇကန်၊ ဘဝ
တဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ချုပ်တဲ့ နိစ္စနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ်ဉာဏ်က အမှန်မြင်မှသာ၊
မဂ်ဝင်တာဘဲလို့ ဆိုရသတဲ့။

မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင် ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကြည့်တာ၊ အဆင်းထင်တာက-ရှပ်၊ မြင်တာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရှပ်နာမ်က မြင်တာဘဲ၊ မြင်တယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ မြင်တဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာက ဒုက္ခထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ ကြားသောခဏ၊ နားကြည့်တာ၊ အသံထင်တာက-ရှပ်၊ ကြားတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရှပ်နာမ်က မြင်တာဘဲ၊ ကြားတယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ကြားတဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာက ဒုက္ခထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ နံသော ခဏ၊ နှာခေါင်းကြည့်တာ၊ အနံ့ထင်တာက-ရှပ်၊ နံတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရှပ်နာမ်က နံတာဘဲ၊ နံတယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ နံတဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာက ဒုက္ခ ထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စား ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ် က၊ စားသောခဏ၊ လျှာကြည့်တာ၊ အရသာထင်တာက-ရှပ်၊ စား တာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရှပ်နာမ်က စားတာဘဲ၊ စား တယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ စားတဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာက ဒုက္ခထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင် တာဘဲ။

ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ထိ ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ ထိသောခဏ၊ ကိုယ်ကြည့်တာ၊ အတွေ့ထင်တာက-ရှပ်၊ ထိတာ၊ တွေ့ တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရှပ်နာမ်က ထိတာဘဲ၊ ထိတယ်လို့ မှတ် တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ထိတဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာ က ဒုက္ခထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိ ဘေးလို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ သိသောခဏ၊ နှလုံးကြည့်တာ၊ သဘောထင်တာက-ရှပ်၊ သိတာ၊ တွေ့

တာ,ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က သိတာဘဲ၊ သိတယ်လို့ မှတ်
တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ သိတဲ့ဘေးက ဒုက္ခဘဲ၊ ဘေးလို့ ထင်တာ
က ဒုက္ခထင်တာဘဲ၊ ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

ဒုက္ခထင် သုခကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲလို့ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ အ
မှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံ၊ ဖြစ်ပျက်တဲ့ဘေးကို ဘေးလို့ ထင်မှသာ
မချသိမြင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်က ဒုက္ခထင်တာဘဲလို့ ဆိုရသတဲ့။ ဒုက္ခ
ထင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်က မချသိမြင် ဘေးလို့ ထင်မှသာ၊ ဖြစ်ပျက်
တဲ့ဘေးဟု အမှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံမှာ၊ ကံကိလေသာ အသစ်အ
ဟောင်း အကြောင်းလဲမဖြစ်၊ ဘဝတဖန်အသစ် ကံကိလေသာ၏ အ
ကျိုးလဲမဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင်လဲ မပျက်၊ မဖြစ်မပျက်ကောန် ဘဝတဖန် ခန္ဓာ
နာမ်ရုပ်ချုပ်တဲ့ သုခနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ်ဉာဏ်က အမှန်မြင်မှသာ၊ မဂ်ဝင်
တာဘဲလို့ ဆိုရသတဲ့။

မြင်-မြင်တယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ မြင် ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အ
ဓိပ္ပါယ်က၊ မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကြည့်တာ၊ အဆင်းထင်တာက-ရုပ်၊
မြင်တာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က မြင်တာဘဲ၊ မြင်
တယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ မြင် ဆိတ်တာက အနတ္တဘဲ၊
ဆိတ်တယ်လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင် ပရမတ္ထ
ကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

ကြား-ကြားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ကြား ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့
အဓိပ္ပါယ်က၊ ကြားသောခဏ၊ နားကြည့်တာ၊ အသံထင်တာက-ရုပ်၊
ကြားတာ၊ တွေ့တာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က ကြားတာဘဲ၊
ကြားတယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ကြား ဆိတ်တာက
အနတ္တဘဲ၊ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင်
ပရမတ္ထကိုမြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

နံ-နံတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ နံ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊
နံသောခဏ၊ နှာခေါင်းကြည့်တာ၊ အနံ့ထင်တာက-ရုပ်၊ နံတာ၊ တွေ့

တာ၊ ခံစားတာက- နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က နံတာဘဲ၊ နံတယ်လို့ မှတ်
တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ နံ ဆိတ်တာက အနတ္တဘဲ၊ ဆိတ်တယ်
လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင် ပရမတ္ထကို မြင်မှ မဂ်
ဝင်တာဘဲ။

စား-စားတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ စား ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အ
ဓိပ္ပာယ်က၊ စားသောဓဏ၊ လျှာကြည်တာ၊ အရသာထင်တာက-ရုပ်၊
စားတာ၊ ဧွေတာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က စားတာဘဲ၊
စားတယ်လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ စား ဆိတ်တာက
အနတ္တဘဲ၊ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင်
ပရမတ္ထကို မြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

ထိ-ထိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ ထိ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
က၊ ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကြည်တာ၊ အဧွေထင်တာက-ရုပ်၊ ထိတာ၊
ဧွေတာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က ထိတာဘဲ၊ ထိတယ်လို့
မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ ထိ ဆိတ်တာက အနတ္တဘဲ၊ ဆိတ်
တယ်လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင် ပရမတ္ထကို မြင်
မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

သိ-သိတယ်လို့ မှတ်လျှင်၊ သိ ဆိတ်တယ်လို့ ထင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်
က၊ သိသောဓဏ၊ နှလုံးကြည်တာ၊ သဘောထင်တာက-ရုပ်၊ သိ
တာ၊ ဧွေတာ၊ ခံစားတာက-နာမ်၊ ဤရုပ်နာမ်က သိတာဘဲ၊ သိတယ်
လို့ မှတ်တာက ဝိပဿနာဉာဏ်ဘဲ၊ သိ ဆိတ်တာက အနတ္တဘဲ၊
ဆိတ်တယ်လို့ ထင်တာက အနတ္တထင်တာဘဲ၊ အနတ္တထင် ပရမတ္ထ
ကို မြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲ။

အနတ္တထင် ပရမတ္ထကို မြင်မှ မဂ်ဝင်တာဘဲဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်က၊
အမှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံ၊ ဖြစ်ပျက်၍ ဆိတ်တာကို ဆိတ်တယ်လို့

ထင်မှသာ မုချသိမြင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်က အနတ္တထင်တာဘဲလို့ဆို
ရသတဲ့။ အနတ္တထင်တဲ့ ဝိပဿနာဉာဏ်က မုချသိမြင် ဆိတ်တယ်
လို့ထင်မှသာ၊ ဖြစ်ပျက်၍ဆိတ်၏ဟု အမှတ်ပြုတဲ့ ရုပ်နာမ်အာရုံမှာ၊
ကံကိလေသာ အသစ်အဟောင်း အကြောင်းလဲမဖြစ်၊ ဘဝတဖန်အ
သစ် ကံကိလေသာ၏ အကျိုးလဲမဖြစ်၊ မဖြစ်လျှင်လဲ မပျက်၊ မဖြစ်
မပျက်ကေန် ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ချုပ်တဲ့ ပရမတ္ထနိဗ္ဗာန်ကို၊ မဂ်
ဉာဏ်က အမှန်မြင်မှသာ၊ မဂ်ဝင်တာဘဲလို့ ဆိုရသတဲ့။

နိဗ္ဗာန်ကို မဂ်ဉာဏ်က အမှန်မြင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ မဂ်ကိစ္စ ၄-
ချက် တပြိုင်နက် ပြီးဘယ်လို့ဆိုရသတဲ့။ မဂ်ကိစ္စ ၄-ချက် တပြိုင်
နက် ပြီးဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်က၊ ဒုက္ခသစ္စာကိုလဲ ပိုင်းခြားသတဲ့၊ သမုဒယ
သစ္စာကိုလဲ ပယ်သတဲ့၊ နိရောဓသစ္စာကိုလဲ မျက်မှောက်ပြုသတဲ့၊ မဂ္ဂ
သစ္စာကိုလဲ ပွားသတဲ့။ ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊
မဂ်ဖြင့် အသစ်အဟောင်း အကြောင်းမဖြစ်၊ ပျောက်ပျက်သော ကံ
ကိလေသာနှင့် ရောနှောခွင့်မရ၊ မဂ်ဖြင့်ခြားနားသော လောကီခန္ဓာ
နာမ်ရုပ်ကို၊ မဂ်က ဒုက္ခသစ္စာကို ပိုင်းခြားတယ်လို့ ဆိုရသတဲ့။ သမု
ဒယသစ္စာကို ပယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ ရောနှောခွင့်မရ မဂ်ဖြင့်ခြား
နားသော လောကီခန္ဓာနာမ်ရုပ်၌၊ မဂ်ဖြင့် အသစ်အဟောင်း အ
ကြောင်းမဖြစ်၊ ပျောက်ပျက်သော ကံကိလေသာကို၊ မဂ်က သမုဒယ
သစ္စာကို ပယ်တယ်လို့ဆိုရသတဲ့။ နိရောဓသစ္စာကို မျက်မှောက်ပြု
ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ မဂ်ဖြင့် အသစ်အဟောင်း အကြောင်းမဖြစ်၊
ပျောက်ပျက်သော ကံကိလေသာနှင့် ရောနှောခွင့်မရ၊ မဂ်ဖြင့် ခြား
နားသော လောကီခန္ဓာနာမ်ရုပ်၌၊ မဂ်ဖြင့် ဘဝတဖန်အသစ် ကံကိ
လေသာ၏အကျိုးမဖြစ်ဟု ရှုမြင်သည်ကို၊ မဂ်က နိရောဓသစ္စာကို
မျက်မှောက်ပြုတယ်လို့ ဆိုရသတဲ့။ မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားဆိုတဲ့အဓိပ္ပါယ်
က၊ ဘဝတဖန်အသစ် ကံကိလေသာ၏ အကျိုးမဖြစ်ဟု ရှုသော မဂ်

ပညာက-ဝိပဿနာ၊ မင်္ဂသမာဓိက-သမထ။ ဤသမထ၊ဝိပဿနာ အစုံက လောကီခန္ဓာနာမ်ရုပ်၌၊ အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာမှ လွတ်သောကိစ္စ တူကြသည်ကို၊ မင်္ဂက မဂ္ဂသစ္စာကို ပွားတယ်လို့ ဆိုရသတဲ့။ အဲသည်လို နိဗ္ဗာန်ကို မင်္ဂဉာဏ်က အမှန်မြင်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်က၊ မင်္ဂကိစ္စ ၄-ချက်တပြိုင်နက် ပြီးတယ်လို့ ဆိုရသတဲ့။

မင်းကွန်း၊ နိဗ္ဗာန်လမ်းညွှန် ဒေသနာ

ပြီး ၏ ။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ကာလသုံးပါး၏ သဘောသွားလက္ခဏာကို
ထင်ရှားစွာပြဆိုခြင်း

တတ္ထ ပထမမဂ္ဂဉာဏ် တာဝ သမ္မာဒေတုကာမေန အညံ
ကိဉ္ဇ ကာတဗ္ဗိနာမ နတ္ထိ။ ယဉ္ဇိ အနေန ကာတဗ္ဗိ သိယာ၊ တံ
အနုလောမာဝသာနံ ဝိပဿနံ ဥပ္ပါဒေန္တေန ကတမေဝ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ်။

တတ္ထ၊ ထို ၄-ပါးသော မဂ်ဉာဏ်တို့တွင်၊ တာဝ၊ ရှေးဦးစွာ။
ပထမ မဂ္ဂဉာဏ်၊ ပထမ မဂ်ဉာဏ်ကို။ သမ္မာဒေတုကာမေန၊ ပြီးစေ
လိုသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အညံ၊ တပါးကို။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခု။
ကာတဗ္ဗိနာမ၊ ပြုအပ်သောမည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ယံ၊ အကြင်
ပထမ မဂ်ဉာဏ်ကို။ အနေန၊ ဤယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာတဗ္ဗိ၊ ပြု
အပ်သည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။ တံ၊ ထိုယောဂီပြုအပ်သော ပထမ မဂ်
ဉာဏ်သည်။ အနုလောမာဝသာနံ၊ အနုလုံ အဆုံးရှိသော၊ ဝိပဿနံ၊
ဝိပဿနာကို။ ဥပ္ပါဒေန္တေန၊ ဖြစ်စေသဖြင့်။ ကတမေဝ၊ ပြီးတော့
သည်သာလျှင်တည်း။

ဉာဏ်သည်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၊ သမ္မ
သနဉာဏ်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်၊ တင်္ဂဉာဏ်၊ ဘယဉာဏ်၊ အာဒိနဝ
ဉာဏ်၊ နိဒ္ဒိဒါဉာဏ်၊ မုပ္ဖိတုကမျတာဉာဏ်၊ ပဋိသင်္ခါဉာဏ်၊ သင်္ခါရ
ပေက္ခာဉာဏ်၊ အနုလောမဉာဏ်၊ ဂေါတြဘူဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်
ဉာဏ်၊ ပစ္စဝက္ခဏာဉာဏ်-ဟူ၍ အလုံးစုံသိမ်းကြုံး၍ဆိုသော ဉာဏ်
စဉ်အားဖြင့် ၁၆-ပါးအပြားရှိ၏။

ဤဉာဏ်တို့တွင်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရှေးဦးစွာ အားထုတ်
အင် ။ နာမ်၊ ရုပ်ကို ဟုတ်တိုင်းမှန်စွာ သိခြင်းသည်။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ

ဒဉာဏ်မည်၏။ ဤနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို အားထုတ်လိုသော
ယောဂီသည်၊ ရုပ်ကိုရှေးဦးစွာ သိုင်းခြားအပ်၏။ ရုပ်ကိုသိုင်းခြားပါ
များ၍ ရုပ်ကိုသိသောစိတ် အကြင်အခါကာလထင်၏။ ထိုအခါကာလ
နာမ်ရုပ်အစုံ သိုင်းခြားအပ်၏။ ။ဤကား အကျဉ်းလက္ခဏာ ဆောင်ပုဒ်တည်း။

နာမ်ရုပ်သည် အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ၃-ပါးအပြား
ရှိ၏။ ထို ၃-ပါးတို့တွင်၊ ဖြစ်ပြီးပျက်ပြီးသော နာမ်ရုပ်သည်-အတိတ်
မည်၏။ ဖြစ်လတံ့ ပျက်လတံ့သော နာမ်ရုပ်သည်-အနာဂတ်မည်၏။
ဖြစ်ဆဲပျက်ဆဲသော နာမ်ရုပ်သည်-ပစ္စုပ္ပန်မည်၏။ ဤနေရာ၌ ဝိပဿ
နာကို အစစွာ အားထုတ်သော အာဒိကမ္ဘိက ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ၃-ပါးတို့တွင်၊ အတိတ်, အနာဂတ်ကို
နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့် မသိုင်းခြားအပ်။

အတိတ်ံ နာန္တာဂမေယျ၊ န ပဋိကဓိ အနာဂတံ။

ယဒ တိတံ ပဟိနံ တံ၊ အပ္ပတ္တဉ္စ အနာဂတံ။ ။

နေတ္ထိပါဠိတော်။

ယံ အတိတ်ံ၊ အကြင်အတိတ်ံသည်။ ပဟိနံ၊ သဘောလက္ခဏာ
မမြင်ရာသို့ရောက် ပျောက်ကွယ်လေပြီ။ တံ အတိတ်ံ၊ ထိုသဘော
လက္ခဏာ မမြင်ရာသို့ရောက် ပျောက်ကွယ်ပြီးသော အတိတ်ကို။ နာ
န္တာဂမေယျ၊ လွန်ပြီဟေ့ထ နောက်မှတဖန် ပြန်မလိုက်ရာ။ ယဉ္စ အနာ
ဂတံ၊ အကြင် အနာဂတ်သည်လည်း။ အပ္ပတ္တံ၊ လက္ခဏာသဘော
ဖြစ်ခွင့်ပေါ်ပေါက် မရောက်လာသေး။ တံ အနာဂတံ၊ ထိုလက္ခဏာ
သဘော ဖြစ်ခွင့်ပေါ်ပေါက် မရောက်လာသေးသော အနာဂတ်ကို။
န ပဋိကဓိ၊ မဖြစ်မှီဟေ့ ကြိုဆို အလိုမရှိရာ။

ဝိပဿနာကို အစစွာအားထုတ်သော အာဒိကမ္ဘိကယောဂီပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန် ၃-ပါးတို့တွင်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကိုသာ
လျှင် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့် သိုင်းခြားအပ်၏။

ပစ္စုပ္ပန္နဉ္စ ယံ ဓမ္မံ၊ တတ္ထ တတ္ထ ဝိပဿတိ။

အသံဟိရံ အသင်္ကပ္ပံ၊ တံ ဝိဒ္ဓါ မနုဗြူဟယေ။ ။

နေတ္ထိပါဠိတော်။

တတ္ထတတ္ထ ခဏောခဏော၊ ထိုထိုခဏခဏ၌။ ပစ္စုပ္ပန်၊ အသစ်အသစ်
 ခုတင်ချဖြစ်သော။ ယဉ္ဇ ခမ္ဘံ၊ အကြင်ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကို။ ဝိပဿတိ၊ စေ့
 စေ့၎င်း နေ့မှညဉ့်ထွေ ရှုအပ်လေ၏။ တံ ခမ္ဘံ၊ ထိုအသစ်အသစ် ခုတင်
 ခုဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကို။ အသံဟိရံ၊ စေ့စေ့၎င်း နေ့မှညဉ့်ထွေ
 ရှုလေကောင်းကောင်း မပြောင်းမရွှေ့။ အသက်ပ္ပံ၊ စေ့စေ့၎င်း နေ့မှ
 ညဉ့်ထွေ ရှုလေနောက်နောက်။ ဝါ၊ တနည်း။ အသံဟိရံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လာ
 လက္ခဏာဟေ့ မပြောင်းရွှေ့မိ။ အသက်ပ္ပံ၊ ပစ္စုပ္ပန်လာ လက္ခဏာ
 ရောက် မပျောက်ပျက်မိ။ ဝိဒ္ဓါ၊ ပညာရှိသည်။ အနုဖြူဟယေ၊ တဆင့်
 တဆင့် မြင့်တမျှားမျှား ပွားများရာ၏။

အသစ်ကို မကြံလင့်၊ အဟောင်းကို မပြန်လင့်၊ ဖြစ်အောင် မပြု
 လင့်၊ ပျက်အောင် မပြုလင့်၊ ဖြစ်တိုင်း ပျက်တိုင်း ထင်အောင်ရှု။ ။ဖြစ်
 အောင်ပြု လောဘ၊ ပျက်အောင်ပြု ဒေါသ၊ ဖြစ်တိုင်း ပျက်တိုင်းမသိ
 မောဟ။ ။ဤကား ဆောင်ပုဒ်တည်း။

အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဤဆောင်ပုဒ်၌၊ အနာဂတ်ကို ကြံခြင်းသည်၊ အ
 သစ်ကို ကြံသည်မည်၏။ အနာဂတ်ကို မကြံခြင်းသည်၊ အသစ်ကို
 မကြံသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် အသစ်ကိုမကြံလင့်ဟု ဆိုသည်။ ။
 အတိတ်ကို ကြံခြင်းသည်၊ အဟောင်းကို ပြန်သည်မည်၏။ အတိတ်
 ကို မကြံခြင်းသည်၊ အဟောင်းကို မပြန်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့်
 အဟောင်းကို မပြန်လင့်ဟု ဆိုသည်။

လောကအလို၊ မဖြစ်သေးသည်ကို ဖြစ်အောင်ပြုလိုသောသဘော
 သည်၊ ဖြစ်အောင်ပြုသည်မည်၏။ လောကအလို၊ မဖြစ်သေးသည်ကို
 ဖြစ်အောင် မပြုလိုသောသဘောသည်၊ ဖြစ်အောင် မပြုသည်မည်၏။
 ထို့ကြောင့် ဖြစ်အောင်မပြုလင့်ဟုဆိုလိုသည်။ ။လောကအလို၊ဖြစ်
 ပြီးသည်ကို ပျက်အောင်ပြုလိုသော သဘောသည်၊ ပျက်အောင်ပြု
 သည်မည်၏။ လောကအလို၊ဖြစ်ပြီးသည်ကို ပျက်အောင်မပြုလိုသော
 သဘောသည်၊ ပျက်အောင်မပြုသည်မည်၏။ထို့ ကြောင့် ပျက်အောင်
 မပြုလင့်ဟု ဆိုသည်။

နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဖြစ်တိုင်းမည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ပျက်ခြင်းသည်၊ ပျက်တိုင်းမည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို သိခြင်းသည်၊ ထင်အောင်ရှုသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်တိုင်းပျက်တိုင်း ထင်အောင်ရှုဟု ဆိုသည်။ ။ လောကအလို၊ မဖြစ်သေးသည်ကို ဖြစ်အောင်ပြုလိုသော သဘောသည်၊ လောဘာမည်၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်အောင်ပြု-လောဘာဟု ဆိုသည်။ လောကအလို၊ ဖြစ်ပြီးသည်ကို ပျက်အောင်ပြုလိုသော သဘောသည်၊ ဒေါသမည်၏။ ထို့ကြောင့် ပျက်အောင်ပြု-ဒေါသဟု ဆိုသည်။

နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းသည်၊ ဖြစ်တိုင်းပျက်တိုင်းမည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်းကို မသိခြင်းသည်၊ မောဟမည်၏။ ထို့ကြောင့် ဖြစ်တိုင်း ပျက်တိုင်းမသိ-မောဟဟု ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့်..... အသစ်ကို မကြံလင့်၊ အဟောင်းကို မပြန်လင့်၊ ဖြစ်အောင် မပြုလင့်၊ ပျက်အောင် မပြုလင့်၊ ဖြစ်တိုင်း ပျက်တိုင်း ထင်အောင်ရှု။ ။ ဖြစ်အောင်ပြု-လောဘာ၊ ပျက်အောင်ပြု-ဒေါသ၊ ဖြစ်တိုင်း ပျက်တိုင်း မသိ-မောဟဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။ ။ ဤကား ဆောင်ပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်တည်း။

ကာလသုံးပါး၏သဘောသွားကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

ဝိညာဏ် ၆-ပါး၏အဓိပ္ပာယ်ကို သိလွယ်အောင် ဝိုင်းခြား၍ မှတ်သားရန် ပြဆိုခြင်း

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်သည်၊ နာမ်ကိုဝိုင်းခြားသော-နာမပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ရုပ်ကိုဝိုင်းခြားသော-ရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်သည် ရှေးဦးစွာ ဖြစ်၏။ ရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အားဖြင့် ရုပ်ကိုဝိုင်းခြားလိုသော်.....

မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သောခဏ၊ မြင် မြင်တယ်မှတ်၊ နားဖြင့် အသံကို ကြားသောခဏ၊ ကြား ကြားတယ်မှတ်၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နံသောခဏ၊ နံ နံတယ်မှတ်။ လျှာဖြင့် အရသာကို စားသောခဏ၊ စား စားတယ်မှတ်။ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို ထိသောခဏ၊ ထိ ထိတယ်မှတ်။ စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသောခဏ၊ သိ သိတယ်မှတ်။

ဆောင်ပုဒ် ၆-ပုဒ်၏အဓိပ္ပာယ်ကား

၁-မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်သောခဏ၊ မြင် မြင်တယ်မှတ် ဆိုသောစကားရပ်၌၊ အဆင်းထင်သောခဏ စက္ခုဒွါရ ကြည်ခြင်းသည်၊ မျက်စိကြည်သောခဏမည်၏။ မျက်စိကြည်သောခဏ၊ ရူပါရုံထင်ခြင်းသည်၊ အဆင်းထင်သောခဏမည်၏။ မျက်စိကြည်သောခဏ၊ အဆင်းထင်သောခဏ၊ အဆင်းကိုမြင်သော စက္ခုဝိညာဏ်သည်၊ မြင်သောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် မျက်စိဖြင့်အဆင်းကို မြင်သောခဏ-ဟုဆိုခဲ့ပေသည်။

၎င်းဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသောခဏ၌၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်းတပြိုင်နက်၊ မြင်မြင်တယ်ဟု ဝိပဿနာဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ မျက်စိ၊ အဆင်း၊ မြင်ခြင်းသည်၊ မြင်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “မြင်” ဆိုသည်။

စက္ခုဒွါရ ရှေ့ထိဖြင့် မြင်သည်ကို၊ နောက်ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် မြင်တယ်-ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ မြင်တယ်မှတ်သည် မည်၏။ ထို့ကြောင့် “မြင်တယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့် မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်သောခဏ၊ “မြင်-မြင်တယ်မှတ်” ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၂-နားဖြင့် အသံကိုကြားသောခဏ၊ ကြား ကြားတယ်မှတ် ဆိုသောစကားရပ်၌၊ အသံထင်သောခဏ၊ သောတဒွါရ ကြည်ခြင်းသည်၊ နားကြည်သောခဏမည်၏။ နားကြည်သောခဏ၊ သဒ္ဓါရုံထင်ခြင်းသည်၊ အသံထင်သောခဏမည်၏။ နားကြည်သောခဏ၊ အသံထင်သောခဏ၊ အသံကိုကြားသော သောတဝိညာဏ်သည်၊ ကြားသောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် နားဖြင့်အသံကိုကြားသောခဏ-ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၎င်းဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသောခဏ၌၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်း တပြိုင်နက်၊ ကြားကြားတယ်ဟု ဝိပဿနာဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ နား၊ အသံ၊ ကြားခြင်းသည်၊ ကြားသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ကြား” ဆိုသည်။

သောတဒ္ဓါရ ဂြေဟိထိဖြင့် ကြားသည်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ် ဖြင့် ကြားတယ်ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ ကြားတယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ကြားတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့် နားဖြင့် အသံ ကိုကြားသောခဏ၊ “ကြား-ကြားတယ်မှတ်” ဟုဆိုခဲ့ပေသည်။

၃-နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နံသောခဏ၊ နံ နံတယ်မှတ် ဆိုသော စကားရပ်၌။ အနံ့ထင်သောခဏ၊ ဃာနဒ္ဓါရ ကြည်ခြင်းသည်၊ နှာ ခေါင်းကြည်သောခဏမည်၏။ နှာခေါင်းကြည်သောခဏ၊ ဂန္ဓာရုံထင် ခြင်းသည်၊ အနံ့ထင်သောခဏမည်၏။ နှာခေါင်းကြည်သောခဏ၊ အနံ့ထင်သောခဏ၊ အနံ့ကိုနံသော ဃာနဝိညာဏ်သည်၊ နံသော ခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကိုနံသောခဏ-ဟု ဆိုခဲ့ ပေသည်။

၎င်းဒ္ဓါရ, အာရုံ, ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသောခဏ၌၊ ဒ္ဓါရ, အာရုံ, ဝိညာဏ် သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်း တပြိုင်နက်၊ နံ နံတယ် ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ နှာခေါင်း, အနံ့, နံခြင်းသည်၊ နံသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ နံ ” ဆိုသည်။

ဃာနဒ္ဓါရ ဂြေဟိထိဖြင့် နံသည်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် နံ တယ်ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ နံတယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “နံတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့် နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကိုနံသော ခဏ၊ “နံ-နံတယ်မှတ်” ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၄-လျှာဖြင့် အရသာကိုစားသောခဏ၊ စား စားတယ်မှတ် ဆို သောစကားရပ်၌၊ အရသာထင်သောခဏ၊ ဇိဝှါဒ္ဓါရ ကြည်ခြင်း သည်၊ လျှာကြည်သောခဏမည်၏။ လျှာကြည်သောခဏ၊ ရသာရုံ ထင်ခြင်းသည်၊ အရသာထင်သောခဏမည်၏။ လျှာကြည်သောခဏ, အရသာထင်သောခဏ၊ အရသာကိုစားသော ဇိဝှါဝိညာဏ်သည်၊ စားသောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် လျှာဖြင့် အရသာကိုစားသော ခဏ-ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၎င်းဒ္ဓါရ, အာရုံ, ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသော ခဏ၌၊ ဒ္ဓါရ, အာရုံ, ဝိညာဏ် သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်းတပြိုင်နက်၊ စား စား

တယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ လျှာ၊ အရသာ၊ စားခြင်းသည်၊ စားသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “စား” ဆိုသည်။

ဇိဝှါဒ္ဓါရ ဂြေဝိထိဖြင့် စားသည်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် စားတယ်ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ စားတယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “စားတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ထို့ကြောင့် လျှာဖြင့် အရသာကိုစားသောခဏ၊ “စား-စားတယ်မှတ်” ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၅-ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကိုထိသောခဏ၊ ထိ ထိတယ်မှတ် ဆိုသော စကားရပ်၌၊ အတွေ့ထင်သောခဏ၊ ကာယဒ္ဓါရ ကြည်ခြင်းသည်၊ ကိုယ်ကြည်သောခဏမည်၏။ ကိုယ်ကြည်သောခဏ၊ ဖေါဠဗ္ဗာရုံထင်ခြင်းသည်၊ အတွေ့ထင်သော ခဏမည်၏။ ကိုယ်ကြည်သောခဏ၊ အတွေ့ထင်သောခဏ၊ အတွေ့ကိုထိသော ကာယဝိညာဏ်သည်၊ ထိသောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဖြင့်အတွေ့ကို ထိသောခဏ-ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၎င်းဒ္ဓါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသော ခဏ၌၊ ဒ္ဓါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်း တပြိုင်နက်၊ ထိ ထိတယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ ကိုယ်၊ အတွေ့၊ ထိခြင်းသည်၊ ထိသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ထိ” ဆိုသည်။

ကာယဒ္ဓါရ ဂြေဝိထိဖြင့် ထိသည်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ထိတယ်ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ ထိတယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ထိတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ထို့ကြောင့် ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကိုထိသောခဏ၊ “ထိ-ထိတယ်မှတ်” ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၆-စိတ်ဖြင့် သဘောကိုသိသောခဏ၊ သိ သိတယ်မှတ် ဆိုသော စကားရပ်၌၊ သဘောထင်သောခဏ၊ မနောဒ္ဓါရ ကြည်ခြင်းသည်၊ စိတ် ကြည်သောခဏမည်၏။ စိတ်ကြည်သောခဏ၊ ဓမ္မာရုံထင်ခြင်းသည်၊ သဘောထင်သောခဏမည်၏။ စိတ်ကြည်သောခဏ၊ သဘောထင်သောခဏ၊ သဘောကိုသိသော မနောဝိညာဏ်သည်၊ သိသော

ခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသော ခဏ-ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

၎င်းဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် ၃-ပါးဆုံသော ခဏ၌၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် သုံးပါးအပေါင်းကို၊ တပေါင်းတည်းတပြိုင်နက်၊ သိတယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ စိတ်၊ သဘော၊ သိခြင်းသည်၊ သိသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “သိ” ဆိုသည်။

မနောဒွါရ ရှေ့ထိဖြင့် သိသည်ကို နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိတယ်ဟု အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ သိတယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “သိတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ။ ထို့ကြောင့် စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသော ခဏ၊ “သိ-သိတယ်မှတ်” ဟု ဆိုခဲ့ပေသည်။

မြင် မြင်တယ်မှတ် ဆိုသော စကားရပ်၌၊ မြင်ကား-မှတ်စရာ အာရုံ၊ မြင်တယ်ကား-မှတ်တဲ့စိတ်၊ မှတ်ကား-သတိ၊ ပညာ၊ ဝိပဿနာ နှင့် တကွ မှတ်တဲ့စိတ်ဟု အမှာတည်း။ ထို့အတူ၊ ကြား၊ နံ၊ စား၊ ထိ၊ သိကား-မှတ်စရာ အာရုံ။ ကြားတယ်၊ နံတယ်၊ စားတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ်ကား-မှတ်တဲ့စိတ်၊ မှတ်ကား-သတိ ပညာ ဝိပဿနာ နှင့် တကွ မှတ်တဲ့စိတ်ဟု အမှာတည်း။ ဤကား အဓိပ္ပါယ်တည်း။

သတိ ဟိ ဓာရဏာတိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ ဓာရဏဉ္စေတ္ထ သလ္လက္ခဏံ။
ပညာ ပဝိစယောတိ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ ပဝိစယော စေတ္ထ နိစ္ဆယော။
မဟာဋီကာ။

ဟိ၊ မထင်သည်ကို ထင်အောင်ပြအံ့။ သတိ၊ သတိကို။ ဧတ္ထ၊ ဤ ဝိပဿနာအရာ၌။ ဓာရဏာတိ၊ အမှတ်ဟူ၍။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ကြားပြောဆိုအပ်၏။ သတိယာစ၊ သတိဖြင့်လည်း။ ဓာရဏံ၊ မှတ်ခြင်း။ သလ္လက္ခဏံ၊ ကောင်းစွာမှတ်ခြင်း။ ပညာ၊ ပညာကို။ ဧတ္ထ၊ ဤဝိပဿနာအရာ၌။ ပဝိစယော၊ အဆုံးအဖြတ်ဟူ၍။ နိဒ္ဒိဋ္ဌာ၊ ညွှန်ကြားပြောဆိုအပ်၏။ ပညာယာစ၊ ပညာဖြင့်လည်း။ ပဝိစယော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။ နိစ္ဆယော၊ ဆုံးဖြတ်ခြင်း။

ယခု ပြဆိုခဲ့သော အဓိပ္ပါယ်များနှင့် ဇီကာ၏ စကားသွားကို ဆင်ခြင်စဉ်းစား၍၊ မှတ်သားသည်ဆိုသော ဝိပဿနာသည်၊ သညာစေ

တသိက်မဟုတ်၊ လိုရင်းအချုပ်မှာ ပညိဋ္ဌေစေတသိက်ကို ရသည်ဟု သဘာဝကျနအောင်၊ ယထာဘူတကိုယူဆ၍ သတိပြုကြပါကုန်။ ။

ဝိညာဏ် ၆-ပါး၏အဓိပ္ပါယ် ပြဆိုချက်ပြီး၏။

ပကတိရဟန်း လူ ရှင်တို့၏ ပုထုဇဉ်အလေ့သဘောများကို ထင်ရှားစွာ ပြဆိုခြင်း

ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားမထုတ်သောသူသည် ပုထုဇဉ်သည်၏။ ပုထုဇဉ်သည် ပုထုဇဉ်တို့၏ နည်း အထင်အမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်၏။ အထင်အမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်ခြင်းကြောင့်၊ နန္ဒိမည်သော သံယောဇဉ်ကြီး ဖွဲ့ချည်၏ မပြေ၊ မပြေခြင်းကြောင့်၊ နာမ်နှင့်ရုပ် ကိလေသာ တကွ တပြား အပိုင်းအခြားမဖြစ်။ ထို့ကြောင့် မြင် မြင်တယ်၊ ကြား ကြား တယ်၊ နံ နံတယ်၊ စား စားတယ်၊ ထိ ထိတယ်၊ သိ သိတယ်-ဟု၊ ပုထုဇဉ်တို့၏နည်း အထင်အမှတ်ကို၊ အရင်းအမြစ် အစစ်မူလဖြစ်သော၊ ပါဠိတော် သာဓကကိုပြုသဖြင့်၊ ယုံကြည်စွာ သိမှတ်ကြပါလေ။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ အသုတဝါ ပုထုဇနော အရိယာနံ အဒဿာ ဝိ အရိယဓမ္မဿ အကောဝိဓော အရိယဓမ္မေ အဝိနိတော သပ္ပုရိသဓမ္မေ အဝိနိဘော။ ပ။ ဒိဋ္ဌိဒိဋ္ဌတော သဗ္ဗာနာဘိ၊ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌတော သညတွာ ဒိဋ္ဌိ မညတိ၊ ဒိဋ္ဌိသ္မိံ မညတိ၊ ဒိဋ္ဌတော မညတိ၊ ဒိဋ္ဌိ မေတိ မညတိ၊ ဒိဋ္ဌိ အဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿဟေတု၊ အပရိညာတံ တဿာတိ ဝဒါမိ။ ။

မူလပဏ္ဏာသ-မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤငါတုရားသာသနာဘော်မြတ်၌၊ အသုတဝါ၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇနော၊ ယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်သည်။ အရိယာနံ၊ အရိယာတို့၏။ အဒဿာဝိ၊ ဝိပဿနာမှ ရုပ်နာမ်ကို ရှုလေ့မရှိသည် ဖြစ်၍။ အရိယဓမ္မဿ၊ အရိယာတို့၏ ဝိပဿနာအကျင့်တရား၌။ အကောဝိဓော၊ ထိမ္မာသောညာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ အရိယဓမ္မေ၊ အရိယာတို့၏ ဝိပဿနာ အကျင့်တရားဖြင့်။ အဝိနိတော၊

ကိလေသာကိုပယ်ဖျောက်သောဉာဏ် မရှိသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပုရိသာနံ၊
 ကိလေသာငြိမ်းအေးသော သူတော်ကောင်းတို့၏။ အဒဿာပီ၊ ဝိပ
 သာနာမှု ရုပ်နာမ်ကိုရှုလေ့ မရှိသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပုရိသဓမ္မဿ၊ ကိလေ
 သာငြိမ်းအေးသော သူတော်ကောင်းတို့၏ဝိပဿနာ အကျင့်တရား၌။
 အကောဝိဓော၊ လိမ္မာသောဉာဏ်မရှိသည်ဖြစ်၍။ သပ္ပုရိသဓမ္မေ၊ ကိ
 လေသာငြိမ်းအေးသော သူတော်ကောင်းတို့၏ ဝိပဿနာအကျင့်တ
 ရားဖြင့်။ အဝိနိတော၊ ကိလေသာကိုပယ်ဖျောက်သောဉာဏ်မရှိသည်
 ဖြစ်၍။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌတော၊ မြင်ခြင်းဟု။ သဉ္ဇာနာတိ၊ အထင်
 ဖြင့်မှတ်၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌတော၊ မြင်ခြင်းဟု။ သညာတွာ၊ အထင်
 ဖြင့်မှတ်၍။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ကိမညတိ၊ အ
 ဘယ်သို့ထင်မှတ်သနည်း။ ဒိဋ္ဌသ္မိံ၊ မြင်ခြင်း၌။ ဒိဋ္ဌံ၊ တစ်မြင်ခြင်းကို။
 မေတိ၊ တစ်မြင်ခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ဒိဋ္ဌ
 တော၊ မြင်ခြင်းမှ။ ဒိဋ္ဌံ၊ တစ်မြင်ခြင်းကို။ မေတိ၊ တစ်မြင်ခြင်းက
 ငါ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။
 မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံကိ
 သယဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သ
 နည်း။ တဿ၊ ထိုယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်အား။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ အပရိ
 ညာတံ၊ ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်။ တေန
 ဟေတု၊ ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်သော ထို
 အကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊
 ငါတုရားဟောတော်မူ၏။

ဤကား၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုမြင်ရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်
 ကို အားထုတ်ခြင်းမရှိသေးသော၊ ပကတိပုထုဇဉ်တို့၏အထင်အမှတ်
 ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ဣမ တိက္ခဝေ အသုတဝါ ပုထုဇနော။ ပ။ သုတံ သုတဘော
 သဉ္ဇာနာတိ၊ သုတံ သုတဘော သညတွာ သုတံ မညတိ၊ သုတ
 သ္မိံ မညတိ၊ သုတဘော မညတိ၊ သုတံ မေတိ မညတိ၊ သုတံ အ
 ဘိနန္ဒတိ၊ တံကိသယဟေတု၊ အပရိညာတံ တဿာတိ ဝဒါမိ။
 မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ အသုတ
 ဝါ၊ အကြားအမြင် မရှိသော၊ ပုထုဇနော၊ ယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်သည်။
 ပ။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို၊ သုတတော၊ ကြားခြင်းဟု၊ သဗ္ဗာနာတိ၊ အ
 ထင်ဖြင့်မှတ်၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ သုတတော၊ ကြားခြင်းဟု။ သည
 တွာ၊ အထင်ဖြင့်မှတ်၍။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ကိ
 မညတိ၊ အဘယ်သို့ထင်မှတ်သနည်း။ သုတသ္မိံ၊ ကြားခြင်း၌။ သုတံ၊
 တစိတ်ကြားခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်ကြားခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။
 မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ သုတတော၊ ကြားခြင်းမှ။ သုတံ၊ တစိတ်ကြား
 ခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်ကြားခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊ ထင်
 မှတ်၏။ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ မညတိ၊ ထင်မှတ်
 ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ တဿ၊
 ထိုယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်အား။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ အပရိညာတံ၊
 ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်။ တေနဟေတု၊
 ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်သော ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊
 ငါတုရားဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ နားဖြင့် အသံအမျိုးမျိုးကိုကြားရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်
 ကို အားထုတ်ခြင်းမရှိသေးသော၊ ပကတိ ပုထုဇဉ်တို့၏အထင်အမှတ်
 ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ဣဓ ဘိက္ခုဝေ အသုတဝါ ပုထုဇနော။ ပ။ မုတံ မုတတော
 သဗ္ဗာနာတိ၊ မုတံ မုတတော သညတွာ မုတံ မညတိ၊ မုတ
 သ္မိံ မညတိ၊ မုတတော မညတိ၊ မုတံ မေတိ မညတိ၊ မုတံ
 အဘိနန္ဒတိ။ တံ ကိဿဟေတု အပရိညာတံ တဿာတိ
 ဝဒါမိ။ ။ မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤငါတုရားသာသနာတော်၌၊ အ
 သုတဝါ၊ အကြားအမြင် မရှိသော၊ ပုထုဇနော၊ ယောဂီမတွင် ပုထု
 ဇဉ်သည်။ ပ။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို။ မုတ
 တော၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းဟု။ သဗ္ဗာနာတိ၊ အထင်

ဖြင့်မှတ်၏။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းကို။ မုတတော၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းဟု။ သညတွာ၊ အထင်ဖြင့် မှတ်၍။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းကို။ မညဘိ၊ ထင်မှတ်၏။ ကိမညတိ၊ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်သနည်း။ မုတသ္မိံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံတောတွေ့ခြင်း၌။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တစိတ်တွေ့ခြင်းကို။ မေတိ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တစိတ်တွေ့ခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ မုတတော၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းမှ။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တစိတ်တွေ့ခြင်းကို။ မေတိ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တစိတ်တွေ့ခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊ ထင်မှတ်၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းကို။ မညတိ၊ မှတ်ထင်၏။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံကိဿ ဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ တဿ၊ ထိုယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်အား။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထံသော တွေ့ခြင်းကို။ အ ပရိညာတံ၊ ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်။ တေနဟေတု၊ ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်သော ထိုအကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါတုရားဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့ ဖြင့်၊ အနံ့၊ အချသာ၊ အတွေ့အမျိုးမျိုးကိုတွေ့ရာ၌၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ခြင်း မရှိသေးသော၊ ပကတိပုထုဇဉ်တို့၏ အထင်အမှတ်ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ဣဓ ဘိက္ခဝေ အသုတဝါ ပုထုဇနော။ ပ။ ဝိညာတံ ဝိညာတတော သဉ္ဇာနာဘိ၊ ဝိညာတံ ဝိညာတတော သညတွာ ဝိညာတံ မညတိ၊ ဝိညာတသ္မိံ မညတိ၊ ဝိညာတတော မညတိ၊ ဝိညာတံ မေတိ မညတိ၊ ဝိညာတံ အဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿဟေတု အပရိညာတံ တဿာတိ ဝဒါမိ။ ။မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဓ၊ ဤငါတုရား သာသနာတော်မြတ်၌၊ အသုတဝါ၊ အကြားအမြင်မရှိသော၊ ပုထုဇနော၊ ယောဂီမတွင် ပုထု

ဇဉ်သည်။ပ။ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ ဝိညာတတော၊ သိခြင်းဟု။ သဗ္ဗာ
 နာတ်၊ အထင်ဖြင့်မှတ်၏။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ ဝိညာတတော၊ သိ
 ခြင်းဟု။ သညတွာ အထင်ဖြင့်မှတ်၍။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ မညဘိ၊
 ထင်မှတ်၏။ ကိမညတိ၊ အဘယ်သို့ ထင်မှတ်သနည်း။ ဝိညာတသ္မိံ၊
 သိခြင်း၌။ ဝိညာတံ၊ တစိတ်သိခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်သိခြင်းက ငါ၊
 ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညဘိ၊ ထင်မှတ်၏။ ဝိညာတတော၊ သိခြင်းမှ။ ဝိညာတံ၊
 တစိတ်သိခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်သိခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မညတိ၊
 ထင်မှတ်၏။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ မညတိ၊ ထင်
 မှတ်၏။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ တံကိဿဟေ
 တု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်သနည်း။ တဿ၊
 ထိုယောဂီမတွင် ပုထုဇဉ်အား။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ အပရိညာတံ၊
 ကိလေသာနှင့်စပ် အထင်အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြားအပ်။ တေန ဟေတု၊
 ကိလေသာနှင့်စပ် အထင် အမှတ်ဖြင့် မပိုင်းခြား အင်သော ထိုအ
 ကြောင်းကြောင့်။ အဘိနန္ဒတိ၊ နှစ်သက်၏။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊
 ငါတုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ စိတ်ဖြင့် သဘောအမျိုးမျိုးကိုသိရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်
 ကို အားထုတ်ခြင်းမရှိသေးသော၊ ပကတိ ပုထုဇဉ်တို့၏ အထင်အမှတ်
 ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ယခု ပြဆိုခဲ့သော ဒေသနာအစဉ်များသည်ကား၊ တရားကိုအား
 မထုတ်၍ ယောဂီမတွင်သေးသော ပုထုဇဉ်တို့၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဋ္ဌ
 မနည်းဖြစ်ရာ အပိုင်းအခြားကို မှတ်သားရန်ပြဆိုလိုက်သော စကား
 များဖြစ်၏။ ဒေသနာတော်လာ အစဉ်မှီး၍ အဓိပ္ပာယ်ဉာဏ်ကြီးကြ
 ပါလော။

ပကတိ ရဟန်း ရှင်လူတို့၏ ပုထုဇဉ်အလေ့အလာ သဘောများကို
 ထင်ရှားစွာ ပြဆိုချက် ပြီး၏။

အားထုတ်ဆဲဖြစ်ကြသော သေက္ခတို့၏ အလေ့အလာများကို မှတ်သားရန် ပြဆိုခြင်း

ဝိပဿနာ အလုပ်ကို အားထုတ်သောသူသည် သေက္ခ မည်၏။ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်သည် အရိယာတို့၏နည်း အထိ အမှတ်ဖြင့်သာမှတ်၏။ အံထိအမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်ခြင်းကြောင့်၊ နန္ဒီမည်သော သံယောဇဉ် နှောင်ကြီး မဖွဲ့မချည် ပြေ၏။ ပြည်ခြင်းကြောင့်၊ နာမ်ရုပ်နှင့် ကိလေ သာ တကွတပြား အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် မြင် မြင်တယ်၊ ကြား ကြားတယ်၊ နံ နံတယ်၊ စား စားတယ်၊ ထိ ထိတယ်၊ သိ သိတယ်- ဟု အရိယာတို့၏နည်း အထိအမှတ်ကို၊ အရင်းအမြစ် မူလဖြစ်သော ပါဠိတော်သာဓကကို ပြသဖြင့်၊ ယုံကြည်စွာသိမှတ်ကြပါလေ။

ယောပိ သော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု သေခေါ အပတ္တမာန သော* အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနော ဝိဟရတိ၊ သောပိ။ ပ။ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌတော အဘိဇာနာတိ၊ ဒိဋ္ဌိ ဒိဋ္ဌတော အဘိညာယ ဒိဋ္ဌိ မာမညိ၊ ဒိဋ္ဌိယိံ မာမညိ၊ ဒိဋ္ဌတော မာမညိ၊ ဒိဋ္ဌိ မေတိ မာမညိ၊ ဒိဋ္ဌိ မာဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿဟေတု၊ ပရိညေယျံ တဿာတိ ဝဒါမိ။ ။မူလပရိယာယဘုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းဖြစ်သော။ ယောပိ သော သေခေါ၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ အကြင်သေက္ခသည်လည်း။ အနုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာသို့။ အ ပတ္တမာနသော၊ မရောက်ဘူးသော ပုထုဇဉ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောဂက္ခေမံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္တယမာနော၊ တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပိ သေခေါ၊ ယောဂီ အစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခသည်လည်း။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌတော၊ မြင်ခြင်းဟု။ အဘိဇာနာတိ၊ အမှတ်ဖြင့်သိ၏။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်ခြင်းကို။ ဒိဋ္ဌတော၊ မြင်ခြင်းဟု။ အဘိညာယ၊ အမှတ်ဖြင့် သိ၍။ ဒိဋ္ဌိ၊ မြင်ခြင်းကို။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ကိံမာမညိ၊ အဘယ်သို့ မထင်မှတ်သနည်း။ ဒိဋ္ဌိယိံ၊ မြင်ခြင်း၌။ ဒိဋ္ဌိ၊ တစိတ်မြင်ခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်မြင်ခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ဒိဋ္ဌတော၊ မြင်ခြင်းမှ။ ဒိဋ္ဌိ၊ တစိတ်မြင်ခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်မြင်ခြင်းက ငါ၊

ငါ့ဥစ္စာဟု၊ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။
မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ တံ
ကိဿဟေတု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်
သနည်း။ တဿ၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ
ထိုသေက္ခအား။ ဒိဋ္ဌံ၊ မြင်ခြင်းကို။ ပရိညေယျံ၊ ကိလေသာနှင့်မစပ်
အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်၏။ တေန ဟေတု၊ ကိလေသာနှင့် မစပ်
အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒ
တိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါထုရား ဟောကြားတော်
မူ၏။

ဤကား၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းအမျိုးမျိုးကိုမြင်ရာ၌၊ ဝိပဿနာ အ
လုပ်ကို အားထုတ်ဆဲဖြစ်ကြသော၊ သေက္ခယောဂီတို့၏ အသိအမှတ်
ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ယောပိ သော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ သေခေါ် အပတ္တမာန
သော အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနော ဝိဟရတိ၊ သော
ပိ။ ပ။ သုတံ သုတတော အဘိဇာနာတိ၊ သုတံ သုတတော
အဘိညာယ သုတံ မာမညိ၊ သုတသ္မိံ မာမညိ၊ သုတတော
မာမညိ၊ သုတံ မေတိ မာမညိ၊ သုတံ မာဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿ
ဟေတု၊ ပရိညေယျံ တဿာတိ ဝဒါမိ။ ။မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းဖြစ်သော။
ယောပိ သော သေခေါ်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ အကြင်သေက္ခသည်လည်း။
အနုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာသို့။ အ ပတ္တမာနသော၊ မရောက်ဘူးသော ပု
ထုဇဉ်စိတ် ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောဂက္ခေမံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ပတ္တယမာနော၊
တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပိ သေခေါ်၊ ယောဂီ
အစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခသည်လည်း။ ပ။
သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ သုတတော၊ ကြားခြင်းဟု။ အဘိဇာနာတိ၊ အ
မှတ်ဖြင့်သိ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ သုတတော၊ ကြားခြင်းဟု။ အ
ဘိညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်သိ၍။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို။ မာမညိ၊ မထင်
မှတ်။ ကိံမာမညိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့ မထင်မှတ်သနည်း။ သုတသ္မိံ၊ ကြား

ခြင်း၌၊ သုတံ၊ တစိတ်ကြားခြင်းကို၊ မေတိ၊ တစိတ်ကြားခြင်းက ငါ၊
 ငါ့ဥစ္စာဟု၊ မာမညိ၊ မထင်မှတ်၊ သုတတော၊ ကြားခြင်းမှ၊ သုတံ၊
 တစိတ်ကြားခြင်းကို၊ မေတိ၊ တစိတ်ကြားခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု၊ မာ
 မညိ၊ မထင်မှတ်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို၊ မာမညိ၊ မထင်
 မှတ်။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို၊ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ တံကိဿဟေ
 တု၊ အဘယ် အကြောင်းကြောင့်၊ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။
 တဿ၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခ
 အား။ သုတံ၊ ကြားခြင်းကို၊ ပရိညေယျံ၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် အသိ
 အမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်၏။ တေန ဟေတု၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် အသိ
 အမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊
 မနှစ်သက်။ ဣတိ ဧဝံ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊ ငါတုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ နားဖြင့် အသံအမျိုးမျိုးကို ကြားရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်
 ကို အားထုတ်ဆဲဖြစ်ကြသော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသိအမှတ်ဖြစ်
 သော၊ အလေ့သဘောကို ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ယောပိ သော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ သေခေါ အပတ္တမာနသော
 အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနော ဝိဟရတိ၊ သောပိ၊ ပ။
 မုတံ မုတတော အဘိဇာနာတိ၊ မုတံ မုတတော အဘိညာယ
 မုတံ မာမညိ၊ မုတသ္မိံ မာမညိ၊ မုတတော မာမညိ၊ မုတံ မေ
 တိ မာမညိ၊ မုတံ မာဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿဟေတု၊ ပရိညေယျံ
 တဿာတိ ဝဒါမိ။ ။ မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဘိက္ခု၊ သော၊ ယောပိ သော သေခေါ၊ သည်
 လည်း။ အနုတ္တရံ၊ သို့။ အပတ္တမာနသော၊ ၍။ ယောဂက္ခေမံ၊ ကို။ ပတ္တယ
 မာနော၊ ၍။ ဝိဟရတိ၊ ၍။ သောပိ သေခေါ၊ သည်လည်း။ ပ။ မုတံ၊
 နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို၊ မုတတော၊ နံသော၊ စား
 သော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းဟု၊ အဘိဇာနာတိ၊ အမှတ်ဖြင့်သိ၏။ မုတံ၊
 နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို၊ မုတတော၊ နံသော၊ စား
 သော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းဟု၊ အဘိညာယ၊ အမှတ်ဖြင့် သိ၍၊ မုတံ၊
 နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို၊ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ကိံမာ
 မညိ၊ အဘယ်သို့ မထင်မှတ်သနည်း။ မုတသ္မိံ၊ နံသော၊ စားသော၊

ထိသော တွေ့ခြင်း၌။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တစ်စိတ်တွေ့
ခြင်းကို။ မေတိ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တစ်စိတ်တွေ့ခြင်းက ငါ၊
ငါ့ဥစ္စာဟု။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ မုကတော၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိ
သော တွေ့ခြင်းမှ။ မုတံ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တစ်စိတ်တွေ့ခြင်း
ကို။ မေတိ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တစ်စိတ်တွေ့ခြင်းက ငါ၊ ငါ့
ဥစ္စာဟု။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ မုတံ၊ နံသော၊ စား
သော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ မုတံ၊ နံသော စား
သော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ တံကိဿဟေ
တု၊ အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။
တဿ၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခ
အား။ မုတံ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေ့ခြင်းကို။ ပရိညေယျံ၊
ကိလေသာနှင့်မစပ် အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်ခြားအပ်၏။ တေန ဟေတု၊
ကိလေသာနှင့်မစပ် အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော ထိုအ
ကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊
ငါဘုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ နှာခေါင်း၊ လျှာ၊ ကိုယ်တို့ဖြင့်၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့အ
မျိုးမျိုးတို့ကို တွေ့ရှိရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်ကို အားထုတ်ဆဲ ဖြစ်ကြ
သော၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အသိအမှတ်ဖြစ်သော၊ အလေ့သဘောကို
ပြဆိုခြင်းပေတည်း။

ယောပိ သော ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု၊ သေခေါ် အပတ္တမာန
သော အနုတ္တရံ ယောဂက္ခေမံ ပတ္တယမာနော ဝိဟရတိ၊ သော
ပိ။ ပ။ ဝိညာတံ ဝိညာတတော အဘိဇာနာတိ၊ ဝိညာတံ ဝိညာ
တတော အဘိညာယ ဝိညာတံ မာမညိ၊ ဝိညာတံသို့ မာမညိ၊
ဝိညာတတော မာမညိ၊ ဝိညာတံ မေတိ မာမညိ၊ ဝိညာတံ
မာဘိနန္ဒတိ။ တံကိဿဟေတု၊ ပရိညေယျံ တဿာတိ ဝဒါမိ၊
မူလပရိယာယသုတ်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဘိက္ခု၊ ယောဂီအစစ် ရဟန်းဖြစ်သော၊
ယောပိ သော သေခေါ်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ အကြင်သေက္ခသည်လည်း။
အနုတ္တရံ၊ လောကုတ္တရာသို့။ အပတ္တမာနသော၊ မရောက်ဘူးသော

ပုထုဇဉ်စိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍။ ယောဂကော့ဝံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို၊ ပတ္တယမာနော၊
 တောင့်တသည်ဖြစ်၍။ ဝိဟရတိ၊ နေ၏။ သောပိ သေခေါ၊ ယောဂီ
 အစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခသည်လည်း။ ပ။
 ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ ဝိညာတတော၊ သိခြင်းဟု။ အဘိဇာနာတိ၊ အ
 မှတ်ဖြင့်သိ၏။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ ဝိညာတတော၊ သိခြင်းဟု။ အ
 ဘိညာယ၊ အမှတ်ဖြင့်သိ၍။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်၊
 ကိမာမညိ၊ အဘယ်သို့ မထင်မှတ်သနည်း။ ဝိညာတသ္မိံ၊ သိခြင်း၌။
 ဝိညာတံ၊ တစိတ်သိခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်သိခြင်းက ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာ
 ဟု။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။ ဝိညာတတော၊ သိခြင်းမှ။ ဝိညာတံ၊ တစိတ်
 သိခြင်းကို။ မေတိ၊ တစိတ်သိခြင်းက၊ ငါ၊ ငါ့ဥစ္စာဟု။ မာမညိ၊ မထင်
 မှတ်။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ မာမညိ၊ မထင်မှတ်။
 ဝိညာတံ၊ သိခြင်းကို။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ တံကိဿဟေတု၊
 အဘယ်အကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်သနည်း။ တဿ၊
 ယောဂီအစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ ထိုသေက္ခအား။ ပ
 ရိညေယျံ၊ ကိလေသာနှင့် မစပ် အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားပေး၏။
 တေနဟေတု၊ ကိလေသာနှင့် မစပ် အသိအမှတ်ဖြင့် ပိုင်းခြားအပ်သော
 ထိုအကြောင်းကြောင့်။ မာဘိနန္ဒတိ၊ မနှစ်သက်။ ဣတိ ဇေံ၊ ဤသို့။
 ဝဒါမိ၊ ငါတုရား ဟောကြားတော်မူ၏။

ဤကား၊ စိတ်ဖြင့် သဘောအမျိုးမျိုးကိုသိရာ၌၊ ဝိပဿနာအလုပ်
 ကို အားထုတ်ဆဲဖြစ်ကြသော၊ သေက္ခယောဂီတို့၏ အသိအမှတ်ဖြစ်
 သော၊ အလေ့သဘောကို ပြ သိခြင်းပေတည်း။

ယခု ပြဆိုခဲ့သော ဒေသနာအစဉ်များသည်ကား၊ အားထုတ်ဆဲ
 တရား၌တည် ယောဂီအစစ် ရဟန်းအဖြစ်ထင်၊ ပုထုဇဉ်မည်ရ
 သော သေက္ခ၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဒုဘိယနည်း ဖြစ်ရာအပိုင်းအခြားကို၊
 မှတ်သားရန်ပြဆိုလိုက်သော စကားများဖြစ်၏။ ဒေသနာတော်လာ
 အစဉ်မှီး၍ အဓိပ္ပါယ်ဉာဏ်ကြီးကြပါလေ။

အားထုတ်ဆဲ သေက္ခ၏အလားကို မှတ်သားရန် ပြဆိုချက် ပြီး၏။

ကံ ဝိရတီအရနှင့် ဂူပပရိစ္ဆေဒ၏ သဘောသွားကို
ပိုင်းခြား၍ ပြဆိုခြင်း

ဒွါရသည်၊ ကမ္မဒွါရ၊ ဝိသိဒ္ဓါရအားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါး
တို့တွင်၊ ကမ္မဒွါရသည်လည်း၊ ကာယဒွါရ၊ ဝစီဒွါရ၊ မနောဒွါရအား
ဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ကာယကံကို ဖြစ်စေတတ်
သော ကိုယ်အမှုအရာသည်၊ ကာယဒွါရမည်၏။ ဝစီကံကို ဖြစ်စေ
တတ်သော နှုတ်အမှုအရာသည်၊ ဝစီဒွါရမည်၏။ မနောကံကို ဖြစ်စေ
တတ်သော စိတ်အမှုအရာသည်၊ မနောဒွါရမည်၏။

ဝိသိဒ္ဓါရသည်လည်း၊ စက္ခုဒွါရ၊ သောတဒွါရ၊ ဗာနဒွါရ ဇိဌာ
ဒွါရ၊ ကာယဒွါရ၊ မနောဒွါရအားဖြင့် ၆-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၆-ပါး
တို့တွင်၊ စက္ခုဒွါရ၊ သောတဒွါရ၊ ဗာနဒွါရ၊ ဇိဌာဒွါရ၊ ကာယဒွါရ၊
ဤ ၅-ပါးသော ပဉ္စဒွါရသည်၊ ကာယကံ၊ ဝစီကံ ၂-ပါးကို မဖြစ်
စေတတ်။ မနောကံ တပါးကိုသာ ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်၊ မနော
ဒွါရမည်၏။ ကိုယ်ဖြင့် မကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသော အ
လေ့အလာ ဒုဿိလ-မိစ္ဆာ ဖိဝသည်။ ကာယဒွါရမှာဖြစ်၏။ နှုတ်ဖြင့်
မကောင်းသောအကျင့်၊ မကောင်းသော အလေ့အလာ ဒုဿိလ-မိစ္ဆာ
ဖိဝသည်။ ဝစီဒွါရမှာဖြစ်၏။ စိတ်ဖြင့် မကောင်းသောအကျင့်၊ မ
ကောင်းသော အလေ့အလာ ဒုဿိလ-အဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
သည်။ မနောဒွါရမှာဖြစ်၏။

ကိုယ်ဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်၊ ကောင်းသော အလေ့အလာ
သီလ-သမ္မာအာဇီဝသည်။ ကာယဒွါရမှာဖြစ်၏။ နှုတ်ဖြင့် ကောင်း
သောအကျင့်၊ ကောင်းသော အလေ့အလာ သီလ-သမ္မာအာဇီဝသည်။
ဝစီဒွါရမှာဖြစ်၏။ စိတ်ဖြင့် ကောင်းသောအကျင့်၊ ကောင်းသော အ
လေ့အလာ သီလ-အနဘိဇ္ဈာ၊ အဗျာပါဒ၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်။ မနောဒွါရ
မှာဖြစ်၏။

မြင်သောခဏ စက္ခုန္ဓေကို၊ ကြားသောခဏ သောတိန္ဓေကို၊ နံ
သောခဏ ဗာနိန္ဓေကို၊ စားသောခဏ ဇိဌာန္ဓေကို၊ ထိသောခဏ
ကာယိန္ဓေကို၊ သိသောခဏ မနိန္ဓေကို၊ မစောင့်ရှောက်သော ဒုဿိ

လ, မေ့လျော့သော မုဋ္ဌသတိ, မသိသော အဉာဏ, သည်းမခံသော အက္ခန္တိ, အားမထုတ်သော ကောသဇ္ဇ ဤ ၅-ပါးသည်၊ မနောဒွါရ မှာဖြစ်၏။

မြင်သောခဏ စက္ခုဇ္ဈေးကို၊ ကြားသောခဏ သောဘိဇ္ဈေးကို၊ နံသောခဏ ဗာနိဇ္ဈေးကို၊ စားသောခဏ ဇိဋ္ဌိဇ္ဈေးကို၊ ထိသောခဏ ကာယိဇ္ဈေးကို၊ သိသောခဏ မနိဇ္ဈေးကို၊ စောင့်ရှောက်သော သီလ, မမေ့လျော့သော သတိ, သိသော ဉာဏ, သည်းခံသော ခန္တိ, အားထုတ်သော ဝီရိယ ဤ ၅-ပါးသည်၊ မနောဒွါရမှာ ဖြစ်၏။

ပစ္စည်း ၄-ပါးကို၊ သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်း၊ သတိ သမ္ပဇဉ်ကင်း မဆင်ခြင်ခြင်း ဒုဿီလသည်၊ မနောဒွါရမှာ ဖြစ်၏။ ပစ္စည်း ၄-ပါးကို၊ သုံးဆောင်တိုင်း သုံးဆောင်တိုင်း၊ သတိ သမ္ပဇဉ် ဆင်ခြင်သော သီလသည်၊ မနောဒွါရမှာဖြစ်၏။

မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို၊ မြင်သောခဏ ဇောကာလမှာ၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်သောသူတို့၏ အထင်ဖြင့်သာ မှတ်၍၊ စက္ခုဇ္ဈေးကို မစောင့်ရှောက်သော ဒုဿီလ, မေ့လျော့သော မုဋ္ဌသတိ, မသိသော အဉာဏ, သည်းမခံသော အက္ခန္တိ, အားမထုတ်သော ကောသဇ္ဇ၊ ဤတရား ၅-ပါး ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုဇ္ဈေးကို မစောင့်ရှောက်သည် မည်၏။ ဒွါရတံခါး မလုံခြုံ၊ ဘဝင်စိတ် ဝီထိစိတ် မလုံခြုံ၊ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ-တည်းဟူသော ခိုးသူဝင်၍၊ ကုသိုလ်တည်း ဟူသော ဥစ္စာထုပ်ကို လုယူသည်မည်၏။ သဘောအားဖြင့် ပြုစင်သန့်ရှင်းကြည်လင်သော၊ အာဝါသိကဖြစ်သော ဘဝင်စိတ် ဝီထိစိတ်သည်လည်း၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဖြစ်သော၊ လောဘ, ဒေါသ, မောဟ-ကိလေသာ အညစ်အကြေးဖြင့်၊ ညစ်ညူးလူးလဲပေရေ ထိမ်းကျန်နေသည်မည်၏။

ဇေနက္ခဏေ ပန သစေ ဒုဿီလျံဝါ မုဋ္ဌသစ္စံဝါ အညဏံဝါ အက္ခန္တိဝါ ကောသဇ္ဇံဝါ ဥပ္ပဒ္ဓတိ၊ အသံဝရော ဟောတိ။ ဧဝံ ဟောန္တော ပန သော စက္ခုဇ္ဈေးယ အသံဝရေတိ ဝုစ္စတိ။ ကဿာ။ ယဿာ တသ္မိံ သတိ ဒွါရံပိ အဂုတ္တံ ဟောတိ။ ဘဝင်ံပိ အာဝဇ္ဇနာဒိဒိပိ ဝီထိစိတ္တာနိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ။

ဇဝနက္ခယော ပန၊ ဇောခဏန္တိကား။ ဒုသိလျံ ဝါ၊ သိလမရှိသည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ မုဠသစ္စံ ဝါ၊ မေ့လျော့သော သတိရှိသည်၏ အဖြစ် သည်၎င်း။ အဉာဏံ ဝါ၊ မသိခြင်းသည်၎င်း။ အက္ခန္တိ ဝါ၊ သည်းမခံခြင်း သည်၎င်း။ ကောသဇ္ဇံ ဝါ၊ ပျင်းရိသောသူ၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ ဖြစ်အံ့။ အသံဝရော၊ မစောင့်ရှောက်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဇံပဟောန္တော၊ ဤသို့ဖြစ်သော။ သော၊ ထိုသူ့ကို။ စက္ခုန္တိယော အသံဝရောတိ၊ စက္ခုန္တိကို မစောင့်မရှောက်သောသူ ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ကသ္မာ၊ အထယ်ကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ် သနည်း။ ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ တသ္မိံ၊ ထိုမစောင့်ရှောက်ခြင်း သည်။ သတိ၊ ရှိသော်။ ခွါရံပိ၊ ခွါရတံခါးသည်လည်း။ အဂုတ္တံ၊ မလုံ သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝဂံ ပိ၊ ဘဝင်စိတ်သည်၎င်း။ အာဝဇ္ဇနာ ဝိနိ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိကုန်သော။ ဝိထိစိတ္တာနိပိ၊ ဝိထိစိတ်တို့သည်၎င်း။ အဂုတ္တာနိ၊ မလုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

ပဘဿရ မိဒံ ဘိက္ခဝေ စိတ္တံ၊ တဉ္စခေါ အာဂန္တုကေ ဟိ ဥပက္ကိလေသေဟိ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ။ ။ကောရုတ္တရ ပါဠိတော်။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဒံ စိတ္တံ၊ ဤစိတ်သည်။ ပဘဿရံ၊ ကြည် လင်သန့်ရှင်း ဖြူစင်ခြင်းဖြင့်။ လင်းတလက်လက် ထွက်သောအရောင်၊ တပြောင်ပြောင် တောက်ပ၏။ တဉ္စခေါ စိတ္တံ၊ ထိုစိတ်သည်လည်း။ အာဂန္တုကေဟိ၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုဖြစ်ကုန်သော။ ဥပက္ကိလေသေ ဟိ၊ ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ဖြင့်။ ဥပက္ကိလိဋ္ဌံ၊ ရောင်ဆင်းမမြူး ညစ်ညူးလူးလဲ၏။

နားဖြင့် အသံကို ကြားသောခဏ၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နံသော ခဏ၊ လျှာဖြင့် အရသာကို စားသောခဏ၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို ထိ သောခဏ၊ စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသောခဏ၊ ဇောကာလမှာ ဝိပဿ နာကို အားထုတ်သောသူတို့၏ အထင်အမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်၍၊ သော တိန္ဒြေ၊ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဖိဝ္ဗိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ မနိန္ဒြေကို မစောင့်ရှောက်သော ဒုသိလ၊ မေ့လျော့သော မုဠသတိ၊ မသိသော အဉာဏ၊ သည်းမခံ သော အက္ခန္တိ၊ အားမထုတ်သော ကောသဇ္ဇ၊ ဤတရား ၅-ပါးဖြစ်

သည်ရှိသော်၊ သောတိန္ဒြေ၊ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဇိဝှိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ မနိန္ဒြေ ကို မစောင့်ရှောက်သည် မည်၏။

ဒွါရတံခါး မလုံခြုံ၊ ဘဝင်စိတ် ဝိထိစိတ် မလုံခြုံ၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော ခိုးသူသည်ဝင်၍၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာကို လုယူသည်မည်၏။ သဘောအားဖြင့် ဖြူစင်ကြည်လင် သန့်ရှင်းသော၊ အာဝါသိကဖြစ်သော ဘဝင်စိတ် ဝိထိစိတ်သည်လည်း၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဖြစ်သော၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ကိလေသာ အညစ်အကြေးဖြင့်၊ ညစ်ညူးလူးလဲ၏။ ။ သာဓက ပါဠိ၊ အဋ္ဌကထာ နည်းတူ။

မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သောခဏ ဇောကာလမှာ၊ ဝိပဿနာ ကို အားထုတ်သောသူတို့၏ အသိအမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်၍၊ စက္ခုန္ဒြေ ကို စောင့်ရှောက်သော သီလ၊ မမေ့ မလျော့သော သတိ၊ သိသော ဉာဏ၊ သည်းခံသော ခန္တိ၊ အားထုတ်သော ဝီရိယ၊ ဤတရား ၅-ပါး ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ စက္ခုန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သည်မည်၏။ ဒွါရတံခါး လုံခြုံသည်မည်၏။ ဘဝင်စိတ် ဝိထိစိတ် လုံခြုံသည်မည်၏။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော သူခိုးမဝင်နိုင်၊ ကုသိုလ်တည်းဟူ သော ဥစ္စာထုပ်ကို လုယူသည်မည်၏။ သဘောအားဖြင့် ဖြူစင် ကြည်လင်သန့်ရှင်းသော၊ အာဝါသိကဖြစ်သော ဘဝင်စိတ် ဝိထိစိတ် သည်လည်း၊ ဧည့်သည်အာဂန္တုကဖြစ်သော၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-ကိလေသာ အညစ်အကြေးဖြင့်၊ မညစ်ညူး မလူးလဲ မပေရေ မလိမ်းကျံသည်မည်၏။

ဇဝနေ သီလာဒိသု ဥပ္ပန္နေသု ဒွါရံပိ ဂုတ္တံ ဟောတိ၊
ဘဝင်္ဂံပိ အာဝဇ္ဇနာဒိနိပိ ဝိထိစိတ္တာနိ။ တသ္မာ ဇဝနက္ခဏေ
ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ စက္ခုန္ဒြေိယေ သံဝရောတိ ဝုတ္တော။ သောတေန
သဒ္ဓံ သုတွာတိ အာဒိသုပိ ဇေသဝနယော။ ဇေမိဒံ သင်္ခေပ
တော ရူပါဒိသု ကိလေသာနုဗန္ဓ နိမိတ္တာဒိဂ္ဂါဟ ပရိဝဇ္ဇန
လက္ခဏံ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ။

ဇဝနေ၊ ဇောဒွံ၊ သီလာဒိသု၊ သီလ၊ သတိ၊ ဉာဏ၊ ခန္တိ၊ ဝီရိယ ၅-ပါးတို့သည်။ ဥပ္ပန္နေသု၊ ဖြစ်ကုန်သည်ရှိသော်၊ ဒွါရံပိ၊ ဒွါရသည်

လည်း။ ဂုတ္တံ၊ လုံခြုံသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘဝင်္ဂံပိ၊ ဘဝင်သည်
 ၎င်း။ အာဝဇ္ဇနာဒိနိ၊ အာဝဇ္ဇန်းအစရှိကုန်သော။ ဝိထိစိတ္တာနိပိ၊ ဝိထိ
 စိတ်တို့သည်၎င်း။ ဂုတ္တာနိ၊ လုံခြုံကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဇေနက္ခဏေ၊ ဇောခဏ၌။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနောပိ သံဝ
 ရော၊ ဖြစ်သော စောင့်ရှောက်ခြင်းကိုလည်း။ စက္ခုန္ဒြိယေ သံဝရော
 တိ၊ စက္ခုန္ဒြိယကို စောင့်ရှောက်၏ဟူ၍။ ဝုတ္တော၊ ဆိုအပ်၏။ သော
 တေန၊ နားဖြင့်။ သဒ္ဓံ၊ အသံကို။ သုတွာ၊ ကြား၍။ ဣတိ အာဒိသုပိ၊
 ဤသို့ အစရှိသည်တို့၌လည်း။ ဒေဝဝနယော၊ ဤနည်းလျှင် နည်းရှိ
 သလျှင်ကတည်း။ ဝေံ၊ ဤသို့။ သင်္ခေပတော၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ဂူပါ
 ဒိသု၊ အဆင်းအစရှိသည်တို့၌။ ကိလေသာနုဗန္ဓ နိမိတ္တာဒိဂ္ဂါဟ ပရိ
 ဝဇ္ဇနလက္ခဏံ၊ ကိလေသာအစဉ်တစိုက် မပြတ်လိုက်သော၊ မိန်းမ
 ယောက်ျား၊ ခြေလက်အင်္ဂါ၊ မျက်နှာရင်ဝမ်း၊ နှုတ်ခမ်းသွားမေး၊
 ယဉ်ကျေးအစ၊ လှပတင့်တယ်၊ ပြုံးရယ်ခြင်း၊ ပြောဆိုခြင်း၊ တူရူ
 တစောင်းကြည့်ခြင်းစသော၊ အထင်အမှတ်ဖြင့်၊ ဖေါက်ပြန်မှား နှင်း
 သောအယူမှ ရှောင်ကြဉ်သော လက္ခဏာရှိသော။ ဣဒံသီလံ၊ မြင် မြင်
 တယ် အမှတ်ဖြင့်သိသော ဤအလေ့ကို။ ဣန္ဒြိယသံဝရသီလန္တိ၊ ဣန္ဒြိ
 ကိုစောင့်ရှောက်သော အလေ့ဟူ၍။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

နားဖြင့် အသံကိုကြားသောခဏ၊ နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ကို နံသော
 ခဏ၊ လျှာဖြင့် အရသာကို စားသောခဏ၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့ကို ထိ
 သောခဏ၊ စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသောခဏ၊ ဇောကာလမှာ၊ ဝိပဿ
 နာကို အားထုတ်သောသူတို့၏ အသိအမှတ်ဖြင့်သာ မှတ်၍၊ သော
 တိန္ဒြေ၊ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဇိဌိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ မနိန္ဒြေကို၊ စောင့်ရှောက်သော
 သီလ၊ မမေ့မလျော့သော သတိ သိသော ဉာဏ၊ သည်းခံသော ခန္တိ၊
 အားထုတ်သော ဝီရိယ၊ ဤတရား ၅-ပါးဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သော
 တိန္ဒြေ၊ ဃာနိန္ဒြေ၊ ဇိဌိန္ဒြေ၊ ကာယိန္ဒြေ၊ မနိန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သည်
 မည်၏။ ဒွါရတံခါး လုံခြုံသည်မည်၏။ ဘဝင်စိတ် ဝိထိစိတ် လုံခြုံ
 သည်မည်၏။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ-တည်းဟူသော သူခိုးမဝင်
 နိုင်၊ ကုသိုလ်တည်းဟူသော ဥစ္စာထုပ်ကို လုမယူသည်မည်၏။ သ
 ဘော နားဖြင့် ဖြစ်ကြည့်လင် သန့်ရှင်းသော၊ အာဝါသိကဖြစ်သော

ဘဝင်စိတ် ဝီထိစိတ်သည်လည်း၊ ညွှန်သည် အာဂန္တုကံဖြစ်သော
လောဘ၊ဒေါသ၊မောဟ-ကိလေသာအညစ်အကြေးဖြင့်၊ မညစ်ညူး
မလူးလဲ။ ။သာဓက ပါဠိ အဋ္ဌကထာ နည်းတူ။

ဒွါရ ၆-ပါးနှင့် သီလစသောတရား ၅-ပါးကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

ကံ,ဝိရတိအရနှင့် ရူပပရိစ္ဆေဒ၏ သဘောကို
ပိုင်းခြား၍ ပြဆိုခြင်း

ကံသည်၊ စေတနာကံ၊စေတသိက်ကံအားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။
ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ စေတနာကံသည်၊ ကာယကံ ၃-ပါး၊ ဝစီကံ
၄-ပါးအားဖြင့် ၇-ပါးအပြားရှိ၏။ စေတသိက်ကံသည်၊ အဘိဇ္ဈာ၊
ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။

ဝိရတိသည်၊ သမုတ္တဝိရတိ၊ သမာဒါနဝိရတိ၊ သမုစ္ဆေဒဝိရတိ
အားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ကာယကံ ၃-ပါး၊
ဝစီကံ ၄-ပါးအားဖြင့် ၇-ပါးသော စေတနာကံ၊အဘိဇ္ဈာ၊ဗျာပါဒ၊
မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ၃-ပါးသော စေတသိက်ကံ၊ ၂-ပါးစုံကို တ
ပေါင်းတည်း မဂ်ဖြင့်ပယ်ဖြတ်ခြင်းသည်၊ သမုစ္ဆေဒဝိရတိမည်၏။

ကာယကံ ၃-ပါး၊ဝစီကံ ၄-ပါးအားဖြင့် ၇-ပါးသော စေတနာ
ကံကို၊ ၅-ပါးသီလ၊ ၈-ပါးသီလ၊ ၁၀-ပါးသီလ၊ ပါတိမောက္ခ
သံဝရသီလအားဖြင့် ပယ်ခြင်းသည်၊ သမာဒါန ဝိရတိမည်၏။ အ
ဘိဇ္ဈာ၊ ဗျာပါဒ၊ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိအားဖြင့် ၃-ပါးသော စေတသိက်ကံကို၊
ဣန္ဒြိယသံဝရသီလ၊ ပဟာနသီလ၊ဝိပဿနာသီလဖြင့် ပယ်ခြင်းသည်၊
သမုတ္တဝိရတိမည်၏။

အဘိဇ္ဈာသည်၊ နှစ်သက်သော ဣဋ္ဌလက္ခဏာအားဖြင့်-လောဘ
မည်၏။ ဗျာပါဒသည်၊ မနှစ်သက်သော လက္ခဏာအားဖြင့်-ဒေါသ
မည်၏။မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိသည်၊မညီမညွတ်ရှုသော အသမပေက္ခန လက္ခဏာ
အားဖြင့်-မောဟမည်၏။

မကောင်းသော အကြံကို ကြံသော ဗာလလက္ခဏာ၊ မကောင်းသော အပြောအဆိုကို ပြောဆိုသော ဗာလလက္ခဏာ၊ မကောင်းသော အပြုအကျင့်ကို ပြုကျင့်သော ဗာလလက္ခဏာ ၃-ပါးမှ ဝေးစွာရှောင်ကြဉ်၍၊ ကောင်းသော အကြံကို ကြံသော ပဏ္ဍိတလက္ခဏာ၊ ကောင်းသော အပြောအဆိုကို ပြောဆိုသော ပဏ္ဍိတလက္ခဏာ၊ ကောင်းသော အပြုအကျင့်ကို ပြုကျင့်သော ပဏ္ဍိတလက္ခဏာ ၃-ပါးနှင့် ပြည့်စုံ လိုသော ယောဂီသည်။ မကောင်းသော ကိုယ်အပြုအကျင့်၊ မကောင်းသော နှုတ်အပြောအဆို ဗာလလက္ခဏာ ၂-ပါးကို၊ ၅-ပါးသီလ၊ ၈-ပါးသီလ၊ ၁၀-ပါးသီလ၊ ပါတိမောက္ခသံဝရသီလဖြင့် ပယ်၏။

ဤသို့ပယ်၍၊ မကောင်းသော အကြံကို ကြံသော ဗာလလက္ခဏာ ရှိသော၊ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟအားဖြင့် ၃-ပါးသော မနောကံကို ပယ်ခြင်းငှါ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်သောခဏ၊ ဇောကာလမှာ၊ မြင်၊ မြင်တယ်မှတ်။

ဤသို့ မှတ်သဖြင့်၊ ကိလေသာ အစဉ်တစိုက် မပြတ်လိုက်သော၊ မိန်းမ ယောကျ်ား လက်ခြေ အင်္ဂါ၊ မျက်နှာ ရင် ဝမ်း နှုတ်ခမ်း သွားမေး၊ ယဉ်ကျေးစေ လှပတင့်တယ်၊ ပြုံးရယ် ပြောဆိုခြင်း စသော အထင် အမှတ်ကို မယူ၊ အမှတ်ဖြင့် သိ၍ မြင်၊ မြင်ဘယ် မှတ်ယုံမျှနှင့် ရပ်၏။ ကိလေသာနှင့် မစပ်၊ ဘဝင် ဇွါရ အာရုံ ဝိညာဏ်၊ တပေါင်း တည်း ရုပ်နာမ် အပိုင်းအခြား ဖြစ်၏။ ဆံပင်ကို မြင်လျှင် ဆံပင်၊ မွေး ညှင်းကို မြင်လျှင် မွေးညှင်း စသော အတိုင်းကိုသာ၊ မမှား မယွင်း မဖောက်မပြန် ဟုတ်တိုင်းကိုသာ၊ မမှား မယွင်း မဖောက်မပြန် ဟုတ်တိုင်း မှန်စွာ သိမှတ် ပိုင်းခြား ခါယူ၏။

မျက်စိဖြင့် မြင်သောခဏ ဇောကာလမှာ၊ မြင်၊ မြင်တယ်မှတ် ဆိုသော စကား ရပ်၍၊ မှတ်ခြင်းသည် ပထမအကြိမ်၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ တတိယအကြိမ် အားဖြင့် ၃-ပါး အပြား ရှိ၏။ ထိုသုံးပါး တို့တွင်၊ စက္ခုဇွါရ မြင်သောခဏ ဇောကာလမှာ၊ ပထမအကြိမ် မြင်၊ မြင်တယ်မှတ် ခြင်းသည်၊ ဘဝင် ဇွါရ အာရုံ ဝိညာဏ်နှင့် ကိလေသာ မရော မစပ်အောင်၊ ဣန္ဒြေကို စောင့်ရှောက်သော အားဖြင့် ပိုင်းခြား အပ်သော

ကြောင့်၊ မျက်စိ၊ အဆင်း၊ မြင်ခြင်းကို တပေါင်းတည်းပိုင်းခြားသည် မည်၏။

နာမ်အပိုင်းအခြား၊ ရုပ်အပိုင်းအခြား ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဆင်းကို အာရုံပြု၍ မြင်၊ မြင်တယ် မှတ်သောကြောင့်၊ အဆင်းဟူသော ရုပ်အပိုင်းအခြားမျှသာဖြစ်၏။ ထို့အတူ တဒန္တဝတ္တက မနောဒွါရ ဇောကာလမှာ ဒုတိယအကြိမ်၊ တဒန္တဝတ္တက မနောဒွါရ ဇောကာလမှာ တတိယအကြိမ် မြင်၊ မြင်တယ် မှတ်ခြင်းသည်၊ စက္ခုဒွါရဖြင့် မြင်ပြီးသော အဆင်းကို အာရုံပြု၍၊ မြင်၊ မြင်တယ် မှတ်သောကြောင့်၊ အဆင်းဟူသော ရုပ်အပိုင်းအခြားမျှသာဖြစ်၏။

ထို့အတူ ကြားသောဓဏ၊ နံသောဓဏ၊ စားသောဓဏ၊ ထိသောဓဏ၊ သိသောဓဏ၊ ကြားတယ်၊ နံတယ်၊ စားတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ် မှတ်ခြင်းသည်၊ အသီးသီး ဝိမိဉ္စုစွာဖြစ်သော၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ သဘောကို အာရုံပြု၍၊ ကြားတယ်၊ နံတယ်၊ စားတယ်၊ ထိတယ်၊ သိတယ် မှတ်သောကြောင့်၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ သဘော-ဟူသော ရုပ်အပိုင်းအခြားမျှသာ ဖြစ်၏။

မြင်သောဓဏ မြင်-မြင်တယ်မှတ်ရာ၌။ မြင်-စက္ခုဝိညာဉ်ဆိုသည် ဖြစ်လျက် နာမ်အပိုင်းအခြားမဖြစ်၊ အဆင်းဟူသော ရုပ်အပိုင်း အခြားမျှသာဖြစ်၏ဆိုသော စကားရပ်၌၊ မြင်သောဓဏ မှတ်သော အသိဉာဏ်မှာ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်တယ်၊ အဓိပ္ပာယ် မှတ်မထင်၊ ရုပ်နှင့်နာမ် ၃-ပါးလုံးကွဲအောင်၊ မမြင်ခင် မြင်၏လော၊ မြင်၏။ အဘယ်ကိုမြင်သနည်း၊ အညို အရွှေ အနီ အဖြူစသည် တရုကိုမြင်၏ ဟု၊ အဆင်းကိုသာမှတ်၍ ပြောသကဲ့သို့၊ မြင်-စက္ခုဝိညာဉ်ဆိုသော် လည်း၊ မြင်သောဓဏ မြင် မြင်တယ်ဟု၊ အညို အရွှေ အနီ အဖြူစသည် တရုအဆင်းကိုသာ အာရုံပြု၍၊ အာဒိကမ္ဘိက အစစွာ ရုပ်ကိုပိုင်း ခြားသော ယောဂီ မှတ်၏ဆိုသည်၊ အဆင်းဟူသော ရုပ်အပိုင်း အခြားမျှသာဖြစ်၏၊ နာမ်အပိုင်းအခြား မဖြစ်။ ။ ဤနည်းကို မှီ၊ နောက် ဆိုရန်မှာ သိသာလှပြီ။

ကံ ဝိရတီနှင့် ရူပပရိစ္ဆေဒ၏ သဘောသွားကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒနှင့် ဒွါရဝသည့်တို့၏ အချုပ်ကို
အဘိဓမ္မာယုသုတ်ဖြင့် ထုတ်နှုတ်၍ပြဆိုခြင်း

ဤနည်းဖြင့်၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ သိမှတ်ပိုင်းခြားပါများ၍၊ နာမ်ကို ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်တဆင့်၊ ဘာသာအလျောက် တက်သည်ရှိသော်၊ မြင်သောခဏ မြင်-မြင်တယ်ဟု အဆင်းကိုတကြိမ် ဝိပဿနာစိတ် ဖြင့်မှတ်၏။ မြင်တယ်မှတ်သော ရှေ့ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ မြင်တယ်မှတ် မှတ်တယ်ဟု စိတ်ကိုတကြိမ် နောက်ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်မှတ်၏။ ဤသို့ မှတ်သည်ရှိသော်၊ ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသောဉာဏ်၊ နာမ်ကိုပိုင်းခြားသော ဉာဏ်စုံ၍၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏။ မြင်သောခဏ ယောဂီ၏ ဉာဏ်မှာ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ် မှတ်တယ်ထင်၏။

ထို့အတူ၊ ကြားသောခဏ ကြား-ကြားတယ်၊ ကြားတယ်မှတ် မှတ်တယ်။ နံသောခဏ နံ-နံတယ်၊ နံတယ်မှတ် မှတ်တယ်။ စားသော ခဏ စား-စားတယ်၊ စားတယ်မှတ် မှတ်တယ်။ ထိသောခဏ ထိ-ထိ တယ်၊ ထိတယ်မှတ် မှတ်တယ်။ သိသောခဏ သိ-သိတယ်၊ သိတယ် မှတ် မှတ်တယ် ယောဂီ၏ အသိဉာဏ်မှာထင်၏။ ဤသို့ ထင်သည်ရှိ သော်၊ ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်၊ နာမ်ကိုပိုင်းခြားသောဉာဏ်စုံ၍၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏။

အဆင်းထင်မှ မျက်စိကြည်၏။ မျက်စိကြည်မှ အဆင်းထင်၏။ မျက်စိကြည်မှ၊ အဆင်းထင်မှ၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်ရာ၌၊ အဆင်း ထင်သောခဏ မျက်စိကြည်ခြင်းသည်၊ မျက်စိ၏ ရူပနုလက္ခဏာမည် ၏။ အဆင်း၌မြင်သောစိတ်ကို ဆွဲယူခြင်းသည်၊ မျက်စိ၏ ကိစ္စမည်၏။ မြင်-မြင်တယ်မှတ်သော ယောဂီဉာဏ်မှာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်တယ်ထင် ခြင်းသည်၊ မျက်စိ၏ ပဗ္ဗုပဋ္ဌာန်မည်၏။ ကလောင်တူ ကမ္မဇမဟာ တုတ်သည်၊ မျက်စိ၏ ပဗ္ဗုပဋ္ဌာန်မည်၏။

မျက်စိကြည်သောခဏ၊ အဆင်းထင်ခြင်းသည်၊ အဆင်း၏ ရူပနု လက္ခဏာမည်၏။ မြင်သောစိတ်၏ အာရုံဖြစ်ခြင်းသည်၊ အဆင်း၏ ကိစ္စမည်၏။ မြင်-မြင်တယ်မှတ်သော ယောဂီဉာဏ်မှာ၊ အဆင်းဖြူ

လျှင် အပြုထင်ခြင်းသည်၊ အဆင်း၏ ပစ္စုပဋ္ဌာန်မည်၏။ ကလာင်တု မဟာဘုတ်သည်၊ အဆင်း၏ ပဒဋ္ဌာန်မည်၏။

မျက်စိကြည်သောခဏ၊ အဆင်းထင်သောခဏ၊ အဆင်းကိုအာရုံ ပြုခြင်းသည်၊ မြင်သောစိတ်၏ နမနလက္ခဏာမည်၏။ အဆင်းကိုမြင် ခြင်းသည်၊ မြင်သောစိတ်၏ ကိစ္စမည်၏။ မြင်-မြင်တယ်မှတ်သော ယောဂီဉာဏ်မှာ၊ အဆင်းကို မြင်တယ်ထင်ခြင်းသည်၊ မြင်သောစိတ် ၏ပစ္စုပဋ္ဌာန်မည်၏။ အဆင်းကိုဆင်ခြင်သော အာဝဇ္ဇန်းသည်၊ မြင် သောစိတ်၏ ပဒဋ္ဌာန်မည်၏။

မျက်စိဖြင့် အဆင်းကိုမြင်သောခဏ၊ လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်၊ ပစ္စုပုန်လက္ခဏာ အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အဆင်း ကို၊ ဇောကာလမှာ မြင်-မြင်တယ်မှတ်ခြင်းသည်၊ အဆင်းကိုသာ သိ သည် မဟုတ်သေး၊ အဆင်း၏ လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်- ကိုလည်းသိ၏။ ဆင်ပြောင်ကြီးတွေကတည်းက၊ ဆင်ခြေရာ ခံတွယ် မရှိပြီဟူသကဲ့သို့။ အဆင်းကို မြင်-မြင်တယ် မှတ်ကတည်းက၊ အ ဆင်း၏ လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်-ကို မှတ်တွယ်မရှိပြီ။ ထို့ ကြောင့် လက္ခဏ၊ ရသ၊ ပစ္စုပဋ္ဌာန်၊ ပဒဋ္ဌာန်ကို၊ ဤနေရာ၌ အထူး မဆီလျော်ပြီ။

ဤနည်းဖြင့်၊ အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ သိမှတ် ပိုင်းခြားပါများ၍၊ ဉာဏ်အဆင့်ဆင့် တက်သည်ရှိသော်၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်တာက- စိတ်ဘဲ၊ အဆင်းက-အာရုံဘဲ၊ အဆင်းထင် ကြည်လင်တာက-မျက် စိတ်၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်တာဘဲ။ ။ ကြားသောခဏ၊ ကြား တာက-စိတ်ဘဲ၊ အသံက-အာရုံဘဲ၊ အသံထင် ကြည်လင်တာက-နား ဘဲ၊ နားဖြင့် အသံကို ကြားတာဘဲ။ ။ နံသောခဏ၊ နံတာက-စိတ်ဘဲ၊ အနံ့က-အာရုံဘဲ၊ အနံ့ထင် ကြည်လင်တာက-နှာခေါင်းဘဲ၊ နှာခေါင်း ဖြင့် အနံ့ကို နံတာဘဲ။ ။ စားသောခဏ၊ စားတာက-စိတ်ဘဲ၊ အရ သာက-အာရုံဘဲ၊ အရသာထင် ကြည်လင်တာက-လျှာဘဲ၊ လျှာဖြင့် အရသာကို စားတာဘဲ။ ။ ထိသောခဏ၊ ထိတာက-စိတ်ဘဲ၊ တွေ့ တာက-အာရုံဘဲ၊ အတွေ့ထင် ကြည်လင်တာက-ကိုယ်ဘဲ၊ ကိုယ်ဖြင့်

အတွေ့ကို ထိတာဘဲ။ သိသောဇာတိ၊ သိတာက-စိတ်ဘဲ၊ သဘောက-အာရုံဘဲ၊ သဘောထင် ကြည်လင်တာက-စိတ်ဘဲ၊ စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိတာဘဲ။

အာရုံနှင့်တွေ့တာက-ဖဿဘဲ၊ အာရုံကိုနှစ်သက်တာက-ချမ်းသာဘဲ၊ မနှစ်သက်တာက-ဆင်းရဲဘဲ၊ ချမ်းသာ၊ ဆင်းရဲ မထင်တာက-ဥပေက္ခာဘဲ။ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ ဝိထိစိတ်ပါ ရုပ်နာမ်ကွဲအောင် ယောဂီဉာဏ်မှာထင်၏။ ဝိညာဏ် ဖဿ ဝေဒနာ ထင်သဖြင့်၊ စိတ် စေတသိက် ဝိထိစိတ္တုပ္ပါဒ် ထင်သည်မည်၏။ ဤသို့ ထင်သောအခါ၊ မြင်သောဇာတိ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ် မှတ်တယ်၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်တယ်။ ပ။ သိသောဇာတိ၊ သိ-သိတယ်၊ သိတယ်မှတ် မှတ်တယ်၊ စိတ်ဖြင့်သဘောကို သိတယ်၊ ယောဂီဉာဏ် မှာထင်၏။ ဤသို့ယောဂီဉာဏ်မှာ ထင်သည်ကို ရည်တော်မူ၍

စက္ခု အဘိညေဃာ၊ ရူပါ အဘိညေဃာ၊ စက္ခုဝိညာဏံ အဘိညေဃာ၊ စက္ခုသမ္ပယော အဘိညေဃော၊ ယမိဒံ စက္ခုသမ္ပယာပစ္စယာ ဥပ္ပန္နတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အဘိညေဃာ၊ သောတံ။ ဃာနံ။ ဇိဝှါ။ ကာယော။ မနော အဘိညေဃော၊ ဓမ္မာ အဘိညေဃာ၊ မနောဝိညာဏံ အဘိညေဃာ၊ မနောသမ္ပယော အဘိညေဃော၊ ယမိဒံ မနောသမ္ပယာပစ္စယာ ဥပ္ပန္နတိ ဝေဒယိတံ သုခံဝါ ဒုက္ခံဝါ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ တမ္ပိ အဘိညေဃာ၊ -ဟု အဘိညေဃာ နိဒ္ဒေသကို ဟောတော်မူပြီ။

စက္ခု၊ မျက်စိကို၊ အဘိညေဃာ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ရူပါ၊ အဆင်းတို့ကို၊ အဘိညေဃာ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ စက္ခုဝိညာဏံ၊ မြင်ခြင်းကို၊ အဘိညေဃာ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယော၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကို၊ အဘိညေဃော၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ စက္ခုသမ္ပယာပစ္စယာ၊ မျက်စိဖြင့် မြင်ခြင်း၏ အဆင်းနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော၊ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော၊ အဒုက္ခမသုခံဝါ ချမ်းသာလည်းမဟုတ်၊ ဆင်းရဲလည်းမဟုတ်သော၊ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားခြင်းသည်။

ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ဗိ၊ ထိုခံစားခြင်းကိုလည်း။ အဘိညေယျံ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ပ။ သောတံ၊ နားကို။ အဘိညေယျံ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ဃာနံ၊ နှာခေါင်းကို။ အဘိညေယျံ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ဇိဟိ၊ လျှာကို။ အဘိညေယျာ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ကာယော၊ ကိုယ်ကို။ အဘိညေယျော၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ မနော၊ စိတ်ကို။ အဘိညေယျော၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ ဓမ္မာ၊ သဘောတို့ကို။ အဘိညေယျာ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်ကုန်၏။ မနောဝိညာဏံ၊ သိခြင်းကို။ အဘိညေယျံ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ မနောသမ္ပယော၊ စိတ်ဖြင့် သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းကို။ အဘိညေယျော၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။ မနောသမ္ပယပစ္စယာ၊ စိတ်ဖြင့် သိခြင်း၏ သဘောနှင့်တွေ့ခြင်းကြောင့်။ သုခံဝါ၊ ချမ်းသာသည်လည်းဖြစ်သော။ ဒုက္ခံဝါ၊ ဆင်းရဲသည်လည်းဖြစ်သော။ အဒုက္ခမသုခံဝါ၊ ချမ်းသာလည်းမဟုတ်၊ ဆင်းရဲလည်းမဟုတ်သော။ ယမိဒံ ဝေဒယိတံ၊ အကြင်ခံစားမှုသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တမ္ဗိ၊ ထိုခံစားခြင်းကိုလည်း။ အဘိညေယျံ၊ အမှတ်ဖြင့် သိအပ်၏။

ဤအဘိညေယ နိဒ္ဒေသနည်းဖြင့် ဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သုခ ဒုက္ခ ဥပေက္ခာ၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားတိုင်း၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားတိုင်း ယောဂီဉာဏ်မှာ ထင်သည်ရှိသော်၊ ရုပ်နာမ် ထင်ကာမျှမဟုတ်၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ ဖဿ၊ သုခ၊ ဒုက္ခ၊ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာတို့နှင့် ဆက်ဆံသော၊ ကာမတုံဖြင့် ရေတွက်အပ်သော၊ ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ ခွါရ ၆-ပါး၊ အာရုံ ၆-ပါး၊ ဝိညာဏ် ၆-ပါး၊ ဖဿ ၆-ပါး၊ ဝေဒနာ ၆-ပါး၊ သညာ ၆-ပါး၊ စေတနာ ၆-ပါး၊ တဏှာ ၆-ပါး၊ ဝိတက် ၆-ပါး၊ ဝိစာရ ၆-ပါး၊ ဓာတ်-၆ ပါး၊ ကောဋ္ဌာသ ၃၂-ပါး၊ အာယတန ၁၂-ပါး၊ ဓာတ် ၁၀-ပါး၊ လောကီဣန္ဒြေ ၁၉-ပါး။ ကာမဓာတ်၊ ကာမဘဝ၊ ပဉ္စဂေါကာရဘဝ၊ သညီဘဝ၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် အင်္ဂါ ၁၂-ပါး ထိုက်သည်အားလျော်စွာထင်၏။ နှုတ်တက်အောင် သုတမယဉာဏ်ဖြင့် မဆောင်နိုင်ဘူးသူသည်၊ အမည်နာမ သရုပ်သင်္ချာကို ပညတ်တင်၍ မပြောဆိုနိုင်၊ ထင်သောအတိုင်း မှတ်သောအတိုင်းသာ ဝိပဿနာမှာ ပြောဆိုနိုင်၏။

ခွါရစသည်တို့၏အချုပ်ကို အဘိညေယျသုတ်ဖြင့် ပြဆိုချက်ပြီး၏။

လေးပါးသော ဣရိယာပုထ်၌ နာမ် ရုပ် ၏ အပိုင်း အခြား ကို မှတ်သားရန် ပြဆိုခြင်း

စိတ်ဖြင့် သဘောကို သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်မှတ် ဆိုသော စကားရပ်၌၊ သိ-သိတယ် မှတ်ခြင်းသည်၊ သာမညသာဖြစ်၏။ ဝိသေ သအားဖြင့်သော်ကား၊ များသောအပြားရှိ၏။ အကျယ်ဆိုသော်လည်း ဝိပဿနာမှာ အကျိုးမရှိပြီ။ ဝိပဿနာမည်သည်ကား၊ သတိပဋ္ဌာန် နှင့် တရံတခါမျှ မကင်းကောင်း။ ဝိပဿနာဉာဏ် အခြေအမြစ်မှန် သော သတိပဋ္ဌာန်အရ၊ သွားသောခဏ သွား-သွားတယ်မှတ်၊ ရပ် သောခဏ ရပ်-ရပ်တယ်မှတ်၊ ထိုင်သောခဏ ထိုင်-ထိုင်တယ်မှတ်၊ အိပ်သောခဏ အိပ်-အိပ်တယ်မှတ်။

သွားသောခဏ သွား-သွားတယ်မှတ်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ သွား ချင်သောစိတ်ဖြစ်သောခဏ၊ စိတ္တဇဝါယောဓာတ် ယှဉ်ရှားခြင်းသည်၊ ကိုယ်ယှဉ်ရှားသော ခဏမည်၏။ ကိုယ်ယှဉ်ရှားသောခဏ၊ ကိုယ် တရွေ့ရွေ့ ရွေ့ခြင်းသည်၊ သွားသောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် သွား သောခဏ ဆိုသည်။

ကိုယ်တရွေ့ရွေ့ ရွေ့ခြင်းသည်၊ ရွေ့သည်ကို သွား၊ သွားသည်ဟု ဝိပဿနာဖြင့် သိမှတ် ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ သွားသည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “သွား” ဆိုသည်။ သွားသည်ကို သွား၊ သွားတယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် အမှတ်ပြုခြင်းသည်၊ သွားတယ် မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “သွားတယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် သွားသောခဏ “သွား၊ သွားတယ်မှတ်” ဆိုသည်။

ရပ်သောခဏ ရပ်-ရပ်တယ်မှတ်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ ရပ်ချင် သောစိတ်ဖြစ်သောခဏ၊ စိတ္တဇဝါယောဓာတ် ထောက်ခံတည်တန့် ခြင်းသည်၊ ကိုယ်မတ်တန့်သောခဏမည်၏။ ကိုယ်မတ်တန့်သောခဏ၊ ကိုယ်မရွေ့ခြင်းသည်၊ ရပ်သောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် ရပ်သော ခဏဆိုသည်။

ကိုယ်မရွေ့ခြင်းသည်၊ မရွေ့သည်ကို ရပ်၊ ရပ်တယ်ဟု ဝိပဿနာ ဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သောကြောင့်၊ ရပ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့်

“ရပ်” ဆိုသည်။ ရပ်သည်ကို ရပ်,ရပ်တယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် အမှတ် ပြုခြင်းသည်။ ရပ်တယ်မှတ်သည်မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ရပ် တယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် ရပ်သောခဏ “ရပ်,ရပ်တယ်မှတ်” ဆိုသည်။

ထိုင်သောခဏ ထိုင်-ထိုင်တယ်မှတ်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ ထိုင် ချင်သောစိတ်ဖြစ်သောခဏ၊ စိတ္တဇဝါယောဇာတ် ကျခြင်းသည်။ အထက်ကိုယ်ကို ချသောခဏမည်၏။ အထက်ကိုယ်ကို ချသောခဏ၊ အောက်ကိုယ်ကိုခေါက်၍ အထက်ကိုယ်ကို တည်ထားခြင်းသည်။ ထိုင်သောခဏမည်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုင်သောခဏဆိုသည်။

အောက်ကိုယ်ကိုခေါက်၍၊အထက်ကိုယ်ကို တည်ထားခြင်းသည်။ တည်ထားသည်ကို ထိုင်,ထိုင်တယ်ဟု ဝိပဿနာဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြား အပ်သောကြောင့်၊ ထိုင်သည်မည် ။ ထို့ကြောင့် “ထိုင်” ဆိုသည်။ ထိုင်သည်ကို ထိုင်, ထိုင်တယ်ဟု ဝိပဿနာ စိတ်ဖြင့် အမှတ်ပြုခြင်း သည်။ ထိုင်တယ်မှတ်သည် မည်၏။ ထို့ကြောင့် “ထိုင်တယ်မှတ်” ဆို သည်။ ထို့ကြောင့် ထိုင်သောခဏ “ထိုင်,ထိုင်တယ်မှတ်” ဆိုသည်။

အိပ်သောခဏ အိပ် အိပ်တယ်မှတ်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ အိပ် ချင်သော စိတ်ဖြစ်သောခဏ၊ စိတ္တဇဝါယောဇာတ် ဖြန့်ခြင်းသည်။ ကိုယ်ဆန့် ခင်းသောခဏမည်၏။ ကိုယ်ဆန့်ခင်းသောခဏ၊ ကိုယ်စန့် လျောင်းခြင်းသည်။ အိပ်သောခဏ မည်၏။ ကိုယ်စန့် လျောင်းခြင်း သည်။ စန့်လျောင်းသည်ကို အိပ်,အိပ်တယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် သိ မှတ် ပိုင်းခြား အပ်သောကြောင့်၊ အိပ်သည် မည်၏။ ထို့ကြောင့် “အိပ်” ဆိုသည်။ အိပ်သည်ကို အိပ် အိပ်တယ်ဟု ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် အမှတ်ပြုခြင်းသည်။ အိပ်တယ် မှတ်သည် မည်၏။ ထို့ကြောင့် “အိပ် တယ်မှတ်” ဆိုသည်။ ထို့ကြောင့် အိပ်သောခဏ “ အိပ်,အိပ်တယ် မှတ် ” ဆိုသည်။

သွားဆိုတာက-မှတ်စရာအာရုံ၊ သွားတယ်ဆိုတာက-မှတ်တဲ့ စိတ်၊ မှတ်ဆိုတာက-သတိ၊ ပညာ၊ ဝိပဿနာ။ ရပ်ဆိုတာက မှတ် စရာအာရုံ၊ ရပ်တယ်ဆိုတာက မှတ်တဲ့စိတ်၊ မှတ်ဆိုတာက သတိ၊

ပညာ, ဝိပဿနာ။ ထိုင်ဆိုတာက မှတ်စရာအာရုံ၊ ထိုင်တယ်ဆိုတာက မှတ်တဲ့စိတ်၊ မှတ်ဆိုတာက သတိ, ပညာ, ဝိပဿနာ။ အိပ်ဆိုတာက မှတ်စရာအာရုံ၊ အိပ်တယ်ဆိုတာက မှတ်တဲ့စိတ်၊ မှတ်ဆိုတာက သတိ, ပညာ, ဝိပဿနာ။

သွား-သွားတယ်၊ ရုပ်-ရုပ်တယ်၊ ထိုင်-ထိုင်တယ်၊ အိပ်-အိပ်တယ် ဆိုသောစကားရပ်၌၊ သွားသောရုပ်ကို၊ သွားတယ်မှတ်သော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၏။ ရုပ်သောရုပ်ကို၊ ရုပ်တယ်မှတ်သော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၏။ ထိုင်သောရုပ်ကို၊ ထိုင်တယ် မှတ်သော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၏။ အိပ်သောရုပ်ကို၊ အိပ်တယ်မှတ်သော ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၏။ ရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏။

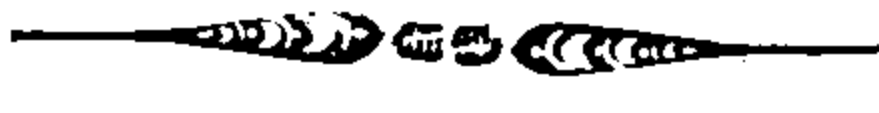
ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းအတိုင်း၊ ဉာဏ်တဆင့်တက်၍ သွားတယ်မှတ်သော ရှေ့စိတ်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ သွားတယ်မှတ် မှတ်တယ်။ ရုပ်တယ်မှတ်သော ရှေ့စိတ်ကို၊ နောက်ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ရုပ်တယ်မှတ် မှတ်တယ်။ ထိုင်တယ်မှတ်သော ရှေ့စိတ်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ ထိုင်တယ်မှတ် မှတ်တယ်။ အိပ်တယ်မှတ်သော ရှေ့စိတ်ကို၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့်၊ အိပ်တယ်မှတ် မှတ်တယ်-ဟု နာမ်ကိုပိုင်းခြား၏။ နာမ်ရုပ်စုံ၍ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် ဖြစ်၏။

သွားသောခဏ၊ ရုပ်သောခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊ အိပ်သောခဏ-မှတ်တိုင်း မှတ်တိုင်း၊ သွား-သွားတယ်၊ သွားကယ်မှတ် မှတ်တယ်။ ရုပ်-ရုပ်တယ်၊ ရုပ်တယ်မှတ် မှတ်တယ်။ ထိုင်-ထိုင်တယ်၊ ထိုင်တယ်မှတ် မှတ်တယ်။ အိပ်-အိပ်တယ်၊ အိပ်တယ်မှတ် မှတ်တယ်။-ဉာဏ်မှာ ထင်၏။

ဉာဏ်အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ သွားချင်သောစိတ်၊ ရုပ်ချင်သောစိတ်၊ ထိုင်ချင်သောစိတ်၊ အိပ်ချင်သောစိတ်ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ မသွားမှီ သွားမည့်အစီအရင်၊ မရုပ်မှီ ရုပ်မည့်အစီအရင်၊ မထိုင်မှီ ထိုင်မည့်အစီအရင်၊ မအိပ်မှီ အိပ်မည့်အစီအရင်၊ ကိုယ်အမူအရာ ဟူသမျှကို

လည်းမှတ်၏။ မှတ်သော ရှေ့စိတ်ကိုလည်း၊ နောက်စိတ်ဖြင့် မှတ်၏။
နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏။ မထူးမပြား၍ မဖြေငြားသော်လည်း
ထိသာလှပြီ။

ဣရိယာပုထ်လေးပါး၌ နာမ်ရုပ်တရား ၂-ပါးတို့၏ အပိုင်းအခြားကို
ပြဆိုချက် ပြီး၏။

ဣရိယာပထနှင့် သမ္မဇညတရားတို့၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
သိလွယ်အောင် ပြဆိုခြင်း

ဣရိယာပုထ်သည်၊ မဟာဣရိယာပုထ်၊ မဇ္ဈိမဣရိယာပုထ်၊ ခုဒ္ဒက
ဣရိယာပုထ်အားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဣရိယာ
ပထပဗ္ဗန္တိလာသော သွားသော ဣရိယာပုထ်၊ ရပ်သော ဣရိယာပုထ်၊
ထိုင်သော ဣရိယာပုထ်၊ အိပ်သော အရိယာပုထ် ၄-ပါးသည်။ ကာလ
အားဖြင့် ရှည်ကြာလွန်းသည်ဖြစ်၍၊ မဟာဣရိယာပုထ်မည်၏။ သမ္မ
ဇညပဗ္ဗန္တိ အဘိက္ကန္တေ၊ ပဋိက္ကန္တေ - အရဋ္ဌာနန္တိလာသော ၎င်းဣရိယာ
ပုထ် ၄-ပါးသည်။ ကာလအားဖြင့် မရှည်လွန်း မကြာလွန်းသည်
ဖြစ်၍၊ မဇ္ဈိမဣရိယာပုထ်မည်၏။ ဂတေ၊ ဌိတေ၊ နိထိန္နော၊ သုတ္တေ-
အရဋ္ဌာနန္တိလာသော ၎င်းဣရိယာပုထ် ၄-ပါးသည်။ ကာလအား
ဖြင့် တိုလွန်းသည်ဖြစ်၍၊ ခုဒ္ဒကဣရိယာပုထ်မည်၏။

မဟာဣရိယာပုထ် ၄-ပါး၊ မဇ္ဈိမဣရိယာပုထ် ၄-ပါး၊ ခုဒ္ဒက
ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးကိုပေါင်း၍၊ တပါးတပါးသော ဣရိယာပုထ်ဖြစ်
သော်၊ သွားသော ဣရိယာပုထ်၌ ရှေ့သို့တက်ခြင်းသည်၊ အဘိက္ကန္တ-
အရ သွားသည်မည်၏။ နောက်သို့ ဆုတ်ခြင်းသည်၊ ပဋိက္ကန္တ-အရ
ပြန်သည်မည်၏။ ရပ်သောဣရိယာပုထ်၌ ရှေ့သို့ကုန်းခြင်းသည်၊ ၎င်း
အရ သွားသည်မည်၏။ နောက်လှန်ခြင်းသည်၊ ၎င်းအရ ပြန်သည်
မည်၏။ ထိုင်သောဣရိယာပုထ်၌ ရှေ့ကုန်းခြင်းသည်၊ ၎င်းအရ သွား
သည်မည်၏။ နောက်လှန်ခြင်းသည်၊ ၎င်းအရ ပြန်သည်မည်၏။ အိပ်
သောဣရိယာပုထ်၌ ရှေ့ဝမ်းလျှားမှောက် အိပ်ခြင်းသည်၊ ၎င်းအရ

ဣရိယာပထနှင့် သမ္မုဇ ည အဓိပ္ပါယ်ကို ပြဆိုခြင်း ၃၀၃

သွားသည်မည်၏။ နောက်ပက်လက်လှန် အိပ်ခြင်းသည်၊ ၎င်းအရ ပြန်သည်မည်၏။ ဤသို့ သွားသောခဏ၊ သွား-သွားတယ်၊ သွားတယ် မှတ်-မှတ်တယ်။ ပြန်သောခဏ၊ ပြန်-ပြန်တယ်၊ ပြန်တယ်မှတ်-မှတ် တယ်ထင်၏။

သွားသောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ တယ်ခြေလှမ်း-လှမ်းတယ်၊ လှမ်း တယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ ညှဉ်ခြေလှမ်း-လှမ်းတယ်၊ လှမ်းတယ်မှတ်-မှတ် တယ်။ ခြေတလှမ်း တလှမ်း၌၊ ခြေကြွသောခဏ၊ ကြွ-ကြွတယ်၊ ကြွ တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ခြေရှေ့ဆောင်သောခဏ၊ ဆောင်-ဆောင်တယ်၊ ဆောင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ခြေဖယ်ရှောင်သောခဏ၊ ရှောင်-ရှောင် တယ်၊ ရှောင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ခြေအောက်လွှတ်သောခဏ၊ လွှတ်- လွှတ်တယ်၊ လွှတ်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ခြေမြေကျသောခဏ၊ ချ-ချ တယ်၊ ချတယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ခြေနှိပ်နင်းသောခဏ၊ နင်း-နင်းတယ်၊ နင်းတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ထင်၏။

ကြည့်ခြင်းသည်၊ သာမညအားဖြင့် ၂-ပါးပင် ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိသေသအားဖြင့်၊ ၆-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊ ရှေ့တူရှုကို ကြည့်ခြင်းသည်၊ အာလောကိတ-အရ၊ ရှေ့ကြည့်သည်မည်၏။ နောက် ပြန်ကြည့်ခြင်းသည်၊ ပရလောကိတ-အရ၊ နောက်ကြည့်သည်မည် ၏။ လကျာတစောင်းကြည့်ခြင်းသည်၊ ဝိလောကိတ-အရ၊ လကျာဘေး ကြည့်သည်မည်၏။ လက်ဝဲတစောင်းကြည့်ခြင်းသည်၊ ဝိလောကိတ- အရ၊ လက်ဝဲဘေးကြည့်သည်မည်၏။ ၎်၍ကြည့်ခြင်းသည်၊ အဝလော ကိတ-အရ၊ အောက်သို့ ကြည့်သည်မည်၏။ မော်၍ကြည့်ခြင်းသည်၊ ဥလ္လောကိတ-အရ၊ အထက်သို့ ကြည့်သည်မည်၏။ အထင် ၆-ပါး ဖြစ်သင့်သည်အားလျော်စွာ သိသာပြီ။

ခြေလက်ကွေးသောခဏ၊ ခြေလက်ဆန့်သောခဏ၊ ထိုင်သော ခဏ၊ ယူသောခဏ၊ စားသောခဏ၊ သောက်သောခဏ၊ ခဲသောခဏ၊ လျက်သောခဏ၊ ကျင်ကြီးကျင်ငယ် စွန့်သောခဏ၊ သွားသောခဏ၊ ရပ်သောခဏ၊ ထိုင်သောခဏ၊ အိပ်သောခဏ၊ နိုးသောခဏ၊ ပြော သောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောခဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ-နေတယ်၊ နေ တယ်မှတ်-မှတ်တယ် ဟူသောနည်းလွယ်ပြီ။

သမ္ပတနကာရီ-အရ၊ သတိသမ္ပတဉ် ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်သော အလေ့သဘောရှိသော ယောဂီသည်။ သမ္ပတနကာရီမည်၏။ သတိသမ္ပတဉ်ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ သမ္ပတဉ်မည်၏။ သမ္ပတဉ်သည်။ သာတ္ထကသမ္ပတဉ်၊ သပ္ပာယ်သမ္ပတဉ်၊ ဂေါရသမ္ပတဉ်၊ အသမ္ပောဟသမ္ပတဉ်အားဖြင့် ၄-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ သွားလိုသောစိတ် ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သွားလိုသောစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသွားသေးဘဲ၊ အဘယ်နည်း ဤအရပ်သို့သွားသဖြင့် ငါ့အား အကျိုးရှိမည်လော၊ မရှိမည်လော-ဟုဆင်ခြင်ပြီး၍၊ အကျိုးမရှိသည်ကိုပယ်၊ အကျိုးရှိသည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်-သာတ္ထကသမ္ပတဉ် မည်၏။ ဝိပဿနာ မဟုတ်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ မသွားမှီက သွား- သွားသော်ဟု မှတ်သော်လည်း။ သွားသော ဣရိယာပုထ် မဖြစ်သေးသောကြောင့်၊ ဝိပဿနာ မဟုတ်ဟုပေသတည်း။ သွားလိုသောစိတ်ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ သွားလိုသောစိတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့် မသွားသေးဘဲ၊ အဘယ်နည်း ဤအရပ်သို့သွားသဖြင့် ငါ့အား လျှောက်ပတ်မည်လော၊ မလျှောက်ပတ်မည်လော-ဟု ဆင်ခြင်ပြီး၍၊ မလျှောက်ပတ် သည်ကို ပယ်လျှောက်ပတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ခြင်းသည်- သပ္ပာယ်သမ္ပတဉ် မည်၏။

သာတ္ထက၊ သပ္ပာယ် ၂-ပါးတို့တွင်၊ အသုဘရှုသွားလျှင် သာတ္ထကအကျိုးပင် ရှိသော်လည်း၊ ယောက်ျားမှာ ယောက်ျား အသုဘသလျှောက်ပတ်၏။ မိန်းမအသုဘ မလျှောက်ပတ်။ မိန်းမမှာ မိန်းမအသုဘသလျှောက်ပတ်၏။ ယောက်ျားအသုဘ မလျှောက်ပတ်။ ဆွေမတော် မျိုးမစပ် ယောက်ျား၊ မိန်းမ ၂-ရပ်မှာ၊ ဝိသဘာဂ ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ အဝိညာဏက အသုဘပင်ဖြစ်လင့်ကစား၊ မှားယွင်း ပျက်စီးခြင်းများ ဖြစ်တတ်၏။ သဝိညာဏက မိန်းမနှင့် ယောက်ျားမှာ၊ ကောန်သာ မှားယွင်းပျက်စီး၏။

မှားယွင်း ပျက်စီးခြင်း မသင့်ပါဘဲလျက်၊ ထင်ချက် သက်သေ အင်္ဂုတ္တရေ ပါဠိနေအတွေ၊ ဘုရားဟောကို ရှေ့ပြု၊ စေ့ စေ့ကြီး ရှုမိသဖြင့်၊ မိမိ၏ သဘော သူရော ကိုယ်ပါ၊ တယောက် ယောက်ျားပုထ်ဖြစ်ခဲ့ပါလျှင်၊ အသွားအလာ အတူများ၊ အထွက်အဝင် အတူ

ဂေါစရသမ္ပဇညနှင့် အသမ္ပောဟသမ္ပဇညကိုပြဆိုခြင်း ၃၀၅

များ၊ အတွေ့အကြုံအတူများ၊ အနေအထိုင် အတူများ၊ အတူအိပ်အတူ သွား၊ အပြောအဆို အတူများ၊ ကြံရေဖန်ရေ အမူအရာတွေ အတူ များခဲ့လျှင်၊ အမိနှင့်သား မှား သွင်းပျက်စီး၏။ အဘနှင့်သမီး မှား သွင်း ပျက်စီး၏။ မောင်နှင့်နှစ်မ မှား သွင်းပျက်စီး၏။

အတ္တာနမေဝ ပထမံ၊ ပဒိုဂ္ဂပေ နိဝေသယေ။
အထည-မနုဿာသေယျ၊ နကိလိသေယျ ပဏ္ဍိတော။

ဓမ္မပဒပါဠိတော်။

အတ္တာနမေဝ၊ ကိုယ် ကိုယ်ကိုသာလျှင်၊ ပထမံ၊ ငှေးဦးစွာ။ ပဒိုဂ္ဂပေ၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်ရာ၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နိဝေသယေ၊ တည်စေရာ၏။ အထပစ္စွာ၊ နောက်မှ။ အညံ၊ သူတပါးကို။ အနုဿာ သေယျ၊ ဆုမွရာ၏။ န ကိလိသေယျ၊ မှိုက်လေခြင်း၊ မညစ်နွမ်းစေရာ။

ဤသပ္ပာယ် သမ္ပဇညသည်လည်း၊ ဝိပဿနာမဟုတ်၊ မသွားမှီက အကျိုးရှိသည်၊ လျောက်ပတ်သည်ကို ဆင်ခြင်ပြီး၍၊ သွားသောခဏ သွား-သွားတယ် အမှတ်ပြုရခြင်းသည်၊ ဂေါစရသမ္ပဇညမည်၏။ ဝိ ပဿနာ အမှန် ဧကန်ဟုတ်၏။ အတယ် ကြောင့်နည်း၊ မသွားမှီက လည်း မဟုတ်၊ သွားပြီးမှလည်း မဟုတ်၊ သွားသောခဏ၊ သွားသော ဣရိယာပုထ် ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းအာရုံကို၊ သွား-သွားတယ်ဟု၊ ယထာဘူတ ဟုတ်သောအတိုင်း အမှတ်ပြုသောကြောင့်၊ ဝိပဿနာအမှန် ဧကန် ဟုတ်၏ ဟူပေသတည်း။

ဤနည်းဖြင့်ရုပ်ကို သိမှတ်ပိုင်းခြားပါများ၍၊ နာမ်ကိုပိုင်းခြားသော ဉာဏ်တဆင့်တက်သည်ရှိသော်၊ သွားသောခဏ သွားသောဣရိယာ ပုထ် ရုပ်ကို၊ သွား-သွားတယ်မှတ်၏။ တဆင့်သွားတယ် မှတ်သော ဂြေစိတ်ကို၊ သွားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ နောက် ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် မှတ်၏။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြစ်၏။

သွားသောခဏ၊ သွားသောဣရိယာပုထ်သည်၊ သွား-သွားတယ် ဟုမှတ်သော၊ ပထမရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်၏အာရုံဖြစ်၏။ မှတ် ပြီးသောခဏ၊ သွား-သွားတယ်မှတ်သောစိတ်သည်၊ သွားတယ်မှတ် မှတ်တယ်ဟု မှတ်သော၊ ဒုတိယနာမ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်၏အာ

ရုံဖြစ်၏။ ပထမရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်၏အာရုံ ရုပ်ပင်ဖြစ်စေ၊ ဒုတိယနာမ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်၏အာရုံ နာမ်ပင်ဖြစ်စေ၊ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ဤနည်းနှင့်နှင် ရုပ်နာမ် ၂-ပြင်သည်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား အားထုတ်သောဝိပဿနာမှု၏ တည်ကြည်ရာဖြစ်သောကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။

ဖြစ်သောခဏခဏ၊ ဤနည်းနှင့်နှင် ရုပ်နာမ် ၂ ပြင်သည်၊ ဝိပဿနာဘာဝနာ၏အာရုံဖြစ်သောကြောင့်၊ ဂေါစရမည်၏။ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ဤနည်းနှင့်နှင် ရုပ်နာမ် ၂-ပြင်ကို အသိအမှတ် ပြုခြင်းသည်၊ ဂေါစရသမ္ပဗ္ဗေညမည်၏။ ဣရိယာပုထံ ၄-ပါး တပါးတပါး၌၊ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ ဤနည်းနှင့်နှင် အသွားအပြန် ရုပ်နာမ် ၂-ပြင်ကို၊ မလစ် မလပ် ဉာဏ်အစဉ်မပြတ်အောင်၊ သတိအမှတ်ပြုသော ဂေါစရသမ္ပဗ္ဗေညသည်သာလျှင် ဝိပဿနာအတွင် အထိပ်သို့ ရောက်၏။ ဤနည်းနှင့်နှင် ရုပ်နာမ် ၂-ပြင်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ ဖြစ်သော ခဏခဏ၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဖြစ်-ဖြစ်သမျှသေးရပ်၊ ဖြစ်-ဖြစ်သမျှသော နာမ်ကို၊ ဤနည်းနှင့်နှင် ရုပ်နာမ် ၂-ပြင်ဆိုသည်။ ဆိုရန် ကြွင်းသမျှကို အကုန်သိမ်းသည် မှတ်ရမည်။

ယောဂကမ္မဿ ပဝတ္တိဋ္ဌာနတာယ ဘာဝနာယ အာရမ္မဏံ ဂေါစရန္တိ ဝုစ္စတိတိ အာဟ၊ ကမ္မဋ္ဌာနသင်္ခါတံ ဂေါစရန္တိ။ ။ဒီကာ၊

ဣတိ ဣမသ္မိံ စတုက္ကေ ယွာယံ ဟရတိစ၊ ပစ္စာဟရတိစ၊ တဿ ဂေါစရသမ္ပဗ္ဗေညိ သိခါပတ္တံ ဟောတိ။ ။အဋ္ဌကထာ၊

ဘာဝနာယ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာ၏။ အာရမ္မဏံ၊ ရုပ်နာမ်အာရုံကို။ ယောဂကမ္မဿ၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား အားထုတ်သော ဝိပဿနာမှု၏။ ပဝတ္တိဋ္ဌာနတာယ၊ ဖြစ်ရာဋ္ဌာန၏ အဖြစ်ကြောင့်၊ ဂေါစရန္တိ၊ ဂေါစရ-ဟူ၍၊ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ အာဟ၊ ထိုကြောင့်၊ ကမ္မဋ္ဌာနသင်္ခါတံ ဂေါစရန္တိ၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ဆိုအပ်သော အာရုံဟူ၍၊ အာဟ၊ အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ပြီ။ ။ဒီကာနက်၊

ဧကစ္စော၊ အချို့သော ယောဂီသည်၊ ဟရတိ၊ အသွားသာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင်၏။ န ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်မဆောင်၊ ဧကစ္စော၊

ဂေါစရသမ္ပဇညနှင့် အသမ္မောဟသမ္ပဇညကိုပြဆိုခြင်း ၃၀၇

သည်။ ပစ္စာဟရတိ၊ အပြန်သာဆောင်၏။ န ဟရတိ၊ အသွားမဆောင်။
ဇကစွော၊ သည်။ နေဝ ဟရတိ၊ အသွားလည်းမဆောင်။ န ပစ္စာဟရတိ၊
အပြန်လည်းမဆောင်။ ဇကစွော၊ သည်။ ဟရတိစ၊ အသွားလည်း
ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုဆောင်၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန်လည်း ကမ္မဋ္ဌာန်းကို
ဆောင်၏။ ဣတိ ဣမသ္မိ' စတုက္ကေ၊ ဤစတုက္ကံ။ ယွာယံ-ယော အယံ၊
အကြင် ယောဂီ သည်။ ဟရတိစ၊ အသွား ကမ္မဋ္ဌာန်း ကိုလည်း
ဆောင်၏။ ပစ္စာဟရတိစ၊ အပြန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကိုလည်း ဆောင်၏။
တဿ၊ ထိုအသွား ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ အပြန် ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆောင်သော
ယောဂီ၏။ ဂေါစရသမ္ပဇညဋ္ဌိ-ဂေါစရသမ္ပဇညံဝေ၊ ဂေါစရသမ္ပဇည
သည်သာလျှင်။ သိခါပတ္တံ၊ ဝိပဿနာ အထွဋ်အထိပ်သို့ ရောက်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ အဋ္ဌကထာနက်။

ဈာန်မဂ်ဒိုလ် နောင်မှသာ ပစ္စဝေက္ခဏာဉာဏ် ကျသည် မဟုတ်
သေး၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အစ၊ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ် အဆုံးရှိသော
ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာဉာဏ် ၁၂-ပါး၊ တပါး တပါးသော
ဝိပဿနာဉာဏ် တဘက်ကမ်း ရောက်သည်ရှိသော်၊ တဘက်ကမ်း
ရောက်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အဆုံး အဆုံး၊ ဝိပဿနာ၏ အာရုံ
ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာ
ဉာဏ်ကျ၏။ ဤပစ္စဝေက္ခဏာ ဉာဏ်သည်၊ ဝိပဿနာနောင် မတွေ
မဝေ ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ အသမ္မောဟ
သမ္ပဇညမည်၏။

ဝေမေတ္တ ခန္ဓာယတနဓာတုပစ္စယ ပစ္စဝေက္ခဏာဝသေနပိ
အသမ္မောဟသမ္ပဇညံ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

ဝေံ၊ ဤသို့။ ဧတ္ထ၊ ဤအသမ္မောဟ သမ္ပဇည အရာ၌။ ခန္ဓာယတန
ဓာတုပစ္စယ ပစ္စဝေက္ခဏာဝသေနပိ၊ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊
ပစ္စည်းကို ဆင်ခြင်သည်၏ အစွမ်း အားဖြင့်လည်း။ အသမ္မောဟ
သမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇညကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ။

ဝိ- သဒ္ဓါဖြင့်။ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်၊ ပစ္စည်းမှ တပါး၊ အမျိုးမျိုး အပုံပုံ ဆင်
ခြင်ပုံကိုယူ။

မသွားမှီကလည်း မဟုတ်၊ သွားပြီးမှလည်း မဟုတ်၊ သွားသော
 ခဏခဏ၊ သွား-သွားတယ်၊ သွားဘယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ ဤနည်းဖြင့်
 အကြိမ်ကြိမ် အခါခါ သိမှတ်ပိုင်းခြားပါများ၍၊ ဉာဏ်အဆင့်ဆင့်
 တက်သည်ရှိသော်၊ သွား- သွားတယ်၊ သွားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊
 ရုပ်နာမ်အစုံကို သိမှတ်ပိုင်းခြားသော၊ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ၏
 အဆုံးအဆုံး၊ သွားက- ကိုယ်တရွေ့ ရွေ့ ရွေ့ တာဘဲ၊ ကိုယ်တရွေ့ ရွေ့
 ရွေ့ တာက- ကိုယ်လှုပ်ရှားလို့ဘဲ၊ ကိုယ်လှုပ်ရှားတာက- သွားချင်
 လို့ဘဲ၊ သွားချင်တာက- စိတ်ဘဲ၊ သွားချင်လို့ ကိုယ်လှုပ်ရှားတော့၊
 ကိုယ်တရွေ့ ရွေ့ ရွေ့ တာကို၊ သွားတယ်ဆိုရတာဘဲဟု ဆင်ခြင်ခြင်း
 သည်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည မည်၏။ ဝိပဿနာကားမဟုတ်ပေ။ ။

အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ သွားပြီးမှ သွားသော သဘော ဆပ်ဆပ်
 ပရမတ်ကိုလွှတ်၊ ပညတ်သို့တင်၊ သွားချင်လို့ ကိုယ်လှုပ်ရှားတော့၊
 ကိုယ်တရွေ့ ရွေ့ ရွေ့ တာကို၊ သွားတယ် ဆိုရတာဘဲဟု၊ လောက
 ဝေါဟာရ အမည် နာမထင်အောင် ဆင်ခြင်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိပဿနာ
 မဟုတ်ဟုပေသတည်း။

အာလောကီတာဒိ သမညာပိ ယသ္မာ ဓမ္မာမတ္တဿေဝ
 ပဝတ္တိဝိသေသော၊ ဘဿ ယာထာဝတော ပဇာနနံ အ
 သမ္မောဟသမ္ပဇညံ။ ၊ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

အာလောကီတာဒိ သမညာပိ၊ ရှေ့ကြည့်ခြင်း အစရှိသော၊ ဝါ၊
 သွားခြင်း၊ ပြန်ခြင်း၊ ရှေ့ကြည့်ခြင်း အစရှိသော အမည်သည်လည်း။
 ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်၊ ဓမ္မာမတ္တဿေဝ၊ ဟုတ်သောအတိုင်း တရား
 သဘော၏ သာလျှင်၊ ပဝတ္တိဝိသေသော၊ ဖြစ်သော အမည်ထူးပင်
 တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တဿ၊ ထိုအမည်ထူးကို၊ ယာထာဝ
 တော၊ ဟုတ်သောအတိုင်း။ ပဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ အသမ္မောဟ
 သမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညမည်၏။ ၊ ဝိပျာယ်အမှန်၊ မြန်မာပြန်၊ သမ္ပန်
 နက်သိ၊ အလွန်ခဲသတည်း။ ၊ ဓမ္မ အာမ-အတ္တဿေဝ။

ဤနည်းဖြင့် ဉာဏ်အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ တတက်
 ကမ်းသို့ရောက်အောင်၊ ဆင်ခြင်နိုင်သည်ရှိသော်၊ သွား-သွားတယ်၊

သွားဘယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ သွားချင် ကိုယ်လှုပ်ရှား၊ ကိုယ်တရွေ့ ရွေ့၊ ရွေ့သွားဘယ် ယောဂီ၏ဉာဏ်တွင် အမှန်ထင်၏။

ဂေါစရသမ္မုဇညနှင့် အသမ္မောဟ သမ္မုဇည ၂-ပါးတို့ကို ထင်ရှားစွာ ပြဆိုချက် ပြီး၏။

ဣရိယာပထ ၄-ပါး၌ သမ္မုဇည တရား၏ သဘောအရကို သတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာဖြင့် ပြဆိုခြင်း

တတ္ထ ကာမံ သောဏာ သိင်္ဂါလာဒယောပိ ဂစ္ဆန္တိ ဂစ္ဆိာမာတိ ဇးနန္တိ၊ န ပနေတံ ဝေရူပံ ဇာနနံ သန္ဓာယာရတ္တံ။ ဝေရူပဋ္ဌိ ဇာနနံ သတ္တုပလဒ္ဓိံ နပဇဟတိ၊ သတ္တသညံ နဥဒ္ဓါဒေတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာဝါ နဟောတိ။ ဣမဿ ပန ဘိက္ခုနော ဇာနနံ သတ္တုပလဒ္ဓိံ ပဇဟတိ၊ သတ္တသညံ ဥဒ္ဓါဒေတိ၊ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စေဝ သတိပဋ္ဌာနဘာဝနာစ ဟောတိ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

တတ္ထ၊ ထိုဣရိယာပထ ပဗ္ဗ၌။ သောဏာသိင်္ဂါလာဒယောပိ၊ ခွေး၊ မြေခွေး အစရှိကုန်သော တိရစ္ဆာန်တို့သည်လည်း။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်သည်ရှိသော်။ ဂစ္ဆိာမာတိ၊ သွားကုန်၏ဟူ၍။ ကာမာ ဇာနန္တိ၊ အကယ်၍ သိကြကုန်၏။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် သိကြကုန်သော်လည်း။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ တိရစ္ဆာန် သိသော သဘောရှိသော။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းကို။ သန္ဓာယာရည်၍၊ ဝေံ ဇာနနံ ထိုသိခြင်းကို။ န ရတ္တံ၊ မဟောအပ်။ ဟိသစ္စံ၊ မှန်၏။ ဝေရူပံ၊ ဤသို့ တိရစ္ဆာန်သိသောသဘောရှိသော။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ၊ သတ္တဝါအယူကို။ န ပဇဟတိ၊ မစွန့်။ သတ္တသညံ၊ သတ္တဝါအမှတ်ကို။ န ဥဒ္ဓါဒေတိ၊ မခွါ။ ကမ္မဋ္ဌာနံဝါ၊ ဂေါစရသမ္မုဇည ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာဝါ၊ အသမ္မောဟ သမ္မုဇည သတိပဋ္ဌာန် ဘာဝနာသည်လည်း။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဣမဿ ပန ဘိက္ခုနော၊ ဤယောဂီ ရဟန်း၏ကား။ ဇာနနံ၊ သိခြင်းသည်။ သတ္တုပလဒ္ဓိံ၊

သတ္တဝါအယူကို။ ပဇာတိ၊ စွန့်၏။ သတ္တသညံ၊ သတ္တဝါအမှတ်ကို။ ဥဒ္ဓါဒေတိ၊ စွဲ၏။ ကမ္မဋ္ဌာနဉ္စေတိ၊ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သတိပဋ္ဌာန ဘာဝနာစ၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇည သတိပဋ္ဌာန် ဘာဝနာသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

ဂစ္ဆန္တောဝါ ဂစ္ဆာမိတိ ပဇာနာတိ-စသည်ဖြင့်၊ ပါဠိ၌ပင် ဂေါစရသမ္ပဇည ထင်ရှား၏။ အသမ္မောဟ သမ္ပဇည မထင်ရှား၍ ထင်ရှားအောင်၊ ဣဒဉ္စိ ကောဂစ္ဆတိ-စသော စကားရပ်ကို၊ အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်သော်။.....

ဣဒဉ္စိ ကော ဂစ္ဆတိ၊ ကဿ ဂမနံ၊ ကိံကာရဏာ ဂစ္ဆတိတိ။ ဇေံ သမ္ပဇာနံ သန္ဓာယ ဝုတ္တံ။ ဌာနာဒိသုပိ ဇေဝေ နယော။ တတ္ထ ကောဂစ္ဆတိတိ နကောမိ သတ္တောဝါ ပုဂ္ဂလောဝါ ဂစ္ဆတိ။ ကဿဂမနန္တိ နကဿမိ သတ္တဿဝါ ပုဂ္ဂလဿဝါ ဂမနံ။ ကိံကာရဏာဂစ္ဆတိတိ စိတ္တကြိယဝါယော ဓာတုပိပ္ပါဓေန ဂစ္ဆတိ။ တသ္မာ ဇေဝေံ ပဇာနာတိ၊ ဂစ္ဆာမိတိစိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝါယံ ဇနေတိ၊ ဝါယော ပိညတ္တိံ ဇနေတိ။ စိတ္တကြိယဝါယောဓာတု ပိပ္ပါဓေန သကလကာယဿ ပုရတော အဘိနိဟာရော ဂမနန္တိ ဝုတ္တံ။ ဌာနာဒိသုပိ ဇေဝေ နယော။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

ဟိ ယသ္မာ၊ အကြံ့ကြောင့်။ ကော၊ အဘယ်သူသည်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွားပါအံ့နည်း။ ကဿ၊ အဘယ်သူ၏။ ဂမနံ၊ သွားခြင်း ဟုတ်ပါအံ့နည်း။ ကာရဏာ၊ အကြောင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆတိကံ၊ သွားသည်မဟုတ်ပါလော၊ ဣတိဇေံ၊ ဤသို့။ ပဇာနံ၊ သိခြင်းကို။ သန္ဓာယ၊ ရည်၍။ ဣဒံ ဇာနံ၊ ဤယောဂီ၏ သိခြင်းကို။ ဝုတ္တံ၊ ခဟာအပ်၏။ ဌာနာဒိသုပိ၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဇေဝေ နယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော နည်းပင်တည်း။ တတ္ထဝစနေ၊ ထိုစကား၌။ ကော ဂစ္ဆတိတိ၊ ကော ဂစ္ဆတိ-ဟူသည်ကား။ ကောမိ၊ တစ်စုံတယောက်သော။ သတ္တောဝါ၊ သတ္တဝါသည်လည်း။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ပုဂ္ဂလောဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း။ န ဂစ္ဆတိ၊ မသွား။ ကဿဂမနန္တိ၊ ကဿဂမနံ-ဟူ

သည်ကား။ ကဿဝိ၊ တစုံတယောက်သော၊ သတ္တသဝါ၊ သတ္တဝါ၏
လည်း။ န ဂမနံ၊ သွားခြင်းမဟုတ်။ ပုဂ္ဂလသဝါ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၏လည်း။ န
ဂမနံ၊ သွားခြင်းမဟုတ်။ ကိံကာရဏာ ဂစ္ဆတိတိ၊ ကိံကာရဏာ
ဂစ္ဆတိ-ဟူသည်ကား။ စိတ္တကြိယ ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေန၊ စိတ္တဇ
ဝါယောဓာတ် လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့်။ ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ တသ္မာ၊ ထို့
ကြောင့်။ ဇေ-ဇေသော၊ ဤယောဂီသည်။ ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊
သိ၏။ ကထံ ပဇာနာတိ၊ အဘယ်သို့ သိသနည်း။ ဂစ္ဆာပီတိ စိတ္တံ၊
သွားအံ့ဟူသော စိတ်အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။
ဝါယံ၊ လေကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယော၊ လေသည်။ ဝိညတ္တိံ၊
မိမိ၊ သူတပါး ၂-ပါးစုံကို သွားတယ်ဟုသိစေတတ်သော ဝိညတ်ကို။
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တကြိယ ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရေန၊ စိတ်ကြောင့်
ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ် လှုပ်ရှားခြင်းကြောင့်။ သကလကာယာဿ၊
တကိုယ်လုံး၏။ ပုရတော အဘိနိဟာရော၊ ရှေ့သို့ဆောင်သည်ကို။
ဂမနန္တိ၊ သွား၏ဟူ၍။ ဂစ္ဆတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဌာနာဒိသုပိ၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်
ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့၌လည်း။ ဇေသေ နယော၊ ဤနည်းကဲ့သို့သော နည်း
ပင်တည်း။

ထိုမှတပါး၊ ရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့၏ သဘောလက္ခဏာ
နှင့်၊ ဖြစ်ပုံ အခြင်းအရာများကို ထင်ရှားစွာ ပြပြန်လိုသောကြောင့်။
တတြာပိဟိ- စသော စကားကို အဋ္ဌကထာဆရာ မိန့်ကြားတော် မူ
သတည်း။.....

တတြာပိဟိ တိဋ္ဌာပီတိစိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝါယံ ဇနေတိ၊
ဝါယော ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ၊ စိတ္တကြိယ ဝါယော ဓာတု ဝိပ္ပာ
ရေန သကလကာယာဿ ကောဒိုတော ပဋ္ဌာယ ဥသိတဘာ
ဝေါ ဌာနန္တိ ဝုစ္ဆတိ၊ နိသိဒါပီတိစိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ ဝါယံ ဇနေ
တိ၊ ဝါယော ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ၊ စိတ္တကြိယ ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာ
ရေန ဟေဋ္ဌိမကဗယာဿ သမဉ္ဇနံ ဥပရိမကာယာဿ ဥသိတ
ဘာဝေါ နိသဇ္ဇာတိ ဝုစ္ဆတိ။ သယာပီတိစိတ္တံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တံ
ဝါယံ ဇနေတိ၊ ဝါယော ဝိညတ္တိံ ဇနေတိ၊ စိတ္တကြိယ ဝါယော

ခေတု ဝိပွါရေန သကလသရီရဿ တိရိယတောပသာရဏံ
သယနန္တိ ဝုစ္စတိတိ။ ။သုတ်မဟာပါ အဋ္ဌကထာ။

တဏှာပိဟိ၊ ထိုရပ်ခြင်း၊ ထိုင်ခြင်း၊ အိပ်ခြင်းတို့တွင်လည်း။ တိဋ္ဌာ
ပိတိစိတ္တံ ရပ်အံ့ဟူသော စိတ်အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထို
စိတ်သည်။ ဝါယံ၊ လေကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယော၊ လေသည်။
ဝိညတ္တိံ၊ မိမိ၊ သူတပါး ၂-ပါးစုံကို ရပ်တယ်ဟု သိစေတတ်သော
ဝိညတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ စိတ္တကြိယဝါယောခေတု ဝိပွါ
ရေန၊ စိတ္တဇဝါယောခေတ်ပြန်နှံ့ခြင်းကြောင့်။ သကလကယဿ၊
တကိုယ်လုံး၏။ ကောဋိတော၊ အောက်အစွန်းမှ၊ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍၊ ဥသိတ
ဘာဝေါ၊ ရပ်စောက်မတ်တန့်သည်၏အဖြစ်ကို၊ ဌာနန္တိ၊ ရပ်၏ဟူ၍။
ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ နိသိဒါပိတိစိတ္တံ၊ ထိုင်အံ့ဟူသော စိတ်အကြံသည်။
ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစိတ်သည်။ ဝါယံ၊ လေကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။
ဝါယော၊ လေသည်။ ဝိညတ္တိံ၊ မိမိ၊ သူတပါး ၂-ပါးစုံကို ထိုင်တယ်ဟု
သိစေတတ်သော ဝိညတ်ကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေတတ်၏။ စိတ္တကြိယ
ဝါယောခေတု ဝိပွါရေန၊ စိတ္တဇ ဝါယောခေတ် ကျခြင်းကြောင့်။
ဟေဋ္ဌိမကာယဿ၊ အောက်ကိုယ်၏။ သမဉ္ဇနံ၊ ကွေးသည်ကို။ ဥပရိ
မကာယဿ၊ အထက်ကိုယ်၏။ ဥသိတဘာဝေါ၊ တည်ထားသည်၏
အဖြစ်ကို။ နိသဇ္ဇာတိ၊ ထိုင်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ သယာပိတိ
စိတ္တံ၊ အိပ်အံ့ဟူသော စိတ်အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ တံ၊ ထိုစိတ်
သည်။ ဝါယံ၊ လေကို။ ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ ဝါယော၊ လေသည်။ ဝိညတ္တိံ၊
မိမိ၊ သူတပါး ၂-ပါးစုံကို အိပ်တယ်ဟု သိစေတတ်သော ဝိညတ်ကို။
ဇနေတိ၊ ဖြစ်စေ၏။ စိတ္တကြိယဝါယောခေတု ဝိပွါရေန၊ စိတ်ကြောင့်
ဖြစ်သော ဝါယောခေတ် ပြန်ခြင်းကြောင့်။ သကလသရီရဿ၊ တ
ကိုယ်လုံး၏။ တိရိယတော ပသာရဏံ၊ ဖိလှာဆန့်ခြင်းကို။ သယနန္တိ၊
အိပ်၏ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဇာနာတိ၊ သိ၏။

တတနံ၊ သွားခြင်း၊ ရပ်ခြင်းစသော သဘောသည်။ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တ
ဝါ၊ ငါ၊ သူတပါးမဟုတ်။ ခေါ်ဝေါ်ပြောဆိုခါမျှသာတည်းဟု ဆင်ခြင်
စဉ်းစားသည်ကို ပြခြင်းငှါ။ တဿဇေ-စသောစကားကို အဋ္ဌကထာ
ဆရာ မိန့်ကြားတော်မူသတည်း။.....

ဒွါ, ရူစိစသော တရား ၅-ပါးကို အမြစ်မျှ ပြဆိုခြင်း ၃၁၃

တဿ ဇေံ ပဇာနတော ဇေံ ဟောတိ သက္ကော ဂစ္ဆတိ
 သက္ကော တိဋ္ဌာပီတိ ဝုစ္ဆတိ။ အတ္ထိပန ကောစိ သက္ကော
 ဂစ္ဆန္တောဝါ ဋ္ဌိတောဝါ နတ္ထိ။ ပ။ တတော သက္ကော ဂစ္ဆတိ
 သက္ကော တိဋ္ဌတိ။ အဟံ ဂစ္ဆာမိ အဟံ တိဋ္ဌာပီတိ ဝေါဟာရ
 မတ္တံ ဟောတိ။ ။ သုတ်မဟာဝါ အဋ္ဌကထာ။

ဇေံ၊ ဤသို့။ ပဇာနတော၊ သိသော။ တဿ၊ ထိုယောဂီအား။ ဇေံ-
 သော ဝိစာရဏာ၊ ဤသို့သော စိစစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ကထံ ဟောတိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သနည်း။ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်။
 ဂစ္ဆတိ၊ သွား၏။ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ သက္ကော၊
 သတ္တဝါသည်။ နိသီဒတိ၊ ထိုင်၏။ သက္ကော၊ သတ္တဝါသည်။ သယတိ၊
 အိပ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဇာနန္တောဟိ၊ မသိကုန်သောသူတို့သည်။ ဝုစ္ဆတိ၊
 ဆိုအပ်၏။ ဂစ္ဆန္တောဝါ၊ သွားသည်လည်းဖြစ်သော။ ဋ္ဌိတောဝါ၊ ရပ်
 သည်လည်းဖြစ်သော။ နိသီဒန္တောဝါ၊ ထိုင်သည်လည်းဖြစ်သော။ သယာ
 နောဝါ၊ အိပ်သည်လည်းဖြစ်သော။ ကောစိသက္ကော၊ တစုံတယောက်
 သောသတ္တဝါသည်။ အတ္ထိပန၊ ရှိသလော။ နတ္ထိ၊ မရှိချေ။ ပ။ တတော၊
 ထိုသို့မရှိခြင်းကြောင့်။ သက္ကောဂစ္ဆတိ၊ သတ္တဝါသွား၏။ သက္ကော
 တိဋ္ဌတိ၊ သတ္တဝါရပ်၏။ သက္ကောနိသီဒတိ၊ သတ္တဝါထိုင်၏။ သက္ကော
 သယတိ၊ သတ္တဝါအိပ်၏။ အဟံဂစ္ဆာမိ၊ ငါသွား၏။ အဟံတိဋ္ဌာမိ၊
 ငါရပ်၏။ အဟံနိသဇ္ဇာမိ၊ ငါထိုင်၏။ အဟံသယာမိ၊ ငါအိပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝေါဟာရမတ္တံ၊ ပြောဟောခေါ်ဆိုရုံမျှသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဇေံ-သောဝိစာရဏာ၊ ဤသို့သော စိစစ်ခြင်းသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

သတိပဋ္ဌာနသုတ် အဋ္ဌကထာဖြင့် ပြဆိုချက် ပြီး၏။

သဒ္ဓါ, ရူစိစသော တရား ၅-ပါး၏ သဘောအရကို
 အမြစ်မျှ ပြဆိုခြင်း

အဘိက္ကမာဒိနိပန အသမ္ပုပ္ပန် အသမ္ပောဟသမ္ပဇည။ တံ
 ဇေံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ ဣဝဘိက္ခု၊ အဘိက္ကမန္တောဝါ ပဒိုက္ကမန္တောဝါ

ယထာ အန္ဓဗာလပုထုဇနာ အဘိက္ကမာဒိသု အတ္တာ အဘိက္က
 မတိ၊ အတ္တနာ အဘိက္ကမော နိဗ္ဗတ္တိတောတိဝါ အဟံ အဘိက္က
 မာမိ၊ မယာ အဘိက္ကမော နိဗ္ဗတ္တိတောတိဝါ သမ္ဗုဒ္ဓိယန္တိ၊
 တထာ အသမ္ဗုဒ္ဓန္တော အဘိက္ကမာဒိတိစိတ္တေ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ
 တေနောစိတ္တေန သဒ္ဓိံစိတ္တသမုဋ္ဌာန ဝါယောဓာတု ဝိညတ္တိံ
 ဇနယမာနာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဣတိစိတ္တ ကြိယဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရ
 ဝသေန အယံ ကာယသမ္ပတော အဋ္ဌိသိဃိာတော အဘိက္က
 မတိ၊ ။သာမညဖလသုတ်အဖွင့်။

အဘိက္ကမာဒိနိ ပန၊ အသွားအစ ဆိတ်ဆိတ်နေ အဆုံးရှိသော
 ဣရိယာပုထံတို့ကို။ အသမ္ဗုဒ္ဓိနံ၊ မတွေဝေ မယုံမှားခြင်းသည်။ အ
 သမ္မောဟာသမ္ပဇညံ၊ အသမ္မောဟာသမ္ပဇညမည်၏။ တံ၊ ထိုအသမ္မောဟ
 သမ္ပဇညကို။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ ကထံ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ အဘယ်သို့သိ
 အပ်သနည်း။ အန္ဓဗာလပုထုဇနာ၊ မိက်ကန်းသော ပုထုဇဉ်တို့သည်။
 အဘိက္ကမာဒိသု၊ အသွားအစ ဆိတ်ဆိတ်နေ အဆုံးရှိသော ဣရိယာ
 ပုထံတို့၌၊ အတ္တာ၊ မိမိသည်။ အဘိက္ကမတိ၊ သွား၏။ အတ္တနာ၊ မိမိ
 သည်။ အဘိက္ကမော၊ သွားခြင်းကို။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣ
 တိဝါ၊ ဤသို့လည်း။ သမ္ဗုဒ္ဓိယန္တိယထာ၊ တွေဝေ ယုံမှားကုန်သကဲ့သို့။
 အဟံ၊ ငါသည်။ အဘိက္ကမာမိ၊ သွား၏။ မယာ၊ ငါသည်။ အဘိက္ကမော၊
 သွားခြင်းကို။ နိဗ္ဗတ္တိတော၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတိဝါ၊ ဤသို့လည်း။ သမ္ဗု
 သုဒ္ဓိယထာ၊ တွေဝေ ယုံမှားကုန်သကဲ့သို့။ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣဓ၊ ဤ
 ငါတုရားသာသနာတော်မြတ်၌၊ ဘိက္ခု၊ ယောဂီရဟန်းသည်။ အဘိက္က
 မန္တောဝါ၊ သွားသော်၎င်း။ ပရိက္ကမန္တောဝါ၊ ပြန်သော်၎င်း။ အသမ္ဗု
 ဟန္တော၊ မတွေဝေ မယုံမှားဘဲ။ အဘိက္ကမာဒိတိစိတ္တေ၊ သွားအံ့
 ဟူသော စိတ်အကြံသည်။ ဥပ္ပဇ္ဇမာနေ၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်။ တေနော
 စိတ္တေန၊ ထိုစိတ်နှင့်သာလျှင်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန ဝါယော
 ဓာတု၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်သည်။ ဝိညတ္တိံ၊ မိမိ၊
 သူတပါး ၂-ပါးစုံကို သွားတယ်ဟု သိစေတတ်သော ဝိညတ်ကို။
 ဇနယမာနာ၊ ဖြစ်စေလျက်။ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တကြိယ
 ဝါယောဓာတု ဝိပ္ပာရဝသေန၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ဝါယောဓာတ်

သဒ္ဓါ, ရုစိစသောတရား ၅-ပါးကို အမြစ်မျှဖြန့်ခြင်း ၃၁၅

လှုပ်ရှားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်။ ကာယသမ္ပတော၊ ကိုယ်ဟု သမုတ်အပ်သော။ အယံ အဋ္ဌိသိဃိတော၊ ဤအရိုးစုသည်။ အဘိက္ခမတိ၊ သွား၏။ ဣတိအာဒိနာ၊ ဤသို့အစရှိသည်ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗိ၊ သိအပ်၏။ ။

ရုပ်နာမ်အစုံကို ပိုင်းခြားသော ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ၏ အဆုံးအဆုံး၊ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ၏အာရုံ၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဉာဏ်အဆင့်ဆင့်တက်၍၊ ဝိပဿနာ၏ တတက်ကမ်းသို့ရောက်အောင် ဆင်ခြင်နိုင်မှ အသမ္မောဟသမ္ပဇညဖြစ်၏။ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ မပါ၊ သာမညရုပ်နာမ်ကို အမြင်သန်အောင်ဆင်ခြင်လျှင်လည်း၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညဝိပဿနာပင်တည်းဟု မကြံဆသာပြီ။

ဝိသုဒ္ဓိမဂ် ခန္ဓနိဒ္ဒေသ, အာယာဘန, ဓာတု, ဣန္ဒြိယ, သစ္စ, ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ နိဒ္ဒေသလာတိုင်း၊ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာ မပါ၊ ဘာသာအသျှောက် ရုပ်နာမ်ကောက်၍ ဆင်ခြင်လျှင်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည ဝိပဿနာပင်တည်းဟု ယုံကြည်ကာမျှကို၊ အညတြေဝ သဒ္ဓါယ-ပုဒ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ။ နှစ်သက်သဘောကျ အာသာဆန္ဒ အလိုရှိခါမျှကို၊ အညတြ အရုစိယာ-ပုဒ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ။ သင်္ခါလေ့ကျက် နှုတ်တက် ရှုရှု ကြားရနားရ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျှင်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည အထင်အမြင်ကို၊ အညတြ အနုဿဝါ-ပုဒ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျှင်၊ အသမ္မောဟ သမ္ပဇည အထင်အမြင်ကို၊ အညတြ အာကာရပရိဝိတက္ကော-ပုဒ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ။ အဟုတ်အမှန် ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ဉာဏ်လို၊ ယထာဘူတ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ဆင်ခြင်လျှင်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇည အထင်အမြင်ကို၊ အညတြ ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာန ခန္တိယာ-ပုဒ်ဖြင့် ပယ်အပ်ပြီ။

သဒ္ဓါ, ရုစိ, အနဿာ, အာကာရပရိဝိတက္က, ဒိဋ္ဌိနိဇ္ဈာနခန္တိ၊ ၅-လိဋ္ဌာန ဆင်ခြင်သောဉာဏ်မျှသည်။ ဂေါစရသမ္ပဇည ဝိပဿနာအမည်လည်းမတွင်၊ အသမ္မောဟသမ္ပဇညလည်း မဟုတ်၊ ဝိပဿနာဝိမုတ်ဟု ယုံကြည်စွာ မှတ်ယူအပ်ပေသတည်း။

သဒ္ဓါ, ရုစိစသောတရား ၅-ပါး၏သဘောကို ပြဆိုချက် ပြီး၏။

ဝိထိဇောအစဉ်နှင့် ပရိတ်ရုပ်နာမ်ထင်ပုံကို သိသာရုံပြဆိုခြင်း

ဂေါစရသမ္ပတေ၊ အသမ္ပောဟသမ္ပတေ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အသမ္ပောဟသမ္ပတေသည်၊ ဂေါစရသမ္ပတေ၏ တဘက်ကမ်းသို့ရောက် နောက်မှဖြစ်၏။ ဂေါစရသမ္ပတေသည်၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏။ ဂေါစရသမ္ပတေသည်လည်း၊ ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ် နာမ်ကိုပိုင်းခြားသောဉာဏ်အားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်သည်၊ ရှေးဦးစွာဖြစ်၏။ နာမ်ကို ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်သည်၊ နောက်မှဖြစ်၏။

ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်သည်လည်း၊ ခဏကာလအားဖြင့် ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသောဉာဏ်၊ သန္တတိ ကာလအားဖြင့် နာမ်ကို ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်အားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ နာမ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်သည်၊ သန္တတိ ကာလအားဖြင့် ပိုင်းခြားသောဉာဏ် ၁-ပါးသာရှိ၏။ ဖြစ်ဆဲ ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်သည်၊ ခဏကာလမည်၏။ ဖြစ်ပြီး၍ တပိတိ၊ ၂-ပိတိ၊ ၃-ပိတိ လွန်သော နာမ်ရုပ်သည်၊ သန္တတိကာလမည်၏။ ထိုခဏကာလ၊ သန္တတိကာလ ၂-ပါးတို့တွင်၊ တပိတိ၏ အတွင်း၌ ဖြစ်သော ရုပ်ကို၊ တပိတိ၏ အတွင်းဖြစ်သော ပထမပိတိ ဇောကာလဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ ခဏကာလဖြင့် ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသည်မည်၏။ ။

ဣန္ဒြိယသံဝရနှင့် အာရမ္မဏ ပူရေဇာဘ၊ ဝတ္ထာရမ္မဏ ပူရေဇာတကိုရူ။

ဖြစ်ပြီး၍၊ တပိတိလွန် ၂-ပိတိလွန်သော ရုပ်ကို၊ ဒုတိယပိတိ ဇောကာလ၊ တပိတိလွန် ဇောကာလဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ သန္တတိကာလဖြင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသည်မည်၏။ ပထမပိတိ ဇောကာလဖြင့် ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၊ ဒုတိယပိတိဇောကာလဖြင့် ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၊ တပိတိဇောကာလဖြင့် ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသော စိတ်ကို၊ စတုတ္ထဇောကာလဖြင့် ပိုင်းခြားခြင်းသည်၊ သန္တတိကာလဖြင့် နာမ်ကို ပိုင်းခြားသည်မည်၏။ အရမ်းမဲ့ကောင်းကင် လက်၅၅ သတ်သင်သလို၊ မှတ်ချင်တိုင်းမှတ်ရသည် မဟုတ်ချေ။ ။

မှတ်ချင်တိုင်း မှတ်ခဲ့ချေသော်၊ ပထမစ ဒုရေ၊ နာဘံစ ဒုရေ၊ ကောင်းကင်နှင့် မြေကြီး ဝေးကြီး ဝေးသလို ဝေးမည်။ ထို့ကြောင့်၊ ဖြစ်ဆဲ-

ဖြစ်ဆဲသော ပစ္စုပ္ပန် နာမ် ရုပ်ကို၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား အားထုတ်ဘဲ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဠာန်ကို၊ သင်အံ လေ့ကျက် တွေးတောကြံဆ၊ အမည်နာမ် သရုပ်သင်္ချာ၊ ဝိပဿနာ ဉာဏ်မှာ ထင်လာအောင်၊ မှတ်ချင်ဘိုင်း သိမှတ်ပိုင်းခြား အားထုတ်ရမည် ဟု၊ ပါဠိ အဋ္ဌကထာ မိကာတို့၌ တစိုးတစိမျှ မဆိုချေ။ လက္ခဏာ၊ ရသ၊ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပဒဠာန်-ပစ္စုပ္ပန်လက္ခဏာ အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့်ပြည့်စုံသော ဖြစ်ဆဲ ပစ္စုပ္ပန် နာမ် ရုပ်ကိုသာ ရည်တော်မူ၍၊ ဖြစ်ဆဲ-ဖြစ်ဆဲသော ရုပ်ဇာတိ၊ နာမ်ဇာတိ ကာလကို၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား အားထုတ်ရမည် ဆိုချေသည်။

ဖြစ်ဆဲ ရုပ် ဇာတိသည်၊ ဆတ်ဆတ် မချပရမတ္ထ အားဖြင့် ရုပ္ပန လက္ခဏာမည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်လက္ခဏာ အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဖြစ်ဆဲ နာမ်ဇာတိသည်၊ ဆတ်ဆတ်မချ ပရမတ္ထအားဖြင့် နမနလက္ခဏာမည်၏။ ပစ္စုပ္ပန်လက္ခဏာ အင်္ဂါ ၄-ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံ၏။ ဖြစ်ဆဲ ရုပ်ဇာတိ၊ နာမ်ဇာတိကို၊ ဝိပဿနာအားဖြင့် ထိုက်သည်အားသျှော်စွာ၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားရာငှာန ကာလဖြင့်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားမှားလျှင်၊ ရှေ့ကပျက်သော ရုပ်နာမ်အစဉ်၊ နောက်ကဖြစ်သော ရုပ်နာမ်အစဉ် မရောယှက်သည် ဖြစ်၍၊ ရှေ့ကပျက်သောရုပ်နာမ်အစဉ်လည်း တခြားပင်ထင်သည်။ နောက်ကဖြစ်သော ရုပ်နာမ်အစဉ်လည်း တခြားပင်ထင်သည်။ ထင်အောင် ရှေ့ကပျက်သော ရုပ်နာမ်အစဉ်နှင့်၊ နောက်ကဖြစ်သော ရုပ်နာမ်အစဉ် မရောယှက်သော် ဇာတိကာလ ခြားပုံမှာ။

သွားသောဇာတိ သွား-သွားတယ်၊ သွားတယ်မှတ်- မှတ်တယ်ဟု သိမှတ် ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ မသွားမှီက ရုပ်အစဉ်၊ သွားသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်း အခြား ထင်၏။ သွားသော ရုပ်အစဉ်၊ သွားတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ သွား-သွားတယ် မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ သွားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။

သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်မှာ ဝိညာဉ်၏ အာရုံထင်သော အတိုင်း၊

ရုပ်သက်သက်, နာမ် သက်သက်မျှသာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမ မထင်။

ရုပ်သောဓဏ, ထိုင်သောဓဏ, အိပ်သောဓဏ, ဘယ်လှမ်းသော ဓဏ, ညာလှမ်းသောဓဏ၊ တလှမ်း တလှမ်း၌၊ ကြွသောဓဏ, ဆောင် သောဓဏ, ရှောင်သောဓဏ, လွှတ်သောဓဏ, ချသောဓဏ, နင်းသော ဓဏ၊ ရှေ့ကြည့်သောဓဏ, နောက်ကြည့်သောဓဏ၊ လကျောဘေး ကြည့်သောဓဏ, လက်ဝဲဘေးကြည့်သောဓဏ၊ အောက်ကြည့်သော ဓဏ, အထက် ကြည့်သောဓဏ၊ ကွေးသောဓဏ, ဆန့်သော ဓဏ၊ ကိုင်သောဓဏ, ယူသောဓဏ စားသောဓဏ, သောက်သောဓဏ၊ ခဲသောဓဏ, လျက်သောဓဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောဓဏ, ကျင်ငယ်စွန့် သောဓဏ၊ အိပ်သောဓဏ, မိုးသောဓဏ၊ ပြောသောဓဏ, ဆိတ်ဆိတ် နေသောဓဏ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ နေတယ်၊ နေတယ်မှတ် မှတ်ဘယ်ဟု ဆိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ ဆိတ်ဆိတ်မနေမှီက ရုပ်အစဉ်, ဆိတ် ဆိတ်နေသော ရုပ်စဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။

ဆိတ်ဆိတ်နေသော ရုပ်အစဉ်၊ နေတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ ဆိတ်ဆိတ်နေ နေတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ နေတယ်မှတ်-မှတ်ဘယ် မှတ်သောစိတ် အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ ဆိမှတ် ပိုင်းခြားသောဉာဏ်မှာ ပိညာဉ်၏အာရုံ ထင်သောအတိုင်း၊ ရုပ်သက် သက် နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး ယောက်ျား, မိန်းမ မထင်။

ဝိထိဇောအမည်နှင့် ရုပ်နာမ်ထင်ပုံကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

ဇာတ် ၄-ဖြာ ဝေဒနာနှင့် ပိညာဏ်လက္ခဏာတို့ ထင်ပုံကို ပြဆိုခြင်း

ပထဝီ ကက္ခဠလက္ခဏာ ထင်ပုံမှာ၊ ချသောဓဏ, နင်းသောဓဏ, နှိပ်သောဓဏ, ဖိသောဓဏ, စူးသောဓဏ, ရှသောဓဏ, တိုက်သော

ခဏ၊ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်၊ ထိတယ်မှတ် မှတ်ကယ်ဟု သိမှတ်
ပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ မထင်မှတ် ရုပ်အစဉ်၊ ထိသောရုပ်အစဉ်၊
ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ ထိသော ရုပ်
အစဉ်၊ ထိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော
အပိုင်းအခြားထင်၏။ ထိ-ထိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ထိတယ်မှတ်
မှတ်ကယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအ
ပိုင်းအခြားထင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်မှာ၊ ဝိညာဏ်၏အခွင့်
ထင်သောအတိုင်း၊ ရုပ်သက်သက် နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်၏။
ကိလေသာ၏အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊
မိန်းမ၊ မထင်။

အာပေါ ပဋ္ဌရဏ လက္ခဏာထင်ပုံမှာ။ ခွဲဟတ်သောခဏ၊ ပြည်
ထွက်သောခဏ၊ သွေးထွက်သောခဏ၊ ချွေးထွက်သောခဏ၊ မျက်ရေ
ထွက်သောခဏ၊ ဆီကြည်ထွက်သောခဏ၊ တံတွေးထွေးသောခဏ၊
နှုတ်ညှစ်သောခဏ။

တေဇောဥဏှတ္ထ လက္ခဏာထင်ပုံမှာ။ ပူသောခဏ၊ အိုက်သော
ခဏ၊ လောင်သောခဏ၊ ကျက်သောခဏ။ ။ သီတလက္ခဏာထင်
ပုံမှာ။ ဇေယောခဏ၊ ချမ်းသောခဏ။

ဝါယောစလန လက္ခဏာထင်ပုံမှာ။ လှုပ်ရှားသောခဏ၊ ရွှေ့သော
ခဏ၊ ချေသောခဏ၊ ဆောင်သောခဏ၊ ရှောင်သောခဏ၊ သွားလာ
သောခဏ၊ ကွေးသောခဏ၊ ဆန့်သောခဏ၊ တိုးဝှေ့သောခဏ။ တိုး
ဝှေ့-တိုးဝှေ့တယ်၊ ဝှေ့တယ်မှတ် မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော
ဉာဏ်ဖြင့်၊ မတိုးဝှေ့မှတ် ရုပ်အစဉ်၊ တိုးဝှေ့သော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေ
သာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။

တိုးဝှေ့သော ရုပ်အစဉ်၊ တိုးဝှေ့ တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိ
လေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ တိုးဝှေ့-ဝှေ့တယ်
မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ဝှေ့တယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊
ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြား
သောဉာဏ်မှာ၊ ဝိညာဉ်၏အာရုံ ထင်သောအတိုင်း၊ ရုပ်သက်သက်၊

နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏ အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမ မထင်။

ဝေဒနာ ဝေဒယိတလက္ခဏာ ထင်ပုံမှာ။ နာသောခဏ, ကျင်သော ခဏ, ကိုက်သောခဏ, ခဲသောခဏ, အောင့်သောခဏ, အငိုသောခဏ, နှင့်သောခဏ, သက်သာသောခဏ, မသက်သာသောခဏ, နှစ်သက် သောခဏ, မနှစ်သက်သောခဏ။ နှစ်သက်-နှစ်သက်တယ်။ နှစ်သက် တယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်။ မနှစ်သက် မှီက ဝေဒနာအစဉ်, နှစ်သက်သော ဝေဒနာစဉ်။ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။ နှစ်သက်သော ဝေဒနာအစဉ်, နှစ် သက်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်။ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအ ပိုင်းအခြားထင်၏။ နှစ်သက်-နှစ်သက်တယ် မှတ်သော စိတ်အစဉ်, နှစ်သက်တယ်မှတ်-မှတ်တယ် မှတ်သောစိတ်အစဉ်။ ကိလေသာနှင့် မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ် မှာ။ ဝိညာဉ်၏အာရုံ နာမ်ရုပ် သက်သက်သာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏ အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်, သတ္တဝါ, ငါ, သူတပါး, ယောက်ျား, မိန်းမ မထင်။

ကိလေသာနှင့်တကွ စိတ်, ကိလေသာ ကင်းသောစိတ်။ ငါစာနန လက္ခဏာထင်ပုံမှာ။ သ ရာဂစိတ်-တပ်မတ်သောခဏ။ ဝိတရာဂစိတ်- မတပ်မက်သောခဏ။ သဒ္ဓေါသစိတ်-စိတ်ဆိုးသောခဏ။ ဝိတဒ္ဓေါသ စိတ်-စိတ်မဆိုးသောခဏ။ သမောဟစိတ်-မသိသောခဏ။ ဝိတမော ဟစိတ်-သိသောခဏ။ သံဝိတ္တစိတ် အားမထုတ်ဝံ့-တွန့်သောခဏ။ ဝိက္ခိတ္တစိတ်- ပျံ့လွင့်သောခဏ။ သမာဟိတစိတ်- တည်ကြည်သော ခဏ။ အသမာဟိတစိတ်- မတည်ကြည်သောခဏ။ ဝိမုတ္တစိတ်- ကိ လေသာမှလွတ်သောခဏ။ အဝိမုတ္တစိတ်-ကိလေသာမှမလွတ်သော ခဏ။ ကိလေသာမှ လွတ်သောခဏ။ လွတ်-လွတ်တယ်။ လွတ်တယ် မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်။ မလွတ်မှီက စိတ် အစဉ်, လွတ်သောစိတ်အစဉ်။ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်း အခြားထင်၏။

လွတ်သော စိတ်အစဉ်, လွတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်။ ကိလေ သာနှင့်မစပ် ပြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ လွတ်-လွတ်တယ်မှတ်

သော စိတ်အစဉ်၊ လွတ်တယ်မှတ်-မှတ်တယ် မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြား ထင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်မှာ၊ ဝိညာဉ်၏ အာရုံ နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏ အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မထင်။

ဝိညာဉ် ၆-ပါး၏အာရုံထင်ပုံ ခဏကာလမှာ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ မမြင်မှီက ရုပ်အစဉ်၊ မြင်သော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ ။ မြင်သောရုပ်အစဉ်၊ မြင်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ မြင်-မြင်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။

ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်၊ ကြားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ မကြားမှီက ရုပ်အစဉ်၊ ကြားသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ ကြားသော ရုပ်အစဉ်၊ ကြားတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ ကြား-ကြားတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကြားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။

နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်၊ နံတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ မနံမှီက ရုပ်အစဉ်၊ နံသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ နံသော ရုပ်အစဉ်၊ နံတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ နံ-နံတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ် နံတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။

စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်၊ စားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသော ဉာဏ်ဖြင့်၊ မစားမှီက ရုပ်အစဉ်၊ စားသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ပြတ်သော အပိုင်းအခြားထင်၏။ စားသော

ရုပ်အစဉ်၊ စားတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ စား-စားတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ စားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။

ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်၊ ထိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ မထိမှီက ရုပ်အစဉ်၊ ထိသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ ထိသော ရုပ်အစဉ်၊ ထိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။ ထိ-ထိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ထိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။

သိသောခဏ၊ သိ-သိတယ်၊ သိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်ဖြင့်၊ မသိမှီက ရုပ်အစဉ်၊ သိသော ရုပ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ သိသော ရုပ်အစဉ်၊ သိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြားထင်၏။ သိ-သိတယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ သိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်မှတ်သော စိတ်အစဉ်၊ ကိလေသာနှင့်မစပ် ဖြတ်သောအပိုင်းအခြား ထင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြားသောဉာဏ်မှာ၊ ဝိညာဉ်၏အာရုံ ရုပ်သက်သက်၊ နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်၏။ ကိလေသာ၏အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မထင်။

မြင်သောရုပ်၊ ကြားသောရုပ်၊ နှံသောရုပ်၊ စားသောရုပ်၊ ထိသောရုပ်၊ သိသောရုပ်ကို၊ ဖြေဆိုခဲ့ပြီးသောအတိုင်း သတ္တဝါတို့၏အမှတ် မူလသို့လိုက်၍၊ မုချ၊ ဥပစာ သအောင်ယူကြပါကုန်၊ အပြစ်ကို အလွန်မရှုကြပါကုန်လင့်။

ဇာတ်ကြီး ၄-ဖြူ ဝေဒနာနှင့် ဝိညာဏ်လက္ခဏာတို့ ထင်မြင်ပုံကို ပြဆိုချက် ပြီး၏။

ဝိပဿနာအသိဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြင်ပုံ အကျဉ်းချုပ်၍
ဗာဟိယသုတ်ဖြင့် ပြဆိုခြင်း

ဝိညာဏ်၏အာရုံ၊ ရုပ်သက်သက်၊ နာမ်သက်မျှသာထင်၏။ ကိလေသာ၏အာရုံ၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မထင်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ မြင်သောခဏ၊ စက္ခုဝိညာဏ် မြင်၏။ ကြားသောခဏ၊ သောတဝိညာဏ် ကြား၏။ နံသောခဏ၊ ဃာနဝိညာဏ် နံ၏။ စားသောခဏ၊ ဇိဝှိဝိညာဏ် စား၏။ ထိသောခဏ၊ ကာယဝိညာဏ် ထိ၏။ သိသောခဏ၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဟူသော မနောဝိညာဏ် သိ၏။ မြင်ခြင်း၊ ကြားခြင်း၊ နံခြင်း၊ စားခြင်း၊ ထိခြင်း၊ သိခြင်းသည်၊ ဝိပါက် ကြိယာစိတ်မျှသာဖြစ်သောကြောင့်၊ ပုဗ္ဗင်္ဂမပဝာနအားဖြင့်၊ ကိလေသာနှင့်မယှဉ် ဝိညာဏ်မည်၏။

မြင်သော စက္ခုဝိညာဏ်၏အာရုံ အဆင်း၊ ကြားသော သောတဝိညာဏ်၏အာရုံ အသံ၊ နံသော ဃာနဝိညာဏ်၏အာရုံ အနံ့၊ စားသော ဇိဝှိဝိညာဏ်၏အာရုံ အရသာ၊ ထိသော ကာယဝိညာဏ်၏အာရုံ အတွေ့၊ သိသော မနောဝိညာဏ်၏အာရုံ သဘော။ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ သဘောသည်၊ ပညတ်နှင့် မရောမစပ် ပရမတ်ဆတ်ဆတ် ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်၊ ဝိညာဏ်၏အာရုံ ရုပ်သက်သက်၊ နာမ်သက်သက်မည်၏။

ဇောကာလ မှတ်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ ကြား-ကြားတယ်၊ နံ-နံတယ်၊ စား-စားတယ်၊ ထိ-ထိတယ်၊ သိ-သိတယ် မှတ်ခြင်းသည်၊ ပညတ်နှင့် မရောမစပ်၊ ပရမတ်ဆတ်ဆတ်၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်၊ ဝိညာဏ်၏အာရုံ ရုပ်သက်သက်၊ နာမ်သက်သက်မျှသာ ထင်သောကြောင့်၊ ကိလေသာ၏အာရုံ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ မထင်သည်မည်၏။

ကိလေသာ အကုသိုလ်ဟူသမျှ၊ မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်ပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျား စသည်အမှတ် ပညတ်မထင်ဘဲဖြစ်နိုင်ကု၍ မှတ်ယူသိရှိကြပါလေ။

တသ္မာ တိဟ တေ ဗာဟိယ ဇေံ သိက္ခိတဗ္ဗံ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ။ သုဘေ မုတေ ဝိညာတေ ဝိညာတမတ္တံ ဘဝိဿ

တိ။ ယတောခေါ တေ ဗာဟိယ ဒိဋ္ဌေ ဒိဋ္ဌမတ္တံ ဘဝိဿတိ။
 သုတေ မုတေ ဝိညာတေ ဝိညာတမတ္တံ ဘဝိဿတိ။ တတော
 တွံ ဗာဟိယ နတေန၊ ယတော တွံ ဗာဟိယ နတေန၊ တ
 တော တွံ ဗာဟိယ န တတ္ထ၊ ယတော တွံ ဗာဟိယ န တတ္ထ၊
 တတော တွံ ဗာဟိယ နေဝိဓ န ဟုရံ န ဥဘယ မန္တရေန
 ဇေဝေဝန္တော ဒုက္ခဿ။

ဗာဟိယ၊ ချစ်သား ဗာဟိယ။ ဣဟ၊ ဤငါဘုရား သာသနာတော်
 မြတ်၌။ တေ-တယာ၊ သင်သည်။ ဇေဝံ၊ ဤသို့။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။
 သိက္ခိတဗ္ဗံ၊ ကျင့်အပ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တေ၊ သင်အား။ ဒိဋ္ဌေ၊
 မြင်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ရုံမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ သုတေ၊ ကြား
 ရာ၌။ သုတမတ္တံ၊ ကြားရုံမျှသည်။ မုတေ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော
 တွေရာ၌။ မုတမတ္တံ၊ တွေရုံမျှသည်။ ဝိညာတေ၊ သိရာ၌။ ဝိညာတ
 မတ္တံ၊ သိရုံမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ ဗာဟိယ၊ ချစ်သား
 ဗာဟိယ။ ယတောခေါ၊ အကြင်ကြောင့်လျှင်။ တေ၊ သင်အား။ ဒိဋ္ဌေ၊
 မြင်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌမတ္တံ၊ မြင်ရုံမျှသည်။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်လတံ့။ သုတေ၊
 ကြားရာ၌။ သုတမတ္တံ၊ ကြားရုံမျှသည်။ မုတေ၊ နံသော၊ စားသော၊
 ထိသော တွေရာ၌။ မုတမတ္တံ၊ တွေရုံမျှသည်။ ဝိညာတေ၊ သိရာ၌။
 ဝိညာတမတ္တံ၊ သိရုံမျှသည်။ ဘဝိဿတိ ဖြစ်လတံ့။

ဗာဟိယ၊ ချစ်သား ဗာဟိယ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ တွံ၊ သင်
 သည်။ တေန၊ ထိုသို့ မြင်ရုံမျှ၊ ကြားရုံမျှ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော
 တွေရုံမျှ သိရုံမျှဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ့။
 ဗာဟိယ၊ ချစ်သား ဗာဟိယ။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်
 သည်။ တေန၊ ထိုသို့ မြင်ရုံမျှ၊ ကြားရုံမျှ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော
 တွေရုံမျှ သိရုံမျှဖြင့်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ့။
 ဗာဟိယ၊ ချစ်သား ဗာဟိယ။ တတော၊ ထို့ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။
 တတ္ထ၊ ထိုမြင်ရာ၊ ကြားရာ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေရာ၊
 သိရာ၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ့။ ဗာဟိယ၊
 ချစ်သား ဗာဟိယ။ ယတော၊ အကြင်ကြောင့်။ တွံ၊ သင်သည်။ တတ္ထ၊
 ထိုမြင်ရာ၊ ကြားရာ၊ နံသော၊ စားသော၊ ထိသော တွေရာ၊ သိရာ၌။

အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို၊ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ။ ဗာဟိယ၊ ချစ်သား ဗာဟိယ၊ တတော၊ ထို့ကြောင့်၊ တွံ၊ သင်သည်။ ဣဓ၊ ဤမျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ၆-ခွါရ၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ။ ဟုရံ၊ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ သဘော အာရုံ ၆-ပါး၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿသိ၊ မမြင်လတံ။ ဥဘယမန္တရေန၊ ဒွါရ၊ အာရုံ ၂-ပါးစုံတို့၏အကြား စိတ်စေတသိက် နာမ်တရား၌။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿိဿတိ၊ မမြင်လတံ။ ဇေဝေဝ-ဇေဝောဇေဝ အနတ္တာ၊ ဤသို့သော ပညတ်သဘော သင်မမြင်သော ကိုယ်သည်ပင်လျှင်။ ဒုက္ခဿ၊ သင်ဟုသမုတ် ဝဋ်ဒုက္ခ၏။ အန္တော၊ အဆုံးအပြီး နိဗ္ဗာန်ကြီးပင်တည်း။

အတ္တာနံ နပဿတိတိ အနတ္တာ-ပြု။ ယော ယော-ကား နိဗ္ဗာန်စွဲ။ ။ယော အန္တော၊ အကြင် အဆုံးအပြီး နိဗ္ဗာန်ကြီးသည်။ အတ္တာနံ၊ ကိုယ်ကို။ န ပဿတိ၊ မိမိလည်း မမြင်တတ် သူ့ကိုလည်း မမြင်စေတတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ယော အန္တော၊ ထိုအဆုံးအပြီး နိဗ္ဗာန်ကြီးသည်။ အနတ္တာ၊ အနတ္တမည်၏။

အတ္တ၏ အရကား၊ ရှိသဖြင့် မချုပ်၊ ဖြစ်သဖြင့် မချုပ်သော၊ ကိလေသာ အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် တရားကိုယ်တည်း။ အနတ္တ၏ အရကား၊ မရှိသဖြင့် ချုပ်၊ မဖြစ်သဖြင့် ချုပ်သော၊ ကိလေသာ အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် တရားကိုယ်တည်း။ ထို့ကြောင့် အတ္တ၏အနက် မြန်မာ ကိုယ်-ဟု ယသတ်ပြန်ဆိုမှ သင့်မည်။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဤဗာဟိယသုတ်ကို ကြားနာရသောကာလ၊ ဝိပဿနာနှင့်တကွ အစဉ်အတိုင်း ၄-ပါးသော မဂ်ဖြင့် ကိုယ်ကို မမြင် အနတ္တထင်သဖြင့်၊ ဗာဟိယ ဒါရူစီရိယ မထေရ် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်သောကြောင့် ဟုပေသတည်း။

ဤဗာဟိယသုတ်ဖြင့် အစပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပဿနာမှန်လျှင် ဝိညာဏ်၏ အာရုံ မျှသာထင်ပုံ၊ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်ပုံ။ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်လျှင်လည်း၊ တဒဂ် တဒဂ် ကိလေသာ ချုပ်ပုံ။ ကိလေသာချုပ်လျှင်လည်း၊ တဒဂ် တဒဂ် ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် ချုပ်ပုံ။ နောက်ဉာဏ်အဆင့်ဆင့် မြင်သဖြင့်၊ ကိလေသာ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် ချုပ်လျှင်လည်း၊ တဒဂ် တဒဂ် ဉာဏ်ဖြင့် ထင်ထင် ကိုယ်ကို မမြင်ပုံ။ ကိုယ်ကိုမမြင်လျှင်လည်း၊ တဒဂ် တဒဂ် အနတ္တထင်ပုံ။ အနတ္တ

ထင်လျှင်လည်း၊ တဒဂ် တဒဂ် နိဗ္ဗာန်ကိုမြင်ပုံ၊ အလုံးစုံကို အကုန် မကြွင်း၊ အကျဉ်းအားဖြင့် သိမှတ်၍၊ မြဲမြန်စွာ မှတ်ယူအပ်လှပေသ တည်း။

ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် နိဗ္ဗာန်မြင်ပုံကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

ဝိညာဏ်ဇောလက္ခဏာနှင့် ၂-ဖြာသော နာမ်ရုပ် အပိုင်းအခြားကို မှတ်သားရန် ပြဆိုခြင်း

မဂ်ဖြင့် အနုသယ၊ ပရိယုဋ္ဌာန်၊ ဘဝတဖန် ခန္ဓာနာမ်ရုပ် အကြွင်းမဲ့ ချုပ်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ နောက်မှ အကျယ်ဆိုသတံ။

အစပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပဿနာမှန်လျှင် ဝိညာဏ်၏အာရုံမျှ သာထင်ပုံ၊ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်ပုံ-ဆိုသောစကားရပ်၌၊ ဝိပဿ နာမှန်လျှင် ဝိညာဏ်၏အာရုံသာ ထင်၏၊ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်။ ဝိပဿနာမမှန်လျှင် ကိလေသာ၏အာရုံသာထင်၏၊ ဝိညာဏ်၏အာရုံ မထင်။ ဝိညာဏ်ဖြင့် သိသောခဏ၊ တယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဆို ဝိညာဏ်၏ အာရုံ တူမျှကြ၏။ ဇောကာလမှတ်သောခဏ၊ မတူမျှကြ။ သွားသော ခဏ၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသော အန္ဓဘာလပုထုဇဉ်တို့သည်လည်း၊ သွား သော ရုပ်သက်သက်ကို အာရုံပြု၍၊ မနောဒွါရာဝန္တန်းဟူသော မနော ဝိညာဏ်ဖြင့်၊ သွား-သွားတယ်ဟု သိကြကုန်၏။ ဇောကာလမှတ် သောခဏ၊ ကိလေသာ၏အာရုံဖြစ်သော သွားသောသတ္တဝါကို အာ ရုံပြု၍၊ ငါသွား၊ ငါသွားတယ်ဟု မှတ်ကြကုန်၏။ မှတ်သောအတိုင်း လည်း ပြောဆိုကြကုန်၏။ ဝိညာဏ်၏အာရုံ မထင်ကြကုန်။

သွားသောခဏ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း၊ သွားသော ရုပ် သက်သက်ကို အာရုံပြု၍၊ မနောဒွါရာဝန္တန်းဟူသော မနောဝိညာဏ် ဖြင့်၊ သွား-သွားတယ်ဟု သိကြကုန်၏။ ဇောကာလ မှတ်သောခဏ လည်း၊ ဝိညာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော သွားသောရုပ်သက်သက်ကိုပင် အာရုံပြု၍၊ သွား-သွားတယ်ဟူ၍ပင် မှတ်ကြကုန်၏။ မှတ်သောအ တိုင်းသာ ပြောဆိုကြကုန်၏။ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်ကုန်။ ထို့ ကြောင့် အစပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ဝိပဿနာမှန်လျှင် ဝိညာဏ်၏အာရုံ မျှသာ ထင်ပုံ၊ ကိလေသာ၏အာရုံ မထင်ပုံဟုဆိုသည်။ ဤနိဒ္ဒာသန

နည်းဖြင့် ဖြေဆိုပုံကိုမှတ်၍၊ ဖြေဆိုရန်အလုံးစုံကို အကုန်ထိမ်းကြီး၍၊ ပြီးဆုံးအောင် သိသင့်လှပေပြီ။

လက္ခဏာသည် သဘာဝလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာအားဖြင့် ၃-ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်သည်၊ သဘာဝလက္ခဏာမည်၏။ ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်၏ ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင်သည်၊ သင်္ခတလက္ခဏာမည်၏။ ဥပါဒ်၊ ဋီ၊ ဘင် သင်္ခတလက္ခဏာ၏ မမြဲဟု မှတ်အပ်သော၊ ဖေါက်ပြန် ပျက်စီးသော အခြင်းအရာ၊ ဆင်းရဲဟု မှတ်အပ်သော နှိပ်စက်သော အခြင်းအရာ၊ အစိုးမရဟု မှတ်အပ်သော အလိုသို့မလိုက်သော အခြင်းအရာသည်၊ သာမညလက္ခဏာမည်၏။

သာမညလက္ခဏာထင်အောင်၊ သင်္ခတလက္ခဏာကို သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်၏။ သင်္ခတလက္ခဏာထင်အောင်၊ သဘာဝလက္ခဏာကို သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်၏။ သဘာဝလက္ခဏာထင်အောင်၊ ဖြစ်ဆဲရုပ်နာမ်ကို သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်၏။ ဝိပါက်ဝိညာဏ်၊ ကြိယာဝိညာဏ်ဖြင့် သိသောခဏ၊ ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးမဆို ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်ကို အာရုံပြု၍၊ နာမ်ကို နာမ်ဟူ၍သာ၊ ရုပ်ကို ရုပ်ဟူ၍သာ ဝိညာဏ်ဖြင့်သိ၏။ သိသော်လည်း ဝိပါက်ဝိညာဏ်၊ ကြိယာဝိညာဏ် သိရုံမျှသာဖြစ်၍၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားလည်း မဖြစ်၊ ဝိပဿနာလည်း မဟုတ်။ ဝိပါက်ဝိညာဏ်၊ ကြိယာဝိညာဏ်သည်၊ ကိလေသာနှင့် မယှဉ်သည်ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်မည်၏။ ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်သည်၊ ကိလေသာ၏အာရုံမဟုတ်သည် ဖြစ်၍ ဝိညာဏ်၏အာရုံမည်၏။

ဇောကာလ မှတ်သောခဏ၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်နိုင်သော၊ ခွေးမြေခွေးအစရှိသော အန္ဓဗာလပုထုဇဉ်သည်၊ ကိလေသာ၏အာရုံဖြစ်သော သတ္တဝါကိုသာအာရုံပြု၍၊ ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်ကိုပင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမဟု ထင်မှတ်၏။ ဝိညာဏ်၏အာရုံလည်း မထင်၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားလည်း မဖြစ်၊ ဝိပဿနာလည်း မဟုတ်။

ဇောကာလ မှတ်သောခဏ၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဝိညာဏ်၏အာရုံဖြစ်သော ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်ကိုသာ

အာရုံပြု၍၊ နာမ်ကို နာမ်ဟူ၍သာ၊ ရုပ်ကို ရုပ်ဟူ၍သာ သိမှတ်ပိုင်း
ခြား၏။ ကိလေသာ၏ အာရုံလည်း မထင်၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်း အခြားလည်း
ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်၏။

ဤသို့ ဇောကာလ မှတ်သောခဏ၊ ဝိပဿနာလည်း မဟုတ်၊ နာမ်
ရုပ်အပိုင်းအခြားလည်း မဖြစ်၊ ဝိညာဏ်၏ အာရုံလည်း မထင်၊ ကိလေ
သာ၏ အာရုံဖြစ်သော သတ္တဝါကိုသာ အာရုံပြု၍၊ ဖြစ်ဆဲသော နာမ်
ရုပ်ကိုပင်၊ ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမဟု ထင်
မှတ်သော၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်နိုင်သော ခွေး မြေခွေး အစရှိ
သော၊ အန္တရာယ်ပုထုဇဉ်တို့၏ အထင်အမှတ်ကို ပယ်ရှား၍၊ ဇောကာ
လမှတ်သောခဏ၊ ဝိပဿနာလည်း ဟုတ်၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားလည်း
ဖြစ်၊ ကိလေသာ၏ အာရုံလည်း မထင်၊ ဝိညာဏ်၏ အာရုံဖြစ်သော၊
ဖြစ်ဆဲသော နာမ်ရုပ်ကိုသာ အာရုံပြု၍၊ နာမ်ကို နာမ်ဟူ၍သာ၊ ရုပ်ကို
ရုပ်ဟူ၍သာ သိမှတ်ပိုင်းခြားသော၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော
ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သိမှတ်ပိုင်းခြားသော နည်းဖြင့်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား
ပါ များသော်၊ နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။

ဤသို့ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်ကမ်းသို့ ရောက်သည်ရှိ
သော်၊ မုချဆတ်ဆတ် ပရမတ်အားဖြင့် နာမ်ရုပ်မျှသာရှိ၏။ နာမ်ရုပ်
မှတစ်ပါး ပုဂ္ဂိုလ်၊ သတ္တဝါ၊ ငါ၊ သူတပါး၊ ယောက်ျား၊ မိန်းမ၊ လူနတ်
ဗြဟ္မာမရှိဟု၊ အကြင်အခါကာလ ဆုံးဖြတ်သောဉာဏ်ဖြစ်၏။ ထိုအခါ
ကာလ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ် တဘက်ကမ်းရောက်၏။ နာမ်ရုပ်မျှ
သာထင်၏။ သက္ကသညာ ဒိဋ္ဌိက္ခာ၏။ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားသောဉာဏ်
အစဉ်မပြတ် စပ်၏။ နေ့ရောညဉ့်ပါ အခါမဝဲ၊ အမြဲမပြတ်မလပ်
အောင် နာမ်ရုပ်ထင်၏။ သက္ကသညာ ပျောက်၏။ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ
ဉာဏ်သည်၊ ဂေါစရသမ္ပဇညမည်၏။ ဆုံးဖြတ်သော ဉာဏ်သည်၊
အသမ္မောဟသမ္ပဇညမည်၏။

ဝိညာဏ်ဇောလက္ခဏာနှင့် နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားကို ပြဆိုချက်ပြီး၏။

နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်

ပြီး၏။

ဏဏ

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်

နမော တံဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

ဉာဏ်အစနှင့် ဒွါရ ၆-ပါး၌ နာမ်၏အကြောင်း
ရှုထင်ပုံကို ပြဆိုခြင်း

ယသ္မာ မဟာသိဝတ္ထေရဝါဒေ အနန္တရေ အနန္တရေ ဣရိ
ယာပထေ ပဝတ္တရူပါရူပဓမ္မာနံ တတ္ထတတ္ထေဝ နိရောဓ
ဒဿနဝသေန သမ္ပဇာနကာရိတာ ဂဟိတာဘိ တံ သမ္ပဇည
ဝိပဿနာစာရဝသေန ဝေဒိတဗ္ဗံ။ တေန ဝုတ္တံ တယိဒံ မဟာ
သိဝတ္ထေရေန ဝုတ္တံ အသမ္မောဟရရံ မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တေ
အဓိပ္ပေတန္တိ။

ယသ္မာ၊ အကြံကြောင့်။ မဟာသိဝတ္ထေရဝါဒေ၊ မဟာသိဝ
ထေရ်၏ဝါဒ၌။ အနန္တရေ အနန္တရေ၊ အခြားမဲ့တိုင်း အခြားမဲ့တိုင်း။
ဣရိယာပထေ၊ ဣရိယာပုထ်၌။ ပဝတ္တရူပါရူပဓမ္မာနံ၊ ဖြစ်သောရုပ်
နာမ် တရားတို့၏။ တတ္ထတတ္ထေဝ၊ ထိုထို ဣရိယာပုထ်၌သာလျှင်။
နိရောဓဒဿနဝသေန၊ ချုပ်ပျက်သည်ကို ရှုမြင်သည်၏အစွမ်းအား
ဖြင့်။ သမ္ပဇာနကာရိတာ၊ သမ္ပဇာန်ကိုပြုလေ့ရှိသော ယောဂီ၏အဖြစ်
ကို။ ဂဟိတာ၊ ယူအပ်၏။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ တံ သမ္ပဇညံ၊ ထိုယောဂီ
၏သမ္ပဇာန်ကို။ သမ္ပဇညဝိပဿနာစာရဝသေန၊ သမ္ပဇညဝိပဿနာ
ဖြစ်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။
တယိဒံ၊ ပ။ အဓိပ္ပေတန္တိ၊ တယိဒံ။ ပ။ အဓိပ္ပေတံ-ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆို
အပ်ပြီ။ မဟာသိဝတ္ထေရေန၊ မဟာသိဝထေရ်သည်။ ဝုတ္တံ၊ မိန့်ဆို
အပ်သော။ တယိဒံ-တံ ဣဒံသမ္ပဇညံ၊ ထိုသမ္ပဇညာန်ကို။ မဟာသတိ
ပဋ္ဌာနသုတ္တေ၊ မဟာသတိပဋ္ဌာန်သုတ်၌။ အသမ္မောဟ ရရံ၊ အသမ္မော
ဟသမ္ပဇညာ၏ရှေ့ဦးဖြစ်သော ဂေါရသမ္ပဇညာဟူ၍။ အဓိပ္ပေတံ၊ ထို
အပ်၏။

ဤသာမညဗလသုတ်၏အဖွင့်၊ ဗုဒ္ဓမတည၊ အဋ္ဌကထာ ဝိကာတို့ ၏အလိုအားဖြင့်၊ မဟာသတ်ပဋ္ဌာနသုတ်၌ ဟောတော်မူအပ်သော သမ္မုဇညသည်၊ ဝိပဿနာသက်သက်ဖြစ်၍ သာဏ္ဍကသမ္မုဇညလည်း မမည်ခဲ့ချေ၊ သပ္ပာယ်သမ္မုဇညလည်း မမည်ခဲ့ချေ၊ အသမ္မောဟသမ္မုဇညလည်း မမည်ခဲ့ချေ၊ သမ္မုဇည ဝိပဿနာသက်သက်ဖြစ်၍ ဂေါစ ရသမ္မုဇညသာမည်ခဲ့ချေ၏။ သမ္မုဇညဝိသေသ ဝိပဿနာဝိသေသကို ဆိုသဖြင့်၊ ဝိပဿနာသည် ဂေါစရသမ္မုဇည၊ ဝိပဿနာသမ္မုဇည အားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ ဂေါစရသမ္မုဇည သည်၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှစ၍ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာသမ္မုဇညသည်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်မှ စ၍ဖြစ်၏။ ထိုဉာဏ် ၂-ပါးတို့တွင်၊ နာမ်ရုပ် ၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သောဉာဏ်သည်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂ ဟဉာဏ်မည်၏။

ဤ ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်လိုသော ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ် သည်၊ တဘက်ကမ်းရောက်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့်၊ သိမှတ် ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဖြစ်ဆဲသော ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်ကို ထွတ်၍၊ သက် သက် နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းမျှကိုသာ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သော ပစ္စ ယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်ရမည် မဟုတ်ချေ။ တဘက်ကမ်း ရောက်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ဖြင့်၊ ဖြစ်ဆဲသော ပစ္စုပ္ပန် နာမ် ရုပ်ကို သိမှတ်ပိုင်းခြားပါများ၍၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊ ဖြစ်ဆဲ သော ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို၊ အကြင်အခါကာလ ဉာဏ် တဆင့်တက်၍ သိမှတ်ပိုင်းခြားနိုင်၏။ ထိုအခါကာလ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်မည်၏။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ ရောက်ပုံမှာ။ သွားသောခဏ၊ သွား-သွား တယ်၊ သွားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ သွားသောခဏ သွားသောရုပ်ကို သွား-သွားတယ် မှတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ မှတ်သောခဏ သွားတယ် မှတ် သောစိတ်ကို၊ သွားတယ်မှတ် မှတ်သောစိတ်ဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်အစုံကို တဘက်ကမ်းရောက် သိမှတ်ပိုင်းခြားနိုင်သော၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်သည်၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှသော နာမ်ရုပ်ကို မလစ်မလစ် ဉာဏ်အစဉ် စပ်အောင်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သည်ဖြစ်၍၊ မသွားမှီက

ခွါရ ၆-ပါး၌ နာမ်၏အကြောင်း ရုပ်ထင်ပုံ ပြဆိုခြင်း ၃၃၁

သွားချင်သောစိတ်ကို သိမှတ်ပိုင်းခြားနိုင်၏။ သိမှတ်ပိုင်းခြားနိုင်သော ကာလမှစ၍၊ သွားချင်သောခဏ၊ သွားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ ၃-ဌာနလုံးစုံအောင်၊ သွားချင်-သွားချင်တယ်၊ သွား-သွားတယ်၊ သွားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ ယောဂီ၏ဉာဏ်တွင် အမှတ်ထင်၍ သိမြင် လာလေတော့၏။

ဤနည်းဖြင့် အမှတ်ဆင်ပါများ၍၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်နိုင်သည်ရှိသော်၊ အမှတ်၏အဆုံးအဆုံး သွားချင်သောကြောင့် သွား၏။ သွားသောကြောင့် သွား-သွားတယ် မှတ်၏။ သွားတယ်မှတ်သောကြောင့် သွားတယ်မှတ် မှတ်၏ဟု၊ ပကတိ မိမိသဘောအထင် ကျမ်းရိုးစကားပြင် ပြုပြင်အောင်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းဂန်မသင်ဘူးသူ ယောဂီလူတို့၏ဉာဏ်တွင်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းထင်၏။ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းထင်သော ဉာဏ်သည်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ ရောက်သည်မည်၏။

သွားချင်လို့ သွား၏။ သွားလို့ သွား-သွားတယ်မှတ်၏။ သွားတယ်မှတ်လို့ သွားတယ်မှတ်-မှတ်၏ဟု၊ ပကတိ မိမိသဘောအထင် ကျမ်းရိုးစကားပြင် မပြုမပြင်။ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းမျှကိုသာ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သည်ဖြစ်၍၊ ကျမ်းဂန်မသင်ဘူးသူ ယောဂီလူတို့၏ဉာဏ်တွင်၊ လောကီလူတို့ စကားပြင်လို့ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းထင်၏။ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းထင်သော ဉာဏ်သည်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်သို့ ရောက်သည်ဟု မည်လေတော့၏။

ဘာပြုလို့ သွားသနည်း၊ သွားချင်လို့ သွား၏။ ဘာပြုလို့ သွား-သွားတယ် မှတ်သနည်း၊ သွားလို့ သွား-သွားတယ်မှတ်၏။ ဘာပြုလို့ သွားတယ်မှတ်-မှတ်သနည်း၊ သွားတယ်မှတ်လို့ သွားတယ်မှတ်-မှတ်၏။-ဟု အမေးနှင့်အဖြေ လောကီလူတို့စကားပြေလို့၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို ဆင်ခြင်၏ ဆိုသည်။ ကျမ်းဂန်မသင်ဘူးသူ လူထူလူပြိန်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ ယောဂီမှန်လျှင် ဤနည်းဖြင့် နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို၊ ပကတိ မိမိသဘောအထင် လောကီလူတို့စကားပြင်လို့ ဆင်ခြင်နိုင်၏။ ဆင်ခြင်နိုင်သောကြောင့်ပင်လျှင်၊ ကျမ်းဂန်မသင်ဘူးသူ လူထူလူပြိန်းပင်ဖြစ်သော်လည်း၊ မဂ်ဒိလ်ကိုရ၏။ မဂ်ဒိလ်ကိုရသောကြောင့်

ပင်လျှင်၊ သဘောဟုတ် လောကုတ္တရာ ဆိုသောစကား အမှန်သာ ဖြစ်၏။

ပြန်ချင်သောခဏ၊ ပြန်သောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ပြန်ချင်-ပြန် ချင်တယ်၊ ပြန်-ပြန်တယ်၊ ပြန်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ပြန်ချင်သော ကြောင့် ပြန်၏၊ ပြန်သောကြောင့် ပြန်-ပြန်တယ် မှတ်၏၊ ပြန်တယ် မှတ်သောကြောင့် ပြန်တယ်မှတ်-မှတ်၏။

လှမ်းချင်သောခဏ၊ လှမ်းသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ လှမ်းချင်- လှမ်းချင်တယ်၊ လှမ်း--လှမ်းတယ်၊ လှမ်းတယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ လှမ်း ချင်သောကြောင့် လှမ်း၏၊ လှမ်းသောကြောင့် လှမ်း- လှမ်းတယ် မှတ်၏၊ လှမ်းတယ်မှတ်သောကြောင့် လှမ်း-လှမ်းတယ်မှတ်၏။ လှမ်း ချင်လို့ လှမ်း၏၊ လှမ်းလို့ လှမ်း-လှမ်းတယ်မှတ်၏၊ လှမ်းတယ်မှတ် လို့ လှမ်းတယ်မှတ်-မှတ်၏။

ကြည့်ချင်သောခဏ၊ ကြည့်သောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ကြည့်ချင်- ကြည့်ချင်တယ်၊ ကြည့် ကြည့်တယ်၊ ကြည့်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ကြည့်ချင်သောကြောင့် ကြည့်၏၊ ကြည့်သောကြောင့် ကြည့်-ကြည့် တယ်မှတ်၏၊ ကြည့်တယ်မှတ်သောကြောင့် ကြည့်တယ်မှတ်-မှတ်၏။ ကြည့်ချင်လို့ ကြည့်၏၊ ကြည့်လို့ ကြည့်-ကြည့် တယ်မှတ်၏၊ ကြည့် တယ်မှတ်လို့ ကြည့်တယ်မှတ်-မှတ်၏။

ကွေးချင်သောခဏ၊ ကွေးသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ကွေးချင်- ကွေးချင်တယ်၊ ကွေး- ကွေးတယ်၊ ကွေးတယ်မှတ်-မှတ်တယ်။ ကွေး ချင်သောကြောင့် ကွေး၏၊ ကွေးသောကြောင့် ကွေး- ကွေးတယ် မှတ်၏ ကွေးတယ်မှတ်သောကြောင့် ကွေးတယ်မှတ်-မှတ်၏။ ကွေး ချင်လို့ ကွေး၏၊ ကွေးလို့ ကွေး-ကွေးတယ်မှတ်၏၊ ကွေးတယ် မှတ်လို့ ကွေးတယ်မှတ်-မှတ်၏။ ။ဆိတ်ဆိတ်နေသည်တိုင်အောင်သွားလေ။

မြင်သောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ် တယ်၊ မျက်စိကြည့်လင် အဆင်းထင်လို့ မြင်တယ်၊ ကြားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်၊ ကြားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ နား ကြည့်လင် အသံထင်လို့ ကြားတယ်၊ နံ့-သာခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ နံ့-နံ့တယ်၊ နံ့တယ်မှတ်-မှတ်တယ် နှာခေါင်းကြည့်လင် အနံ့ထင်လို့

နံတယ်၊ စားသောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ စား-စားတယ်၊ စားတယ်
မှတ်-မှတ်တယ်၊ လျှာကြည်လင် အရသာထင်လို့ စားတယ်၊ ထိ
သောခဏ၊ မှတ်သောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်၊ ထိတယ်မှတ်- မှတ်တယ်၊
ကိုယ်ကြည်လင် အတွေ့ထင်လို့ ထိတယ်၊ သိသောခဏ၊ မှတ်သော
ခဏ၊ သိ-သိတယ်၊ သိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ စိတ်ကြည်လင် သဘော
ထင်လို့ သိစာယံ။

ဥာဏ်အစနှင့် ခွါရ ၆-ပါး၌ နာမ်၏အကြောင်း
ရှင်ထင်ပုံကို ပြဆိုခြင်းပြီး၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်နှင့် အဝိနိဗ္ဗောဂ၏သဘောများကို
ပြဆိုခြင်း

ဘဝခန္ဓာ နာမ်ရုပ်ကို မသိခြင်းသည်-အဝိဇ္ဇာမည်၏။ အားထုတ်
ခြင်းသည်-သင်္ခါရမည်၏။ တပ်မက် တောင့်တခြင်းသည်-တဏှာ
မည်၏။ စွဲလမ်းခြင်းသည်-ဥပါဒါနိမည်၏။ ပြုခြင်းသည်-ကံမည်၏။
ဣဋ္ဌ အနိဋ္ဌဖြစ်သော အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့ သဘော၊
အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓဖြစ်သော ရုပ်အာရုံ ၆-ပါးသည်၊ ဇနက၊ ဥပထမ္ဘက
ဖြစ်သော၊ ကံ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်၏။ ကမ္မဇရုပ်သည်
ကံကြောင့်ဖြစ်၏။ စိတ္တဇရုပ်သည် စိတ်ကြောင့်ဖြစ်၏။ ဥတုဇရုပ်သည်
ဥတုကြောင့် ဖြစ်၏။ အာဟာရဇရုပ်သည် အာဟာရကြောင့် ဖြစ်၏။

စက္ခု၊ သောဘ၊ ဃာန ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ ဝတ္ထု၊ ဘာဝ၊ ဇိဝိဘ၊ မျက်စိ၊
နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ် နှလုံး၊ မိန်းမ၊ ယောက်ျားတို့၏ အသွင်အပြင် အမူ
အရာ၊ အသက် အဆက်ဆက် ပွားတိုးစေခြင်းအကျိုးငှာ၊ ဆံပင်အစ
ကျင်ငယ် အဆုံးရှိသော ကောဋ္ဌာသမ္ပိုး ပွားတိုးစေခြင်း အကျိုးငှာ၊
ဘေးဇဉ် အစာအာဟာရကို စားသောက်ကြ၏ဟု၊ ပကတိ မိမိသ
ဘောအားဖြင့် ကြီးငယ်မဟု၊ ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်၊
သိလည်းသိကြ၏။ ဟုတ်မှန်စွာသိသဖြင့်၊ ဖြောင့်မတ်သော အယူကို
လည်း ယူကြ၏။

ယခုအခါ သာသနာတော်တွင်း၌ဖြစ်ကြကုန်သော၊ ကြီးငယ်မဟူ
 ရဟန်းရှင်လူ ခပ်သိမ်းသောသူတို့သည်၊ ဒိဋ္ဌမျက်မှောက် ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်ဖြင့် အထင်အမြင်မရောက်သေးသော်လည်း၊ ကြားနာဘူးသော
 ဗဟုသုတ သုတမယဉာဏ်၊ သဘောသကန် အဟုတ်အမှန်ကြားဘူး
 သော စိန္တာမယဉာဏ် အရင်းခံသဖြင့်၊ အယူကို ဖြောင့်မတ်စွာပြု
 တတ်သော၊ ဒိဋ္ဌဇုကမ္မ ပုညကြိယာဝတ္ထုနှင့် ပြည့်စုံကြကုန်သည်ဖြစ်
 ၍၊ စက္ခု၊ သောတ၊ ဗာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ ဝတ္ထု၊ ဘာဝဒသက ကလာင်
 အားဖြင့် ၇-ပါး၊ သရုပ်အားဖြင့် ၇၀-ကမ္မဇရုပ် စေတသိက်ယှဉ်
 နှင့်တကွ၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ်၊ ဗာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှါ
 ဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ် ဝိညာဏ် ၆-ပါး၊ ဝိပါက်
 ကမ္မဇနာမ် ဤရုပ်နာမ် ၂-ပါးသည်၊ ယခုဘဝ ခဏခဏဖြစ်သည်
 ရှိသော်၊ ရှေးရှေးသောကာလ ဘဝက၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊
 ဥပါဒါန်၊ ကံကြောင့်ဖြစ်၏ဟု သိလည်းသိကြကုန်၏။ ဟုတ်မှန်စွာသိ
 သဖြင့် ဖြောင့်မတ်သောအယူကို ယူကြကုန်၏။ စေတသိက်ယှဉ်နှင့်
 တကွ၊ ဝိထိစိတ် ဝိညာဏ်နာမ်သည်၊ ဒွါရ၊ အာရုံကြောင့် ဖြစ်၏ဟု
 သိလည်းသိကြကုန်၏။ ဟုတ်မှန်စွာသိသဖြင့် ဖြောင့်မတ်သောအယူ
 ကိုလည်း ယူကြကုန်၏။

ဖြောင့်မတ်သောအယူကို ယူမိကြသည်ဖြစ်၍၊ သုတမယဉာဏ်၊
 စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့်၊ ယခုဘဝ ခဏခဏဖြစ်သော ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ကို၊
 အကြောင်းနှင့်တကွ သိကြပါ၏ ဆိုသော်လည်း၊ စိန္တာမယဉာဏ်၊
 သုတမယဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဝိနိဗ္ဗောမဖြစ်၊ အဝိနိဗ္ဗောဂသာ
 ဖြစ်၍၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားမျှ မဖြစ်ချေ။ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကို
 သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်နိုင်ရန်မှာ၊ ဆိုဘွယ်ရာမရှိ အလွန်ပင်ဝေးကွာ
 သိ၏။

ဝိနိဗ္ဗောဂ၊ အဝိနိဗ္ဗောဂ ၂-ပါးတို့တွင်၊ အဝိနိဗ္ဗောဂသည်၊
 သန္တတိဗာန အဝိနိဗ္ဗောဂ၊ သမူဟဗာန အဝိနိဗ္ဗောဂ၊ ကိစ္စဗာန အဝိ
 နိဗ္ဗောဂ၊ အာရမ္မဏဗာန အဝိနိဗ္ဗောဂ အားဖြင့် ၄-ပါးအပြားရှိ၏။
 ထိုလေးပါးတို့တွင်၊ တဝိထိစိ ရှေးကဖြစ်သော ဒွါရအာရုံ၊ ဝိထိစိတ်

ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တရားတို့နှင့်၊ မက္ခမပြား မခြားမပြတ် အသိဖြင့် မမှတ်ဘဲ၊ တပေါင်းတည်းရှေ့နောက် နာမ်ရုပ်အစဉ် ရောစပ်ခြင်း သည်၊ သန္တတိဃန အဝိနိဗ္ဗောဂမည်၏။

တပေါင်းတည်းရှေ့နောက် နာမ်ရုပ်အစဉ် ရောစပ်သောကြောင့် ပင်လျှင်၊ မျက်စိတဆုံး အကုန်သိမ်းကြီး၍ ကြည့်သော်လည်း၊ တပြိုင်နက် တပေါင်းတည်း တကြိမ်တခါတည်းမြင်သည်ထင်၏။ တဝိထိတည်းဖြစ်သော ဒွါရ၊ အာရုံ-ရုပ်တရားတို့၏၊ ဝိထိစိတ်ဝိညာဏ်-နာမ်တရားတို့နှင့်၊ မက္ခမပြား မခြားမပြတ် အသိဖြင့်မမှတ်ဘဲ၊ တပေါင်းတည်း နာမ်ရုပ်အပေါင်း ရောစပ်ခြင်းသည်၊ သမူဟဃန အဝိနိဗ္ဗောဂမည်၏။

တပေါင်းတည်း နာမ်ရုပ်အပေါင်း ရောစပ်သောကြောင့်ပင်လျှင်၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်၊ မျက်စိဖြင့် အဆင်းကို မြင်တယ်စသည်ဖြင့်၊ မြင်တာတခြား၊ မှတ်တာတခြား၊ မျက်စိတခြား၊ အဆင်းတခြား၊ မြင်တဲ့ဝိထိစိတ် ဝိညာဏ်နာမ်တခြား၊ ဤသို့သော နာမ်အပိုင်းအခြား ရုပ်အပိုင်းအခြား မထင်ချေ။ ရုပ်ကလောင်ပေါင်း၊ နာမ်ကလောင်ပေါင်း၊ တပေါင်းတည်း ရောစပ်လေ၏။ ယခုဖြစ်သော ဝိထိစိတ်နှင့်တူသော၊ ရှေ့ကဖြစ်သော ဝိထိစိတ်တို့၏၊ ယခုနောက်ကဖြစ်သော ဝိထိစိတ်ကိစ္စအထူးတို့နှင့်၊ မက္ခမပြား မခြားမပြတ် အသိဖြင့်မမှတ်ဘဲ၊ တပေါင်းတည်း ကိစ္စရှေ့နောက် ရောစပ်ခြင်းသည်၊ ကိစ္စဃန အဝိနိဗ္ဗောဂမည်၏။

တပေါင်းတည်း ကိစ္စရှေ့နောက် ရောစပ်သောကြောင့်ပင်လျှင်၊ ရှေ့ကကြားဘူးတာနှင့် ယခုကြားဘူးတာမထူး အတူတူဘဲ၊ ခုတင်ခုပြော ခုတင်ခုကြား မထူးအတူတူဘဲဟု၊ ကိုယ်ပါသူရော ပြောမိကြ၏။ ရှေ့ကကြားသော ကိစ္စခဏကာလနှင့်၊ ယခုနောက်မှကြားသော ကိစ္စခဏကာလ၏ရှိ မရှိ၊ အထူးသတိဖြင့် အမှတ်မပြု၊ ကြားတိုင်း၊ ကြားတိုင်း၊ ကြား-ကြားတယ်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု၊ ဝိပဿနာပညာဖြင့် ပိုင်းခြားမှုမထင်ချေ၊ ကြားသောကိစ္စ ရှေ့နောက်ရောစပ်ကြလေ၏။ ယခုပြုသော အာရုံနှင့်တူသော ရှေ့ကပြုသောအာရုံတို့၏၊ ယခုနောက်ကပြုသော အာရုံအထူးတို့နှင့်၊ မက္ခမပြား မခြားမပြတ်၊ အသိ

ဖြင့်မမှတ်ဘဲ၊ တပေါင်းတည်းရှေ့နောက် အာရုံရောစပ်ခြင်းသည်၊ အာရမ္မဏဃာန အဝိနိဗ္ဗောဂမည်၏။

တပေါင်းတည်း ရှေ့နောက် ရောစပ်သောကြောင့် ငွေငွေပင်လျှင်၊ ရှည်ကြာအောင် မြည်သော အသံကို ကြားသော်လည်း၊ တကြိမ်တခါ တည်း ကြားသည်သင်၏။ ကွေး-ကွေးတယ်၊ ဆန့်-ဆန့်တယ်ဆိုတဲ့ အသံမျိုး၊ ယခုမှ သိရမည်မဟုတ်၊ မွေးစပေါက်က သိဖို့ဟုဆိုမိကြ၏။ ရှေ့နောက်အာရုံမထူး အတူတူရောစပ်မိလေ၏။ ဤသို့ သုတမယဉာဏ်၊ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့်၊ ယခုဘဝ ခဏခဏဖြစ်သော၊ ခွါရ၊ အာရုံဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်တို့ကို၊ ရှေ့နောက် အစဉ်၊ အပေါင်း၊ ကိစ္စ၊ အာရုံ၊ ကွဲပြားခြားပြတ် တပေါင်းတည်းမရောစပ်အောင်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားနိုင်သည်မဟုတ်သောကြောင့်၊ ဝိနိဗ္ဗောဂမဖြစ်။

အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကလေးအားဖြင့်၊ ဖြစ်ပြီး၊ ဖြစ်လတ်၊ ဖြစ်ဆဲမဟုတ်၊ ဖြစ်သင့်သော ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်တို့၏ အမည်နာမ သရုပ်သင်္ချာ သဘောလက္ခဏာကိုသာ၊ တွေးတောကြံဆ ဆင်ခြင်မိကာမျှဖြစ်၍၊ ဖြစ်တိုင်း၊ ဖြစ်တိုင်း သိမှတ်ပိုင်းခြားသင့်လျက်၊ မသိမမှတ် မပိုင်းမခြားသော၊ ခွါရ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်တို့၏၊ ရှေ့နောက်အစဉ်၊ အပေါင်း၊ ကိစ္စ၊ အာရုံ၊ မကွဲမပြား မခြားမပြတ် တပေါင်းတည်း ရောစပ်သောကြောင့်၊ အဝိနိဗ္ဗောဂသာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် စိန္တာမယဉာဏ်၊ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည်၊ ဝိနိဗ္ဗောဂ မဖြစ်၊ အဝိနိဗ္ဗောဂသာဖြစ်၍၊ နာမ်ရုပ် အပိုင်းအခြားမျှ မဖြစ်ချေ။ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်နိုင်ရန်မှာ၊ ဆိုဘွယ်ရာမရှိ အလွန်ဝေးကွာဘိ၏ဟု ဆိုသည်။

ဖြစ်တိုင်း၊ ဖြစ်တိုင်း၊ မသိမမှတ် မပိုင်းမခြားခြင်းကြောင့်၊ အစဉ်၊ အပေါင်း၊ ကိစ္စ၊ အာရုံ၊ မကွဲမပြား မခြားမပြတ်၊ တပေါင်းတည်း ရောစပ်သော အဝိနိဗ္ဗောဂ ၄-ပါးကိုဆိုသဖြင့်၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း သိမှတ် ပိုင်းခြားခြင်းကြောင့်၊ အစဉ်၊ အပေါင်း၊ ကိစ္စ၊ အာရုံ၊ ကွဲပြားခြားပြတ် တပေါင်းတည်း မရောစပ်သော ဝိနိဗ္ဗောဂ ၄-ပါးကို သိအပ်၏။ ဝိပဿနာ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် သိခြင်းသည် အဝိနိဗ္ဗောဂမဖြစ်၊ ဝိနိဗ္ဗောဂသာ ဖြစ်၍ နာမ်ရုပ် အပိုင်းအခြား ျး

ဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကိုလည်း သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်နိုင်၏။ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သင်္ခတလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာလည်း၊ ထင်သင့်သည်အားလျော်စွာ ထင်၏။

ယခု နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်က တဘက်ကမ်းရောက်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကအစ၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့် ၃-ပါးတို့တွင်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော၊ ခဏခဏဖြစ်သော ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်တို့ကို၊ အကြောင်းနှင့်တကွ သိမှတ်ပိုင်းခြား သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ခြင်းသည်။ နာမ်ရုပ်တို့၏ရှေ့နောက် အစဉ်၊ အပေါင်း၊ ကိစ္စ၊ အာရုံ၊ ကွဲပြားခြားပြတ် တပေါင်းတည်း မရောစပ်သောကြောင့်၊ အဝိနိဗ္ဗောဂမဖြစ်၊ ဝိနိဗ္ဗောဂသာဖြစ်၍ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားလည်းဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ ခဏပစ္စုပ္ပန်၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော အကြောင်းတစ်ကိုလည်း၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်နိုင်၏။ အတိတ်အကြောင်းကို မဆင်ခြင်နိုင်သေး။ အတိတ်၊ အနာဂတ် နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းကိုလည်း မဆင်ခြင်နိုင်သေးပေ။

ထို့ကြောင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်အစ၌၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကလ ၃-ပါး၌ဖြစ်သော၊ ခွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်-နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းကို၊ သိမှတ်ပိုင်းခြား သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်နိုင်ခြင်းအကျိုးငှါ၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်မှီက မသိမထင်ပုံ၊ ယခုဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ သိထင်ပုံ အလုံးစုံကို၊ ဤပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်အစသို့ရောက်သော ယောဂီမှန်ပါလျှင်၊ ဆင်ခြင်နိုင်မြဲပင် ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ မဟုတ်ပေ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒနှင့် အဝိနိဗ္ဗောဂ၏သဘောကို ပြဆိုခြင်းပြီး၏။

၆-ပါးသော ခွါရ,ဝိညာဏ်၌ ဆင်ခြင်၍ သိပုံကို ယုံကြည်ရန် ပြဆိုခြင်း

ဆင်ခြင်ပုံမှာ။ ။ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု မှတ်သဖြင့်သိ၏။ မိန်းမ,ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်။ မထင်မှတ်၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်တ၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် မစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် မပြု။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု မှတ်သဖြင့်သိ၏။ မိန်းမ,ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်။ မထင်မှတ်၍ မိန်းမဘဝ,ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမဘဝ,ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်တ၍ မိန်းမဘဝ,ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် မစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမဘဝ,ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားမထုတ်မှီက၊ မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်၊ မြင်တယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု မှတ်သဖြင့် မသိ။ မိန်းမ ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် တောင့်တ၏။ တောင့်တ၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်း၍ မိန်းမ,ယောက်ျားကို မမြင်ရ။ မြင်ရအောင် ပြု၏။ မိန်းမဘဝ,ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားထုတ်၏။ တောင့်တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်၊ ကြားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု မှတ်သဖြင့်သိ၏။ မိန်းမ ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်။ မထင်မှတ်၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်

တ၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် မစွဲလမ်း၊
မစွဲလမ်း၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် မပြု။
မိန်းမဘဝ, ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားမထုတ်၊ မတောင့်
တ၊ မစွဲလမ်း၊ မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ခြင်းကလေး၊ ကြားသောခဏ၊ ကြား-
ကြားတယ်၊ ကြားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် မထိ။ မိန်းမ
ယောက်ျားဟု ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို
မကြားရ။ ကြားရအောင် အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမသံ
ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် တောင့်တ၏။ တောင့်တ
၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် စွဲလမ်း၏။
စွဲလမ်း၍ မိန်းမသံ ယောက်ျားသံကို မကြားရ။ ကြားရအောင် ပြု၏။
မိန်းမဘဝ, ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားထုတ်၏။ တောင့်
တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကလေး၊ နံသောခဏ၊ နံ-နံ
တယ်၊ နံတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် ထိ၏။ ယောက်ျားမိန်းမ
ဟု မထင်မှတ်၊ မထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။ နမ်းရ
အောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။
နမ်းရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်း
ရ။ နမ်းရအောင် မစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။
နမ်းရအောင် မပြု။ မိန်းမဘဝ, ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင်
အားမထုတ်။ မတောင့်တ။ မစွဲလမ်း။ မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ခြင်းကလေး၊ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်၊
နံတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် မထိ။ မိန်းမ ယောက်ျားဟု
ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။ နမ်းရအောင်
အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။ နမ်းရ
အောင် တောင့်တ၏။ တောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။ နမ်း
ရအောင် စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မနမ်းရ။ နမ်းရ
အောင် ပြု၏။ မိန်းမဘဝ, ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အား
ထုတ်၏။ တောင့်တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ စားသောခဏ၊ စား-
 စားတယ်၊ စားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် သိ၏။ မိန်းမ
 ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်၊ မထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မစား
 ရ၊ စားရအောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို
 မစားရ၊ စားရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျား
 ကို မစားရ၊ စားရအောင် မစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမယောက်ျား
 ကို မစားရ၊ စားရအောင် မပြု၊ မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို
 မရ၊ ရအောင် အားမထုတ်၊ မတောင့်တ၊ မစွဲလမ်း၊ မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားမထုတ်မှီကာလ၊ စားသောခဏ၊ စား-စား
 တယ်၊ စားတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် မသိ၊ မိန်းမယောက်ျား
 ဟု ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မစားရ၊ စားရ
 အောင် အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မစားရ၊
 စားရအောင် တောင့်တ၏။ တောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မစား
 ရ။ စားရအောင် စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မစားရ။
 စားရအောင် ပြု၏။ မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို မရ၊ ရအောင်
 အားထုတ်၏။ တောင့်တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ထိသောခဏ၊ ထိ-
 ထိတယ်၊ ထိတယ်မှတ်- မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် သိ၏။ မိန်းမ
 ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်၊ မထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ၊
 ထိရအောင် အားမထုတ်၊ အားမထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။
 ထိရအောင် မတောင့်တ၊ မတောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။
 ထိရအောင် မစွဲလမ်း၊ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။
 ထိရအောင် မပြု၊ မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို မရ၊ ရအောင် အား
 မထုတ်၊ မတောင့်တ၊ မစွဲလမ်း၊ မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားမထုတ်မှီ ကာလ၊ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်၊
 ထိတယ်မှတ်- မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် မသိ၊ မိန်းမ ယောက်ျားဟု
 ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ၊ ထိရအောင်
 အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ၊ ထိရအောင်
 တောင့်တ၏။ တောင့်တ၍ မိန်းမယောက်ျားကို မထိရ၊ ထိရအောင်

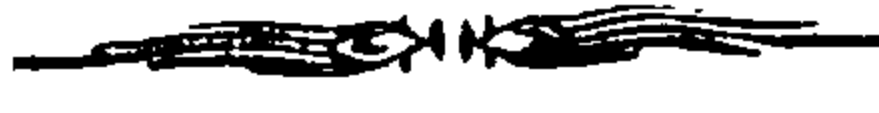
စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်း၍ မိန်းမယောက်ျားကို မထိရ။ ထိရအောင် ပြု၏။
မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားထုတ်၏။ တောင့်
တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ သိသောခဏ၊ သိ-သိ
တယ်။ သိတယ်မှတ် - မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် သိ၏။ မိန်းမ
ယောက်ျားဟု မထင်မှတ်။ မထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။
ထိရအောင် အားမထုတ်။ အားမထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိ
ရ။ သိရအောင် မတောင့်တ။ မတောင့်တ၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို
မထိရ။ သိရအောင် မစွဲလမ်း။ မစွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိ
ရ။ သိရအောင် မပြု။ မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင်
အားမထုတ်။ မတောင့်တ။ မစွဲလမ်း။ မပြု။

ရှေ့ဝိပဿနာကို အားထုတ်မှီကာလ၊ သိသောခဏ၊ သိ-သိ
တယ်။ သိတယ်မှတ်-မှတ်တယ်ဟု၊ မှတ်သဖြင့် မထိ။ မိန်းမယောက်ျား
ဟု ထင်မှတ်၏။ ထင်မှတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။ သိရအောင်
အားထုတ်၏။ အားထုတ်၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။ သိရအောင်
တောင့်တ၏။ တောင့်တ၍ မိန်းမယောက်ျားကို မထိရ။ သိရအောင်
စွဲလမ်း၏။ စွဲလမ်း၍ မိန်းမ ယောက်ျားကို မထိရ။ သိရအောင် ပြု၏။
မိန်းမဘဝ၊ ယောက်ျားဘဝကို မရ။ ရအောင် အားထုတ်၏။ တောင့်
တ၏။ စွဲလမ်း၏။ ပြု၏။

ဤသို့ သာနည်းဖြင့်၊ မိမိကိုယ်၌ ကိုယ်အိုင် သိ-မသိ၊ ထင်-မထင် အမှုကို၊ မဆင်
ခြင်သောသူသာလျှင် မထင်၊ ဆင်ခြင်လျှင် ထင်သောသူချည်းပင်တည်း။

၆-ပါးသော ဒွါရ ဝိညာဉ်၌ ဆင်ခြင်၍ သိပုံကို ယုံကြည်ရန်
ပြုဆိုခြင်း ပြီး၏။

ကာလ ၃-ပါး၌ သုံမှားကင်းသည်ကို
ရှင်းလင်းစွာ ပြုဆိုခြင်း

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း
သိသဖြင့်၊ မှတ်အပ်သော နာမ်ရုပ်၌ သိသဖြင့် အဝိဇ္ဇာမရှိ၊ အားမထုတ်

သဖြင့် သင်္ခါရမရှိ၊ မတောင့်တသဖြင့် တဏှာမရှိ၊ မစွဲလမ်းသဖြင့် ဥပါဒါန်မရှိ၊ မပြုသဖြင့် ကံမရှိ။ ယခု အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ အကြောင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ နောင်အကျိုး နာမ်ရုပ် မဖြစ်ဟု ဆင်ခြင်သဖြင့် ထင်၏။ အကြောင်းမရှိ အကျိုးမဖြစ်၊ ယခု နာမ်ရုပ်၌ အကြောင်း၊ အကျိုး ချုပ်ပုံ၊ နောင်မဂ်၏အာရုံ နိဗ္ဗာန်နှင့် ဆ၍သိရအောင်၊ ယုံကြည်၍ သတိပြုလေ။

ဝိပဿနာကို အားမထုတ်မှီကာလ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း မှတ်သဖြင့်၊ မသိအပ်သော နာမ်ရုပ်၌၊ မသိသဖြင့် အဝိဇ္ဇာရှိ၏။ အားထုတ် သဖြင့် သင်္ခါရရှိ၏။ တောင့်တသဖြင့် တဏှာရှိ၏။ စွဲလမ်း သဖြင့် ဥပါဒါန်ရှိ၏။ ပြုသဖြင့် ကံရှိ၏။ ယခု အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါ ဒါန်၊ ကံ အကြောင်း ရှိခြင်းကြောင့်၊ နောင် အကျိုး နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏ဟု ဆင်ခြင်သဖြင့် ထင်၏။ အကြောင်းရှိ အကျိုးဖြစ်၊ ယခု နာမ်ရုပ်၌ အကြောင်း၊ အကျိုး မချုပ်ပုံ၊ နောင်ရဟန္တာတို့၏ သဥပါဒိသေသ၊ အနုပါဒိသေသ နိဗ္ဗာန်နှင့်ဆ၍သိရအောင်၊ ယုံကြည်၍ သတိပြုလေ။

ရှေးဘဝကာလ၊ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း မှတ်သဖြင့်၊ မသိအပ်သော နာမ်ရုပ်၌၊ မသိသဖြင့် အဝိဇ္ဇာရှိ၏။ အားထုတ်သဖြင့် သင်္ခါရရှိ၏။ တောင့်တသဖြင့် တဏှာရှိ၏။ စွဲလမ်းသဖြင့် ဥပါဒါန်ရှိ၏။ ပြုသဖြင့် ကံရှိ၏။ ရှေးအဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ အကြောင်း ရှိခြင်းကြောင့်၊ ယခု အကျိုး နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏ဟု ဆင်ခြင်သဖြင့် ထင်၏။ ယခု အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ရှေးက လည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ခါလည်း အကြောင်း ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လိတံ့ဟု ဆင်ခြင်သဖြင့် ထင်၏။

ယခုဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မှတ် သဖြင့်၊ သိအပ်သော နာမ်ရုပ်၏ အစ ဖြစ်သောသဘောကို ဆင်ခြင် သဖြင့်၊ ဇာတိလည်း ထင်၏။ အလယ် အိုသောသဘောကို ဆင်ခြင် သဖြင့်၊ ဇရာလည်း ထင်၏။ အဆုံး ပျက်သောသဘော ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ မရဏလည်း ထင်၏။ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ကြားဘူးသောအတိုင်း၊ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ကြံဘူးသောအတိုင်း၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ အာဟာရကြောင့် ရုပ်ဖြစ်၏။ ဇွါရ အခွံကြောင့် နာမ်

ဖြစ်၏။ ကံ၊စိတ်၊ဥတု၊ အာဟာရကြောင့် ရုပ်ဖြစ်၏။ ဆက်ဆံသော အကြောင်း၊ မဆက်ဆံသော အကြောင်းကြောင့် နာမ်ဖြစ်၏ဟု ဆင်ခြင်သဖြင့် ထင်၏။

ဤသို့ ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော ကာလ သိထင်ပုံ၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ဘဲ မသိမထင်ပုံ၊ သုတမယဉာဏ်၊ စိန္တာမယဉာဏ် ကာလ သိထင်ပုံ အလုံးစုံကို အကုန်ဆင်ခြင်၏။ ဝိပဿနာ မဟုတ်ပေ။

စိတ်သည်၊ သုတစိတ်၊စိန္တာစိတ်၊ ဘာဝနာစိတ်အားဖြင့် ၃-ပါး အပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ သုတစိတ်သည် ကြားနာသောကာလ သုတမယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒေသနာသံ နာမ်ရုပ်၏ အမည်နာမ ပညတ်ထင်၏။ ကြားနာပြီး၍ ဆင်ခြင်သောကာလ သုတမယဉာဏ်ဖြင့်၊ ဒေသနာသံ၏ အနက် နာမ်ရုပ်တို့၏သဘော တဇ္ဇာပညတ်ထင်၏။ စိန္တာစိတ်သည် တွေးတောကြံဆသောကာလ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏သဘော တဇ္ဇာပညတ်ထင်၏။ ဘာဝနာစိတ်သည် ပွားများအားထုတ်သောကာလ ဘာဝနာမယဉာဏ်ဖြင့် နာမ်ရုပ်ဆတ်ဆတ် ပရမတ်သဘောထင်၏။

နန္ဒစ တဇ္ဇာပညတ္တိဝသေန သဘာဝဓမ္မော ဂယျတိတိ။
သတ္တံ ဂယျတိ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဘာဝနာယ ပန ဝဗ္ဗမာနာယ
ပညတ္တိံ သမတိက္ကမိတွာ သဘာဝေယေဝ စိတ္တံ တိဋ္ဌတိ။

တဇ္ဇာပညတ္တိဝသေန၊ တဇ္ဇာပညတ်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ သဘာဝဓမ္မော၊ သဘောတရားကို။ ဂယျတိ နန္ဒ၊ ယူအပ်သည် မဟုတ်လော။ ဣတိစ၊ ဤသို့လည်း။ ပုဗ္ဗော၊ ဆိုအပ်သည်ရှိသော်။ ပုဗ္ဗဘာဂေ၊ ဘာဝနာမှရှေ့ သုတမယ၊ စိန္တာမယ ကာလအတို၌။ ဂယျတိ၊ ယူအပ်သည်။ သတ္တံ၊ မှန်ပေ၏။ ပန တထာပိ၊ ထိုသို့ပင် မှန်သော်လည်း။ ဘာဝနာယ၊ ဘာဝနာကို။ ဝဗ္ဗမာနာယ၊ ပွားအပ်သည် ရှိသော်။ ပညတ္တိံ၊ ပညတ်ကို။ သမတိက္ကမိတွာ၊ လွန်၍။ သဘာဝေယေဝ၊ သဘော ပရမတ်၌သာလျှင်၊ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။

ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောသူသည်၊ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ကြားနာဘူးသော အတိုင်း၊ နာမ်ရုပ်ထင်အောင် အားထုတ်သောသူ

တယောက်၊ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ကြံဘူးသောအတိုင်း၊ နာမ်ရုပ်ထင်အောင် အားထုတ်သော သူတယောက်။ ထို ၂-ယောက်တို့တွင်၊ ဤပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် အစီအရင်၌၊ ပဋ္ဌမနည်း၊ ဒုတိယနည်းဖြင့် ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောသူသည်၊ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ကြားနာဘူးသောအတိုင်း၊ နာမ်ရုပ်ထင်အောင် အားထုတ်သောသူ မည်၏။ တတိယနည်း၊ စတုတ္ထနည်း၊ ပဉ္စမနည်းဖြင့် ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောသူသည်၊ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ကြံဘူးသောအတိုင်း၊ နာမ်ရုပ်ထင်အောင် အားထုတ်သောသူမည်၏။

ပဋ္ဌမနည်းဖြင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ကြားနာဘူးသောအတိုင်း၊ ယခု တဘဝပတ်လုံး ဖြစ်သော ရုပ်အပေါင်း၏အကြောင်း ၅-ပါးကို တပေါင်းတည်းမြင်၏။ တဝိထိလုံး တဝိထိလုံးဖြစ်သော နာမ်အပေါင်း၏ ဒွါရ အာရုံအကြောင်းကို တပေါင်းတည်းမြင်၏။ မြင်ခြင်းငှါ အားထုတ်သော ကာလ၊ အဝိဒ္ဓါ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံ၊ အာဟာရကြောင့် ရုပ်ဖြစ်၏ဟု၊ အမြဲ အခါခပ်သိမ်း ရုပ်၏အကြောင်းကိုသာ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၏။

အကြား၊ အကြား မြင်သောဓဏ၊ မျက်စိကြည်လင် အဆင်းထင်သောကြောင့် မြင်၏။ အကြား၊ အကြား၊ ကြားသောဓဏ၊ နားကြည်လင် အသံထင်သောကြောင့် ကြား၏။ အကြား၊ အကြား နံသောဓဏ၊ နှာခေါင်းကြည်လင် အနံ့ထင်သောကြောင့် နံ၏။ အကြား၊ အကြား စားသောဓဏ၊ လျှာကြည်လင် အရသာထင်သောကြောင့် စား၏။ အကြား၊ အကြား ထိသောဓဏ၊ ကိုယ်ကြည်လင် အတွေ့ထင်သောကြောင့် ထိ၏။ အကြား၊ အကြား သိသောဓဏ၊ စိတ်ကြည်လင် သဘောထင်သောကြောင့် သိ၏-ဟု၊ နာမ်၏ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၏။

ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ပါများ၍ ငါဖြစ်သည်မထင်၊ အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အကြင်အခါကာလ ယခုအကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ရှေးကာလည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ခါလည်း

ဝိပဿနာ အားထုတ်သဖြင့် အဝိဇ္ဇာမရှိပုံ ဖြဆိုခြင်း ၃၄၅

အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လတံ့ဟု၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို သက်သေပြု၍၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်, ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ငါဖြစ်သည်မထင်၊ အကြောင်းကြောင့် ရုပ်နာမ်ဖြစ်သည်ကို မြင်၏။ ထိုထိုအခါကာလ၊ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်း ကင်း၏။

ရှေးက ငါဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ရှေးက ငါမဖြစ်ဘူးလေသလော၊ ရှေးက ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ ရှေးက အဘယ်သဏ္ဍာန် ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း၊ ရှေးက ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ဘူးပြီး၍ ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ဘူးလေသနည်း။ အတိတ် ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး။

နောင်ခါ ငါဖြစ်ရလတံ့လော၊ နောင်ခါ ငါမဖြစ်ရလတံ့လော၊ နောင်ခါ ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ရလတံ့နည်း၊ နောင်ခါ အဘယ်သဏ္ဍာန် ငါဖြစ်ရလတံ့နည်း၊ နောင်ခါ ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ရလတံ့သည်ဖြစ်၍ ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်ရလတံ့နည်း။ အနာဂတ် ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး။

ယခု ငါဖြစ်သလော၊ ယခု ငါမဖြစ်သလော၊ ယခု ဘယ်အမျိုး ငါဖြစ်သနည်း၊ ယခု အဘယ်သဏ္ဍာန် ငါဖြစ်သနည်း၊ ယခု ဘယ်က ငါလာရလေသနည်း၊ ယခု ဘယ်ကို ငါသွားရမည် ဖြစ်လေသနည်း၊ ပစ္စုပ္ပန် ယုံမှားခြင်း ၆-ပါး။

ပထမနည်းဖြင့် အားထုတ်၍ ဉာတပရိညာသို့ ရောက်သူတယောက်။

ဒုတိယနည်းဖြင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော် သုတမယဉာဏ်ဖြင့် ကြားနာဘူးသောအတိုင်း၊ ယခု တဘဝပတ်လုံး ဖြစ်သော ရုပ်အပေါင်းတို့၏အကြောင်း ၄-ပါးကို တပေါင်းတည်း မြင်၏။ တဝိထိလုံး တဝိထိလုံးဖြစ်သော နာမ်အပေါင်း၏ ဆက်ဆံသောအကြောင်း, မဆက်ဆံသောအကြောင်းကို တခြားစီမြင်၏။ မြင်ခြင်းငှာ အားထုတ်သောကာလ၊ ကံ, စိတ်, ဥတု, အာဟာရကြောင့် ရုပ်ဖြစ်၏ဟု အမြဲ အခါခါသိမ်း ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၏။

အကြား အကြား မြင်သောခဏ၊ မျက်စိကြည်လင် အဆင်းထင်သောကြောင့် မြင်၏။ အကြား အကြား ကြားသောခဏ၊ နားကြည်

လင် အသံထင်သောကြောင့် ကြား၏။ အကြား အကြား နံ့သောခဏ၊
 နှာခေါင်းကြည်လင် အနံ့ထင်သောကြောင့် နံ၏။ အကြား အကြား
 စားသောခဏ၊ လျှားကြည်လင် အရသာထင်သောကြောင့် စား၏။
 အကြား အကြား ထိသောခဏ၊ ကိုယ်ကြည်လင် အတွေ့ထင်သော
 ကြောင့် ထိ၏။ အကြား အကြား သိသောခဏ၊ စိတ်ကြည်လင်
 သဘောထင်သောကြောင့် သိ၏-ဟု၊ နာမ်၏ ဆက်ဆံသော အ
 ကြောင်းကို၊ တခြား သိမ်းဆည်း ဆင်ခြင်၏။

အသင့်အတင့် နှလုံးသွင်းသောကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ မသင့်
 မတင့် နှလုံးသွင်းသောကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်၏။ တရားနာသော
 ကြောင့် ကုသိုလ်ဖြစ်၏။ တရားမနာသောကြောင့် အကုသိုလ်ဖြစ်၏။
 ရှေး ကံ ကိလေသာ အကြောင်းကြောင့် ယခု အကျိုး ဝိပါက်ဖြစ်၏။
 ဘဝင်ကြောင့် အာဝဇ္ဇန်းကြိယာဖြစ်၏။ သန္တိရဏကြောင့် ဝုဋ္ဌောကြိ
 ယာဖြစ်၏-ဟု၊ နာမ်၏ မဆက်ဆံသော အကြောင်းကို၊ တခြား သိမ်း
 ဆည်းဆင်ခြင်၏။ ဆင်ခြင်သော်လည်း တိက္ခ၊ မဒ္ဒ ယောဂီအားလျော်
 စွာ အကျဉ်းအကျယ်ဆင်ခြင်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ပါများ၍ ငါဖြစ်သည်
 မထင် အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အကြင်
 အခါကာလ ယခု အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊
 ရှေးကာလည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ခါလည်း
 အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လိတံ့-ဟု၊ ယခု အကြောင်းကြောင့်
 ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်နာမ်ရုပ်ကို သက်သေပြု၍၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ငါဖြစ်သည် မထင်၊ အကြောင်းကြောင့်
 နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်၏။ ထိုအခါကာလ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊
 ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားကင်း၏။

ဒုတိယနည်းဖြင့် အားထုတ်၍ ဉာတပရိညာသို့ ရောက်သူတယောက်၊
 ကာလ ၃-ပါး၌ ယုံမှားခြင်းကင်းသည်ကို ပြဆိုခြင်း ပြီး၏။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ၁၂-ရပ်သောအင်္ဂါကို
သိသာရန်ပြဆိုခြင်း

ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ နာမ်ရုပ်တို့ကို မထိခြင်းသည်-အ
ဝိညာဏ်မည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့ကို မဖြစ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်းသည်-
သင်္ခါရမည်၏။ တဝဏ္ဏီအစ ပဋိသန္ဓေစိတ်သည်- ဝိညာဏ်မည်၏။
ဝိညာဏ်နှင့်တကွဖြစ်သော စေတသိက် ကမ္မဇနာမ်, ကမ္မဇရုပ်သည်-
နာမ်ရုပ်မည်၏။ မျက်စိ အကြည်သည်-စက္ကာယတနမည်၏။ နား အ
ကြည်သည်-သောတာယတနမည်၏။ နှာခေါင်းအကြည်သည်-ဃာ
နာယတနမည်၏။ လျှာ အကြည်သည်-ဒိဌါယတနမည်၏။ ကိုယ် အ
ကြည်သည်-ကာယာယတနမည်၏။ စိတ်အကြည်သည်-မနာယတန
မည်၏။ ဤအာယတန ၆-ပါးသည်၊ သဠာယတနမည်၏။

မျက်စိဖြင့် အဆင်းနှင့်တွေ့၊ နားဖြင့် အသံနှင့်တွေ့၊ နှာခေါင်းဖြင့်
အနံ့နှင့်တွေ့၊ လျှာဖြင့် အရသာနှင့်တွေ့၊ ကိုယ်ဖြင့် အတွေ့နှင့်တွေ့၊
စိတ်ဖြင့် သဘောနှင့်တွေ့။ ဤအတွေ့ ၆-ပါးသည်၊ ဗယမည်၏။

မျက်စိဖြင့်တွေ့သော အဆင်းကိုခံစား၊ နားဖြင့်တွေ့သော အသံကို
ခံစား၊ နှာခေါင်းဖြင့် တွေ့သော အနံ့ကို ခံစား၊ လျှာဖြင့် တွေ့သော
အရသာကို ခံစား၊ ကိုယ်ဖြင့် တွေ့သော အတွေ့ကို ခံစား၊ စိတ်ဖြင့်
တွေ့သော သဘောကို ခံစား။ ဤခံစားခြင်း ၆-ပါးသည်၊ ဝေဒနာ
မည်၏။

အဆင်းကို တပ်မက် တောင့်တ၊ အသံကို တပ်မက် တောင့်တ
အနံ့ကို တပ်မက်တောင့်တ၊ အရသာကို တပ်မက်တောင့်တ၊ အတွေ့
ကို တပ်မက်တောင့်တ၊ သဘောကို တပ်မက်တောင့်တ။ ဤတပ်မက်
တောင့်တခြင်း ၆-ပါးသည်၊ တဏှာမည်၏။

အဆင်း, အသံ, အနံ့, အရသာ, အတွေ့ ၅-ပါးသော ဝတ္ထုအခွံ
ကား ဝေဒနာကို၊ မရ ရအောင် စွဲလမ်းခြင်းသည်-ကာမုပါဒါနိမည်၏။
ဒိဌိယာယူ စွဲလမ်းခြင်းသည်-ဒိဌိယပါဒါနိ မည်၏။ မှား သွင်းသော
အကြောင်းသိလဖြင့်၊ စင်ကြယ်ခြင်းကို စွဲလမ်းခြင်းသည်-သီလဗ္ဗတုပါ

ဒါနိမည်၏။ ငါ သူတပါးဟု ကိုယ်ဟူသော အယူကို စွဲလမ်းခြင်း၊ သည်-အတ္တဝါဒုပါဒါနိမည်၏။ ဤဥပါဒါနိ ၄-ပါးသည်၊ ဥပါဒါနိ မည်၏။

တစုံတခု အမှုကို ပုထုဇဉ်တို့၏ ပြုခြင်းသည်၊ ဘဝတဖန် နာမ် ရုပ်ကို ဖြစ်စေတတ်သောကြောင့်-ကံမည်၏။ နာမ်ရုပ်တို့၏ အစဖြစ် ခြင်းသည်-ဇာတိ မည်၏။ အလယ် အိုခြင်းသည်-ဇရာ မည်၏။ အဆုံး ပျက်ခြင်းသည်-မရဏမည်၏။

တတိယ နည်းဖြင့် ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိ သော်၊ စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ကြံဘူးသောအတိုင်း၊ ယခုပိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မှတ်သဖြင့်၊ သိ အပ်သောနာမ်ရုပ်တို့၏ အစဖြစ်သောသဘောကို မြင်သဖြင့်၊ ဇာတိ လည်းထင်၏။ အလယ်အိုသော သဘောကို မြင်သဖြင့်၊ ဇရာလည်း ထင်၏။ အဆုံးပျက်သော သဘောကို မြင်သဖြင့်၊ မရဏလည်းထင်၏။

ဇာတိ၊ ဇရာ၊ မရဏ ၃-ပါးတို့တွင်၊ အကျိုးဖြစ်သော ဇရာ မရ ဏ၏။ အကြောင်းဖြစ်သော ဇာတိကိုမြင်သဖြင့်၊ အဆုံးကစ၍ အစ တိုင်အောင် အစဉ်အတိုင်းဖြစ်သော အကျိုးအဆက်ဆက်တို့၏၊ အ စဉ်အတိုင်းဖြစ်သော အကြောင်းအဆက်ဆက်ကိုမြင်၏။

မြင်ခြင်းငှာ အားထုတ်သောကာလ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဇာတိဖြစ်သည် ရှိသော်၊ ဇရာ၊ မရဏဖြစ်၏။ ကံရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဇာတိဖြစ်၏။ ဥပါဒါနိရှိသော်၊ ကံဖြစ်၏။ တဏှာရှိသော်၊ ဥပါဒါနိဖြစ်၏။ ဝေဒနာ ရှိသော်၊ တဏှာဖြစ်၏။ ဖဿရှိသော်၊ ဝေဒနာဖြစ်၏။ သဠာယာဘန ရှိသော်၊ ဖဿဖြစ်၏။ နာမ်ရုပ်ရှိသော်၊ သဠာယာဘန ဖြစ်၏။ ဝိညာဏ် ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်ဖြစ်၏။ သင်္ခါရရှိသော်၊ ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ အဝိဇ္ဇာရှိ သော်၊ သင်္ခါရဖြစ်၏။-ဟု တကြိမ်တကြိမ်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့၏ အကြောင်းကို၊ ပဋိလောမ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ထင်သည်၏ အစွမ်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဆင်ခြင်ပါများ၍ ငါဖြစ်သည်မထင်၊ အ ကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အကြင်အခါကလ

ယခု အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ရှေးက
လည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပြီ။ နောင်ခါလည်း အကြောင်း
ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လတ်-ဟု၊ ယခုပစ္စုပ္ပန်ကို သက်သေပြု၍၊ အတိတ်၊
အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ငါဖြစ်သည် မထင်၊ အ
ကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်၏။ ထိုအခါကာလ အတိတ်၊
အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်း
ကင်း၏။

တတိယနည်းဖြင့် အားထုတ်၍ ဥာတပရိညာသို့ ရောက်သကဲ့သို့ ယောက်။

စတုတ္ထနည်းဖြင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်
ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ခြင်း၊ ခဏခဏဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၌၊ မသိ
သော အဝိဇ္ဇာကိုမြင်၍၊ ရှေးရှေးကာလ ဘဝဘဝက၊ ခဏခဏဖြစ်
သော နာမ်ရုပ်၌၊ မသိသော အဝိဇ္ဇာကိုမြင်သဖြင့်၊ မြင်သော အဝိဇ္ဇာ
မှစ၍၊ အဆုံး ဇရာမရဏတိုင်အောင်၊ ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်
သောကာလ၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းမှတ်သဖြင့်၊ သိအပ်သော
နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းအစဉ်အဆက် အကျိုးအစဉ်အဆက်ကိုမြင်၏။

မြင်ခြင်းငှါ အားထုတ်သောကာလ၊ အဝိဇ္ဇာကြောင့် သင်္ခါရဖြစ်
၏။ သင်္ခါရကြောင့် ဝိညာဏ်ဖြစ်၏။ ဝိညာဏ်ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်
၏။ နာမ်ရုပ်ကြောင့် သဠာယတနဖြစ်၏။ သဠာယတနကြောင့် ဖဿ
ဖြစ်၏။ ဖဿကြောင့် ဝေဒနာဖြစ်၏။ ဝေဒနာကြောင့် တဏှာဖြစ်၏။
တဏှာကြောင့် ဥပါဒါန်ဖြစ်၏။ ဥပါဒါန်ကြောင့် ကံဖြစ်၏။ ကံကြောင့်
ဇာတိဖြစ်၏။ ဇာတိကြောင့် ဇရာမရဏ ဖြစ်၏။-ဟု တကြိမ်တကြိမ်
ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်းကို၊ အနုလောမ ပဒိုစွသမုပ္ပါဒ်ထင်
သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆင်ခြင်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဆင်ခြင်ပါများ၍ ငါဖြစ်သည် မထင်၊ အ
ကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အကြင်အခါကာလ၊
ယခု အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ရှေးက
လည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်ပြီ။ နောင်ခါလည်း အကြောင်း
ကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လတ်-ဟု၊ ယခု ပစ္စုပ္ပန်ကို သက်သေပြု၍၊
အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ငါဖြစ်သည် မထင်

အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သည်ကို မြင်၏။ ထိုအခါကာလ အတိတ်, အနာဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှား ကင်း၏။

စတုတ္ထနည်းဖြင့် အားထုတ်၍ ဉာတပရိညာသို့ ရောက်သူတယောက်။

အရိယာတို့၏သန္တာန်၌၊ ပစ္စုပ္ပန် ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်သော၊ တခုတခုသော စိတ်အကြိမ်၊ တခုတခုသော ရုပ်အကြိမ်သည်၊ အတိတ်, အနာဂတ် ရှေ့နောက် အကြောင်းအကျိုးနှင့် မစပ်။ ပဋိစ္စ သမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်လည်သောအားဖြင့် မဖြစ်။ ။ပယ်ပြီးသော အကြောင်းအကျိုး ကိုယူ။

ပုထုဇဉ်တို့၏သန္တာန်၌၊ ပစ္စုပ္ပန် ယခု အသစ်အသစ်ဖြစ်သော တခုတခုသော စိတ်အကြိမ်၊ တခုတခုသော ရုပ်အကြိမ်သည်၊ အတိတ်, အနာဂတ် ရှေ့နောက် အကြောင်းအကျိုးနှင့်စပ်၍၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် စက်ရဟတ်လည်သောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ။တစုံတခုသော အကြောင်းအကျိုး ကို မပယ်ဟု ယူ။

ဘဝသည်၊ ကမ္မဘဝ, ဥပပတ္တိဘဝ အားဖြင့် ၂-ပါး အပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အကြောင်းသည် ကမ္မဘဝမည်၏။ အကျိုးသည် ဥပပတ္တိဘဝမည်၏။ အကြောင်း, အကျိုး ၂-ပါးတို့တွင်၊ အကြောင်း သည်၊ အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ, တဏှာ, ဥပါဒါန်, ကံ အားဖြင့် ၅-ပါးအပြား ရှိ၏။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ အဝိဇ္ဇာ, တဏှာ, ဥပါဒါန်သည်၊ ကိလေသ ဝဋ်မည်၏။ ကံ, သင်္ခါရသည်၊ ကမ္မဝဋ်မည်၏။ အကြောင်း၏အဖြစ် တူသောအားဖြင့် ကိလေသဝဋ်ကို ကမ္မဝဋ်၌ထည့်၍၊ အကြောင်း ၄-ရား ၅-ပါးသည်၊ တပေါင်းတည်း ကမ္မဝဋ်ပင်မည်၏။ အကျိုး သည်၊ ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ် သဠာယတန, ဗဿ, ဝေဒနာအားဖြင့် ၅- ပါးအပြားရှိ၏။ အကျိုးတရား ၅-ပါးသည်၊ ဝိပါကဝဋ်မည်၏။ ဝိပါ ကဝဋ်သည်၊ နာမ်ရုပ်မည်၏။ ကမ္မဝဋ်သည် နာမ်ရုပ်၏အကြောင်း ဖြစ်၏။

ယခု ဝိပဿနာကို အားထုတ်သောကာလ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း မှတ်သဖြင့်သိအပ်သော နာမ်ရုပ်တို့၌၊ သိသဖြင့် အဝိဇ္ဇာမရှိ၊ အား ထုတ်သဖြင့် သင်္ခါရမရှိ၊ မတောင့်တသဖြင့် တဏှာမရှိ၊ မစွဲလမ်းသ

ဖြင့် ဥပါဒါန်မရှိ၊ မပြုသဖြင့် ကံမရှိ၊ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ ယခု အကြောင်းမရှိခြင်းကြောင့်၊ နောင် ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ အကျိုးမရှိ။ ယခု အကြောင်း မရှိ၊ နောင် အကျိုးမရှိသည်ကိုမှတ်၍၊ ကာလအားဖြင့် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်တို့၌၊ ယခု တဒင်္ဂအကြောင်းချုပ်ပုံ အကျိုးချုပ်ပုံကို၊ ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်လျှင် လိုရင်းပင်ဖြစ်လင့်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ အရာဠာနမဟုတ်၍သာ အကျယ်မှာ မဆိုသာချေ။

ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ဖို့က၊ အားထုတ်သော ခဏခဏ၊ အားထုတ်သော ဝိပဿနာစိတ်နှင့်တကွ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းမှတ်သဖြင့် မထိအပ်သော နာမ်ရုပ်တို့၌၊ မထိသဖြင့် အဝိဇ္ဇာရှိ၏။ အားထုတ်သဖြင့် သင်္ခါရရှိ၏။ ဘောဠာတသဖြင့် တဏှာရှိ၏။ စွဲလမ်းသဖြင့် ဥပါဒါန်ရှိ၏။ ပြုသဖြင့် ကံရှိ၏။ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါန်၊ ကံ၊ ယခု အကြောင်းရှိခြင်းကြောင့်၊ နောင် ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ သဠာယတန၊ ဗဿ၊ ဝေဒနာ အကျိုးရှိ၏။ ယခု အကြောင်းရှိ နောင် အကျိုးရှိသည် မှတ်၍၊ ကာလအားဖြင့် အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်တို့၌၊ ယခုက အကြောင်း မချုပ်ပုံ အကျိုးမချုပ်ပုံကို၊ ထင်မြင်အောင် ဆင်ခြင်ခြင်းသာလျှင် လိုရင်းသာ၍ပင်ဖြစ်၏။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ အရာဠာန လိုရင်းကျ၍၊ အကျယ်မှာလည်း ဆိုသာချေသည်။

ဝိပဿနာစိတ်၏အာရုံဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့၌၊ အကြောင်းအကျိုး တဒင်္ဂချုပ်၏။ ဝိပဿနာစိတ်၌၊ အကြောင်းအကျိုးတဒင်္ဂမျှ မချုပ်။ ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ ကံ ကိလေသာဟူသော အဇ္ဈတ္တမှလည်း မထ၊ တဝတဘန် နာမ်ရုပ်ဟူသော ပဝတ္တမှလည်း မထ။ ဤအရာဠာန ကြောင့်၊ ဆိုအပ်ပြီး ဆိုအပ်လတံ့သော အစီအရင်ကို၊ စေ့စေ့ငုငု သတိပြု၍ ကြည့်ရှုကြသဖြင့်၊ အပြစ်မယူသင့်ပြီ။

ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၏ ၁၂-ရပ်သောအင်္ဂါကို ပြဆိုခြင်းပြီး၏။

နာမ်ရုပ်၏အကျိုးအကြောင်း ပိုင်းခြားရာ၌
ဉာဏပရိညာ၏သဘောကို ပြဆိုခြင်း

ပစ္စမနည်းဖြင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်၊
စိန္တာမယဉာဏ်ဖြင့် ကြီးဘူးသောအတိုင်း၊ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်
မှီက၊ အားမထုတ်သော ခဏခဏ၊ အားထုတ်သော ဝိပဿနာစိတ်
နှင့်တကွ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းမှတ်သဖြင့် မသိအပ်သော ရုပ်နာမ်တို့၌
ရှိသော၊ ယခု အကြောင်း၊ နောင်အကျိုးကိုမြင်သဖြင့်၊ ရှေးရှေးကာလ
ဘဝက ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းမှတ်သဖြင့်၊ မသိအပ်သော နာမ်ရုပ်တို့၌ရှိ
သော၊ ရှေးအကြောင်း ယခု အကျိုးကိုမြင်၏။

မြင်ခြင်းငှာ အားထုတ်သောကာလ၊ ရှေးကမ္မဘဝ၌ ခဏခဏ
ဖြစ်သဖြင့်၊ ရင့်သော အာယတနတို့ကို၊ မသိတာက-အဝိဇ္ဇာ၊ အား
ထုတ်တာက-သင်္ခါရ၊ တောင့်တတာက-တဏှာ၊ စွဲလမ်းတာက-
ဥပါဒါနိ၊ ပြုတာက-ကံ။ ရှေးကမ္မဘဝ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါ
ဒါနိ၊ ကံ၊ ဤအကြောင်းတရား ၅-ပါးသည်၊ ယခုဘဝ ပဋိသန္ဓေ၏
အကြောင်းပင်တည်း။

ယခုဘဝ ပဋိသန္ဓေက-ဝိညာဏ်၊ သက်ဝင်တာက-နာမ်ရုပ်၊ ကြည်
တာက-အာယတန၊ တွေတာက-ဖဿ၊ ခံစားတာက-ဝေဒနာ၊ ဤ
အကျိုးတရား ၅-ပါးသည်၊ ရှေးကပြုဘူးသောကံကြောင့် ဖြစ်သော
အကျိုးပင်တည်း။ ယခု ကမ္မဘဝ၌ ခဏခဏဖြစ်သဖြင့်၊ ရင့်သော
အာယတနတို့ကို၊ မသိတာက-အဝိဇ္ဇာ၊ အားထုတ်တာက-သင်္ခါရ၊
တောင့်တတာက-တဏှာ၊ စွဲလမ်းတာက-ဥပါဒါနိ၊ ပြုတာက-ကံ။
ယခု ကမ္မဘဝ အဝိဇ္ဇာ၊ သင်္ခါရ၊ တဏှာ၊ ဥပါဒါနိ၊ ကံ၊ ဤအကြောင်း
တရား ၅-ပါးသည်၊ နောင်ဘဝ ပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းပင်တည်း။

နောင်ဘဝ ပဋိသန္ဓေက-ဝိညာဏ်၊ သက်ဝင်တာက-နာမ်ရုပ်၊
ကြည်တာက-အာယတန၊ တွေတာက-ဖဿ၊ ခံစားတာက-ဝေဒနာ။
ဤအကျိုးတရား ၅-ပါးသည်၊ ယခုဘဝ ပြုသောကံကြောင့် ဖြစ်သော
အကျိုးပင်တည်းဟု၊ တကြိမ် တကြိမ်ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်တို့၏ အ
ကြောင်းကို၊ ကမ္မဝင်္ဂ၊ ဝိပါကဝင်္ဂ ထင်သည်၏အစွမ်းအားဖြင့် ဆင်
ခြင်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့် ဆင်ခြင်ပါများ၍ ငါဖြစ်သည် မထင်၊ အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အကြင် အခကာလ၊ ယခုအကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထိုအတူ၊ ရှေးကလည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ခါလည်း အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ်ဖြစ်လတံ့ဟု၊ ပစ္စုပ္ပန်ကို သက်သေပြု၍၊ အဘိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ငါဖြစ်သည်မထင်၊ အကြောင်းကြောင့် နာမ်ရုပ် ဖြစ်သည်ကို မြင်၏။ ထိုအခါကာလ အဘိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန် ကာလ ၃-ပါးတို့၌၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်း ကင်း၏။

ဤသို့လျှင် ပဉ္စမနည်းဖြင့် အားထုတ်၍ ဥာတပရိညာသို့ ရောက်သူ တယောက် ဖြစ်၏။

အဿ ဟောတိ ဥာတပရိညာတိ ယာယ နာမရူပပရိဂ္ဂဟံ တဿစ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ ကရောတိ၊ သာ အဿ ယောဂိနော ဣဒံနာမ် ဣတ္ထကံ နာမန္တိ အာဒိနာ တဿ အယံ ပစ္စယောတိ အာဒိနာစ ပရိစ္ဆေဒဝသေန ဥာတဝတိကတ္ထာ ဥာတပရိညာ။

မဟာဒီကာ။

အဿ ဟောတိ ဥာတ ပရိညာတိ၊ အဿဟောတိ ဥာတပရိညာ-ဟူသည်ကား။ ယာယ ပညာယ၊ အကြင်ပညာဖြင့်၊ နာမရူပပရိဂ္ဂဟံ၊ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြားခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ တဿစ၊ ထိုပိုင်းခြားသော နာမ်ရုပ်၏လည်း။ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟံ၊ အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းခြင်းကို။ ကရောတိ၊ ပြု၏။ သာ ပညာ၊ ထိုပညာသည်။ အဿ ယောဂိနော၊ ထိုပိုင်းခြားသော ယောဂိအား။ ဥာတပရိညာ၊ ဥာတပရိညာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဣဒံ၊ ဤအာရုံပြုခြင်းသည်ကား။ နာမ်၊ အာရုံသို့ ညွတ်သဖြင့် အာရုံပြု-နမနလက္ခဏာထင်သော နာမ်တည်း။ ဣတ္ထကံ၊ ဤအာရုံပြုသော ကာလမျှသည်ကား။ နာမ်၊ အာရုံသို့ ညွတ်သဖြင့် အာရုံပြုကာလ- နမနလက္ခဏာ ထင်သော နာမ်တည်း။ ဣတိအာဒိနာစ ပရိစ္ဆေဒ ဝသေန၊ ဤသို့အစရှိသော နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြားသည်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ အယံ၊ ဤဒွါရ၊ ဤအာရုံသည်ကား။ တဿ၊ ထိုပိုင်းခြားသောနာမ်၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတ္ထကော၊ ဤမျှ

သော နှိရကာလ၊ ဤမျှသော အာရုံကာလသည်ကား။ တဿ၊ ထို
 ပိုင်းခြားသောနာမ်၏။ ပစ္စယော၊ အကြောင်းတည်း။ ဣတိအာဒိနာစ
 ပရိစ္ဆေဒာသေန၊ ဤသို့အစရှိသော နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်းကို ပိုင်း
 ခြားသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၎င်း။ ယာပညာ၊ အကြင်ပညာသည်။ ဉ
 တဝတိ ဉတ-ဟူသော နာမ်ရုပ်ကိုပိုင်းခြား၊ ဉတ-ဟူသော နာမ်
 ရုပ်၏ အကြောင်းကို ပိုင်းခြားသော။ ပညာ၊ ပညာတည်း။ ဣတိ
 ကတွာ၊ ထိုကြောင့်။ သာ ပညာ၊ သို့ပညာသည်။ ဉတပရိညာ၊ ဉတ
 ပရိညာမည်၏။

တ္ထေကံ တ္ထေကော-ဟူသောပုဒ်၏ မြန်မာပြန် အနက်သံမှာ၊ ဤရှေ့
 ဤမျှအောက်၊ ဤရှေ့ဤမျှထက် မယုတ်မသာ၊ အတ္တတ္တ၊ ဗဟိဒ္ဓ ဖြစ်
 ဖြစ်သမျှ အမည်နာမ်၊ သရုပ်သင်္ချာ အကုန်ပါသော နာမ်ရုပ်ကို၊ နာမ်
 ရုပ်၏အကြောင်းကို ပိဋကတ်ဉာဏ်က လိုပုံရ၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်က
 မလို၊ တိုက်ရိုက်ဆိုမှု အာရုံ၊ အာရမ္မဏိက ဖြစ်သောခဏ၊ ဖြစ်တိုင်း
 ဖြစ်တိုင်း အာရုံသို့ညွတ်သဖြင့် အာရုံပြုထင်သော- နမနလက္ခဏာ၊
 ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ရှေ့ရုပ်အစဉ်နှင့်မတူ၊ နောက်ရုပ်အစဉ် ဖောက်ပြန်
 သဖြင့်၊ အာရုံထင်သော- ရုပ္ပနလက္ခဏာ၊ နာမ်ရုပ်ကိုသာ ဝိပဿနာ
 ဉာဏ်က လို၏။ အာရုံ၊ အာရမ္မဏိကဖြစ်သော ခဏ-နမနလက္ခဏာ၊
 ရုပ္ပန လက္ခဏာ ထင်သည်ကိုသိမှ၊ နာမ်ရုပ်အပိုင်းအခြားဖြစ်၏။ အ
 ပိုင်းအခြားဖြစ်သော နာမ်ရုပ်၏၊ အကြောင်းကို ပိုင်းခြားမှ ဉတ
 ပရိညာဖြစ်၏။ တွေးတောကြံဆ စိတ်ကထင်ရာ ဖြစ်သင့်သော သ
 တောအနေနှင့်၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကိုရှာဖွေ၍၊ ပိုင်းခြားကာမျှနှင့်
 ဉတပရိညာ မဖြစ်၊ စိန္တာမယဉာဏ်မျှ ဖြစ်၏။

သုတမယဉာဏ်၊ စိန္တာမယဉာဏ်နှင့်၊ ဝိပဿနာ ဘာဝနာမယဉာဏ် ခို-ပါး
 ခွဲပုံကို၊ သိသာရုံ ပြဆိုခြင်း စကားစုတို့ပေတည်း။

နာမ်ရုပ်၏အကျိုးအကြောင်းကို ပိုင်းခြားရာ၌၊ ဉာတပရိညာ၏
 သဘောကို ပြဆိုခြင်း ပြီး၏။

ယုံမှားခြင်းကင်းပျောက်၍ ဥာဏ်အဆုံးရောက်ပုံကို
သိသာရုံ ပြဆိုခြင်း

ဤသို့ ကိုယ်စီကိုယ်၌ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို၊ အသီးအသီး အားထုတ်ကြသောနည်းဖြင့်၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ ပိုင်းခြားအပ်သော နှစ်ရပ်၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်၍၊ ကာလ ၃-ပါးတို့၌ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်းသော သူအား၊ ဖြစ်ဖြစ်သမျှအကုန် အလုံးစုံ၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ်သော ခန္ဓာနာမ်ရုပ်တို့သည်၊ စုတိပဋိသန္ဓေ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အကြင်အခါကာလ ထင်ရှားကုန်၏။ ထိုအခါကာလ ဉာတပရိညာ ဖြစ်၏။ ဖြစ်သောဉာတပရိညာဖြင့် စုတိပဋိသန္ဓေကို မြင်၍၊ အကြင်အခါကာလ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တအားဖြင့် ထင်ရှားကုန်၏။ ထိုအခါကာလ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်မြင်က အဆုံးကျ၍၊ သမ္မသနဉာဏ်က အစ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ တဘက်ကမ်းသို့ရောက်၏။

ရောက်ခြင်း၌၊ အားထုတ်သောကာလ၊ ဉာတပရိညာဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်၊ ဤသို့ စုတိပဋိသန္ဓေကို သိမြင်၏။ အဘယ်သို့ သိမြင်သနည်း။ ရှေးဘဝက ကံကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်၊ ရှေးဘဝအဆုံး ချုပ်ပျက်ကြကုန်ပြီ။ ယခုဘဝအစ ရှေးကံကြောင့်၊ တပါးအသစ် ခန္ဓာဖြစ်ကြကုန်၏။ ရှေးဘဝက တစုံတခုသောတရားမျှ၊ ယခုဘဝသို့ မလာမရောက်။

ယခုဘဝ ရှေးကံကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော ခန္ဓာတို့သည်၊ ယခုဘဝအဆုံး ချုပ်ပျက်ကြကုန်လိတံ။ နောင်တဖန် ဘဝအစ၊ ယခုဘဝက ကံကြောင့်၊ တပါးအသစ် ခန္ဓာဖြစ်ကြကုန်လိတံ။ ယခုဘဝက တစုံတခုသော တရားမျှ၊ နောင်တဖန်ဘဝသို့ မသွားမရောက်။ ရှေးဘဝက တစုံတခုသော တရားမျှ၊ ယခုဘဝသို့ မပြောင်းမရွှေ့၊ မပြောင်းမရွှေ့သော်လည်း၊ ရှေးဘဝက ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ်ကြောင့်၊ ယခုဘဝအစ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ဓာတ် မဖြစ်သည်မဟုတ် ဖြစ်၏။

ယခုဘဝက တစုံတခုသောတရားမျှ၊ နောင်တဖန်ဘဝသို့ မပြောင်းမရွှေ့၊ မပြောင်းမရွှေ့သော်လည်း၊ ယခုဘဝက ခန္ဓာ၊ အာယတန၊

ခတ်ကြောင့်၊ နောင်တဖန် ဘဝအစ ခန္ဓာ၊ အာယတန၊ ခတ် မဖြစ် သည် ဟုတ် ဖြစ်ပြန်လေ၏။

ရှေးဘဝအဆုံး စုတိမနေ သေသောစိတ်ဖြစ်၏။ သေသောစိတ် ကြောင့်၊ ယခုဘဝအစ ပဋိသန္ဓေနေသောစိတ်ဖြစ် ။။ ရှေးဘဝအဆုံး စုတိမနေ သေသောစိတ်က တစုံတခုမျှ၊ ယခုဘဝအစ ပဋိသန္ဓေနေ သောစိတ်သို့ မလာမရောက်။ ယခုဘဝအဆုံး စုတိမနေ သေသော စိတ်ဖြစ်၏။ သေသောစိတ်ကြောင့် နောင်တဖန်ဘဝအစ ပဋိသန္ဓေ နေသောစိတ်ဖြစ်၏။ ယခုဘဝအဆုံး စုတိမနေ သေသောစိတ်က တစုံ တခုမျှ၊ နောင်တဖန်ဘဝအစ ပဋိသန္ဓေနေသော စိတ်သို့ မသွား မရောက်။

ဤသို့ ဉာဏပရိညာဖြင့် ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် စုတိပဋိသန္ဓေကို သိမြင် ၏။ စုတိပဋိသန္ဓေ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အတိတ်၊ အနာဂတ်၊ ပစ္စုပ္ပန်ဖြစ် သော၊ ခပ်သိမ်းဥသျှ အလုံးစုံ ခန္ဓာနာမ်ရုပ်တရားကို၊ ဉာဏပရိညာ ဖြင့်သိသော ယောဂီအား၊ ခပ်သိမ်းသောအခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ခဏ ခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို၊ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ ဉာဏ်၊ အားရှိ အားမဲ့ သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်ခြင်းငှာ၊ စွမ်းသန်ထက် မြက်ခြင်းသို့ရောက်၏။

ထိုအခါ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်း၏။ ၈-ပါးသော ယုံမှား ခြင်းကင်း၏။ ၆၂-ပါးသော ဒိဋ္ဌိက္ခာ၏။ စုတိကိုမြင်၍ နိဗ္ဗိတ္တအရ၊ ခပ် သိမ်းသော သင်္ခါရုတို့သည် ဟုတ်သောအတိုင်း၊ မမြဲသောသဘော- အနိစ္စအားဖြင့် ထင်ရှားကုန်၏။ ပဋိသန္ဓေကိုမြင်၍ ပဝတ္တအရ၊ ခပ် သိမ်းသော သင်္ခါရုတို့သည် ဟုတ်သောအတိုင်း၊ ဆင်းရဲသော သ ဘော-ဒုက္ခအားဖြင့် ထင်ရှားကုန်၏။ စုတိ၊ ပဋိသန္ဓေ ၂-ပါးစုံကို မြင် ၍၊ နိဗ္ဗိတ္တ၊ ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံအရ၊ ခပ်သိမ်းသောတရားတို့သည် ဟုတ် သောအတိုင်း၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲက ကိုယ်အလိုမကျသောသဘော-အနတ္တ အားဖြင့် ထင်ရှားကုန်၏။ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တထင်သဖြင့်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂ ဟဉာဏ် အဆုံးကျ၍၊ သမ္မသနဉာဏ်က အစ၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ၏ တထက်ကမ်းသို့ ရောက်၏။

သို့အခါ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်း၏။ ၈-ပါးသော ယုံမှား
ခြင်းကင်း၏။ ၆၂-ပါးသော ဒိဋ္ဌိကွာ၏ဆိုသော စကားရပ်၌၊
အတိတ်၌ ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး၊ အနာဂတ်၌ ယုံမှားခြင်း ၅-ပါး၊
ပစ္စုပ္ပန်၌ ယုံမှားခြင်း ၆-ပါး။ ကာလကို မှတ်သောအားဖြင့်၊ ယုံမှား
ခြင်း ၁၆-ပါးပြားသော်လည်း၊ ဘုရား၌ယုံမှားခြင်း၊ တရား၌ယုံမှား
ခြင်း၊ သံဃာ၌ယုံမှားခြင်း၊ အကျင့်၌ယုံမှားခြင်း အတိတ်၌ယုံမှားခြင်း၊
အနာဂတ်၌ယုံမှားခြင်း၊ ပစ္စုပ္ပန်၌ယုံမှားခြင်း၊ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်၌ ယုံမှား
ခြင်း။ ဋ္ဌာနကိုမှတ်သောအားဖြင့်၊ ယုံမှားခြင်း ၈-ပါးသာဖြစ်၏။

ဋ္ဌာနကိုမှတ်သောအားဖြင့် ယုံမှားခြင်း ၈-ပါးပြားသော်လည်း၊
နာမ်ရုပ်၌ယုံမှားခြင်း၊ နာမ်ရုပ်၏ အကြောင်း၌ယုံမှားခြင်း၊ အာရုံကို
မှတ်သောအားဖြင့်၊ ယုံမှားခြင်း ၂-ပါးသာဖြစ်၏။

အာရုံကိုမှတ်သောအားဖြင့် ယုံမှားခြင်း ၂-ပါးပြားသော်လည်း၊
ယုံမှားသောအခြင်းအရာ တရားကိုယ်ကို မှတ်သောအားဖြင့်၊ ဝိစိ
ကိစ္ဆာ တပါးသာဖြစ်၏။

ပုဗ္ဗန္တာနုဒိဋ္ဌိ ၁၈-ပါး၊ အပရန္တာနုဒိဋ္ဌိ ၄၄-ပါး၊ ဝါဒကိုမှတ်သော
အားဖြင့် ၆၂-ပါး ပြားသော်လည်း၊ ခန္ဓာကို မှတ်သောအားဖြင့်
သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀-သာဖြစ်၏။ ခန္ဓာကိုမှတ်သောအားဖြင့် သက္ကာယ
ဒိဋ္ဌိ ၂၀-ပြားသော်လည်း၊ အဝိဇ္ဇာ တဏှာကို မှတ်သောအားဖြင့်၊
သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးသာဖြစ်၏။

အဝိဇ္ဇာ တဝတဏှာကိုမှတ်သောအားဖြင့်၊ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ
၂-ပါးပြားသော်လည်း၊ ယူမှားသောအခြင်းအရာ တရားကိုယ်ကို
မှတ်သောအားဖြင့်၊ အတ္တဒိဋ္ဌိ တပါးသာဖြစ်၏။

ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ နာမ်ရုပ်ကိုမပိုင်း
ခြား၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို မပိုင်းခြားသည်ရှိသော်၊ မပိုင်းခြား
သောနာမ်ရုပ်၊ မပိုင်းခြားသော နာမ်ရုပ်၏အကြောင်း၌၊ ယုံမှားသော
အခြင်းအရာ ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်၏။ ဝိစိကိစ္ဆာဖြစ်သော်လည်း၊ သဟ
ဇေဋ္ဌကအားဖြင့်၊ ယုံမှားသောအခြင်းအရာ ဒိဋ္ဌိဖြစ်၏။

သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော နာမ်ရုပ်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော နာမ်ရုပ်၏အကြောင်း၌၊ ယုံမှားသောအခြင်းအရာ ဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်။ ဝိစိကိစ္ဆာမဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ပဟာနေကဋ္ဌအားဖြင့်၊ ယူမှားသော အခြင်းအရာ ဒိဋ္ဌိမဖြစ်။ ထို့ကြောင့်၊ ယုံမှားသောအခြင်းအရာ ဝိစိကိစ္ဆာတရားကိုယ်အရင်းကင်းသဖြင့်၊ အရင်းလဲက အဖျားထင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ ၁၆-ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်း၏။ ၈-ပါးသော ယုံမှားခြင်းကင်း၏။ ယူမှားသောအခြင်းအရာ ဒိဋ္ဌိတရားကိုယ် အရင်းကွာသဖြင့်၊ အရင်းလဲက အဖျားထင်းဖြစ်သကဲ့သို့၊ သဿတ၊ ဥစ္ဆေဒ ဒိဋ္ဌိ ၂-ပါးကွာ၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ၂၀-ကွာ၏။ ၆၂-ပါးသော ဒိဋ္ဌိကွာ၏ ဆိုသည်။

ယုံမှားခြင်းကင်းပျောက်၍ ဉာဏ်အဆုံးရောက်ပုံကို သိသာရုံပြဆိုခြင်း ငြီး၏။

ဩဇာယန္တစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၃မျိုး၏-အလားကို မှတ်သားရန် ပြဆိုခြင်း

ပယ်အပ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏အမည်နာမ သရုပ်သင်္ချာ အရေအတွက်အကုန်ပါအောင်၊ အပြားအားဖြင့် ၁-ပါးစီ၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် သိသင့် သိထိုက် သိအပ်၊ ပယ်သင့် ပယ်ထိုက် ပယ်အပ်သည် မဟုတ်၊ ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာကို ပယ်၏ဆိုသော စကား၏အရ၊ ဖြစ်လျက် ပယ်ထားသည်မဟုတ်၊ အလျှင်းပင်မဖြစ်ပေါ်လာ၊ ယုံမှားကင်းသော အနေမျိုး ယူမှားကင်းသောအနေမျိုးသာဖြစ်၏။

ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ နာမ်ရုပ်ကို သိမှတ်ပိုင်းခြား၊ နာမ်ရုပ်၏အကြောင်းကို သိမှတ်ပိုင်းခြားသော၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့် ပယ်အပ်သည်ဖြစ်လျက်၊ မြင်းကိုစီးလျှံမှ အထီးမှန်း အမမှန်း မသိဆိုတိသကဲ့သို့၊ ပယ်အပ်သော ဒိဋ္ဌိ၊ ဝိစိကိစ္ဆာ၏အမည်နာမ သရုပ်သင်္ချာ၊ အရေအတွက် အကုန်ပါအောင်၊ တပါးစီ အသီးအသီး မသိကတည်းက၊ ဘာမှမဟုတ်ဟု မယုံကြည်ကြချေ။

ထို့ကြောင့် ဘဝ၌မွေ့လျော်ပျော်ရွှင်၊ ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်ကိုမြင်၊
ငါဟူသောသတ္တဝါထင်မှတ်သဖြင့်၊ မကျင့်ဘဲနေသောသူ-ဩလိယန္တ
ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်၊ ဘဝ၌ ပျင်းရိငြီးငွေ့ မမွေ့မလျော် မပျော်မရွှင်၊
ဖြစ်သော နာမ်ရုပ်ကိုမမြင်၊ ငါဟူသောသတ္တဝါ သေသည်နောက်
မဖြစ်ဟု ထင်မှတ်သဖြင့်၊ လွန်ပြေးသောသူ- အတိဝာဝန္တ ပုဂ္ဂိုလ်
တယောက်။ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ သိမှတ်
ပိုင်းခြားအပ်သော နာမ်ရုပ်၊ သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော နာမ်ရုပ်၏
အကြောင်း၌၊ ဝိပဿနာ အကျိုးငှာ၊ မဂ်အကျိုး ပိုလ်အကျိုးငှာ၊ နိဗ္ဗာန်
အကျိုးငှာ၊ ယုံကြည်သဖြင့်ကျင့်သော စက္ခုမန္တပုဂ္ဂိုလ် တယောက်၊
ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ယောက်ကို ဟောတော်မူ၏။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဩလိယန္တိ ဇကေ။ ဘဝါရာမာ ဘိက္ခ
ဝေ ဒေဝမနုဿာ ဘဝရတာ ဘဝသမုဒိတော။ တေသံ ဘဝ
နိရောဓာယ ဓမ္မေ ဒေသိယမာနေ စိတ္တံ န ပက္ခန္ဓာဘိ နပ္ပသီဒတိ
န သန္တိဋ္ဌတိ နာမိမုတ္တတိ။ ဇေံ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဩလိယန္တိ
ဇကေ။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ အတိဝာဝန္တိ ဇကေ။ ဘဝေနေဝ ခေါ
ပနေကေ အဋ္ဌိယမာနာ ဟရာယမာနာ ဖိဂုစ္ဆမာနာ ငါဘဝံ
အသိနန္တန္တိ။ ယတော ကိရ ဘော အယံ အတ္တာ ကာယဿ
ဘောဒါ ဥစ္ဆန္တေတိ ဝိနဿတိ န ဟောတိ ပရမ္မရဏာ ဇေတံသန္တံ
ဇေတံ ပဏိတံ ဇေတံ ယာထာဝန္တိ။ ဇေံ ခေါ ဘိက္ခဝေ အတိဝာ
ဝန္တိ ဇကေ။

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ စက္ခုမန္တောဝ ပဿန္တိ။ ဣဝ ဘိက္ခဝေ
ဘိက္ခု ဘူတံ ဘူတတော ဒိသွာ ဘူတဿ နိဗ္ဗဒါယ ဝိရာဂါ
ယ နိရောဓာယ ပဋိပန္နော ဟောတိ။ ဇေံ ခေါ ဘိက္ခဝေ စက္ခု
မန္တောဝ ပဿန္တိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌ ဂဏာ

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့၊ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇကေ၊ အချို့
သော နတ်လူတို့သည်၊ ဩလိယန္တိ၊ နေရစ်ကုန်သနည်း၊ ဘိက္ခဝေ၊
ရဟန်းတို့၊ ဒေဝမနုဿာ၊ နတ်လူတို့သည်၊ ဘဝါရာမာ၊ ဘဝ၌မွေ့
လျော်ကြကုန်၏။ ဘဝရတာ၊ ဘဝ၌ တပ်မက်ကြကုန်၏။ ဘဝသမုဒိ

တာဝါ ဘာဝဋ္ဌမေ့ လျှော် ရှင်လန်း ဝမ်းမြောက်ခြင်း သို့ရောက်ကြကုန်၏။
 တေသံ၊ ထိုနတ်လူတို့အား၊ ဘဝနိရောဓဿ၊ ဘဝချုပ်ခြင်းဌာ၊ ဓမ္မေ၊
 အကျင့်တရားတို့ကို၊ ဒေသိယမာနေ၊ ဟောအပ်သည်ရှိသော်၊ စိတ္တံ၊
 စိတ်သည်။ န ပက္ခန္ဓတိ၊ အကျင့်၌ မသက်ဝင်၊ နပ္ပသီဒတိ၊ အကျင့်ကို
 မယုံ၊ န သန္တိဋ္ဌတိ၊ ကျင့်မည်ဟု မဆောက်တည်။ နာဓိမေစ္စတိ၊ ကျင့်
 မည်ဟု နှလုံးမသွင်း။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇံ ခေါ၊ ဤသို့လျှင်၊ ဇကေ၊
 အချို့သော နတ်လူတို့သည်။ ဩလီယန္တိ၊ နေရစ်ကုန်၏။

ဤကား ဩလီယန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသွားကို၊ မှတ်သားရန် ပြဆိုလိုက်သော
 စကားပေတည်း။ ဒေသနာတော်၏အဓိပ္ပာယ်များကို၊ ဉာဏ်သွားတိုင်းဆင်ခြင်၍၊ ထင်
 မြင်အောင် သိရှိကြပါစေ။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်၊ ဇကေ၊ အချို့ သော
 နတ်လူတို့သည်။ အတိဓာဝန္တိ၊ လွန်ပြေးကုန်သနည်း။ ဘဝေနေဝခေါ
 ပန၊ ဘဝမှသာလျှင်။ အဋ္ဌိယမာနာ၊ ငြီးငွေ့ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဟရာယ
 မာနာ၊ ရှက်နိုး ကုန်သည်ဖြစ်၍။ ဇိဂုစ္ဆမာနာ၊ စက်ဆုပ်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝပြတ်သည်ကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကုန်၏။ ဘော၊
 အိုအချင်းတို့။ အယံအတ္တာ၊ ဤငါဟူသော သတ္တဝါသည်။ ကာယဿ၊
 ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်ခြင်းကြောင့်။ ဥစ္ဆန္ဇတိ၊ ပြတ်၏။ ဝိနဿတိ၊
 ပျက်၏။ ပရမ္မရကာ၊ သေသည်မှနောက်။ န ဟောတိ၊ မဖြစ်။ ဇတံ၊
 ဤသို့သေသည်မှနောက် မဖြစ်ခြင်းသည်။ သန္တံ၊ ပြင်း၏။ ဇတံ၊ ဤပြင်း
 ခြင်းသည်။ ပဏိတံ၊ မြတ်၏။ ယတော၊ အကြံကြောင့်။ ယာထာဝံ
 ကိရ၊ အမှန်ဟုတ်သတတ်။ ဣတိ၊ ထို့ကြောင့်။ ဝိဘဝံ၊ ဘဝကင်းပြတ်
 ခြင်းကို။ အဘိနန္ဒန္တိ၊ နှစ်သက်ကြကုန်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇံ ခေါ၊
 ဤသို့လျှင်၊ ဇကေ၊ အချို့ သော နတ်လူတို့သည်။ အတိဓာဝန္တိ၊ လွ
 ပြေးကြကုန်၏။

ဤကား အတိဓာဝန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသွားကို၊ မှတ်သားရန် ပြဆိုလိုက်သော
 စကားပေတည်း။

ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ကထဉ္စ၊ အဘယ်သို့လျှင်။ စက္ခုမန္တောဝ၊
 မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်သနည်း။
 ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဣဝ၊ ဤငါတရား၏ ဩဝါဒ သာသနာတော်၌။
 ဘိက္ခု၊ ရဟန်းသည်။ ဘူတံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်သော အတိုင်းကို။ ဘူ

တတော၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်သော အတိုင်းဖြင့်၊ ပဿတိ၊ ရှုမြင်၏။
ဘူတံ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်သော အတိုင်းကို။ ဘူတတော၊ နာမ်ရုပ်တို့၏
ဖြစ်သော အတိုင်းဖြင့်၊ ဒိ သွာ ရှုမြင်၍၊ ဘူတဿ၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်
သော အတိုင်း၌၊ နိဒ္ဒါဒါယ၊ ငြီးငွေ့သော ဝိပဿနာအကျိုးငှါ။ ဝိရာ
ဂါယ၊ ကိလေသာကင်းသော မဂ်အကျိုးငှါ။ နိရောဓာယ၊ ဘဝတဖန်
ခန္ဓာ နာမ်ရုပ် ခြုမ်သော နိဗ္ဗာန် အကျိုးငှါ။ ပဋိပ္ပန္နော၊ ကျင့်သည်။
ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဘိက္ခဝေ၊ တို့။ ဇေဝေါ၊ ဤသို့လျှင်။ စက္ခုမန္တော၊
မျက်စိအမြင်ရှိသော သူတို့သည်သာလျှင်။ ပဿန္တိ၊ မြင်ကုန်၏။

ဤကား စက္ခုမန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သဘောသွားကို၊ မှတ်သားရန် ပြဆိုသော စကား
ပေတည်း။

ယခု ပြဆိုခဲ့ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ် ၃-ပါး၌၊ မှတ်သားရန် အဓိပ္ပာယ်
အထူးမှာ၊ ဩလီယန္တပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ သဿတဒိဋ္ဌိ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ အတိ
ဓာဝန္တပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ စက္ခုမန္တပုဂ္ဂိုလ်
သည်၊ ဝိပဿနာဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မျက်စိရှိသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်မည်
၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်မျက်စိဖြင့် မျက်စိရှိသည်ဖြစ်၍၊ ခဏခဏဖြစ်တိုင်း
ဖြစ်တိုင်း တကြိမ်တကြိမ်၊ ရှုမြင်သဖြင့် သိမှတ်ပိုင်းခြားအပ်သော၊
နာမ်ရုပ်တို့၏အကြောင်းကို သိမ်းဆည်းဆင်ခြင်သော၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ
ဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ မဆုတ်မတက် တသက်
ပတ်လုံး ဤဉာဏ်နှင့်ပြည့်စုံသည်ရှိသော်၊ သေသည်မှနောက် လူ့ဘဝ
နတ်ဘဝသို့ရောက်သော၊ ဒုတိယဂတိ မြဲသည်ဖြစ်၍ စူဠသောတာပန်
မည်၏။

ဣမိနာ ပန ဉာဏေန သမန္နာဂတော ဝိပဿကော ဗုဒ္ဓ
သာသနော လဒ္ဓဿာသော လဒ္ဓပတိဋ္ဌော နိယတဂတိကော
စူဠသောတာပန္နောနာမ ဟောတိ။ ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ

ဣမိနာပန ဉာဏေန၊ ဤနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟ
ဉာဏ် ၂-ပါးနှင့်၊ သမန္နာဂတော၊ ပြည့်စုံသော။ ဝိပဿကော၊ ဝိပဿ
နာ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်။ /ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား၏သာသနာ
တော်ကြီး၌။ လဒ္ဓဿာသော၊ ရအပ်သော သက်သာရာ ရှိသည်ဖြစ်၍။

လဒ္ဓိပတိဋ္ဌော၊ ခုအပ်သော ထောက်တည်ဖို့ခိုရာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ နိယတ
ဂတိကော၊ မြင့်မြတ်သောဘုံဘဝ၌ မြဲသောလားခြင်း ဂတိရှိသည်ဖြစ်
၍။ စူဠသောတာပန္နောနာမ၊ သောတာပန်ငယ် သောတာပန်အထွေး
မည်သည်။ ဟောတိ၊ စင်စစ်မသွေ ဖြစ်ရလေသတည်း။

ဩဇာယန္တစသော ပုဂ္ဂိုလ် ၃-မျိုး၏အလားကို ပြဆိုခြင်း ဖြစ်၏။

ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်

ပြီး၏ ။

သမ္မသနညာဏ်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

နိမိတ္တအရ သင်္ခါရတို့သည် အနိစ္စထင်ပုံ

မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ ဘဝင်အရ စိတ်သည်-ဒွါရမည်၏။ အဆင်း၊ အသံ၊ အနံ့၊ အရသာ၊ အတွေ့၊ ဓမ္မာရုံအရ သဘောသည်-အာရုံမည်၏။ လောကီ-ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်၊ ဝိပဿနာ၊ ကြိယာစိတ်သည်-ဝိညာဏ်မည်၏။ အကြောင်းကြောင့်၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်-သင်္ခါရမည်၏။ အကြောင်းကြောင့်၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တို့၏ ယခုဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ နောက်ဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ ယခုဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ ယခုဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ ယခုဖြစ်သော အာရုံတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အာရုံတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အာရုံတစု၊ သန္တတိဃန အစဉ်တစု၊ သမ္ပကဃန အပေါင်းတစု၊ ကိစ္စဃန အပိုင်းအခြားတစု၊ အာရမ္မဏဃန အာရုံတစု၊ အရပ်အားဖြင့် အစုအစုဖြစ်ခြင်းသည်။ သင်္ခါရ နိမိတ်မည်၏။ ယခုဘဝအစ၊ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းကြောင့်၊ ယခုဘဝအဆုံး၊ စုတိမနေ သေသောအားဖြင့် ပျက်သည်ကို မြင်သဖြင့် ပဋိသန္ဓေကစ၍ စုတိကိုင်အောင်၊ အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်သော ဒွါရ အာရုံ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တို့၏၊ အရပ်အားဖြင့် အစုအစု၊ ရှုသော ဝိညာဏ်ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ ထင်ခြင်းသည်။ ယခုသည် မည်၏။ အကြောင်းကြောင့်၊ ဒွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တို့၏။ ယခု အရပ်အားဖြင့် အစုအစု ဖြစ်သော။ ထို့အတူ၊ ရှေးကလည်း အရပ်အစုအစု အစုအစု ဖြစ်ပြီး၊ နောက်လည်း အရပ်အားဖြင့် အစုအစုဖြစ်

လတံ့ဟု နိမိတ္တအရ သင်္ခါရတို့သည်၊ အနိစ္စအားဖြင့် ကောင်းစွာထင်ရှားကုန်၏။

ပဝတ္တအရ သင်္ခါရတို့သည် ဒုက္ခထင်ပုံ

အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သည် ပျက်သည်ကို မြင်သဖြင့်၊ အနိစ္စထင်သည်ဟူ၏။ အနိစ္စထင်သောကြောင့်၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်ရာ ပျက်ရာ၌၊ ယုံမှားကင်းသည်ဟူ၏။ ဝိပါက်နာမ်သည်၊ ဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာမည်၏။ ကမ္မဇရုပ်သည်၊ ကဋတ္တာရုပ်မည်၏။ ကံကိလေသာကြောင့် အကျိုးဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်တို့၏ ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဘဝမည်၏။ ကံကိလေသာကြောင့် အကျိုးဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်တို့၏၊ ယခုဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ နောက်ဖြစ်သော အစဉ်တစု၊ ယခုဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အပေါင်းတစု၊ ယခုဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အပိုင်းအခြားတစု၊ ယခုဖြစ်သော အာရုံတစု၊ ရှေ့ဖြစ်သော အာရုံတစု၊ နောက်ဖြစ်သော အာရုံတစု၊ သန္တတိဗာန အစဉ်တစု၊ သမူဟဗာန အပေါင်း တစု၊ ကိစ္စဗာန အပိုင်းအခြားတစု၊ အာရမ္မဏဗာန အာရုံတစု၊ အရပ်အားဖြင့် ဘဝ အစုအစု ဖြစ်ခြင်းသည်၊ ပဝတ္တမည်၏။ ရှေးဘဝအဆုံး စုတိမနေ သေသောအားဖြင့် ပျက်ခြင်းကြောင့်၊ ယခုဘဝအစ ပဋိသန္ဓေနေသောအားဖြင့် ဖြစ်သည်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ကံကိလေသာကြောင့်ဖြစ်သော အကျိုးဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ၊ ကဋတ္တာရုပ်တို့၏၊ ယခုဘဝ အရပ်အားဖြင့် ဘဝအစုအစု၊ ရှုသော ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်၏ ထင်ခြင်းသည်၊ ဗာနသညာ ထင်သည်မည်၏။ ကံကိလေသာကြောင့် အကျိုးဝိပါက်နာမက္ခန္ဓာ ကဋတ္တာရုပ်တို့၏၊ ယခုဘဝ အရပ်အားဖြင့် ဘဝ အစုအစုဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ရှေးဘဝကလည်း အရပ်အားဖြင့် ဘဝအစုအစု ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ခါဘဝလည်း အရပ်အားဖြင့်၊ ဘဝအစုအစု ဖြစ်လတံ့ဟု၊ ပဝတ္တအရ သင်္ခါရတို့သည်၊ ဒုက္ခအားဖြင့် ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်၏။

နိမိတ္တ, ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံအရ သဘောတရားတို့သည်
အနတ္တထင်ပုံ

ကံ ကိလေသာကြောင့် အကျိုးဘဝအစုအစု ဖြစ်သည်ကိုမြင်သဖြင့်၊ ဒုက္ခထင်သည်ဟူ၏။ ဒုက္ခထင်သောကြောင့်၊ ကံ ကိလေသာကြောင့် အကျိုးဘဝ အစုအစုဖြစ်ရာ၌၊ ယုံမှားကင်းသည်ဟူ၏။ အကြောင်းကြောင့် ဇွါရ၊ အာရုံ၊ ဝိညာဏ်၊ နာမ်ရုပ်၊ ကံ ကိလေသာကြောင့် အကျိုးဝိပင်္ဂါန် နာမက္ခန္ဓာ ကုသုတ္တာရုပ်တို့၏၊ ယခုဘဝ အရပ်အားဖြင့်၊ သင်္ခါရ အစုအစု၊ ဘဝအစုအစု ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ ရှေးဘဝကလည်း၊ အရပ်အားဖြင့် သင်္ခါရ အစုအစု၊ ဘဝအစုအစုဖြစ်ပြီးနောင်ခါဘဝလည်း အရပ်အားဖြင့်၊ သင်္ခါရအစုအစု၊ ဘဝအစုအစု ဖြစ်လေတံ့ဟု၊ နိမိတ္တအရ သင်္ခါရလည်း မမြဲ၊ ပဝတ္တအရ သင်္ခါရလည်း ဆင်းရဲ၊ ငါ၏အလိုဘဲ မကျသော သဘောမျှသာတည်းဟု၊ မဆိုသော်လည်း ဆိုဘိသကဲ့သို့၊ နိမိတ္တ, ပဝတ္တ ၂-ပါးစုံအရ သဘောတရားတို့သည်၊ အနတ္တအားဖြင့် ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်၏။

အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ပျက်သော သင်္ခါရသဘော အစုအစု၊ ကံ ကိလေသာကြောင့် အကျိုးဘဝဖြစ်သောသဘော အစုအစု ကိုမြင်သဖြင့်၊ အနတ္တထင်သည်ဟူ၏။ အနတ္တထင်သောကြောင့်၊ အကြောင်းကြောင့် ဖြစ်သော၊ ပျက်သောသဘော အစုအစု၊ ကံ ကိလေသာကြောင့် အကျိုးဘဝဖြစ်သောသဘော အစုအစု၌၊ ယုံမှားကင်းသည်ဟူ၏။

အနိစ္စတော မနသိကရောဇ္ဇော နိမိတ္တံ ယထာဘူတံ ဇာနာတိ ပဿတိ၊ တေန ဝုပ္ပတိ သမ္မာဒဿနံ၊ ဇေ တဒန္တယေန သဗ္ဗေသင်္ခါရာ အနိစ္စတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဇေ ကင်္ခါ ပဟိယတိ၊ ဒုက္ခတော မနသိကရောဇ္ဇော ပဝတ္တံ ယထာဘူတံ ဇာနာတိ ပဿတိ၊ တေန ဝုပ္ပတိ သမ္မာဒဿနံ၊ ဇေ တဒန္တယေန သဗ္ဗေသင်္ခါရာ ဒုက္ခတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊ ဇေ ကင်္ခါ ပဟိယတိ။ အနတ္တကော မနသိကရောဇ္ဇော နိမိတ္တဉ္စ ပဝတ္တဉ္စ ယထာဘူတံ ဇာနာတိ ပဿတိ၊ တေန ဝုပ္ပတိ သမ္မာဒဿနံ

ဧဝံ တဒန္တယေန သဗ္ဗေဓမ္မာ အနတ္တတော သုဒိဋ္ဌာ ဟောန္တိ၊
ဧတ္ထ ကင်္ခါ ပဟိယတိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိင်္ဂေအဋ္ဌကထာ။

အနိစ္စတော၊ မဗြဟ္မာ။ မနသိကရောန္တော၊ နှလုံးသွင်းသော သူ
သည်။ နိမိတ္တံ၊ နိမိတ်ကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနတ် ပဿ
တိ၊ သိမြင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊ အမှန်သိမြင်၏ဟု။
ရုတ္တတိ၊ ဆိုအပ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့ ဟုတ်တိုင်းအမှန် သိမြင်သည်ရှိသော်။
တဒန္တယေန၊ ထိုဟုတ်တိုင်းအမှန် သိမြင်သောဉာဏ်သို့ အစဉ်လိုက်
သဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့သည်။ အနိစ္စ
တော၊ မဗြဟ္မာ။ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအနိစ္စထင်ရာ သင်္ခါရ၌။ ကင်္ခါ၊ ယုံမှားသည်။ ပဟိ
ယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။ ။ဒုက္ခတော၊ ဆင်းရဲဟု။ မနသိကရောန္တော၊
နှလုံးသွင်းသောသူသည်။ ပဝတ္တံ၊ ပဝတ္တကို။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။
ဇာနတ် ပဿတိ၊ သိမြင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊ ဟု။
ရုတ္တတိ၊ ၏။ ဧဝံ၊ သော်။ တဒန္တယေန၊ သဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ ကုန်သော။
သင်္ခါရာ၊ တို့သည်။ ဒုက္ခတော၊ ဟု။ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊
ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤဒုက္ခထင်ရာ သင်္ခါရ၌။ ကင်္ခါ၊ သည်။ ပဟိယတိ၊ ၏။ ။
အနတ္တတော၊ အလိုမကျ သဘောမျှဟု။ မနသိကရောန္တော၊ သည်။
နိမိတ္တု၊ ကိရင်း။ ပဝတ္တု၊ ကိရင်း။ ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်တိုင်း။ ဇာနတ်
ပဿတိ၊ သိမြင်၏။ တေန၊ ထို့ကြောင့်။ သမ္မာဒဿနံ၊ ဟု။ ရုတ္တတိ၊
၏။ ဧဝံ၊ သော်။ တဒန္တယေန သဖြင့်။ သဗ္ဗေ၊ အလုံးစုံကုန်သော။ ဓမ္မာ၊
သဘော တရားတို့သည်။ အနတ္တတော၊ ဟု။ သုဒိဋ္ဌာ၊ ကုန်သည်။
ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတ္ထ၊ ဤအနတ္တထင်ရာ သဘောတရား၌။ ကင်္ခါ၊
ယုံမှားသည်။ ပဟိယတိ၊ ကင်းပျောက်၏။

ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ဆုံး သမ္မသနဉာဏ် စ ကိုပြဆိုခြင်း

ဤသို့ သင်္ခါရ နိမိတ္တကို-မမြဲ၊ ဘဝ ပဝတ္တကို-ဆင်းရဲ၊ နိမိတ္တ၊ ပဝတ္တ
၂-ပါးစုံအရ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲ ၂-ပါးစုံကို သဘောမျှဘဲဟု၊ ဟုတ်တိုင်း
သိမြင်မှု ရှုသော ယထာဘူတဉာဏ်၊ အမှန်သိမြင်မှု ရှုသော သမ္မာ
ဒဿနဉာဏ်ဟု ဆိုအပ်သာ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့်၊ အတိတ်, အနာ

ဂတ်, ပစ္စုပ္ပန်အားဖြင့်၊ ကာလအရပ် ၃-ပါး။ အတ္တတ္တ, ဗဟိဒ္ဓသန္တာန် အားဖြင့်၊ အတွင်း, အပ အရပ် ၂-ပါး။ ဩဠာရိက, သုခုမအားဖြင့်၊ အကြမ်း, အနု အရပ် ၂-ပါး။ ဟိန, ပဏိတအားဖြင့်၊ အယုတ်, အမြတ် အရပ် ၂-ပါး။ ဒုရေ, သန္တိကေအားဖြင့်၊ အဝေး, အနီး အရပ် ၂-ပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ၁၁-ပါးသော ဖြစ်ရပ် ကလာပ်အစု၊ ၁၁-ပါးသော ဖြစ်ခတ် ကလာပ်အစု၊ တရုနှင့်တရ မရောမစပ်အောင် သိမှတ်ပိုင်း ခြားခြင်းသည်လျှင်၊ အနိစ္စထင်ချက်, ဒုက္ခထင်ချက်, အနတ္တထင်ချက်ကို မြင်သဖြင့်၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်က အဆုံးကျ၍၊ သမ္မသနဉာဏ်က အစဖြစ်၏။

ပစ္စယ ပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ဖြင့် ၁၁-ပါးသော ဖြစ်ရပ် ကလာပ် အစု၊ ၁၁-ပါးသောဖြစ်ခတ် ကလာပ်အစု၊ တရုနှင့်တရ မရောမစပ်အောင် သိမှတ်ပိုင်းခြား၍၊ တပါးတပါးသော ဖြစ်ရပ် ကလာပ်အစု၊ တပါး တပါးသော ဖြစ်ခတ် ကလာပ် အစုကို၊ အပေါင်းလိုက် အပေါင်း လိုက် ယူသော-သမူဟ ဂါဟ၊ အစုလိုက် အစုလိုက် ထင်မှတ်သော ဗာနသညာတို့၏၊ အပေါင်းလိုက် အပေါင်းလိုက် ယူသောအတိုင်း၊ အစုလိုက်အစုလိုက် ထင်မှတ်သောအတိုင်း၊ သမ္မသနဉာဏ်၏အစ၌၊ အပေါင်း အပေါင်း, အစုအစု ကလာပ်ပြု၍၊ ပေါင်းချုံး စုရုံးသဖြင့်၊ ထင်မြင်အောင် တပါး တပါးသော အရပ်၌၊ ဖြစ်ခတ်ဟု သမုတ် တပါးတပါးသော ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ကို၊ အနိစ္စ, ဒုက္ခ, အနတ္တ-ဟုရှုသဖြင့်၊ ဆုံးသပ်သော ကလာပ်သမ္မသန နယာဝိပဿနာကို၊ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် အားထုတ်၏။ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ နယာဝိပဿနာနည်းဖြင့်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အဖြစ် အပျက်ကို မြင်၍၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြည့်စုံသော တိက္ခိန္ဒြေ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်။ နယာဝိပဿနာနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အား ထုတ်သော်လည်း မပြည့်စုံသေး၍၊ ရူပနိဗ္ဗတ္တိ, အရူပနိဗ္ဗတ္တိ နည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အဖြစ်အပျက် ကိုမြင်၍၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း, နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြည့်စုံသော ပဇ္ဇိန္ဒြေ ယောဂီ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်။ နယာဝိပဿနာနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အား ထုတ်သော်လည်း မပြည့်စုံသေး၍၊ ရူပနိဗ္ဗတ္တိ, အရူပနိဗ္ဗတ္တိ နည်းဖြင့်

သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်သော်လည်း မပြည့်စုံသေး၍၊ ရူပသတ္တက၊ အရူပသတ္တကနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်သည်ရှိသော်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အဖြစ်အပျက်ကို မြင်၍၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း ပြည့်စုံသော မုဒိန္ဒြေယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တယောက်။

နယဝိပဿနာနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်ပုံ

ထိုသုံးယောက်တို့တွင်၊ နယဝိပဿနာနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်လိုသည်ရှိသော်၊ ကောဋ္ဌာသ အရေအတွက်အားဖြင့် ၂၃-ပါး၊ သရုပ်သင်္ချာ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၉၈-ပါး၊ နာမ်ရုပ်တရားတို့တွင်၊ အကြင်အကြင် နာမ်ရုပ်တရားသည်၊ ဉာဏ်အား ထင်ရှား၏။ ဉာဏ်အား ထင်ရှားသောကြောင့်၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှါလွယ်၏။ ဉာဏ်အား ထင်ရှား၍ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှါလွယ်သော၊ ထိုထိုနာမ်ရုပ်တရားကို အားထုတ်အပ်၏။

ကောဋ္ဌာသ အရေအတွက်အားဖြင့် ၂၃-ပါး ဟူသော်ကား၊ (၁) ခန္ဓာ ၅-ပါး၊ (၂) နှိုရ ၆-ပါး၊ (၃) အာရုံ ၆-ပါး၊ (၄) ဝိညာဏ် ၆-ပါး၊ (၅) ဖဿ ၆-ပါး၊ (၆) ဝေဒနာ ၆-ပါး၊ (၇) သညာ ၆-ပါး၊ (၈) စေတနာ ၆-ပါး၊ (၉) တဏှာ ၆-ပါး၊ (၁၀) ဝိတက် ၆-ပါး၊ (၁၁) ဝိစာရ ၆-ပါး၊ (၁၂) ဓာတ် ၆-ပါး၊ (၁၃) ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး၊ (၁၄) ကောဋ္ဌာသ ၃၂-ပါး၊ (၁၅) အာယတန ၁၂-ပါး၊ (၁၆) ဓာတ် ၁၈-ပါး၊ (၁၇) ဣန္ဒြေ ၂၂-ပါး၊ (၁၈) ဓာတ် ၃-ပါး၊ (၁၉) ဘဝ ၉-ပါး၊ (၂၀) ဈာန် ၄-ပါး၊ (၂၁) အပ္ပမညာ ၄-ပါး၊ (၂၂) သမာပတ် ၄-ပါး၊ (၂၃) ပဋိစ္စသမုပ္ပါန်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ ဤသို့အားဖြင့် ကောဋ္ဌာသ အရေအတွက် ၂၃-ပါး ဖြစ်သတည်း။

သရုပ်သင်္ချာ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၉၈-ပါး ဟူသော်ကား၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ် ခန္ဓာ ၅-ပါး။ ။ စက္ခု၊ သောတ၊ ဃာန၊ ဇိဝှါ၊ ကာယ၊ မန နှိုရ ၆-ပါး။ ။ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၊ ဓမ္မာရုံ အာရုံ ၆-ပါး။ ။ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သောတဝိညာဏ်၊ ဃာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှါဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်၊ မနောဝိညာဏ် ဝိညာဏ် ၆-ပါး။ ။ စက္ခုသမ္မဿ၊ သောတသမ္မဿ၊

နယဝိပဿနာနည်းဖြင့် သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်ပုံ ၃၆၉

ဃာနသမ္ဘယ၊ ဇိဝှိသမ္ဘယ၊ ကာယသမ္ဘယ၊ မနောသမ္ဘယ ဖဿ ဇ-
ပါး။ စက္ခုသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာ၊ သောတာသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာ၊ ဃာ
နသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာ၊ ဇိဝှိသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာ၊ ကာယသမ္ဘယဇာ
ဝေဒနာ၊ မနောသမ္ဘယဇာ ဝေဒနာ ဝေဒနာ ဇ-ပါး။ ရူပသညာ၊
သဒ္ဓသညာ၊ ဂန္ဓသညာ၊ ရသသညာ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗသညာ၊ ဓမ္မသညာ
သညာ ဇ-ပါး။ ရူပသဉ္စေတနာ၊ သဒ္ဓသဉ္စေတနာ၊ ဂန္ဓသဉ္စေတနာ၊
ရသသဉ္စေတနာ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗသဉ္စေတနာ၊ ဓမ္မသဉ္စေတနာ စေတနာ ဇ-
ပါး။ ရူပတဏှာ၊ သဒ္ဓတဏှာ၊ ဂန္ဓတဏှာ၊ ရသတဏှာ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗ
တဏှာ၊ ဓမ္မာတဏှာ တဏှာ ဇ-ပါး။ ရူပဝိတက်၊ သဒ္ဓဝိတက်၊ ဂန္ဓ
ဝိတက်၊ ရသဝိတက်၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဝိတက်၊ ဓမ္မဝိတက် ဝိတက် ဇ-ပါး။
ရူပဝိစာရ၊ သဒ္ဓဝိစာရ၊ ဂန္ဓဝိစာရ၊ ရသဝိစာရ၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗဝိစာရ၊ ဓမ္မ
ဝိစာရ ဝိစာရ ဇ-ပါး။ ပထဝီဓာတ်၊ အာပေါဓာတ်၊ တေဇော
ဓာတ်၊ ဝါယောဓာတ်၊ အာကာသဓာတ်၊ ဝိညာဏဓာတ် ဓာတ် ဇ-
ပါး။ ပထဝီကသိုဏ်း၊ အာပေါကသိုဏ်း၊ တေဇောကသိုဏ်း၊
ဝါယောကသိုဏ်း၊ နီလကသိုဏ်း၊ ဝီတကသိုဏ်း၊ လောဟိတ
ကသိုဏ်း၊ ဩဒါတကသိုဏ်း၊ အာလောကကသိုဏ်း၊ ဝိညာဏ
ကသိုဏ်း ကသိုဏ်း ၁၀-ပါး။ ကေသာ၊ လောမာ၊ နခါ၊ ဒန္တာ၊
တစော(တစ ပဉ္စက)၊ မံသံ၊ နှာရု၊ အဋ္ဌိ၊ အဋ္ဌိမဉ္စံ၊ ဝတ္တံ(ဝတ္တ ပဉ္စက)၊
ဟဒယံ၊ ယကနံ၊ ကိလောမကံ၊ ပိဟကံ၊ ပပ္ဖာသံ(ပပ္ဖာသ ပဉ္စက)၊ အန္တံ၊
အန္တဂုဏံ၊ ဥဒရိယံ၊ ကရိသံ၊ မတ္တလုဂံ(မတ္တလုဂံ ပဉ္စက)၊ ပိတ္တံ၊ သေမ္ပံ၊
ပုဗ္ဗော၊ လောဟိတံ၊ သေဒေါ၊ မေဒေါ (မေဒ ဆက္က)၊ အဿု၊ ဝဿ၊
ခေဋ္ဌော၊ သိဃိဏိကာ၊ လသိကာ၊ မုတ္တံ (မုတ္တ ဆက္က)၊ ကောဋ္ဌာသ
၃၂-ပါး။ စက္ခုယာတန၊ သောတာယာတန၊ ဃာနာယာတန၊ ဇိဝှိ
ယာတန၊ ကာယာယာတန၊ မနာယာတန အဇ္ဈတ္တိကာယာတန ဇ-ပါး။
ရူပါယာတန၊ သဒ္ဓါယာတန၊ ဂန္ဓာယာတန၊ ရသာယာတန၊ ဖေါဋ္ဌဗ္ဗာယ
တန၊ ဓမ္မာယာတန ဗာဟိရာယာတန ဇ-ပါး။ အာယာတနာ ၂-ပါး။
စက္ခုဓာတ်၊ ရူပဓာတ်၊ စက္ခုဝိညာဏဓာတ်၊ သောတာဓာတ်၊ သဒ္ဓ
ဓာတ်၊ သောတာဝိညာဏဓာတ်၊ ဃာနဓာတ်၊ ဂန္ဓဓာတ်၊ ဃာနဝိညာဏ
ဓာတ်၊ ဇိဝှိဓာတ်၊ ရသဓာတ်၊ ဇိဝှိဝိညာဏဓာတ်၊ ကာယဓာတ်၊

ဖေါဠဗ္ဗဓာတ်, ကာယဝိညာဏဓာတ်, မနောဓာတ်, ဓမ္မဓာတ်, မနော
 ဝိညာဏဓာတ် ဓာတ် ၁၈-ပါး။ ။ စက္ခုန္တေ, သောတိန္တေ, ဃာနိန္တေ,
 ဇိဋ္ဌိန္တေ, ကာယိန္တေ, ဣတ္ထိန္တေ, ပုရိသိန္တေ, ဇိဝိတိန္တေ ရုပ်ဣန္တေ ၈-ပါး။
 မနိန္တေ, သုခိန္တေ, ဒုက္ခိန္တေ, သောမနသိန္တေ, ဒေါမနသိန္တေ,
 ဥပေက္ခိန္တေ, သဒ္ဓိန္တေ, ဝိရိယိန္တေ, သတိန္တေ, သမာဓိန္တေ, ပညိန္တေ
 လောကီဣန္တေ ၁၉-ပါး။ အနညာ တညဿာဝိတိန္တေ, အညိန္တေ,
 အညာတာဝိန္တေ လောကုတ္တရာဣန္တေ ၃-ပါး။ ဣန္တေ ၂၂-ပါး။ ။
 ကာမဓာတ်, ရူပဓာတ်, အရူပဓာတ် ဓာတ် ၃-ပါး။ ။ ကာမဘဝ, ရူပ
 ဘဝ, အရူပဘဝ, သညီဘဝ, အသညီဘဝ, နေဝသညီ နာသညီဘဝ,
 ဧကဝေါကာရဘဝ, စတုဝေါကာရဘဝ, ပဉ္စဝေါကာရဘဝ ဘဝ
 ၉-ပါး။ ။ ပဌမဈာန်, ဒုတိယဈာန်, တတိယဈာန်, စတုတ္ထဈာန် ဈာန်
 ၄-ပါး။ ။ မေတ္တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ကရုဏာ စေတောဝိမုတ္တိ, မုဒိ
 တာ စေတောဝိမုတ္တိ, ဥပေက္ခာ စေတောဝိမုတ္တိ အပ္ပမညာ ၄-ပါး။ ။
 အာကာသာနဉ္စာယတန သမ္မာပတ်, ဝိညာဏဉ္စာယတန သမ္မာပတ်,
 အာကိဉ္စညာယတန သမ္မာပတ်, နေဝသညာ နာသညာယတန သမ္မာ
 ပတ်, သမ္မာပတ် ၄-ပါး။ ။ အဝိဇ္ဇာ, သင်္ခါရ, ဝိညာဏ်, နာမ်ရုပ်,
 သဠာယတန, ဖဿ, ဝေဒနာ, ဘဏ္ဍာ, ဥပါဒါန်, ဘဝ, ဇာတိ, ဇရာမရ
 ဏ ပဒိုဗ္ဗသမုပ္ပါဒ်အင်္ဂါ ၁၂-ပါး။ ။ ဤသို့အားဖြင့် လောကုတ္တရာဣန္တေ
 ၃-ပါးကိုနှုတ်၍၊ သရုပ်သင်္ချာ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၉၈-ပါး
 ဖြစ်သတည်း။

တိုက်တွန်းတော်မူချက်ကိုဖြေခြင်း

အကြင် အကြင် နာမ်ရုပ်စာရားသည်၊ ဉာဏ်အား ထင်ရှား၏။
 ဉာဏ်အား ထင်ရှားသောကြောင့်၊ ဉာဏ်ဖြင့် ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှာ
 လွယ်၏။ ဉာဏ်အားထင်ရှား၍၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှာလွယ်
 သော၊ ထိုထိုနာမ်ရုပ်စာရားကို အားထုတ်အပ်၏ဆိုသော စကား
 ရပ်၍၊ ကောဠာသ အရေအတွက်အားဖြင့် ၂၃-ပါး၊ သရုပ်သင်္ချာ အ
 ရေအတွက်အားဖြင့် ၁၉၈-ပါး၊ နာမ်ရုပ်စာရားတို့၏၊ စိတ်, စေတ
 သိက်, ရုပ်, နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်၊ ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ်သဘောကိုသိ
 ၍၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ရမည်မဟုတ်ပေ။ ဤသို့ အားထုတ်ရမည်

စိုထိုသော်၊ ရှုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏံ၊ စက္ခု၊ သောတံ၊
 ဃာနံ၊ ဇိဝှိ၊ ကာယော၊ မနော အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဟောတော်မူ
 အပ်သော မာဂတာသာ ပါဠိတော်လာတိုင်း၊ ခန္ဓာ၊ ဒွါရ အစရှိ၊
 ဝိညာဏ် နာမ်ရုပ်တို့၏၊ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊ နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်၊
 ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ်သဘောကို၊ သိနိုင်မည်မဆိုထားဘိ၊ ရုပ်၊
 ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်၊ စက္ခု၊ သောတံ၊ ဃာနံ၊ ဇိဝှိ ကာ
 ယ၊ မန အစရှိသောအားဖြင့်၊ ဟောတော်မူအပ်သော မာဂတာသာ
 ပါဠိတော်ဒေသနာ၊ ပုဒ်အစဉ်လာသော နာမ်ရုပ်တရားတို့၏ အမည်
 မျက် မသိနိုင်ပေ။

ဤသို့ မထိချေဟု၊ ကြိတမှိုင်းမှိုင်း၊ ရိုင်းတရွေရွေ၊ ဗျာလှိုင်ပွေ၍၊ တွေ
 ဝေမိန်းမော့၊ အားလျှော့တွန့်ရှုန့်၊ မဝန်တာန့်နှင့်၊ မစွန့်မစား၊ ကြောင့်
 ကြမဲ့ ဝိပဿနာကို အားမထုတ်ဘဲ နေကြသော၊ ရဟန်းရှင်လူ နတ်
 ဗြဟ္မာဟူသော သူတို့အား၊ သိသင့်သလော၊ မသိသင့်သလော၊ သိ
 ဘဲ အားထုတ်သလော၊ အားမထုတ်သလောဟု၊ ယုံမှားတွေးတော
 ခြင်းရှိသခဲ့သို့၊ ယုံမှား တွေးတောခြင်း မရှိချေ၍၊ အားမထုတ်ဘဲမန
 အားထုတ်သင့်ကောင်း၊ အကြောင်းရှာဖွေသော်၊ ရူပ ရူပဝိလာသက္က
 ရူပအစိန္တေယျ၊ ဝါစာ ဝါစာဝိလာသက္က ဝါစာအစိန္တေယျ၊ ဣဒ္ဓိ ဣဒ္ဓိ
 ဝိလာသက္က ဣဒ္ဓိအစိန္တေယျ၊ ဉာဏ ဉာဏဝိလာသက္က ဉာဏအစိန္တေယျ
 ၄-ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်၊ အမျိုးအား
 ဖြင့် ၁၀၀-ပါးပြားသော ပရိသတ် ၄-ပါး၌ တရားဟောတော်မူ၏။

ဤသို့ ဟောသည်ရှိသော်၊ မကြံအပ် မကြံစည်ရာ၊ ကိုယ့်ဘာသာ
 နှင့် ကိုယ့်ဘာသာ သိနိုင်ကောင်းသော၊ ဝါစာ ဝါစာဝိလာသက္က
 ဝါစာအစိန္တေယျဖြစ်သော၊ မြတ်စွာဘုရား၏ မာဂတာသာ၊ ပါဠိတော်
 ဒေသနာကို ကြားနာရသဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်တရားတို့၏ စိတ်၊ စေတသိက်၊
 ရုပ် နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်၊ ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ်သဘောကို၊ အသေ
 အချာ ကိုယ့်ဘာသာနှင့် ကိုယ့်ဘာသာ၊ ပြောဆိုကြသောအတိုင်း
 သိ၍၊ ဝိပဿနာကို အားထုတ်ကြသဖြင့်၊ မြတ်စွာဘုရား သက်တော်
 ထင်ရှားရှိစဉ်၊ မဂ်ဉာဏ် ဖြိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကိုရ၍၊ သောတာပန်၊
 သက္ကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာဖြစ်ကြကုန်၏။ ထို့အတူ၊ ယခု မြတ်

စွာတုရား၏ သာသနာတော်အတွင်း၌လည်း၊ သစ္စာလေးပါးနှင့်စပ်
 သော သာသာစကား တရားဒေသနာ၊ မာဂဓ သက္ကဋ တပါးတပါး
 ကို ကြားနာရသဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်တရားတို့၏ စိတ်၊ စေတသိက်၊ ရုပ်၊
 နိဗ္ဗာန်တိုင်အောင်၊ ဆတ်ဆတ်သော၊ ပရမတ်သဘောကို၊ အသေအ
 ချာကိုယ်၊ သာသာနှင့် ကိုယ်၊ ဘာသာ ပြောဆိုကြသောအတိုင်း သိ၍၊
 ဝိပဿနာကို အားထုတ်သဖြင့်၊ မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်ကိုရ၍၊
 သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ်၊ အနာဂါမ်၊ ရဟန္တာ ဖြစ်ကြရမည် ကေန်၊
 အမှန်မချ၊ နိဗ္ဗာန်သို့၊ ရောက်ရနီးနီး၊ မြေတီးလက်ခတ် မှတ်ကြ
 ပါလေ။

ထို့ကြောင့် ကောဠာသ အရေအတွက်အားဖြင့် ၂၃-ပါး၊ သရုပ်
 သင်္ချာ အရေအတွက်အားဖြင့် ၁၉၀-ပါး၊ နာမ်ရုပ် တရားတို့တွင်၊
 အကြိုင်အကြိုင် နာမ်ရုပ်တရားသည်၊ အသေအချာ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့်
 ကိုယ်၊ ဘာသာပြောဆိုကြသောအတိုင်း၊ ဉာဏ်အားထင်ရှား၏။ ဉာဏ်
 အားထင်ရှားသောကြောင့်၊ အသေအချာ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့် ကိုယ်
 ပြောဆိုကြသောအတိုင်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှာ လွယ်၏။
 အသေအချာ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့်ကိုယ် ပြောဆိုကြသော အတိုင်း၊
 ဉာဏ်အားထင်ရှား၍၊ အသေအချာ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့်ကိုယ် ပြောဆို
 ကြသောအတိုင်း၊ ဉာဏ်ဖြင့်ရှုခြင်း သိမြင်ခြင်းငှာ လွယ်သော၊ ထိုထို
 နာမ်ရုပ်တရားကို၊ အသေအချာ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့်ကိုယ် ပြောဆိုကြ
 သောအတိုင်း၊ အားထုတ်အပ်၏ဆိုသည်။

မာဂဘောသာ တပါး၊ သက္ကဋဘာသာ ၁၀၀-အားဖြင့်၊ ၁၀၁-
 ပါးသော သာသာစကား တရားဒေသနာဖြင့်၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ အမည်
 နာမပညတ်ကို သိခြင်းသည်လည်း၊ ဝိပဿနာမှာ ပမာဏ မဟုတ်။
 နာမ်ရုပ်တို့၏သဘော တဇ္ဇာပညတ်ကို သိခြင်းသည်လည်း၊ ဝိပဿ
 နာမှာ ပမာဏ မဟုတ်။ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဆတ်ဆတ်သော ပရမတ်သ
 ဘောကို သိခြင်းသည်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာအရာမှာ ပမာဏဖြစ်၏။

တေသု တေန သမ္မသနံ အာရဘိတဗ္ဗံ ယထာ ပါကဒု
 ဝိပဿနာ ဘိနိဝေသောတိ ကတ္တာ၊ ပစ္ဆာပန အနုပဋ္ဌဟန္တေ

ပိ ဥပါယေန ဥပဋ္ဌဟာပေတွာ အနဝသေသတောဝ သမ္ပသိ
တဗ္ဗာ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ မဟာဋီကာ။

ယထာ၊ အကြင်အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ၊ ပါက
ရံ၊ ဉာဏ်အားထင်ရှား၏။ တထာ၊ ထိုရှေးဦးစွာ ဉာဏ်အားထင်ရှား
သော အခြင်းအရာအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာဘိနိဝေသော၊ ဝိပဿနာတည်
၏။ ဣတိ မနသိကတွာ၊ ဤသို့ နှလုံးပိုက်၍၊ တေသု၊ ထိုရှေးဦးစွာ
ဉာဏ်အား ထင်ရှားသောတရားတို့၌၊ သမ္ပသနံ၊ သမ္ပသနဉာဏ်ကို၊ အာ
ရဘိတဗ္ဗံ၊ အားထုတ်အပ်၏။ ပစ္ဆာပန၊ နောက်မှာကား။ အနုပဋ္ဌ
ဟန္တေပိ၊ ဉာဏ်အား မထင်ရှားသော်လည်း။ ဥပါယေန-နယေန၊
ရှေးနည်းဖြင့်၊ ဥပဋ္ဌဟာပေတွာ၊ ထင်ရှားစေ၍၊ အနဝသေသတော၊
အကြွင်းမရှိသောအားဖြင့်၊ ဓမ္မာ၊ တရားတို့ကို။ သမ္ပသိတဗ္ဗာ၊ သုံး
သပ်အပ်ကုန်၏။

နယဒဿန ဝသေနဝါ ဇေံ ဝုတ္တံ။ ပထမံ ဟိ ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာနံ
ဥဒယဗ္ဗယံ ဒိသွာ အထ အတိတာနာဂတေ နယံ နေတိ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ။

ဝါ၊ တနည်း။ နယဒဿနဝသေန၊ နည်းကိုပြုသည်၏ အစွမ်းအား
ဖြင့်၊ ဇေံ၊ ဤသို့။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်၏။ ဟိ၊ ဟုတ်၏။ ပထမံ၊ ရှေးဦးစွာ။
ပစ္စုပ္ပန်ဓမ္မာနံ၊ ပစ္စုပ္ပန်တရားတို့၏။ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ အဖြစ်အပျက်ကို။
ဒိသွာ၊ ရှုမြင်ပြီး၍။ အထ ပစ္ဆာ၊ ထိုနောင်မှ၊ အတိတာနာဂတေဓမ္မေ၊
အတိတ် အနာဂတ်တရား၌။ နယံ၊ နည်းကို။ နေတိ၊ ဆောင်သင့်၏။

တ္ထောဝတာ ကလာပတော ဓမ္မေ သင်္ဂဟေတွာ နယဘော
သမ္ပသနမတ္တံ ဒဿိတံ။ န တာဝ အနုပဒဓမ္မ ဝိပဿနာ ဝိဟိ
တာတိ သမ္ပသနာရမ္ဘ ဝိဝေနန္တိ ဝုတ္တံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ မဟာဋီကာ။

တ္ထောဝတာ၊ ဤမျှတည်းဖြင့်။ ကလာပတော၊ အစုအစုအားဖြင့်။
ဓမ္မေ၊ တရားတို့ကို။ သင်္ဂဟေတွာ၊ ပေါင်းချုံးရုံးစု ရေတွက်၍။ နယ
ဘော၊ နည်းကိုဆောင်သဖြင့်။ သမ္ပသနမတ္တံ၊ သုံးသပ်ရုံမျှကို။ ဒဿိ
တံ၊ ပြအပ်၏။ အနုပဒ ဓမ္မဝိပဿနာ၊ ပုန်အစဉ်အတိုင်း ဖြစ်သော
တရား၌ရှုသော ဝိပဿနာကို။ နတာဝ ဝိဟိတာ၊ မပီရင်အပ်။ ဣတိ၊

ထို့ကြောင့်။ သမ္မသနာရမ္ဘ ဝိစာနန္တိ၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ် အပ်သော အစီအရင်ဟူ၍။ ဝုတ္တံ၊ ဆိုအပ်ပြီ။

အာဂုဏ်နှုတ်တက် ရအောင်ကျက်၍၊ ဒေသနာပုဒ် အစဉ်အတိုင်း လာသောတရားကို။ ဝိပဿနာဉာဏ်မှာ တရံတခါမျှ မထင်ပါဘဲ လျက်၊ စိတ်ဖြင့်တွင်တွင် မရပ်မနား မအားလေပ်၊ မပြတ်အောင် သုံးသပ်ရမည် မဟုတ်ချေ။ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ရှုသော ဝိပဿနာဉာဏ်အား၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်အပျက်ထင် ရှားသောတရား၌၊ သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ်ကို၊ ရှေးဦးစွာ အား ထုတ်အပ်၏။ နောက်မှ မထင်ရှားသော်လည်း၊ ယခု သုံးသပ်သော နည်းဖြင့် ထင်ရှားသောတရား တပါးပါးကို၊ ၁၁-ပါးသောအရပ် တို့၌ထည့်၍၊ တပါးတပါးသော အရပ်၌၊ ခဏခဏ ဖြစ်ပျက်သမျှ အင်္ဂုနံ၊ ထပေါင်းတည်း အစုအစု ကလောင်ပြု၍ သုံးသပ်ပုံ။

မြင်သောခဏ (၁၁)ဋ္ဌာနဖြင့် သုံးသပ်ပုံ

မြင်သောခဏ၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ အဆင်း ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော အဆင်းကို၊ မမြေ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ရုပ်မျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍ ယခု ရုပ်ဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ အကြင်ရုပ်သည်၊ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ နောက် ဘဝ၌ ဖြစ်လေတံ့၊ ယခုဘဝ၌ဖြစ်၏။ ငါသန္တာန်အတွင်း၌ဖြစ်၏၊ သူ့ သန္တာန်အပ၌ဖြစ်၏။ အကြမ်း၌ဖြစ်၏၊ အနု၌ဖြစ်၏။ အယုတ်၌ဖြစ်၏။ အမြတ်၌ဖြစ်၏။ အဝေး၌ဖြစ်၏။ အနီး၌ဖြစ်၏။ အလုံးစုံဖြစ်သော ထို ရုပ်ကို၊ မမြေ-အနိစ္စဟု၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခဟု၊ အစိုးမရ-အနတ္တဟု ပိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်၏။

ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ပြီး၍၊ အကြင်ရုပ်သည် ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ ထိုရုပ် သည် ရှေးဘဝ၌ပင်ကုန်ပြီ၊ ယခုဘဝသို့ မရောက်၊ ကုန်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ မမြေ-အနိစ္စ၊ မမြေသော ရုပ်သည်၊ ပျက်စီး၏ ဟု ကြောက်စိတ် ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြေ ဆင်းရဲသော ရုပ်သည်၊ မြအောင် ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ၊

ငါ့ဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက် သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-
အနတ္တ။

အကြင်ရုပ်သည် နောင်ဘဝ၌ဖြစ်လတံ့၊ ထိုရုပ်သည် နောင်ဘဝ၌
ပင် ကုန်လတံ့၊ တာဘန်နောင်ဘဝသို့ မရောက်လတံ့၊ ကုန်သော အ
နက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ။ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် ယခု
ဘဝ၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် ယခုဘဝ၌ပင်ကုန်၏။ နောင်ဘဝသို့မရောက်၊
ကုန်သောအနက်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် ငါ့သန္တာန် အတွင်း၌
ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် ငါ့သန္တာန်အတွင်း၌ပင် ကုန်၏။ သူ့သန္တာန်အပ
၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် သူ့သန္တာန်
အပ၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် သူ့သန္တာန် အပ၌ပင် ကုန်၏။ ငါ့သန္တာန်
အတွင်း၏ အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် အ
ကြမ်း၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် အကြမ်း၌ပင် ကုန်၏။ အနု၏ အဖြစ်သို့
မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် အနု၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည်
အနု၌ပင်ကုန်၏။ အကြမ်း၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အ
ကြင်ရုပ်သည် အယုတ်၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် အယုတ်၌ပင်ကုန်၏။ အ
မြတ်၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် အမြတ်၌
ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် အမြတ်၌ပင်ကုန်၏။ အယုတ်၏အဖြစ်သို့မရောက်၊
ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည် အဝေး၌ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် အဝေး၌
ပင်ကုန်၏။ အနီး၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်။ ပ။ အနတ္တ။ အကြင်ရုပ်သည်
အနီး၌ပင်ဖြစ်၏။ ထိုရုပ်သည် အနီး၌ပင်ကုန်၏။ အဝေး၏ အဖြစ်သို့
မရောက်၊ ကုန်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ။ မမြဲသော
ရုပ်သည်၊ ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ရုပ်သည်၊ ငြိအောင်ချမ်း
သာအောင် ပြုတတ်သူ ငါ့ဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။ ဤသို့ပေါင်းချုံးရုံးစု ရေတွက်၍၊ ပိုင်းခြား
ဆုံးဖြတ်သောပညာသည်၊ သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။ ။
ငါ့၊ သူ ဟူရာ၌၊ ယခု အယူမရှိ၊ ရှေးက အယူရှိသောအတိုင်း၊ ငါ့သန္တာန်၊ သူ့သန္တာန်
ပြုတတ်သူ၊ ငါ့ဟု သုံးသပ်သည်မှတ်။

ကြားသောခဏစသည် (၁၁) ဌာနဖြင့် သုံးသပ်ပုံ

ကြားသောခဏ၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အသံထင်ရှား၏။ နံသောခဏ၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အနံ့ထင်ရှား၏။ စားသောခဏ၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အရသာထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အတွေ့ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော အတွေ့ကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ရုပ်မျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဤရုပ်သည် ယခုဖြစ်သကဲ့သို့။ ပ။ သိသောခဏ၊ သွားသောကာလ၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သွားတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော သွားတဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ရုပ်မျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဤရုပ်သည် ယခုဖြစ်သကဲ့သို့။ ပ။ သိသောခဏ၊ ရပ်သောကာလ၊ ရပ်-ရပ်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ရပ်တဲ့သဘောထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ထိုင်သောကာလ၊ ထိုင်-ထိုင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ထိုင်တဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ အိပ်သောကာလ၊ အိပ်-အိပ်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အိပ်တဲ့သဘောထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ရှေ့သွားသောကာလ၊ ရှေ့သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ရှေ့သွားတဲ့သဘောထင်ရှား၏။ ။ ဣရိယာပုထ် ၄-ပါးလုံးဖြင့်ပင်၊ ရှေ့သို့ကိုင်းရှိုင်း ကုန်းညွှတ်သည်ကိုယူ။

သိသောခဏ၊ ခြေလှမ်းသောကာလ၊ လှမ်း-လှမ်းတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ လှမ်းတဲ့သဘောထင်ရှား၏။ သိသောခဏ ကြည့်သောကာလ၊ ကြည့်-ကြည့်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကြည့်တဲ့သဘောထင်ရှား၏။ (ရှေ့၊ နောက်၊ ထက်၊ အောက်၊ လက်ျာ၊ လက်ဝဲ ကြည့်သော သဘောကိုယူ။) သိသောခဏ၊ ကွေးသောကာလ၊ ကွေး-ကွေးတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကွေးတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ဆန့်သောကာလ၊ ဆန့်-ဆန့်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဆန့်တဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ကိုင်သောကာလ၊ ကိုင်-ကိုင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကိုင်တဲ့သဘောထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ယူသောကာလ၊ ယူ-ယူတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ယူတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။

ကြားသောခဏစသည် ၁၁-ဋ္ဌာနဖြင့် သုံးသပ်ပုံ ၃၇၇

သိသောခဏ၊ စားသောကာလ၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ စားတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ သောက်သောကာလ၊ သောက်-သောက်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောက်တဲ့ သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ခဲသောကာလ၊ ခဲ-ခဲတယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ ခဲတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ လျက်သော ကာလ၊ လျက်-လျက်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ လျက်တဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ စားဘွယ်၊ သောက်ဘွယ်၊ ခဲဘွယ်၊ လျက်ဘွယ်ကို၊ ကိုင်သည် မှစ၍ မြို့သည်တိုင်အောင်၊ လက် ပါးစပ်တို့၏ အပြုအပြင် အမူအရာ သဘောစုကိုယူ။

သိသောခဏ၊ ကျင်ကြီးစွန့်သောကာလ၊ ကျင်ကြီးစွန့်-စွန့်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကျင်ကြီး ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ ကျင်ငယ်စွန့်သောကာလ၊ ကျင်ငယ်စွန့်-စွန့်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကျင်ငယ် ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ အိပ်ပျော်သောကာလ၊ အိပ်ပျော်-အိပ်ပျော်တယ်ဟု၊ နိုးသောကာလ၊ နိုး-နိုးတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ အိပ်ပျော်တဲ့သဘော၊ နိုးသောသဘော ထင်ရှား၏။ နိုး၍ဆင်ခြင်က၊ ရှေးယခင်က အိပ်ပျော်၍ မလှုပ်ရှားသောကိုယ်၊ ယခုနိုး၍ လှုပ်ရှားသောကိုယ် အမူအရာ ထင်သော သဘောကိုယူ။ သိသောခဏ၊ ပြေးဆိုသောကာလ ပြောဆို-ပြောဆိုတယ်ဟု၊ ဆိတ်ဆိတ်နေသောကာလ၊ ဆိတ်ဆိတ်နေ-နေတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ပြောဆိုတဲ့သဘော၊ ဆိတ်ဆိတ်နေတဲ့သဘော ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော ဆိတ်ဆိတ်နေတဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနုတ္တ၊ ရုပ်မျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဤရုပ်သည် ယခုဖြစ်သကဲ့သို့ပ။ မြင်သောခဏ-မျက်စိ၊ ကြားသောခဏ-နား၊ နံသောခဏ-နှာ၊ စားသောခဏ-လျှာ၊ ထိသောခဏ-ကိုယ်၊ သိသောခဏ-စိတ်ဗြဟ္မာ နှလုံး၊ ဇေ-ဒွါရအစရှိသော၊ ဒွါရ အာရုံကောဋ္ဌာသ၊ ရုပ်အာယတန၊ ရုပ်ခေတ်၊ ရုပ်ဣန္ဒြေ၊ ရုပ်ကာမခေတ်၊ ရုပ်ဘဝ၊ ရုပ်ပဋိစ္စသမုပ္ပါန် ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ ရှုသောဉာဏ်အား၊ အဖြစ်အပျက် ထင်ရှားသော၊ တပါးတပါးသော ရုပ်တရားကိုသာ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဤရုပ်သည် ယခုဖြစ်သကဲ့

သို့၊ ထို့အတူ ရှေးဘဝ၌ဖြစ်၏။ အစ-သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ် မည်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်သွား မမှားနိုင်ပြီ။ ။ရုပ်ကို သုံးသပ်ပုံ။

သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ
(၁၁)ဌာန၌ ထင်ပုံကို ပြခြင်း

မြင်သောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော နှစ်သက် တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝေဒနာ မျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ မြင်သောခဏ၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘော ထင်လျှင်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင် ရှား၏။ ထင်ရှားသော မနှစ်သက်တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ- ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ မြင်သော ခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘောလည်း မထင်၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘော လည်းမထင်လျှင်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင် ရှား၏။ ထင်ရှားသော နှစ်သက်သည်လည်း မဟုတ်၊ မနှစ်သက်သည် လည်း မဟုတ်တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ- အနတ္တ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ယခု ဝေဒ နာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဤဝေဒနာသည် ရှေးဘဝ၌ ဖြစ်၏။ နောင် ဘဝ၌ဖြစ်၏။ ယခုဘဝ၌ ဖြစ်၏။ ငါ့သန္တာန် အတွင်း၌ ဖြစ်၏။ သူ့ သန္တာန်အပ၌ဖြစ်၏။ အကြမ်း၌ ဖြစ်၏။ အနု၌ဖြစ်၏။ အယုတ်၌ဖြစ်၏။ အမြတ်၌ဖြစ်၏။ အဝေး၌ဖြစ်၏။ အနီး၌ဖြစ်၏။ အလုံးစုံသော ထိုဝေဒ နာကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တဟု ပိုင်းခြားဆုံး ဖြတ်၏။

ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ပြီး၍၊ အကြင်ဝေဒနာသည် ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ ထို ဝေဒနာသည် ရှေးဘဝ၌ပင်ကုန်ပြီ၊ ယခု ဘဝသို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝေဒနာသည်၊ ပျက် စီး၏ဟု ကြောက်စိတ်ဘေး ထင်သောအနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်း ရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ဝေဒနာသည်၊ မြဲအောင် ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါ့ဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အ

စိုးမရ-အနတ္တ။ အကြင်ဝေဒနာသည် နောင်ဘဝ၌ဖြစ်လတံ့၊ ထိုဝေဒနာသည် နောင်ဘဝ၌ပင်ကုန်လတံ့၊ နေ င် တဖန်ထဝသို့ မရောက်လတံ့၊ အကြင်ဝေဒနာသည် ယခုဘဝ၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် ယခုဘဝ၌ပင်ကုန်၏၊ နောင်ဘဝသို့ မရောက်၊ အကြင် ဝေဒနာသည် ငါ့သန္တာန်အတွင်း၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် ငါ့သန္တာန်အတွင်း၌ပင်ကုန်၏၊ အပ၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ အကြင်ဝေဒနာသည် သူ့သန္တာန်အပ၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် သူ့သန္တာန်အပ၌ပင်ကုန်၏၊ အတွင်း၏အဖြစ်သို့မရောက်၊

အကြင်ဝေဒနာသည် အကြမ်း၌ဖြစ်၏ ထိုဝေဒနာသည် အကြမ်း၌ပင်ကုန်၏၊ အနု၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ အကြင် ဝေဒနာသည် အနု၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် အနု၌ပင်ကုန်၏၊ အကြမ်း၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ အကြင်ဝေဒနာသည် အယုတ်၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် အယုတ်၌ပင်ကုန်၏၊ အမြတ်၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ အကြင်ဝေဒနာသည် အမြတ်၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် အမြတ်၌ပင်ကုန်၏၊ အယုတ်၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ အကြင်ဝေဒနာသည် အဝေး၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် အဝေး၌ပင်ကုန်၏၊ အနီး၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ အကြင်ဝေဒနာသည် အနီး၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝေဒနာသည် အနီး၌ပင်ကုန်၏၊ အဝေး၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မြဲသော ဝေဒနာသည်၊ ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်စိတ်ဘေးထင်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ဝေဒနာသည်၊ ငြိအောင်ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါ့ဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဤသို့ ပေါင်းချုပ် ရုံးစု ရေတွက်၍ ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်သော ပညာသည်၊ သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။

ကြားသောခဏစသည်၌ ဝေဒနာသုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း

ကြားသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘော ထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ ကြားသောခဏ၊ မနှစ်သက်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသော

ဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ ကြားသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘောလည်း မထင်၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘောလည်း မထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။ နံသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ နံသောခဏ၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ နံသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့သဘောလည်း မထင်၊ မနှစ်သက်တဲ့သဘောလည်း မထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။ စားသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ စားသောခဏ၊ မနှစ်သက်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ စားသောခဏ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘောလည်း မထင်၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘောလည်း မထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။

ထိသောခဏ၊ ကိုယ်သက်သာတဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သုခ ထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ ကိုယ်မသက်သာတဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒုက္ခ ထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ စိတ်သက်သာတဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ စိတ်မသက်သာတဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ ကိုယ်သက်သာသည်၊ မသက်သာသည် ဟုတ်၊ စိတ်သက်သာသည်၊ မသက်သာသည် မဟုတ်ထင်လျှင်၊ ထိ ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။

သိသောခဏ၊ သွားသောကာလ၊ နှစ်သက်တဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ သွားသောကာလ၊ မနှစ်သက်တဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ သိသောခဏ၊ သွားသောကာလ၊ နှစ်သက်သည်၊ မနှစ်သက်သည် မဟုတ်

ထင်လျှင်၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။ ဆိတ်ဆိတ်နေသောကာလ တိုင်အောင်သွား။

ထိသောဓဏ၊ တွေးတော၊ ကြံဆ၊ စူးစမ်း၊ စိစစ်သောကာလ၊ နှစ်သက်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ တွေး-တွေးတယ်၊ ကြံ-ကြံတယ်၊ ဆ-ဆတယ်၊ စူးစမ်း-စူးစမ်းတယ်၊ စိစစ်-စိစစ်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောမနဿ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော နှစ်သက်တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ မနှစ်သက်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ဒေါမနဿ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော မနှစ်သက်တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ နှစ်သက်သည်၊ မနှစ်သက်သည် မဟုတ်ထင်လျှင် ဥပေက္ခာ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော နှစ်သက်သည်၊ မနှစ်သက်သည် မဟုတ်တဲ့သဘောကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝေဒနာမျှသာတည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍၊ ယခု ဝေဒနာဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ဤဝေဒနာသည် ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ အစ-သုံးသပ်သော သမ္မုသနဉာဏ်မည်၏။ အသုံးတိုင်အောင်သွား မမှားပြီ။ ။ဝေဒနာကို သုံးသပ်ပုံ။

သညာ သုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း

မြင်သောဓဏ၊ အညို၊ အရွှေ၊ အနီ၊ အဖြူစသည်၊ တခုခု မှတ်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာထင်ရှား၏။ ကြားသောဓဏ၊ အသံကြီး၊ အသံကျယ်စသည်၊ တခုခု မှတ်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာထင်ရှား၏။ နံသောဓဏ၊ အမွှေး၊ အပုတ်စသည်၊ တခုခုထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာ ထင်ရှား၏။ စားသောဓဏ၊ အချို၊ အချဉ်၊ အစပ်၊ အဖန်၊ အငန်၊ အခါးစသည်၊ တခုခုမှတ်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာ ထင်ရှား၏။ ဝါသောဓဏ၊ တိုက်၊ ခိုက်၊ စူး၊ ယှ၊ ပူ၊ အေး၊ နွေး၊ ချမ်း၊ တိုး၊ ငွေ့၊ ကောက်၊ ကန်၊ တောင့်၊ ဧရာင့်၊ နင့်၊ အင့်စသည်၊ တခုခု မှတ်တဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာ ထင်

ရှား၏။ သိသောဓဏ၊ သွားသောကာလ၊ လှုပ်ရှား၊ ပြောင်းရွှေ့၊ တရွေ့ရွေ့စသည်၊ တချခုမှတ်တဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သညာ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော မှတ်တဲ့ သဘောကို၊ မဖြေ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ သညာမျှသာ တည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍ ယခုသညာ ဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ဤသညာသည် ရှေးတဝ၌ဖြစ်ပြီ။ အစ-သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ် မည်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်သွား မမှားပြီ။ ။သညာကို သုံးသပ်ပုံ။

သင်္ခါရ သုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း

မြင်သောဓဏ၊ မြင်မှုပြုတဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ ကြားသောဓဏ၊ ကြားမှုပြုတဲ့ သဘော ထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ နံသောဓဏ၊ နံမှုပြုတဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ စားသောဓဏ၊ စားမှုပြုတဲ့ သဘောထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ ထိသောဓဏ၊ ထိမှုပြုတဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ ထိ-ထိတယ် ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ သိသောဓဏ၊ သွားသော ကာလ၊ သွားမှုပြုတဲ့သဘောထင်လျှင်၊ သွား-သွားတယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ စေတနာ ထင်ရှား၏။ ထင်ရှားသော ပြုတဲ့သဘောကို၊ မဖြေ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ စေတနာ သင်္ခါရမျှသာ တည်းဟု သုံးသပ်၏။ သုံးသပ်ပြီး၍ ဤသင်္ခါရသည် ယခုဖြစ်သကဲ့သို့ ထို့အတူ ရှေးတဝ၌ဖြစ်၏။ အစ-သုံးသပ်သော သမ္မသနဉာဏ်မည်၏။ အဆုံးတိုင်အောင်သွား မမှားပြီ။ ။သင်္ခါရကို သုံးသပ်ပုံ။

ဝိညာဉ်သုံးသပ်ပုံ အရပ် ၁၁-ပါးနှင့် ပိုင်းခြား၍ ပြခြင်း

မြင်သောဓဏ၊ မြင်တဲ့သဘော ထင်လျှင် မြင်-မြင်တယ်ဟု ရှုသော ဉာဏ်အား၊ စက္ခုဝိညာဏ် ထင်ရှား၏။ ကြားသောဓဏ၊ ကြားတဲ့ သဘော ထင်လျှင်၊ ကြား-ကြားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ သောတ ဝိညာဏ် ထင်ရှား၏။ နံသောဓဏ၊ နံတဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ နံ-နံတယ်

ဝိညာဉ်သုံးသပ်ပုံ အရပ် ၁၁-ပါးနှင့် ဝိုင်းခြား၍ပြခြင်း ၃၈၃

ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဗာဒိညာဉ်ထင်ရှား၏။ စားသောခဏ၊ စား
တဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ စား-စားတယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ဇိဝှါ
ဝိညာဉ် ထင်ရှား၏။ ထိသောခဏ၊ ထိတဲ့သဘောထင်လျှင်၊ ထိ-ထိ
တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ကာယဝိညာဉ် ထင်ရှား၏။ သိသော
ခဏ၊ သွားသောကာလ၊ သွားလိုတဲ့သဘော ထင်လျှင်၊ သွား-သွား
တယ်ဟု ရှုသောဉာဏ်အား၊ မနောဝိညာဉ် ထင်ရှား၏။ ထင်ရှား
သော၊ မြင်တဲ့သဘော၊ ကြားတဲ့သဘော၊ နံတဲ့သဘော၊ စားတဲ့သ
ဘော၊ ထိတဲ့သဘော၊ သွားလိုတဲ့သဘောကို၊ တကြိမ်စီ တကြိမ်စီ၊
မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-အနတ္တ၊ ဝိညာဉ်မျှသာတည်းဟု
သုံးသပ်၏။

သုံးသပ်ပြီး၍၊ ဤဝိညာဉ်သည် ယခုဖြစ်သကဲ့သို့၊ ထို့အတူ ရှေး
ဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်လတံ့၊ ယခုဘဝ၌ ဖြစ်၏။ ငါသန္တာန်
အတွင်း၌ဖြစ်၏။ သူ့သန္တာန် အပ၌ဖြစ်၏။ အကြမ်း၌ ဖြစ်၏။ အနု၌
ဖြစ်၏။ အယုတ်၌ဖြစ်၏။ အမြတ်၌ဖြစ်၏။ အဝေး၌ဖြစ်၏။ အနီး၌ဖြစ်၏။
အလုံးစုံဖြစ်သော ဝိညာဉ်ကို၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ အစိုးမရ-
အနတ္တဟု ဝိုင်းခြားဆုံးဖြတ်၏။ ဝိုင်းခြား ဆုံးဖြတ်ပြီး၍၊ အကြင်
ဝိညာဉ်သည် ရှေးဘဝ၌ဖြစ်ပြီ၊ ထိုဝိညာဉ်သည် ရှေးဘဝ၌ပင်ကုန်
ပြီ၊ ယခုဘဝသို့ မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-
အနိစ္စ၊ မမြဲသောဝိညာဉ်သည် ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်ဘေး
ထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော
ဝိညာဉ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော
အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင်ဝိညာဉ်သည် နောင်ဘဝ၌ ဖြစ်လတံ့၊ ထိုဝိညာဉ်သည်
နောင်ဘဝ၌ပင်ကုန်လတံ့၊ နောင်တဖန်ဘဝသို့ မရောက်လတံ့၊ ကုန်
သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝိညာဉ်သည်
ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊
ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသောဝိညာဉ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာ
အောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင် ဝိညာဏ်သည် ယခုဘဝ၌ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဏ်သည် ယခုဘဝ၌ပင်ကုန်၏။ နောင်ဘဝသို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသောဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်တေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင် ဝိညာဏ်သည် ငါ့သန္တာန် အတွင်း၌ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဏ်သည် ငါ့သန္တာန်အတွင်း၌ပင်ကုန်၏။ အပ၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်တေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသောဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော အနှစ် ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင်ဝိညာဏ်သည် သူ့သန္တာန်အပ၌ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဏ်သည် သူ့သန္တာန်အပ၌ပင်ကုန်၏။ အတွင်း၏အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်တေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့် ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင် ဝိညာဏ်သည် အကြမ်း၌ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဏ်သည် အကြမ်း၌ပင်ကုန်၏။ အနု၏ အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု၊ ကြောက်စိတ်တေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ၊ မမြဲ၊ ဆင်းရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင်ဝိညာဏ်သည် အနု၌ဖြစ်၏။ ထိုဝိညာဏ်သည် အနု၌ပင်ကုန်၏ဟု၊ အကြမ်း၏ အဖြစ်သို့မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘော

ကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသောဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်
စိတ်ဘေးထင်သော အနက် သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊
ဆင်းရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ
ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-
အနတ္တ။

အကြင်ဝိညာဏ်သည် အယုတ်၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝိညာဏ်သည် အယုတ်
၌ပင်ကုန်၏၊ အမြတ်၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်သောအနက်သဘော
ကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသောဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်
စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်း
ရဲသောဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူ
သော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင် ဝိညာဏ်သည် အမြတ်၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝိညာဏ်သည် အမြတ်
၌ပင်ကုန်၏၊ အယုတ်၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်သောအနက်သဘော
ကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ။ မမြဲသောဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်
စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်း
ရဲသောဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူ
သော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင် ဝိညာဏ်သည် အဝေး၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝိညာဏ်သည် အဝေး၌
ပင်ကုန်၏၊ အနီး၏အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်သော အနက်သဘော
ကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ၊ မမြဲသော ဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်
စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊ ဆင်း
ရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ ငါဟူ
သော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-အနတ္တ။

အကြင်ဝိညာဏ်သည် အနီး၌ဖြစ်၏၊ ထိုဝိညာဏ်သည် အနီး၌ပင်
ကုန်၏၊ အဝေး၏ အဖြစ်သို့ မရောက်၊ ကုန်သော အနက် သဘော
ကြောင့်၊ မမြဲ-အနိစ္စ။ မမြဲသော ဝိညာဏ်သည် ပျက်စီး၏ဟု ကြောက်
စိတ်ဘေးထင်သော အနက်သဘောကြောင့်၊ ဆင်းရဲ-ဒုက္ခ။ မမြဲ၊
ဆင်းရဲသော ဝိညာဏ်သည်၊ မြဲအောင်၊ ချမ်းသာအောင် ပြုတတ်သူ

ငါဟူသော အနှစ်ကင်းသော အနက်သဘောကြောင့်၊ အစိုးမရ-
အနတ္တ၊ ဤသို့ပေါင်းချိုးရုံးစု ရေတွက်၍၊ ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်သော
ပညာသည်၊ သုံးသပ်သော သံဗ္ဗသနဉာဏ်မည်၏။ ။ ဝိညာဏ်ကို သုံးသပ်ပုံ။

အနိစ္စပရိယာယ် ၁၀-ပါး၊ ဒုက္ခပရိယာယ် ၂၅-ပါး၊ အနတ္တ
ပရိယာယ် ၅-ပါး ပြားသော နယဝိပဿနာ ၄၀-တို့ဖြင့်
အဖြစ်အပျက်ထင်အောင် သုံးသပ်ပုံကို ပြခြင်း။

ဤသို့သော နည်းဖြင့်၊ ကလာပသမ္မသန နယဝိပဿနာကို အား
ထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်းရှုသော
ဝိပဿနာဉာဏ်အား၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်အပျက် ထင်
ရှားသော၊ ရုပ်၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ သင်္ခါရ၊ ဝိညာဏ်တရား ခန္ဓာ ၅-ပါး၌၊
သုံးသပ်ပါများ၍ သမ္မသနဉာဏ် အမြင်သန်သည် ရှိသော်၊ မမြဲဟု
သုံးသပ်သော- အနိစ္စ သမ္မသနဉာဏ်၏ ထင်မြင်ချက်၊ အနိစ္စာနုပဿ
နာ၏ ပရိယာယ်အချင်းအရာ ၁၀-ပါး။ ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်သော-
ဒုက္ခသမ္မသနဉာဏ်၏ ထင်မြင်ချက်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၏ ပရိယာယ်အ
ချင်းအရာ ၂၅-ပါး။ အစိုးမရဟု သုံးသပ်သော အနတ္တ သမ္မသန
ဉာဏ်၏ ထင်မြင်ချက်၊ အနတ္တာနုပဿနာ၏ ပရိယာယ် အချင်းအရာ
၅-ပါးပြားသော၊ နယဝိပဿနာ ၄၀-တို့၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ အဖြစ်၊
အပျက်ထင်အောင် သုံးသပ်၏။

အဘယ်သို့ သုံးသပ်သနည်း။ ခန္ဓာ နာမ်ရုပ်၏ ဖြစ်သင့်သော သ
ဘောအနေကို၊ ရှာဖွေ တွေးတော ကြံဆ၊ အနုမာနလည်း မဟုတ်၊
သဏ္ဍန်ပမာဏ အကြီးကိုငယ်အောင် ခွဲစိတ်ချ၍၊ မြူသေး မြူဖွား မျက်
စိကို မြှိတ်၍ ထားသော်လည်း၊ အဆင်း၏အလား စိတ်၌ တဖွားဖွား
ထင်သော ပညတ်၏ အရလည်းမဟုတ်၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း
ရှုသော ဝိပဿနာဉာဏ်အား၊ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်၊ အ
ပျက်ထင်ရှားသော သဘောတရားကို သုံးသပ်၏။ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏ အ
ဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်၊ အပျက် ထင်ရှားသော သဘောတရားသည် သင်္ခါရ
လည်းမည်၏။ ခန္ဓာစသည်လည်း မည်၏။ သင်္ခါရ ဟူသော အမှတ်၊
ခန္ဓာဟူသော အမှတ်ကိုမလို၊ ကိုယ်၊ ဘာသာနှင့် ကိုယ် ပြောဆိုကြ

သောအတိုင်း၊ မျက်စိ၊ နား၊ နှာစသည်ဖြင့် မှတ်အပ်သော၊ ဆတ်ဆတ် ပရမတ်သဘောတရား၏ အဖြစ်၊ အပျက်ကို၊ ထင်အောင် သုံးသပ် သော်သာလျှင်၊ ဝိပဿနာဉာဏ် အမြင်ဖြစ်၏။

ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏အဖြစ်၊ အပျက်ကို မဒြိနိုင်ရာဟု ဆိုသော်လည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြစ်လျှင် ၁၁-ပါးသော အရပ်ကိုလွှတ်၊ တပ်အပ် ထင်သော ပစ္စုပ္ပန်အာရုံကို စွတ်၍သိုက်သဖြင့်၊ အဖြစ်၊ အပျက်ကိုမိ သည်။ ပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏အဖြစ်ဖြင့်၊ ရှေးဦးစွာ အဖြစ်၊ အပျက်ထင်မြင် သော-ဓဏပစ္စုပ္ပန်၊ ထင်မြင်တိုင်း မရပ်မဆိုင်းနိုင်သေး၊ တဆင့်ပိုင်း ခြားသော-သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်၊ ပိုင်းခြားတိုင်း မရပ်မဆိုင်းနိုင်သေး၊ အဆင့်ဆင့်သုံးသပ်သော-အဒ္ဓါ ပစ္စုပ္ပန်။ နယဒိပဿနာဉာဏ်သည်၊ ပထမသမ္မသနဉာဏ်၊ ဒုတိယသမ္မသနဉာဏ်၊ တတိယသမ္မသနဉာဏ် အားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ ပထမသမ္မသနဉာဏ် သည်၊ ၁၁-ပါးသော အရပ်ကိုလွှတ်၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက် ကိုမိ၏။ ဒုတိယသမ္မသနဉာဏ်သည်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကို လွှတ်၏။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကို မိ၏။ တတိယသမ္မသနဉာဏ်သည်၊ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွှတ်၏။ ဓဏ ပစ္စုပ္ပန်အဖြစ်အပျက်ကို မိ၏။ ။မှီအောင် သုံးသပ်ပုံ။

တော ၄၀-အရ သုံးသပ်ပုံကို ပြဆိုခြင်း

။ = = ။ ဤလက္ခဏာ ၂-ခုအတွင်း၌ရှိသော ရှေ့စကားရပ်ကို၊ နောက်၌ပြသား သော ။ = = ။ ဤလက္ခဏာ တွေမြင်ရာ တွေမြင်ရာသို့ လိုက်။

။ - ခန္ဓာ နာမ်ရပ်၌ အတွင်းဝင်သော သင်္ခါရတရား တပါး တပါး၊ ဓဏဓဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်းရှုသော ဉာဏ်အား၊ ပစ္စုပ္ပန် အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့် အဖြစ်အပျက်ထင်ရှားသော၊ ကွေးခြင်း ဆန့်ခြင်း စသော-ရုပ်၊ မြင်ခြင်း ကြားခြင်းစသော-နာမ်၊ ဤရုပ်၊ နာမ် ၂-ပါးတို့ တွင်၊ အာရုံထင်ခိုက် ထင်ခိုက် တပါးတပါးသော သဘောတရား ကို = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-မမြဲဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၏ ပျက်သောသဘောနှင့် နီးသည်ကို

မြင်၍၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်သော-အစ၊ ပျက်သော-အဆုံးရှိသည်ကို မြင်၍၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ (၁) အနိစ္စတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ဆင်းရဲဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍ ခဏဓဏ မပြတ်မပြတ်၊ ဖြစ်သဖြင့် ပင် ပန်း၊ ပျက်သဖြင့် ပင်ပန်းသည်ကို မြင်၍၊ ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်၏။ ဆင်းရဲ အပေါင်း၏ တည်ရာ မှီရာဖြစ်သည်ကို မြင်၍၊ ဆင်းရဲဟု သုံးသပ်၏။ (၂) ဒုက္ခတော။

။ = - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး ၍ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော-ရောဂါဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍ အစာပေး၍ မွေးမြူမှုတရ၊ အဝတ်ပေး၍ မွေးမြူမှုတရ၊ အိပ်ရာနေရာပေး၍ မွေးမြူမှုတရ၊ ကျမ္မာလိုရေး ဆေးဝါးပေး၍ မွေးမြူမှုတရသည်ကို မြင်၍ ရောဂါဟု သုံးသပ်၏။ (၃) ရောဂတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အိုင်းနာဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ကိုယ်စိတ်ဆင်းရဲ ဆူ တံကျင်၊ ခဏမပြတ် ဥပါဒ်ဇီဘင် သင်္ခါရဆင်းရဲ ဆူးတံကျင်၊ နာသဖြင့်ဖောက်ပြန်၊ အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သောဆင်းရဲ ဆူးတံကျင်၊ စူးဝင်သည်ကို မြင်၍၊ အိုင်းနာဟု သုံးသပ်၏။ မစင်ကြယ်သော ကိလေသာ သွေးပြည်ယိုစီးသည်ကို မြင်၍၊ အိုင်းနာဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်အစ ဖူးဖူးရောင်၊ တည်အလယ် မှည့်ရင့်၊ ပျက်အဆုံး အက်ကွဲ ငြိပေါက်သည်ကို မြင်၍၊ အိုင်းနာဟု သုံးသပ်၏။ ။ အိုင်းကျယ်င်းနာ၊ အနာပျက်၊ အနာဖက်ခွက်နှင့်တူသော ခန္ဓာနာမ်ရုပ်ဟူလို။ (၄) ဂဏ္ဍတော။

။ = - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ငြောင့်ဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-အတွင်းထိပ်၊ ပျက်-အတွင်းထိပ်၊ နှိပ်သည်ကို မြင်၍၊ ငြောင့်ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-အတွင်းနဲ့၊ ပျက်-အတွင်းနဲ့၊ ထိုးကလဲသည်ကို မြင်၍၊ ငြောင့်ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-အတွင်း

ဂုဏ်၊ ပျက်-အတွင်းဂုဏ်၊ အနှုတ်ခက်သည်ကို မြင်၍၊ ငြောင့်ဟု သုံးသပ်၏။ (၅) သလ္လတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-မကောင်းဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍ ဖြစ်-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်၊ ပျက်-ကဲ့ရဲ့ဘွယ်ကို မြင်၍၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-အကျိုးမဲ့၊ ပျက်-အကျိုးမဲ့ကို မြင်၍၊ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-မကောင်းမှု၏တည်ရာ၊ ပျက်-မကောင်းမှု၏တည်ရာကို မြင်၍ မကောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၆) အယတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-သူနားဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍ ဖြစ်-အကြောင်း သူတပါး၏ အလိုသို့လိုက်ရ၊ ပျက်-အကြောင်း သူတပါး၏ အလိုသို့လိုက်ရသည်ကို မြင်၍၊ သူနာဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-သူနာ၏နိုးသော အကြောင်း၊ ပျက်-သူနာ၏နိုးသော အကြောင်းကို မြင်၍၊ သူနာဟု သုံးသပ်၏။ (၇) အာဗာဓတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-သူတပါးဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍ ဖြစ်-ကိုယ် အလိုမဟုတ်၊ ပျက်-ကိုယ် အလိုမဟုတ်သည် မြင်၍၊ သူတပါးဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-ကိုယ် အစီရင်၊ ပျက်-ကိုယ် အစီရင် မဟုတ်သည်ကို မြင်၍၊ သူတပါးဟု သုံးသပ်၏။ (၈) ပရတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အပြုအပျက်ဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ နာသဖြင့် ပြုပျက်၊ အိုသဖြင့် ပြုပျက်၊ သေသဖြင့် ပြုပျက်သည်ကို မြင်၍၊ အပြုအပျက်ဟု သုံးသပ်၏။ (၉) ပလောကတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ပျက်စီးခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ပျက်စီးခြင်း အ

ကြောင်း၊ ပျက်-ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းကိုမြင်၍၊ ပျက်စီးခြင်း အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၁၀) ဤတိတော။ ။ဉာတိ၊ ဘောဂ၊ ရောဂ၊ သီလ၊ ဒိဋ္ဌိ ဗျသနတရား ၅-ပါးတို့၏ အကြောင်းဟူလို။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ဥပနိဟု ပိုင်းခြား၏။ ဒိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ဒဏ်သင့်၊ ပျက်-ဒဏ်သင့်သည်ကို မြင်၍၊ ဥပနိဟု သုံးသပ်၏။ ဒဏ်အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်သည်ကို မြင်၍၊ ဥပနိဟု သုံးသပ်၏။ (၁၁) ဥပဒ္ဒဝတော။

။ - - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ဘေးဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ကြောက်မက်ဘွယ်၊ ပျက်-ကြောက်မက်ဘွယ်ကို မြင်၍၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-မအေး၊ ပျက်-မအေးသည်ကို မြင်၍၊ ဘေးဟု သုံးသပ်၏။ (၁၂) ဘယတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အပြစ်မပြတ်ဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက်၊ ပျက်-အကျိုးမဲ့ အစဉ်တစိုက် ကပ်လိုက်သည်ကို မြင်၍၊ အပြစ်မပြတ်ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-အပြစ်ကပ်ငြိ၊ ပျက်-အပြစ်ကပ်ငြိ၊ သည်းခံချိဌာမထိုက်သည်ကို မြင်၍၊ အပြစ်မပြတ်ဟု သုံးသပ်၏။ (၁၃) ဥပသဂ္ဂတော။

။ = - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-လှုပ်ရှားပြောင်းရွှေ့ ဘရွေ့ရွှေ့ဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ နာသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ အိုသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ သေသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ ရသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ မရသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ ခြံရံသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ မခြံရံသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ ဆင်းရဲချမ်းသာသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့၊ ကဲ့ရဲ့ ချီမွမ်းသဖြင့် ကိုယ်စိတ်ပြောင်းရွှေ့သည်ကို မြင်၍၊ လှုပ်ရှားပြောင်းရွှေ့၊ တရွေ့ရွေ့ဟု သုံးသပ်၏။ (၁၄) ဝလတော။

။ - - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု၊ ကိုရူ၏။ ရှုပြီး၍ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ပျက်စီးသော အလေ့ဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်လျှင် ဧကန် ကိုယ် ပယောဂ၊ သူ့ ပယောဂဖြင့်၊ အမှန်ပျက်စီးသည်ကို မြင်၍၊ ပျက်စီးသော အလေ့ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်လျှင် ဧကန် သဘောအားဖြင့် အမှန်ပျက်စီးသည်ကို မြင်၍၊ ပျက်စီးသော အလေ့ဟု သုံးသပ်၏။ (၁၅) ပဏှိတော။

။ - - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရူ၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-မမြဲဟု ဝိုင်း ခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်ခဏ ပျက်ခဏ အခိုက်အတန့် ကျသည်ကို မြင်၍၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-တဖြစ်ထဲ၊ ပျက်-တပျက်ထဲ၊ တည်မြဲ မရှိသည်ကို မြင်၍၊ မမြဲဟု သုံးသပ်၏။ (၁၆) အင်္ဂုဏတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရူ၏။ ရှုပြီး၍ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အစောင့် အရှောက်မရှိဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်ခြင်း မစောင့်ရှောက်၊ ပျက်ခြင်း မစောင့်ရှောက်သည်ကို မြင်၍၊ အစောင့်အရှောက် မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်ခြင်း ဧွင့်မရ၊ ပျက်ခြင်း ဧွင့်မရသည်ကို မြင်၍၊ အ စောင့်အရှောက်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ (၁၇) အတာဏတော။

။ - - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရူ၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ပုန်းအောင်း ရာမရှိဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ဒိဋ္ဌိရာမထိုက်၊ ပျက်-ဒိဋ္ဌိရာ မထိုက်သည်ကို မြင်၍၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-ဒိဋ္ဌိရာ မပြုနိုင်၊ ပျက်ဒိဋ္ဌိရာ မပြုနိုင်သည်ကို မြင်၍၊ ပုန်းအောင်းရာမရှိဟု သုံး သပ်၏။ (၁၈) အလေဏတော။

။ - - ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရူ၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ကိုးကွယ်ရာ မရှိဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ဘေးဟု အောင်းမေ့စေတတ်၊ ပျက်-ဘေးဟု အောင်းမေ့စေတတ်သည်ကို မြင်၍၊ ကိုးကွယ်ရာမရှိဟု သုံးသပ်၏။ (၁၉) အသရုဏတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု
 ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- ကြံဆတိုင်း
 မကျ အလိုမှကင်း၏ဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ် ပျက်-မမြဲ၊
 ဖြစ်၊ ပျက်-မတင့်တယ်၊ ဖြစ်၊ ပျက်- မချမ်းသာ၊ ဖြစ် ပျက်- အလိုမ
 သိုက်သည် ကိုမြင်၍၊ ကြံဆတိုင်း မကျ အလိုမှကင်း၏ဟု သုံးသပ်၏။
 (၂၀) ရိတ္တတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်
 မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- ကြံဆတိုင်း
 မပြီး အချည်းနှီးဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်ပျက် မမြဲ၊ ဖြစ်ပျက်
 မတင့်တယ် ဖြစ်ပျက်ချမ်းသာ၊ ဖြစ်ပျက် အလိုမလိုက် သည်ကိုမြင်
 ၍၊ ကြံဆတိုင်း မပြီး အချည်းနှီးဟု သုံးသပ်၏။ (၂၁) တုစ္ဆတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်
 မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- ငါတလူ
 မရှိ ကင်းဆိတ်၏ဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်မှု ပျက်မှုကို အ
 စိုးရသသူ၊ အလိုကျသသူ၊ ပြုတတ်သသူ၊ ခံစားတတ်သသူ၊ ဆောက်
 တည်တတ်သသူ မရှိသည်ကို မြင်၍၊ ငါတလူမရှိ ကင်းဆိတ်၏ဟု
 သုံးသပ်၏။ (၂၂) သုညတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်
 မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော - ငါမဟုတ်ဟု ပိုင်း
 ခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်၊ ပျက်သမျှမှာ အစိုးရသသူမပါ၊ အလိုကျ
 သသူမပါ၊ ပြုတတ်သသူမပါ၊ ခံစားတတ်သသူမပါ၊ ဆောက်တည်
 တတ်သသူ မပါသည်ကို မြင်၍၊ ငါမဟုတ်ဟု သုံးသပ်၏။ (၂၃)
 အနတ္တတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်
 မှုကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- အပြစ်ဟု
 ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်၊ ပျက်သမျှ ဘဝအထပ်ထပ် မပြတ်
 သောဆင်းရဲကို မြင်၍၊ အပြစ်ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်ဘာသာ၊ ပျက်ဘာ
 သာ ကုညီသူမပါ။ ခိုရာမဲ့ ထည်း အသီးကျန်သည်ကို မြင်၍၊ အပြစ်ဟု
 သုံးသပ်၏။ (၂၄) အာဒိနဝတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသောသဘောဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်လျှင်ကေန် အိုသဖြင့် ဖောက်ပြန်၊ သေသဖြင့် ဖောက်ပြန်သည် ကို မြင်၍၊ ဖောက်ပြန် ပျက်စီးသော သဘောဟု သုံးသပ်၏။ (၂၅) ဝိပရိနာမဓမ္မတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- အနှစ်မရှိဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-မခိုင်၊ ပျက်-မခိုင်သည် ကို မြင်၍၊ အနှစ် မရှိဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်-ချမ်းသာကို ဖျက်ဆီး၊ ပျက်-ချမ်းသာကို ဖျက် ဆီးသည်ကို မြင်၍၊ အနှစ်မရှိဟု သုံးသပ်၏။ (၂၆) အသာရကတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-မကောင်းမှု၏ အကြောင်းဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်သည်ကို နှစ်သက်က- လောဘ၊ ပျက်သည်ကို မနှစ်သက်က-ဒေါသ၊ ဖြစ်တိုင်း၊ ပျက်တိုင်း ကို မထိက-မောဟ၊ မကောင်းမှုကို မြင်၍၊ မကောင်းမှု၏ အကြောင်း ဟု သုံးသပ်၏။ (၂၇) အဃမူလတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သော-သတ်တတ်သော အလေ့ဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ် စွဲလမ်း၊ ပျက် စွဲလမ်း၊ ချစ် ကျွမ်းဝင်မှု ပျက်သသူကို မြင်၍၊ သတ်တတ်သော အလေ့ဟု သုံးသပ် ၏။ (၂၈) ဝဓကတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ဖြစ်၍ကင်း ၏ဟု ဝိုင်းခြား၏။ ဝိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ပျက်သဖြင့်၊ ကင်း၏ဟု သုံးသပ်၏။ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း တပ်မက်ယူမှားသော ဘဝ တဏှာ၊ ဘဝဒိဋ္ဌိဖြစ်၍၊ ပျက်သဖြင့် ကင်းသည်မှ နောက်၊ ပျက်တိုင်း ပျက်တိုင်း တပ်မက်ယူမှားသော ဝိဘဝတဏှာ၊ ဝိဘဝဒိဋ္ဌိဖြစ်သည် ကို မြင်သဖြင့်၊ ဖြစ်၍ကင်း၏ဟု သုံးသပ်၏။ (၂၉) ဝိဘဝတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကို ရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အာသဝေါ နှင့် နိုးသောအကြောင်းဟု ယိုင်းခြား၏။ ယိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်တိုင်း၊ ပျက်တိုင်း အာသဝေါနှင့် ဆက်ဆန်သည်ကိုမြင်၍၊ အာသဝေါနှင့်နိုး သောအကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၃၀) သာသဝတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော- အပြုအပြင် အစီရင်ခံဟု ယိုင်းခြား၏။ ယိုင်းခြားပြီး၍၊ မဖြစ်သေးက ဖြစ်အောင်၊ အကြောင်းက ပြုပြင်စီရင်၊ ဖြစ်ရုံနှင့်မရပ်၊ ဖြစ်ပြီးက ပျက်အောင်၊ အကြောင်းက ပြုပြင်စီရင်သည်ကိုမြင်၍၊ အပြုအပြင် အစီရင်ခံဟု သုံးသပ်၏။ (၃၁) သင်္ခတတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-မာရ်ငင်း အစာဟု ယိုင်းခြား၏။ ယိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-ကိလေသာ မာရ်၏အစာ၊ ပျက်-မစ္စ၊ မာရ်သေမင်း၏အစာ ဖြစ်သည်ကို မြင်၍၊ မာရ်ငင်းအစာ ဟု သုံးသပ်၏။ (၃၂) မာရာမိသတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ အစ-ဖြစ်သောသဘောဟု ယိုင်းခြား၏။ (၃၃) ဇာတိ ဓမ္မတော။ ။ အလယ်-အိုသောသဘော၊ နာသောသဘောဟု ယိုင်း ခြား၏။ (၃၄) ဇရာဓမ္မတော။ (၃၅) ဗျာဓိဓမ္မတော။ ။ အဆုံး သောသောသဘောဟု ယိုင်းခြား၏။ (၃၆) မရဏဓမ္မတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု ယိုင်းခြား၏။ ယိုင်းခြားပြီး၍၊ မကောင်းဖြစ် ကြောင့်ကြ၊ အကောင်းပျက် ကြောင့်ကြ၊ စိတ်မချသည်ကိုမြင်၍၊ စိုးရိမ်ခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၃၇) သောကဓမ္မတော။

။ - = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ငိုကြွေးခြင်း၏

အကြောင်းဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ မကောင်းဖြစ် တာဖိုဖို၊ အကောင်းပျက် တာဖိုဖို၊ စိုးရိမ်သည်ကိုမြင်၍၊ ပိုကြွေးခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၃၈) ပရိဒေဝဓမ္မတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-ပင်ပန်းခြင်း ၏အကြောင်းဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ မကောင်းဖြစ် ပိုကြွေး မြည်တမ်း၊ အကောင်းပျက် ပိုကြွေးမြည်တမ်း၊ ဗိတ်မအေးချမ်းသည် ကိုမြင်၍၊ ပင်ပန်းခြင်း၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၃၉) ဥပါယာ သ ဓမ္မတော။

။ = = ။ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘောဟု၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ကိုရှု၏။ ရှုပြီး၍၊ ဖြစ်သောသဘော၊ ပျက်သောသဘော-အညစ်အ ကြေး၏အကြောင်းဟု ပိုင်းခြား၏။ ပိုင်းခြားပြီး၍၊ ဖြစ်-တပ်မက် ဘဝ တဏှာ အညစ်အကြေး၊ ပျက်-တပ်မက် ဝိဘဝတဏှာ အညစ်အ ကြေး၊ ဖြစ်-ယူမှား ဘာဒိဋ္ဌိ အညစ်အကြေး၊ ပျက်-ယူမှား ဝိဘဝဒိဋ္ဌိ အညစ်အကြေး၊ ဖြစ်-မကောင်းကျင့် ဒုစရိုက်အညစ်အကြေး၊ ပျက်- မကောင်းကျင့် ဒုစရိုက် အညစ်အကြေး၊ ညစ်မှေးသည်ကိုမြင်၍၊ အ ညစ်အကြေး၏ အကြောင်းဟု သုံးသပ်၏။ (၄၀) သံကိလေသိက ဓမ္မတော။

သုံးသပ်ပါများ၍ နယဝိပဿနာဉာဏ် ၃-ပါးတို့တွင်
ပဋ္ဌမသမ္မသနဉာဏ်သည် ၁၁-ပါးအရပ်ကိုလွှတ်၍
အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကိုမှီပုံ

ဤသို့သောနည်းဖြင့် သုံးသပ်ပါများ၍၊ နယဝိပဿနာဉာဏ် ၃- ပါးတို့တွင်၊ ပဋ္ဌမ သမ္မသနဉာဏ်သည် ၁၁-ပါးသော အရပ်ကိုလွှတ် ၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကိုမှီ၏။ မှီသဖြင့် အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်အဖြစ် အပျက်ကို သုံးသပ်ရုံ၊ သုံးသပ်ရုံမျှဖြစ်၍ ရပ်၏။ ၁၁-ပါးသော အရပ် သုံးသပ်ရာသို့ မလိုက်။ ပဋ္ဌမသမ္မသနဉာဏ် ရင့်သန်၍ တဆင့်တက် သည်ရှိသော်၊ ဒုတိယသမ္မသနဉာဏ်သည်၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်ကို လွှတ်၏။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကိုမှီ၏။ မှီသဖြင့် သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်

အဖြစ် အပျက်ကို ပိုင်းခြားရုံ၊ ပိုင်းခြားရုံမျှဖြစ်၍ ရပ်၏။ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် သုံးသပ်ရာသို့ မလိုက်။ ဒုတိယသမ္မသနဉာဏ် ရင့်သန်၍ တဆင့်တက် သည်ရှိသော်၊ တတိယ သမ္မသနဉာဏ်သည်။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်ကို လွှတ်၏။ ခဏပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကို မြှီ၏။ မြှီသဖြင့် ခဏပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကို ထင်မြင်ရုံ၊ ထင်မြင်ရုံမျှသာဖြစ်၍ ရပ်၏။ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန် ပိုင်းခြားရာသို့ မလိုက်။

နိဗ္ဗတ္တိ လက္ခဏန္တိ အာဒိနာ ကာလဝသေန ဥဒယဒဿန မာဟ။ တတ္ထ အဒ္ဓါနဝသေန ပဂေဝ ဥဒယံ ပဿိတွာ ဌိတော ဣဝ သန္တတိဝသေန ဒိသွာ အနုက္ကမေန ခဏဝသေန ပဿ တိ။ ။ဝိပရိကာမ လက္ခဏန္တိ ဘင်္ဂကာလဝသေန ဟေတံ ဝယဒဿနံ။ တသ္မာ တံ အဒ္ဓါနဝသေန ပဂေဝ ပဿိတွာ ဌိတော ဣဝ သန္တတိ ဝသေန ဒိသွာ အနုက္ကမေန ခဏဝသေန ပဿတိ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂမဟာဋီကာ။

နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏန္တိ အာဒိနာဝစနေန၊ နိဗ္ဗတ္တိလက္ခဏံ-ဤသို့အစေရှိသော စကားရပ်ဖြင့်၊ ကာလဝသေန၊ ဥပါဒ်ကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒယဒဿနံ၊ အဖြစ် ထင်မြင်ခြင်းကို၊ အာဟ၊ ဆို၏။ တတ္ထ ဝစနေ၊ ထို စကား၌၊ အဒ္ဓါနဝသေန၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ဥဒယံ၊ အဖြစ်ကို၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဌိတော၊ တည်သော ယောဂီသည်။ ဣဝ၊ ယခု၊ သန္တတိဝသေန၊ သန္တတိ ပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒယံ၊ အဖြစ်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနုက္ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ခဏဝသေန၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဥဒယံ၊ အဖြစ်ကို၊ ပဿတိ၊ မြင်၏။

ဝိပရိကာမ လက္ခဏန္တိ ဇေတံဝစနံ၊ ဝိပရိကာမ လက္ခဏံ-ဟူသော ဤစကားသည်။ ဘင်္ဂကာလဝသေန၊ ဘင်္ဂကာလ၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ဟိ ယသ္မာ၊ အကြင့်ကြောင့်၊ ဝယ ဒဿနံ၊ အပျက်ကိုပြုသော စကား တည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တံ ဝယံ၊ ထိုအပျက်ကို၊ အဒ္ဓါနဝသေန၊ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ ပဂေဝ၊ စောစောကပင်လျှင်၊ ပဿိတွာ၊ မြင်၍၊ ဌိတော၊ တည်သော ယောဂီသည်။ ဣဝ၊ ယခု၊ သန္တတိဝသေန၊ သန္တတိပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံ ဝယံ၊ ထို

အပျက်ကို၊ ဒိသွာ၊ မြင်၍၊ အနုတ္တမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ခဏဝသေန၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်၏ အစွမ်းအားဖြင့်၊ တံဝယံ၊ ထိုအပျက်ကို၊ ပဿ ၃၊ မြင်၏။

ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ မမေ့မလျော့သော အလေ့အလာ အားဖြင့်၊ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ရှုသောဉာဏ်အား၊ ခဏပစ္စုပ္ပန် အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်အပျက်ထင်ရှားသော ရုပ်နာမ်သည်၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းမည်၏။ ဖြစ်မှု၊ ပျက်မှု ရှုသောဉာဏ်ဖြင့်၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၏ အဖြစ်အပျက် ထင်မြင်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ပြည့်စုံသည်မည်၏။

ဤသို့ ခဏပစ္စုပ္ပန် အဖြစ်အပျက်ကိုမှီအောင် သုံးသပ်သော၊ နယ ဝိပဿနာနည်းဖြင့်၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်၍၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့်ပြည့်စုံသော၊ တ်က္ခိန္ဒြေယောဂီပုဂ္ဂိုလ်တယောက်။ ။ မဇ္ဈိန္ဒြေ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်ကား၊ နယဝိပဿနာနည်းဖြင့်၊ သမ္မသန ဉာဏ်ကို အားထုတ်သော်လည်း၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် မပြည့်စုံသေး၍၊ ရူပနိဗ္ဗတ္တိ၊ အရူပနိဗ္ဗတ္တိနည်းဖြင့်၊ တဆင့်တက်၍ အားထုတ်အပ်၏။

ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ရှုသောဉာဏ်အား၊ ခဏပစ္စုပ္ပန် အာရုံ၏ အဖြစ်ဖြင့်၊ အဖြစ်အပျက်ထင်ရှားသော နာမ်ရုပ်တို့၏အဖြစ် အပျက်ကိုမှီအောင် သုံးသပ်သော၊ သမ္မသနဉာဏ်ကို အားထုတ်၍၊ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းနှင့် ပြည့်စုံသော ယောဂီသည်၊ ခဏ ပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်တို့၏ အဖြစ်အပျက် ၂-ပါးစုံကိုမြင်၍၊ ဥဒယဗ္ဗယ ဉာဏ်အစသို့ရောက်၏။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်အစသို့ရောက်သောယောဂီ သည်၊ နယဝိပဿနာနှင့် ပြည့်စုံ၏။ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း နှင့် မပြည့်စုံသေးသော ယောဂီသည်၊ ခဏပစ္စုပ္ပန် နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ် သော သဘောမျှကိုသာ မြင်၍၊ ပျက်သောသဘောကို မမြင်သော ကြောင့်၊ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အစသို့ မရောက်သေး။ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ် အစသို့ မရောက်သောကြောင့်၊ နယဝိပဿနာနှင့် မပြည့်စုံသေး။ နယဝိပဿနာနှင့် မပြည့်စုံသေးသော ယောဂီသည်၊ ရူပနိဗ္ဗတ္တိ၊ အရူပ နိဗ္ဗတ္တိနည်းဖြင့် တဆင့်တက်၍ အားထုတ်လိုသည် ရှိသော်၊ ၉-ပါး

သော အခြင်းအရာတို့၏ အစွမ်းအားဖြင့် ငါးပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို ထက်အောင်ပြု၍၊ အသပ္ပာယ် ခုနှစ်ပါးကိုရှောင်ကြဉ်၊ သပ္ပာယ် ခုနှစ်ပါးကို ခြံဝံ့သဖြင့်၊ သင့်သောကောလ ရှင်ကိုသုံးသပ်အပ်၏။ သင့်သော ကောလ နာမ်ကို သုံးသပ်အပ်၏။

ကိုးပါးသော အခြင်းအရာကို ပြခြင်း

ကိုးပါးသော အခြင်းအရာ ဟူသော်ကား၊ ခယဒဿနသမ္ပဒါ၊ သက္ကန္တ ကြိယာသမ္ပဒါ၊ သာတဇ္ဇကြိယာသမ္ပဒါ၊ သပ္ပာယ်ကြိယာသမ္ပဒါ၊ သမာဓိ နိမိတ္တဂါဟသမ္ပဒါ၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂ အနုပဝတ္တန သမ္ပဒါ၊ ကာယ ဇီဝိတ အနုပေက္ခသမ္ပဒါ၊ အဘိတုယု နေက္ခမ သမ္ပဒါ၊ အန္တရာ အပျော သာနသမ္ပဒါအားဖြင့်၊ ၉- ပါးသောအခြင်းအရာ ဖြစ်သတည်း။ ထို ၉- ပါးတို့တွင်၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ရှုအပ်သော ခဏပစ္စုပ္ပန် ရှင်နာမ်တို့၏။ အဖြစ်ကို မရှုဘဲထွတ်၍၊ အပျက်ကိုသာ မြင်အောင် ရှုခြင်းသည်။ ခယဒဿနသမ္ပဒါမည်၏။ အပျက်ကို မြင်အောင်ရှုသော၊ ခယဒဿနဉာဏ်ဖြစ်အောင် အရိုအသေပြုခြင်းသည်။ သက္ကန္တကြိယာ သမ္ပဒါမည်၏။ အပျက်ကို မြင်အောင်ရှုသော၊ ခယဒဿနဉာဏ် အစဉ် မပြတ်ဖြစ်အောင် အားထုတ်ခြင်းသည်။ သာတဇ္ဇကြိယာ သမ္ပဒါမည် ၏။ အပျက်ကို မြင်အောင်ရှုသော၊ ခယဒဿနဉာဏ်အား လျှောက် ပတ်အောင်၊ သပ္ပာယ် ခုနှစ်ပါးကို ခြံဝံ့ခြင်းသည်။ သပ္ပာယ် ကြိယာ သမ္ပဒါမည်၏။ အပျက်ကို မြင်အောင်ရှုသော၊ ခယဒဿနဉာဏ်၏ တည်သော အခြင်းအရာကို ကောင်းစွာ မှတ်ယူခြင်းသည်။ သမာဓိ နိမိတ္တဂါဟ သမ္ပဒါမည်၏။ အပျက်ကို မြင်အောင်ရှုသော၊ ခယဒဿန ဉာဏ် မယုတ်မလွန်အောင်၊ ဗောဇ္ဈင်္ဂတရားကို ပွားများခြင်းသည်။ ဗောဇ္ဈင်္ဂ အနုပဝတ္တန သမ္ပဒါမည်၏။ အားထုတ်မည်ပင် ပန်းထွင် ပန်းပစေဟု ကိုယ်၌၎င်း၊ အားထုတ်ရင်း သေထွင် သေပစေဟု အသက်၌၎င်း၊ မဇ္ဇိကွေ့သော စိတ်ထင်ခြင်းသည်။ ကာယဇီဝိတ အနုပေက္ခသမ္ပဒါမည်၏။ ခဏခဏ ကိုယ်၌ဖြစ်သော ဆင်းရဲ၊ စိတ်၌ ဖြစ်သောဆင်းရဲကို၊ အရေးမယူ အလေးမမူဘဲ၊ လွန်ကဲသောထူး ဖြင့်၊ အပျက်ကိုသာ မြင်အောင်ရှုလျက်၊ ခယဒဿနဉာဏ် တဘက်ဖြင့် ထွက်မြောက်ခြင်းသည်။ အဘိတုယု နေက္ခမ သမ္ပဒါမည်၏။ အလိုရှိ

အပ်သော ခယဒဿနဉာဏ်၊ အသက်အထက်ဖြစ်သော ဝိပဿနာ ဉာဏ်၊ မဂ်ဉာဏ်၊ ဖိုလ်ဉာဏ် နိဗ္ဗာန်မရမီ အကြား၊ စွန့်စားကြိုးကုတ် မတွန့်မဆုတ်ဘဲ အားထုတ်ခြင်းသည်။ အန္တရာ အပျောသာန သမ္ပဒါ မည်၏။

ခယဒဿနဉာဏ် မယုတ်မလွန်အောင်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို ပွား များဟုဆိုသော စကားရပ်၌၊ အစဉ်မပြတ်အောင် အပျက်ကို တဖြင့် တည်းမြင်၍၊ တထင်တည်းထင်သော ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ခယ ဒဿနဉာဏ် မယုတ်မလွန်အောင်၊ ဗောဇ္ဈင်တရားကို ပွားများသည် မည်၏။ ထို့ကြောင့်၊ ခယဒဿနဉာဏ် မယုတ်မလွန်အောင် ဗောဇ္ဈင် တရားကို ပွားများဟုဆိုသည်။

ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို ပြခြင်း

၅-ပါးသော ဣန္ဒြေဟူသော်ကား၊ သဒ္ဓိန္ဒြေ၊ ဝီရိယိန္ဒြေ၊ သတိန္ဒြေ၊ သမာဒိန္ဒြေ၊ ပညိန္ဒြေအားဖြင့် ၅-ပါးဖြစ်သတည်း။ ထိုငါးပါးတို့တွင်၊ ခဏခဏ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ရှုအပ်သော၊ ခဏပစ္စုပ္ပန်အာရုံ၏ အဖြစ် ဖြင့် ထင်သော ရုပ်နာမ်တို့၏အဖြစ်ကို၊ မရှုဘဲလွှတ်၍၊ အပျက်ကို အ ပျက်ဟု ယုံကြည်မှုသည်။ သဒ္ဓိန္ဒြေ ထက်သည်မည်၏။ အပျက်ကို အပျက်ဟု မြင်အောင် အားထုတ်မှုသည်။ ဝီရိယိန္ဒြေ ထက်သည်မည် ၏။ အပျက်ကို အပျက်ဟု ထင်မှုသည်။ သတိန္ဒြေ ထက်သည်မည်၏။ ပျက်သောအာရုံ၌ ဝိပဿနာစိတ်၏ တည်မှုသည်။ သမာဒိန္ဒြေ ထက် သည်မည်၏။ အပျက်ကို အပျက်ဟုမြင်မှုသည်။ ပညိန္ဒြေထက်သည် မည်၏။

အသပ္ပါယ ၇-ပါး၊ သပ္ပါယ ၇-ပါးကို ပြခြင်း

အသပ္ပါယ ခုနစ်ပါးဟူသော်ကား။ အာဝါသ အသပ္ပါယ၊ ဂေါစ ရ အသပ္ပါယ၊ ဘဿ အသပ္ပါယ၊ ပုဂ္ဂလ အသပ္ပါယ၊ ဘောဇန အ သပ္ပါယ၊ ဥတုအသပ္ပါယ၊ ဣရိယာဇထ အသပ္ပါယ အားဖြင့် ခုနစ် ပါးဖြစ်သတည်း။ ထို ၇-ပါးတို့တွင်၊ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ် သော အာဝါသသည်။ အာဝါသ အသပ္ပါယမည်၏။ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ်သော သွားလာရာ အရပ်သည်။ ဂေါစရ အသပ္ပါယ

မည်၏။ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ်သော ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဘဿ အသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ်သော အပေါင်း အဖော်သည်၊ ပုဂ္ဂလ အသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ် သော အစားအသောက်သည်၊ ဘောဇန အသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီ အား မလျှောက်ပတ်သော ဥတုသည်၊ ဥတု အသပ္ပိယ မည်၏။ ယောဂီအား မလျှောက်ပတ်သော ဣရိယာပုတ်သည်၊ ဣရိယာပထ အသပ္ပိယမည်၏။

သပ္ပိယ ခုနစ်ပါး ဟူသော်ကား။ အာဝါသသပ္ပိယ၊ ဂေါစရ သပ္ပိယ၊ ဘဿ သပ္ပိယ၊ ပုဂ္ဂလ သပ္ပိယ၊ ဘောဇန သပ္ပိယ၊ ဥတု သပ္ပိယ၊ ဣရိယာပထ သပ္ပိယ အားဖြင့် ခုနစ်ပါးဖြစ်သတည်း။ ထို ၇-ပါးတို့တွင်၊ ယောဂီအားလျှောက်ပတ်သော အာဝါသသည်၊ အာ ဝါသ သပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား လျှောက်ပတ်သော သွားလာရာ အရပ်သည်၊ ဂေါစရသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအားလျှောက်ပတ်သော ပြောဆိုခြင်းသည်၊ ဘဿ သပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား လျှောက် ပတ်သော အပေါင်းအဖော်သည်၊ ပုဂ္ဂလသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား လျှောက်ပတ်သော အစားအသောက်သည်၊ ဘောဇန သပ္ပိယမည် ၏။ ယောဂီအားလျှောက်ပတ်သော ဥတုသည်၊ ဥတုသပ္ပိယမည်၏။ ယောဂီအား လျှောက်ပတ်သော ဣရိယာပုတ်သည်၊ ဣရိယာပထ သပ္ပိယမည်၏။

ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ၉-ပါးသော အခြင်းအရာတို့၏ အစွမ်းအား ဖြင့်၊ ၅-ပါးသော ဣန္ဒြေတို့ကို ထက်အောင်ပြု၍၊ အသပ္ပိယ ၇-ပါး ကိုရှောင်ကြဉ်၊ သပ္ပိယ ၇-ပါးကို မှီဝဲသဖြင့်၊ သင့်သောကာလ ရုပ် ကို သုံးသပ်အပ်၏။ သင့်သောကာလ နာမ်ကိုသုံးသပ်အပ်၏။ ရုပ်ကို သုံးသပ်လိုသော ယောဂီသည်။ ရုပ်၏ဖြစ်မှုကို ရှုမြင်အပ်၏။ ရုပ်၏ ဖြစ်မှုကို ရှုမြင်လိုသော ယောဂီသည်။ စိတ္တပဝတ္တိ၊ ရူပပဝတ္တိကို သိအပ်၏။ စိတ္တပဝတ္တိကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊ ဘဝ၏အစ ပဋိသန္ဓေ နေသောကာလ၊ အတူတကွ ဥပါဒ်ခဏပြိုင်၍ ဖြစ်သော ဝတ္တုရုပ်ကို၊ ရှေးဦးစွာ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှီ၍ ဖြစ်ပျက်၏။ ပဋိသန္ဓေစိတ် နှင့်အတူတကွ ဥပါဒ်ပြိုင်၍ဖြစ်သော ဝတ္တုရုပ်ကို၊ ဒုတိယ ဘဝင်စိတ်

မှီ၍ ဖြစ်ပျက်၏။ ဒုတိယ ဘဝင်ဗိတ်နှင့် အတူတကွ ဥပါဒ်ခဏပြိုင်၍
ဖြစ်သော ဝတ္ထုရုပ်ကို၊ တတိယ ဘဝင်ဗိတ်မှီ၍ ဖြစ်ပျက်၏။

ကမ္မဇရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်း

ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ အသက်ရှည်သမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ရှေးရှေး
သောဗိတ်နှင့် အတူတကွ ဥပါဒ်ခဏ ပြိုင်၍ဖြစ်သော ဝတ္ထုရုပ်ကို၊
နောက်နောက်သောဗိတ်မှီ၍ ဖြစ်ပျက်၏။ သေခါနီးကာလ၌၊ ရုတ်မှရှေ့
၁၇-ချက်မြောက်သော ဗိတ်နှင့်အတူတကွ ဥပါဒ်ခဏပြိုင်၍ဖြစ်သော
ဝတ္ထုရုပ် တခုတည်းကို၊ စုတိတိုင်အောင် နောက်နောက်သောဗိတ်
၁၆-ချက်မှီ၍ ဖြစ်ပျက်၏။ ဤသို့ ပဋိသန္ဓေဗိတ်မှစ၍ စုတိဗိတ်အဆုံး
တိုင်အောင်၊ တတပတ်လုံးဗိတ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက်
ဖြစ်ပျက်သော၊ စိတ္တပဝတ္တိကို သိအပ်၏။ ရူပပဝတ္တိကို အဘယ်သို့
သိအပ်သနည်း၊ ရူပပဝတ္တိသည်၊ ကမ္မဇ ရူပပဝတ္တိ၊ စိတ္တဇ ရူပပဝတ္တိ၊
အာဟာရဇ ရူပပဝတ္တိ၊ ဥတုဇ ရူပပဝတ္တိအားဖြင့် ၄-ပါးအပြားရှိ၏။
ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ ကမ္မဇ ရူပပဝတ္တိကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း၊
ပဋိသန္ဓေဗိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏ၌ဖြစ်သော၊ ကာယဒသက၊ ဘာဝဒသက၊
ဝတ္ထုဒသက ကမ္မဇရုပ်သည်၊ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-
ချက် အသက်စေ့ရာကာလ၊ ပဋိသန္ဓေဗိတ်မှနောက် ၁၇-ချက်မြောက်
သောဗိတ်၏ ဘင်ခဏနှင့်ပြိုင်၍ချုပ်၏။ ပဋိသန္ဓေဗိတ်၏ ဌိခဏ၌ဖြစ်
သော၊ ကာယဒသက၊ ဘာဝဒသက၊ ဝတ္ထုဒသက ကမ္မဇရုပ်သည်၊
စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ရာကာလ၊
ပဋိသန္ဓေဗိတ်မှနောက် ၁၈-ချက်မြောက်သောဗိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏနှင့်
ပြိုင်၍ချုပ်၏။ ပဋိသန္ဓေဗိတ်၏ ဘင်ခဏ၌ဖြစ်သော၊ ကာယဒသက၊
ဘာဝဒသက၊ ဝတ္ထုဒသက ကမ္မဇရုပ်သည်၊ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်၊
ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ရာကာလ၊ ပဋိသန္ဓေဗိတ်မှ နောက်
၁၈-ချက်မြောက်သောဗိတ်၏ ဌိခဏနှင့် ပြိုင်၍ချုပ်၏။

ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ပဋိသန္ဓေဗိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏမှစ၍၊ သတ္တာ
ဟအားဖြင့် ၁၁-သတ္တာဟမြောက်၊ ရက်အားဖြင့် ၇၇-ရက်မြောက်
အဆုံးကာလ ခဏတိုင်အောင်၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းဖြစ်သော၊ ကာယ

ဒသက, ဘာဝဒသက, ဝတ္ထုဒသကကမ္မဇရုပ်သည်။ ၇၇-ချက်မြောက် အဆုံးကာလခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်မှစ၍ ၁၇-ချက်မြောက်သောစိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏတိုင်အောင်၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းဖြစ်သော စက္ခုဒသက, သေဝတဒသက, ဃာနဒသက, ဇိဝှါဒသက, ကာယဒသက, ဘာဝဒသက, ဝတ္ထုဒသက ကမ္မဇရုပ်သည်။ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်, ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ရာကာလ၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှနောက် ၁၇-ချက် မြောက်သောစိတ်၏ ဘင်ခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်၏ဘင်ခဏတိုင်အောင်၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းနှင့် ပြိုင်၍ချုပ်၏။ (ဂမ္ဘဝေယျက ပုဂ္ဂိုလ်၏ ကမ္မဇရုပ်ကို ဆိုသည်။ အဏ္ဏပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဂမ္ဘဝေယျက ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တူ၏။ သံသေဒေ, သြာပါတိ က ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ကမ္မဇရုပ်သည်။ ပဋိသန္ဓေစိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏ၌ တပြိုင်နက် အကုန်ဖြစ် ၏။ သိသာရန် ဤမျှသာထူးသည်) ဤသို့ တဘဝပတ်လုံး ကမ္မဇရုပ်၏ အစဉ် မပြတ် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပျက်သော ကမ္မဇရူပပဝတ္တိကို သိအပ်၏။

စိတ္တဇရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်း

စိတ္တဇရူပပဝတ္တိကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း။ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှ နောက် ပဋ္ဌမဘဝင်စိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်၏ ဥပါဒ်ခဏ တိုင်အောင်၊ ရုပ်ကိုဖြစ်စေတတ်သော စိတ်တို့၏ ဥပါဒ်ခဏတိုင်း ဥပါဒ်ခဏတိုင်းဖြစ်သော စိတ္တဇရုပ်သည်။ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှ နောက် ၁၇-ချက်မြောက်သောစိတ်၏ ဘင်ခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်မှ နောက် စိတ် ၁၆-ချက်မြောက် ပမာဏ ဘင်ခဏတိုင်အောင်၊ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်, ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ရာကာလ၊ ဘင်ခဏတိုင်း ဘင်ခဏတိုင်းနှင့် ပြိုင်၍ချုပ်၏။ ဤသို့ တဘဝပတ်လုံး စိတ္တဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော စိတ္တဇရူပပဝတ္တိကို သိ အပ်၏။

အာဟာရဇရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်း

အာဟာရဇရူပပဝတ္တိကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း။ မျှိုသော ကာလ, သြဇာပျံ့နှံ့သောကာလ ခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်၏ ဋီခဏတိုင် အောင်၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းဖြစ်သော အာဟာရဇရုပ်သည်။ မျှိုသော ကာလ သြဇာပျံ့နှံ့သောကာလ ခဏမှနောက်၊ စိတ္တက္ခဏ ၁၇-ချက်, ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ရာကာလ ခဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်မှ

နောက် စိတ် ၁၇-ချက်မြောက်ပမာဏ ဥပါဒါဏတိုင်အောင်၊ ခဏတိုင်းခဏတိုင်းနှင့် ပြိုင်၍ချုပ်၏။ ဤသို့ တာဘဝပတ်လုံး အာဟာရဇရုပ်၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပျက်သော၊ အာဟာရဇရူပပဝတ္တိကို သိအပ်၏။

ဥတုဇရုပ်တို့၏ ဖြစ်စဉ်ကို ပြခြင်း

ဥတုဇ ရူပပဝတ္တိကို အဘယ်သို့ သိအပ်သနည်း။ ပဋိသန္ဓေစိတ်၏ ဋီဇဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်၏ ဘင်ခဏတိုင်အောင်၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းဖြစ်သော ဥတုဇရုပ်သည်၊ ပဋိသန္ဓေစိတ်မှနောက် ၁၇-ချက်မြောက်သောစိတ်၏ ဥပါဒါဏမှစ၍၊ စုတိစိတ်မှနောက် စိတ် ၁၇-ချက်မြောက်ပမာဏ ဥပါဒါဏတိုင်အောင်၊ ဝိတ္တက္ခဏာ ၁၇-ချက်၊ ခဏငယ် ၅၁-ချက် အသက်စေ့ ရာကာလ၊ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းနှင့် ပြိုင်၍ချုပ်၏။ (ဣန္ဒြိယ ဗဒ္ဓရုပ်ကိုသာ ဆိုသည်) ဤသို့ တာဘဝပတ်လုံး ဥတုဇရုပ်၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော ဥတုဇရူပပဝတ္တိကို သိအပ်၏။

ကမ္မဇရုပ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၆-ပါးကို ပြခြင်း

ထို ၄-ပါးသော ရူပပဝတ္တိတို့တွင်၊ ကမ္မဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော၊ ကမ္မဇရူပပဝတ္တိ၌၊ ကံ၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယ၊ ကမ္မပစ္စယဝိတ္တသမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်၊ ကမ္မပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်။ ဤ ၆-ပါးကို မရောနှောအောင် ဝေထန်၍ သိအပ်၏။ ထို ၆-ပါးတို့တွင်၊ ရှေးဘဝက ကုသိုလ်စေတနာ၊ အကုသိုလ်စေတနာသည်၊ ကံမည်၏။ ယခုဘဝ ခဏတိုင်း ခဏတိုင်းဖြစ်သော၊ ဝိပါက် နာမက္ခန္ဓာ ၄-ပါး၊ စက္ခုဒဿက၊ သောတဒဿက၊ ဃာနဒဿက၊ ဇိဝှါဒဿက၊ ကာယဒဿက၊ ဘာဝဒဿက၊ ဝတ္ထုဒဿက ကမ္မဇရုပ် ၇၀-သည်၊ ကံကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့်၊ ကမ္မသမုဋ္ဌာန်လည်းမည်၏။ ကံ၏အထောက်အပံ့ကို ခံရသောကြောင့်၊ ကမ္မပစ္စယလည်းမည်၏။ ဝိပါက်စိတ်ကြောင့် ဖြစ်သောရုပ်သည်၊ ကမ္မပစ္စယဝိတ္တသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ကမ္မသမုဋ္ဌာန် ရုပ်တို့၌ပါသော ဩဇာသည်၊ ဋီတိရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇာမက ကလာပ်ရုပ်တစည်းကိုဖြစ်

စေ၏။ ၎င်းဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်၌ပါ သာ ဩဇာသည်။ ဌိသို့ ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်တစည်းကိုဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ လေးဆက်၊ ငါးဆက်သဘောတူ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်သော၊ ဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်ဆက်သည်။ ကမ္မပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ကမ္မသမုဋ္ဌာန် ရုပ်တို့၌ပါသော တေဇောသည်။ ဌိ သို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်တစည်းကိုဖြစ် စေ၏။ ၎င်းဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်၌ပါသော တေဇောသည်။ ဌိသို့ ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇ္ဇမက ကလာပ်တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ လေးဆက်၊ ငါးဆက်သဘောတူ အစဉ်မပြတ် ဖြစ်သော၊ ဩဇ္ဇမက ကလာပ်ရုပ်ဆက်သည်။ ကမ္မပစ္စယ ဥတု သမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဤသို့ကမ္မရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက်ဖြစ် ပျက်သော၊ ကမ္မဇရူပပဝတ္တိ၌၊ ကမ္မဇရုပ်၏ ဖြစ်မှုကို ရှုမြင်အပ်၏။

စိတ္တဇရုပ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၅-ပါးကို ပြခြင်း

စိတ္တဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက်ဖြစ်ပျက်သော၊ စိတ္တဇ ရူပပဝတ္တိ၌၊ စိတ်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်၊ စိတ္တပစ္စယ၊ စိတ္တပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်၊ စိတ္တပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်၊ ဤ ၅-ပါးကို မရောနှောအောင် ဝေဘန်၍ သိအပ်၏။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ စိတ်တခုယုတ် ၉၀-သည်။ စိတ်မည်၏။ ထိုစိတ်တို့တွင်၊ မဟာကုသိုလ်စိတ် ၈-ခု၊ အကုသိုလ် စိတ် ၁၂-ခု၊ မဟာကြိယာစိတ် ၈-ခု၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဟသိတုပ္ပါဒ်၊ အဘိညာဏ်ဒွေး၊ ဤ ၃၂-ပါးသောစိတ်သည်။ ရုပ်ကိုလည်းဖြစ်စေ ၏။ ဣရိယာပုတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ ဝိညတ်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ ဝိပါဏ်သည် ကြဉ်အပ်သော၊ အဘိညာဏ်ဒွေးမှ ကြွင်းသော ရူပ ကုသိုလ်စိတ် ၅-ခု၊ ရူပကြိယာစိတ် ၅-ခု၊ အရူပကုသိုလ်စိတ် ၄-ခု၊ အရူပကြိယာစိတ် ၄-ခု၊ လောကုတ္တရာစိတ် ၈-ခု။ ဤ ၂၆-ပါး သောစိတ်သည်။ ရုပ်ကိုလည်း ဖြစ်စေ၏။ ဣရိယာပုတ်ကိုလည်းဖြစ် စေ၏။ ဝိညတ်ကို မဖြစ်စေ။ ကာမဘဝင်-၁၀, ရူပဘဝင် ၅-ခု, မနော ဓာတ် ၃-ခု, သောမနဿ သန္တိရဏ။ ဤတခုယုတ် ၂၀-သောစိတ် သည်။ ရုပ်ကိုသာဖြစ်စေ၏။ ဣရိယာပုတ်ကိုလည်း မဖြစ်စေ။ ဝိညတ် က်လည်း မဖြစ်စေ။ ဒွေပဉ္စဝိညာဏ်-၁၀, အရူပဝိပါဏ် ၄-ခု, ၁၆

သန္ဓေစိတ်၊ ရဟန္တာတို့၏စုတိစိတ်။ ဤ ၁၆-ခုသောစိတ်သည်၊ ရုပ်ကိုလည်းမဖြစ်စေ၊ ဣရိယာပုတ်ကိုလည်းမဖြစ်စေ၊ ဝိညတ်ကိုလည်းမဖြစ်စေ။ အကြင်စိတ်သည်၊ ရုပ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ထိုစိတ်သည်၊ ဥပါဒ်ခဏ၌သာဖြစ်စေ၏။ ဗျူခဏ၌လည်း မဖြစ်စေ၊ ဘင်ခဏ၌လည်းမဖြစ်စေ။ စေတသိက်ခန္ဓာ ၃-ပါး၊ သဒ္ဓနဝကရုပ်၊ ကာယဝိညတ်၊ ဝစီဝိညတ်၊ ပရိစ္ဆေဒရုပ်၊ လဟုတာရုပ်၊ မုဒုတာရုပ်၊ ကမ္မညတာရုပ်၊ ဥပစယရုပ်၊ သန္တတိရုပ်။ ဤ ၁၇-ပါးသောရုပ်သည်၊ စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သောကြောင့်၊ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ကမ္မဇရုပ်၊ စိတ္တဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ် စတုသမုဋ္ဌာန်သည်။ စိတ်၏အထောက်အပံ့ကိုခံရသောကြောင့်၊ စိတ္တပစ္စယမည်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၌ပါသော ဩဇာသည်၊ ဗျူသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဋ္ဌမက ကလာပ်ရုပ်တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ၂-ဆက်၊ ၃-ဆက် သဘောတူ အစဉ်မပြတ်ဖြစ်သော၊ ဩဇဋ္ဌမက ကလာပ်ရုပ်ဆက်သည်။ စိတ္တပစ္စယ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ စိတ္တသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၌ပါသော တေဇောသည်၊ ဗျူသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဋ္ဌမက ကလာပ်ရုပ်တစည်းကိုဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ၂-ဆက်၊ ၃-ဆက် သဘောတူ အစဉ်မပျက်ဖြစ်သော၊ ဩဇဋ္ဌမက ကလာပ် ရုပ်ဆက်သည်။ စိတ္တပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဤသို့ စိတ္တဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော၊ စိတ္တဇရူပပဝတ္တိ၌၊ စိတ္တဇရုပ်၏ဖြစ်မှုကို ရှုမြင်အပ်၏။

အာဟာရဇရုတ်၌ သမုဋ္ဌာန် ၅-ပါးကို ပြခြင်း

အာဟာရဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော၊ အာဟာရဇရူပပဝတ္တိ၌၊ အာဟာရ၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်၊ အာဟာရပစ္စယ၊ အာဟာရပစ္စယ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်၊ အာဟာရပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်။ ဤ ၅-ပါးကို မရောနှောအောင် ဝေထန်၍သိအပ်၏။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ မျှအပ်၊ စားအပ်၊ သောက်အပ်၊ ခဲအပ်၊ လျက်အပ်သော အစာဟုခေါ်ဆိုသော ကဗဠီကာရ အာဟာရသည်။ အာဟာရမည်၏။ အာဟာရကြောင့်ဖြစ်သော အဋ္ဌကလာပ်ရုပ်၊ ပရိစ္ဆေဒရုပ်၊ လဟုတာရုပ်၊ မုဒုတာရုပ်၊ ကမ္မညတာရုပ်၊ ဥပစယရုပ်၊ သန္တတိရုပ်။

ဤ ၁၄-ပါးသောရုပ်သည်၊ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ကမ္မဇရုပ်၊
 ဝိတ္တဇရုပ်၊ အာဟာရဇရုပ်၊ ဥတုဇရုပ် စတုသမုဋ္ဌာန်သည်။ အာဟာ
 ရ၏ အထောက်အပံ့ကို ခံရသောကြောင့်၊ အာဟာရပစ္စယမည်၏။
 အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၌ ပါသော ဩဇာသည်၊ ဗြဟ္မိရောက်၍၊ တ
 ပါးသော ဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ် တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ၎င်းဩဇဋ္ဌ
 မက ကလောင်ရုပ်၌ပါသော ဩဇာသည်၊ ဗြဟ္မိရောက်၍၊ တပါးသော
 ဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ် တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သော နည်းဖြင့်
 ၁၀-ဆက်၊ ၁၂-ဆက် သဘောတူ အစဉ်မပျက်ဖြစ်သော၊ ဩဇဋ္ဌ
 မက ကလောင်ရုပ်ဆက်သည်။ အာဟာရပစ္စယ အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်
 မည်၏။ တနေ့စားသော အာဟာရသည်၊ ၇-ရက်ပတ်လုံး ထောက်
 ပံ့၏။ တနေ့ စားသော နတ်ဩဇာသည်၊ ၁-လ၊ ၂-လပတ်လုံး
 ထောက်ပံ့၏။ အမိစားသော အာဟာရသည်၊ ဝမ်းတွင်းကသူငယ်၏
 ကိုယ်သို့ပျံ့နှံ့၍၊ ရုပ်ကိုဖြစ်စေ၏။ ကိုယ်၌ကင်ငြိလူးလဲသော အညစ်
 အကြေးသည်၊ ရုပ်ကိုဖြစ်စေ၏။ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၌ ပါသော
 တေဇောသည်၊ ဗြဟ္မိရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ်
 တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ၎င်းဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ်၌ ပါသော တေ
 ဇောသည်၊ ဗြဟ္မိရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ် တ
 စည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ၁၀-ဆက်၊ ၁၂-ဆက် သ
 ဘောတူ အစဉ်မပျက်ဖြစ်သော၊ ဩဇဋ္ဌမက ကလောင်ရုပ် ဆက်သည်။
 အာဟာရပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန် မည်၏။ ဤသို့ အာဟာရဇ ရုပ်တို့၏
 အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော၊ အာဟာရဇ ရူပပဝတ္တိ၌
 အာဟာရဇရုပ်၏ဖြစ်မှုကို ရှုမြင်အပ်၏။

ဥတုဇရုပ်၌သမုဋ္ဌာန် ၅-ပါးကိုပြခြင်း

ဥတုဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော၊ ဥတုဇ
 ရူပပဝတ္တိ၌၊ ဥတု၊ ဥတုသမုဋ္ဌာန်၊ ဥတုပစ္စယ၊ ဥတုပစ္စယ ဥတုသ
 မုဋ္ဌာန်၊ ဥတုပစ္စယ အာဟာရသမုဋ္ဌာန်၊ ဤ ၅-ပါးကို မရောနှော
 အောင် ဝေဘန်၍ သိအပ်၏။ ထို ၅-ပါးတို့တွင်၊ ပူသော တေဇော
 သည်၊ ပူသော ဥတုမည်၏။ အေးသော တေဇောသည်၊ အေးသော
 ဥတုမည်၏ ပူသောဥတု၊ အေးသောဥတုကြောင့်ဖြစ်သော၊ သဒ္ဓနဝက

ရုပ်, ပရိစ္ဆေဒရုပ်, လဟုဘာရုပ်, မုဒုတာရုပ်, ကမ္မညတာရုပ်, ဥပစယ
ရုပ် သနုတိရုပ်။ ဤ ၁၄-ပါးသောရုပ်သည်။ ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။
ကမ္မဇရုပ်, စိတ္တဇရုပ်, အာဟာရဇရုပ် ဥတုဇရုပ် စတုသမုဋ္ဌာန်သည်။
အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ သဘောတူမျှသော ဥတု၏အထောက်အပံ့
ကိုခံရ၊ ဖြစ်သော အစဉ်မပြတ်ဖြစ်ခြင်းငှါ သဘောမတူမျှသော ဥတု၏ အ
ထောက်အပံ့ကိုခံရသောကြောင့်၊ ဥတုပစ္စယမည်၏။ ဥတုသမုဋ္ဌာန်
ရုပ်တို့၌ ပါသော ဘေဇောသည်၊ ဗွဲသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဉ္ဇ
မက ကလောင်ရုပ်တစည်းကိုဖြစ်စေ၏။ ၎င်းဩဇဉ္ဇမက ကလောင်ရုပ်၌
ပါသောတေဇောသည်၊ ဗွဲသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဉ္ဇမက က
လောင်ရုပ်တစည်းကို ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့်၊ ဣန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်၌
၁၀-ဆက်, ၁၂-ဆက်၊ အနိန္ဒြိယဗဒ္ဓရုပ်၌ အဆက်ဆက် ချားစွာ၊ သ
ဘောတူ အစဉ်မပျက်ဖြစ်သော ဩဇဉ္ဇမက ကလောင် ရုပ်ဆက်သည်။
ဥတုပစ္စယ ဥတုသမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဥတုသမုဋ္ဌာန်ရုပ်တို့၌ပါသော ဩ
ဇောသည်၊ ဗွဲသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဉ္ဇမက ကလောင် ရုပ်တ
စည်းကိုဖြစ်စေ၏။ ၎င်း ဩဇဉ္ဇမက ကလောင် ရုပ်၌ပါသော ဩဇ
သည်၊ ဗွဲသို့ရောက်၍၊ တပါးသော ဩဇဉ္ဇမက ကလောင်ရုပ်တစည်း ကို
ဖြစ်စေ၏။ ဤသို့သောနည်းဖြင့် ၁၀-ဆက်, ၁၂-ဆက် သဘောတူ
အစဉ်မပျက်ဖြစ်သော ဩဇဉ္ဇမက ကလောင်ရုပ်ဆက်သည်။ ဥတုပစ္စယ
အာဟာရ သမုဋ္ဌာန်မည်၏။ ဤသို့ ဥတုဇရုပ်တို့၏ အစဉ်မပြတ် အ
ဆက်ဆက် ဖြစ်ပျက်သော ဥတုဇ ရူပပဝတ္တိ၌၊ ဥတုဇရုပ်၏ ဖြစ်မှုကို
ရှုမြင်အပ်၏။

သမ္မသနုဉာဏ်

ပြီး၏ ။

သမ္မပဓာန် ကိစ္စ ၄-ပါး

ကိလေသာသည်၊ အနုသယ ကိလေသာ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာ အားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၂-ပါးတို့တွင်၊ အနုသယ ကိလေ သာသည်၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာကြောင့်ဖြစ်၏။ ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေ သာသည်၊ အနုသယ ကိလေသာကြောင့်ဖြစ်၏။ အနုသယကိလေသာ သည်၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ ကိန်းသောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိ လေသာသည်၊ ဖြစ်သည်ရှိသော်၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ အ ကြင်အခါကာလ၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာသည်၊ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာကို အာရုံပြုသောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ထိုအခါကာလမှစ၍၊ အနုသယ ကိလေ သာသည် မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း ကိန်းသောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ အကြင်အခါကာလ၊ အနုသယ ကိလေသာသည်၊ မဂ်ဖြင့် မ ပယ်ရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏ ရုပ် နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း ကိန်းသောအားဖြင့် ဖြစ်၏။ ထိုအခါ ကာ လမှစ၍၊ ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာသည်၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ယခု မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်း သောသူ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် နောင် ဖြစ်ခြင်းငှာထိုက်၏။ မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှကာလပတ်လုံး၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ ကိန်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သော အနုသယကိလေသာသည်၊ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်မည်၏။ မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှ ကာလပတ်လုံး၊ ယခု မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏ ရုပ်နာမ် ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် နောင်ဖြစ်ခြင်းငှာ ထိုက်သော ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာသည်၊ မဖြစ်သေးသော အကုသိုလ် မည်၏။ မဂ်၏နောက်က ဖိုလ်၌တည်သော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးသည်၊ မဂ် ဖြစ်ခိုက် မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်မည်၏။ ဖိုလ်၏ရှေ့က မဂ်၌တည် သော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးသည်၊ ဖိုလ်ဖြစ်ခိုက် ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ်မည်၏။ သမ္မပဓာန်သည်၊ ဖြစ်ပြီးသော အကုသိုလ်ကိုပယ်ခြင်း၊ မဖြစ်သေး သော အကုသိုလ်ကို တဖန်မဖြစ်စေခြင်း၊ မဖြစ်သေးသောကုသိုလ်ကို

ဖြစ်စေခြင်း၊ ဖြစ်ပြီးသောကုသိုလ်ကို တည်စေခြင်း၊ ကိစ္စအားဖြင့် ၄-
 ပါးအပြားရှိ၏။ ထို ၄-ပါးတို့တွင်၊ မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှကာလ
 ပတ်လုံး၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်
 တိုင်း၊ ကိန်းသောအားဖြင့်ဖြစ်သော အနုသယကိလေသာကို၊ မဂ်ပယ်
 သည်မှစ၍၊ ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း၊ အနုသ
 ယကိလေသာ ကိန်းသောအားဖြင့် မဖြစ်ခြင်းသည်၊ ဖြစ်ပြီးသော အ
 ကုသိုလ်ကို ပယ်သည်မည်၏။ မဂ်ဖြင့် မပယ်ရသေးသမျှကာလပတ်
 လုံး၊ ယခု မဖြစ်သေးသော်လည်း၊ ဝိပဿနာဉာဏ် ကင်းသောသူ၏
 ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ နောင်ဖြစ်
 ခြင်းငှာထိုက်သော ပရိယုဋ္ဌာန် ကိလေသာကို၊ မဂ်ပယ်သည်မှစ၍၊
 ဖိုလ်ပုဂ္ဂိုလ်၏ ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း၊ ပရိယုဋ္ဌာန်ကိလေသာ
 ကို အာရုံပြုသောအားဖြင့်၊ နောင်တဖန် အသစ်မဖြစ်ခြင်းသည်၊ မဖြစ်
 သေးသော အကုသိုလ်ကို တဖန်မဖြစ်စေသည်မည်၏။ မဂ်၏နောက်
 က ဖိုလ်၌တည်သော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ မဂ်ဖြစ်ခိုက်
 မဖြစ်သေးသော ကုသိုလ်ကို ဖြစ်စေသည်မည်၏။ ဖိုလ်၏ရှေ့က မဂ်
 ၌တည်သော ဣန္ဒြေ ၅-ပါးကို ဖြစ်စေခြင်းသည်၊ ဖိုလ်ဖြစ်ခိုက် ဖြစ်
 ပြီးသောကုသိုလ်ကို တည်စေသည်မည်၏။

သမ္မပဓာန်ကိစ္စ ၄-ပါးပြီး၏။

ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်

သမထ,ဝိပဿနာကို ပြောဟောရာ၊ ကြားနာသောကာလ ဒေသ
 နာ၏အရ၊ ဓမ္မသဘာဝ ပုဒ်အတိုင်းမျှသာ ထင်သည်ဖြစ်၍၊ အားထုတ်
 သောကာလ၊ ပရမတ် ထင်သင့်သောအရာ၊ ပညတ်ထင်သင့်သော
 အရာမှာ၊ ပရမတ်,ပညတ်၊ ဓမ္မသဘာဝ အခိုက်အတန့်ကျအောင်
 မထင်သောသူသည်၊ ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ငရဲ,တိရိစ္ဆာန်,ပြိတ္တာ,
 သာသနာပ, မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ, သုဂတိအဟိတ်, ပစ္စန္ဒရစ်, အသညသတ်,
 အရပ်ပြစ် ၈-ပါးမှ ကင်းလွတ်သော်လည်း၊ နိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊
 ဈာန်မဂ်ဖိုလ်ကို မရသောကြောင့်၊ ပဒပရမပုဂ္ဂိုလ်မည်၏။ ပဒပရမ

ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ သမထကို အားထုတ်သော်လည်း မထင်သောကြောင့်၊
 ယခုဘဝ ဈာန်မရ၊ နောက်နောက်သောဘဝ ဈာန်ရခြင်း၏ အကြောင်း
 ပါရမီကုသိုလ်ဖြစ်၏။ ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ဝိပဿနာကို အားထုတ်
 သော်လည်း၊ ဥပါဒ်၊ ဗြိတင်-သင်္ခတလက္ခဏာ၊ အဖြစ်အပျက် အနိစ္စ၊
 ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-သာမညလက္ခဏာ မထင်သောကြောင့်၊ ယခုဘဝ မဂ်
 မရ၊ နောက်နောက်သောဘဝ မဂ်ဖိုလ်ရခြင်း၏ အကြောင်း ပါရမီ
 ကုသိုလ်ဖြစ်၏။

ပဒပရမ ပုဂ္ဂိုလ်ပြီး၏။

အဂ္ဂိဝစ္ဆ ဂေါတ္တ သုတ်

အတ္ထိ ပန ဘောတော ဂေါတမဿ ကိဉ္စိ ဒိဋ္ဌိ ဂဟိတန္တိ။
 ဒိဋ္ဌိ ဂတန္တိ ခေါဝစ္ဆ အပနိတမေတံ တထာဂတဿ။ ဒိဋ္ဌိ စေ
 တံ ခေါဝစ္ဆ တထာဂတေန။ ဣတိ ဂူပံ၊ ဣတိ ဂူပဿ သမုဒ
 ယော၊ ဣတိ ဂူပဿ အတ္ထင်္ဂမော။ ဣတိ ဝေဒနာ၊ ဣတိ ဝေဒနာ
 ယ သမုဒယော၊ ဣတိ ဝေဒနာယ အတ္ထင်္ဂမော။ ဣတိ သညာ၊
 ဣတိ သညာယ သမုဒယော၊ ဣတိ သညာယ အတ္ထင်္ဂမော။
 ဣတိ သင်္ခါရာ၊ ဣတိ သင်္ခါရာနံ သမုဒယော၊ ဣတိ သင်္ခါရာနံ
 အတ္ထင်္ဂမော။ ဣတိ ဝိညာဏံ၊ ဣတိ ဝိညာဏဿ သမုဒယော၊
 ဣတိ ဝိညာဏဿ အတ္ထင်္ဂမောတိ။ တသ္မာ တထာဂတော သဗ္ဗ
 မညိတာနံ သဗ္ဗမထိတာနံ အဟံကာရ မမံကာရ မာနာနုသ
 ယာနံ ခယာ ဝိရာဂါ နိရောဓာ စာဂါ ပဋိနိဿဂ္ဂါ အနုပါဒါ
 ဝိရုက္ခောတိ ဝဒါပိတိ။ ။မဇ္ဈိမပဏ္ဏာသ အဂ္ဂိဝစ္ဆဂေါတ္တသုတ်။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင် ဂေါတမအား။ ကိဉ္စိ ဒိဋ္ဌိ ဂဟိ
 တံ၊ တစ်ခုတစ်ခု ဒိဋ္ဌိအယူသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဝစ္ဆဂေါတ္တော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တ ပုရပိုဇ်သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေး
 ယျောက်၏။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။ ဒိဋ္ဌိ ဂတန္တိ ခေါ ဇေတံ ဂဟိတံ၊ ဒိဋ္ဌိဂတ-ဟူ
 သော ဤအယူကို။ တထာဂတဿ၊ သတ္တဝါအား။ အပနိတံ၊ ပယ်
 အပ်၏။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ အပနိတံ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ။

ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
 ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြွင်းခြင်းတည်း။ (၁)။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်
 ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြွင်းခြင်း
 တည်း။ (၂)။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ
 အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်း
 တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊
 ခြွင်းခြင်းတည်း။ (၃)။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရ
 တို့တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ သမု
 ဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါ
 ရတို့၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြွင်းခြင်းတည်း။ (၄)။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။
 ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊
 ဝိညာဏ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။
 ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြွင်းခြင်းတည်း။ (၅)။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတေန၊ သတ္တဝါသည်။ ဇေတံ နာမရူပ ပဉ္စက္ခန္ဓ
 ဥဒယဗ္ဗသံ၊ ဤနာမ်ရုပ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ဖျက်ခြင်း
 ကို။ ခေါ၊ စင်စစ်ကေန အမှန်။ စေဒိဋ္ဌံ၊ တကယ်မြင်သည်ဖြစ်အံ့။ ဇေ
 သတိ၊ ဤသို့စင်စစ်ကေန အမှန် တကယ်မြင်သည်ရှိသော်။ ဝတ္ထ၊ ဝတ္ထ။
 ဣတ္ထ၊ ဤသို့မြင်ရာ၌။ ဒိဋ္ဌိဂန္တိ ခေါ ဇေတံဂဟိတံ၊ ဒိဋ္ဌိဂတ-ဟူသော ဤ
 အယူကို။ တထာဂတဿ၊ သတ္တဝါအား။ အပနိတံ၊ ပယ်အင်၏။
 တသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ တထာဂတော၊ သတ္တဝါသည်။ သဗ္ဗမညိတာနံ၊
 အလုံးစုံ မှတ်ထင်တတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗမထိတာနံ၊ အလုံးစုံ လုံးထွေး
 တတ်ကုန်သော။ အဟံကာရ၊ မမိကာရ၊ မာနာနုသယာနံ၊ တဏှာ၊
 မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏။ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်။ ဝိရာဂါ၊ ကင်းခြင်းကြောင့်။
 နိရောဓော၊ ခြွင်းခြင်းကြောင့်။ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်းကြောင့်။ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊
 ထပ်စွန့်ခြင်းကြောင့်။ အနုပါဒါ ဝိမုတ္တော၊ ဥပါဒါနိမိတ္တိ အယူဒိဋ္ဌိမှ
 လွတ်၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ငါတုရား ဟောတော်မူ၏။ ဣတိ ဣဒံ

ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဤသို့သော အဖြေကို။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ။ဤအနက်ကား သာဓာရဏ။

ဘောတော ဂေါတမဿ၊ အရှင် ဂေါတမအား။ ကိပ္ပိဒိပ္ပိဂဟိတံ၊ တစုံတခု အယူဒိဋ္ဌိသည်။ အတ္ထိ ပန၊ ရှိသည် မဟုတ်လော။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ဝစ္ဆဂေါတ္ထော၊ ဝစ္ဆဂေါတ္တ ပုရုဇိဇ်သည်။ ပုစ္ဆတိ၊ မေးလျှောက်၏။ ဝစ္ဆ ဝစ္ဆ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ-ဟူသော ဤအယူဝါဒကို။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား။ အပနိတံ၊ ပယ်အပ်ပြီ။ ကတ္ထ၊ အဘယ်၌။ အပနိတံ၊ ပယ်အပ်သနည်း။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ၊ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပံ၊ ရုပ်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ၊ ရုပ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ရူပဿ ရုပ်၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြင်ခြင်းတည်း။ (၁)။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာ၊ ဝေဒနာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝေဒနာယ၊ ဝေဒနာ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြင်ခြင်းတည်း။ (၂)။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာ၊ သညာတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သညာယ၊ သညာ၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြင်ခြင်းတည်း။ (၃)။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာ၊ သင်္ခါရတို့တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ သင်္ခါရာနံ၊ သင်္ခါရတို့၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြင်ခြင်းတည်း။ (၄)။ ဣတိ ဣဒံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏံ၊ ဝိညာဏ်တည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ သမုဒယော၊ ဖြစ်ခြင်းတည်း။ ဣတိ အယံ၊ ဤသည်ကား။ ဝိညာဏဿ၊ ဝိညာဏ်၏။ အတ္တင်္ဂမော၊ ခြင်ခြင်းတည်း။ (၅)။

ဣတိ၊ ဤသို့။ တထာဂတေန၊ ငါဘုရားသည်။ ဝေဒနာမရူပ ပဉ္စကုဒ္ဓ ဥဒယဗ္ဗယံ၊ ဤနာမ်ရုပ် ၂-ပါး၊ ခန္ဓာ ၅-ပါးတို့၏ ဖြစ်ခြင်း၊ ပျက်ခြင်းကို။ ခေါ၊ စင်စစ်ကေန အမှန်။ ဒိဇ္ဇဉ္စ၊ မြင်လည်း မြင်အပ်ပြီ။ ဣ၊ ဤသို့မြင်ရာ၌။ ဝစ္ဆ၊ ဝစ္ဆ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ၊ ဒိပ္ပိဂဟိတံ-ဟူသော ဤအယူဝါဒကို။ တထာဂတဿ၊ ငါဘုရားအား။ အပနိတဉ္စ၊

ပယ်လည်းပယ်အပ်ပြီ၊ တသွာ၊ ထို့ကြောင့်၊ တထာဂတော၊ ငါဘုရား
 သည်၊ သဗ္ဗမညိတာနံ၊ အလုံးစုံ မှတ်ထင်တတ် ကုန်သော၊ သဗ္ဗမထိ
 တာနံ၊ အလုံးစုံ လုံးထွေးတတ်ကုန်သော၊ အဟံကာရ မမံကာရ မာနာ
 နှုသယာနံ၊ တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိတို့၏၊ ခယာ၊ ကုန်ခြင်းကြောင့်၊ ဝိရာဂါ၊
 ကင်းခြင်းကြောင့်၊ နိရောဓာ၊ ခြုမ်ခြင်းကြောင့်၊ စာဂါ၊ စွန့်ခြင်း
 ကြောင့်၊ ပဋိနိဿဂ္ဂါ၊ တဖန်စွန့်ခြင်းကြောင့်၊ အနုပါဒါ၊ ဥပါဒါန်မရှိ
 ခြင်းကြောင့်၊ ဝိမုတ္တော၊ အယူဝါဒ ဒိဋ္ဌိမှလွတ်ပြီ၊ ဣတိ၊ ဤသို့၊ ဝဒါမိ၊
 ငါဘုရား ဟောတော်မူ၏၊ ဣတိဣဒံ ဝိဿဇ္ဇနံ၊ ဤသို့သော အဖြေကို၊
 အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူပြီ။ ။ဤအနက်ကား အသာဓာရဏ။

အဂ္ဂိဝန္တ ဝေါတ္တသုတ်

ပြီး ၏ ။

အာနာပါန-အဖြေ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

အဿာသေနာဘိတုန္ဒဿ ပဿာသပဋိလာဘေ ဗုဒ္ဓိနာ သမာဓိဿ ပရိဗန္ဓော။-ဟူသော ပဋိသန္တိဒါမင် အာနာပါနကထာ ပါဠိတော်ကို၊ မြန်မာပြန်ဆိုခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်း၍၊ မေးလျှောက်အပ်သော ပဌမ ပုစ္ဆာနှင့် ၎င်း၏ အဖြေ။

အမေး။ ။ အာရဟန္တာ ဝိဝိဝိဿန္တနာကျမ်း၊ စာမျက်နှာ နံပါတ် ၁၃၀-၌၊ အဿာသေနာဘိတုန္ဒဿ၊ ထွက်သက်တိုးသော သူ၏၊ ပဿာသေနာဘိတုန္ဒဿ၊ ဝင်သက် တိုးသော သူ၏။-ဟူ၍ ပုံနှိပ်လျက်ရှိပါသည်။ ဤ၌ တိုးသော-ဟူသော စကားသည်၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်သော-ဟူသော စကားကို မှား၍၊ ပဌမက္ခရာ တ-နှင့် တိုးသော-ဟု မှားယွင်းသည် ထင်မိပါသည်။

အဖြေ။ ။ အဿာသေနာဘိ တုန္ဒဿ၊ ထွက်သက် တိုးသော သူ၏။ ပဿာသေနာဘိ တုန္ဒဿ၊ ဝင်သက်တိုးသော သူ၏။-ဟူ၍ ပုံနှိပ်လျက်ရှိရာ၌၊ တိုးသော-ဟူသော စကားသည်၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော-ဟူသော စကားနှင့် မမှား၊ တိုး၍ တိုက်ခိုက်သောဟူသော စကားကိုရည်၍၊ တိုးသောဟု ပဌမက္ခရာ တ-နှင့် အမှန်ပုံနှိပ်သည်။

ထွက်သက်တိုးသောသူ၏-ဟူသော မြန်မာစကား၏။ အဿာသေနာဘိတုန္ဒဿာတိ အတိဒိဃံဝါ အတိရဿံဝါ အဿာသံ ကရောန္တံ -ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားနှင့် ညီမျှပါ၏။ ထွက်သက် တိုးသော သူ၏၊ ထွက်သက်ပြုသော သူနှင့်၊ အဘယ်ကြောင့် ညီမျှပါသ

နည်း။ ထွက်သက် တိုးသောသူ၊ ထွက်သက်ပြုသောသူ-ဟု ခေါ်ဝေါ်
 ပြောဆိုကြသော ဝေါဟာရသဒ္ဒါအားဖြင့် ပြားသော်လည်း။ ထွက်
 သက်တိုးသောသူပင်ဖြစ်စေ၊ ထွက်သက်ပြုသောသူပင်ဖြစ်စေ အနက်
 အဓိပ္ပါယ်အားဖြင့် မပြား။ ထွက်သက် တိုးတိုး၊ ထွက်သက် ပြုပြု၊ နှာ
 ခေါင်းဝ၌ ထွက်သက်ကို၊ တိုး၍ တိုက်စေသော ပယောဂ၊ ပြုကြ
 သောသူ အတူတူပင် ဖြစ်သောကြောင့်။ ထွက်သက် တိုးသောသူ၏၊
 ထွက်သက်ပြုသောသူနှင့် ညီမျှပါ၏ ဟုပေသည်။

အဿာသေနာဘိ တုန္ဒဿ၊-ဟူသော ပါဠိတော် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗံ၊
 အဿာသေန-ဟူသောပုဒ်၏ နာ-ဝိဘတ်သည်။ ကံ အနက်၊ ကရိုဏ်း
 အနက် ၂-ပါးကို ဟော၏။ အဘိ-သဒ္ဒါသည်။ လွန်သောအနက်၊ နှိပ်
 စက်သောအနက် ၂-ပါးကို ဟော၏။ တုန္ဒ-သဒ္ဒါသည်။ တိုး၍တိုက်
 ခိုက်သောအနက်၊ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သောအနက် ၂-ပါးကို ဟော၏။
 ထိုထို အနက် ၂-ပါး၊ ၂-ပါးတို့တွင်၊ နာ-ဝိဘတ်၏ ကံအနက်၊ အဘိ-
 သဒ္ဒါ၏ လွန်သောအနက်၊ တုန္ဒ-သဒ္ဒါ၏ တိုး၍တိုက်ခိုက်သော အ
 နက်ကိုရည်၍၊ အဿာသေနာဘိ တုန္ဒဿာတိ အတိဒိဃံဝါ အတိ
 ရသံဝါ အဿာသံ ကရောန္တဿ၊-ဟူသော အဋ္ဌကထာ သံဝဏ္ဏနာ
 ပဌမ ဝါကျစကားရပ်ကို မိန့်၏။

နာ-ဝိဘတ်၏ ကရိုဏ်းအနက်၊ အဘိ-သဒ္ဒါ၏ နှိပ်စက်သော
 အနက်၊ တုန္ဒ-သဒ္ဒါ၏ ထိုးကျင့်နှိပ်စက်သော အနက်ကို ရည်၍၊
 အဿာသမူလကဿ ကာယစိဟ္တာ ကိလမထဿ သဟ္တာဝတော
 တေန အဿာသေန ဝိဒ္ဓဿ ဝိဇ္ဇိတဿ၊-ဟူသော အဋ္ဌကထာ သံဝဏ္ဏ
 နာ ဒုတိယဝါကျ စကားရပ်ကို မိန့်၏။

ဤသို့ ပါဠိတော် သံဝဏ္ဏတဗ္ဗံ၊ အဿာသေန-ဟူသော ပုဒ်၌၊
 နာ-ဝိဘတ်၏ ကံအနက်၊ ကရိုဏ်း ၂-ပါးကို၊ ပဌာနထားသောအား
 ဖြင့် ပြားသော၊ အဋ္ဌကထာ သံဝဏ္ဏနာ ပဌမ၊ ဒုတိယဝါကျ၊ စကား
 ၂-ရပ်တွင်၊ တပါးပါးသောဝါကျ၊ စကားရပ်ကိုယူသော်၊ အနက်
 အဓိပ္ပါယ် မလွဲမချော်ပြီ။ နှစ်ဝါကျလုံး စကားရပ်ကို ယူသော်၊ ဆို
 တွယ်ရာမရှိ အလွန်သင့်၏။

မေးသောပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍၊ ကံ-အနက်ကိုဟောသော နာ-ဝိဘတ်၏။ အနက် ကာရိတ်ကံ၊ ဇာတ်ကတ္တား ၂-ပါးသင့် အနက်အားဖြင့်လည်း မမှား၊ ဗဟုသုတအားဖြင့်လည်း များစေခြင်းငှာ၊ မြန်မာအနက် ယောဇနာလိုက်မည်။.....

အသာသေနာဘိ တုန္ဒဿာတိ၊ အသာသေနာဘိ တုန္ဒဿ-ဟူသည်ကား။ အတိဒိဗံဝါ၊ အလွန်ရှည်စွာလည်း။ အသာသေန အသာသံ၊ ထွက်သက်ကို။ အတိရသံဝါ၊ အလွန်တိုစွာလည်း။ အသာသံ အသာသေန၊ ထွက်သက်သည်။ ကရောန္တိ သံ တုန္ဒဿ၊ ပြုစေသော သူ တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်စေသောသူ၏။ ပသာသ ပဋိလာဘော၊ ဝင်သက်ကို ရရာ၌။ မုစ္ဆနာ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ပရိဗန္ဓော၊ နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်ခြင်းတည်း။ ။ ကာရိတ်ကံကား။ ဇာတ်ကတ္တား၊ မပြားလိင်ဝှစ်တူ။ ။ နိယံ။

ပဌမဝါကျ အဋ္ဌကထာ သံဝဏ္ဏနာ အလိုအားဖြင့်၊ ထွက်သက်ကို အလွန်ရှည်အောင်၊ တိုအောင်၊ တိုးဝှေ့တိုက်ခိုက်စေသော ပယောဂကြောင့်၊ ဝင်သက်၌ ပယောဂကင်းသဖြင့်၊ မေ့သည်ဟု ယူ။

မေးသော ပုဂ္ဂိုလ်သည်၊ ဗဟုသုတပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၍၊ ကရိဏ်း-အနက်ကိုဟောသော နာ-ဝိဘတ်၏။ အနက် ကရိဏ်း၊ ကတ္တား ၂-ပါးသင့် အနက်အားဖြင့်လည်း မမှား၊ ဗဟုသုတအားဖြင့် များစေခြင်းငှာ၊ မြန်မာအနက် ယောဇနာလိုက်မည်။ ။ တည်ပါဠိလိုက်၍ အနက်ပေး။

အသာသေနာဘိ တုန္ဒဿာတိ၊ ကား။ အသာသ မူလကဿ၊ ထွက်သက်လျှင် အကြောင်းရင်းရှိသော။ ကာယစိတ္တ ကိလမထဿ၊ ကိုယ်၊ စိတ် ပင်ပန်းခြင်း၏။ တေန၊ ထိုထွက်သက်နှင့်။ သပ္ပာဝတော၊ ကာလတူမျှ တကွ၏အဖြစ်ကြောင့်။ အသာသေန၊ ထွက်သက်ဖြင့်။ ဝါ၊ ထွက်သက်သည်။ ဝိဒ္ဓဿ အဘိတုန္ဒဿ၊ ထိုးကျင့် နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ ဝိဒ္ဓိတဿ၊ ပင်ပန်းသောသူ၏။ ပသာသ ပဋိလာဘော၊ ဝင်သက်ကို ရရာ၌။ မုစ္ဆနာ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ သမာဓိဿ၊ သမာဓိ၏။ ပရိဗန္ဓော၊ နှောင့်ရှက် ပိတ်ပင်ခြင်းတည်း။

ဒုတိယဝါကျ အဋ္ဌကထာသံဝဏ္ဏနာ အလိုအားဖြင့်၊ ထွက်သက်၊ ဝင်သက်ကို ညီမျှအောင် မပြုနိုင်သဖြင့်၊ ထွက်သက်ပြုခိုက် အမောဆိုက်သောကြောင့်၊ ဝင်သက်၌ မေ့သည်ဟု ယူ။

ကရောန္တဿ တုန္ဒဿ၊ ပြုစေသောသူ၊ တိုးဌေတိုက်ခိုက်စေသော
 သူ၏-ဟု မြန်မာပြန်၊ ကာရိတ်အနက် ယောဇနာသမ္ပန်သည်မှာ။
 အကြင်သူသည် ပြု၏၊ ထိုပြုသောသူကို၊ ပြုတုန်း ပြုဆဲ ဖြစ်လျက်၊ အထူး
 သဖြင့် ပြီးစေလိ၍၊ တယောက်သောသူက ပြုပြုဟု တိုက်တွန်းသော၊
 ယော ကရောတိ တံ အညော ကရောဟိ ကရောဟိ။-ဟူသော ကာ
 ရိတ်လက္ခဏာ ပရိဘာသာနှင့်အညီ၊ အကြင်ထွက်သက်သည်၊ ပြု၏၊
 တိုးဌေ တိုက်ခိုက်၏၊ ထိုပြုသော၊ တိုးဌေ တိုက်ခိုက်သော ထွက်သက်
 ကို၊ ပြုတုန်း ပြုဆဲ တိုးဌေ တိုက်ခိုက်ဆဲ ဖြစ်လျက်၊ အထူးသဖြင့် ထင်
 စေလိ၍၊ အားထုတ်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်က၊ အလွန်ရှည်အောင်
 အလွန်တိုးအောင်၊ ပြုစေ တိုးဌေ တိုက်ခိုက်စေသော ပယောဂအား
 ဖြင့်၊ တိုက်တွန်းသော ကာရိတ်အနက်သဘောကို မြင်၍၊ သဒ္ဓါအား
 ဖြင့် ကာရိတ်ပစ္စည်း မထင်သော်လည်း။ ကရောန္တဿ တုန္ဒဿ၊ ပြု
 စေသောသူ တိုးဌေ တိုက်ခိုက်စေသောသူ၏။-ဟု မြန်မာပြန်၊ ကာ
 ရိတ်အနက် ယောဇနာသမ္ပန်မှသာ၊ သင့်ထိခံအံ့နိုးထင်ပေသည်။ ။
 ဤကား၊ အမှာစကားရပ် ဖြစ်သည်။

ပဌမ ပုစ္ဆာအမေး၏အဖြေပြီး၏။

မက္ခိမက္ခ - ၀၀ ဆွဲခန့်

မဂ်မှား၊မဂ်မှန် အဖြေ

ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် ယုဂနန္ဓကထာ၌၊ မဂ်မှား၊မဂ်မှန်ကို ဟောတော်မူသော ပါဠိတော်၏ အနက်အဓိပ္ပါယ်ကို၊ မေးလျှောက်သော ဒုတိယပုစ္ဆာနှင့် ၎င်း၏ အဖြေ။

အမေး။ • ။အာရဟံသာဝိဝိ ဝိဿန္တနာကုဿိ။ ဖြစ်ချက် စာရွက်ကလေးကို ထုတ်သောအခါ၊ ပဋိသန္ဓိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာကို အသျှင်ဘုရား ရှုစားခွင့်ရလိမ့်မည်မထင်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင်၊ ၎င်းစာအုပ် စာမျက်နှာနံပါတ် ၁၉၆, ၂၀၀-တို့၌ပါသော၊ မဂ်မှန်၊ မဂ်မှား-ဟူသော စကားများကို၊ ပါဠိတော်၊ အဋ္ဌကထာနှင့် တိုက်ဆိုင်ကြည့်ရာ၊ မရှင်းမလင်း ဖြစ်နေပါသည်။ တေန ဝုစ္စတိ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသော ဟောတိ သော သမယော။-စသော ဝါကျကို အနက်ယောဇနာရာ၌လည်း၊ ဟောတိ-သဒ္ဓါကို၊ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသော-ပုဒ်နှင့် တွဲခြင်းသည်၊ အဋ္ဌကထာ အဖွင့်နှင့် ညီအံ့မထင်၍၊ အသျှင်ဘုရား ဆင်ခြင်တော်မူရန်၊ ၎င်းအဖွင့် အဋ္ဌကထာပါဠိကို အောက်၌ ရေးလိုက်ပါကြောင်း။

အဖြေ။ ။ပုနစ ပရံ အာရသော ဘိက္ခုနော ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ ဟောတိ။ သော အာရသော သမယော ယံ တံ စိတ္တံ အဗ္ဗိက္ခညော သံတိဋ္ဌတိ သန္နိသိဒတိ ဇကောဒိ ဟောတိ သမာပိယတိ။ တဿ မဂ္ဂေါ သဗ္ဗာယတိ။ သော တံ မဂ္ဂံ အာသေဝတိ ဘဝေဘိ ဗဟုလိံ ကရောတိ။ တဿ တံ မဂ္ဂံ အာသေဝတော ဘာဝယတော ဗဟုလိံ ကရောတော သံယောဇနာ ပဟိယန္တိ။ အနုသယာ ဗျန္တိ ဟောန္တိ။

ဥဒ္ဓေသ မာတိကာ အမေး။ ဘိက္ခုနော-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုဒ်၏၊ သမ္ပါဒိဖြစ်သော ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ-ဟူသော ကတ္တာပုဒ်ကို၊ ဥဒ္ဓေသ မာတိကာ၌ ဘိက္ခုနော-ဟူသော သမ္ပဒါနိ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ-ဟူသော သမ္ပါဒိ၊ အစဉ်မပြတ် စပ်ယှဉ်ပြီးသား ထင်ရှား

၍၊ မေးသောအခါ ဘိက္ခုနော-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကိုချ၍၊ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ
ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကိုသာ၊ ဟောတိ-ဟူသော ကြိ
ယာသဒ္ဓါနှင့် ယှဉ်တွဲ၍မေး၏။ (ကထံ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ)။ ။

ဖြေသောအခါ ၎င်းနည်း (ဧဝံ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသံ ဟောတိ)။

ဤအမေး, အဖြေ၊ နိဒါန်း, နိဂုံး၊ အစ, အဆုံးတို့၏ အကြား၊ သရုပ်
အေးဖြင့် ၁၀-ပါး အပြားရှိသော၊ တေန ဝုစ္စတိ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတ
မာနသော ဟောတိ။-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကိုလည်း၊ ဟောတိ ဟူ
သော ကြိယာသဒ္ဓါနှင့် တွဲယှဉ်၍ ဖြေ၏။ တွဲယှဉ်၍ ဖြေမှသာ၊ ဥဒ္ဓေသ
မာတိကာအတိုင်း, မေးသော နိဒါန်းအတိုင်း အဖြေနိဂုံး သင့်၏။
ဘိက္ခုနော-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကိုလည်း ဝဲ၏။

နိဒါန်း, နိဂုံး၊ အစ, အဆုံး၊ အမေး, အဖြေ ၂-ပါးတို့၌၊ ဘိက္ခု
နော-ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကို ဝဲလျက်၊ သမ္ပဒါနိ မာနသံ-ဟု နပုံးလိင်၊ အ
လည်အကြား ၁၀-ပါးသော နိဂုံးအဖြေတို့၌၊ ဘိက္ခုနော-ဟူသော
သမ္ပဒါနိပုန်ကို ဝဲလျက်၊ သမ္ပဒါနိ မာနသော-ဟု ပုံးလိင်။ ဤသို့ ဘိက္ခုနော-
ဟူသော သမ္ပဒါနိပုန်ကို ဝဲခြင်းတူလျက်၊ သမ္ပဒါနိ မာနသံ, မာနသော-ဟု
နပုံးလိင်နှင့် ပုံးလိင်၊ လိင်ခြင်းမတူသော အထူးသဘောကို၊ သဒ္ဓါနှင့်
သင့်လျော် ညီညွတ်အောင် ချင့်ချိန်ညှိနှိုင်း၍၊ ယုံမှားကင်းပြတ် တတ်
အပ် သိနိုင်လောက်၏။

သိနိုင်လောက်ပုံ။ ။ မာနသာနံ သမူဟော မာနသံ-ဟု တဒ္ဓိတ်
ဝိဂ္ဂြိုဟ်ဆိုသော်၊ သမူဟော ကဏ်ဏာ-ဟူသော သုတ်ဖြင့်၊ အပေါင်း
အနက်၌ ဏ-ပစ္စည်းသက်သဖြင့်၊ အပေါင်းကို ဝဲလျက်ပြီးသော တဒ္ဓိတ်
နာမ် မာနသံ-ဟု နပုံးလိင်နေ၏။ နပုံးလိင် တဒ္ဓိတ်နာမ် မာနသံ၏ အ
ပေါင်းကို ဝဲသောကြောင့်၊ အလည် အကြား ၁၀-ပါးသော နိဂုံး
အဖြေတို့ကို တပေါင်းတည်းပြု၍၊ နိဒါန်း အစ တကြိမ်တည်းမေး၊
နိဂုံးအဆုံး တကြိမ်တည်းဖြေ၏။ ဝိဂ္ဂြိုဟ်မဆိုရ မာနသံ-ဟု သက်
သက်၊ အ-ကာရန္တ ပုံးလိင်အနက်၌ သိ-ဝိဘတ်မျှ သက်သဖြင့်၊ အ
စိတ်ကို ဝဲလျက်ပြီးသော သုဒ္ဓနာမ် မာနသော-ဟု ပုံးလိင်နေ၏။ ပုံး
လိင် သုဒ္ဓနာမ် မာနသော၏ အစိတ်ကို ဝဲသောကြောင့်၊ နိဒါန်း အစ
တကြိမ်တည်းမေး၊ နိဂုံး အဆုံး တကြိမ်တည်းဖြေသည်ကို၊ အလည်

အကြား ၁၀-ပါးသော အဖြေတို့ကို၊ အစိတ်စိတ်ပြု၍ ဆယ်ကြိမ် တိုင်တိုင် ဖြေဆိုသဖြင့်၊ အလည် အကြား နိဂုံးအဖြေ ဆယ်ပါး ဖြစ်၏။ ။သိပုံတရပ်။

ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ-ဟူသော ဥဒ္ဓေသမာတိကာပုဒ်ကို အဘည် ပြု၍၊ (ကသံ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ) နိဒါန်းအစ မေးလည်းမေး၏။ (ဧဝံ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ)-ဟု နိဂုံးအဆုံး ဖြေလည်းဖြေ၏။

ဤသို့ ဥဒ္ဓေသမာတိကာပုဒ်ကို အဘည်ပြု၍၊ မေးလည်းမေးခွင့်၊ ဖြေလည်းဖြေခွင့် သင့်သည်အားလျော်စွာ၊ နိဒါန်း၊ နိဂုံး၊ အစအဆုံး၊ အမေး အဖြေ ၂-ပါးတို့၏ အလည် အကြား၊ ဆယ်ပါးသော နိဂုံးအဖြေများ၌၊ တေန ဝုတ္တတိ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသော ဟောတိ-ဟု လာ ရှိသည်များမှာ၊ ဝုတ္တတိ-ဟူသော နောက်ကြိယာ၏ ဟောတိ-ဟူသော ရှေ့ကြိယာနှင့်၊ မည်သို့မျှစပ်ခြင်း၌၊ သင့်နိုင်။ ဟောတိ- ဟူသော ရှေ့ကြိယာ၏၊ အာကာရ ဣတိ-သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်မှသာလျှင်၊ ဝုတ္တတိ-ဟူ သော နောက်ကြိယာနှင့်စပ်ခြင်း၌၊ သင့်နိုင်၏။ ထို့ကြောင့်၊ တေန ဝုတ္တတိ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသော ဟောတိတိဇေ ဣတိသဒ္ဓေါ ယော ဇေတဗ္ဗော၊ သော သမယောတိ၊-ဟု ပါဠိရှိမှသာလျှင်၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ ပါဠိရင်းပါဠိမှန် ဖြစ်သင့်တန်၏။

တေန ဝုတ္တတိ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသောတိ ဧဝံ ဣတိသဒ္ဓေါ ယော ဇေတဗ္ဗော ဟောတိ၊ သော သမယောတိ၊-ဟု ရှိသောပါဠိသည်ကား၊ ဥဒ္ဓေသ မာတိကာပုဒ် အမေးအဖြေ၊ နိဒါန်း၊ နိဂုံး၊ အစ အဆုံး ပုဒ် တို့ကို မရှုတ်လျက်၊ ဧဝံ ဥပပရိက္ခန္တိယ သော သမယော ဟောတိ၊- ဟူသော ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ ပုဒ်တစ်ဘဒေသကို ရှုသဖြင့် ပင်လျှင်၊ ဟုတ်လိမ့်အံ့နိုးထင်၍၊ နောက်မှပြင်ထားသောပါဠိများ မချ ပမာဓ လေခသာဖြစ်၏။ အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဝုတ္တတိ-ဟူသော ကြိယာ၏၊ ဓမ္မဒွတ္တဝိဂ္ဂဟိတမာနသော-ဟူသော ကံမှတစ်ပါး၊ အာကာရ ဣတိ-သဒ္ဓါနှင့်ယှဉ်သင့်သော၊ အသီးအခြား ကံတစ်ပါးမရှိသောကြောင့် တည်း။ ။သိပုံတရပ်။

အတ္တတ္တညေဝါတိ အနိစ္စာနုပဿနာယအာရမ္မဏော ဂေါစရတ္ထေတ္ထ ယေဝ၊-ဟု ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ ဖွင့်တော်မူသော အလိုအား

ဖြင့်၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗဖြစ်သော အဇ္ဈတ္တညောင်-ပုဒ်၌၊ ဝေ-သဒ္ဓါ၏ အနက်သည်၊ ဂဟေတဗ္ဗ၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ၊ အနုညာဘအားဖြင့် ၃-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ဂေါစရဇ္ဈတ္တသည်၊ ယူအပ်သောကြောင့်-ဂဟေတဗ္ဗမည်၏။ အနိစ္စာနုပဿနာ၏ အာရုံမဟုတ်သော နိယကဇ္ဈတ္တ၊ အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တသည်၊ နစ်စေအပ်သောကြောင့်-နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗမည်၏။ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သော ဂေါစရဇ္ဈတ္တသည်၊ ခွင့်ပြုအပ်သောကြောင့်-အနုညာဘ မည်၏။

ထိုသုံးပါးတို့တွင်၊ အနိစ္စာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သိုက် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသည်၊ ဂဟေတဗ္ဗအားဖြင့် အနိစ္စာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သိုက်၊ အတွင်းကျသောကြောင့်-ဂေါစရဇ္ဈတ္တမည်၏။ ဖြစ်သိုက် အနိစ္စာနုပဿနာသည်၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗအားဖြင့် မိမိသန္တာန်ဖြစ်သိုက်၊ အတွင်း၌ ကျသောကြောင့်-နိယကဇ္ဈတ္တမည်၏။ ဖြစ်သိုက် အနိစ္စာနုပဿနာ၏ ဘဝင်အာဝဋ္ဌန်းသည်၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗအားဖြင့် မနောဒွါရဖြစ်သိုက်၊ မနာယတန အတွင်း၌ ကျသောကြောင့်-အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တမည်၏။

အနုညာဘသည်၊ ဂဟေတဗ္ဗ အနုညာဘ၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ အနုညာဘအားဖြင့် ၂-ပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနှစ်ပါးတို့တွင်၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သိုက် ရုပ်နာမ်ခန္ဓာသည်၊ ဂဟေတဗ္ဗ အနုညာဘအားဖြင့် ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၏ အာရုံဖြစ်သိုက်၊ အတွင်း၌ကျသောကြောင့်-ဂေါစရဇ္ဈတ္တသို့ဝင်၏။ ဖြစ်သိုက် ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာသည်၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ အနုညာဘအားဖြင့် မိမိသန္တာန်ဖြစ်သိုက်၊ အတွင်း၌ကျသောကြောင့် နိယကဇ္ဈတ္တသို့ဝင်၏။ ဖြစ်သိုက် ဒုက္ခာနုပဿနာ၊ အနတ္တာနုပဿနာ၏ ဘဝင်အာဝဋ္ဌန်းသည်၊ နိဝဏ္ဏေတဗ္ဗ အနုညာဘအားဖြင့် မနောဒွါရဖြစ်သိုက်၊ မနာယတန အတွင်း၌ကျသောကြောင့်- အဇ္ဈတ္တဇ္ဈတ္တသို့ဝင်၏။ ။ အနိစ္စာနုပဿနာနှင့် နည်းတူ၊ ဒုက္ခာနုပဿနာ-မူ၊ အနတ္တာနုပဿနာ-မူကို သိလေ။

ထို့ကြောင့်၊ သမ္ဘဝေါနာမ သာမညံ၊ ဗျာဘိစာရောတု တဗ္ဗလံ၊-ဟူသော ဂါထာ၏ အပရဒံ ၂-ပါး၊ သာမညဝစနံ သဗ္ဗသာဝေရဏံ၊-ဟူသော အာစရိယဝါဒ လာသည်နှင့်အညီ၊ သံဝဏ္ဏေတဗ္ဗ ဖြစ်သော

အတ္တတ္တညေဝ-ပုဒ်၌၊ သမ္ဘဝ, ဗျာဘိစာရ သာမညဖြစ်သော အတ္တတ္တ-
 သဒ္ဓါသည်၊ ဂဟေတဗ္ဗ, နိဝတ္တေတဗ္ဗ, အနုညာတ ၃-ပါးလုံး၏ အရ
 ဖြစ်သော၊ ဂေါစရန္တတ္တ, နိယကန္တတ္တ, အန္တတ္တန္တတ္တ ၃-ပါးလုံးနှင့်
 ဆက်ဆန်၏။ ဂေါစရန္တတ္တ, နိယကန္တတ္တ, အန္တတ္တန္တတ္တ သုံးပါးလုံးနှင့်
 ဆက်ဆန်သော အတ္တတ္တ- သဒ္ဓါကို၊ နိဝတ္တေတဗ္ဗ ဖြစ်သော နိယ
 ကန္တတ္တ, အန္တတ္တန္တတ္တ ၂-ပါးနှင့် မဆက်ဆန်စေဘဲ၊ ဂဟေတဗ္ဗ, အ
 နုညာတ ဖြစ်သော ဂေါစရန္တတ္တ တပါးနှင့်သာ ဆက်ဆန် စေ
 ခြင်းငှါ.....

သတိ သမ္ဘဝေ ဗျာဘိစာရေစ၊ ဝိသေသနံ သတ္တကံ သိယာ။-ဟူ
 သော ဂါထာ၏ ပုဗ္ဗန ၂-ပါးနှင့် အညီ၊ သဒ္ဓါချင်းချင်း ဆက်ဆန်
 သော-သမ္ဘဝ၊ အနက်ချင်းချင်း ဆက်ဆန်သော-ဗျာဘိစာရ ၂-ဌာန
 ရှိသော၊ အတ္တတ္တသဒ္ဓါ သာမည၏ အနက်ထူးဖြင့် အန္တတ္တ-ဟု သဒ္ဓါသာ
 မည ရှိသော်လည်း၊ အနက်ဝိသေသ ဂေါစရန္တတ္တ-ဟု လိုအပ်သော
 အနက်ကိုသာ ယူလွယ်အောင်၊ အတ္တတ္တသဒ္ဓါ၏ ဝိသေသန ဂေါစရ-
 ဟု အနက်တူကို မလိုသည်ဖြစ်၍၊ အတ္တတ္တညေဝါ၏ အနိစ္စာနုပဿ
 နာယ အာရမ္မဏေ ဂေါစရန္တတ္တယေဝ။-ဟု ဖွင့်တော်မူ၏။

ဂေါစရန္တတ္တယေဝ၊ ဖွင့်ပြချက်အလို၊ ဝေ-သဒ္ဓါ၏ အနက် နိ
 ဝတ္တေတဗ္ဗအချက်ကို အဓိပ္ပါယ် ဆိုလိုသည်မှာ၊ ဘဝင်စိတ် အာဇဇ္ဇန်း
 စိတ်နှင့်တကွ၊ ယခုဖြစ်ခိုက် ဝိပဿနာ စိတ်သည်၊ ယခု ဖြစ်ခိုက် ဝိ
 ပဿနာစိတ်၏ အာရုံမဟုတ်ဘဲ အဓိပ္ပါယ် ဆိုလိုသည်။ ဝိပဿနာ
 စိတ်၏ အာရုံဖြစ်ခိုက် အတွင်း၌ကျသောကြောင့် ဂေါစရန္တတ္တအမည်
 ရသော၊ ရုပ် နာမ် ခန္ဓာ ဝိပဿနာဘုံ၊ တောဘူမိက သင်္ခါရ အာရုံ
 သည်၊ ကိလေသာက အာရုံပြုသောကာလ အာရုံပြုလိုသော်လည်း၊
 မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်ကဲ့သို့ အာရုံမပြုနိုင်သောအားဖြင့်၊ ကိလေသာ၏ နယ်
 ပယ်အတွင်း၌မကျ၊ ကိလေသာ၏အာရုံအဖြစ်မှလွတ်၏ဟု အဓိပ္ပါယ်
 မဆိုလို။ အဓိပ္ပါယ်မဆိုလိုနေစေကာမူ.....

ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်သည်။ အတ္တတ္တညေဝ၊
 ကိလေသာ၏ အတွင်း၌ သာလျှင်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။-အစမှ သော
 မြန်မာပြန်အနက်၊ ယောဇနာ သဗ္ဗန်ချက်သည်ကား၊ အဋ္ဌကထာဖွင့်

မညီဟု ဆိုလိုသော်ကား ဆိုသင့်၏။ အဋ္ဌကထာဖွင့်သည်ကား၊ ယောဂီ၏ ဝိပဿနာကား လမ်းမှန်၊ အာရုံကား ဂေါစရဏ္ဍိယ။

ယောဂီ၏ဝိပဿနာကား လမ်းမှား၊ အာရုံကား မဂ်မှား၊ ဤသို့ ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန် ယုဂနန်ကိုသာ ဝေ့၏။ မြန်မာ ပြန်အနက် ယောဇနာ ချက်သည်ကား၊ မဂ်ယူသောသူ၏ ဝိပဿနာ မဂ်ကား မဂ်မှား၊ အာရုံကား-အဏ္ဍိယ။ မဂ်ယူသောသူ၏ အရိယမဂ် ကား မဂ်မှန်၊ အာရုံကား-ဗာဟိရ။ ဤသို့မဂ်မှား၊ မဂ်မှန်၊ ယုဂနန်ကို သာ ဝေ့၏။ ယုဂနန်ချင်း ဌာနမတူ ယူလိုရာယူသင့်၏။ မလွဲမချော် နိုင်ပါ။ အဏ္ဍိယသဒ္ဓါ တရုတည်းဖြင့်၊ ယုဂနန်တရုကို ဝေ့ဆိုလျှင် ယုဂနန်တရုကို မဝေ့မဆိုနိုင်၊ တပြိုင်တည်းလည်း မဆိုအပ်၊ ယုဂနန် အစုံမှာ ရှေ့နောက်လာ၏။ အဋ္ဌကထာနှင့် မြန်မာယုဂနန်အစုံကို စပ်ယူ ပါက၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်၊ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ဇောနိ သိနိုင်လိမ့်မည်။ ။ သိပုံတရပ်။

ဤသိနိုင်လောက်ပုံ အရပ်ရပ်တို့ဖြင့် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားအစဉ်သည်ကား၊ သဒ္ဓါနှင့် သင့်လျော် ညီညွတ်အောင် ချင့်ချိန်ညှိနှိုင်း၍ သိနိုင်လောက်ပုံဖြစ်သော စကား အစဉ်တည်း။

သဒ္ဓါနည်းဖြင့် ဝိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ပုံ

ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်၊ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ဇောနိ သိနိုင်လိမ့်မည်ဆိုသော စကားရပ်၌၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှန် ယုဂနန်ကိုယူသဖြင့်၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ၊ ဝိပဿ နာလမ်းမှန်သောသူ ယုဂနန်ကိုယူ၏။ မဂ်မှား မဂ်မှန် ယုဂနန်ကို ယူ သဖြင့်၊ မဂ်မှားယူသောသူ၊ မဂ်မှန်ယူသောသူ ယုဂနန်ကိုယူ၏။ မဂ် မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်တွင်၊ မဂ်မှား၌ အရိယမဂ်မှား၊ ပဋိပဒါမဂ်မှန် ယုဂနန်ကိုယူသဖြင့်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ-အရိယမဂ်မှားယူ၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သောသူ-ပဋိပဒါမဂ်မှန်ယူ၊ ယုဂနန်ကိုယူ၏။ ထို့ ကြောင့်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သော သူအား၊ ဩဘာသ၊ ဉာဏ၊ ဒိတိ၊ ပဿဒ္ဓိ၊ သုခ၊ အဓိမောက္ခ၊ ပဂ္ဂဟ၊ ဥပဋ္ဌာန၊ ဥပေက္ခာ၊ နိကန္တိ ၁၀-ပါး၊ တပါးပါး ဖြစ်ရာ၌၊ သဘောမတူ ဆန့်ကျင်ဘက် ယူသော အားဖြင့်၊ ၁-ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန် ယုဂနန်တပါး ဖြစ်၏။

၂-ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှန်သောသူ ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ ၃-မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ ၄-မဂ်မှား ယူသောသူ၊ မဂ်မှန်ယူသောသူ ယုဂနန်တပါး ဖြစ်၏။ ၅-မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်တွင်၊ မဂ်မှား၌ အရိယမဂ်မှား၊ ပဋိပဒါမဂ်မှန် ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ ၆-ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ အရိယမဂ်မှားယူ၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သောသူ ပဋိပဒါမဂ်မှန်ယူ ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။

ဤသို့ ဆ-ယုဂနန် ပါဠိတော်၌ အစုံ ၆-ပါးဖြစ်ဟန်ကို၊ ကိယုတ္တိ စိန္တာယ ပါဠိသံယေဝ အာဂတေဟိ အတ္တေဟိ-ဟူသည်နှင့် အညီ၊ ပါဠိတော် တိုက်ရိုက်အပြည့်အစုံ လာသောအနက်တို့ဖြင့်၊ သင့်မသင့် ယုတ္တိကိုကြံခြင်းငှာ၊ သယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်းဟု နှလုံးပြုတော်မူကြ ၍၊ ပါဠိတော်၌ သဒ္ဓါ၏သဘော အသိခက်သော ဂဏ္ဍိ-ပုဒ်၊ အနက် ၏သဘော အသိခက်သော အတ္တ-ပုဒ်။ ဤဂဏ္ဍိ၊ 'အတ္တ ၂-ဌာန ပုဒ် ကိုသာ၊ လိုရာလိုရာ ဖွင့်ဆိုတော်မူကြသော၊ အဠကထာ၊ ဗိုကာများ နှင့် သင့်လျော် ညီထွတ်အောင်၊ ကျမ်းတစောင်၏ အနက်နှင့် ကျမ်း တစောင်၏ အနက်ကို၊ နှိုးနှောတိုက်ဆိုင် ချင့်ချိန်ညှိနှိုင်း၍၊ သံမှား ကင်းပြတ် တတ်အပ်သိနိုင်လောက်၏။

သိနိုင်လောက်ပုံကို၊ ပါဠိတော်၌ အပြည့်အစုံ
ကောက်၍ ပြဦးမည်

၁-ကထံ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ။ အနိစ္စတော မနသိကရောဘော ဩဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ ၂-ဩဘာသော ဓမ္မောတိ ဩဘာသံ အာဝဇ္ဇတိ။ ၃-တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓံ။ ၄-တေန ဥဒ္ဓဇ္ဇေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော အနိစ္စတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ ဒုက္ခတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ ၅-တေန ဝုစ္စတိ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော ဟောတိ။ ၆- သော သမယော ယံတံ စိတ္တံ အဗ္ဘုတ္တညေဝ သန္တိဋ္ဌတိ သန္တိ သီဒတိ ဇကောဒိ ဟောတိ သမာဒိယတိ။ ၇-တဿ မဂ္ဂေါ သဗ္ဗာယတိတိ ကထံ မဂ္ဂေါ သဗ္ဗာယတိ။ ပ။ ဇေံ မဂ္ဂေါ သဗ္ဗာ

ယတိ။ ပ။ ဂ-ဣမာနိ ဒသဋ္ဌာနာနိ၊ ပညာယာဿ ပရိစိတာ။
ဓမ္မဒ္ဓစ္စ ကုသလော ဟောတိ။ နစ သမ္မောဟံ ဂစ္ဆတိ။ ။
ပဋိသမ္ဘဝဒါဠိ ပါဠိတော်။

ဤကား၊ ဥဒ္ဓေသမာတိကာက ၁-အရ၊ နိဒ္ဓေသ ကထံ-အစချီ
သော နိဒါနိး ၁-အမေး၊ ၁, ၂, ၃, ၄, ၅ ထိအောင်၊ ဥဒ္ဓေသမာတိကာ
၁-အရကိုပင်၊ နိဒ္ဓေသ-က အဖြေ၊ ဥဒ္ဓေသ မာတိကာ ၂-အရကို၊
နိဒ္ဓေသ-က ၆-အရ အဖြေ၊ ဥဒ္ဓေသ မာတိကာက ၃-အရကို၊ နိဒ္ဓေ
သ-က ၇-အရ အမေး, အဖြေ၊ နိဒ္ဓေသ-က ၈-အရကား မဂ်မှား,
မဂ်မှန်၊ ပိုင်းခြားဟန်သက်သက်၊ မှတ်ချက် ဥဒ္ဓေသမာတိကာ မလာ။

ယခုအခါ တဖန်၊ ယုဂနန်ခြောက်ပါး အမှား, အမှားတွင်၊ ကထံ
ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ။-အရ၊ အမှန်ကိုချန်ထား၊ အမှား
ကိုသာ မေးတော်မူသည်ဖြစ်၍၊ အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဩ
ဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။-အရ၊ ၁-မှတ်ချက်က အစ၊ ဇံ မဂ္ဂေါ သဉ္ဇာယ
တိ။ပ။အရ၊ ၇-မှတ်ချက်က အဆုံးကျအောင်၊ အမှန်ကိုချန်ထား အမှား
ခြောက်ပါးကိုသာ သရုပ်အားဖြင့်၊ တဘက်သစ် အကျယ်ဖြေဆိုတော်
မူပြီးမှ၊ ဣမာနိ ဒသဋ္ဌာနာနိ၊ ပညာယာဿ ပရိစိတာ။ ဓမ္မဒ္ဓစ္စ
ကုသလော ဟောတိ။ နစ သမ္မောဟံ ဂစ္ဆတိ။-အရ၊ ရှစ်မှတ်ချက်ကျ
အောင်၊ အမှားဆန့်ကျင်ဘက်ကား အမှန်၊ ယုဂနန် ဤသို့၊ နိဂုဏ်းဆို
ပြီးဟန် အမှန်ခြောက်ပါးကို၊ သရုပ်မကြားဘဲ တဘက်သစ် အကျဉ်း
အားဖြင့်၊ အမေးမပက် သက်သက်ဖြေဆိုတော်မူ၏။ ။ဤသို့ ယုံမှား
ကင်းပြတ်အောင် စပ်၍ကျမ်းတက်။

၁-အနိစ္စတော မနသိကရောတော ဩဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။
အနိစ္စတော၊ မဋြဟု၊ မနသိကရောတော၊ နှလုံးသွင်းသော၊ ဘိက္ခု
နော၊ ရဟန်းအား၊ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်၊ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊
ဖြစ်၏။

ဝိပဿနူပက္ကိလေသာ ဟိ ပဋိဝေပေတ္တဏ္ဍယ အရိယသာဝ
ကဿစေဝ ဝိပ္ပဋိပန္နကဿစ နိက္ခိတ္တကမ္မဋ္ဌာနဿကုသိတပုဂ္ဂ
လဿ နူပဇ္ဇန္တိ။ သမ္မာ ပဋိပန္နကဿပန ယုတ္တပယုတ္တဿ
အာရဒ္ဓ ဝိပဿကဿ ကုလပုတ္တဿ ဥပ္ပဇ္ဇန္တိယေဝ။ ။
ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ။

ဥပဇ္ဇတိယေဝ နုပုဇ္ဇန္တိ၊ အညထာ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏသေဝ
အသတ္တဝတော။ ။မဟာဋီကာ။

ဩဘာသ အစ၊ နိကန္တိ အဆုံးရှိသော ဝိပဿနုပက္ကိလေသ
၁၀-ပါး၊ တပါးပါးဖြစ်သော်လည်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်တိုင်းမဖြစ်၊ အရိယာ
ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းမဖြစ်၊ အားထုတ်သော်လည်း အစကတည်းက၊
နာမ်ရပ်၏ သဘာဝလက္ခဏာ၊ သာမညလက္ခဏာကို၊ ယုံကြည်ကာ
မျှ သဒ္ဓါ။ ကြားနာကာမျှ-အနုဿဝ၊ အခြင်းအရာကို ကြံဆကာမျှ-
အာကာရပရိဝိတက္က၊ အခြင်းအရာကို ဉာဏ်အမြင်ဖြင့် အရှုအထင်ခံ
ကာမျှ-ဒိဋ္ဌိနိဗ္ဗာနန္တိ၊ ဝိပဿနာပြီပြီမဟုတ် အားထုတ်မှားသောသူ
အားလည်း မဖြစ်၊ ဝိပဿနာကိုအားထုတ်ပြီးမှ မဂ်ဖိုလ်သို့ မရောက်
မှီအကြား ချထားသောသူအားလည်း မဖြစ်၊ ဝိပဿနာပဋိပတ် အ
ကျင့်မြတ်ဟု အမှတ်မျှမရှိ ပျင်းရိသောသူအားလည်း မဖြစ်၊ ကလျာဏ
ပုထုဇဉ် ဝိပဿနာလမ်းမှန်သို့ဝင်၍၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ သာမည
လက္ခဏာ၊ တပါးပါးထင်သောသူအားသာလျှင်ဖြစ်၏၊ မဖြစ်မဟုတ်၊
အဘယ်ကြောင့်နည်း၊ ဖြစ်သောအခြင်းအရာမှ တပါး၊ မဖြစ်သော
အခြင်းအရာအားဖြင့် ယူချေသော်၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို၊
သိသောဉာဏ်၏ ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှာ မသင့်သောကြောင့်တည်း။ ။
ဩဘာသ အစ၊ နိကန္တိ အဆုံးရှိသော၊ ဝိပဿနုပက္ကိလေသ ၁၀-ပါး၊ တပါးပါး
ဖြစ်သည်ကား-အကြောင်း။ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို၊ သိသောဉာဏ်ဖြစ်သည်
ကား-အကျိုး။

ဝိပဿနုပက္ကိလေသ-ဩဘာသ ဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိပဿနာ
အရောင်အလင်းကိုရသောသူ၏၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်းသော
ဝိပဿနာကို၊ သော သမယော ယံ တံ စိတ္တံ အဇ္ဈတ္တညေဝ သန္တိဋ္ဌတိ
သန္တိသီဒတိ ဇေကောဒိ ဟောတိ သမာဓိယတိ။-ဟူသော ၆-မှတ်ချက်
အရ၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ် ပါဠိတော် အလိုအားဖြင့်၊ အဇ္ဈတ္တဋ္ဌစိတ်ဟု
ဆို၏။ ယံ တံ စိတ္တန္တိ ယံ တံ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊ အဇ္ဈတ္တညေဝတိ အနိစ္စာ
နုပဿနာယ အာရမ္မဏေ ဂေါစရဇ္ဈတ္တယေဝ။-ဟူသော ပဋိသန္တိ
ဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့်၊ ဂေါစရဇ္ဈတ္တဋ္ဌ ဝိပဿနာစိတ်ဟု
ဆို၏။ သော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိသန္တိတွာ ဩဘာသမေဝ အဿာ

ဒေန္တော နိဿိဒဘိ။- ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းဟု ဆို၏။ မူလကမ္မဋ္ဌာနန္တိ ဝိပဿန မေဝါဟ။-ဟူသော မဟာဋီကာ အလိုအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာဟု ဆို၏။

ထို့ကြောင့်၊ မဖြေဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ အတ္တတ္တဋ္ဌစိတ်၊ ဂေါစရတ္တတ္တဋ္ဌစိတ်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာ-ဟု အသေအချာ မှတ်ထားအပ်၏။ ဤသို့ အသေအချာ မှတ်ထားမှသာလျှင်၊ အတ္တတ္တဋ္ဌစိတ်၊ ဂေါစရတ္တတ္တဋ္ဌစိတ်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း၊ ဝိပဿနာ-ဟု အဆိုသင့်ရာ ၎င်း-ပါးတို့တွင်၊ ဆိုလိုရာ တပါးပါးကို ကောက်ကာ ငင်ကာ၊ နောက်မှာ ဆိုတိုင်းဆိုတိုင်း၊ လိုအပ်သော အနက်နှင့် သင့်လျော်ညီညွတ်အောင် ချင့်ချိန်ညှိနှိုင်း၍၊ ယုံမှားကင်းပြတ် တတ်အပ်နှစ်သိမ့် သိနိုင်လိမ့်မည်တကား။

မဖြေဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်၌၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်က တဌာန၊ အရောင်အလင်းက တဌာန၊ မဖြေဟု နှလုံးသွင်းသောသူက တဌာန၊ ဤသို့ ဌာနအားဖြင့် တပြိုင်နက် ၃-ပါးရ၏။ တပြိုင်နက်ရ သုံးပါးသော ဌာနတို့တွင်၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်ဌာနကို ပြဆိုခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန် ယုဂနန်ဖြစ်တို့၊ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်ဖြစ်တို့။ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်တွင်၊ မဂ်မှား၌ အရိယမဂ်မှား၊ ပဋိပဒါမဂ်မှန် ယုဂနန်ဖြစ်တို့။ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းလမ်းမှန် ဝိပဿနာဌာနကို ပြဆိုသော စကားရပ်ဖြစ်၏။ ။ အရောင်အလင်းဌာနကို ပြဆိုခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန် ယုဂနန်ယူတို့၊ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်ယူတို့။ မဂ်မှား၊ မဂ်မှန် ယုဂနန်တွင်၊ မဂ်မှား၌ အရိယမဂ်မှား၊ ပဋိပဒါမဂ်မှန် ယုဂနန်ယူတို့။ ဝိပဿနူပတ္တိလေသ ဩဘာသဖြစ်သော ဌာနကို ပြဆိုသော စကားရပ်ဖြစ်၏။ မဖြေဟု နှလုံးသွင်းသောသူ ဌာနကို ပြဆိုခြင်းသည်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သောသူ ယုဂနန်ယူတို့၊ မဂ်မှားယူသောသူ မဂ်မှန်ယူသောသူ ယုဂနန်ယူတို့၊ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ အရိယမဂ်မှားယူ၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သောသူ ပဋိပဒါမဂ်မှန်ယူ၊ ယုဂနန်ယူတို့။ အရောင်အလင်း ဩဘာသ၊ ဝိပဿနူပတ္တိလေသဖြစ်သောသူ ဌာနကို ပြဆိုသောစကားရပ်ဖြစ်၏။

ဤသို့ မဲမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်တရ
 တံည်း၌၊ ဌာနအားဖြင့်လည်း ၃-ပါး၊ ယုဂနန်အားဖြင့် ၆-ပါး၊
 သင်္ချာအားဖြင့်လည်း မကြားဘဲ၊ သိအပ်သော အနက်သဘောအား
 ဖြင့်လည်း ပြားဟန်ကို ဉာဏ်အမြင်ရှိသူအားလည်း မမှားသရုပ်၊
 မရှုတ်မထွေး မမြှေးမညှက် ပျက်ပျက်ထင်ထင် တင်ထားဘော်မူနိုင်
 စေရုံ၊ သဗ္ဗညုမြတ်စွာစုရား၊ လကျာရုံ ဇောဒဂ်ထားတော်မူသော၊
 အချွင်သာရိပုတ္တရာ မထေရ်မဟာသည်၊ အနိစ္စတော မနုဿိကရော
 တော ဩဘာသော ဥပ္ပဇ္ဇတိ။-ဟု ၁-မှတ်ချက်အရဖြင့်၊ ဟောပြ
 တော်မူပြီးမှ တဖန်၊ ဩဘာသော ဓမ္မောတိ ဩဘာသံ အာပဇ္ဇတိ။-
 ဟု ၂-မှတ်ချက်အရဖြင့်၊ ထိုမှတဖန်၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေ
 န ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော။-ဟု ၃-မှတ်ချက် အရဖြင့်၊ ဟောပြ
 တော်မူပြန်၏။ ။ကျမ်းတက်။

သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်၊ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်း
 သည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်တည်း။ (ပဌမနည်း) ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်း
 သည်။ ဓမ္မော၊ ဂေဒိသ် နိဗ္ဗာန်တည်း။ ဝါ၊ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်တည်း။
 (ဆင်ခြင်သေစိတ်ကို တချက်စီယူ-ဒုတိယနည်း) ဣတိ၊ ဤသို့။ ဩဘာသံ၊
 အရောင်အလင်းကို။ အာပဇ္ဇတိ၊ ဆင်ခြင်၏။

၂-မှတ်ချက် အနက်။ ။တဿ ဘိက္ခုနော၊ ထိုရဟန်း၏။ တတော၊
 ထိုဩဘာသကြောင့်။ ယော ဝိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပျံ့လွင့်ခြင်း။ တံ၊
 ထိုပျံ့လွင့်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ (ပဌမနည်း) တတော၊ ထိုအ
 ရောင်အလင်းကြောင့်။ ယော ဝိက္ခေပေါ၊ အကြင်ပျံ့လွင့်ခြင်း။ တံ၊
 ထိုပျံ့လွင့်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဥဒ္ဓစ္စ
 ဖြင့်။ ဝါ၊ သည်။ တဿ ဘိက္ခုနော၊ နှိပ်စက်အပ်သော ထိုရဟန်း
 အား။ ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊ မဂ်ဟု ယူမှားသော စိတ်သည်။ ဟောတိ၊
 ဖြစ်၏။ ။(ဒုတိယနည်း) ၃-မှတ်ချက် အနက်။

ဩဘာသော ဓမ္မောတိ ဩဘာသံ အာပဇ္ဇတိ။ ၂-မှတ်ချက် အနက်
 ။ အဓိပ္ပာယ်ကား၊ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်းသည်။ ဓမ္မော၊ မဂ်
 တည်း။-ဟု အနက်ပေးသော ပဌမနည်းသည်။ ကာရဏပစ္စာအား
 ဖြင့် လိုအပ်သော အနက်ပင်တည်း။ ဩဘာသော၊ အရောင်အလင်း

သည်။ ဓမ္မော၊ နိဗ္ဗာန် မဂ်ဖိုလ်တည်း။-ဟု အနက်ပေးသော ဒုပ ယ
နည်းသည်။ ကာရဏာပစ္စယအားဖြင့် မလိုအပ်သော အနက်တည်း။
အာဟိန္ဒြေအားဖြင့်၊ မေးသဖြင့်လည်း မဂ်မှားကို မေးလို၊ ဖြေသ
ဖြင့်လည်း မဂ်မှားကို ဖြေလိုသောကြောင့်တည်း။

ဩဇာသော ဓမ္မောတိ ကာရဏာပစ္စယာရောဟာ။ ဤဒီသံ
ဩဇာသံ ဝိသုဒ္ဓိန္ဒြော မမ အရိယမဂ္ဂေါတိ အတ္ထော။ဩဇာ
သံ အာဝဇ္ဇတိ နိဗ္ဗာနန္တိဝါ မဂ္ဂေါတိဝါ ဖလန္တိဝါ။ နိဗ္ဗာနန္တိ
ဂဏှန္တော တတ္ထ ပဝတ္ထဓမ္မေ မဂ္ဂပလတာဝေန ဂဏှတိ။ ဤ
ဏာဒိကောပန မဂ္ဂပလတာဝေနစ ဂဏှတိ။ ။မဟာဒီကာ အနက်
မခက်။

တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ။ ၃-မှတ်ချက် အနက်ပေးသော၊ ပဌမ
နည်း၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဩဇာသကြောင့် ငါ၏မဂ်က အရောင်ထွက်
သည်မဟုတ်လောဟု၊ ဆင်ခြင်သဖြင့် ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်။ ဆင်ခြင်
သောသူ၏ ဥဒ္ဓစ္စပင်တည်း။ ထိုဥဒ္ဓစ္စဖြင့် ဆန့်ကျင်သောသူသည်၊
ဝိပဿနာကို အားထုတ်သော်လည်း၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ဟု ထင်
တိုင်း၊ ယထာဘူတ မဟုတ် မသိ။ ငါ၏မဂ်က အရောင်ထွက်သည်
မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်ကတည်းက၊ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို
မသိခြင်းခြားခဲ့သော်၊ ဘယ်အခါမှ ဝိပဿနာကို အားထုတ်၍ မဖြစ်ပြီ
ဟု၊ ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့် ဆိုလိုသည်။ ပါဠိတော်
အမေး၊ အဖြေနှင့်မညီဟု မဆိုသင့်ချေ။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ် မဟာဒီကာတို့၌
မဖွင့်ဆိုမိသော အနက်ကြွင်းသဘောကိုသာ ဆိုပေသည်။

တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသောတိ တေန ဝေ ဥပုဇ္ဈမာ
နေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိရောမိတစိတ္တော။ တေနဝါ ဥဒ္ဓစ္စေန ကာရဏာ
ဘူတေန တံ မူလက ကိလေသုပ္ပတ္တိယာ ဝိရောမိတစိတ္တော
ဝိပဿကော ဝိပဿနာဝိတိံ ဩက္ကမိတွာ ဝိက္ခေပံဝါ တံ
မူလက ကိလေသေသု ဌိတက္ကာ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တ
တော ဥပဋ္ဌာနာနိ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ။ ။ပဋိသန္တိဒါမဂ်
အဋ္ဌကထာ။

တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ။ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသော ။
၃- မှတ်ချက်၊ ဒုတိယနည်း၏အဓိပ္ပါယ်ကား၊ ဩဇာသကြောင့် ငါ၏

မဂ်က အရောင်ထွက်သည် မဟုတ်လောဟု၊ ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်-ဥဒ္ဓစ္စ မည်၏။ ဥဒ္ဓစ္စကား၊ ငါသည် ရအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီဟု၊ မဂ် မဟုတ်သည်၌ ပျံ့လွင့်သော ဓမ္မဒ္ဓစ္စပင်တည်း။ ငါသည် ရအပ်ပြီး သော မဂ်ရှိသည်ဖြစ်သည်ဟု၊ မဂ်မဟုတ်သည်၌ ပျံ့လွင့်သောသဘော ရှိသော၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြင့် နှိပ်စက် ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍၊ ဝိပဿနာပျက် စီး လမ်းခရီးမှားသောသူအား၊ မဂ်ဟုယူမှားသောစိတ် ဖြစ်၏။ ဤသို့ မဟာဋီကာ အလိုအားဖြင့် ဆိုလို၏။ ဝိက္ခိပတိစေတ ကိလိယတိစ စတတိ စိတ္တဘာဝနာ။-ဟူသော လက္ခဏာပြ ဋ္ဌာနနှင့်လည်း ညီ၏။ ကထံ ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ ဟောတိ။-ဟူသော အမေးနှင့်လည်း ညီ၏။ တေန ဝုစ္စတိ ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတ မာနသော ဟောတိ။-ဟူသော နိဂုဏ်းအဖြေနှင့်လည်း ညီ၏။

အမေးကိုဖြင့်သော ပုစ္ဆာအနက်သဘောနှင့်၊ အဖြေကိုဖြင့်သော ဝိဿဇ္ဇနာ အနက် သဘောလည်း၊ အမေးနှင့်အဖြေ ရှေ့နောက် လိုက်လျောနှီးနှောသော (ဩစိတျာ လင်္ကာရ) ဖြစ်၍ ညီညွတ်လှ၏။

ဩဘာသာဒိသု အရိယမဂ္ဂေါပိ ပဝတ္ထ ဥဒ္ဓစ္စံ ဝိက္ခေပေါ ဓမ္မဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဓမ္မဒ္ဓစ္စေန ဝိပဿနာဝိထိတော ဥက္ကမနေန ဝိဂ္ဂပံ ဂဟိတံ ပဝတ္ထိတံ မာနသံ ဓမ္မဒ္ဓစ္စဝိဂ္ဂဟိတမာနသံ။ ။
အမေးဖြင့်။

တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စန္တိ တတော ဩဘာသဟေတု ယော ဝိက္ခေပေါ တံ ဥဒ္ဓစ္စန္တိ အက္ခော။ ဥဒ္ဓစ္စံ အဓိဂတမဂ္ဂါဒိ ကောဟသ္မိတိ အမဂ္ဂါဒိသု ဝိက္ခေပေါ ဓမ္မဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဝိဂ္ဂဟိ တမာနသံ ဟောတိ။ ။အဖြေဖြင့်။

အက္ခောနှင့် ဥဒ္ဓစ္စကား။ အလည်ဝါကျ ခြားသော်လည်း လိုရင်းခြင်း ဟပ်စပ် ရေးသည်။

ဩဘာသာဒိသု၊ ဩဘာသ စသည်တို့၌။ အရိယမဂ္ဂေါ၊ အရိယ မဂ်တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ ပဝတ္ထ ဥဒ္ဓစ္စံ ဝိက္ခေပေါ၊ ဖြစ်သော ပျံ့လွင့် ခြင်းသည်။ ဓမ္မဒ္ဓစ္စံ၊ ဓမ္မဒ္ဓစ္စမည်၏။ တေန ဓမ္မဒ္ဓစ္စေန၊ ထိုဓမ္မဒ္ဓစ္စ ဖြင့်။ ဝိပဿနာ ဝိထိတော ဥက္ကမနေန၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားခြင်း ကြောင့်၊ ဝိဂ္ဂပံ ဂဟိတံ၊ မဂ်ဟု ယူမှားလျက်၊ ပဝတ္ထိတံ မာနသံ၊ ဖြစ်

သောစိတ်သည်။ ဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂဟိတ ဘေဒသံ၊ ဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂဟိတမာနသ မည်၏။ တံ ဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂဟိတမာနသံ၊ ထိုဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂဟိတမာနသ သည်။ ဘိက္ခုနော၊ ရဟန်းအား။ ကထံ ဟောဘိ၊ အဘယ်သို့ ဖြစ်သ နည်း။ ။အမေးအနက်။

တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စန္တိ၊ ကား။ တဘော ဩဘာသဟေတု၊ ထိုဩဘာသကြောင့်။ ယော ဝိက္ခေပေါ၊ အကြင် ပျံ့လွင့်ခြင်းသည်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စမည်၏။ ဣတိ အတ္ထော ဤကား အနက်။ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဥဒ္ဓစ္စကား။ အဟံ၊ ငါသည်။ အဓိဂတမဂ္ဂါဒိကော၊ ရအင်ပြီးသော် မဂ်ရှိသည်။ အသ္မိ၊ ဖြစ်ပြီး။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အမဂ္ဂါဒိသု၊ မဂ်မဟုတ်သည်။ (အာဒိဝန် မယူ)။ ဝိက္ခေပေါ၊ ပျံ့လွင့်သော။ ဓမ္မဒ္ဓန္တံ၊ ဓမ္မဒ္ဓန္တပင်တည်း။ တေန ဓမ္မဒ္ဓန္တေန၊ ထိုဓမ္မဒ္ဓန္တမည်သော။ ဥဒ္ဓစ္စေန၊ ဥဒ္ဓစ္စဖြင့်။ ဥပဒ္ဓုတံ-ဥပဒ္ဓု တာသ၊ နှိပ်စက်ဖျက်ဆီးအပ်သည်ဖြစ်၍ ဝိပဿနာပျက်စီး ခရီးလမ်း မှားသော။ တသ ဘိက္ခုနော ထိုရဟန်းအား။ ဝိဂ္ဂဟိတဘေဒသံ၊ မဂ် ဟု ယူမှားသောစိတ်သည်။ ဟောဘိ၊ ဖြစ်၏။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂ ဟိတမာနသံ၊ ဓမ္မဒ္ဓန္တရိဂ္ဂဟိတမာနသသည်။ ဘိက္ခုနော ရဟန်းအား။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ။(ဤသို့ အမေးနှင့် လှည့်စပ်)။ ။အဖြေ အနက်။

အမေးနှင့် အဖြေ ညီညွတ်သောကြောင့်ပင်လျှင်၊ မမြဲဟု နှလုံး သွင်းသဖြင့် လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်သည်။ ငါ၏မဂ်က အရောင် ထွက်သည် မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်သောသူ၏ မဂ်မှား၊ အရိယ မဂ်မှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှားတည်းဟု၊ ကာရဏပစာသရုပ်အားဖြင့်၊ ဩဘာသော ဓမ္မောတိ ဩဘာသံ အာဝဇ္ဇတိ၊-ဟူသော ၂-မှတ်ချက် ပါဠိတော်ဖြင့်၊ အမှားအမေးကို ဖြေဆိုတော်မူ၏။

ဩဘာသောတိ ဝိပဿနောဘာသော၊ တသ္မိံ ဥပ္ပန္နေယော ဂါဝစရော န ဝတ မေဇ္ဇတော ပုဗ္ဗေ ဝေရူပေါ ဩဘာသော ဥပ္ပန္နပုဗ္ဗော၊ အဒ္ဓါမဂ္ဂပတ္တောသ္မိ ဖလပတ္တောသ္မိတိ အမဂ္ဂါ မေဝမဂ္ဂေါတိ အဖလမေဝ ဖလန္တိ ပဏ္ဍာတိ၊-ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌ ကထာ မိန့်တော်မူ၏။

ငါ၏မဂ်က အရောင်ထွက်သည် မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်သောသူ သည်၊ ငါသည် ရအင်ပြီးသော မဂ်ရှိပြီးဟု မဂ်မှားယူသောသူ၊ အရိယ

မဂ်မှားယူသောသူ၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူတည်းဟု သရုပ်
အားဖြင့်၊ တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ ဖောန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာန
သော၊-ဟူသော ၃-မှတ်ချက် ပါဠိတော်ဖြင့် မှားသောအမေးကို ဖြေ
ဆိုတော်မူ၏ တဿ အမဂ္ဂမဂ္ဂေါတိ အဖလံဖလန္တိ ဂဏှတော ဝိပဿ
နာဝိထိဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ။-ဟူ၍ ဝိသုဒ္ဓိမဂ်အဋ္ဌကထာ မိန့်၏။

မဂ်မှားယူသောသူ၊ အရိယမဂ်မှားယူသောသူ၊ ဝိပဿနာလမ်း
မှားသောသူကား၊ အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တ-ဟု၊ မမှားမှီက ထင်သည့်
အတိုင်း ဟုတ်သည့်အတိုင်း မထိဟု တဆင့်သရုပ်အားဖြင့်၊ အနိစ္စ
တော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ နပဇာနာတိ၊ ဒုက္ခတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာ
ဘူတံ နပဇာနာတိ၊ အနတ္တတော ဥပဋ္ဌာနံ ယထာဘူတံ နပဇာနာတိ။-
ဟူသော ၄-မှတ်ချက် ပါဠိတော်ဖြင့်၊ ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော။-
ဟု အကျဉ်းအနက်ကို ဖွင့်တော်မူ၏။

ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတ မာနသောတိ သင်္ခေပတော ဝုတ္တမတ္ထံ
ဝိပရိတံ အနိစ္စတောတိ အာဒိ ဝုတ္တံ၊ တတ္ထ အနိစ္စ၊ ပ။ နပဇာ
နာတိ၊ မဂ္ဂံ ပတ္တောသ္မိတိ သညာယ အနိစ္စတာ ဒိဝသေန မန
ထိကာရသေဝ အဘာဝတော။ ။မဟာဠိကာ။

သော မူလကမ္မဋ္ဌာနံ ဝိဿန္တိတွာ ဩတာသမေဝ အဿာဒေန္တာ
နိသိဒတိ။-ဟူ၍လည်း ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ မိန့်တော်မူ၏။

အထူးယုံမှားကင်းရန် အချက်

မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့် လင်းသောဝိပဿနာ စိတ်သည်၊ ငါမဂ်
ရပြီ အထင်အမှတ်ဖြင့်၊ ယောဂီက စွန့်လွှတ်သောကြောင့်၊ ဝိပဿနာ
လမ်းမှားသည်မည်၏။ တနည်း၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့် လင်းသော
ဝိပဿနာစိတ်သည်၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာ တရုဏဝိပဿနာမျှဖြစ်
လျက်၊ အထက်ဉာဏ်စဉ်အတိုင်း မသွားဘဲ၊ မီးကဲ့သို့ချန်၍ မဂ်
ရောက် မှားသောကြောင့်၊ ယောဂီ၏ ဝိပဿနာလမ်း မှားသည်
မည်၏။

ဝိပဿနာ ဝိထိနာမ ပဋိပါဒိယာ ပဝတ္တမာနာ ဝိပဿနာ
○ ဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ။ ယောဂီနာ မဂ္ဂပတ္တောသ္မိတိ အဓိ

မာနေန ဝိဿဇ္ဇတ္တာ၊ တဿဝါ ယောဂိနော ဝိပဿနာ တ
တောဇေဝ ဝိထိဥက္ကန္တာနာမ ဟောတိ။ ။မဟာဋီကာ။

ဝိပဿနာ ဝိထိနာမ၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှန်သည်မည်သော။ ဝိပဿ
နာဝ၊ ဝိပဿနာသည်လျှင်။ ပဋိပါဋိယာ၊ အစဉ်အတိုင်းမှ။ ပဝတ္ထ
မာနာ၊ ဖြစ်သင့်လျက်။ ဥက္ကန္တာနာမ၊ မဖြစ်ရကား မှားသည်မည်
သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကသ္မာ၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ယောဂိနာ၊
ယောဂိသည်။ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်သည်။ အဗ္ဗိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊
ဤသို့။ အင်မာနေန၊ မဂ်ရရှိထင်မှတ်သဖြင့်။ ဝိဿဇ္ဇတ္တာ၊ ဝိပဿနာ
ကို လွှတ်အပ်သည်၏အဖြစ်ကြောင့်တည်း။ ဝါ၊ တနည်းကား။ တဿ
ယောဂိနော၊ ထိုယောဂိ၏။ ဝိပဿနာ၊ ဝိပဿနာသည်။ တတော
ဇေဝ၊ ထိုဖြစ်သင့်ရာ အစဉ်အတိုင်းမှသာလျှင်။ ဝိထိဥက္ကန္တာနာမ၊ ကျော်
သန်းချန်လွှား လမ်းမှားသည်မည်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

မဟာဋီကာအနက်။

ဤသို့ ဝိပဿနပုဏ္ဏိဏေသ ဩဘာသဖြစ်သောကာလ၌၊ ဝိပဿ
နာ အရောင်အလင်းကိုရသောသူ၏ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်း
သော ဝိပဿနာစိတ် တခုတည်း၌၊ ဌာနအားဖြင့်လည်း ၃-ပါး၊
အမှား၊ အမှန် ယုဂနန်အားဖြင့်လည်း ၆-ပါးတို့တွင်၊ မဂ်မှား၊ အရိယ
မဂ်မှား၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား ဤ ၃-ပါးကို၊ ဩဘာသော ဓမ္မောတိ
ဩဘာသံ အာဝဇ္ဇတိ၊-ဟူသော ပါဠိတော်မြတ် ၂-မှတ်ချက်ဖြင့်၊
အရောင်အလင်း ဌာနသို့ဆိုက်အောင်၊ မဂ်မှား ယူသောသူ၊ အရိယ
မဂ်မှား ယူသောသူ၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ ဤ ၃-ပါးကို၊
တတော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ၊ တေန ဥဒ္ဓစ္စေန ဝိဂ္ဂဟိတမာနသော၊-ဟူ
သော ပါဠိတော်မြတ် ၃-မှတ်ချက်ဖြင့်၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသောသူ
ဌာနသို့ဆိုက်အောင်။ မဂ်မှား ယူသောသူ၊ အရိယမဂ်မှား ယူသော
သူ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ ဤ ၃-ယောက်ကို၊ အနက်အားဖြင့်
အနိစ္စ၊ ဒုက္ခ၊ အနတ္တသင်တိုင်း ဟုတ်တိုင်းမသိသောသူ တယောက်
ထည်းပင်တည်းဟု၊ အနိစ္စတော၊ ပ။ ဒုက္ခတော၊ ပ။ အနတ္တတော ဥပ
ဌာနံ ယထာဘူတံ နပ္ပဇာနာတိ၊-ဟူသော ပါဠိတော်မြတ် ၄-မှတ်
ချက်ဖြင့်၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသောသူ ဝိပဿနာလမ်းမှားသို့ကျ မချ

အားဖြင့်၊ (သော သမယော) က၊ သော-ဟူသော ဝိသေသနနှင့်
 ဝိသေသဖြစ်သော၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူ တယောက်ထည်း
 ဌာနသို့ ဆိုက်အောင်၊ အမှန်ကို သား အမှား ၆-ပါးကိုသာ၊ ကာ သုဏှ
 ပစာ သရုပ် ကားဖြင့်၊ တပတ် သတ် အကျယ် ဖွဲ့ကြားဘော် မူပြီးမှ၊
 အရောင် အလင်းဌာန မြေဟု နှလုံးသွင်းသောသူ ဌာနပစာရ ဤ
 ဌာနကို၊ မြေဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့် လင်းသော ဝိပဿနာစိတ် ဌာနသို့
 ဆိုက်အောင်၊ တပေါင်းတည် ခြင်း အကျဉ်း၍ ဝိပဿနာလမ်း
 မှားသောသူ ဘယောက်ထည်း အမှားယူ ဖြစ်သော၊ မဂ်မှား အရိယ
 မဂ်မှား၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှား ဤ ၃-ပါးကို၊ မချအားဖြင့် လင်းသော
 ဝိပဿနာစိတ် တခုတည်းပင်တည်းဟု၊ သော သမယော ယံ တံ စိတ္တံ
 အတ္တတ္တညော သန္တိဋ္ဌတိ သန္တိသီဒတိ ဇကောဒိ ဟောတိ သမာဓိယ
 တိ-ဟူသော ပါဠိတော်ဖြတ် ၆-မှတ်ချက်ဖြင့် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။ ။
 ဤသို့ စုံလင်အောင်ဆို၍ ကျမ်းတက်။

ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ ရဟန်း၏၊
 ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်သည်။ အတ္တတ္တညော၊
 ကံလေသာ၏ အတွင်း၌သာလျှင်၊ သန္တိဋ္ဌတိ၊ တည်၏။ သန္တိသီဒတိ၊
 နေ၏။ ဇကောဒိ၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သမာဓိယတိ၊ တည်၏။
 တံ စိတ္တံ၊ ထိုလင်းသော ဝိပဿနာစိတ်ကို၊ သော ဘိက္ခု၊ ထိုဝိပဿ
 နာလမ်းမှားသော ရဟန်းသည်။ သမယော၊ မဂ်ယူ၏။ ။ ဤသို့ နိယတ်၊
 အနိယတ် အနက် ၂-ရပ်ကို စပ်။

သမယ-သဒ္ဓါ ဟောသော အနက်များတို့တွင်၊ ဓမ္မာဘိသမယော-
 ဟူသောပုဒ်၌ သမယ-သဒ္ဓါသည်၊ မဂ်ကိုဟော၏။ ဤမဂ်ယူမှားသော
 အရာ၌ မလိုအပ်။ သကသမယော ပရသမယော-ဟူသောပုဒ်၌ သမ
 ယ-သဒ္ဓါသည်၊ အယူကို ဟော၏။ ဤမဂ်ယူမှားသော အရာ၌ လို
 အပ်၏။ (သမယော၊ အယူ။)

မဂ္ဂါဘိညာ သင်္ကမတာ-ဟူသည်နှင့် အညီ၊ အရိယာတို့၏ မဂ်
 သင်္ကမတာ၊ စိတ္တက္ခဏအားဖြင့် ထကြိမ်သာဖြစ်၏။ စိတ္တက္ခဏအားဖြင့် ထ
 ကြိမ်သာဖြစ်သော အရိယာတို့၏ မဂ်ကို၊ အရိယာသည် မြိဝေ၊ ပွါး
 ၏ လေ့လာ၏။ ထကြိမ်သာဖြစ်သော အရိယာတို့၏ မဂ်ကို၊ မြိဝေသော

ပွါးသော၊ လေ့လာသော အရိယာအား၊ သံယောဇဉ်ကိလေသာ၊ အနုသယကိလေသာ ပယ်ပျောက်၏။ ထိုအတူ၊ အရိယာတို့၏ မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ တကယ်ပင် အရိယာတို့၏ မဂ်ထင်လျက်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူသည်၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ် တချက်ကို၊ မဂ်ဟု ယူမှား၏။ မဂ်ဟု ယူမှားသောသူအား၊ လင်းသော ဝိပဿနာစိတ် တချက်သည်၊ အရိယမဂ်မှား ဖြစ်၏။ အရိယမဂ်မှားကို ဂေယူမှားသောသူသည်၊ မှိဝ်၏၊ ပွါး၏၊ လေ့လာ၏။ အရိယမဂ်မှားကို၊ မှိဝ်သော၊ ပွါးသော၊ လေ့လာသော မဂ်ယူမှားသောသူအား၊ သံယောဇဉ်ကိလေသာ၊ အနုသယကိလေသာ စင်စစ် မပယ်ပျောက်ဘဲလျက်၊ အထင်အားဖြင့် သံယောဇဉ်ကိလေသာ၊ အနုသယကိလေသာ ပယ်ပျောက်၏။ ဤသို့ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ အရိယမဂ်မှားယူ၊ မဂ်ယူအမှား မဂ်အမှား မဂ်ကို မှိဝ်အမှား၊ ပွါးအမှား၊ လေ့လာအမှား၊ မဂ်မှားကို မှိဝ်၊ ပွါး၊ လေ့လာ မှားသောသူအား သံယောဇဉ်ကိလေသာ အနုသယကိလေသာ အပယ်မှားသည်ကို၊ တဿ မဂ္ဂေါ သဉ္ဇောယတိတိ ကထံ မဂ္ဂေါ သဉ္ဇောယတိ။ ပ။ ဧဝံ သံယောဇနာ ပဟိယန္တိ။ ဧဝံ အနုသယာ ဗျန္တိ ဟောန္တိ။-ဟူသော ၇ မှတ်ချက် ပါဠိတော်ဖြင့် တဆင့်တဆင့် ဖွင့်ပြတော်မူ၏။

မဂ်မှားလျှင်လည်း၊ မဂ်မှား၏အကျိုး ဖိုလ်လည်းမှား၏။ မဂ်မှား၊ ဖိုလ်မှားလျှင်လည်း၊ မဂ်မှား၊ ဖိုလ်မှား၏အာရုံ နိဗ္ဗာန်လည်းမှား၏။

အယုတ္တ အတ္ထော “ယောဟိကောစိ အာရုသော ဘိက္ခုဝါ ဘိက္ခုနိဝါ မမသန္တိကေ အရဟတ္တပတ္တိံ ဗျာကရောတိ။ သဗ္ဗော သော စတူဟိ မဂ္ဂေဟိ ဧတေသံဝါ အညတရေန။ ကတမေဟိ စတူဟိ။ ဣဓာရုသော ဘိက္ခု သမထ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဝိပဿနံ ဘာဝေတိ။ တဿ သမထ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ ဝိပဿနံ ဘာဝေန္တဿ မဂ္ဂေါ သဉ္ဇောယတိ။ သော တံ မဂ္ဂံ အာသေဝတိ ဘာဝေတိ ဗဟုလိ ကရောတိ။ တဿ တံ မဂ္ဂံ အာသေဝတော။ ပ။ ကရောတော သံယောဇနာ ပဟိယန္တိ အနုသယာ ဗျန္တိ ဟောန္တိ။ ပုနစ ပရံ အာရုသော ဘိက္ခု ဝိပဿနာ ပုဗ္ဗင်္ဂမံ သမထံ ဘာဝေတိ။ ပ။ သမထပုဗ္ဗင်္ဂမံ ယုဂနန္တံ ဘာဝေတိ။ ပ။

ပုနစ ပရံ အာရသော သိက္ခါနော ဓမ္မဒ္ဓစ္စ ဝိဂ္ဂဟိတမဒနသံ
ဟောတိ။ သော အာရသော သမယော။ ယံ တံ စိတ္တံ အဇ္ဈတ္တ
ညေဝ သန္တိဋ္ဌတိ သန္တိသိဒတိ ဧကောဒိ ဟောတိ သမာဓိယတိ။
တဿ မဂ္ဂေါ သဉ္ဇာယတိ။ ပ။ အနုသယာ ဗျန္တိ ဟောန္တိ”တိ
ဣမိနာ သုတ္တပဒေန ဝေဒိတဗ္ဗော။ ဣတ္ထ ဟိ စတုတ္ထမဂ္ဂ ဝိဿဇ္ဇ
နေ ယထာ ဝုတ္တမဂ္ဂ ပလ နိဗ္ဗာန ဓမ္မာ။ ။မဟာဋီကာ။

အယဉ္ဇ အတ္ထော၊ ဤမဂ်မှား၊ ဖိုလ်မှား၊ နိဗ္ဗာန်မှား အနက်သုံးပါး
ကိုလည်း။ ဧယာဟိ ကောစိ အာရသော သိက္ခါဝါ။ ပ။ အနုသယာ
ဗျန္တိ ဟောန္တိတိ။ ဧယာဟိ ကောစိ အာရသော သိက္ခါဝါ။ ပ။ အနုသ
ယာ ဗျန္တိ ဟောန္တိ-ဟူသော။ ဣမိနာ သုတ္တပဒေန၊ ဤပဋိသန္တိဒါမဂ်
ဥဒ္ဓေသသုတ်ပုဒ်ဖြင့်။ ဝေဒိတဗ္ဗော သိအင်၏။ တဿ၊ ထို-ပဋိသန္တိဒါ
မဂ် ပဌမမဂ္ဂဒုတိယမဂ္ဂ၊ တတိယမဂ္ဂ စတုတ္ထမဂ္ဂ ဥဒ္ဓေသသုတ်ပုဒ်၏။
စတုတ္ထ မဂ္ဂဝိဿဇ္ဇနေ၊ စတုတ္ထမဂ် အဖြေ၌။ ဝုတ္တမဂ္ဂပလ နိဗ္ဗာနဓမ္မာ
ယထာ၊ ဟောတော်မူအပ်သော မဂ်မှား၊ ဖိုလ်မှား၊ နိဗ္ဗာန်မှား တရား
တို့ကဲ့သို့။ ဟိ-ဧဝံ တထာ၊ ထိုအတူ။ ဣတ္ထ၊ ဤဝိသုဒ္ဓိမဂ် ဝိပဿန
ပက္ကိလေသ အဖွင့်၌။ ဝုတ္တမဂ္ဂပလနိဗ္ဗာနဓမ္မာ၊ ဖွင့်ပြ ဖြေဆိုအပ်သော
မဂ်မှား၊ ဖိုလ်မှား၊ နိဗ္ဗာန်မှား တရားတို့ချည်းပင်ဘည်း။ ။

မဟာဋီကာ-ညှိနက်။

သော သမယော-ဟူသော ဝါကျ၌။ သော-ဟူသော သဒ္ဓါ၏
အနက်သည်။ ပကတိကတ္တာ၊ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူတည်း။
သမယော-ဟူသော သဒ္ဓါ၏အနက်သည်။ ဝိကဋ္ဌိကတ္တာ၊ မဂ်မှားယူ
သောသူတည်း။ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်နိုင်သောသူ
တယောက်၊ မဆင်ခြင်နိုင်သော သူတယောက်အားဖြင့် ၂-ယောက်
ပြား၏။ ထို ၂-ယောက်တို့တွင်၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဆင်
ခြင်နိုင်သော သူသည်။ ယခု မဂ်ယူမှားသည်ကား၊ ရှေ့ကတ္တာ
အကြောင်း။ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်သည်ကား၊
နောက် အကျိုး တဒတ္တသမ္ပဒါနိ။ ဤသို့ ပုဂ္ဂိုလ်တယောက်ထည်းဖြစ်
လျက်၊ အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ ရှေ့ကတ္တာ၊ နောက် တဒတ္တသမ္ပဒါနိ၊
အကြောင်း အကျိုးဖြစ်ဟန်ကို ဝေဘန်တော်မူပြီးမှ၊ မဂ်ဟုတ်သည်

မဟုတ်သည်ကို မဆင်ခြင်နိုင်သောသူသည် ကား၊ ရှေ့ကတ္တား၊ နောက်
တဒတ္တသမ္ပဒါနိ၊ အကြောင်းအကျိုးဖြစ်ဟန် အခိုက်အတန့်မရှိရကား၊
မဂ်ယူ တမှားတည်းမှားသော် သူတည်းဟု ပြတော်မူခြင်းငှာ၊.....

(ဟောတိ-အမှား)။ သော သမယောတိ ဇေ အထာဒဝ
သေန ကိလိဋ္ဌ စိတ္တဿာပိ ယောဂိနော သစေ ဥပပရိက္ခာ
ဥပ္ပန္နတိ၊ သော ဇေ ပဇာနာတိ၊ ဝိပဿနာနာမ သင်္ခါရုရမ္ပ
ကာ မဂ္ဂပလာနိ နိဗ္ဗာနာရမ္ပကာနိ ဣမာနိစ စိတ္တာနိ သင်္ခါရာ
ရမ္ပကာနိ၊ တသ္မာ နာယမောတာသော မဂ္ဂါ ဥဒယဗ္ဗယာနု
ပဿနာယဝ နိဗ္ဗာနဿ လောကီကော မဂ္ဂေါတိ၊ မဂ္ဂါဂ္ဂံ
ဝဝတ္ထာပေဘွာ တံ ဝိက္ခေပံ ပရိဝဇ္ဇယိတွာ ဥဒယဗ္ဗယာနု
ပဿနာယ ဋ္ဌတွာ သာရကံ သင်္ခါရေ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော
အနတ္တတော ဝိပဿတိ၊ ဇေ ဥပပရိက္ခန္တဿ သော သမယော
ဟောတိ၊ ဇေ အပဿန္တော ပန (အမှား)။ အနုပပရိက္ခန္တော
ပန (အမှန်)။ မဂ္ဂပလ ပတ္တောဒိတိ အဝိမာနိကော ဟောတိ၊-
ဟူသော ပဋိသန္တိဒါမဂ် အဋ္ဌကထာပါဌ်ကိုမိန့်။ ။

ဤသို့ တည်ပါဌ်နှင့် စပ်တက်။

အသွား၊ အပြန် တလမ်းထည်း မှန်ဘဲ၊ တောင်ကမ်းပါးယံကျက်
စား ချစ်ကြားသို့ကျ၊ နေရာဟောင်း ခြံဝသို့မရောက်သော နွားမအ
လား၊ ပဗ္ဗတေယျ ဂါဝိ-ဥပမာ စကားကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ သစေ ဥပ
ပရိက္ခာ ဥပ္ပန္နတိ-၌၊ ဥပပရိက္ခာ-ဟူသော မူရင်းအထွက်စကားသို့၊
ဇေ အပဿန္တော ပန-ဟူသော အဝင်စကား ပြန်မရောက် မှား၏။
အသွား၊ အပြန် တလမ်းထည်းမှန်မှန်၊ တောင်ကမ်းပါးယံကျက်စား
ချစ်ကြားမကျ၊ နေရာဟောင်းခြံဝသို့မရောက်သော နွားမအလား၊ ပဗ္ဗ
တေယျ ဂါဝိ-ဥပမာ စကားကဲ့သို့၊ ထို့အတူ၊ သစေ ဥပပရိက္ခာ
ဥပ္ပန္နတိ-၌၊ ဥပပရိက္ခာ-ဟူသော မူရင်းအထွက်စကားသို့၊ အနု-
ပဗ္ဗည်းသက်၊ န-ပဋိသေဝ မြစ်လျက်၊ ဇေ အနုပပရိက္ခန္တော ပန-ဟူ
သော အဝင်စကားပြန်ရောက်၏။ အထွက်၊ အဝင် မှန်၏။ ။ ထို့ကြောင့်၊
အပဿန္တော ပန-ကား၊ (အမှား)။ အနုပပရိက္ခန္တောပန-ကား၊ (အမှန်) ဟုဆို
လို၏။

သော သမယောဘိ၊ ကား၊ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ အသာဒဝသေန၊ သာ
ယာသည်၏အစွမ်းအားဖြင့်၊ ကိလိဋ္ဌစိတ္တသာပိ၊ ညစ်နွမ်းသောစိတ်
ရှိသော်လည်း၊ ယောဂိနော၊ ယောဂီအား၊ ဥပပရိက္ခာ၊ ဆင်ခြင်သော
ပညာသည်၊ သစေ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ အကယ်၍ဖြစ်အံ့၊ သော၊ ထိုယောဂီသည်၊
ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာဘိ၊ သိ၏၊ ကထံ ပဇာနာဘိ၊ အဘယ်သို့ သိသ
နည်း၊ ဝိပဿနာနာမ၊ ဝိပဿနာမည်သည့်ကား၊ သင်္ခါရာရမ္ပဏာ၊
သင်္ခါရလျှင်အစရှိ၏၊ မဟုလောနိ မဂ်၊ ပိုလ်တို့သည်ကား၊ နိဗ္ဗာနာ
ရမ္ပဏာနိ၊ နိဗ္ဗာနလျှင် အာရုံရှိကုန်၏၊ ဣမာနိ ဗိက္ခဝာနိ၊ မဂ်ဟု ငါယူ
သော ဤစိတ်သည်လည်း၊ သင်္ခါရာရမ္ပဏာ နိ၊ သင်္ခါရလျှင်အစရှိ၏၊
တတ္ထာ၊ ထို့ကြောင့်၊ အယ ဩဘာသော၊ ငါမဂ်ဟု ယူသောစိတ်၏
ဤအရောင်အလင်းသည်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ နမဂ္ဂေါ၊ အကြောင်း
မဟုတ်၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာယေဝ၊ ဖြစ်၏၊ ပျက်၏ဟု ရှုမြင်မှုသည်
သာလျှင်၊ နိဗ္ဗာနဿ၊ နိဗ္ဗာန်၏၊ လောကီကော မဂ္ဂေါ၊ အကြောင်း
လောကီမဂ်သည်၊ ဣတိ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ပဇာနာဘိ၊ သိ၏။ (ဣတိသဒ္ဓါ၊
အာကာရတ္ထ၊ နောက်၌ပြုမူ သရူပပုစ္ဆာ၊ ကိသဒ္ဓါကို၊ ရှေ့မှာစွက်၍ အနက်ပေးခြင်း။)
နိယံ။

ယော၊ အကြင်ယောဂီသည်၊ ပဇာနာဘိ၊ သိ၏။ သော၊ ထိုသိ
သော ယောဂီသည်၊ မဂ္ဂိမဂ္ဂံ၊ မဂ်ဟုတ်၊ မဟုတ်ကို၊ ဝဝတ္ထာပေတွာ၊
ရှေးချယ်စိစစ် ပိုင်းခြားမှတ်သား၍၊ တံ ဝိက္ခပံ၊ ငါသည် မဂ်သို့
ရောက်သည်ဖြစ်ပြီဟု မဂ်မဟုတ်သည်၌ ထိုမျှလွင့်ခြင်းကို၊ ပရိဝဇ္ဇ
ယိတွာ၊ ရှောင်လွှဲကြည့်၍၊ ဥဒယဗ္ဗယာနုပဿနာယ၊ ဖြစ်၏၊ ပျက်၏
ဟု ရှုမြင်ခြင်း၌၊ ဌတွာ၊ တည်၍၊ သာရကံ၊ ကောင်းစွာ၊ သင်္ခါရေ၊
ရုပ်နာမ်ခန္ဓာ သင်္ခါရတို့ကို၊ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော၊ မြေ၊
ဆင်းရဲ၊ အစိုးမရ-ဟု၊ ဝိပဿတိ၊ ရှု၏။ ဇဝံ၊ ဤသို့၊ ဥပပရိက္ခန္တဿ၊
ဆင်ခြင်လတ်သောသူ၏ အကျိုးငှာ၊ သော၊ ထိုဝိပဿနာ လမ်းမှား
သော ယောဂီသည်၊ သမယော၊ မဂ်ယူမှားသည်၊ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
ဇဝံ၊ ဤသို့မှ၊ အနုပ ပရိက္ခန္တောပန၊ မဆင်ခြင်လတ်သည် ရှိသော်
ကား၊ ဝါ၊ မဆင်ခြင်လတ်သော သောပန၊ ထိုဝိပဿနာလမ်းမှား
သော ယောဂီသည်ကား၊ အဟံ၊ ငါသည်၊ မဂ္ဂပတ္တော၊ မဂ်သို့ရောက်

သည်။ အမှီ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ အဓိမာနိကော၊ တထင်မှတ်ထည်း ထင်မှတ်သည်။ ဟုတွာ၊ ဖြစ်၍။ သမယော၊ မဂ်ယူ တမှားထည်းမှား သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။ပဋိသမ္ဘဝဒါမဂ် အဋ္ဌကထာ အနက်။

ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူသည်၊ မဂ်မှားယူ၏။ မဂ်မှားယူ သောသူသည်၊ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို၊ ဆင်ခြင်နိုင်သော သူ တယောက်၊ မဆင်ခြင်နိုင်သော သူတယောက်အားဖြင့် ၂-ယောက် ပြား၏။ ထို ၂-ယောက်တို့တွင်၊ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို မဆင်ခြင်နိုင်သောသူသည်၊ အမှားတပါးတည်းဖြစ်လျက်၊ မှားသော အခိုက်အတန့်သုံးပါးကိုစွဲ၍၊ မှားသောသူတယောက်ထည်းဖြစ်လျက်၊ မှားသောသူ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် သုံးယောက်ပြား၏။ ထိုသုံး ယောက်တို့တွင်၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာလမ်းမှန်သော၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့်၊ လင်းသောဝိပဿနာစိတ်ကို မဂ်မဟုတ်ဘဲလျက်၊ ငါ၏မဂ်က အရောင်ထွက်သည် မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ မဂ် မဟုတ်ရကား၊ လင်းသောဝိပဿနာစိတ် မဂ်မှားသော အခိုက်အတန့် ကိုစွဲ၍၊ မဂ်မှားယူသောသူ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တယောက်ပြား၏။

မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို မဆင်ခြင်နိုင်သော နောက်ကာ လ၌၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာလမ်းမှန်သော၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသ ဖြင့်၊ လင်းသောဝိပဿနာစိတ်ကို၊ ငါသည်ရအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီဟု၊ အရိယမဂ် မဟုတ်ဘဲလျက်၊ အရိယမဂ် တယူတည်းယူသ ဖြင့်၊ လင်းသောဝိပဿနာစိတ် အရိယမဂ်မှား၊ တမှားတည်းမှားသော အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ အရိယမဂ်မှား တယူတည်း ယူမှားသောသူ၊ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တယောက်ပြား၏။ ငါသည် ရအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိသည် ဖြစ်ပြီဟု၊ မူလကမ္မဋ္ဌာန်းကို စိတ်ချလက်ချ လွှတ်ထား၍၊ နာမ်ရုပ်တို့၏ ဖြစ်ဆဲ၊ ပျက်ဆဲကို၊ မမြဲဟု ထင်တိုင်းဟုတ်တိုင်း မသိ သဖြင့်၊ ဝိပဿနာလမ်း တမှားတည်းမှားသော အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ ဝိပဿနာလမ်း တမှားတည်း မှားသောသူ၊ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တယောက်ပြား၏။ ဤသို့ မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို မဆင်ခြင် နိုင်သောသူသည်၊ အမှားတပါးတည်းဖြစ်လျက် မှားသော အခိုက်အ

တန့်သုံးပါးကိုစွဲ၍၊ မှားသောသူတယောက်တည်းဖြစ်လျက်၊ မှားသော အခိုက်အတန့်အားဖြင့် သုံးယောက်ပြား၏။

မဂ်ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်နိုင်သောသူသည်။ အမှန် တပါးတည်းဖြစ်လျက် အမှန်အခိုက်အတန့်သုံးပါးကိုစွဲ၍၊ မှန်သော သူ တယောက်တည်းဖြစ်လျက်၊ မှန်သောသူ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် သုံးယောက်ပြား၏။ ထိုသုံးယောက်တို့တွင်၊ ဝိပဿနာမည်သည် ကား၊ ဖြစ်ပျက်သောသင်္ခါရကို အာရုံပြုသည်မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင် သဖြင့်၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ခိုက် ဝိပဿနာဉာဏ်မရှိဘဲလျက်၊ အသိ ဉာဏ်၏အပိုင်းအခြား ဝိပဿနာလမ်းမှန်သော အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ ဝိပဿနာလမ်းမှန်သောသူ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တယောက် ပြား၏။ မဂ်မည်သည်ကား၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ် မဖြစ်ဘဲခြုံငုံသော နိဗ္ဗာန် ကို၊ အာရုံပြုသည်မဟုတ်လောဟု ဆင်ခြင်သဖြင့်၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ် ခိုက် အရိယမဂ် မရသေးဘဲလျက်၊ အသိဉာဏ်၏အပိုင်းအခြား အရိ ယမဂ်မှန်သော အခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ အရိယမဂ်မှန်ယူသောသူ အခိုက် အတန့်အားဖြင့် တယောက်ပြား၏။ ယခု မဂ်ဟုတ်ယူလျက် လက်ရှိ လက်ငင်း လင်းသောစိတ်သည်လည်း၊ ဖြစ်, ပျက်သော သင်္ခါရကိုပင် အာရုံပြုတိ၏။

ထို့ကြောင့် လင်းသောစိတ်က ထွက်သောအရောင်အလင်းသည် ကား၊ နိဗ္ဗာန်၏အကြောင်းဖြစ်သော အရိယမဂ်မဟုတ်၊ အရောင်အ လင်းက မဂ်မဟုတ်သော်လည်း၊ လင်းသောစိတ်၏ ဖြစ်မှု, ပျက်မှု ရှိ ဖြစ်ခြင်းသည်ကား၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်းဖြစ်သော ဝိပဿနာ လမ်းစဉ်၊ လောကီပဋိပဒါမဂ် ဟုတ်သည်ပင်တည်းဟု ဆင်ခြင်သ ဖြင့်၊ မိမိသန္တာန်၌ဖြစ်ခိုက် ပဋိပဒါမဂ် မရှိဘဲလျက်၊ အသိဉာဏ်၏ အပိုင်းအခြား လင်းသောစိတ်ကား- ပဋိပဒါမဂ်ဟုတ်သည် အမှန်၊ အရောင်အလင်းကား- အရိယမဂ် မဟုတ်သည်အမှန်၊ ဤသို့ မဂ်ဟုတ် သည်, မဟုတ်သည် မှန်သောအခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ ပဋိပဒါ မဂ်မှန်ယူ သောသူ အခိုက်အတန့်အားဖြင့် တယောက်ပြား၏။ ဤသို့ မဂ်ဟုတ် သည်, မဟုတ်သည်ကို ဆင်ခြင်သောသူသည်။ အမှန်တပါးတည်း

ဖြစ်လျက် မှန်သောအခိုက်အတန့်ကိုစွဲ၍၊ မှန်သောသူတယောက်တည်း ဖြစ်လျက်၊ မှန်သောအခိုက်အတန့်အားဖြင့် သုံးယောက်ပြား၏။

မဂ်ဟုတ်သည်၊ မဟုတ်သည်ကို၊ ယခု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကား ရပ်၏။ ဇေ အသာဒဝသေန ကိလိဠစိတ္တဿာပိ ယောဂိနော သစေ ဥပပရိက္ခာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။-ဟူသော အဋ္ဌကထာစကားရပ်နှင့် အညီညီ သော်၊ ယခုဂ်မဟု ငါယူလျက်၊ လက်ရှိလက်ငင်း လင်းသောစိတ်သည် လည်း၊ ဖြစ်၊ ပျက်သော သင်္ခါရကိုပင် အာရုံပြုတံ၏။ ထို့ကြောင့် လင်းသောစိတ်က ထွက်သော အရောင်အလင်းကား၊ အရိယမဂ် မဟုတ်ဟု ပိုင်းခြားသော်လည်း၊ အသာဒဝသေန-၏ အရဖြစ်သော၊ ဂါဟသုံးပါး တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ကိလေသာတို့၏အာရုံ သင်္ခါရ အဇ္ဈတ္တကိုပင် ဆင်ခြင်၍၊ အဇ္ဈတ္တဗိတ်အရဖြစ်သော လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်ကိုပင် မဂ်မှားဟု ပိုင်းခြားသတည်း။ မဂ်သည်ကား၊ ခန္ဓာနာမ်ရုပ် မဖြစ်ဘဲခြင်သော နိဗ္ဗာန်ကို၊ အာရုံပြု၏ဟု ပိုင်းခြား သော်လည်း၊ အသာဒဝသေန-၏ အရဖြစ်သော၊ ဂါဟသုံးပါး တဏှာ၊ မာန၊ ဒိဋ္ဌိ ကိလေသာတို့၏ အာရုံမဟုတ်၊ အပ ဗာဟိရ နိဗ္ဗာန် ကိုပင် ဆင်ခြင်၍၊ ဗာဟိရဋ္ဌ အရဖြစ်သော အရိယမဂ်စိတ်ကိုပင်၊ မိမိမရသေးဘဲလျက် မဂ်မှန်ဟု ပိုင်းခြားသတည်း။

ဣမိဿံ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိယံ သမ္မာမဂ္ဂဿ အဝ ဝေရဏေန မဂ္ဂသစ္စဿ ဝဝတ္ထာနံ ကတံ။ ။ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌကထာ၊ ဣမိဿန္တိ ဣမာယံ၊ သမ္မာတိ အဝိပရိတံ၊ မဂ္ဂဿာတိ အရိယမဂ္ဂဿ ဥပါယဘူတမဂ္ဂဿ။ ။မဟာဋီကာ။ (အဝဝေရ ဏေန၊ မှတ်သဖြင့်)။

ဝိပဿနပုဂ္ဂိုလေသ ဩဘာသဖြစ်သော ကာလ၌၊ ဝိပဿနာ အရောင်အလင်းကိုရသောသူ၏၊ မြေဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့် လင်းသော ဝိပဿနာစိတ်ကို-ဟု အစချီ၍ ဆိုသကဲ့သို့။ ထို့အတူ၊ ဝိပဿနပုဂ္ဂို လေသ ဉာဏ၊ ဝီတိ၊ ပဿန္တိ၊ သုခ၊ အင်္ဂိမေဓကူ၊ ပဂ္ဂဟ၊ ဥပဋ္ဌေန၊ ဥပေက္ခာ၊ နိကန္တိ-ဖြစ်သော ကာလ၌ တပ်မက်သာယာသော ဝိပဿ နာကိုရသောသူ၏။ ဝါ၊ ဝိပဿနာ အပွေ့ အလျော် အပျော်ကိုရသော

သူ၏၊ မမြဲဟု နှလုံးသွင်းသဖြင့် တပ်မက်သာယာသော ဝိပဿနာ
စိတ်၊ ဝါ၊ မွေ့လျော်သော ဝိပဿနာစိတ်ကို-ဟု အစချိ၍ ဆိုလေ။

တပ်မက်သာယာသော ဝိပဿနာစိတ်၊ မွေ့လျော်သော ဝိပဿ
နာစိတ်ကို၊ ယခု ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားရင်၌၊ တပ်မက်သာယာ
သည်ကား-နိကန္တိ၊ မွေ့လျော်သည်ကား-နိကန္တိ။ တပ်မက်သာယာ
သော နိကန္တိ၊ မွေ့လျော်သော နိကန္တိ၏ ဝိပဿနာစိတ်နှင့် ဝိသေ
သန ဝိသေသချ မဖြစ်၊ မဖြစ်သောကြောင့်၊ နိကန္တိ ဓမ္မောတိ နိကန္တိ
အာဝဇ္ဇတိ-ဟု ဟောတော်မူသော အတိုင်း၊ မချမယူ ကားရဏပစာ
ယူသော အားဖြင့်၊ သော သမယော ယံ တံ စိတ္တံ အဇ္ဈတ္တညေဝ သန္တိ
ဇ္ဇတိ-၌၊ ယံ စိတ္တံ၊ အကြင်တပ်မက်သာယာသော အကုသိုလ်စိတ်
သည်၊ တံ စိတ္တံ၊ ဆိုတပ်မက်သာယာသော အကုသိုလ်စိတ်ကို-ဟု
အနက်ပေးသည်။ ယံ တံ စိတ္တံ ၌ ယံ တံ ဝိပဿနာစိတ္တံ၊-ဟူသော အဋ္ဌ
ကထာအဖွင့်နှင့် မညီဘု ဆိုသော်ကား ဆိုသင့်၏။ အနက်အားဖြင့်
မမှားနိုင်ပါ။ ဥပစာနှင့်မချ အရာဌာန ကွာရုံမျှဖြစ်၏။

ဤသို့ မြစ်ကြီးငါးသွယ် မြစ်ငယ်ငါးရာတို့မှာ အသီးအသီး လမ်း
ခရီးဖြင့် စီးဆင်းသော ရေ အလျဉ်တို့သည်၊ မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ဦးတိုက်
ဆိုက်ဝင်ကြကုန်၏။ ထို့အတူ၊ အဋ္ဌကထာ၊ ဇီကာ၊ ယောဇနာ၊
ဂစ္ဆိ၊ ဝိနိစ္ဆယ၊ ၅-ဋ္ဌာန၊ ငါးရပ် ငါးသွယ် ငါးနိကာယ်တို့မှာ၊ ပရိ
ယာယ် စကားလွယ် ဝေရစ် အတ္ထုဒ္ဓါရ ပြကြကုန်သော၊ ဝိပဿန
ပတ္တိလေသ ဆင်ခြင်ရန်က ၁၀-ဋ္ဌာန၊ တဋ္ဌာန တဋ္ဌာန၊ အမှန်က ၆-
ပါး ၆-ပါး၊ သရုပ်အပြားကို ဆိုအပ်ပြီးခဲ့သော အနက်နည်းဖြင့်၊
အသီးအသီး စီးဆင်းသော ရေအလျဉ်တို့သည်၊ (ဣမာနိ ဒသဋ္ဌာနာနိ၊
ပညာယဿ ပရိစိတာ။ ဓမ္မုဒ္ဓစ္စကုသလော ဟောတိ၊ နစ သမ္မောဟံ ဂစ္ဆတိ။-ဟူ
သော ပဋိသမ္ဘဝဒါမဂ် ပါဠိတော် နယသာဂရ ဂါထာ) မဟာသမုဒ္ဒရာသို့ ဦး
တိုက်ဆိုက်ဝင်ကြကုန်၏။

တောနာဟု ပေါရာဏာ။

ဣမာနိ ဒသဋ္ဌာနာနိ၊ ပညာ ယဿ ပရိစိတာ။
ဓမ္မုဒ္ဓစ္စကုသလော ဟောတိ၊ နစ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိတိ။

သော ဇေဝံ ဝိက္ခေပံ အဂစ္ဆန္တော တံ သမတိံသဝိဓံ ဥပက္ကိလေသ
 ဇေဝံ ဝိဇ္ဇေတွာ ဩဘာသာဒယော ဓမ္မာ နမဂ္ဂေါ၊ ဥပက္ကိလေမုတ္တ၊
 ပန ဝိထိပဋိပ္ပန္နံ ဝိပဿနာညဏံ မဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဉ္စ အမဂ္ဂဉ္စ ဝဝတ္ထပေတိ၊
 တဿေဝံ အသံမဂ္ဂေါ၊ အယံ နမဂ္ဂေါတိ မဂ္ဂဉ္စ အမဂ္ဂဉ္စ ဥတွာ ဌိတံ
 ဉာဏံ မဂ္ဂါမဂ္ဂဉာဏဒဿန ဝိသုဒ္ဓိတိ ဝေဒိတဗ္ဗံ—ဟု (ပဋိသမ္ဘဝဒါမာ
 ပါဠိတော်) ဂါထာကို သာဓကပြု၍၊ နိဂုဓ်းအုပ်သော ဝိသုဒ္ဓိမဂ် အဋ္ဌ
 ကထာ စကားရပ်၌၊ သော ဇေဝံ ဝိက္ခေပံ အဂစ္ဆန္တော-ဟူသောစကား
 ရပ်၏။ နစ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော ဂါထာစကားရပ်နှင့် အညီပင်
 ဖြစ်သည်။ နစ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော ဂါထာစကားရပ်၏။ တ
 တော ဝိက္ခေပေါ ဥဒ္ဓစ္စံ-ဟူသော အောက်စကားရပ်နှင့် အညီပင်
 ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်၊ နစ သမ္မောဟံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော ပါဒစကား
 ရပ်၌၊ (သမ္မောဟံ) ကား၊ ပါဠိပျက်။ နစ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ-ဟူသော
 ပါဒစကားရပ်၌၊ (ဝိက္ခေပံ) ကား၊ ပါဠိမှန်ဟု သိသာသည်။

ဣမာနိ ဒသဌာနာနိ၊ ပညာ ယဿ ပရိစိတာ၊
 ဓမ္မဒ္ဓစ္စကုသလော ဟောတိ၊ နစ ဝိက္ခေပံ ဂစ္ဆတိ။

ယဿ ဘိက္ခုနော၊ အကြင်ရဟန်း၏။ ပညာ၊ ပညာသည်။ ဌာနာ
 နိ၊ ဝိပဿနာ ညစ်ညူးခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်ကုန်သော။ ဣမာနိဒသ၊
 ဤဝိပဿနာပက္ကိလေသ ဆယ်ပါးတို့ကို။ ပရိစိတာ ဥပပရိက္ခိတွာ ဌိ
 တာ၊ မဂ်ဟုတ်သည် မဟုတ်သည်ကိုရှေးချယ်စိစစ်သောအားဖြင့် ဆင်
 ခြင်၍တည်၏။ သော ဘိက္ခု၊ ထိုရဟန်းသည်။ ဓမ္မဒ္ဓစ္စကုသလော၊ ငါ
 သည် ရအပ်ပြီးသော မဂ်ရှိသည်ဖြစ်ပြီဟု ပျံ့လွင့်သော ဓမ္မဒ္ဓစ္စ၏
 မဂ်မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကိုသိသဖြင့် လိမ္မာသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။
 ဝိက္ခေပံ၊ ငါသည် ရအပ်ပြီးသောမဂ်ရှိသည်ဖြစ်ပြီဟု ပျံ့လွင့်ခြင်းသို့၊
 န ဂစ္ဆတိ၊ ရောက်လည်း မရောက်။

အာဂ္ဂား၊ အပြန် လမ်းမှန်အောင်၊ တောင်ကမ်းပါးယံကျက်စား၊
 ချပ်ကြားမကျ၊ နေရာရင်းဌာန၊ အချိန်ကုန်လျှင် ခြံဝသို့ရောက်အောင်၊
 ပြန်ဝင်သော နွားမအလား၊ ပဗ္ဗဘေယျဂါဝိ ဥပမာကို စံထား၍၊ ဆို

အပ်ပြီးသော စကားအစဉ်သည်ကား၊ ပြီးဆုံးလုံးစုံ ဆိုဘွယ်ရန် အချိန်ကုန်လျှင်၊ စကားရင်းနေရာဌာန ခြံဝသို့ရောက်အောင် ပြန်ဝင် ရမည်မှာ၊

ဤသို့ ဝိပဿနာ လမ်းမှားသောသူအား၊ ဩဘာသ, ဉာဏ, ဝိတိ, ပဿဒ္ဓိ, သုခ, အဓိမောက္ခ, ပဂ္ဂဟ, ဥပဋ္ဌာန, ဥပေက္ခာ, နိကန္တ ၁၀-ပါး၊ တပါးတပါးဖြစ်ရာ၌၊ မဂ်ဟုတ်သည်, မဟုတ်သည်ကို၊ ဆင်ခြင်နိုင် သောသူ, မဆင်ခြင်နိုင်သောသူ ၂-ယောက်တို့၏၊ သဘောမတူ ဆန့် ကျင်ဘက်ယူသောအားဖြင့်၊ ဝိပဿနာလမ်းမှား, ဝိပဿနာလမ်းမှန် ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ, ဝိပဿနာလမ်း မှန်သောသူ ယုဂနန်တပါးဖြစ်၏။ မဂ်မှား, မဂ်မှန် ယုဂနန်တပါး ဖြစ်၏။ မဂ်မှားယူသောသူ, မဂ်မှန်ယူသောသူ ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ မဂ်မှားမဂ်မှန် ယုဂနန်တွင်၊ မဂ်မှား၌ အရိယမဂ်မှား, ပဋိပဒါမဂ်မှန် ယုဂနန် တပါးဖြစ်၏။ ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ အရိယမဂ်မှားယူ, ဝိပဿနာလမ်းမှားသောသူ ပဋိပဒါမဂ်မှန်ယူ ယုဂနန်တပါးဖြစ်၏။

ဤသို့ ဆ-ယုဂနန်ပါဠိတော်၌၊ အစုံ ၆-ပါးဖြစ်ဟန်ကို၊ ကိယုတ္တိ စိန္တာယ ပါဠိယံယေဝ အာဂတေဟိ အတ္တေဟိ၊-ဟူသည်နှင့်အညီ၊ ပါဠိတော်တိုက်ရိုက် အပြည့်အစုံလာသော အနက်တို့ဖြင့်၊ သင့်, မသင့် ယုတ္တိကို ကြံခြင်းငှာ၊ သယ်အကျိုးရှိပါအံ့နည်းဟု နှလုံးပြုတော်မူ ကြ၍၊ ပါဠိတော် သဒ္ဓါ၏သဘော အသိခက်သော (ဂဗ္ဘိ) ပုဒ်၊ အနက် ၏သဘော အသိခက်သော (အတ္တ) ပုဒ်။ ဤဂဗ္ဘိ, အတ္တ ၂-ဌာနပုဒ် ကိုသာ၊ လိုရာလိုရာ ဖွင့်ဆိုတော်မူကြသော၊ အဋ္ဌကထာ, ဝိကာများ နှင့် သင့်လျော် ညီညွတ်အောင်၊ ကျမ်းတစောင်၏အနက်နှင့် ကျမ်းတ စောင်၏အနက်ကို၊ နှိုးနှောတိုက်ဆိုင်၍၊ ယုံမှားကင်းပြတ် တတ်အပ် သိနိုင်လောက်၏။ ။အနက်နည်းဖြင့် ပိုင်းခြားဆုံးဖြတ်ပုံ။

ဒုတိယ ပုစ္ဆာ အမေး၏အဖြေ ပြီး၏။

သက္ကရာဇ် ၁၂၈၅-ခုနှစ် တော်သလင်းလဆန်း ၈-ရက်နေ့
 သထုံမြို့ နေမိန္ဒရတောင်ကျောင်း၌ သီတင်းသုံးနေထိုင်သော
 (ဦးကောဏ္ဍည) အမေး။ စစ်ကိုင်းမြို့ မြောက်လက်မင်းကွန်
 ဂူကလေးချောင် (မင်းကွန်းဇေတဝန်ဆရာတော်ကြီး) အဖြေ
 ၎င်း တော်သလင်းလဆုတ် ၁၃-ရက်နေ့ပြီးသည်။

မဂ္ဂါမဂ္ဂ ဝဝတ္ထာန် မဂ်မှ :မဂ်မှန် အမေးအဖြေ

ပြီး၏ ။

